

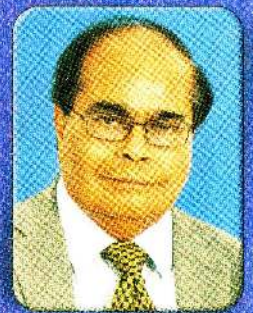
இளமுகைச் சுவடு

தமிழர்
தகவல்
TAMILS' INFORMATION

ஆண்டு யூக்கி மலர்
23
Anniversary Issue

பெப்ரவரி
2014
February

Life has its Rewards
Work has its Awards

சமூகத்துடன் திரும்பி வளர்க்கும்
Growing with the community
ESTD 1991

Digitized by Nookalampi Foundation
nookalampi.org / aavanalampi.org

Established: February 1991 Tel: 416 920 9250 email: tamilsinfo@sympatico.ca
Produced by: Eelam Tamil Information Centre (ETHIC) & Tamil Information Research Unit (THIRU)
Published by: Ahilan Associates Circulation: Monthly 5000 Copies, Annual 6000 Copies
Address: P.O. Box - 3, Station E, Toronto, ON.M4Y 2L4, Canada

ISSN: 1206-0585

Proud Sponsors of the Main Awards

Selva Vettyvel 905 201 9977

HomeLife/Future Realty Inc.

Siva Sathasivam & Samuell Medoff 416 967 7676

Trattoria Americana Inc.

Nathan Sritharan 416 499 2760

Law Office

Selva Chelliah 416 617 9909

Chelliah Foundation - Canada

Thamor Group 905 290 8318

Jewellers & Money Transfer

Ruby Thambiah 416 999 5337

RE/MAX REALTY SERVICES INC, Brokerage.

Sabesan 416 605 1990

Anicko Interior Inc.

Eesan Kulasegaram & Vicky Velauthan

416 835 1700 RE/MAX VISION 416 457 7162

Proud Sponsor of the Youth Awards

Kannan Thurairajah

Kas-Kade Linen Services

சாதனச் சமூகவியலில் தகவலின் முக்கியம்

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் தேவைக்கான சேவையாக மலர்ந்த 'தமிழர் தகவல்' இருபத்துமூன்று ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது.

முன்னர் ஒருதடவை குறிப்பிட்டது போன்று இதனை ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சியாகவே 1991ம் ஆண்டில் மேற்கொண்டோம். இந்தப் பயணம் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டில் விரைவில் பிரவேசம் செய்யவிருப்பது மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

சமூக வாழ்வின் மேம்பாட்டுக்குத் தொடர்பாடல் அத்தியாவசியம். நேர்த்தியான தொடர்பாடலுக்கு தவற்றை தகவல் அதிமுக்கியம். ஈரம் காயாத மண்ணுடன் புதிய நாட்டில், புத்தம்புதிய பண்பாட்டுச் சூழலில் வேர்விட ஆரம்பித்த எம்மவர்க்கு, அவர்களின் தாய்மொழியில் தகவல்களை வழங்குவதே எமது நோக்கம்.

சாதனச் சமூகவியலில் (Media Sociology) தமிழர் தகவலின் குவிமுனை, காலத்துக்குக் காலம் வாழ்வாதாரத்திற்கான தகவல்களை தமிழில் வழங்குவதே. ஆயினும், மாற்றுப் பண்பாட்டு நாட்டின் தமிழர் சமூக நிகழ்காலத் தேவை கருதி ஆங்கிலமும் கலந்த இருமொழி இதழாக 'தமிழர் தகவல்' மாற்றம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது.

இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இதனை வெளியிட ஆரம்பித்தபோது உருவான எங்கள் அடிமனக் கிடக்கை, பசுமையாகப் பரிணமித்து ஒவ்வோர் ஆண்டையும் பதிவு செய்து நகருகின்றது.

கனடியத் தமிழரின் வரலாற்றெழுத்தியலுக்கு உறுதுணையாகவும் அறிகை முறைக்கான பதிவாகவும் 'தமிழர் தகவல்' நின்று விளங்கும் என்பது திண்ணம்.

சமூகத்திடமிருந்து பெறுவதை சமூகத்தின் வளங்களுடன் சமூகத்துக்கே வழங்கும் 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையின் நெடும்பயணப் பங்காளிகளை இவ்வேளையில் நெஞ்சில் நிறுத்தி நன்றி கூறுகின்றோம்.

எங்கள் சுவடுகளை ஆழமாகவும் நேர்த்தியாகவும் இந்த மண்ணில் பதிப்போம்.

திரு எஸ். திருச்செல்வம்
முதன்மை ஆசிரியர்

The Importance of Information in Media Sociology

'*Tamil's Information*' which came to birth to respond to some of the concrete needs of the immigrant Tamil community in Canada is now completing 23 years of its service.

As we have noted some time ago, we began this venture as an experiment. Now, with a sense of happiness and achievement we are marching closer toward the 25th year!

Communication is an indispensable component of social life and development. Authentic communication demands flawless information. Our main purpose was to supply in Tamil the information that is essential to our community that was trying to re-root itself in a foreign land with a completely new cultural environment, even as their feet were still wet.

The focus of *Tamil's Information* in the larger context of Media Sociology is to present from time to time, relevant information in Tamil that is deemed necessary for their familial and social life. However, in response to contemporary requirements, in a cross-cultural milieu, it became inevitable that this journal should chose to become bilingual by publishing a few articles in English.

In the past two decades, as we publish this journal, year after year, we have given strong and stable expression to what has been buried deep in our souls and we continue to move forward.

It is our firm conviction that '*Tamil's Information*' will serve as a pillar of Tamil historiography and a reservoir of information for further academic research in the future.

We remember with deep gratitude all our contributors who have travelled with us in this long journey of '*Tamil's Information*' by their resourceful presentations to our community of all that they have received as an inseparable legacy of our Tamil heritage.

Thiru S. Thiruchelvam
Editor in Chief

Tamils' Information Its origin and growth

Tamils' Information was first published in February 1991 to fulfill a growing need for information and guidance among the new immigrants within the Tamil community. As a monthly publication it provided vital information on a wide range of subjects that included immigration, education, health care, social services and many other issues of common concern to newcomers.

Along the years of its growth Tamils' Information came to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstanding individuals and groups not only among the Tamils but also in the larger mainstream Canadian society. The needs of our community have changed in many ways since 1991 and Tamils' Information has always kept itself abreast with these changes and has continued to provide the required information and guidance to meet the emerging needs.

We have come a long way since 1991 in our journey of serving the community and are now celebrating our 23rd year of publication with our February issue (2014). This is certainly a historic moment for us and we take pride in looking back at our successful journey.

We are immensely thankful to our community for their continued support and encouragement over the years. At this point we wish to emphasize that Tamils' Information is a completely community funded publication and we do not receive any form of financial assistance from any government agencies what so ever.

Our annual awards ceremony in February is sponsored by the members of our business community and we remain indebted to them for their generosity without whom our journey could not have come this far. The sponsors of the various annual awards deserve our very special thanks and appreciation for it is their support and commitment that has brought us this far. We salute our advertisers and sponsors with our deepest gratitude for walking with us for the past 23 years.

Looking at the array of our award recipients is a joyous exercise in itself. The individuals we have honoured are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the 'Toronto Star' newspaper with a special award.

The list of eminent persons honoured by us include the late Madam Nancy Pocock O.Ont, Dr.Tom Clarke, Kim Phuc - UNICEF Peace Ambassador, Madeline Ziniak O.C., Miranda Pinto, Ali Gholapour, Pam McConnell and Professor Peter Schalk.

We have recognized and honoured eminent persons from the international Tamil Diaspora in a very special way for their special contribution to our community, thus giving Tamils' Information international respect and recognition. Very special mention has to be made of our student/youth award recipients who have felt highly motivated and encouraged in their endeavours by our honour.

Our total number of award recipients is 214 so far and we hope we can honour many more. Tamils' Information hopes to continue its journey in the service of our community with commitment, dedication and solidarity and we invite everyone to join us on the path of our history. The journey of service to human kind will never end until human kind remains committed to serving one another.

இளமுறை நகர்வள்

சிறிய தகவல்

Editor in chief
Thiru S. Thiruchelvam

Associate Editor
Ranji Thiru

Assistant Editor & Production Manager
Sasi Pathmanathan

Assistant Editor
Quintus Thuraiasingam

Assistant Editor
Anojoni Kumaradasan

General Manager
S.T. Singam

Circulation Manager
R. R. Rajkumar

Circulation Coordinator
R. Sivalingam

Public Relation
N. Kumaradasan

Public Relation
Pon. Sivakumaran

Public Relation
P. Sivasubramaniam

The Editor in chief of the magazine Mr. Thiru S. Thiruchelvam is a veteran journalist with over forty five years experience. He was awarded as an outstanding editor by the Canadian Ethnic Media Association (CEMA) for editing and cultural sensitivity in the monthly magazine Tamils' Information in the year 1988. He received special awards from the Mayor of Toronto and the Ontario government at the International year of Voluntarism celebrations in 2001. Mr. Thiruchelvam is one of the first recipients of the Ontario government's 'Newcomer Champion Award' in 2007. He received the 'June Callwood outstanding Achievement Award' from the Ministry of Citizenship in 2012.

மாத்தளை சோமு

புலம்பெயர்ந்த தமிழரும் தாய்மொழி தமிழும்

அலைகடலையும் அடர்ந்த வனங்களையும் மலைகளையும் தாண்டி ஊற்று நிலத்தில் மனிதன் வாழத் தொடங்கியது அந்தக் காலம். சந்திரனிலும் சந்திரனுக்கு அப்பால் செவ்வாயிலும் கால்பதிக்கப் பயணம் போவது இந்தக் காலம். ஆக, காலத்திற்குக் காலம் மனிதனின் நகர்வுப் பயணம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது.

ஆதிகாலத்தில் மனிதன் தான் வாழ்ந்த இடத்தைவிட்டு வேறிடத்திற்கு நகர்ந்தான். பிறகு ஊரை விட்டு நகர்ந்தான். இவ்வாறான ஊர் பெயர்தலும், நாடு பெயர்தலும் மனித சமூகத்தை அகலப்படுத்தியது. இந்தச் சமூகப் பெயர்வு மனித சமுதாயத்தின் வரலாறு ஆகும். திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு என்ற பழமொழியும் இதனோடு தொடர்புடையதே.

இன்றைக்கு அரசியல் பிரிவுகளால் பூமியில் எல்லைகளை வகுத்தபோதிலும், அவற்றைக் கடந்தே மனிதக் குடியேற்றங்களும் பிறகு புலம்பெயர்வுகளும் நடந்து வந்திருக்கின்றன. மனிதக் குடியேற்றங்களுக்கும், புலம்பெயர்வுகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? குடியேற்றம் (Migration) என்பது ஒரு அரசால் அல்லது சட்டத்தால் மக்கள் குடியேறுதல் ஆகும். ஆனால் புலம்பெயர்வு முற்றிலும் மாறுபட்டது. புலம் என்றால் திக்கு, திசை என அகராதி சொல்கிறது. இலங்கையில் வட, தென் பகுதிகளை வடபுலம், தென்புலம் எனச் சொல்வதுண்டு.

சங்க இலக்கிய நூலான சிலப்பதிகாரத்தில் 'மருதூர்பாக்கம் என்ற வேயா மாடமும்' எனத் தொடங்கும் பாடலில், பயன் அறிவு அறியா யவனர் இருக்கையும் கலந்தரு திருவின் புலம் பெயர் மாக்கள்' என்ற வரிகளில் புலம்பெயர் மாக்கள் என்ற சொல்லப்பட்டுள்ளது.

புலம்பெயர்வு என்பது இன்று சமூக விஞ்ஞானங்களிலும் பண்பாட்டியல் கல்வியிலும், உலகுமயமாதல் குறித்த பாடங்களிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு துறையாக உருவாகிவிட்டது. தொடக்கத்தில் பல்வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த யூதமக்களின் வரலாறு புலம்பெயர்வு குறித்து அதிர்வலைகளை உருவாக்கியது.

யூதர்களைத் தொடர்ந்து ஆர்மீனியர்கள், அடிமை வணிகத்தால் பெயர்த்தெறியப்பட்ட ஆப்பிரிக்க மக்கள்

போன்ற இனங்களைக் கொண்டதாகவே இந்தப் புலம்பெயர்வு என்ற துறை உருவானபோதும், அதனுள் பாலஸ்தீனியர்கள், குர்தீஷ் மக்கள், தமிழர்கள், சோமாலியர்கள், குரோஷியர்கள், திபெத்தியர்கள், வியட்நாமியர்கள், ஈரானியர்கள், தெற்கு சூடான் மக்கள் என எண்ணற்ற இனக் குழுமங்கள் அடங்கும்.

இலங்கையில் நடந்த இனக்கலவரத்தாலும், உள்நாட்டு யுத்தத்தாலும் தமிழ்ச் சமூகத்தினதும், குடும்பத்தினதும் வாழ்விடங்களில் இறுக்கமாக நெய்யப்பட்டிருந்த நம்பிக்கைகளை, விதிக்குரங்கு கிழித்துச் சின்னாபின்னமாக்கிவிட, ஈழத்தமிழர்கள் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அகதிகளாக வீசப்பட்டார்கள். இவர்களுக்கு இருப்பின் இழப்பும், இழப்பின் இருப்பும் எதிர்ப்பின் உயிர்ப்பும் வாழ்வாகிவிட்டது. குடும்ப உறவுகள் சிதறித் தஞ்சமாயின.

இன்று இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் சுமார் பத்து இலட்சம் இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் புலம்பெயர்வுக்கு வயது முப்பது ஆண்டாயிற்று (1983-2013). அவர்களை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் (Diaspora Tamils) என்றே அழைக்கிறார்கள். அவ்வாறு அழைப்பது சரியானது. குடிபெயர்வுக்கும் (Migration) புலம்பெயர்வுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உண்டு. குடிபெயர்வு என்பது சிறப்பான வாழ்க்கையை எதிர்நோக்கியது.

புலம்பெயர்வு அத்தகையது அல்ல. சொந்த நாட்டிலேயே வாழ முடியாத அரசியல் சூழலில் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தாயகம் துறந்து ஏதிலியாக எதுவுமில்லாமல் கால் ஊன்ற நிலம் தேடிப் போனவர்களையே (Diaspore-A dispersion of spreading as of people originally belonging to one nation of having a common culture) புலம்பெயர் தமிழர்கள் என அழைத்தனர்.

புலம்பெயர்கின்ற மக்களை துன்பம், தவிப்பு, ஏக்கம், சஞ்சலம், கழிவிரக்கம், பயம் என்பன ஆவி போலச் சூழும். விருப்பமுடன் தாயகம் கடந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களையும், விருப்பமின்றி தாயகம் கடந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களையும் தனித்தனியே பார்த்தபோதும் இவ்விரண்டும் இணைவதற்கான பன்முகக் காரணங்கள் சாத்தியமாகவே இருக்கின்றன. இவை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கும் பொருந்தும்.

ஆனால் இவர்களை புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தேசிய மொழிகளாக இருக்கிற மொழிகளின் அடிப்படையில் இரு பிரிவுகளில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களை அடையாளம் காணலாம். ஆங்கில மொழியே பேசும் ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, கனடா, பிரிட்டன், நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள்.

ஆங்கிலமொழி அல்லாத மொழி பேசும் ஜெர்மனி, சுவீட்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், டென்மார்க், ஸ்வீடன், நெதர்லாந்து, இத்தாலி, நோர்வே ஆகிய நாடுகளிலுள்ள புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள்.

இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களுக்குப் பரிச்சயமான மொழி ஆங்கிலம் என்பதாலும், ஆங்கிலேயரின் கல்வி முறையிலமைந்த நாட்டில் இருந்தமையாலும், ஆங்கிலமொழி பேசும் நாடுகளில் வாழ்க்கை முறைகளில் முற்றுமுழுதான அந்நியத் தன்மையை அவர்கள் எதிர்நோக்கவில்லை. ஆனால், ஆங்கிலமொழி அல்லாத வேற்றுமொழி பேசும் நாடுகளுக்குப் போனவர்கள் மொழி, பண்பாட்டில் ஒரு அந்நியத்தன்மையை எதிர்நோக்க வேண்டி வந்தது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களைப் பார்க்கின்றபோது தமிழும் ஆங்கிலமும் அல்லது வேறு மொழியும் இரட்டை மொழியாகவும், தமிழ்ப் பண்பாடும், வெள்ளையர் இனப்பண்பாடும் இரட்டைப் பண்பாடாகவும் அமைகின்றன. புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கும், அவர்கள் வாழ்கிற நாடுகளின் பெரும்பான்மை மக்களுக்கும் இடையே மொழி, பண்பாடு, இன அடையாளம் சம்பந்தமான இடைவெளிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இரட்டைப் பண்பாடு, பெரும்பான்மையானவர்களின் மொழி, இரட்டை அடையாளம் என்பனவற்றைப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஏற்க வேண்டும்.

அவ்வாறு அவற்றை ஏற்காத பட்சத்தில் ஒற்றை மொழி, ஒற்றை அடையாளம், ஒற்றைப் பண்பாடு என்பன ஒரு சுமையாக அவர்களை அழுத்தும். அதனால் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, இரட்டை அடையாளங்களோடு வாழ வேண்டி வரும். அவ்வாறு இந்த இரட்டை அடையாளங்களைப் பேணுகிறபோது தனிமனிதனுக்குள் தவிர்க்க முடியாத மன அழுத்தம் உருவாகும்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் தாயக நினைவு அவர்களின் குருதியில் கலந்த ஒன்றாகும். அந்நினைவு புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அடையாளம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுபடவும் போராடவும் உதவுகிறது. புலம்பெயர்ந்து வாழுகிற நாட்டில் அந்நாட்டுப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களின் பார்வை தம்மை ஒரு அந்நியனாகப் பார்க்கிற உணர்வை அவ்வப்போது புலம்பெயர் தமிழர்கள் அடைவார்கள்.

இது தமிழர்களுக்கு மட்டுமானது அல்ல. அகதிகளாகிப் போகிற எல்லா இனங்களுக்கும் உரியது. ஆனாலும் இவற்றையெல்லாம் எதிர்கொண்டு உள்வாங்கியவாறு தமது வாழ்க்கையைத் தொடரும் அவர்களுக்கு அவர்களின்

பிள்ளைகள் மூலம் இன்னொரு எதிர்மறையை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாகிறது. அது மொழி குறித்ததாகும்.

புலம்பெயர்ந்த பெரும்பான்மையான தமிழர்களின் சிந்தனைமொழி தமிழாக இருந்தபோதும் அவர்களின் இளைய தலைமுறையினரின் கல்விமொழியாக ஆங்கிலம் உட்பட வேறு மொழிகளே சிந்தனை மொழியாகவும் இருக்கிறது. இதனால் இரு சாராருக்கும் இடையே நீண்ட இடைவெளி மெல்ல மெல்ல நீளுகின்றது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் இளையோர் மற்றும் அங்கு பிறந்தோர் சுமார் பத்துக்கு மேற்பட்ட அந்நிய மொழிகளைக் கற்க வேண்டிய வசதியுண்டு.

ஆங்கிலம் - பிரிட்டன், அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து.

பிரெஞ்சு - பிரான்ஸ், சுவீட்சர்லாந்தின் சில மாநிலங்கள், கனடாவில் கியூபெக் மாநிலம்

ஜெர்மன் - ஜெர்மனி

டேனிஷ் - டென்மார்க்

நொஸ்க் - நோர்வே

சுவீடிஷ் - சுவீடன்

ஐரீஸ் - அயர்லாந்து

இத்தாலியன் - இத்தாலி

ஸ்பானிஷ் - ஸ்பெயின்

டச்சு - நெதர்லாந்து

போர்த்துகீஸ் - போர்த்துக்கல்

மேற்கண்ட மொழிகளில் கல்வி கற்றால்தான் அந்நாடுகளில் வேலைவாய்ப்புகள் நிச்சயமாகும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாட்டிலும் கல்விமொழி வேறாகிறபோது அவர்களின் சிந்தனையும் வேறாகிறது. ஆகவே அவர்களுக்குத் தாய்மொழி அல்லாத வேற்று மொழிகளே முதன்மை மொழிகளாகின்றன. தாய்மொழியான தமிழ் அவர்களுக்குக் கல்வி மொழியாகவும் இல்லை. கற்கிற ஒரு பாடமொழியாகவும் இல்லை.

ஆகவே தமிழ் வேற்று மொழியாகப் பின்தள்ளப்படுகின்றது. அவர்களுக்கு தாய்மொழி என்பது திணிக்கப்படுகின்ற மொழியாகத் தெரிகின்றது. ஆனால் அவர்களுக்குத் தாய்மொழி தமிழே அடையாளமாக இருக்கிறது. ஒரு சீக்கியனுக்குப் புற அடையாளமாக இருக்கிற தலைப்பாகை (Turban) போன்ற புற அடையாளங்கள் தமிழர்களுக்கு இல்லாததால் தமிழ்மொழியே அவர்களின் அடையாளமாகிறது.

அந்தத் தமிழ் மொழியிலேயே அவர்களின் பண்பாட்டு வேர்கள் அடையாளமிட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தமிழ்மொழி தெரியாத தமிழரை எந்த இனத்தில் சேர்க்க முடியும்?

மதங்களுக்குள் திணிக்கப்பட்டால் அவர்கள் காணாமல் போய்விடுவார்கள். ஒரு நாட்டுக்குள் திணிக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் பின்தள்ளப்படுவார்கள். ஆகவே தாய்மொழி

தமிழே அவர்களின் உறுதியான, இறுதியான சரியான அடையாளமாகும்.

இந்தத் தாய்மொழி தமிழ் என்ற அடையாளமே புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களை அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, பிரிட்டன், கனடா, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், சுவீடன், நெதர்லாந்து, நோர்வே, இத்தாலி, நியூசிலாந்து, சுவீடன், நெதர்லாந்து எனப் பல நாடுகளில் வாழ்ந்தபோதும் ஒன்றிணைய வைக்கும். இதன் மூலம் இந்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் உணர்வுகளை, தங்கள் பக்கத்து நியாயங்களை வெளிக்கொணர முடியும். அதே நேரத்தில் ஆங்கிலமொழி சார்ந்த நாடுகள் ஆங்கிலம் அல்லாத பிறமொழி சார்ந்த நாடுகள் எனப் புலம்பெயர்ந்து வெவ்வேறு மொழி பேசுகிறவர்களாக வாழ்கிற புலம்பெயர் தமிழர்களை குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினரை தாய்மொழித் தமிழே பண்பாட்டு ரீதியாக இணைக்கின்ற மொழியாகும்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களை இணைக்கின்ற மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கும் என்பது சரியானது அன்று. அவ்வாறு இருந்தாலும் அதில் சுயம் கரைந்து அந்நியத் தன்மையே மேலோங்கி நிற்கும்.

பிரிட்டனில் வாழ்கிற தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலமே கல்வி மொழி, பிரான்ஸில் வாழ்கிற தமிழ் மாணவர்களுக்கு பிரெஞ்சு மொழியே கல்விமொழி. இவ்விரு சாரார்களுக்கும் வேறு, வேறு மொழிகள் இரண்டாம் மொழியாகலாம். ஒரு நாட்டில் முதன்மையாக இருக்கிற (பிரிட்டனில் ஆங்கிலம்) மொழி, இன்னொரு நாட்டில் (பிரான்ஸில் ஆங்கிலம்) இரண்டாம் மொழியாகலாம்.

எனவே இவ்விரு மொழிகளும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வாழ்வில் நேர்க்கோட்டில் வரமுடியாது. அந்தத் தகுதி புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவ்விரு மொழிகளுக்கு மட்டுமன்றி, தமிழ் அல்லாத வேறு மொழிகளுக்கும் இல்லை.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் தனித்துவ அடையாளத்தை, சுயங்களைக் காப்பாற்ற, பண்பாட்டைக் காக்க உலக அரங்கில் ஒரு கொடியின் கீழ் நிற்கின்ற ஒரு சக்தியாக இருக்க தமிழ்மொழியே அடித்தளமாகும்.

இந்த அடித்தளம் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களை இணைக்கவும், மூதாதையரின் தாயகத்தோடு உறவு கொள்ளவும் உதவும். ஆகவே அடுத்த தலைமுறையினரிடம் தமிழ்மொழி கற்றலை ஒரு தவமாக மேற்கொள்ள வேண்டியது மூத்தோரின் இன்றியமையாத மகற்கு ஆற்றும் (மக என்பது ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் பொருந்துவது) திருப்பணியாகும்.●

தமிழின் சிறப்பு

ஆங்கில மொழியில் 'a', 'an' எங்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று விதி உண்டு. அதைப்போல் தமிழிலும் உண்டா?

உண்டு. உயிர் எழுத்துக்கு முன்பு 'ஓர்' பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஓர் இரவு
ஓர் இலை
ஓர் ஊர்
ஓர் அணு
ஓர் ஏர்
ஓர் இந்தியன்

உயிர்மெய் எழுத்துக்கு முன்பு 'ஒரு' பயன்படுத்த வேண்டும்

ஒரு சொல்
ஒரு வில்
ஒரு வீடு
ஒரு நாற்காலி

'ஓர், ஒரு' போல வேறு சொல்லமைப்புகள் உண்டா?

உண்டு.

ஒரு, ஈர் என்னும் சொற்கள் உண்டு. உயிருக்கு முன்பு ஈரும், மெய்யுக்கு முன்பு ஒருவும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஈருடல்
ஈர் ஓடை
ஈர் உருளி
ஈர் இரண்டு
ஈர் உளி

இரு கப்பல்கள்
இரு புலிகள்
இரு தலைகள்

சொற்சிறப்பு

உலக மொழிகளிலே தமிழ்மொழியைத்தான் மூன்றாக வகைப்படுத்திச் சிறப்பித்து முத்தமிழ் என்றார்கள். தமிழ்மொழிக்குள்ள சிறப்புகளுள் சொற்சிறப்பு என்பதும் ஒன்று. ஓர் எழுத்தே சொல்லான விந்தை தமிழில் தான் இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டுக்குச் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

1. ஆ-பசு
2. நா- நாக்கு
3. கோ-மன்னன்
4. தீ-நெருப்பு
5. ஈ- ஓர்உயிர்
6. பு- மலர்
7. மா- குதிரை
8. மை- கண்மை
9. பா- பாடல்
10. தை-மாதம்

அறுபது வருடங்களின் பெயர்கள் தமிழில்

1 நற்றோன்றல் - பிரபவ	21 முற்றறிவு - சர்வசித்	41 நச்சுப்புழை - பிலவங்க
2 உயர்தோன்றல் - விபவ	22 முழுநிறைவு - சர்வதாரி	42 பிணைவிரகு - கீலக
3 வெள்ளொளி - சுக்கில	23 தீர்பகை - விரோதி	43 அழகு - செளமிய
4 பேருவகை - பிரமோதாத	24 வளமாற்றம் - விக்குதி	44 பொதுநிலை - சாதாரண
5 மக்கட்செல்வம் - பிரசோற்பத்தி	25 செய்நேர்த்தி - கர	45 இகல்வீறு - விரோதிகிருது
6 அயல்முனி - ஆங்கிரச	26 நற்குழவி - நந்தன	46 கழிவிரக்கம் - பரிதாபி
7 திருமுகம் - ஸ்ரீமுக	27 உயர்வாகை - விசய	47 நற்றலைமை - பிரமாதீச
8 தோற்றம் - பவ	28 வாகை - சய	48 பெருமகிழ்ச்சி - ஆனந்த
9 இளமை - யுவ	29 காதன்மை - மன்மத	49 பெருமறம் - இராட்சச
10 மாழை - தாது	30 வெம்முகம் - துன்முகி	50 தாமரை - நள
11 ஈசுரம் - ஈஸ்வர	31 பொற்றடை - ஏவிளம்பி	51 பொன்மை - பிங்கள
12 கூலவளம் - வெகுதான்ய	32 அட்டி - விளம்பி	52 கருமைவீச்சு - காளயுத்தி
13 முன்மை - பிரமோதி	33 எழில்மாறல் - விகாரி	53 முன்னியமுடிதல் - சித்தார்த்தி
14 நேர்நிரல் - விக்ரம	34 வீறியெழல் - சார்வரி	54 அழலி - ரௌத்ரி
15 விளைபயன் - விஜ்ஞ	35 கீழறை - பிலவ	55 கொடுமதி - துன்மதி
16 ஓவியக்கதிர் - சிதர்பானு	36 நற்செய்கை - சுபகிருது	56 பேரிகை - துந்துபி
17 நற்கதிர் - சுபானு	37 மங்கலம் - சோபகிருது	57 ஓடுங்கி - ருத்ரோத்தகாரி
18 தாங்கெழில் - தாரண	38 பகைக்கேடு - குரோதி	58 செம்மை - ரக்தாட்சி
19 நிலவரையன் - பார்த்திப	39 உலகநிறைவு - விசிவாவசு	59 எதிரேற்றம் - குரோதன
20 விரிமாண்டி - விவ	40 அருட்டோற்றம் - பராபவ	60 வளங்கலன் - அட்சய

சோழப்பேரரசின் வரி விதிப்புகள்

இன்று வருமான வரியே கட்ட மறுக்கிறோம். அக்கால வரிகளைப் பாருங்கள், மயக்கம் வரலாம்

1. ஊரில் பொதுவாக வைக்கப்பெற்றிருந்த ஓர் எடையைப் பற்றியவரி (ஊர்க்கழஞ்சு)	11. நாட்டின் நிருவாகச் செலவுக்கான வரி (நாடாட்சி)	23. பசு, எருதுகளுக்கான வரி (நல்லா அல்லது நல்லெருது)
2. முருகன் கோயிலுக்காகச் செலுத்திட வேண்டியவரி (குமர கச்சாணம்)	12. கிராம நிருவாகச் செலவுக்கான வரி (ஊராட்சி)	24. நாட்டின் காவலுக்கான வரி (நாடுகாவல்)
3. மீன்பிடி உரிமைக்கான வரி (மீன் பாட்டம்)	13. நன்செய் நிலத்திற்கான நீர்ப்பாசனவரி (வட்டி நாழி)	25. ஊடு பயிர் சாகுபடி செய்தால் வரி (ஊடுபோக்கு)
4. சிறுவரிகள் (கீழிறைப்பாட்டம்)	14. வீட்டுவாசற்படிக்கான வரி (பிடா நாழி அல்லது புதாநாழி)	26. பொற்கொல்லருக்கான வரி (தட்டார் பாட்டம்)
5. குளத்து நீரைப் பயன்படுத்து வோருக்கான பாசனவரி (தசபந்தம்)	15. திருமணம் செய்தால் செலுத்த வேண்டிய வரி (கண்ணாலக்காணம்).	27. ஆவணப் பதிவுக்கான வரி (விற்பிடி)
6. பொன் நாணயம் அரசன் அச்சடிப்பதற்கான வரி (மாடைக்கூலி)	16. துணி துவைக்கும் கல்லுக்கான வரி (வண்ணாரப்பாறை)	28. வீட்டு மனைக்கான வரி (வாலக்காணம்)
7. நாணயத்தின் பொன்மாற்று அளவை ஆய்வதற்கான வரி (வண்ணக்கக் கூலி)	17. தாழ்த்தப்பட்டோருக்கான வரி (பறைவரி, பள்ளு வரி)	29. சுங்கவரி (உல்கு)
8. பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கான வரி (முத்தாவணம்)	18. மண்பாண்டம் செய்வதற்கான வரி (குசக்காணம்)	30. ஓடங்களுக்கான வரி (ஓடக்கூலி)
9. மாதம்தோறும் செலுத்த வேண்டிய வரி (திங்கள் மேரை)	19. தண்ணீர்வரி (நீர்க்கூலி)	31. நீதிமன்றவரி (மன்றுபாடு)
10. நிலத்துக்கான வரி (ஒருவேலிக்கு இவ்வளவு என வேலிக்காக அல்லது வேலிப் பயறு)	20. நெசவாளர் தறிக்குத் தரவேண்டிய வரி (தறிப்புடவை அல்லது தறிக்கூரை)	32. அரசனுக்குச் சேரவேண்டிய தனிவரி (மாவிறை)
	21. தரகர்கள் தரவேண்டிய வரி (தரகுபாட்டம்)	33. கோயிலில் வேள்வி நடத்துவதற்கு வரி (தீயெரி)
	22. ஆடுகளுக்கான வரி (ஆட்டுவரி)	

பொன்னையா விவேகானந்தன்

தமிழர் வாழ்புல இருப்பில் 'கலை நிகழ்வுகள்'

'கலை' என்றால் என்ன என்பதற்குத் திட்டமான விளக்கங்களைக் கூறமுடியவில்லை என்ற போதும் அறிஞர்கள் பலர் தமது சிந்தனைக்கேற்ப விளக்கம் காண முற்பட்டுள்ளனர்.

"கலையானது, ஒரு நாட்டினது இயற்கையமைப்பு, தட்பவெப்பநிலை, மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், சமுதாயச் சூழல், சமயக்கொள்கை போன்றவற்றைப் பொறுத்து இடத்திற்கிடம், காலத்திற்குக்காலம் மாறுபடும் தன்மையது" என்கிறார் பேராசிரியர் மயிலை வேங்கடசாமி.

குறித்தவொரு நாட்டிலேயே இனத்திற்கினம், ஊருக்கூர் கலை வெளிப்பாடுகள் வேறுபட்டிருப்பது இவர் கூற்றை உறுதி செய்கின்றது. மக்களின் கலையாளுமை, வெளிப்பாடு, சுவைத்தல் போன்றவற்றைக் கட்டமைப்பதில் புறச்சூழல் பெரும் ஆளுமை செலுத்துகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

குறித்தவொரு இனமானது தன்னைத் தனித்துவமாக வெளிப்படுத்தும் முதன்மை அடையாளங்களாகத் திகழ்வன மொழி, பண்பாடு கலை என்பன. அழிவுற்ற பலவினங்களின் தனித்துவங்கள் எஞ்சிக்கிடக்கின்ற பல கலைவடிவங்களினூடாகவே இன்று அறியப்படுகின்றன. எனவேதான் இன்று வாழும் பலவினங்களும் தமது கலைகளைத் தனித்துவமாகப் பேணி வருகின்றன.

நெடுங்கால வாழ்வியற் பின்னணிகளைக் கொண்ட தமிழர் ஒப்பற்ற கலைவடிவங்களைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை வலிந்து ஆதாரப்படுத்த வேண்டியதில்லை. சிலப்பதிகாரமும் ஆற்றுப்படை நூல்களுமே போதிய சான்றுகள். பல்கிப்பெருகிக் கிடந்த தமிழரின் கலைவடிவங்கள் ஒரு நிலப்பரப்புக்குள்ளேயே வேறுபட்டிருந்தன. தொல்காப்பியர் கூற்றுப்படி, நால்வகை நிலங்களிலும் பாடப்பட்ட பண்களும், இசைக்கப்பட்ட கருவிகளும் வெவ்வேறாகவிருந்தன. அனைத்துமே தமிழர் கலைவடிவங்களாகக் கருதப்பட்டன.

உலகளாவிய நோக்கில் தமிழர் சமூகக் கட்டமைப்புகளில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்குள் தனித்துவமான கட்டமைப்பாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகம்.

இனவடையாளங்களில் பெருந்தாக்கம் செலுத்தவல்ல புறச்சூழலைக் கொண்டவையாகப் புலம்பெயர்ந்தோர் வாழ்களங்கள் திகழ்கின்றன. வாழ்புலச்சூழலின் தாக்கங்கள் முதன்மை அடையாளங்களில் மிகவேகமாக ஏற்படுத்திவரும் மாற்றங்கள் எதிர்கால இனவிருப்பில் பாரிய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தவல்லவை. இவை பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்கவேண்டியதும், சமூகம் வழிதவறாமல் செல்ல அறிவுரைகள் வழங்கவேண்டியதும் சமூக ஆர்வலர்களின் கடமையாகும்.

இப்புதிய வாழ்புலங்களில் தமிழரது கலையாளுமைகளில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களையும், அம்மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய பாதிப்புகளையும் சுட்டிக்காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஓரினத்தின் தனித்துவங்களைப் புலப்படுத்துவதில் கலைகள் பெரும்பங்கு வகித்து வருகின்றன. பிறவினத்தோர் சிறப்பை எளிதில் புரிந்துகொள்ள கலைவடிவங்களே பெரிதும் உதவுகின்றன. பிறவினத்தோர் பெரிதும் வாழும் புறச்சூழலில் எம் கலைச்சிறப்பின் முதன்மைத்துவத்தை நாம் உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் தமிழர் சிறிதளவில் குடியேறியபோது பெரியளவில் கலைஞர்கள் இருக்கவில்லை. பெரியளவில் கலைநிகழ்ச்சிகளும் இருக்கவில்லை. குடியேறியோரின் கலைத்தேடல்களைப் பெரிதும் தீர்க்கப்பயன்பட்டவை திரைப்பட ஒளியிழைகளே. மிகச்சிறியளவில் நடைபெற்ற ஒன்றுகூடல்களில் அவ்வப்போது கலைநிகழ்வுகள் நடந்தன. எண்பதுகளின் இறுதியில் சில பழைய மாணவர் சங்கங்கள் தோற்றம் கொண்டு ஆண்டு

விழாக்களை அரங்கேற்றத் தொடங்கின. எண்பதுகளின் நடுவில் குடியேறிய ஆடல், இசைத்துறைக் கலைஞர்கள் சிலர் கலை வகுப்புகளையும் ஆரம்பித்தனர். எண்பதுகளின் இறுதியில் இக்கலைஞர்களிடம் பயின்ற மாணவர்கள் சிறியளவில் மேடையேறத் தொடங்கியிருந்தனர். ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த கலைநிகழ்வுகளும் எண்பதுகளின் நடுவில் தோற்றம் கொண்டிருந்தன. வானம்பாடிகள் என்ற இசைக்குழுவும் விடுதலையுணர்வு சார்ந்து உருவாகியிருந்தது.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த கலைநிகழ்வுகள் எண்பதுகளின் இறுதியில் வலுப்பெறத் தொடங்கின. தமிழர் கலைபண்பாட்டுக் கழகம் போன்றவை இக்கலை நிகழ்வுகளை முன்னெடுத்தன.

புலம்பெயர்ந்தோரின் கலைவெளிப்பாடுகள் தொண்ணூறுகளில் காத்திரமான வளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து எனலாம். ஈழத்தின் வடபகுதியைச் சார்ந்த பல பழைய மாணவ சங்கங்கள் காத்திரமான கலைநிகழ்வுகளை மேடையேற்றின. ஆற்றல் மிக்க பல கலைஞர்கள் நிகழ்வுகளைப் படைத்தளித்தனர். தாயக ஊர்கள் சார்ந்தும் அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு ஆண்டு விழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. பல இசைக்குழுக்கள் தோன்றின.

தமிழ் வானொலிகள் சிலவும் தொண்ணூறுகளின் நடுவில் உருவாகின. சில நாடக அமைப்புகள் தோற்றம் கொண்டு பல்வகை நாடகங்களை அரங்கேற்றின. குடியேறிய பல கலைஞர்கள் தமது ஆற்றல்களைக் கலை நிகழ்வுகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினர்.

இக்காலப்பகுதியில் குறிப்பிட்டளவு குடியேறிய கலையாசிரியர்கள் பல கலை வகுப்புகளை ஆரம்பித்திருந்தனர். கலைக்கல்வியில் தேறிய மாணவ மாணவிகள் பலரும் அரங்கேற்றங்கள் செய்யத் தொடங்கியிருந்தனர். சிறந்த கலைஞர்களின் இசை இணைவோடு அரங்கேற்றங்கள் சில உயர்ந்த கலைவெளிப்பாடுகளாகவும் இருந்தன. ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த கலை வெளிப்பாடுகள் மிக வளர்ச்சியுற்ற காலமாகத் தொண்ணூறுகளைக் கருதலாம்.

உயர்ந்த கலைநிகழ்வுகளின் ஒருங்கிணைப்பாக மட்டுமல்லாமல், புலம்பெயர்ந்தோரின் விடுதலையுணர்வை ஒருங்கிணைக்கும் சிறந்த தளங்களாகவும் இந்தக் கலையரங்குகள் திகழ்ந்தன. விடுதலை வேட்கை சார்ந்து ஆண்டுதோறும் பல நிகழ்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. பல கலைவடிவங்களில் விடுதலையுணர்வு வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

புலம்பெயர்ந்தோரின் தாயக விடுதலையுணர்வை மேம்படுத்துவதில் இந்த நிகழ்வுகள் வலுவான பங்கை வழங்கின. பல பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ் மாணவர் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு அங்கும் கலை-நிகழ்வுகள் நடந்தன. தாயகத்திலிருந்து இங்கு வந்து உயர்பள்ளிகளில் பயின்று பல்கலைக்கழகம் சென்ற மாணவர்களே பெரிதும் இந்த நிகழ்வுகளுக்குக் காரணமாயினர்.

இக்காலத்தே தமிழகக் கலைஞர்களின் வருகைகளும் இடம்பெற்றன. விடுதலை சார்ந்த அரங்குகளில் தேனிசை செல்லப்பா, குப்புசாமி போன்றோர் கலந்துகொண்டனர். பல பேச்சாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். ரஜனிகாந்த், விஜயகாந்த் போன்ற நடிகர்களும் இக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். தமிழகப் பாடகர்கள் சிலரும் வந்துபோயினர்.

புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் பல இசை இறுவட்டுகளும், திரைப்படங்களும் இக்காலத்தே உருவாக்கப்பட்டன.

தொண்ணூறுகளில் கணிசமான தமிழ்ப் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் கற்றுக்கொண்டிருந்தனர். இங்கு பிறந்தவர்களாகவும், மிகச்சிறு வயதில் இங்கு வந்தவர்களாகவும் இவர்கள் இருந்தனர். பெற்றோருடன் கலைவிழாக்களுக்குச் சென்ற இவர்களை ஈர்க்கும் வகையிலான நிகழ்ச்சிகளோ அல்லது இந்தச் சிறார்கள் பங்குபற்றவில்ல சிறுவர் நிகழ்வுகளோ பெரிதும் நிகழ்வுகளில் இல்லாதிருந்தன. ஆடல் நிகழ்வுகளில் மட்டும் குறைந்தளவான மாணவர்கள் கலந்து - கொண்டிருந்தனர். இனம் சார்ந்த கலையுணர்வோடு கலைகளைச் சுவைப்பதில் பெரியோருக்கும் இளைய தலைமுறையினருக்குமிடையே ஓர் இடைவெளி ஏற்பட்ட காலமாக இக்காலத்தைக் கருதலாம்.

புலம்பெயர்ந்தோரின் கலைவெளிப்பாடுகளில் இரண்டாயிரத்துக்குப் பிற்பட்டகாலம் முக்கியமானதொரு பங்கு வகிக்கின்றது. இந்தப் பத்தாண்டுகளில் தமிழர் தொகையைப் போன்றே தமிழர் கலைநிகழ்வுகளும் பல்கிப்பெருகின எனலாம். ரொறன்ரோவின் பெரும்பாலான கலையரங்கங்கள் வாரந்தோறும் தமிழர் நிகழ்வுகளால் நிரப்பப்பட்ட காலம் இதுவாகும்.

இக்காலப்பகுதியில் நூற்றுக்கணக்கான தமிழர் அமைப்புகள் தோன்றின. பெரும்பாலானவை ஆண்டுதோறும் கலைவிழாக்களை நடத்தின. கலைகளைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள் பலரும் இக்காலத்தே குடியேறியிருந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் கலை வகுப்புகளைத் தொடங்கினர்.

தொகையில் பெருகியிருந்த இளமாணவர் சமூகத்தில் கணிசமானோர் இக்கலை வகுப்புகளில் இணைந்திருந்தனர். கலை பயிலும் மாணவர்கள் வழங்கும் கலைநிகழ்வுகளும் அரங்கேற்ற நிகழ்வுகளும் பெருமளவில் இடம்பெறத் தொடங்கின.

பொதுவான சமூகம் சார்ந்த கலைநிகழ்வுகளில் கலை பயின்றுவரும் மாணவர்களின் நிகழ்வுகளே பெரிதும் இடம்பிடித்தன. தொண்ணூறுகளில் கலைவெளிப்பாடுகளில் பெரியோரின் படைப்புகள் கணிசமாகவிருந்தன. அடுத்த பத்தாண்டில் இவை குறைந்துபோயின என்றுதான் கூறவேண்டும். ஆடல் பாடல் போன்ற கலைநிகழ்வுகளில் பெரிதும் சிறார்களே பங்குபற்றினர். பிள்ளைகள் அரங்கேறுவது பெற்றோருக்கும் பிடித்தவொன்றாகவிருந்தது. வண்ண வண்ண ஆடைகளில் சின்னஞ்சிறார்கள் மேடையில் தோன்றி அபிநயம் தருவது பேரழகு எனினும், அவற்றில் பெரும்பாலானவற்றைச் சிறந்த கலைப்படைப்புகளாக ஏற்க முடியாது என்பதே உண்மை.

ஈழத்தேசிய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் அரங்குகளிலும் சிறார்களின் கலைநிகழ்வுகள் இடம்பெற்ற போதும் கலைநிகழ்வுகளில் கட்டுப்பாடான ஒழுங்கமைப்பு காணப்பட்டது. தாயகக் கலைவெளிப் - பாடுகளுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டவையாக அவை இருந்தன. உலகெங்கும் ஈழத்தேசியம் சார்ந்த உணர்வுகள் வலுப்பெற்ற காலம் இதுவாகும். தொண்ணூறுகளில் விடுதலை உணர்வு சார்ந்த கலைநிகழ்வுகளை ஏற்காதோரும் இருந்தனர். இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்னர் பெரும்பாலானோரை ஈர்த்து இழுத்து ஈழத்தேசிய உணர்விற்பால் கொண்டு சென்றவை விடுதலை உணர்வு மிக்க கலைநிகழ்வுகளே. ஈழத்தேசிய உணர்வோடு அமைக்கப்பட்ட அரங்குகளைத் தவிர்த்து பிற கலையரங்குகளிலும் தேசிய உணர்வுகள் சார்ந்த நிகழ்வுகள் அதிகளவில் இடம்பெற்றன. சில அரங்கேற்றங்களிலும் தேசிய உணர்வுமிக்க பாடல்கள் பாடப்பட்டன.

இக்காலத்தேயும் தமிழக்கலைஞர் பலர் வந்துபோயினர். குறிப்பாக அரங்கேற்றங்களுக்கு அணியிசை வழங்கவென இசைக்கலைஞர்கள் அதிகளவில் வந்துசென்ற காலமாக இதைக் கருதலாம். இரண்டாயிரத்துப்பத்துகளின் தொடக்ககாலத்தில் கலைவெளிப்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாகவிருந்தது.

2009இல் தாயகத்தில் நடைபெற்ற இனவழிப்புப் போராட்டப் பின்னடைவும் பின்னான கலைவெளிப்பாடுகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. இக்காலத்தில் தாயகத்திற்கும் புலம்பெயர்

குடிகளுக்குமிடையேயான விடுதலையுணர்வு சார்ந்த நேரடிக் கலைத்தொடர்புகள் இல்லாமல் போயிற்று. எனினும் ஈழவிடுதலைபால் தீராப்பற்றுக்கொண்டோர், இனவுணர்வு மிக்க கலைமேடைகளைத் தொடர்ந்து அமைத்து வந்தனர். பெரும்பாலான நிகழ்வுகள் மக்களில் அவலத்தையும் அழிவறியா விடுதலையுணர்வையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்தன. ஆயினும் இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்னிருந்த எழுச்சியுணர்வும் மக்களின் பேராதரவும் அரங்கநிகழ்வுகளில் குறைந்தே காணப்பட்டன.

இரண்டாயிரத்துப்பத்துகளில் பொது அமைப்புகள் சார்ந்த கலைமேடைகள் சற்றே குறைந்துபோயிற்று என்றுதான் கருதவேண்டும். சில கலை மேடைகள் இரவு விருந்தோடு கூடிய ஒன்றுகூடல்களாயின. வேறு சில கோடைகால ஒன்றுகூடல்களோடு நின்றுவிட்டன. இன்னும் சில கலைநிகழ்வுகளை நிறுத்தி செலவுகளை மீதப்படுத்தி தாயகத்திற்கு உதவும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டன.

கடந்தகாலத்தைப் போன்று கலைநிகழ்வுகளை விரும்பிப் பார்க்கும் மனநிலையும் பார்வையாளர்களுக்கு இல்லாதிருந்தது கலை மேடைகளின் குறைவுக்கு ஒரு காரணம் எனலாம். தாயக அவலங்களின் தாக்கம், கலைநிகழ்வுகளின் தரமின்மை, குறித்த வட்டங்களுக்குட்பட்ட நிகழ்வுகளானமை என்பன பார்வையாளரின் எண்ணிக்கை குறையக் காரணமாயின.

அவ்வப்போது சில உயர்தரக் கலைப்படைப்புகள் ஈழத்தேசியம் சார்ந்த அரங்குகளிலும் வேறு சில காத்திரமான அரங்குகளிலும் நிகழ்ந்துள்ளன. பல்வகைக் கலைதுறைகளிலும் ஆற்றல் மிக்க கலைஞர்கள் இருந்தும் இனத்தின் பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் புலப்படுத்தவல்ல உயர்தரம்கொண்ட கலைப்படைப்புகள் பெருமளவில் நிகழ்த்தப்படவில்லை என்பது ஒரு பெருங்குறையே.

வாழ்புலநாடுகளில் எமது கலைகள் தொடர்பாக பல்லின சமூகத்தவரிடையே நாம் குறிப்பிடத்தக்களவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. பரதக்கலை ஓரளவு ஈர்ப்பைப் பல்லின மக்களிடையே ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் பரதக்கலை தமிழரது கலைப்படைப்பாக இல்லாமல் இந்தியரது பண்பாட்டு அடையாளமாகவே பெரும்பாலானோரால் பார்க்கப்படுகின்றது. தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற கலைப்பள்ளியான கலாஷெத்திரா ரொறன்ரோவில் ஒரு பரதக்கலை நிகழ்வை நடத்தியபோது என்பது விழுக்காடு தமிழரல்லாதோரே வந்திருந்தனர். பரதம் இந்தியாவின் கலை அடையாளமாகப் பார்க்கப்படுவதற்குப் போதிய காரணங்கள் உள்ளன.

எனினும் தென்னிந்தியரான தமிழரும் தெலுங்கருமே இக்கலையைப் போற்றிவருகின்றனர் என்பதே உண்மை.

ஆடல்கலை பயின்ற பல மாணவியர் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் காலத்தில் தமிழர் பண்பாடு சார்ந்தவொரு கலை வெளிப்பாடாகவே பல்கலைக்கழக வளாகங்களுக்குள் நிகழ்வுகளை நடத்துகின்றனர். பல்கலைக்கழக அளவில் பரதம் தமிழரது பண்பாட்டு அடையாளமாகவே நோக்கப்படுகின்றது. இதில் பரதம் பயின்ற தமிழ் மாணவியரின் பங்கு பாராட்டுக்குரியது. கணிசமாக வாழ்கின்ற பஞ்சாபி இன மக்கள் தமது 'பங்காரா' ஆடலைப் பல்லின சமூகத்தவரிடையே முதன்மைப்படுத்தி வருகின்றனர்.

தமிழரது பாரம்பரியக்கலை வடிவங்களான கூத்துகள் ஆங்காங்கு மேடையேற்றப்படுகின்றன எனினும் தாயகத்தைப் போன்று நேர்த்தியும் தூய்மையான மரபுகளும் கொண்டவையாக இல்லை என்பதே உண்மை.

இரண்டாயிரத்துப்பத்துகளின் பின்னர், கலையரங்குகளுக்குக் கூட்டம் குறைந்ததையடுத்தும், அதுவரையில் தமிழ்ச்சமூகத்தவரிடையே மேலாண்மை பெற்றிருந்த ஈழ விடுதலை சார்ந்த செயற்றிறன் தேக்கநிலையடைந்ததன் பின்னரும் சில நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டாளர்கள், தமிழகத்திலிருந்து திரையுலகு சார்ந்தவர்களையும் சின்னத்திரை சார்ந்தவர்களையும் வரவழைக்க முற்பட்டனர். (தமிழகத் தொலைக்காட்சிகள் பரவலாக ஒளிபரப்பாகத் தொடங்கிய பின் சின்னத்திரைக் கலைஞர்களும் நம்மவர்களுக்கு அறிமுகமாகியிருந்தனர்.)

கடந்த காலங்களில் பெரிதும் இசைக்கலைஞர்களே வருகை தந்திருந்தனர். ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக பல்வகைத் திரையுலகத்தாருடன் தமிழ் பேச வராத நடிகைகளும் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். சிங்கப்பூர் மலேசியா போன்று வருவாயை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்ட திரைப்பட இசைத்து வெளியீட்டு விழா ஒன்றும் இங்கு நடைபெற்றது. இப்போது சிறிய அமைப்புகள் நடத்துகின்ற சிறிய அளவிலான கலைமேடைகளுக்கும் தமிழக பிரபலங்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

ஆடல், இசை சார்ந்த தமிழகக் கலைஞர்களின் வருகை பயன்மிக்கதும் இளங்கலைஞர்களுக்கு ஆக்கம் தருவதாகவும் அமையும். ஆனால் திரைத்துறையினரின் வருகை ஏற்படுத்தும் தாக்கம் நன்மை தருவதாக அமையப்போவதில்லை. இவை வருவாயைக்

குறிக்கோளாகக் கொண்டவை மட்டுமன்றி கலையுணர்வற்ற தரம் குறைந்த உணர்வுகளை நம்மவரிடையே வளர்ப்பதாகவே அமைகின்றன.

இங்கு அழைக்கப்படுகின்ற நடிகைகள் சிலர் பண்பாட்டுச் சிதைவுகளுக்குத் 'துணை' போனதான செய்திகளும் உண்டு. அழைக்கப்பட்ட சில பிரபலங்கள் தமது 'வேறு' தேவைகளை நிறைவேற்ற அலைந்ததான செய்திகளும் இருக்கின்றன.

அதிகரித்துச் செல்லும் தென்னிந்திய 'கலைச்சேவை' - யாளரின் வருகை, தொடர்ந்தும் ஊக்குவிக்கப்படக் கூடியதொன்றல்ல.

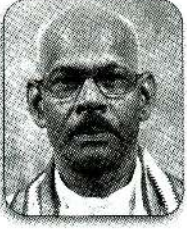
கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் (1983 - 2013) எம்மிடையே நடைபெற்ற கலைவெளிப்பாடுகளை முன்னிறுத்தி அவை தொடர்பான அவதானிக்கப்பட்ட சில பதிவுகளை மேலோட்டமாகக் இக்கட்டுரை பகிர்ந்துகொண்டுள்ளது.

எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணுவதிலும், ஏனையோருக்கு புலப்படுத்துவதிலும் கலைகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. அடுத்த தலைமுறைக்கு இனமரபுகளைக் கலைமரபுகளாகவே கொண்டு செல்லமுடியும். இப்பணி தொடர்பாக எம்மோடு கலந்துள்ள கலைஞர்களும் கலையாசிரியர்களும் குறிப்பிட்டளவு பங்காற்றி வருகின்றனர். எனினும் திட்டமிட்டுச் செயற்படுவோமானால் பலவினப் பண்பாட்டுச் சமூகத்தில் எம் கலைகளுக்கு வலுவானதொரு இடத்தினைப் பெற்றுக் கொடுக்கமுடியும்.

இந்தப் புதிய வாழ்புலத்தில் நாம் வேரூன்றி நிரந்தரமாக வாழத்தலைப்பட்டுவிட்டோம். பலவின சமூகச் சூழலில் இன மொழி கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் காவிச் செல்வது அறைகூவல் மிக்கது. எம்மால் போராட்டங்களோடு இவற்றைப் பேணி எம் இருப்பை இனத்தின் இருப்பாக வெளிப்படுத்தவும் முடியும்.

விரும்பினால் இன அடையாளங்களைத் துறந்து பல்லின சமூகத்துக்குள் கலந்து, கரைந்து, முகமிழந்து, வெற்றுடல் மனிதராய் வாழவும் முடியும்.

தனி மனிதனாகவும் சமூகம் சார்ந்தும் எது பயன் தரவல்லது என்பதைச் சமூக உறுப்பினராகிய நாமே முடிவு செய்யவேண்டும்.●

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்

கனடாவில் தமிழ்மொழி : நிலைப்பாடும் தொலைநோக்கும்

பண்பாட்டின் உயிர்நாடி மொழியாதலால், கனடாவில் தமிழ்மொழியின் நிலைப்பாடு என்ன? தமிழ் மொழியைப் பேணல் தொடர்பாக கனடாவில் எத்தகைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்பன பற்றி அறிதல் அவசியமாகின்றது. கனடாவில் ஆங்கிலமும் பிரஞ்சும் ஆட்சி மொழிகளாகவும் கற்கைநெறி மொழிகளாகவும் உள்ளன. புலம்பெயர்ந்து வந்து வாழும் இளைய தலைமுறையினர் ஆங்கிலத்தில் நல்ல ஆளுமையைப் பெற்று, கற்றுத் தம் வாழ்க்கைப் பயணத்தைச் செம்மையாக நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இங்கு பிறந்து வளரும் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் மிக்க திறமையுடன் காணப்படுவதோடு, வியக்கத்தக்க வகையில் சிலர், ஆங்கிலமொழியில் சாதனைகளும் படைத்து வருகின்றனர். இப்பின்னணியைப் புரிந்து கொண்டால்தான் கனடாவில் தமிழ்மொழியின் நிலைப்பாடு, அதன் தேவை, அதன் எதிர்காலம் என்பனவற்றை நன்கு விளக்கிக் கொள்ளலாம்.

மொழியினூடாகவே ஓரினம் தனது அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறது. கனடாவில் மூன்று இலட்சம் வரையான தமிழர் வாழ்கின்றனர். அவர்களின் வாழ்வில் தமிழ்மொழியின் அடையாளம் முதன்மை பெற வேண்டியது அவசியம். ஒரு நாட்டில் மொழி எத்தகைய முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ, அது போன்றே வீட்டிலும் தாய்மொழி முதன்மை பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மொழி அடையாளமும் அதனைப் பேணலும் அவசியமாகின்றன. இப்பின்னணியில் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் பல்வேறு அமைப்புக்கள் தமிழ்மொழியைப் பேணிக்காப்பதற்குரிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திவருகின்றன.

18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிறநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழரது வரலாறுகளும், புலம்பெயர்ந்த பிற இனங்களின் வரலாறுகளும் சில உண்மைகளை உணர்த்துகின்றன. உதாரணமாக மொரீஸியஸ் தீவில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர் வாழ்கின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது. அவர்கள் அனைவரும் 'கிறியோல்' என்ற மொழியைப் பேசுகின்றனர். இப்போது அவர்கள் தம் தனித்துவத்தைப் பேணுவதற்குத் தமிழ்மொழி கற்றல் இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்து அதன்வழி செயற்பட்டு வருகின்றனர். இந்நிலைமை கனடாத் தமிழருக்கு வராதிருக்க வேண்டுமாயின் இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் வீட்டு மொழியாகத் தமிழைப் பயன்படுத்தினால் காலம் காலமாகத் தமிழ் இந்நாட்டில் வாழ வாய்ப்புண்டு. கனடாவில் வாழும் தமிழ் இளைய தலைமுறையினரில், இங்கு

பிறந்தவர்களும், ஐரோப்பிய, ஆபிரிக்க நாடுகளிற் பிறந்து கனடாவுக்கு வந்த பிள்ளைகளும் அடங்குவர். இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் வீட்டில் தமிழ் பேசுவதே இல்லை. விதிவிலக்காக அவர்கள் தமிழ் பேசினால் அது பெற்றோரின் பெருமூயற்சியையும் அவர்களது பண்பாட்டுப் பேணுகையின் ஈடுபாட்டையுமே குறிக்கும்.

ஒன்றாறியோ மாகாண கல்வி அமைச்சின் 1989ஆம் ஆண்டுக் கல்விச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றாறியோ மாகாணம் முழுவதிலும் 32 பாடசாலைச் சபைகள் பாரம்பரிய மொழிகள் கற்பிக்கும் வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றன. ரொறன்ரோவில் சுமார் 40 மொழிகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. 1978இல் முதன் முதலாக நோர்த் யோர்க் கல்விச்சபை பாலர் பாடசாலை மாணவர்களுக்கான தமிழ் வகுப்புகளைத் தொடங்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து ரொறன்ரோ பெரும்பாகம், மிலிசாகா, யோர்க், டர்ஹாம் முதலான பிதேசங்களிலே பாடசாலைக் கல்விச் சபைகள் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றன. ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபைகளின் பாடசாலைகளில் வகுப்பு நேரத்துடன் ஒன்றிணைந்த திட்ட அடிப்படையிலும், வார நாட்களில் பாடசாலை வகுப்புகள் முடிந்த பின்னரும், சனிக்கிழமையிலும் தமிழ் வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. இம்மாணவர்களுக்குரிய பாடப்பயிற்சிப் புத்தகங்கள் கல்விச் சபையினால் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் சில பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதால் சில தமிழ் வகுப்புகள் மூடப்பட்டும் வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1990இல், ஒன்றாறியோ மாகாண அரசினால் பாரம்பரிய மொழித்திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, பல்கலைக்கழகம் அல்லது சமூகக்கல்லூரிக்கு அனுமதி பெறுவதற்குரிய திறமைச்சித்திப் பாடங்களாக (Credit Courses) குறிப்பிட்ட சில மொழிகள் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் அடிப்படையில் சில பாடசாலைகளில் திறமைச்சித்திப் பாடமாகவும் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவற்றைவிடத் தமிழர் சமூக நிறுவனங்களும் சில ஆலயங்களும் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றன. அத்துடன் தமிழ் வாரம், தமிழ் எழுத்துப் போட்டி, தமிழ் பொது அறிவுப் போட்டி, தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டி, திருக்குறள் போட்டி என்பனவும் ஆண்டு தோறும் இடம்பெற்று வருகின்றன.

தமிழ் தொழியைத் தக்க வைக்கும் ஊடகங்களாக நுண்கலைகள் விளங்குகின்றன. மிகப் பெருந்தொகையான மாணவர் இக்கலைகளைப் பயில்கின்றனர். இவர்கள் இசை, நடனம் முதலான கலைகளின் ஊடாகத் தமிழ்மொழியை விரும்பியோ விரும்பாமலோ கட்டாயத்தின் பேரில் தமிழ் கற்க

வேண்டியவர்களாகின்றனர். தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து தமது கலை வகுப்புப் பாடங்களை எழுதிக் கொள்கின்றனர். சங்கீதத்திற்கும் நடனத்திற்குமுரிய பாடல்களை தமிழ் உச்சரிப்புக்கேற்ப ஆங்கில எழுத்துக்களால் (Transliteration) எழுதிக் கொண்டாலும், அவற்றைத் தமிழில் நன்றாக உச்சரித்துப் பாடுகின்றனர். பொருள் உணர்ந்து ஆடுகின்றனர். இவ்வாறாகவும் தமிழ்மொழிப் பேணுகை இந்த இரண்டாம் தலைமுறையினரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய வாய்ப்பு வசதிகள் இருந்தபோதிலும், ஆங்கில மோகம் கொண்டு தம் பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புக்களுக்கு அனுப்பாமலிருக்கும் பெற்றோரின் எண்ணிக்கை பெரியது. அவர்கள் தம் பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புக்களுக்கு அனுப்புவதுமில்லை, அவர்களது பிள்ளைகள் வீட்டிலும் தமிழ் பேசுவதில்லை. இப்பிள்ளைகளால் உருவாக்கப்படும் அடுத்த தலைமுறையினர் தமிழ்பேசத் தெரியாதிருப்பதோடு தமிழர் என்ற இன அடையாளத்தையும் இழந்து நிற்பர்.

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்துள்ள ஈழத்தமிழர் 40 ஆண்டு - களுக்குள் தம்மொழிப் பண்பாட்டை இழந்துகொண்டு வருகின்றனர். இதற்கு இங்குள்ள பொருளாதார வசதிகளும், அந்நியப் பண்பாட்டு மோகமும் அவர்களிடம் குடிக்கொண்டுள்ள தாழ்வு மனப்பான்மையும் காரணங்களாகும். இதுபோன்றே - பிறமொழிகள் பேசப்படும் நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் படிப்படியாகத் தமிழ் மொழியை மறந்து போகும் ஓர் ஆபத்தான சூழ்நிலையும் உள்ளது. பெரும்பாலான தமிழ் வீடுகளில் தமிழ்மொழி பேசப்படுவதில்லை. குறிப்பாக இளம் தம்பதிகள் தம் பிள்ளைகளுடன் ஆங்கிலத்தில் உரையாடுவதைக் கேட்கலாம். இங்கு புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர் நாகரிக மோகத்தால் வேண்டுமென்றே தமிழைக் கொச்சைப்படுத்தி பேசும் நிலைப்பாடுமுண்டு. இச் சந்தர்ப்பத்தில் கே. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் எழுதியுள்ளதைக் குறிப்பிடுதல் இங்கு பொருத்தமாகும்:

“நாங்கள் ஆங்கிலம் பேசினால் ஆங்கிலேயராகவோ அல்லது பிரஞ்சு மொழியைப் பேசினால் பிரஞ்சுக்காரராகவோ ஆகிவிட முடியாது. தமிழராகப் பிறந்த நாங்கள் எப்பொழுதும் தமிழராகவே இருப்போம். எங்களுடைய வருங்காலச் சந்ததியினர் கனடாவில் தமிழை மறந்து வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் விரும்பினாலும் சரி விரும்பாவிட்டாலும் சரி தமிழர்களாகவே இருப்பார்கள். ஆங்கிலம் பேசுவதால் அமெரிக்கர்களும் கனேடியர்களும் ஆங்கிலேயர்களாகவும் இல்லை. அப்படி ஆகவும் முடியாது.” (தமிழர் தகவல் ஆண்டு மலர்: 1998: பக்.19)

வீட்டிலே பிள்ளைகளுடன் தமிழில் உரையாடி, பேசிப்பழகும் குடும்பத்தினருக்கும் ஆங்கிலத்திலே உரையாடும் குடும்பத்தினருக்கும் இடையில் பெரிதும் வேறுபாடுள்ளது. ஆங்கிலம் வீட்டுமொழியாக இருக்கும் வீடுகளிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சீரமைத் திறனைக் காண்பது அரிது. அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்குமிடையே உள்ள உறவில் பெரியதோர் இடைவெளி காணப்படுதல் இயல்பாகிறது. நாளடைவில் அவர்களது வாழ்க்கைமுறை படிப்படியாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிலிருந்து நழுவி, அந்நியப் பண்பாட்டினைத் தழுவிக் கொள்கிறது. அவர்கள் தம் அடையாளத்தையே தொலைத்து விடுகின்றனர். இந்நிலையில் அவர்களது பண்பாட்டு அடையாளம் என்ன? அவர்கள் மோகம் கொள்ளும் வேற்று இனப்பண்பாட்டினர் அவர்களைத் தம் பண்பாட்டுக் குழுமத்தைச்

சேர்ந்தவர்களாக ஏற்றுக் கொள்வார்களா? இறுதியில் இவர்களின் நிலைப்பாடு கயிறு அறுந்த பட்டமே. இங்கு பிறக்கும் தமிழ்ப் பிள்ளை தமிழில் பயிற்சி இல்லாது போகின்றமைக்குரிய காரணங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்பிள்ளைகள் வீட்டில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலில்தான் வளர்கின்றனர். பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்லத் தொடங்கியதும் பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலையங்களில் விடப்படுகின்றனர். அவர்களின் பகற்பொழுது அங்கே கழிகிறது. அங்கு ஆங்கில மொழி-வழிப்பட்ட பண்பாட்டுச் சூழலுக்குப் பிள்ளைகள் கட்டாயப் படுத்தப்படுகின்றனர். மொழிநிலையிலும் பண்பாட்டுச் சூழலிலும் முரண்படு நிலையையே பிள்ளைகள் அனுபவிக்கின்றனர். தமிழ்ப் பண்பாடு மொழிவழியாகவும் சமயத்துடனும் இணைந்ததாகும். எனவே இளம் சந்ததியினர் மொழியைக் கற்பதோடு, ஆலய வழிபாட்டிலும் ஈடுபட்டால் தமிழும் தமிழ்ப் பண்பாடும் தமிழர் மத்தியில் நிலைபெற்றிருக்க வாய்ப்பு.

இந்நாட்டில் பிறந்த சூழ்நிலைகளின் முதல்மொழியும் கற்கைமொழியும் ஆங்கிலமாக மாறியதனால் இப்பிள்ளைகளின் சிந்தனை ஆங்கிலமொழியுடாகவே அமைதல் இயல்பாயிற்று. இதனால் கனடாத் தமிழரின் இரண்டாவது பரம்பரை தமிழ் உணர்வு, தமிழ்மொழிச் சிந்தனை என்பவற்றை இயல்பாகவே இழக்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகி வருகின்றனர். இங்குவாழும் 200 ஆண்டுக்கால வரலாற்றை உடைய சீன மக்கள் தம் வீட்டுமொழியாகவும் பண்பாட்டுமொழியாகவும் மண்டரின், கன்ரன்ஸ் ஆகிய இரு மொழிகளையும் பேணுவதால் அவர்களது மொழி சிறப்போடு வழக்கில் உள்ளது. ஆனால் 30 ஆண்டுக்கால வரலாற்றையுடைய தமிழரிடையே தமிழ்மொழி விரைவாக வழக்கொழிந்து வருகிறது.

கனடாவில் பிறந்ததால் மட்டும் பிள்ளையின் தாய்மொழி ஆங்கிலமாகிவிட முடியாது. அப்பிள்ளையின் தாயின் பரம்பரையினர் காலம் காலமாக வழங்கிய தமிழ்மொழி அப்பிள்ளையின் தாய் மொழியாகும். அதேவேளை, வீட்டுமொழியாகத் தமிழைக் கைக்கொள்வதிலுள்ள இடர்ப்பாடுகளும் நோக்கத்தக்கன. குடும்ப நடைமுறைகள், பிள்ளை வளர்ப்புமுறை, பெற்றோர் பிள்ளைகளுடன் பொழுது போக்கும் நேரம் முதலானவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது வீட்டுச் சூழலில் பிள்ளை தமிழ் பேசும் வாய்ப்பு மிகமிகக் குறைவாகவே உள்ளது. மேலும், ஒரு வீட்டில் பாடசாலைக்குச் செல்லும் பிள்ளைகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர் இருந்தால் அவர்கள் வீட்டில் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகின்றனர். வீட்டிலுள்ள ஒரு பிள்ளையை - பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் தமிழில் உரையாடும்படி வற்புறுத்தியபோதிலும் அவர்கள் பெற்றோருடனும் தமக்குள்ளும் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகின்றனர். பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர் தமிழில் பதில் கூறியபோதிலும் பிள்ளைகள் தொடர்ச்சியாக ஆங்கிலத்தையே பின்பற்றுகின்றனர். பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் உரையாட பெற்றோர் தமிழில் பதில் கூறும் நிலைப்பாடு தொடரும்போது நாளடைவில் அவர்களுக்கிடையிலான உரையாடல் குறைந்துபோகும் நிலைப்பாடும் ஏற்படுகிறது. எந்தப் பெற்றோரும் தமிழ்மொழிக்காகத் தம் பிள்ளைகளின் விருப்புக்களையும் வாய்ப்புக்களையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இல்லை. அவர்களும் பிள்ளைகளுடன் வீட்டுமொழியாக ஆங்கிலத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலைப்பாடு அதிகரித்து வருகின்றது.

இங்கு வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் தாய்மொழி தமிழாக இருந்த போதிலும் அவர்களின் கற்கைமொழி ஆங்கிலம். பொதுவான தொடர்புமொழியும் ஆங்கிலமே. வீட்டில் ஆங்கிலம்

பேசும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகின்றது. கனடாவிலே பிறந்து ஆங்கிலமொழி மூலம் கல்வி கற்று, ஆங்கிலத்தைத் தொடர்மொழியாகக் கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளிடம் தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம் எவ்வாறிருக்கும் என்பது கவனத்திற்குரியதாகும். இந்நாட்டிலே பிறந்து, வீட்டில் தமிழில் பேசாத பிள்ளை வளர்ந்து வரும் காலத்தில் தமிழ்மொழி அவர்களுக்குப் புதிய மொழியாகவே அமையும். அவர்களது சமுதாயம் தலை எடுக்கும் காலங்களில் (50 ஆண்டுகளில்) தமிழ் மொழியின் நிலைப்பாடு என்ன என்பது கேள்விக்குறியே!

தம் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தைக் கற்று அதில் பலவகையிலும் ஆளுமைபெற்று நன்னிலைக்கு வர வேண்டும் என்பதையே எல்லாத் தமிழ்ப் பெற்றோரும் விரும்புவர். ஊருக்கு உபதேசம் செய்யலாம். அதனை உபதேசிகர் தம் வீட்டில் முதலிற் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கனடாவில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோரின் பிள்ளைகளால் தமிழ் பேசவும் முடியாது. அவர்களிற் பலர் தமிழ் வகுப்புக்களுக்குப் போவதில்லை. தமிழ் கற்பிக்கும் சில ஆசிரியர்களின் வீட்டுக்குத் தொலைபேசியில் அழைத்து, தமிழில் அவர்களது பிள்ளைகளுடன் உரையாட நேரிட்டால், அவர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் பதில் கூறுவர் அல்லது பதில் கூறாது ஆங்கிலத்தில் தாயை அழைத்து தொலைபேசியைக் கொடுப்பது வழக்கம். இதுவே தமிழ் பேணிக் காப்போர் செயல் என்பதற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழ் பேச வேண்டும். தமிழராக வாழ வேண்டும் என்பது பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் நாட்டு நடப்பும், கனடாவின் பல்லினப் பண்பாட்டுப் பரிமாணங்களும், பொருண்மிய செயற்பாடுகளும் தமிழ்மொழியை விரும்பிக் கற்பதற்குத் தடையாகின்றன என்பதைப் பெற்றோரும் அறிவர். மொழி மாற்றம், பண்பாட்டு மாற்றம் என்பன காலத்தால் நிலைபெறப்போகும் விடயங்களாகும். இத்தகைய சூழல்களில் எமது மூன்றாம் தலைமுறையினர் தமிழ் பேசுவார்களா? தமிழர் என்ற அடையாளத்தைப் பேணுவார்களா? தமிழ் ஊடகங்கள் இங்கு நிலைக்குமா? என்பனவற்றுக்குக் காலந்தான் பதில் அளிக்கும். அந்தத் துயரத்தை இன்றைய தலைமுறையினர் நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்கமுடியாது. இவ்வகையில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலுள்ள தமிழரின் பிள்ளைகள் ஆங்கிலம் பேசும் தமிழர், ஜேர்மன் பேசும் தமிழர், பிரஞ்சு பேசும் தமிழர் என இவ்வரிசை நீண்டு செல்லப் போகிறது. உலகின் பல நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர் தம் உறவினருடன் உறவாடுவதற்குத் தமிழ்மொழியைப் பொதுமொழியாகக் கருதி, தமிழ்மொழியைக் கற்றுக்கொண்டால், தமிழ்மொழி காலம் காலமாக உலகில் நிலைத்து நிற்கும். எனவே அனைத்து நாடுகளிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இன்றையத் தலைமுறையினர் வருங்காலத் தமிழ்ச் சந்ததியினருக்குத் தமிழ்மொழியைக் கையளிக்க வேண்டிய பொறுப்புடையவராவர்.

கனடாவில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளும் தமிழ்மொழியும் என்ற அடிப்படையில் ஆராயும்போது அவர்களை ஐந்து பிரிவினராகப் பிரித்து நோக்கலாம்: பாலர் வகுப்பிலிருந்து எட்டாம் தரம் வரை தமிழ் பயிலும் மாணவரில் மிகப் பெரும்பாலானோர் பெற்றோரின் விருப்பம் அல்லது வற்புறுத்தலால் தமிழ் வகுப்புக்களுக்குச் செல்கின்றனர். பாலர் வகுப்பில் சுமார் 25 பிள்ளைகள் பயில்வர். அவ்வகுப்பினர் எட்டாம் தரத்துக்கு வரும்போது 4 அல்லது 5 மாணவரே தமிழ்மொழியைத் தொடர்ந்து பயில்கின்றனர். தமிழ் மொழியில் அதிக புள்ளிகளுடன் மூன்று திறமைச்

சித்திகளை எளிதில் பெற்று பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற நோக்குடன் பெரும்பாலான உயர்பாடசாலை மாணவர் திறமைச்சித்தி வகுப்பில் சேர்ந்து கொள்கின்றனர்.

பெற்றோர் மூலமாகவும் புறநிலைக் காரணங்களாலும் தமிழில் பேசவும் எழுதவும் வாசிக்கவும் ஆர்வம் கொண்டு தமிழ் கற்கும் மாணவரும் உளர். இவர்களது தொகை சிறிதெனினும் - இவர்களால் தமிழ்மொழி இன்னும் சிறிது காலம் நிலைபெற்று வாழும். பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி தமிழ் மாணவர் இனப்பற்றினாலும், மொழிப்பற்றினாலும் மற்றும் புறக் காரணிகளாலும் தூண்டப்பட்டுத் தாமும் தமிழ்க் கல்வியைத் தொடர வேண்டும் என நினைப்பவர்களும் உள்ளனர். அதற்குரிய வாய்ப்பு இங்கு இல்லை. தமிழ் படிப்பதால் எந்தப் பயனும் இல்லையாதலால் தமிழ் படிக்கத் தேவையில்லை என்ற தீர்மானத்துடன் உள்ள மாணவர்.

இந்நிலையில் கனடாவில் தனித்தமிழ் பற்றிச் சிலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு தமிழ்மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பதே பெரும்பாடாக உள்ளது. இங்கு தமிழ் மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் திரைப்படங்கள், தமிழ் தொலைக்காட்சிகள் - வானொலிகள், பத்திரிகைகள், இதழ்கள் ஆகிய ஊடகங்கள் உள்ளன. ஆனால் இவற்றிலும் தனித்தமிழ் இல்லை. பிள்ளைகள் வகுப்பில் கற்கும் தனித்தமிழ் பெற்றோருக்கும் புரிய வேண்டும். பெற்றோரே பிள்ளைகளின் வீட்டு மொழி ஆசிரியர். பெற்றோர் பேசும் மொழியினையே பிள்ளைகளும் எளிதில் விளங்கி வழக்கில் கைக்கொள்வர். இதுபற்றி திரு. ராஜ்குமார் சுப்பிரமணியம் "முற்போக்குவாத தமிழர் தேசியமும் முதலாளித்துவ தேசிய வாதமும்" என்ற கட்டுரையில் எழுதிய ஒரு பந்தி ஈண்டுப் பொருத்தமாகிறது:

"தமிழ் மொழிக்காக, வெளிநாடுகளில் ஏற்படுத்தப்படும் 'தூய தமிழ்' போராட்டம் வெற்றியளிப்பது என்பது கடினமானது. தமிழில் எங்கள் பிள்ளைகள் கதைப்பதே பெரும்பாடாக இருக்கும்போது, தூயதமிழ்ப் போராட்டம் என்பது தமிழை அரசியல் மொழியாகக்கொண்ட நாடுகளில் மட்டுமே வெற்றியளிக்கும். மொழியினை எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்தாலே பெரிய விடயமாக கருத வேண்டிய சூழலில் நாங்கள் உள்ளோம்." (கல்லறைப் பூக்கள் மாசி 2001 பக். 31)

பாடசாலைக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளில் 75 வீதத்திற்கும் அதிகமான பிள்ளைகள் வீட்டில் பெற்றோருடன் ஆங்கிலத்தில்தான் உரையாடுகின்றனர். தமிழ்ப் பற்றுறுதியுள்ள சில பெற்றோர் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் பேசினாலும் அவர்களுக்குத் தமிழில் விடை கூறும் நிலைப்பாடும் காணப்படுகிறது. பெற்றோருக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்தாலும் பிள்ளைகளின் கனடிய ஆங்கில உச்சரிப்புக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையும் உள்ளது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து தாமும் வீட்டில் ஆங்கிலத்தில் உரையாடுவதில் பெற்றோர் ஊக்கம் கொண்டுள்ளனர். வீட்டிலே பிள்ளைகள் எப்போதும் ஆங்கிலத்திலே உரையாடுகின்றனர். பெற்றோர் பெரும்பாலும் தமிழிலேயே உரையாடுகின்றனர். போலிக் கௌரவ விரும்பிகள் வீட்டிலும் ஆங்கிலத்தில் உரையாடும் பரிதாப நிலைப்பாடுமுண்டு. இவர்கள் தம்மைப் பொதுவாகத் தமிழர் என அடையாளம் காட்டுவதில்லை. அவர்களுக்குத் தாம் கனடியர் என்ற நினைப்பு. "காகம் முக்காலம் குளித்தாலும் பொன்றிற் பெறாது" என்பது

பழமொழி. இங்கே பிறந்த பிள்ளைகளின் தாய்மொழி எது என்று கேட்டால் ஆங்கிலம் எனக் கூறும் பெற்றோர் பெருந்தொகையினராவர். கனடாவில் பிறந்ததால் மட்டும் பிள்ளையின் தாய்மொழி ஆங்கிலமாகிவிட முடியாது. அப்பிள்ளையின் தாயின் பரம்பரையினர் காலம் காலமாக வழங்கிய மொழி தமிழாக இருந்தால், அப்பிள்ளையின் குருதியிலும் தமிழ் உணர்வே கலந்திருக்கும்.

கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை என்ற அடிப்படையில் இயற்றமிழ் ஆக்கங்கள் கனடாவில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் அச்சகங்கள் பல சிறந்த முறையில் தமிழ்மொழி வெளியீட்டுத் துறையில் நன்கு பங்களிப்புச் செய்துவருகின்றன. தமிழ் நூல்கள், தமிழ் பத்திரிகைகள், இதழ்கள் கனடாவில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இணையத்தளங்களில் தமிழ் நூல்கள், கட்டுரைகள், செய்திகள், தொடர்பாடல்கள் எனத் தமிழின் பயன்பாடு பெரிதும் இடம்பெறுகிறது. கணினியில் தமிழ்மொழி மூலம் தகவல் பரிமாற்றம் செய்துகொள்வதற்குத் தமிழ் வாசிக்க எழுத அறிந்திருத்தல் அவசியமாகின்றது. எளிதில் தமிழ் கற்கத்தக்க வகையில் நூல்கள், விடியோ, இறுவட்டு முதலியன வெளிவந்துள்ளன. பொதுசனத் தொடர்புசாதனங்கள் தமிழ் மொழியைத் தக்க வைப்பதில் பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

கனடாவிலே ஐந்து தமிழ் வானொலிச் சேவைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவற்றுள் மூன்று வானொலி நிலையங்கள் 24 மணித்தியாலமும் தமிழில் ஒலிபரப்புச் சேவையை வழங்குகின்றன. தமிழ் வானொலிச் சேவைகளை இணையத் - தளத்தின் ஊடாகவும் கேட்கக் கூடியதாக உள்ளது. இருப்பினும், சுமார் இரண்டு இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழும் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் எத்தனை வீடுகளில் தமிழ் வானொலிப் பெட்டிகள் உள்ளன? அவற்றை எத்தனை பேர் முழு நேரமும் கேட்கின்றனர்? முதியோர் ஒழுங்காகக் கேட்கின்றார்கள் என்பது உண்மையே. பொதுவாக வானொலிகள் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்கள் தொடர்பான ஒலிபரப்பிலே மிகக் கூடுதலான நேரத்தைக் கழிக்கின்றன. ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சியும் இந்திய சின்னத்திரை நாடகங்களும் இவை யாவற்றையும் விஞ்சி நின்று வீடுகளில் மேலாதிக்கம் செய்வதால் தமிழ் வானொலிச்சேவை மட்டுப்பட்டதாகவே அமைகிறது. தமிழ் வீடுகளில் தினமும் ஒன்று அல்லது இரண்டு திரைப்படம் பார்க்கும் நிலைப்பாடு உள்ளது. அதன் மூலமும் வீடுகளில் தமிழ் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழ்ப் படங்கள் பார்க்கும் இளையதலை முறையினரும் குறைவடைந்தே காணப்படுகின்றன.

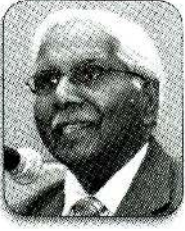
ரொறன்ரோவில் தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகைகள் இல்லாவிட்டாலும் வாரத்திற்கு ஆறு பத்திரிகைகளுக்கு மேல் வெளிவருகின்றன. ஈழத்திலோ அன்றித் தமிழ் நாட்டிலோ இல்லாத வகையில் வாரந்தோறும் இலவசமாகவும், விற்பனைக்காகவும் பத்திரிகைகளை வெளியிடும் வாய்ப்பும் வசதியும் இந்நாட்டில் கிடைத்துள்ளன. இப் பத்திரிகைகளின் வாசகர் வட்டம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. இலவசப் பத்திரிகைகளின் மூலம் வாசகர் மத்தியில் அக்கறையான வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவடைந்து கொண்டு போகிறது. இவற்றை விட மாதமொருமுறை வெளிவரும் தமிழர் தகவல், அன்புநெறி, ஆத்மஜோதி, சைவநீதி முதலான இதழ்கள் தமிழ் மொழியை வாசகர் மத்தியில் நிலைபெறச் செய்கின்றன. பொதுவாக மூத்தோர் மட்டுமே தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாசிக்கின்றனர். சில

பத்திரிகைகளில் சிறுவர் பகுதி இடம்பெற்றாலும் அதனைப் பயன்படுத்தும் மாணவரின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவே. புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் தமிழ் எழுத வாசிக்கத் தெரியாத இளந் தலைமுறையினர் வாழும் காலத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகிவிடும்.

ரொறன்ரோவில் ஆண்டுதோறும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கலை விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஈழத்திற்கூட இவ்வளவு பெருந்தொகையான விழாக்கள் ஆண்டு தோறும் நடந்ததே இல்லை. இவற்றுடன், தாயகத்திலுள்ள பாடசாலைகள், ஊர்கள், தொழில்சார் ஊழியர்கள் என்ற தொடக்கத்தனவாக மன்றங்களும், நுண்கலைக் கல்லூரிகள் என்பனவற்றாலும் ஆண்டுதோறும் கலைவிழாக்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவ்விழாக்கள் அந்நியச் சூழலில் வாழும் எம்மக்களுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை நினைவூட்டும், அதேவேளை தமிழ்மொழி உணர்வையும் ஊட்டிவருகின்றன. மேலும் சிறுவர்களுக்கான திருக்குறள் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, எழுத்துப்போட்டி ஆகியவற்றை ஆண்டுதோறும் நடத்தி வருகின்றன.

ஓன்ராறியோ மாகாணத்தில் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணும் வகையில் பல்வேறு இடங்களில் சைவக் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. தமிழிற் பூசை நடத்த வேண்டும் என்ற பிரச்சாரம் இருந்த போதிலும் தமிழில் பூசை செய்யுமாறு அல்லது அர்ச்சனை செய்யுமாறு எந்தப் பக்தரும் கேட்பதில்லை. கோயிற் பூசை நேரத்தில் பஞ்ச புராணம் தமிழில் பாடும்படி அடியார்களைக் கேட்டாலும் அதற்கும் முன்வருவாரில்லை. வரசித்தி ஆலயம் இந்துக்கல்லூரி ஒன்றை அமைத்து தமிழும் சமயமும் கற்பித்து வருதல் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். தமிழ்மொழியை இலகுவான முறையில் கணினி மூலமாகக் கற்பதற்கு வாய்ப்பாகப் புதிய செயல்முறைகள் கண்டு - பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அண்மையில் பாலர்களின் தமிழ்க் கல்விக்குரிய சில கணினி மென்பொருள் (Software) கனடாவிலும் அமெரிக்காவிலும் தமிழகத்திலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ரொறன்ரோவில் பாடசாலைகளில் தமிழ் கற்பித்தலோடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் கனடா வளாகத்தில் தமிழ் பி. ஏ., தமிழ் எம். ஏ. பட்டப் படிப்பும் இப்போது ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்று வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இங்கு பிறக்கும் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் பாலர் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கோ அல்லது பாலர் பாடசாலைக்கோ செல்லத் தொடங்கியதும், ஆங்கிலத்தை மிக எளிதாகவும் விரைவாகவும் அழகாகவும் உச்சரிக்கவும் பேசவும் கற்றுக்கொள்கின்றனர். அப்பிள்ளைகள் தாம் வீட்டில் கற்றுக்கொண்ட தமிழ்ச் சொற்களை நாளடைவில் மறந்துவிடுகின்றனர். சிலவேளைகளில் பெற்றோரும் அதற்கு உடந்தையாகவும் இருந்து விடுகின்றனர். இதற்குப் பெற்றோரைக் குறை கூறவும் முடியாது. தம் பிள்ளை மிக விரைவில் ஆங்கிலமொழியைக் கற்றுக்கொள்வதையே பெற்றோரும் விரும்புவர். ஆனால், மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுவதுபோன்று, ஒரு பிள்ளை ஆறு மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்ளும் திறன்களை உடையது எனவும், பல மொழி அறிவு பிள்ளையின் மொழி ஆளுமையையும் அறிவையும் வளர்க்கும் என்பதையும் பெற்றோர் புரிந்துகொள்ளும் பக்குவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால், தம் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள அவர்கள் நிச்சயம் உறுதுணையாக அமைவர். தமிழ்ப் பெற்றோரிடையே அத்தகையதொரு மனமாற்றம் ஏற்படும் இந்நாட்டில் இன்னும் பல காலம் தமிழ் எம்மிடையே நிலைத்து வாழும் என்பது உறுதியாகும்.●

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

1913
2013
தமிழ்த்தாது
நூற்றாண்டு

தனிநாயகம் அடிகளாரும் சங்க இலக்கியமும்

தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார் பன்முகப்பட்ட ஓர் ஆய்வாளர். கார்த்தஜீனியன் அருள் துறவிகள் பற்றித் தொடங்கியது அவருடைய ஆய்வு. கல்வி பற்றித் தொடர்ந்த அடிகளாருடைய ஆய்வு தமிழியலுக்குத் திரும்பியபோது செம்மொழித் தமிழ் இலக்கியம் தன்னுடைய இறை பணியையும் தமிழ்ப்பணியையும் இணைக்கும் களமாக இருப்பதைக் கண்டு பெருமகிழ்வடைந்தார். அவருடைய பன்முகப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கெல்லாம் தமிழ்ச்செம்மொழி இலக்கியங்கள் அடிப்படைகளாயமைந்தன. ஆனால், அத்தகு இலக்கியங்களை உலக இலக்கியவியலாளர், வரலாற்றாய்வாளர், கல்வியியலாளர் கண்டுகொள்ளவில்லை என்பதில் அடிகளாருக்கு மிகுந்த மனத்தாங்கல் இருந்தது. செவ்வியல் தமிழ்மொழி இலக்கியங்கள் தன்னுடைய பல ஆய்வுகளுக்கும் உதவும் என்பதை தனிநாயகம் அடிகளார் நன்கு உணர்ந்து கொண்டார். குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்கள் அவருடைய கவனத்தை ஈர்த்தன. சங்க இலக்கியங்களை அறியவேண்டுமென்ற ஆவல் அடிகளாருக்கு ஏன் ஏற்பட்டது? அதற்கான காரணிகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. அண்ணாமலையில் தமிழில் உயர்பட்டப் படிப்புக்குச் சேரும்போது அடிகளார் கிரேக்க உரோம செம்மொழி இலக்கியங்களின் பண்புகளையும் சிறப்பான இயல்புகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். அவற்றுள் அவரைக் கவர்ந்தவை:
 - (1) பரந்த ஆளுமை, மனித இனநலக் கோட்பாடு பற்றி இலத்தீன் புலவர் ரெரன்ஸ் (Terrence) என்பார் “நான் மனிதன் மனிதனைச் சார்ந்த எதுவும் எனக்குப் புறமன்று” என்று கூறியுள்ளமை.
 - (2) உரோமரின் இலட்சிய புருஷனாகிய சான்றோனை அவர்கள் “சாப்பியன்ஸ்” என்றனர். நடுநிலைமையும், மனம் கலங்காமையும், துன்பத்தால் வருந்தாமையும், இன்பத்தால் மகிழாமையும் உடையவன் உரோமைய சான்றோன் என்னும் செய்தி.
 - (3) உரோம் பேரரசு சிந்தனையாளர்கள் “ஸ்ரோயிக்ஸ்” (Stoics) எனப்பட்டனர். அவர்களுள் செனகா என்னும் தத்துவஞானி: “ஒவ்வொருவனையும், அவனுக்கு எத்தகைய பண்புகள் இருப்பினும், நான் பொருட்படுத்தி அவன் மகன் ஆதலால் போற்றவேண்டும். எல்லா மக்களின் நாடுகளும் என் தாய்நாடு என்றும் என்நாடு எல்லா மக்களுக்கும் தாய்நாடு என்றும் நாம் கருதுதல் வேண்டும்” என்று கூறியமை.
 - (4) மார்க்கஸ் ஓளரேலியுள் என்னும் பேரரசன்: “நான் பகுத்தறிவும் கூட்டுறவும் உடையவன். நான் அண்டோநீன்ஸ் ஆதலால் உரோமுக்கு உரியவன் நான் மனிதன் என்பதால் உலகிற்கு உரியவன்” என்று கூறியமை. இவையெல்லாம் சங்க இலக்கியங்களிலும் இருக்கின்றனவா என்று அறியும் ஆவல் அடிகளாருக்கு ஏற்பட்டது.

2. சங்க இலக்கியங்களையும் திருக்குறளையும் அடிகளார் விரும்பிக் கற்பதற்கு அவற்றின் ஒரு சிறப்பான பண்பு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். செம்மொழித் தமிழ் இலக்கியங்களே இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் முதன்முதல் தோன்றிய சமயஞ்சாரா இலக்கியங்கள் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. தமிழிலே தோன்றிய தொடக்க கால இலக்கியங்கள் யாவுமே உலகியல் தழுவியவையாகவே அமைந்தன. இந்த வகையில் இந்தியாவில் வேறெந்த மொழியிலும் உலகியல் தழுவிய சமயஞ் சாராத இலக்கியங்கள் தோன்றுதற்கு ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழில் உலகியல்சார் இலக்கியங்கள் தோன்றிவிட்டன. சமஸ்கிருத மொழியிலே வேதங்கள், பிராமணங்கள், உபநிடங்கள், மஹாபாரதம், இராமாயணம் எனத் தோன்றியவை யாவுமே புனித நூல்களாகக் கருதப்பட்டன. இத்தகைய புனித நூல்கள் தமிழ் நாட்டிலே தொடக்க காலத்திலே தோன்றவில்லை. பக்தி இலக்கிய காலத்திலேயே (கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர்) அத்தகைய நூல்கள் தோன்றுகின்றன. இதனால் அடிகளார் சமயஞ் சார்ந்த இலக்கியங்களைத் தேடிச் செல்லவில்லை என்று நான் கருதவில்லை. தமிழிலே தோன்றிய பக்திப் பாசுரங்களைப் படித்த பின்னரே “தமிழ் இரங்குதற்கான மொழி” என்று அவர் கூறினார்.

சங்க இலக்கியங்களில் எவற்றை உலகுக்குக் கூற விரும்பினார்?
இங்கு உலகு என்பது தமிழ் மொழி அல்லாத பிறமொழி பேசுவோரையே குறிக்கின்றது. அத்தகைய ஒரு முயற்சிக்கு சங்க இலக்கியத்தில் சான்று இருப்பதை அடிகளார் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். குறிஞ்சிப் பாட்டு என்றொரு சங்க இலக்கிய நூல் உள்ளது. அது வடநாட்டு அரசன் பிரகத்தனுக்கு தமிழ் இலக்கிய மரபை உணர்த்துவதற்காகக் கபிலராலே பாடப்பட்டது. தலைவனும் தலைவியும் எதிர்ப்பட்டு ஒன்றுசேரும் அகத்திணைப் பாங்கு தமிழ் இலக்கிய மரபிலே சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இத்தகைய மரபு பிற்காலத்தில் எழுந்த பெருந்தொகையான தமிழ் இலக்கியங்களிலே செல்வாக்குச் செலுத்துவதாயுமுள்ளது. இதனால் இச்சிறப்பான தமிழ் இலக்கிய மரபினைக் கபிலர் வடநாட்டு மன்னனுக்கு அறிமுகஞ் செய்ய எண்ணினார். அது மாத்திரமல்லாமல், வடநாட்டிலே இராமன் முதலாய உயர்குடிப் பிறந்த சான்றோர்களின் குணங் கூறும் இலக்கியங்களே இருந்தன. ஆனால், குறிஞ்சிப் பாட்டிலே உள்ள தலைவன் சாதாரணமான ஒருவன். அவன் உரோமரின் “சாப்பியன்ஸ்” எனப்படும் சான்றோனைப்போல “முனியலுறாஅன், இளமையின் இகந்தன்று மிலனே, வளமையின் தன்னிலை தீர்ந்தன்று மிலனே” (குறிஞ்சிப்பாட்டு - 243-245) என அமைகின்றான். இந்நிலையினைக் கபிலர் அம்மன்னனுக்கு எடுத்துரைக்க முயன்றார். உலகியலிலே என்றும் நிகழும் காதல் ஒழுக்கத்தினை யார் எவர் என்று எப்பெயரும் சுட்டாமல் 3 அல்லது 4 அடிகளிலே

பாடப்பட்ட மரபு நெடும் பாட்டாக மாறும் நிலையினையும் கபிலர் சுட்டுகின்றார்.

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரள வின்றே சாரல்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனோடு நட்பே” (குறுந்தொகை-3)
எனத் தலைவி தன்னுடைய காதலின் பரிமாணத்தைக் கூறும்
பாடல் ஒரு சிறிய குறிஞ்சிப்பாட்டு. கபிலர் 261 அடிகள் கொண்ட
பெரிய குறிஞ்சிப் பாட்டினைப் பாடுகிறார். இனி, தவத்திரு
தனிநாயகம் அடிகளார் கூறுவதை நோக்கலாம்:

“தமிழ் மக்கள் பலரும், தமிழ்மக்கள் அல்லாதார் சிலரும், தத்தம்
இயல்பிற்கு ஒவ்வும் வகையிலெல்லாம் தமிழிற்காக
அரும்பணியாற்றி வருகின்றனர். இவருள், வேற்றுமொழிகளுடனும்,
நாடுகளுடனும், மக்களுடனும் தொடர்புடைய என்னைப்போன்ற
தமிழர், தமிழ்மொழி, நாடு, இனம், இவை மூன்றின் மாண்பை
ஒப்புநோக்கி அறிந்து, அதனைத் தமக்கிசைந்த அளவு பிறர்க்குக்
கூற விரும்புவதில் யாதேனும் வியப்பின்று. இத்தகைய தொண்டில்
முதன்முதல் ஈடுபட்டவர், அந்தணரும், குறிஞ்சிப்பாட்டினை இயற்றி,
ஐந்திணை இலக்கணம் ஆரிய மன்னர்க்குப் புகட்டியவருமாகிய
கபிலராவார். வேற்று நாடுகளுக்கு ஒருவாறு தமிழின் பெருமையை
அண்மையில் காட்டியவர், ஈழநாட்டவரும், இந்தியக் கலைகளில்
இணையற்ற தேர்ச்சி பெற்றவருமாகிய ஆனந்தக்குமாரசுவாமி
யாவார். இவரிருவருடைய காலத்துக்குள் இதே நோக்கத்துடன் பலர்
உழைத்திருக்கின்றனர். இப்பலருடைய அறிவும் ஆற்றலும்
படைத்தேனல்லேனாயினும், உலகச்செல்வு செய்து, தமிழ்க்
கலைத் தூது நிகழ்த்த யானும் வாய்ப்புப்பெற்றேன் என்று
பெரிதும் உவந்து, அத்தொண்டினை மணமற்ற சிறு மலராங்குத்
தமிழ்நையின் துணை மலரடிகளில் வைக்கின்றேன்.”

தன்னுடைய முயற்சி எத்தகையது என்று கூறிய அடிகளார் தான்
என்ன கூறவேண்டுமென்பதற்கும் ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலைத்
தன்னுள்ளே தயாரித்துக் கொண்டார். அதனைச் சில
சந்தர்ப்பங்களில் புறத்தே எடுத்துக் கூறியுமுள்ளார். அடிகளார்
கிரேக்க உரோம செம்மொழி இலக்கியங்களின் பண்புகளையும்
சிறப்பான இயல்புகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார் எனவும்
அவற்றுள் அவரைச் சில கவர்ந்தன எனவும் முன்னர்
குறிப்பிட்டிருந்தோம். அவை சங்க இலக்கியங்களிலே இருப்பதை
அறிந்து அவற்றையே அவர் உலகுக்குக் கூற விரும்பினார்.
அவ்வாறு அவர் கூற முயன்றது ஒரு பெரும் முயற்சி என்பதை
இப்பொழுது வாழும் நாம் நன்குணர்கிறோம். ஆனால்
அடிகளாரோ மிகவும் தன்னடக்கத்துடன் அப்பணியினைச்
செய்தமையை அவருடைய ஓர் அருமையான கூற்று நமக்கு
எடுத்துக்காட்டுகின்றது:

“சங்க இலக்கியத் தண்கடல் மூழ்கி ஆராய்ச்சித்துறை
என்னும்-அழகிய கரையின் அருமணலிலே புரண்டு என்மீதொட்டிய
சிறு மணல் மணிகளைச் சிதறி உதவும் சிறு தொண்டினைச்
செய்து மகிழ் விழைந்தேனே யன்றி வேறல்ல பிற.”

“சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு” என்னும் கட்டுரையிலே அடிகளார்
இத்தகைய தன்னடக்கக் கூற்றினை எழுதியுள்ளார்.
தன்னுடைய முயற்சி எத்தகையது என்று கூறிய அடிகளார் தான்
என்ன கூறவேண்டுமென்பதற்கும் ஒரு நிகழ்ச்சிநிரலைத்
தன்னுள்ளே தயாரித்துக்கொண்டார். அதனைச் சில
சந்தர்ப்பங்களில் புறத்தே எடுத்துக் கூறியுமுள்ளார். அடிகளார்
கிரேக்க உரோம செம்மொழி இலக்கியங்களின் பண்புகளையும்
சிறப்பான இயல்புகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார் எனவும்
அவற்றுள் அவரைச் சில கவர்ந்தன எனவும் முன்னர்
குறிப்பிட்டிருந்தோம். அவை சங்க இலக்கியங்களிலே இருப்பதை
அறிந்து அவற்றையே அவர் உலகுக்குக் கூற விரும்பினார்.

சங்கஇலக்கியங்கள் மிகத்தொன்மையான இலக்கியங்கள்
என்பதிலே அடிகளாருக்கு கருத்து வேறுபாடில்லை. பேராசிரியர்
வையாபுரிப்பிள்ளை, நீலகண்டசாஸ்திரி போன்ற அறிஞர்கள் சங்க
இலக்கியங்கள் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப்பின்னரே
தோன்றியன என்னும் கருத்தினைத் தெரிவித்தனர். அதனையே
வேதவாக்காகப் பலர் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இன்று
அவ்விலக்கியங்கள் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முற்பட்டன என்னும்
கருத்துக்குப் பலமான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. ஆனால்
அடிகளாரோ அவ்விலக்கியங்கள் காலத்தால் முற்பட்ட ஒரு
தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் வழிவந்தன என்பதைக்
கூறியுள்ளார். பரந்த ஆளுமை, மனித இனநலக் கோட்பாடு பற்றி
இலத்தீன் புலவர் ரெரன்ஸ் (Terrence) என்பார் “நான் மனிதன்
மனிதனைச் சார்ந்த எதுவும் எனக்குப் புறமன்று” என்று
கூறியுள்ளதை அடிகளார் சங்க இலக்கிய “யாதும் ஊரே யாவரும்
கேளிர்” என்ற பாடலடி கூறும் கருத்துடனே ஒப்புநோக்கிப்
பார்த்துள்ளார்.

அடிகளார் உலகுக்குக் கூற விரும்பிய இன்னொரு செய்தி அவர்
உரோமரின் இலட்சிய புருஷனாகிய சான்றோனை அவர்கள்
“சாப்பியன்ஸ்” என்றழைத்ததையும், நடுநிலைமையும், மனம்
கலங்காமையும், துன்பத்தால் வருந்தாமையும், இன்பத்தால்
மகிழாமையும் உடையவன் உரோமைய சான்றோன் என்பதும்,
அத்தகைய சான்றோன் பற்றிய விவரம் சங்கப் பாடல்களிலே
காணப்பட்டதும் என்பதாகும். ஆனால் சங்கப் பாடல் சித்திரிக்கும்
சான்றோன் வீரமுடையவனாகவும் காணப்படுகிறான் என்பதையும்
அடிகளார் புலப்படுத்தியுள்ளார். புறநானூறு 312ஆம் பாடலின்,
“சன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே”
என்னும் பாடலடிகள் குறிப்பிடும் சான்றோன் வீரனாகச்
சித்திரிக்கப்படுகிறான்.

தமிழர் பண்பாட்டின் கோட்பாடுகள் சில
தமிழர் பண்பாட்டின் குறிக்கோள்கள் பலவற்றைச் சங்க
இலக்கியங்கள் புலப்படுத்துவதை அடிகளார் அறிந்திருந்தார்.
அவற்றை அவர் உலகுக்கு எடுத்துக் கூற முற்பட்டார்.

விருந்தோம்பல்

இன்றுகூட எந்த நேரமாவது எங்கள் உறவினர் வீட்டையோ
நண்பர் வீட்டையோ தட்டி, அழைப்பு இல்லாத போதிலும்
எதிர்பார்ப்பு இல்லாத போதிலும் உள்ளே சென்று ஏதோ வகை
விருந்து பெறும் பண்பை ஒரு தடவை எண்ணிப்பாருங்கள்.
வீட்டுக்கு யாராவது விருந்தினர் வரக்கூடும் என்று எண்ணி சோறு
ஆக்குகையில் இன்னொருவருக்கான அளவு அரிசியினை
மேலதிகமாக இடும் வழக்கத்தினை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.
வாய்ப்பு இல்லாத வீட்டில்சூட ஒரு சிறுகை அளவு அரிசி
கூடப்போடும் மனநிலையை எண்ணிப்பாருங்கள். இந்தச் சால்புக்
கூறினைச் சங்கச் செய்யுட்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன.
தனிநாயகம் அடிகளார் சில எடுத்துக் காட்டுகள் தந்துள்ளார்.

சங்க இலக்கியங்களுள் ஆற்றுப்படைப் பாடல்கள் சங்கத்
தமிழரின் விருந்தோம்பலை நன்கு எடுத்துக்காட்டுவன.
கொடையாளி ஒருவனிடம் கொடை பெற்ற ஒருவன் இன்னொருவனை
அக் கொடையாளியிடம் ஆற்றுப்படுத்தும்போது அவன் செல்ல
வேண்டிய வழியின் மிக நுண்ணிதான விவரங்களையும், அவ்வாறு
செல்லும்போது ஒவ்வொரு நிலத்து வாழ் மக்கள் அளிக்கும்
விருந்தோம்பலான உணவு வகைகளையும் மிக விரிவாகக்
கூறுவதை இந்த ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களிலே கண்டு
மகிழலாம். அடிகளார் பல தடவை படித்துப் படித்து
மகிழ்ந்திருப்பார். சிறுபாணாற்றுப்படையில் கொடைவள்ளலைக்
காணச்செல்பவர்கள் போகும் வழி கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறு

செல்லும்பொழுது வேலூருக்குச் சென்றால் இனிய புளி கலந்த சுடு சோற்றுடன் மான் சூட்டிறைச்சியும் தந்து உபசரிப்பார்கள் என்றும், அங்கு தங்கிப் பின்னர் நடந்து சென்று ஆமுரை அடைந்தால், உழவர்களுடைய வீட்டிலே உலக்கையாலே குற்றிய மிகச் சிறந்த அரிசியிலே சமைத்த வெண்சோறு நண்டுக் குழம்புடன் தருவார்கள் என்றும், இவ்வாறு போகும்பொழுது எயினர்கள் வாழும் குடியிருப்புக்குச் சென்றால் எயினக் குடியிருப்பிலே சிறப்பாக விளைந்த சிவந்த பதமான சோறு நாய் பிடித்துவந்த உடும்பு இறைச்சிப் பொரியலுடன் பெறக்கூடியதாய் இருக்கும் என்றும், எயினக் குடியிருப்பிலிருந்து பிராமணர் வாழும் குடியிருப்புக்குப் போனால் நல்ல மோரும், வெண்ணெயிலே பொரித்த பசுங்காய்களுடன் கறிவேப்பிலை மிளகு முதலியனவற்றைக் கலந்து சமைத்த கறியுடன் மாம்பிஞ்சிலே செய்யப்பட்ட ஊறுகாயும் கிடைக்குமெனக் கூறப்படுகின்றது. சங்ககாலத்திலே பண்ணன் என்னும் ஓர் அருளாளன் பலரும் வந்து உண்பதற்கு ஓர் இடத்தையே ஒதுக்கியுள்ளான். அங்கு உண்பதற்கு வருபவர்களினாலேற்படும் ஊனொலி பழுத்த மரத்திலே மொய்க்கும் பறவைகளின் ஒலிபோலக்கேட்கின்றதாம். மக்களுக்குப் பண்ணனுடைய வீடு “பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம்” ஆகத் தெரிகின்றது. சோழ மன்னன் பண்ணனுடைய அரிய பணியினைப் பார்த்து, தன்னுடைய எஞ்சிய வாழ்நாள் யாவற்றையும் பண்ணன் வாழ்வதற்காகக் கொடுக்க விரும்புகிறான். இதுவும் ஒருவகை விருந்தோம்பலே. புறநானூறு 173ஆம் பாடல் இதனைக் கூறுகின்றது.

ஈகை

தனிநாயகம் அடிகளார் ஈகைக்கென காட்டிய ஒரு பாடல் புறநானூற்றின் 134ஆவது (ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடிய) பாடலாக அமைகிறது. ‘இம்மைச் செய்தது மறுமைக்கு ஆய்’ எனும் அறவிலை வணிகன் ஆய்ய அல்லன் பிறரும் சான்றோர் சென்ற நெறியென, ஆங்குப் பட்டன்று அவன் கைவண் மையே.

இம்மையிலே செய்தது மறுமைக்குச்செல்லும் என்பதல்லாமல் ‘மேலுலகம் இன்றெ னினும் ஈதலே நன்று’ என்று கொடை வழங்கும் கைவண்மையை உடையவன் ஆய் அண்டிரன் என இப்பாடல் கூறுகின்றது. “நன்றி” என்று வாய்திறந்து பேசமுடியாத மயிலுக்குப் போர்வையளித்தவனாகிய பேகனும் ஆய் அண்டிரனைப் போல அறவிலை பேசும் வணிகனல்ல என்பதை நாம் உணரக்கூடியதாக உள்ளது. பண்டைத் தமிழரின் இத்தகைய ஈகை மனப்பக்குவம் அவர்களுடைய பண்பாட்டுக் கோட்பாடாக அமைந்துவிடுகிறது. இதனையே தனிநாயக அடிகளார் உலகத்தாருக்கு சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து எடுத்துக்கூறினார்.

தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியராதல்

சங்க இலக்கியம் சித்திரிக்கும் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரிமை பூணும் பண்பாட்டு கோட்பாட்டினை தனிநாயக அடிகளார் உலகுக்கு எடுத்துக் கூற முற்பட்டார். இப்பண்பினை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பல சித்திரிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அடிகளார் மேற்கோள் காட்டிய ஒரு பாடல் (அகநானூறு: 54) வருமாறு:

“தனக்கென வாழாப் பிறர்க்கு உரியாளன் பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்இலைப் புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர் நீர்குடி சுவையின்”

“நெல்லிக் கனியை உண்டபின் தண்ணீரைக் குடித்தால் தீஞ்சுவை நாவிற்குத் தோன்றுகின்றது. ஆனால் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன் பண்ணனுடைய சிறு தோட்டத்தில் உள்ள

நெல்லிக் கனியை உண்டபின் நீரைக் குடித்தால் இன்னும் பன்மடங்கு அதன் சுவை தெரியும்” என்று தனிநாயக அடிகளார் மேற்படி பாடலடிகளுக்கு உரை கூறுகின்றார்.

இயற்கைப் புனைவு

வண. தனிநாயக அடிகளாருக்குப் பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் சிறப்பாகச் சங்க இலக்கியங்களிலும் உள்ள இயற்கைப்புனைவிலே மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. நம் பழைய இலக்கியங்களில் முல்லைபயப் பற்றியும், காந்தளிர் பற்றியும், கொன்றையைப் பற்றியும் புகழும் செய்யுட்கள் பெருமின்பம் தருகின்றன. முல்லை நாளும் கற்பினள் என்றும் வருமடிகளில் முல்லைமலர் எவ்வாறு கற்பிற்கு அடையாள மலராக அமைந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றது. முல்லை மலரை அணி செய்யப் பல முறைகளைக் கையாண்டனர். புறநானூற்றில் வருமிந்தச் செய்யுள் நம் நினைவில் என்றும் நிலைத்திருக்கத் தகுதிவாய்ந்தது. இளையோர் சூடார், வளையோர் கொய்யார் நல்யாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப் பாணன் சூடான், பாடினி அணியாள் ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்த வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பிற்றை முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே. (புறநானூறு - 242)

சங்க இலக்கியங்களின் இயற்கைப் புனைவிலே அடிகளாருக்கிருந்த ஈடுபாட்டினை இம்மேற்கோள் நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது. அடிகளார் காட்டிய இப்பாடலை நான் படித்தபோது எனக்குப் பின்வரும் எண்ணம் தோன்றியது: “முல்லையும் பூத்தியோ?” என்ற வினாவுக்கு முல்லைப்பூ விடை அளித்தால் எப்படியிருக்கும் என்று எண்ணினேன். அது கூறியது: “வீர மரணமடைந்திருக்கும் அந்த மாவீரனுக்கு நான் பூக்காவிட்டால் மலர் இல்லாமல் போய்விடுமே. அது மாத்திரமல்ல அவன் தன்னுடைய பெருங் கடமையை நன்றாக ஆற்றிவிட்டு மீளாத்துயிலில் ஆழ்ந்துவிட்டான். ஆனால் எனக்கோ இன்னும் கடமை முடியவில்லை. மற்றவர்கள் இந்நேரத்தில் என்னைச் சூடா விட்டாலும் இந்த மாவீரனுடைய உடலுக்குச் சூட, அவன் வீரக்கல்லுக்குச் சூட நான் மலர் வேண்டாமா?” இவ்வாறு நான் எண்ணினேன். அடிகளார் இப்பாடலுக்குக் கொடுத்த விளக்கத்தைப் பார்த்து மிகுந்த பரவசமடைந்தேன், அவருடைய விளக்கம் வருமாறு:

“முல்லைக் கொடியே, நின் கொடுமைதான் எத்தன்மைத்து’ நமது தலைவன் பெருஞ் சாத்தன் வலிய வீரன். தன் ஆண்மை வெளிப்பட யாவர்க்கும் தோன்றுமாறு, வீரர்களை எதிர்நின்று போர்செய்து கொன்று வென்ற வலிய வேற்படையுடையான். அவன் இது போழ்து இறந்துபட்டான். ஆதலால், உன் மலர்களை இளைய வீரர் சூடார் வளையணிந்த இளைய மகளிர் கொய்யார் பாணன் தன் நல்ல யாழ் மருப்பினால் மெல்ல வளைத்துப் பறித்துச் சூடிக் கொள்ளான் பாடினி அணியாள். இந்நிலையில் நீ பூக்கின்றாயோ? அவனை இழந்தும் உயிர் நீங்காமல், இன்னும் வாழ்ந்துவருகின்ற என் வாழ்வு போலவே, அவன் வாழ்ந்த ஒல்லையூர் சூழ்ந்த நாட்டில் நீ பூக்கின்ற பூப்பும் கொடுமையே யாகும். என்னை ஆதரிப்பார் இன்மையால் என் வாழ்வு பயன்படாமைபோல், உன் பூவைச் சூடுவார் இன்மையால், உன் பூப்பும் பயன்படாது. இங்ஙனம் கொடுமையும், பயன்படாமையும், அறியாமையும் கலந்த வாழ்வினையுடைய யாம் இருவேழும் பெரிதும் இரங்கத் தக்கேம்.”

இயற்கையைத் தமிழரும் தமிழ்ப் புலவரும் கையாண்ட விந்தையை அடிகளார் சங்கப் பாடல்களிலே கண்டு மகிழ்ந்ததால் அந்த ஆராய்ச்சியிலே மிகுந்த விருப்புடனே ஈடுபட்டார்.

பிற இலக்கிய ஒப்பீடு

சங்க இலக்கியங்களை கிரேக்க லத்தீன் இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிடுவதிலே அடிகளாருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. அவ்வாறு ஒப்பிட்டுப் பல அரிய கருத்துகளை எமக்குத் தந்துள்ளார். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறு ஒப்பீடு செய்யுமிடத்து தமிழ் இலக்கியத்தை உயர்வாகக் கூறுவதைக் காணலாம். “தமிழ் மக்கள் “சான்றோன்” எனப்படும் இலட்சிய மகனைப் பாராட்டிய காலத்தில் இத்தாலிய நாட்டில் உரோமையர் “sapiens” (அறிவுடையோன்) எனப்படும் இலட்சிய புருஷனைப் போற்றிவந்தனர்.” இவ்வாறு கூறிய அடிகளார் இருவரையும் ஒப்பிட்டுப் பல பண்புகளையும் எடுத்துக் கூறினார். “உரோமையருடைய “சாப்பியன்ஸ்” அல்லது சான்றோன் சமுதாயத்திலிருந்து விலகி, தன் சொந்தப் பண்புகளை வளர்க்க வேண்டும்.” என்று கூறும் அடிகளார் உரோம்பேரரசின் சிந்தனையாளர்களாகிய ஸ்டாயிக் வாதிகளின்படி அவர்களுடைய சான்றோர் சிலரேயாவர் என்றும் அவர்களும் தனிமையாகத் தம் இல்லங்களிலே வாழ்ந்து வருபவர்கள் என்றும் கூறிப்படுவார். ஆனால் அதே நேரம் சங்க இலக்கியம் காட்டும் சான்றோரோ மிகவும் வேறுபட்டவராக இருப்பதை அடிகளார் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டுகிறார்:

ஒவ்வொரு தாயும் தன் மகன் சான்றோன் ஆகுதல் கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பாள். தன் பிள்ளையைச் சான்றோன் ஆக்குதல் ஒவ்வொரு தந்தைக்கும் கடனாகும். தமிழ்ச் சான்றோன் சமுதாயத்திலே வாழ்ந்து தன்னால் இயன்றவரை சமுதாயத்திற்குப் பல நன்மைகளைச் செய்வான். உரோமையருடைய சான்றோர் அரிதாகவே சமுதாயத்தில் தோன்றுவர். தமிழ்ச் சான்றோர் பலர் வாழும் ஊரே வாழ்க்கைக்கு இன்பம் தரும். பீசிராந்தையார் கோப்பெருஞ்சோழனுக்குக் கூறியதுபோல “ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் பலர்யான் வாழும் ஊரே.”

மேலைத்தேய மொழிகளிலே நல்ல பாண்டித்தியம் உடைய அடிகளாருக்குச் சங்க இலக்கியக் கருத்துகளை அம்மொழிக் கருத்துகளுடன் ஒப்பிட்டு விரிவாகக் கூறுவதென்றால் எத்தனை நூல்களை அவர் எழுதியிருக்கலாம். சங்க இலக்கியங்களை நன்கு கற்ற அடிகளாருக்குக் அவ்விலக்கியங்களிலே சித்திரிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கான போர்களையும் கிரேக்க லத்தீன் காவியங்களில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள பெண்ணுக்கான போர்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கியிருப்பார்.

சங்க இலக்கியங்களை கீழைத்தேய இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் ஆவல் அடிகளாருக்கு இருந்தது. அதனால் நம்முடைய ஆய்வு மாணவர்கள் தாய்மொழி, சீனமொழி, இந்நோசிய மொழி ஆகியவற்றினைக் கற்று அந்நாட்டு வரலாறுகளை ஆராயவேண்டுமென ஓரிடத்திலே அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் காரணம் அவர் தாய்நாட்டிலும் யப்பான் நாட்டிலும்பெற்ற அனுபவமேயாகும். தமிழின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுவதற்காக ஐப்பான் சென்றிருந்தபோது அங்கு யப்பானிய மொழியில்மைந்த செம்மொழி இலக்கியங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு அவருக்கேற்பட்டது. அப்பொழுது அவர் வெளியிட்ட கருத்து இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது. “ஐப்பானிய மொழி திராவிட மொழிகளுடன் தொடர்புடைய மொழியன்று. ஆயினும் தமிழைப் போல ஓட்டு நிலை வகுப்பினைச் சார்ந்தது. ஐப்பானியச் செய்யுட்களில் இறைச்சி போன்ற சில பண்புகள் உள. நம் சங்க இலக்கிய அகப் பாடல்களின் உரையாசிரியர் அப்பாடல்களுக்கு கொளு எழுதியிருப்பது போல ஐப்பானியப் பாடல்களுக்கும் அந்நாட்டுப் புலவர் கொளு எழுதியுள்ளனர். சிறப்பாக ஐப்பானிய

இலக்கியத்தில் ‘தங்க’ எனப்படும் செய்யுள் முப்பத்தோரசைகளைப் பேரெல்லையாகக் கொண்டு நம் குறுந்தொகைச் செய்யுட்களைப் போல் கருத்திலும் கொளுவிலும் விளங்குகின்றது.”

அன்று அவர் கூறிய இக்கருத்துடன் நானும் என்னுடைய துணைவியார் கலாநிதி மனோன்மணியும் தொடர்புடையவர்களாவோம் என்பதை நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. தமிழுக்கும் யப்பானிய மொழிக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்று கூறிய யப்பானிய பேராசிரியர் சுசமு ஓனோஷுடன் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து ஆய்வு செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மனோன்மணி பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக யப்பான் நாட்டிலே வாழ்ந்து இந்த ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இந்த ஆய்வின் விளைவு தனிநாயக அடிகளாரின் அன்றைய கருத்தினை பெரிய அளவிலே அரண்செய்வதாக அமைகின்றது. அவர் “சிறப்பாக ஐப்பானிய இலக்கியத்தில் ‘தங்க’ எனப்படும் செய்யுள் முப்பத்தோரசைகளைப் பேரெல்லையாகக் கொண்டு நம் குறுந்தொகைச் செய்யுட்களைப் போல் கருத்திலும் கொளுவிலும் விளங்குகின்றது.” என்று கூறிய கருத்து நூறு வீதம் பொருத்தம் என்பதை எங்களுடைய ஆய்வு நிறுவியுள்ளது. அடிகளார் குறிப்பிட்ட 31 அசைகளைக் கொண்ட ஒரு யப்பானியப் பாடல் ஒன்றைப் பார்க்கலாம்:

தபி நரெப (5) யொனக வொ சசிதெ (7)
தெரு துகி நொ (5) தகஷிம யம நி (7) ககுரகு வொசிமோ' (7)

இப்பாடலில் 31 அசைகள் இருக்கின்றன. இதே மாதிரியான 31 அசைகள் கொண்ட செம்மொழிப் பாடல்கள் தமிழிலே இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று கீழே தரப்படுகின்றது: குதர் கழகம் (5) அரவம் அறாக்களம் (7) பேதைகள் அல்லார் (5) புகார்புகுவரேல் (7) ஏதம் பலவும் தரும் (7)

இத்தகைய ஒற்றுமை போல தமிழ்-யப்பானிய செம்மொழி இலக்கியங்களிலே பல ஒற்றுமைகளை எம்முடைய ஆய்வு வெளிக்கொணர்ந்தது. அறிவுடையார் ஆவதறிவார் என்ற கூற்றுக்கேற்ப அடிகளாருடைய கருத்து அமைந்த வியப்பினை இங்கு கூறி மகிழ்வடைகிறேன். செம்மொழி இலக்கியத்தை ஆராய்ந்த அடிகளாருக்கு ஓர் ஐயம் ஏற்பட்டது. நம்முடைய இலக்கியச் செல்வங்களுடாக நாமறியும் தமிழர் சிறப்புகள் அனைத்தையும் சீர்தாக்கிப் பார்க்கும் பொழுது. “இற்றை ஞான்று தமிழர் என அழைக்கப்பெறும் நாம், உண்மையில் நம் முன்னோரின் வழித் தோன்றல்கள்தாமோ என்னும் ஐயம், என்னையும் அறியாமலே என் உள்ளத்தில் உதிக்கின்றது. ஐரோப்பிய நாகரிகம் அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக இருந்த கிரேக்க நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட வரலாறே தமிழகத்திற்கும் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சமும், அத்துடன் தோன்றுகிறது.” என்று அடிகளார் கூறுவது இன்றும் பொருந்துமோ என எண்ணவேண்டியுள்ளது. ஆனால் தமிழுக்கு காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட சோதனைகளை நாம் அறிவோம். அவற்றிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்துத் தமிழ் உலகமெல்லாம் வலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அடிகளார் எதிர்வு கூறியதை நாம் என்றும் மனத்தில் வைத்து நம்முடைய தமிழில் நாம் கொள்ளும் “அன்பிற் பிறரும் பங்கு பெற்று, உலகம் பெருவாழ்வு அடையுமாறு நாமனைவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து உழைப்பதே, இவ்வழகிய மொழியை நமக்குத் தாய் மொழியாகத் தந்த இறைவனுக்கு, நாம் காட்டும் நன்றித் தொண்டாகும்.”●

(வித்துவான் கலாநிதி அடைக்கலமுத்து நினைவாக ஆற்றிய பேருரையின் சுருக்கமே இக்கட்டுரை)

Prof. Chelva Kanaganayakam

Department of English, University of Toronto

1913
2013
தமிழ்த்தாது
நூற்றாண்டு

Father Thani Nayagam and the Idea of Spatiality in Cankam Literature

One of the central aspects of Cankam literature is the elaborate and highly nuanced classificatory scheme that governs its expression. In critical exegesis, both medieval and modern, the theoretical matrix offered by *Tolkaappiam*, together with the various commentaries in later times, has become a touchstone for understanding both the thematic concerns and the framing of Cankam literature. While there has been, in the last century or so, a growing hermeneutics of Cankam literature, the dominant roadmap continues to be the larger taxonomy established by *Tolkaappiam*. The frame is dependent on the landscape, with its five-fold division, and all conventions seem to radiate from the geographical location against which a particular poem shapes its thematic and rhetorical conventions. While most critical works on Cankam literature inevitably draw attention to this dimension of literary representation, Fr. Thani Nayagam has devoted an entire book titled *Landscape and Poetry* to the idea of landscape and its relation to literary production.

At the very outset one needs to acknowledge that Fr. Thani Nayagam's publications constitute only one aspect of his major contribution to Tamil studies. As scholar, teacher, researcher and editor he worked tirelessly, in several countries, to advance the reach and scope of Tamil studies. Quite rightly, he is best known as the founder of the International Association of Tamil Research, which, among others, facilitated the gathering of scholars from North America, Europe and South Asia. At a time when individual scholars, both in South Asia and in Europe worked in relative seclusion on highly specialized topics, it was Fr. Thani Nayagam who succeeded in creating an organizational structure that could enable scholar to meet and share their research. In addition to setting an extremely high benchmark for Tamil research, he, almost single-handedly, accomplished the globalization of Tamil studies. Challenges were many, and a person with less conviction would have been daunted by the various impediments. It was only the conviction and stature of Fr. Thani Nayagam that made his accomplishments possible. The global reach of Tamil studies, even the status of Tamil as a classical language, which we now take for granted, might not have materialized without the selfless sacrifice of Fr. Thani Nayagam. The present essay, however, is concerned with one aspect of his monograph.

Fr. Thani Nayagam's book is based on the dissertation submitted for his postgraduate Master's degree at Annamalai University. It

was subsequently revised for publication. The first edition, titled *Nature Poetry in Tamil - The Classical Period* appeared in 1963 and the second edition, titled *Landscape and Poetry* appeared in 1966. The book is thorough and rigorous, and comes out of a deep understanding of both Tamil and Western literature. Fr. Thani Nayagam's capacity to draw from Classical, Sanskrit and English literature enables a range and depth not easily available to most scholars. As explicatory material and comparative study, the book is invaluable, and it anticipates the work of later scholars such who have expanded the range of critical argument. More importantly, the book, almost tangentially, raises a number of questions, all of which are equally important in examining Cankam poetry. In some ways, the questions imply that the book was in many ways ahead of its time, and it anticipates alternative ways of reading Cankam literature.

Admittedly, Fr. Thani Nayagam makes some assumptions that may be more difficult to sustain in the present day. The dating of *Tolkaappiam*, for instance, is much more ambivalent today than it was half a century ago. According to him "The earliest book extant is *Tolkaappiyam*, and that book argues the existence of numberless grammarians, a large literature, and years of anterior literary culture. Even by most rigid canons, the dates of its composition cannot be fixed later than third century before Christ" (*Landscape*, 2-3). It seems likely that *Tolkaappiam* as a text was constructed over a span of time, and its strictures did not necessarily shape Cankam poetry. Rather, the text might have been composed immediately after the Cankam period, and its objective may well have been to codify and provide an explanatory grid for understanding the diverse and somewhat fragmented corpus of Cankam literature. In fact the genealogy of this text has been problematized in a very erudite manner by K. Sivathamby who, in texts such as *Tolkaappiyamum Kavithayum* (2007) has argued that the *raison d'être* for the text might well have been the presence of a readership that needed a grammar and a poetics for Cankam literature. Although Fr. Thani Nayagam assigns a much earlier date to *Tolkaappiam*, he is very clear that a certain conventionality governed Cankam poetry. In short, the literariness of Cankam literature is asserted by him from the very beginning. The crucial distinction here is that if *Tolkaappiam* predates Cankam literature then the poets were aware of the conventions that govern poetry, whereas if *Tolkaappiam* followed Cankam literature then it is unclear as to whether a rigid taxonomy did exist at the time the poems were composed.

Fr. Thani Nayagam also provides a very different dating for Cankam literature as a whole. In fact he makes the assertion that the eight anthologies and the ten idylls were composed contemporaneously. According to him, “the poetry belonging to the age before and immediately after the composition of *Tolkaappiam* has not come down to us. What have reached us are the *Ten Idylls* (Pattuppaattu) and the *Eight Anthologies* (Ettuttokai) which are collections of poems composed after *Tolkaappiam* by various poets, most of whom belonged to one single epoch. Most of this poetry was composed before the second century AD. (*Landscape*, 3) Today scholars would be a more circumspect about assigning dates, particularly because of the major differences in the texture of the poetry. However, Fr. Thani Nayagam’s objective is to demonstrate the complex use of nature and landscape in Cankam poetry. It is, however, the questions that are implied that I would like to pursue in this essay. The objective of this essay is not so much to deconstruct Fr. Thani Nayagam’s seminal text but stand on his shoulders, as it were, to explore future directions.

One of the most difficult problems with studies that relate to Cankam literature is that the poetry has been seen as a version of realism. That is to say, Cankam literature, for many scholars, reflects the real social and cultural context of this period. In the absence of any significant evidence outside of literature to map the cultural context, the tendency has been to create history from literature and then use that history in order to explicate and affirm literature. Fr. Thani Nayagam both affirms and questions this fundamental assumption. He admits, “these poems present faithful portraits of the social, economic, political, and literary state of the Tamil country, the two centuries before and after Christ. (4) At the same time, he implicitly questions this circular mode of reasoning when he draws attention to the conventionality of Cankam poetry. There are moments when his analysis slides into anthropology on the basis of literature, but for the most part, he maintains a critical distance.

Once we recognize that given the terms of production and circulation, composing poetry is likely to have been a highly specialized activity, confined to a select group, the task of deconstructing the corpus becomes more complex. Since this phase appears to have been more secular than religious, the poetry spans a broad range of thematic concerns, from love to war and everything in between. Given that poets are likely to have been dependent on the patronage and support of kings and chieftains, there are a number of panegyric poems that draw attention to the generosity and grandeur of kings. Despite ideological constraints, there appears to have been sufficient latitude for exploring a number of other thematic concerns. Even poems critical of kings appear to have been written although these may well have been written after the decline of those particular kings.

Fr. Thani Nayagam is quite right in pointing out that much of the scholarship on Cankam literature has been concerned with issues that have to do with dating and identifying the realist dimension of literature. The realist mode of reading Cankam writing has also been preoccupied with demonstrating the sheer exuberance and richness of the Cankam period. These are not unimportant, but the central problem of poetics remains. Outside of the classificatory

mode espoused by *Tolkaappiam*, how does one approach this body of writing? There is nothing wrong with the classification foregrounded by *Tolkaappiam*, but all taxonomies are – as anthropologists quite rightly point out – ideological. One cannot ignore the intentionality of *Tolkaappiam* as a crucial element in its critical account. There is a great deal to be said about the significance of *Tolkaappiam* and the commentaries for unpacking a discrete body of poetry, written over a large span of time and collected at a much later period in time. At the same time, imposing a grid on any corpus has the effect of obscuring other possible angles of vision.

There are, then, two distinctive concerns in critical analyses of Cankam literature. First, the conventions themselves have not been sustained consistently in the corpus and there are major differences between the longer poems and the shorter lyrics. Second, the realism of Cankam literature is much more difficult to assert in the absence of alternative sources of information. While records of various kinds do exist, they are not comprehensive enough to serve as backdrop to Cankam literature. The fact that, for the most part, Cankam poetry works with a form of realism leads to a certain degree of ambiguity. It is possible to create a map of the region using Cankam poetry as source material, but such a map would only be a literary map that, at best, intersects with a geographical map. When Fr. Thani Nayagam maintains that “the physical texture of the South Indian landscape with its dividing mountains and rivers and its clearly defined contours, gave the South of India not only an occasion for its small kingdoms and smaller chieftancies, but also formed the basis for the division of poetry on geographical regions as for example ‘mountain poetry,’ ‘pasture-land poetry’ and ‘seaside poetry’” (*Landscape*, 11) he points to landscape and space as crucial dimensions of Cankam literature.

In a curious way, Fr. Thani Nayagam appears to be moving in the direction of a spatial reading of Cankam literature, although it is not fully conceptualized or articulated in his work. It is this angle that I would like to pursue a little further. Fr. Thani Nayagam focuses specifically on nature and landscape as a point of reference for reading Cankam literature. For him, the landscape is real, although its representation could be either representational or symbolic. As he remarks, “the landscape of Tamil poetry is both real and synthetic, real in the *puram* poems but mostly synthetic in the *akam*. By synthetic, I do not mean the landscape is unreal. The descriptions are true to Nature and true to fact, but the poet may not be describing any single spot of the Tamil country” (*Landscape*, 93).

As a term space lends itself to much more complexity than landscape, although landscape is a seminal aspect of the multiplicity of space. Natural spaces, very much like other spaces, are cultural constructs. To speak of natural space as primordial, totally independent of human intervention, is, as many scholars have pointed, deeply problematic. There is always some meaning assigned to different manifestations of space. While nature is quite central to Cankam literature, one needs to recognize that there is no simple binary between nature and culture. Nature that is referred to in Cankam literature has already been shaped by culture. This is crucial, since Cankam literature is, for the most part, preoccupied with space rather than time. Even the longer narrative texts, which imply a concern with time, are more concerned with space. There is, of course, constant reference to the past and

present, but the focus still remains spatial rather than temporal. Temporality is far more prevalent in longer poems that appear in the post-Cankam period.

One of the advantages of spatiality as a category is that it enables us to speak of many different spaces, all of which pertain to both literature and life. Sacred spaces, natural spaces, domestic spaces, and even interior spaces thus become constitutive elements in literary representation. Mapping Cankam literature appears to have begun with topography; narrative stories seem to draw on topography. The symbiotic relation between the two raises the question of representation. To claim that Cankam poetry is about *Aham* or *Puram* or a combination of both with the landscape as a literal or symbolic backdrop is still to adopt a binaristic framework that moves in the direction of a unified structure.

Our practice of literary criticism is to some extent governed by a need to provide a sense of unity. Our reading of Cankam literature too is determined by the need to establish a clear structure, particularly because other points of reference are not easily available. Subsequent commentaries have tried to establish genealogies and structures that frame both society and culture. The literature itself might pose a different set of questions.

Take, for example, a long poem such as *Nedunalvadai*. Fr. Thani Nayagam is quite right in pointing out the depth and richness of the poem, and he also cites other scholars who have been equally impressed with this poem. Sivathamby too has discussed the significance of this work, not only because of its imaginative strength but its problematic status in the canon of Cankam literature. For the most part, however, discussions have centred on what Fr. Thani Nayagam calls the regional fusion that occurs in the poem. Venkatarama Chettiar, in a very erudite essay, takes issue with the commentary of Nachinarkiniyar and goes on to demonstrate that the regional classification is not in any way ambiguous.

The discussion here is in the final analysis about the unity of the poem. In short, for critics the objective appears to have been to demonstrate that the poem does not fall outside the classificatory code that has been established by *Tolkaapiyam*. For the reader, the effect is noticeably different. The poem, despite its length, is not particularly linear. The poem moves across different spaces. At the beginning we encounter a region that is surrounded by mountains, and the representation is that of harsh weather, with the rain and chill affecting both the cowherds and the animals. From this natural space, we move to a more inhabited rural space in which a very different form of social life occurs. The description deliberately eschews any single reading of the scene, but there is a much greater sense of community rather than the landscape. We then move to a garden, where the landscape is carefully shaped or domesticated and offers a contrast to the first scene of a more unfettered landscape. We then move to an opulent domestic space, which is also, paradoxically, coloured by grief. We now have the beginning of something like a narrative, since the queen's grief and anxiety must have a causal element to it. The final scene shifts to an indeterminate space in which the focus is less on landscape but rather on a king visiting his wounded soldiers. The space in between is not described, and the location is left equally vague.

It is perhaps crucial that here we have a narrative context that cannot be verified with any other sources. For a contemporary reader, the effect might well have been different because the narrative core and the backdrop that are described may have had a bearing on some remembered or experienced episode. Even that would not alter the conventionality of the poem, but the reader's response might well be different.

It is possible to read *Nedunalvadai* as a love poem that celebrates the love of the queen, or about the martial strength and ethics of a king who must conquer other territories to establish the welfare of his subjects. Much of this is speculation, based on a pre-existing model of both love and war. The poem itself resists any monolithic – or even ideological – reading. An allegorical reading that the harshness of the weather presages the grief of the queen, or the stability of the people leads to the valour of the king are in fact attempts to unify the poem in ways that make it an image of an imagined world.

There are, of course, many poems in the Cankam corpus that are probably driven by a particular stance. Panegyric poems quite often subordinate all other considerations to a unifying theme. But there are other poems that appear to defy this mode. They are much more spatial in that they do not replicate the genealogy of dynasties. The opening of *Nedunalvadai* is deliberately disruptive. It is as if everything is turned upside down. This does not necessarily suggest something ominous or apocalyptic. The emphasis is on flux rather than order. Each segment of the poem appears to insist on its self-sufficiency. These fragments do not cohere in any recognizable way. And yet the poem holds together not as a reflection of the world so much as artifice. It imagines a world, and the strength of the poem lies in its capacity to imagine the world in ways that do not move with linearity.

Nedunalvadai as a long poem has been the object of close scrutiny, largely because it subverts the binarism of *Aham* and *Puram*. That in itself becomes significant only because a poetic grid has been placed on the poem in the first place. The poem quite deliberately works with a spatial form in that it presents multiple spaces that do not necessarily cohere. There is no linear or even causal narrative. The absence of linearity points to a deliberate intention to avoid the ideological stances of a causal narrative. The multiple spaces that the poem inhabits offer many possible readings or intersections within the literariness of the poem. The poem does not reflect a world. Instead, to use A.K. Ramanujan's phrase, it "refracts" a world and opens up many possible readings. Focusing on spatiality allows the reader greater access to the representation of lived experience not only in *Nedunalvadai* but in the Cankam corpus as a whole. Fr. Thani Nayagam's work on nature leads towards the idea of space as a crucial category for rethinking the poetics, and the experiential dimension of Cankam poetry.●

Works Cited

- Sivathamby, K. *Tholkappiyamum Kavithaiyum*. Colombo: Kumaran Book House, 2007.
Thani Nayagam, Xavier S. *Landscape and Poetry: A Study of Nature in Classical Tamil Poetry*. Bombay: Asia Publishing House, 1966.

Joseph A. Chandrakantham, PhD (Ottawa), ThD (St. Paul)
Associate Professor, University of Toronto

1913
2013
தமிழ்த்தாது
நூற்றாண்டு

Thani Nayagam Adikal's First Book The Carthaginian Clergy as a Pace-setter to his Future Research in Tamil Studies

Fr. Thani Nayagam's first doctoral research, came out as his first book in two separate editions; first an Indian edition printed in Tuticorin, and later an American edition published in the United States of America.ⁱ My contention is that this doctoral research paved the way and opened up new vistas for Thani Nayagam Adikal'sⁱⁱ future academic and intellectual pursuits and contributions in the vast fields of Tamilologyⁱⁱⁱ in general and comparative Tamil literature and hermeneutics^{iv} in particular.

Hence my thesis that in order to understand his literary weltanschauung or his global socio-historical perceptions, the seeds of internationalism that vividly underlie his comparative analysis and interpretation of ancient Tamil poetical and literary texts and his assertive and audacious comments on the political and social currents of his times particularly in the 1950s^v be

seen against the backdrop of the critical and somewhat revolutionary methodology he employed on a subject that is usually treated within a strictly guarded and insulated framework of research by the undisturbed palimpsests of Catholic theological and historical traditions.

His prolific research, writings and publications encompass such diverse areas and disciplines as Indology, Vedic Philosophy, Saiva Siddhantha and Tamil Bhakti literature, Tamil classical literature of the pre and post sangam periods, Tamil religion, political history, mysticism, spirituality and philosophy, even Tamil native medical practices and Tamil educational philosophy^{vi}.

My contention is that this first dissertation written by him, has the key that would help in many ways to unlock his deep seated passion for internationalism transcending the narrow confines of majoritarian, or ethnicity-centred and sectarian forms of nationalism. His all encompassing global vision tends to interpret art, literature, philosophy, social life, culture and political systems as aspects of human creativity that are integral to all human communities and societies irrespective of their national or ethnic particularity. He endeavored to trace the thread of a universal form of humanism that underlie all these realities.

I shall also demonstrate that his first book helps us to understand his inner personhood and his all round magnificent personality with an exceptional intellectual acumen with a heroic form of courage and determination. It can also be affirmed that his research work and its content not only had had a strong influence on many of his subsequent writings but it also reveals some of his own personal traits and characteristics as a sober but firm person with strong convictions about his beliefs and values both as a priest and as an intellectual.

His conscientious popularization or to some extent and a deliberate personalization of the great poet Kaniyan Poonkuntranar's words from PuraNaanooru, "யாதும ஊரே யாவரும் கேளிர்" literally rendered as *every place is my hometown and everyone is my kinsman* contains the quintessence of his life long search for the kind of global interconnectedness that is undergirded by

a strong moral philosophy of mutual respect, unlimited tolerance, dialogue and universal human prosperity.

1. The Topic and the Time

Seminarian Thani Nayagam began his theological studies in Rome at the age of twenty one in the year 1934. Probably he began reading for his doctoral degree sometime in mid-1937 and completed it by the end of 1938 or early 1939.

In Europe, this period comes within the interwar years, namely a critical and a calamitous phase between World War I and World War II. It was a time of significant and somewhat disastrous political upheavals leading to untold turmoil in many parts of Europe.

Italy, the country where he began his priestly studies is an unlimited ocean of history, culture, religion, art, architecture, sculpture and politics spanning several centuries. For a student like Thani Nayagam it would have certainly opened all avenues of intellectual curiosity. When he set foot in Italy it was under the grip and dictatorship of Benito Mussolini who seized power in 1926 and continued to rule with an iron fist until his arrest in 1943. As the leader of the National Fascist Party and a key figure in the creation, promotion and spread of fascism, Mussolini was also aggressively adamant in creating a totalitarian State. Though Italy was the birthplace of fascism, history attests with substantial evidence that its ripples were strongly felt also in a few countries across the larger European continent.

For our purpose here it is suffice to say that the doctoral candidate Thani Nayagam who chose to do his research in the history of ancient Christianity and particularly about the "heroes and heroines"^{vii} of the early church, would have kept himself uninformed about what is historically contemporaneous to his religious faith and personal life in the "holy city" of Rome that was under the clutches of fascism. As a student with a remarkable interest in the historical and socio-political role of religion and its contribution to cultural change,^{viii} and more specifically as a person with an existential quest for understanding and interpreting the relevance of both history and literature to his own times, it is safe to assume that he would have certainly wanted to know and see beyond what would normally meet the naked eye.

It was no secret that the ultimate aim of Benito Mussolini was to recreate and resuscitate the long fallen Roman Empire. To a student coming from a country under the rule of the British colonials and researching in a particular period of history that is filled with series of evils inflicted by the cruel brutalization of empire-builders and rulers wanting only to retain or remain in power; there was no wonder that his thoughts quietly returned to take a sharp look at his sacred homeland and heritage whose identity was altered, wealth and resources plundered and ravaged by the colonial masters.

To my knowledge Adikalar was the first Tamil student of Sri Lankan origin to have obtained a doctoral degree in theology in Rome.

Thani Nayagam's research focused on the Church of Carthage, its clergy and laity under the Episcopate of St. Cyprian. It may be recalled here that Carthage was a city that was ambitious to become an empire and posed a major challenge to the Romans and Spaniards in the pre-Christian era under Hamilcar Barca, a leading Carthaginian military general and his formidable son, a military genius named Hannibal Barca^{ix}.

In his long introduction running to eleven pages, on this book of about one hundred neatly researched work, he gives the justification for both the choice of the subject and the application of a non-traditional but acceptable methodology.^x

In his prefatory note to the Indian edition of his monograph on The Carthaginian Clergy he states that this book is the "outcome of a love for the catacombs and the history of the heroes and heroines buried in those underground vaults and corridors.." Looking at the opening page of the book where he has the figure-illustration of saints Cyprian and Cornelius taken from the catacomb of Calixtus one could safely conclude that it was after visiting the catacomb of Calixtus more than once that Adikalar decided to study the life and ministry of St. Cyprian. His love for the catacombs was so dear to him that he chose to celebrate his first Mass as a newly ordained priest in the chapel of the same catacombs.^{xi}

The Church in Carthage and the controversies it embodied and the fearless dynamism of St. Cyprian's Episcopal leadership was the locus of his research. St. Cyprian's intellectual and administrative calibre was such that even the Church and Bishop of Rome sought his wise counsel.

It might be beneficial to recall a very brief history of St. Cyprian who is the centre of the research study of Adikalar. Besides, it is often said that classical Rome's biggest rival in the Mediterranean was Carthage.

St. Cyprian was born of pagan parents in the city of Carthage around the year 210. Later he was converted and became a priest. In the year 249CE he was made bishop of Carthage. Ancient historical records and writings attributed to him and to his contemporaries strongly attest that by his writings and his exceptionally brilliant ministry Cyprian guided the Church through very turbulent times. During the persecution of Valerian he was exiled and then martyred on September 14, 258.

The spirit of internationalism that underlie his interpretation of ancient Tamil literary texts and his assertive and audacious comments on the political and social currents of his times particularly in the 1950s and 1960s should therefore be seen against the backdrop of the revolutionary methodology that he employed on a subject that is usually treated in conventional and traditionally established framework of research in ecclesiastical circles.

He states, "The Problems of the Church have to be examined and studied before we can ever find their solution. To us in India, Burma and Ceylon where age-old philosophies and religions and superstitions hold sway, the primitive church has

many lessons to offer, particularly in Northern Africa and Egypt which were the provinces of an Empire and came under a foreign rule. Tertullian, Cyprian, Clement, Origen Dionysius and Augustine have not exhausted in their works all that we could say or write **mutatis mutandis** on behalf of the faith in India.^{xii}

In extolling the wisdom of Indian sages and risis, Adikalar was not advocating a form of intellectual freedom to expound Christian dogma through the medium of Vedic or vedantic philosophy, rather he sought to unravel the sense of universalism that is central to the vision of Jesus Christ which was already explicated by the Apostle Paul. Adikalar enumerated a theological vision which encompassed all that is created by God as worthy of expressing God's decisive historical action in Jesus Christ.

It should never be forgotten that Fr. Thani Nayagam always saw his identity primarily as a Catholic priest. In the Preface written for the American edition of this book he refers to himself as an "Apostle of thought."^{xiii} With a wider mission and therefore a larger vision of his ecclesiastical and personal life both as an academic and as a scholar.

Anything that is worthy of promoting fundamental Human values and sustaining the Human spirit of solidarity and unity found a place in his universalistic religious vision. He never saw his priestly identity as an obstacle to his mission as a cultural ambassador of Tamil.

In fact while reading through his research on the Carthaginian clergy one is bound to get the impression that the more he delved deep in to the social religious, political, economic and other aspects of the life of the clergy and laity of this ancient and glorious city of Carthage he would have certainly entertained nostalgic memories, thoughts and feelings about the equally ancient patrimony of the Tamil language, its cultural heritage, political achievements and literary genius. What he proposed for the church in India in the mid 1950s as quoted below, is very illustrative of his prophetic vision. In fact in less than two decades the Second Vatican Council proposed exactly the same changes within the global ministry of the Church justifying them with the mystery of the incarnation as perfectly delineated by Fr. Thani Nayagam.

The speculations and interpretations of the fathers of Carthage and Alexandria remind us of our duty to utilize the God-given wisdom and the spiritual heritage of India. Their warnings and counsels guide us in charting a wise and safe course in this process of making the **Church incarnate in India in its culture**^{xiv} and in its civilization. Their social interest and charitable works teach us that where poverty reigns, we cannot constitute a class by ourselves but bring the Church into the market place, into the hut and hovel, the shack and the slum. And is not Dravidian culture, that broad-based foundation on which the temple of Indian thought has been built, as ancient, as distinct and as fecund as the Egyptian culture, the Greco-Roman culture that were the fields where the early sowers cast their evangelical seeds?^{xv}

To those who are familiar with the spirit of unreasonable conservatism and orthodoxy prevalent in the ecclesiastical officialdom of the 1940s and 1950s these words could have been absolutely unpalatable. The astounding revolutionary vision and exceptionally powerful prophetic tone enshrined in these words could have easily caused a major uproar. It took almost twenty years for the Church in the modern world to see the wisdom and depth embodied in these words. In fact it was only in the late 1970s that Asian Christian leadership openly began the process of inculturation or contextualization which became the theme word for the mission and ministry of the Church in South Asia.^{xvi}

He himself states in this book that "it was written in an ambiente where the influence of Latin and the languages of the continent was preponderant. As a student of theology I am aware that in the 1950s not only the text books in Christian theology were in Latin but almost all major works in theology that were written and published were also in Latin as were all official church documents.

The other two languages where one could find scholarly books for reference in Theology or church history were in French, Spanish, Italian or German. Very few original theological works were in English. Most of the books were translated from other European languages. Understandably, in this research work Adikalar gives a list of sixty six books as his select Bibliography out of which only ten titles are English. The rest of the books are in Latin, French, German and Spanish.

To prove the line of his argument and to substantiate his position, Fr. Thani Nayagam has given more than five hundred very adequate direct citations in his thesis and most of these are in German and French. In fact even today there are very few original works in Theology that are published in English most of the theological works in English are translations from French, German or Spanish.

What is to be underlined here is the truth that Adikalar did not study the languages of the continent for the fancy of learning some more European languages but it would have been impossible for him to complete his doctoral studies in English on the topic of his choice without having an adequate reading knowledge of French, Spanish and German. He was already fluent in Latin and had a good reading knowledge of the Greek language as well.

His learning and familiarity with these languages opened to him a new world of knowledge and experience. It enabled him later on to appreciate the depth and richness of the Tamil language and its literary creativity. Often he ventured into the study of comparative literature as a result of this familiarity with classical literature in European languages, especially Latin and Greek.

He began to marvel at the breath and width, the magnificence and splendour of ancient Tamil literatures particularly of the Sangam period. While recalling some of his personal rapprochement with Adikalar, Professor V.I. Subramaniam a loyal friend, who did his post-graduate studies with Adikalar and later

helped him as a co-organizer of the First International Tamil Research Conference enumerates a few instances of this experience in affectionate and endearing words.^{xvii}

No wonder that when Adikalar chose to do the thesis for the M. Litt degree in Annamalai University he chose **Nature in Ancient Tamil Poetry** as the topic of his research.^{xviii} In his introduction to this work he makes references to Greek and Latin literatures and laments the fact that unlike Greek and Latin, Tamil has lost a vast portion of its ancient literature due to the ravages of time.^{xix}

I therefore wish to underline the fact that the 4 years namely from 1934 to 1938 that he spent in Rome were not only the formative years of his priestly studies and ministry but in a more significant way these years became the formative years of his intellectual and academic life portending his future contributions to education, culture, literature and social thought. He perceived and understood his calling as one that should be broader than the narrow confines of ecclesial ministry defined by a limited understanding of Christian theological sciences.

The imbibed unto himself the spiritual courage of the Church and clergy of Carthage who placed at the service of the Church and of all God's people all the talents and skills with which God had blessed them. Adikalar followed the model of the same clergy in his own priestly life when he chose to do what is acceptable and beneficial to God and his people in India, Malaysia and Sri Lanka as well as in many other parts of the world where the Spirit of God has prompted him to go and serve. In those countries where Adikalar had served as a priest the Roman Catholic Church found it hard to shed its European or western cultural garb and did not want to recognize the local cultural matrix as a God-given context where the grace of salvation can be realized. Adikalar rightly believed and practised, proclaimed and celebrated his Christian his faith otherwise.

The far-reaching and the prophetic vision that guided his journey of life drew its sustenance from the research and study that he engaged in during this period. His study of the life and Episcopal ministry of St. Cyprian of Carthage who lived, ministered and died amidst the politically and religiously turbulent years in the third century enabled Fr. Thani Nayagam to understand

himself and his larger vocation to the Tamil society and culture within which God has called to him to minister. The dialectics of a radical social commitment enveloping religion and the inevitable religious conscientization of society and culture with all its political, economic and other ramifications therefore became inevitable segments of his mission and life.

As one who had the privilege to meet and interact with him during his retirement years from 1974 to 1980 I would confirm without any hesitation that what Fr. Thani Nayagam wrote at the end of his research about St. Cyprian as a powerful personality, missionary and idealist are perfectly fitting to the Adikalar himself. Because the words spoken about St. Cyprian by his

fellow Bishops as quoted by Fr. Thani Nayagam equally describe him as well: “ .. In all the beautiful things you have said in your many books, unconsciously you have revealed yourself to us. ” ●

- i Xavier S. Thani Nayagam, *The Carthaginian Clergy During the Episcopate of Saint Cyprian*, (Tuticorin: Tamil Literature Society), American Edition was printed by Universal Lithographers, Baltimore, 1950, p. 1
- ii Hereafter the term **Adikalar** will be used to refer to him.
- iii In addition to two major works, viz, *Landscape and Poetry: A Study of Nature in Classical Tamil Poetry*, First Edition of this work was published by Asia Publishing House and reprinted in 1997 by the International Institute of Tamil Studies, Chennai, also his other major work, *Educational Thought in Ancient Tamil Literature*, (Tiruchirapalli: Bharathidasan University), 2010 He also published a number articles in *Tamil Culture* - a scholarly Academic Journal that was edited and published by him between (1955-66).
- iv The word hermeneutics is used by me advisedly because the manner in which he engaged in comparative literary criticism and his method of interpretation has a number of very significant elements of the contemporary methodological tools applied in the hermeneutics of ancient texts.
- v The two essays he published in 1955 regarding language rights in Sri Lanka are exceptionally prophetic in their content, for more on this see, *Collected Papers of Thani Nayagam Adikal*, (Madras: International Institute of Tamil Studies), 1995, esp. pp. 318-340 and pp. 342-354
- vi *Ibid.* pp. 79-154, pp. 218-273, pp. 435-485
- vii It is interesting to note that in his book, Fr. Thaninayagam refers to those buried in the catacombs as “heroes and heroines” rather than using the conventional term “martyrs,” which is drawn from the Greek word *marturion* meaning witness
- viii In his research he makes copious references to the Socio-political situation of Carthage and the leadership and ministerial role played by the St. Cyprian, the Bishop of Carthage and the Carthaginian Clergy, See *Carthaginian Clergy*, pp. 17-20 & 30-48
- ix For more on this see, Richard Miles, *Carthage Must Be Destroyed: The Rise and Fall of an Ancient Civilization* (Penguin books: London), Paperback, 2011, esp. pp. 177-198 Also David Anthony Durham, *Pride of Carthage*

முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் முன்னாள் ஆய்வுப் பேராசிரியர், கக்கயின் பல்கலைக் கழகம், தோக்கியோ, ஜப்பான்.

1913
2013
தமிழ்த்தாது
நூற்றாண்டு

தேமதுரத் தமிழோசை உலகம் எல்லாம் பரவும் வகை செய்த அடிகளார்

இன்று உலகிலே வழக்கிலுள்ள மொழிகளில் தமிழ்மொழி செம்மொழி எனச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. தமிழ்மொழியின் சிறப்பு உலக அரங்குகளிலே விதந்து பேசப்படுகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழமையான இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட மொழியாகவும் தமிழ்மொழி பெருமை பெற்றுள்ளது. இம்மொழியின் தனிச்சிறப்பையும் ஆற்றலையும் உலகெங்கும் பரப்பியவர்கள் வரிசையில் தனிநாயகம் அடிகளார் தனித்துவமானவர் அவருடைய பணி தமிழ்த் தூதர் என்றதொரு சிறப்பான பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் மேலை நாட்டிலிருந்து பலர் இந்தியாவுக்கு வந்து தமிழ் மொழியைக் கற்றனர். சமயப் பரப்பலுக்காக வந்த கிறிஸ்தவ சமய குருமார் தமது தாய் மொழிப் புலமையோடு தமிழ்மொழிப் புலமையையும் பெற விரும்பினர். அவ்வாறு தமிழ் மொழியைக் கற்றவர்களில் கால்டுவெல் என்பவர் தமிழ்மொழியை ஏனைய திராவிட மொழிகளை விடச் செம்மையான மொழியென நிறுவ ஆய்வுகள் செய்தார். அவர் எழுதிய 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' என்ற நூல் இதற்குச் சான்றாக உள்ளது. இந்நூல் நம் நாட்டுத் தமிழறிஞர்களிடம் புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கியது.

கால்டுவெல் செய்த ஆய்வில் தமிழ்மொழி யூரல் அன்றாயிக்கொழி, மொங்கோலிய மொழி, சீனமொழி, ஐப்பானிய மொழி போன்ற பல மொழிகளுடனும் தொடர்புற்றிருப்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இத்தகைய ஆய்வு 'தமிழியல்' என்றதொரு ஆராய்ச்சித்துறையை உருவாக்கிற்று. இந்த ஆய்வுத் துறை தமிழ்மொழியின் தனித்துவத்தை உலகம் அறிய வழி சமைத்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டில் நம்நாட்டில் தமிழ்மொழியின் தனிச்சிறப்பை அறிந்தவர்களில் தனிநாயகம் அடிகளார் குறிப்பிடத்தக்கவராவார் அதற்கு அவருடைய வாழ்வியற் சூழலே வாய்ப்பளித்தது.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் வாழ்வியற் சூழல்

02.08.1913 அன்று ஊர்காவற்றுறையில் உள்ள கரம்பொன் என்னும் ஊரிலே அடிகளார் பிறந்தார். தந்தை ஹென்றி ஸ்தானிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை தாய் செசில் இராசம்மா பஸ்தியாம்பிள்ளை. இவர்களின் மூத்த புதல்வர் சேவியர் தந்தை பெயருடன் இணைந்து சேவியர் நிக்கலஸ் ஸ்தானிஸ்லாஸ் என அடிகளாரின் முழுப்பெயர் அமைந்திருந்தது. தமது முதற் சூழந்தையைச் சமயப் பணிக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற பெற்றோரின் தீர்மானமே அடிகளாரைச் சமயவாழ்விற்கு செல்ல வைத்தது. சேவியரின் எண்ணம் முழுவதும் கல்வியிலே சென்றது. அதனால் முதலிலே சமயப் பணி செய்ய மறுத்துவிட்டார். ஆனால் பள்ளிப் பயிற்சியும் நூல்களின்

வாசிப்பும் அவரை மாற்றி விட்டன. கத்தோலிக்க சமயகுருவாக அவர் மாறினார். இளமையில் அவருக்குத் தமிழ்மொழிக் கல்வியில் நாட்டம் செல்லவில்லை. உலகப் பொதுமொழியாக விளங்கிய ஆங்கில மொழியிலேயே புலமை பெறவேண்டுமென்பதே அவருடைய விருப்பமாக இருந்தது. அதனால் யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரியார் கல்லூரியில் பயிலும் போது ஆங்கில மொழியை ஆர்வத்தோடு கற்றுப் பல கட்டுரைகளையும் எழுதினார்.

பின்னர் கொழும்பில் குருத்துவக் கல்லூரியில் மெய்யியல் பயின்ற போது ஆங்கில வார இதழில் Max Pemberton என்ற புனைபெயரிலே பல ஆங்கிலக் கட்டுரைகளை எழுதி ஆங்கிலமொழிப் புலமையை வளர்த்துக் கொண்டார். ரோம் நகரில் மறைக்கல்வி பயிலும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்டியது. ஆனால் மறைமாவட்ட ஆயர் ரோம் செல்வதற்கு அனுமதியளிக்கவில்லை. 1934ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் கேரள மாநிலப் பேராயர் உதவியால் ரோம் நகரிலுள்ள உர்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் சமயக் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். ஆங்கிலமொழியோடு இத்தாலிய மொழி, பிரெஞ்சு, ஜேர்மன், கிரேக்கம், எபிரேயம் ஆகிய பிறமொழிகளையும் அங்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். இந்தக் காலத்தில்தான் தமிழ்ப் பற்றும் அவருக்கு ஏற்பட்டது. தமிழர் அரிதாக வாழும் சூழலில் தாய்மொழியைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வேணவா ஏற்பட்டது. அங்கு அப்போதிருந்த வீரமாமுனிவர் கழகத்தில் தமிழை வானொலியில் பரப்பும் பணி கிடைத்தது. 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகம் எல்லாம் பரவும் வகை செய்வோம்' என்ற பாரதியின் கவிதைக் குரல் அடிகளையும் கவர்ந்தது. 1938ஆம் ஆண்டு ரோமில் சமயக் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட போது அவர் அன்னை கற்பித்த மொழியைப் பேண வேண்டும் என நினைத்தார். உலகின் செம்மொழிகளையும் அவற்றின் இலக்கியங்களையும் கற்றறிந்தார். மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆபிரிக்க ஆயிரான புனித சைபிரியன் காலத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றார்.

இதன் பின்னர் திருவனந்தபுரம் சென்று கேரளத்தில் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார். அப்பணியில் அவர் மனநிறைவு காணாமையால் 1940ஆம் ஆண்டு தூத்துக்குடி சென்று பணியாற்றினார். அங்கு அவர் செய்த ஆசிரியப் பணியும் தமிழறிஞர் லோபோ தொடர்பும் அவருடைய தமிழார்வத்தை வளர்த்தன. மேலும் வடக்கன் குளத்தில் பண்டிதர் குருசாமி சுப்பிரமணியம் ஐயரிடமும் நான்கு ஆண்டுக்காலம் தமிழ்மொழியைச் சிறப்பாகப் பயின்றார். இக்காலத்தில் தன் பெயரை சேவியர் ஸ்தானிஸ்லாஸ் தனிநாயகம் என மாற்றிக் கொண்டார். 1945இல் அடிகள் அண்ணாமலைப்

பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுகலை மாணவராகச் சேர்ந்து தமிழ்ப் புலமையைச் சிறப்பாகப் பெற்றார். அக்காலத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாகிய தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனாரும் அ. சிதம்பரனாரும் அடிகளாரைத் தமது மாணவராக மட்டும் கருதாமல் நட்புணர்வோடு பழகினர். தமது அகராதி ஆக்கக் குழுவிலும் உறுப்பினராகினர். தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் போன்ற அமைப்புக்களின் பணிகளிலும் ஈடுபடுத்தினர். TAMIL CULTURE என்ற இதழின் ஆசிரியர் குழுவினரும் அடிகளார் பங்கேற்றார். இந்து சமய இலக்கியங்களையும் நன்கு பயின்று ரிக்வேதத்தை ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்தார். 'ஓன்றே உலகம்', 'யாதும் உரே யாவரும் கேளிர்' என்ற சிந்தனையோடு அடிகள் செயற்பட்டார். சங்க இலக்கியங்களையும் ஆவலோடு கற்றார். அந்த ஆவல் அவரைத் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றது.

1947இல் தமிழில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றார். 1948இல் தூத்துக் குடியில் 'தமிழ் இலக்கியக் கழகம்' என்னும் அமைப்பொன்றை நிறுவினார். 1950இல் தென்னமெரிக்கா, ஐப்பான் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று சிறப்பாகச் சொற்பொழிவுகளை நடத்தினார் 1952ஆம் ஆண்டு தாய்நாட்டிற்கு திரும்பி வந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் துறையில் விடுவரையாளராகப் பணியை மேற்கொண்டார்.

தமிழ்த்தூதர் தனிநாயகம்

தாயகம் வந்ததும் அடிகளார் தமிழ்மொழியைப் பரப்ப வேண்டும் என்று எண்ணிச் செயற்பட்டார். அதன் முதல் முயற்சியாகக் கொழும்பிலே 'தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்' என ஒரு கழகத்தை அமைத்தார். தமிழர் பண்பாடு பற்றிய கருத்துக்களைப் பரப்பச் சொற்பொழிவுகள் செய்தார். தமிழ் மொழிக்காக நடந்த போராட்டங்களிலும் பங்கு கொண்டார். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட, அடிகளும் அங்கு சென்றார். பின்னர் இங்கிலாந்து சென்று முனைவர் பட்டம் பெற்றுத் திரும்பினார். 1961இல் மலேசியாப் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பணிபுரியச் சென்றார். 1964ஆம் ஆண்டு புதுடில்லியில் 26ஆவது கீழைத்தேயவியல் மாநாடு நடைபெற்றது. இலங்கை சார்பில் வந்த பேராசியர் க.கணபதிப்பிள்ளையும் மலேசியா சார்பில் வந்த தனிநாயகம் அடிகளும், திரு.கா.பொ.இரத்தினமும் இலண்டன் சார்பில் வந்த பேராசிரியர் றொன் ஆஷர் அவர்களும் இணைந்து தமிழியல் ஆய்வு மேலும் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென முடிவெடுத்தனர். 7.1.1964 அன்று 60 தமிழியல் அறிஞர்களைக் கூட்டி அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தைத் தொடங்கினார். 15 நாடுகளைச் சேர்ந்த தமிழியல் அறிஞர்கள் இங்கு கூடியிருந்தனர். இம்மன்றம் மலேசியா, இந்தியா, பரிஸ், இலங்கை என்னும் நாடுகளில் அனைத்துலக மாநாடுகளை நடத்தியபோது அடிகள் பெரும் பங்கு ஆற்றினார்.

அடிகளாரின் பன்மொழிப் புலமை தமிழ்மொழி பற்றிய சிறப்பான அறிமுகத்தைச் செய்வதற்குத் துணை நின்றது. அவர் செல்லும் நாடுகளில் அந்நாட்டு மொழியிலே தமிழ் மொழியின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் தமிழ்த் தூதராக விளங்கினார். சங்க இலக்கியப் புலமை தமிழ்மொழியின் தனிச்சிறப்புக்களை விவரிக்கப் பேச உதவியது. அடிகளாரின் உரை பிறநாடுகள் பலவற்றில் தமிழ் ஒரு பாடமாகப் பயிலவதற்கு உந்து சக்தியாயிற்று. தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கியம், தமிழர் வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு போன்றவற்றை ஆய்வு செய்யப் பலர் முன்வந்தனர். முன்னர் பிற நாடுகளில் சமயப் பிரசாரம், வணிகப் பெருக்கம், அரசியலாதிக்கம் என்பன பற்றியறியவே தமிழைப் பெரும்பாலும் கற்றனர். அடிகளின் பணி அதை மாற்றித் தமிழ்மொழியில்

சிறப்பியல்புகளையறிவதற்காகவும் தமிழ்மொழியைக் கற்க முன்வந்தனர்.

தனிநாயகம் சங்கப் பாடல்களையும் திருக்குறளையும் ஆழமாகக் கருத்துன்றிக் கற்றார். பழந்தமிழ் மக்களின் பரந்த கண்ணோட்டத்தையும் நீதி, கல்வி, இயற்றையழகு என்பவற்றையும் எல்லோரும் அறியச் செய்தார். நவீன இலக்கியங்களையும் அவர் புறந்தள்ளவில்லை மொழிபற்றிய அவருடைய கருத்து நிலை இருவகைப்பட்டது. ஒன்று மொழியுரிமை பற்றியது, மற்றையது மொழி கற்பித்தல் பற்றியது.

இவருடைய ஆய்வுகள் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் நாகரிக வளர்ச்சி பற்றியவையாகவே அமைந்தன. தனிநாயகம் தான் சென்ற நாடுகளில் தமிழர் பற்றிய செய்திகளையும் தகவல்களையும் சேகரித்தார். தமிழ்மொழி, தமிழர் வாழ்வியல் பற்றியும் தகவல்களைத் திரட்டினார். மேலை நாட்டிற்குச் சென்றபோது தமிழிலே முதலிலே பிரசுரமான நூலைக் கண்டார். அதனை எல்லோரும் அறிய வேண்டுமென விரும்பினார். அதற்காக THE FIRST BOOK PRINTED IN TAMIL (TAMIL CULTURE, 1958) என்று ஒரு அறிமுகக் கட்டுரையை எழுதினார். உரோம எழுத்துக்களாலே தமிழ் வரிவடிவங்களை உணர்த்தி விஸ்பன் நகரிலே 1554ஆம் ஆண்டு கார்த்திலா (CARTHILA) என்னும் முதல் தமிழ் நூல் அச்சிடப்பட்டதைத் தமிழ்த் தூதராக நின்று தெரியப்படுத்தினார்.

பாரிஸ் மாநாட்டில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் பற்றி முதலிலே தொகுத்துக் காட்டினார். இன்று இவைபற்றிப் பல ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் அடிகளே முன்னோடியாவார். தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளான கம்போடியா, வியட்நாம், இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு அடிக்கடி தமிழ்த்தூது சென்றமையால் அந்தந்த நாட்டு நிலைமைகளை நேரில் கண்டு அவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்கவும் செய்தார்.

தனிநாயகம் அடிகளால் எழுதிய நூல்கள்தான் இன்று எமக்கு அவரைத் தரிசனம் செய்ய வைக்கின்றன. 'தமிழ்த்தூது' என்றும் நூலே இவர் ஆக்கிய முதல் தமிழ் நூலாகும். இது ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பு. பல பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ளது. சுற்றப் பயணம் பற்றிய செய்தித் தொகுப்பாக 1963ல் 'ஓன்றே உலகம்' என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். 'திருவள்ளுவர்' என்னும் நூல் 1967இல் வெளியிடப்பட்டது. ஆங்கில நூல்களில் THE CARTHAGENIAN CLERGY, NATURE IN ANCIENT TAMIL POETRY, ANCIENT TAMIL EDUCATION என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றை விடத் தொகுப்பு நூல்களாக A REFERENCE GUIDE TO TAMIL STUDIES, TAMIL STUDIES ABROAD, TAMIL CULTURE AND CIVILIZATION என்பனவும் வெளிவந்துள்ளன. அடிகளார் வெளியிட்ட Ma;tpjo; TAMIL-CULTURE, JOURNAL OF TAMIL STUDIES என்பனவும் சிறப்பான வெளியீடுகளாகும்.

தமிழ்த் தூதராக அடிகள் செய்த பணி, தமிழியல் என்றதொரு புதிய துறை உருவாக வழி வகுத்தது. சர்வதேசத் தமிழர் மத்தியில் மொழியால் இணைய முடியும் என்ற உணர்வு தோன்றியது. தமிழ்மொழி பற்றிய சிந்தனையும் ஆய்வும் உலகெங்கும் பரந்துபடத் தமிழ்த்தூதர் தனிநாயகமே மூலகாரணமாக இருந்தார் எனில் மிகையாகாது. தமிழ் உலக அரங்கில் தலை நிமிர்ந்து பணி செய்த தமிழ்த் தூதர் எமக்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதம்.●

'தீவகம்' வே. இராசலிங்கம்

நெல்சன் மண்டேலா ஓர் உலக அதிசயம்

உலக அதிசயம் ஏழு என்பது இந்த நூற்றாண்டு ஆரம்பமாகும் வரை இருக்கும் கணக்கு!

ஏழுக்கு மேலும் அதிசயங்கள் உள்ளன என்பதும் இருப்புக் கணக்கில் இன்றைய விளாசும் பொருளாக இருக்கிறது!

மனித வரலாறும் மண்ணும் சில மகுடங்களைப் பதிவு செய்கின்றபோழுது அதிசயம் தானாகவே அரங்கேறுகிறது..!

இருபத்தியாறு வருடங்கள் சிறையிற் போடப்பட்டு விடுதலையான அவன் இறந்தபோழுது நூறுக்கும் மேற்பட்ட உலக நாடுகள் அரச மரியாதை செலுத்தின என்றால் இந்தப் பதினமூன்றாம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் அதிசயமல்லாமல் வேறென்னவாக இருக்க முடியும்?

சிலநேரத்தில் சிலமனிதர் என்பார்கள்! பலநேரம் பலவித மனிதர் என்பார்கள்! ஆயின்..

வரலாறும் மனிதமும் அவனைக் கைகாட்டி நிறுத்துகிறது என்றால் மானிட அதிசயம் என்பதாகவே அந்த மகுடம் இடப்படுகிறது!

ஆமாம்.. அவன்தான்.. நெல்சன் மண்டேலா! தென்னாபிரிக்காவின் விடுதலைத் தந்தை! புதிய நூற்றாண்டுப் பூவிலே அவனோர் பொற்பு!

ஒரு இனத்தின் விடுதலைத் தீயில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு விறகக் குஞ்சு!

மனித வரலாற்றில் புனிதம் எடுத்த ஒரு புத்தகம்!

இனத்தை அழித்துப் பழிவாங்க அவனால் முடிந்திருக்கலாம்..!

ஏனென்றால் எந்தச் சிறையை நிரப்பினானோ அந்த நாட்டின் தலைவனாக அவன் அதிகாரம் பெற்றான்!

சிறையில் இட்டவனை வதையிற் போடச் சிலநேரங்கள் போதுமானது..!

ஆனாலும் அப்படியான ஒரு சிந்தனை அவனிடம் இல்லாதிருந்தது! எவன் தனக்குச் சிறை வழங்கினானோ? அவனையே உப சனாதிபதி ஆக்கினான் அவன்!

ஒற்றுமையை நாட்டிற் பதித்த உலக சூரியன் என்பதாக அவன் தன்னை எழுதினான்!

கம்பும் தடியும், கொம்பும் சுராயுதமும் கட்டுத் துவக்கொடும் நடந்த ஒரு விடுதலைப்போர்.. வெற்றியடைந்தபோது.. குருதிப்போரில் விடியல் பெற்ற அந்தக் கோல இனத்தின்.. செருவில் நிமிர்ந்த அந்தச் சிந்தனைவாதி.. கருணையின் இருப்பிடமாகவே மலர்ந்தான்..!

அரசமும் போகமும் வாரிசு மோகமும் சிரசுக்கில்லாத சிறப்பின் உதிப்பு அவன்!

தன்னால் தனக்குப் பின்னால்.. தன் வாரிசுகளால்.. தென்னாபிரிக்கா துன்பம் அடையுமாகில் தன்சிறையின் பெறுமதி துடைத்து எறியப்படக் கூடும் என்று நினைத்தான் நெல்சன்..! நிசப்பிளம்பு ஆனான்!

உலகம் கலங்கி அவன் காலடிக்குச் சென்றது என்றால்.. அவனது இனவாதி அல்லாத இதயத்தால் அல்லவா?

பிணமேடு ஆக்காத புனிதம் அல்லவா அவன்!

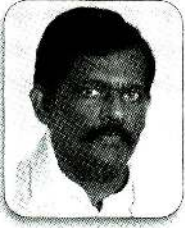
ஐந்து வருடங்களாக ஒரு சனாதிபதியாக ஆக்கிய தென்னாபிரிக்கா நாட்டை நொந்துபோன மக்களிடமே ஆளவிட்டு சுந்தர உலகின் சிட்டுக் குருவியானான்..!

அந்த நாட்டின் இலட்சோப இலட்சம் மக்கள் இன்றையநாள் கண்ணீருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் ஆனார்கள்..! உலக நாடுகள் ஒரு உத்தமனை இழந்தது!

அவனது வீட்டின் அருகே சமாதியாகி அமைதியாகினான் என்றால் அவன் ஒரு மனித சமுத்திரம்!

அவனொரு மகத்துவ ஞானி! அவனொரு அதிசயம்! அவனொரு வரலாற்றின் தத்துவம்! புனிதனே! உலக நாடுகளுக்கும் உன் புண்ணியத்தைத் தாரைவார்த்துக் கொடு!

உலகம் விடுதலையைத் தேடுகிறது அப்பனே!●

எஸ். ஜெகதீசன்

1918
2013
**ஆயிரக்கச்
சிங்கம்**

உறுதியில் உறுதியான மண்டேலா

உலக வரைபடத்தை வரைந்தவர்களுக்குக்கூட தென்னாபிரிக்காவின் குனு என்ற கிராமத்தை குறிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமோ அக்கறையோ அல்லது நிர்ப்பந்தமோ முன்னொரு காலத்தில் இருந்திருக்கும் என்று எண்ணி விட முடியாது.

அதே காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த சரித்திர எழுத்தாளர்கள் அடக்கு முறையை புலப்படுத்தும் மனப்பாங்கில் அக்கிராமத்தில் சோசா பழங்குடியினர் மீது எழுத்துகளாலும் பலாத்காரம் புரிந்திருக்க தவறியிருக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் எண்ணாதிருக்க முடியாது.

ஆனால் அதே குக்கிராமத்தில் அதே சோசா பழங்குடியினனாகப் பிறந்து சந்தர்ப்ப வசமாக மாளிகையில் வசதியாக வாழ நேர்ந்து, படிப்பறிவு பெற்று ஆயிரக்க மக்களின் சுதந்திரத்துக்காக போராடி வெற்றியீட்டிய ஒருவரால் அந்நிலை மாறியது.

அவரால் வரலாறும் உருவானது. வரலாறும் அவரை உருவாக்கியது.

அதனால் அக்குக்கிராமம் தலைநகருக்குரிய தகுதியை பூகோள பட வரைஞர்களிடம் பெற்றுக் கொண்டது. அந்தப் பழங்குடி நவ நாகரிகவாதிகளிடம்கூட மகிமை கண்டது. சுற்றுலா பயணிகளுக்கும் நாடோடிகளுக்கும் அப்பிரதேசம் சொர்க்கபுரியாயிற்று. அன்று அவர்கள் பேசிய ஹேஸா (Xhosa) மொழியில் ஒரு கெட்ட வார்த்தை தெரிந்தாலே காதில் தேன் பாய்ந்திட்ட பிரமை உருவானது.

அவரது பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் நெருங்கிய உறவுகள் அவரை பப்பா என்றழைத்தனர். தந்தை என்ற மரியாதை கொடுத்த ஏனையோருக்கு அவர் வாழ்ந்த பிரதேசத்தில் அவர் தாதா என்றானார். தலிபுங்கா என்றால் யார் தெரியுமா? அதுவும் அவர்தான். 16 வயதில் ஞானஸ்தானம் பெற்ற பொழுது வார்த்தைகளின் வல்லோன் என்ற அர்த்தமுடன் பெற்ற பெயர் இது. குஹூலு என அவர் பெயர் பெற்றதன் காரணம் எதிலும் அதி சிறந்தவர் என்பதால்தான். மடிபா என அவருக்கு இருந்த பரம்பரைப் பெயர் அவரது இனத்தில்

மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றதுடன் இறுதிப்பெயருக்கும் நிகரான மதிப்புப் பெற்றிருந்தது. ரோலிஹ்ஹலா என்பது பெற்றோர் இட்ட இயற்பெயர். மரக்கிளையை ஒடிப்பவன் என்றும் குழப்பங்காசி என பாமரத்தனமாகவும் அதன் அர்த்தம் ஆகும். நெல்சன் என்ற பெயர் உலகை அறிய வைத்தது. ரோலிஹ்ஹலா என்ற பெயரை உச்சரிக்கத் திணறிய வெள்ளைக்கார வாத்தி வைத்த பெயர் இது. மண்டேலா என்று அவரது இறுதிப்பெயர் உலகில் அவரை மக்கள் தலைவராக்கி கௌரவம் பெற்றது.

அவர் ஜான் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு சிறு சம்பவமும் அவரது வரலாற்றில் உண்டு. ஒரு முறை ஜன நெரிசல் மிகுந்த பகுதி ஒன்றில் வெள்ளை இன மாதா ஒருத்தியின் வாகனம் இயங்க மறுத்ததில் தவித்துக் கொண்டிருந்தார். எவருமே உதவி செய்ய முன்வராத நிலை. அதனைக் கண்ணுற்ற நெல்சன் மண்டேலா ஓடோடிச்சென்று பின்னாலிருந்து தள்ளிக் கொடுத்து இயங்க வைத்தார். நன்றி ஜான் என்றாள் அந்தப்பெண். கறுப்பினத்தவரின் பெயர் தெரிந்திருந்தாலும் நாகரிக அவமானம் விரும்பி பொதுவாக ஜான் என்றழைக்கும் வெள்ளையரின் குரூரம் மண்டேலாவின் மனதில் விடுதலை உணர்வை ஆழமாக்கியது.

கைதி வாழ்வு அவருக்கிட்ட பெயர் 46664. இதில் இறுதி இரு எண்களும் சிறை பிடிக்கப்பட்ட ஆண்டு. முதல் மூன்றும் கைதியின் எண்ணிக்கை. மண்டேலா 64ம் ஆண்டு 466 ஆவது கைதியாக ரொபின் தீவு சிறை கூடத்தில் நுழைந்து 1990 வரை அங்கிருந்தார்.

விருத்தெரிந்த நாளிலிருந்து அவருக்குப் பிடித்தமான ஒரு வார்த்தை அமெண்டா என்பதாகும். அமெண்டா என்ற வார்த்தையை தனது வலக்கையை உயர்த்தியபடி நெல்சன் மண்டேலா அடிக்கடி பிரயோகிப்பார். அமெண்டா என்றால் உறுதி என்று அர்த்தம். அந்த உறுதியில் வெற்றி தெரியும். விடுதலை தெரியும். விடியல் தெரியும். ஆதனால்தான் நெல்சன் மண்டேலாவை சந்திக்கும் பிரமுகர்களும் வலக்கையை உயர்த்தியபடி அமெண்டா என்பர். நெல்சன் மண்டேலாவை சந்திக்கும் கூட்டத்தினரும் தமது வலக்கையை உயர்த்தியபடி அமெண்டா என்பார்கள்.

அறிவுபூர்வமாக சிந்திக்கத் தெரிந்ததிலிருந்து அவருக்கு பிடிக்காத ஒரே ஒரு வார்த்தை மன்னிப்பு. பாடசாலை முதல் சிறைச்சாலை வரை, காதல் முதல் போராட்டம் வரை, கைதி முதல் ஜனாதிபதி வரை பல்வேறு வடிவங்களில் தனது வாழ்வில் குறுக்கிட்டுத் தனக்கு தொல்லை தந்த சொல் அது என்பார். மன்னிப்புக் கோர வேண்டும் என நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட பல சந்தர்ப்பங்களில் தான் நிராகரிக்காதிருந்திருப்பின் சலுகைகளுக்கு விலை போயிருப்பேன் என்பவரும் அவரே.

தனது வாழ்வின் பாதையை மாற்றிவர்களில் ஆசிரியர்கள் மூவரை குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும் என நினைவு கொள்வார் மண்டேலா.

ரோலிஹ்ஹலா என்ற பெற்றோர் இட்ட இயற்பெயரை அல்லது ரோலிலாலா ரோபிசாலா என ஊரும் உறவும் அழைத்த அதே பெயரை சொல்லத் தெரியாது நெல்சன் எனும் புதுப் பெயர் சூட்டி ஊரும் உலகும் சொல்ல வைத்த தனது ஆரம்ப பாடசாலையில் ஆரம்ப வகுப்பின் ஆசிரியை செல்வி மெடிங்கனே அவர்களில் ஒருவர்.

வெள்ளை இனத்தை பார்த்ததும் அடங்கி ஓடுங்கி போய்விட வேண்டும் என இயல்பிலிருந்த தாழ்வு மனப்பான்மையை விரட்டி ஆதர்சமாக அமைந்த ஆசான் மாஹ்லாசேலா அவர்களில் முக்கியமானவர். அவரது கம்பீரம், நிமிர்ந்த நடை, வெள்ளையின தலைமை ஆசிரியருக்கு தலை வணங்காத கர்வம், அனைத்தும் மண்டேலாவிடம் படிந்திட காரணகர்த்தா.

மூன்றாமவர் வால்டர் ஸிஸிலு, ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸில் முக்கியமானவர். தீவிரமான அரசியலில் மண்டேலாவின் குரு.

How far we slaves have come(1991), Long walk to freedom(1994), Mandela(1996), Building new South Africa(1998), Long walk to freedom (2000) ஆகிய ஐந்து புத்தகங்களும் அவர் எழுதிய 32 நூல்களிலும் பிரபலமானவை.

இவற்றுள் பல அவரது உரைகளின் தொகுப்பு. அவரது வாழ்வு பற்றிச் சில, நீதிக்கான போராட்டம், தீர்க்கதரிசனம் சமூக ஒன்றிணைவு என்பனவற்றுடன் வேறு சில. பெருந்தன்மை மன்னிக்கும் மனோபாவம் அடிபணியாத உறுதி போன்ற குணாதிசயங்களுடன் சில.

வாழ்க்கையாலும் வார்த்தையாலும் அவரிடமிருந்து உலகம் படிக்க வேண்டிய பாடங்கள் பத்து என பொதுப்படையாக கூறப்படும். சமநிலை தேடு, கசப்பை மற, கடந்ததை கடந்திடு, எதிரிகளைப் படி, வரவிருப்பதை விரும்பு, எதையும் சாத்தியமாக்கு, அன்பு கூர், அதிகாரம் கொடு, உறுதியில் உறுதியாயிரு, அடையாளமிடு என்ற பத்து அத்தியாயங்களுக்கும் அவரது வாழ்வுப் புத்தகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. எந்தக் காரியத்திலும் அர்ப்பணிப்பும் வேட்கையும் இருப்பின் யாரும் உயரலாம் என்பதற்கு சான்று அவர்.

நிறுவெறி வெள்ளை அரசே ஆயுதப்போரின் பக்கம் ஒவ்வொரு ஆபிரிக்கனையும் இழுத்துப் போராணியாக நிர்ப்பந்திப்பதனால் போராணிகள் எந்தவிதமான ஆயுதத்தை ஏந்த வேண்டும் என்பதை எதிரிகளே எப்பொழுதும் தீர்மானிக்கின்றார்கள் என்ற

வாசகம் அவரது சகல நூல்களிலும் முத்திரை பொறித்திருக்கும்.

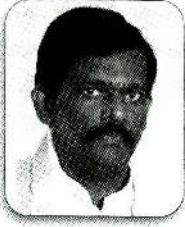
1918 யூலை மாதம் 18ம் திகதி ட்ரான்ஸ்கியின் மேவேசோ (Mvezo) எனும் கிராமத்தில் அவர் பிறந்தார். ஒன்பது அயலவர்கள் மட்டுமே பிரசன்னமாயிருந்தார்கள். தந்தையின் பெயர் காட்லா ஹென்றி மஹூஹனிவா. நான்கு மனைவி-மார், பதின்மூன்று பிள்ளைகள். மூன்றாவது மனைவி நோசேக்கினி பானிக்கு மூன்று பிள்ளைகள். அவர்களுள் நெல்சன் மண்டேலா மட்டுமே ஆண்.

முதந்தரமான இந்த மனிதரின் வாழ்வில் மூன்று தாரங்கள் காதலுடன் கலந்தன. 1944 அக்டோபர் 5ம் திகதி எவ்லின் மாலே (Evelin Mase) என்னும் மருத்துவதாதி மனைவியானார். 1958ல் மணம் முறிந்தது. மடிபா தெம்பாகிலியும் (Madiba Thembekile) மக்கேத்தோ மண்டேலாவும் (Makgatho Mandela) மகன்மார். மகஸிவி மண்டேலாவும் (Makaziwe Mandela) மகவிஸி மண்டேலாவும் (Makawezi Mandela) மகள்மார். வின்னி (Winnie) எனச் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட சுகாதார சமூக நல ஊழியரும் அரசியலில் ஆர்வம் மிக்கவருமான நோம்ஸமோ வின்வேட்டா மடிகிசெல (Nomzamo Winfreda Madikizela) 1958 யூன் 14ம் திகதி மனைவியானார். 1996ல் விவாகரத்தானது. ஸினானி (Zenani) ஷீந்திஷ்வா (Zindzishwa) எனும் இரு மகள்மார் பிறந்தனர். கிரேஷியா மிஷல் ஸிம்பினி (Graça Machel Simbine) என்ற கன்னிப் பெயர் கொண்டவரை தனது 80 வது பிறந்த நாளான 1998 யூலை 18ல் மணம்முடித்தார். கிரேஷியா மிஷல் ஆசிரியையாகவும் கல்வி அமைச்சராகவும் பணிபுரிந்தவர். அத்துடன் மொஸாம்பிக் நாட்டின் ஜனாதிபதியாயிருந்த சமோராவினின் முன்னைய மனைவியுமாவார்.

1925ம் ஆண்டு முதல் 1989ம் ஆண்டு சட்டப் பட்டதாரியாகும் வரை புத்தக உறவு புத்துயிர் ஊட்டியது என அவ்வப் பொழுது சொல்லிக் கொள்வார் மண்டேலா. கோசோ இனத்தில் முதலாவது படித்தவர் இவர்தான். கோசோ இனத்தை முதலாவதாக படித்தவரும் இவர்தான். 1925ல் வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலை. 1934ல் கிளாக் பெரி கல்லூரி. 1934ல் ஹீல்ட்டவுன் பல்கலை கழகம். 1939ல் போட் ஹரே பல்கலை கழகம். 1942ல் தென்னாபிரிக்க பல்கலைகழகப் பீ.ஏ. பட்டதாரி. 1943ல் ஜோகானஸ்பேர்க் பல்கலைகழகத்தில் சட்டம் பயில ஆரம்பித்தார். பல இடையூறுகள் இடை-நிறுத்தங்களின் பின்னர் 1989 அதே பல்கலைகழகத்தில் (L.L.B) சட்ட பட்டதாரியானார்.

போராட்டமின்றி அவர் வாழ்வு இல்லைத்தான். வாழ்வதற்காக அவர் போராடவில்லை. நாட்டு மக்கள் வாழ்வதற்கே போராடினார்.

1942ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸில் இணைந்தார். 1943ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் இளைஞர் அணித் தலைவர் ஆனார். 1944ல் தென்னாபிரிக்கவில் இனங்களை பிரித்து வைக்கும் (Apartheid) இனஒடுக்குமுறை அரசாங்கத்துக்கு எதிராக புரட்சி செய்தார் என சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1948ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் செயலாளர். 1951ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர். அதே ஆண்டில் அரசு சட்ட மீறல்களுக்காக 18 பேருடன் ஒரு வருட சிறை. 1956ல் வன்முறையற்ற தேசத் துரோக குற்றச்சாட்டும் கைதும். 1960 ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தடை. தலைமறைவு வாழ்வு.

எஸ். ஜெகதீசன்

1918
2013
**ஆயிரக்கச்
சிங்கம்**

உறுதியில் உறுதியான மண்டேலா

உலக வரைபடத்தை வரைந்தவர்களுக்குக்கூட தென்னாபிரிக்காவின் குனு என்ற கிராமத்தை குறிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமோ அக்கறையோ அல்லது நிர்ப்பந்தமோ முன்னொரு காலத்தில் இருந்திருக்கும் என்று எண்ணி விட முடியாது.

அதே காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த சரித்திர எழுத்தாளர்கள் அடக்கு முறையை புலப்படுத்தும் மனப்பாங்கில் அக்கிராமத்தில் சோசா பழங்குடியினர் மீது எழுத்துகளாலும் பலாத்காரம் புரிந்திருக்க தவறியிருக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் எண்ணாதிருக்க முடியாது.

ஆனால் அதே குக்கிராமத்தில் அதே சோசா பழங்குடியினனாகப் பிறந்து சந்தர்ப்ப வசமாக மாளிகையில் வசதியாக வாழ நேர்ந்து, படிப்பறிவு பெற்று ஆயிரக்க மக்களின் சுதந்திரத்துக்காக போராடி வெற்றியீட்டிய ஒருவரால் அந்நிலை மாறியது.

அவரால் வரலாறும் உருவானது. வரலாறும் அவரை உருவாக்கியது.

அதனால் அக்குக்கிராமம் தலைநகருக்குரிய தகுதியை பூகோள பட வரைஞர்களிடம் பெற்றுக் கொண்டது. அந்தப் பழங்குடி நவ நாகரிகவாதிகளிடம்கூட மகிமை கண்டது. சுற்றுலா பயணிகளுக்கும் நாடோடிகளுக்கும் அப்பிரதேசம் சொர்க்கபுரியாயிற்று. அன்று அவர்கள் பேசிய ஹேஸா (Xhosa) மொழியில் ஒரு கெட்ட வார்த்தை தெரிந்தாலே காதில் தேன் பாய்ந்திட்ட பிரமை உருவானது.

அவரது பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் நெருங்கிய உறவுகள் அவரை பப்பா என்றழைத்தனர். தந்தை என்ற மரியாதை கொடுத்த ஏனையோருக்கு அவர் வாழ்ந்த பிரதேசத்தில் அவர் தாதா என்றானார். தலிபுங்கா என்றால் யார் தெரியுமா? அதுவும் அவர்தான். 16 வயதில் ஞானஸ்தானம் பெற்ற பொழுது வார்த்தைகளின் வல்லோன் என்ற அர்த்தமுடன் பெற்ற பெயர் இது. குஹுலு என அவர் பெயர் பெற்றதன் காரணம் எதிலும் அதி சிறந்தவர் என்பதால்தான். மடிபா என அவருக்கு இருந்த பரம்பரைப் பெயர் அவரது இனத்தில்

மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றதுடன் இறுதிப்பெயருக்கும் நிகரான மதிப்புப் பெற்றிருந்தது. ரோலிஹ்ஹலா என்பது பெற்றோர் இட்ட இயற்பெயர். மரக்கிளையை ஒடிப்பவன் என்றும் குழப்பங்காசி என பாமரத்தனமாகவும் அதன் அர்த்தம் ஆகும். நெல்சன் என்ற பெயர் உலகை அறிய வைத்தது. ரோலிஹ்ஹலா என்ற பெயரை உச்சரிக்கத் திணறிய வெள்ளைக்கார வாத்தி வைத்த பெயர் இது. மண்டேலா என்று அவரது இறுதிப்பெயர் உலகில் அவரை மக்கள் தலைவராக்கி கௌரவம் பெற்றது.

அவர் ஜான் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு சிறு சம்பவமும் அவரது வரலாற்றில் உண்டு. ஒரு முறை ஜன நெரிசல் மிகுந்த பகுதி ஒன்றில் வெள்ளை இன மாதிரி ஒருத்தியின் வாகனம் இயங்க மறுத்ததில் தவித்துக் கொண்டிருந்தார். எவருமே உதவி செய்ய முன்வராத நிலை. அதனைக் கண்ணுற்ற நெல்சன் மண்டேலா ஓடோடிச்சென்று பின்னாலிருந்து தள்ளிக் கொடுத்து இயங்க வைத்தார். நன்றி ஜான் என்றான் அந்தப்பெண். கறுப்பினத்தவரின் பெயர் தெரிந்திருந்தாலும் நாகரிக அவமானம் விரும்பி பொதுவாக ஜான் என்றழைக்கும் வெள்ளையரின் குரூரம் மண்டேலாவின் மனதில் விடுதலை உணர்வை ஆழமாக்கியது.

கைதி வாழ்வு அவருக்கிட்ட பெயர் 46664. இதில் இறுதி இரு எண்களும் சிறை பிடிக்கப்பட்ட ஆண்டு. முதல் மூன்றும் கைதியின் எண்ணிக்கை. மண்டேலா 64ம் ஆண்டு 466 ஆவது கைதியாக ரொபின் தீவு சிறை கூடத்தில் நுழைந்து 1990 வரை அங்கிருந்தார்.

விருத்தெரிந்த நாளிலிருந்து அவருக்குப் பிடித்தமான ஒரு வார்த்தை அமெண்டா என்பதாகும். அமெண்டா என்ற வார்த்தையை தனது வலக்கையை உயர்த்தியபடி நெல்சன் மண்டேலா அடிக்கடி பிரயோகிப்பார். அமெண்டா என்றால் உறுதி என்று அர்த்தம். அந்த உறுதியில் வெற்றி தெரியும். விடுதலை தெரியும். விடியல் தெரியும். ஆதனால்தான் நெல்சன் மண்டேலாவை சந்திக்கும் பிரமுகர்களும் வலக்கையை உயர்த்தியபடி அமெண்டா என்பர். நெல்சன் மண்டேலாவை சந்திக்கும் கூட்டத்தினரும் தமது வலக்கையை உயர்த்தியபடி அமெண்டா என்பார்கள்.

அறிவுபூர்வமாக சிந்திக்கத் தெரிந்ததிலிருந்து அவருக்கு பிடிக்காத ஒரே ஒரு வார்த்தை மன்னிப்பு. பாடசாலை முதல் சிறைச்சாலை வரை, காதல் முதல் போராட்டம் வரை, கைதி முதல் ஐனாதிபதி வரை பல்வேறு வடிவங்களில் தனது வாழ்வில் குறுக்கிட்டுத் தனக்கு தொல்லை தந்த சொல் அது என்பார். மன்னிப்புக் கோர வேண்டும் என நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட பல சந்தர்ப்பங்களில் தான் நிராகரிக்காதிருந்திருப்பின் சலுகைகளுக்கு விலை போயிருப்பேன் என்பவரும் அவரே.

தனது வாழ்வின் பாதையை மாற்றிவர்களில் ஆசிரியர்கள் மூவரை குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும் என நினைவு கொள்வார் மண்டேலா.

ரோலிஹ்ஹலா என்ற பெற்றோர் இட்ட இயற்பெயரை அல்லது ரோலிலாலா ரோபிசாலா என ஊரும் உறவும் அழைத்த அதே பெயரை சொல்லத் தெரியாது நெல்சன் எனும் புதுப் பெயர் சூட்டி ஊரும் உலகும் சொல்ல வைத்த தனது ஆரம்ப பாடசாலையில் ஆரம்ப வகுப்பின் ஆசிரியை செல்வி மெடிங்கனே அவர்களில் ஒருவர்.

வெள்ளை இனத்தை பார்த்ததும் அடங்கி ஒருங்கி போய்விட வேண்டும் என இயல்பிலிருந்த தாழ்வு மனப்பான்மையை விரட்டி ஆதர்சமாக அமைந்த ஆசான் மாஹ்லாசேலா அவர்களில் முக்கியமானவர். அவரது கம்பீரம், நிமிர்ந்த நடை, வெள்ளையின தலைமை ஆசிரியருக்கு தலை வணங்காத கர்வம், அனைத்தும் மண்டேலாவிடம் படிந்திட காரணகர்த்தா.

மூன்றாமவர் வால்டர் எலிஸிலு, ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸில் முக்கியமானவர். தீவிரமான அரசியலில் மண்டேலாவின் குரு.

How far we slaves have come(1991), Long walk to freedom(1994), Mandela(1996), Building new South Africa(1998), Long walk to freedom (2000) ஆகிய ஐந்து புத்தகங்களும் அவர் எழுதிய 32 நூல்களிலும் பிரபலமானவை.

இவற்றுள் பல அவரது உரைகளின் தொகுப்பு. அவரது வாழ்வு பற்றிச் சில, நீதிக்கான போராட்டம், தீர்க்கதரிசனம் சமூக ஒன்றிணைவு என்பனவற்றுடன் வேறு சில. பெருந்தன்மை மன்னிக்கும் மனோபாவம் அடிபணியாத உறுதி போன்ற குணாதிசயங்களுடன் சில.

வாழ்க்கையாலும் வார்த்தையாலும் அவரிடமிருந்து உலகம் படிக்க வேண்டிய பாடங்கள் பத்து என பொதுப்படையாக கூறப்படும். சமநிலை தேடு, கசப்பை மற, கடந்ததை கடந்திடு, எதிரிகளைப் படி, வரவிருப்பதை விரும்பு, எதையும் சாத்தியமாக்கு, அன்பு கூர், அதிகாரம் கொடு, உறுதியில் உறுதியாயிரு, அடையாளமிடு என்ற பத்து அத்தியாயங்களுக்கும் அவரது வாழ்வுப் புத்தகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. எந்தக் காரியத்திலும் அர்ப்பணிப்பும் வேட்கையும் இருப்பின் யாரும் உயரலாம் என்பதற்கு சான்று அவர்.

நிறுவெறி வெள்ளை அரசே ஆயுதப்போரின் பக்கம் ஒவ்வொரு ஆபிரிக்கனையும் இழுத்துப் போராளியாக நிர்ப்பந்திப்பதனால் போராளிகள் எந்தவிதமான ஆயுதத்தை ஏந்த வேண்டும் என்பதை எதிரிகளே எப்பொழுதும் தீர்மானிக்கின்றார்கள் என்ற

வாசகம் அவரது சகல நூல்களிலும் முத்திரை பொறித்திருக்கும்.

1918 யூலை மாதம் 18ம் திகதி ட்ரான்ஸ்கியின் மேவேசோ (Mvezo) எனும் கிராமத்தில் அவர் பிறந்தார். ஒன்பது அயலவர்கள் மட்டுமே பிரசன்னமாயிருந்தார்கள். தந்தையின் பெயர் காட்லா ஹென்றி மப்ஹாஹனி'வா. நான்கு மனைவி-மார், பதின்மூன்று பிள்ளைகள். மூன்றாவது மனைவி நோசேக்கினி பானிக்கு மூன்று பிள்ளைகள். அவர்களுள் நெல்சன் மண்டேலா மட்டுமே ஆண்.

முதற்ரமான இந்த மனிதரின் வாழ்வில் மூன்று தாரங்கள் காதுலுடன் கலந்தன. 1944 அக்டோபர் 5ம் திகதி ஈவ்லின் மாஸே (Evelin Mase) என்னும் மருத்துவாதி மனைவியானார். 1958ல் மணம் முறிந்தது. மடிபா தெம்பாகிலியும் (Madiba Thembekile) மக்கேத்தோ மண்டேலாவும் (Makgatho Mandela) மகன்மார். மகஸிவி மண்டேலாவும் (Makaziwe Mandela) மகனிஸி மண்டேலாவும் (Makawezi Mandela) மகன்மார். வின்னி (Winnie) எனச் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட சுகாதார சமூக நல ஊழியரும் அரசியலில் ஆர்வம் மிக்கவருமான நோம்ஸமோ வின்வேட்டா மடிகிசெல (Nomzamo Winfreda Madikizela) 1958 யூன் 14ம் திகதி மனைவியானார். 1996ல் விவாகரத்தானது. ஸினானி (Zenani) ஷீந்திஷ்வா (Zindzishwa) எனும் இரு மகன்மார் பிறந்தனர். கிரேஷியா மிஷல் ஸிம்பினி (Graça Machel Simbine) என்ற கன்னிப் பெயர் கொண்டவரை தனது 80 வது பிறந்த நாளான 1998 யூலை 18ல் மணம்முடித்தார். கிரேஷியா மிஷல் ஆசிரியையாகவும் கல்வி அமைச்சராகவும் பணிபுரிந்தவர். அத்துடன் மொஸாம்பிக் நாட்டின் ஐனாதிபதியாயிருந்த சமோராவினின் முன்னைய மனைவியுமாவார்.

1925ம் ஆண்டு முதல் 1989ம் ஆண்டு சட்டப் பட்டதாரியாகும் வரை புத்தக உறவு புத்துயிர் ஊட்டியது என அவ்வப் பொழுது சொல்லிக் கொள்வார் மண்டேலா. கோசோ இனத்தில் முதலாவது படித்தவர் இவர்தான். கோசோ இனத்தை முதலாவதாக படித்தவரும் இவர்தான். 1925ல் வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலை. 1934ல் கிளாக் பெரி கல்லூரி. 1934ல் ஹீல்ட்டவுன் பல்கலை கழகம். 1939ல் போட் ஹரே பல்கலை கழகம். 1942ல் தென்னாபிரிக்க பல்கலைகழக பீ.ஏ. பட்டதாரி. 1943ல் ஜோகானஸ்பேர்க் பல்கலைகழகத்தில் சட்டம் பயில ஆரம்பித்தார். பல இடையூறுகள் இடை-நிறுத்தங்களின் பின்னர் 1989 அதே பல்கலைகழகத்தில் (L.D.B) சட்ட பட்டதாரியானார்.

போராட்டமின்றி அவர் வாழ்வு இல்லைத்தான். வாழ்வதற்காக அவர் போராடவில்லை. நாட்டு மக்கள் வாழ்வதற்கே போராடினார்.

1942ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸில் இணைந்தார். 1943ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் இளைஞர் அணித் தலைவர் ஆனார். 1944ல் தென்னாபிரிக்கவில் இனங்களை பிரித்து வைக்கும் (Apartheid) இனஒடுக்குமுறை அரசாங்கத்துக்கு எதிராக புரட்சி செய்தார் என சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1948ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் செயலாளர். 1951ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர். அதே ஆண்டில் அரசு சட்ட மீறல்களுக்காக 18 பேருடன் ஒரு வருட சிறை. 1956ல் வன்முறையற்ற தேசத் துரோக குற்றச்சாட்டும் கைதும். 1960 ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தடை. தலைமறைவு வாழ்வு.

கரந்தடி போர் வியூகம் தீவிரம். வெள்ளை அரசின் அடக்கு முறை உச்சம். பொலிஸ் துப்பாக்கி பிரயோகத்தில் 69 பேர் படுகொலை என கணக்கு காட்டல். 1961 வன்செயல்களை வன்செயல்களாலேயே முறியடிக்கும் நோக்கில் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் ஆயுத படை உருவாக்கம். புரட்சிகர அமைப்பான உம்கொன்ரோ வெய் ஸிகவே (Umkhonto weSizwe) (MK) உதயம். அறவழிப் போராட்டம் பலன்றத்தில் ஆயுத வழிமுறை தீவிரம். இராணுவ கேந்திர நிலைகள் கரந்தடி யுத்த முறையில் தகர்ப்பு. 1961 டிசம்பர் 16ல் இனவெறிக்கு எதிரான தாக்குதல். தீவிரவாதி எனவும் அரசைக் கவிழ்க்க சதி செய்ததாகவும் குற்றம் சுமத்தி அரசாங்கம் கெடுபிடி.

1962 ஜனவரியில் நாட்டை விட்டு நீங்கி வெளி நாடுகளில் இராணுவ பயிற்சியுடன் போராட்டத்திற்கான ஆதரவைத் திரட்டல். 1962 ஏப்ரல் மாதம் தென் ஆபிரிக்காவின் அராஜகத்தை கண்டித்து முதன் முதலாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை அறிக்கை. 1962 யூலை ரகஸியமாக நாடு திரும்பல். 1962 ஆகஸ்ட் 5ல் எதிர்பாராத ஒரு கணத்தில் அவர் பயணித்த வாகனம் ஆயுதம் ஏந்திய இராணுவத்தால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு கைதானார். நாட்டைவிட்டு உரிய ஆவணங்களின்றி நீங்கிய குற்றத்திற்காக ஐந்து ஆண்டு தண்டனையுடன் 1963 மே மாதம் 27ம் திகதி நீண்ட நெடிய சிறைவாசம் தன் மீது கவியப்போவதை அறியாமல் ரொப்பென் தீவுகளின் சிறைச்சாலைக்குள் நுழைந்தார். 1964 யூன் மாதம் 11ம் திகதி ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

தீர்ப்பு நாளில் தென்னாபிரிக்காவின் பிரிட்டோரியா நீதிமன்றில் திரண்டிருந்த சகல முகங்களையும் இருள் மேலும் அப்பியிருந்தது. குற்றவாளிக் கூண்டிலிருந்து மண்டலா ஆற்றிய உரை நான்கு மணி நேரம் நீடித்தது. உலக நாடுகள் அனைத்தையும் சிலிரிக்க வைத்த அந்த நீண்ட நெடிய உரையை வரலாறும் தன் அழிக்க முடியாத பக்கத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து கொண்டது. நான் வெள்ளையரின் அடக்குமுறை அதிகாரத்தை எதிர்க்கின்றேன். அதேபோல கறுப்பர்களின் அடங்கிப் போகும் மனப்பாங்கினையும் வெறுக்கின்றேன். தென் ஆபிரிக்கா ஒரு சுதந்திர பூமி. இங்கு அனைத்து மக்களும் சமமான உரிமைகளுடன் சகோதரத்துவ உணர்வுடன் வாழ வேண்டும். இது ஒவ்வொரு ஆபிரிக்கனதும் கனவாகும். இது முழுமையாக நிறைவேறும். அதுவரை போராட்டம் ஓயாது. ஆபிரிக்கா முழுவதும் சுதந்திரமாக நடமாடும் வெள்ளையன் அடிபணிவான். ஆபிரிக்கா முழுவதும் அடிமையாயிருக்கும் கருப்பன் வீறுகொண்டெழுந்து சுதந்திரமாகச் சுற்றித்திரிவான்.

ஆரோக்கியம் குன்றி 1982 மார்ச் மாதம் 31ல் போல்ஸ்மூர் சிறைச்சாலைக்கு மாற்றப்பட்டார். 1985 பெப்ரவரியில் மன்னிப்பு கேட்டால் விடுதலை என்ற தென்னாபிரிக்க ஜனாதிபதி பி.டபிள்யூ. போத்தா விடுத்த கோரிக்கையை தனது மகள் மூலம் நிராகரித்தார். 1988 ஆகஸ்ட் மாதம் காசநோயால் அவதிப்பட்டு மருத்துவமனையைடைந்தார். 1988 டிசம்பர் மாதம் விக்டர் வெஸ்டர் சிறைச்சாலைக்கு வீட்டுக்காவல் நிலையில் மாற்றப்பட்டார். 1990 பெப்ரவரி 2ல் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தடை நீக்கப்பட்டது. 1990 பெப்ரவரி 11ல் விடுதலை பெற்றார். 1991 மார்ச் மாதம் ஆபிரிக்க காங்கிரஸ் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1993 டிசம்பர் மாதம் 10ம் திகதி சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசு இவருக்கும் தென்னாபிரிக்கா ஜனாதிபதி எப்.டபிள்யூ. மகிளார்க்கும் கிடைத்தது.

தனது வாழ் நாளில் முதற் தடவையாக அவர் தேர்தலில் வாக்களித்த தினம் 1994ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 27 ஆகும்.

தென்னாபிரிக்காவின் மக்களாட்சி முறையில் தெரிவான முதலாவது ஜனாதிபதியாக நெல்சன் மண்டேலா 1994ம் ஆண்டு மே மாதம் 10ம் திகதி பதவிப்பிரமாணம் செய்து கொண்டார்.

அப்பொழுது எங்கள் மாகவிஞன் புதுவை இரத்தினதுரை அனுப்பியிருந்த வரலாற்றில் வாழும் வாழ்த்துக் கவிதையை தமிழர் தகவலின் எதிர்கால வாசகர்களும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் இங்கு நினைவுசுர்வது பொருத்தமாயிருக்கும்.

இருண்ட கண்டத்தில் விரிந்த மலரே!
வாழ்த்துக்கள். இரும்புத்திரையை உடைத்தெழுந்த கதிரே!
மேகங்களிடம் 'முத்தங்களும்'
காற்றிடம் 'மலர்ச்செண்டும்' அனுப்பியுள்ளோம்.
பெற்றுக்கொள்.

'இதரைவாழைக்கன்றுகள்' இரண்டை
இனிவரும் கடலைகளிடம் கொடுத்து விடுகின்றோம்.
கொடிமரத்துக்கருகில் பாத்தி கட்டி நாட்டிவிடு.
அடிபெருகி எங்கள் அன்புக்குக் குலை தள்ளட்டும்.
நேற்றுவரை தென்னாபிரிக்கா என்றே
உன்னை அழைத்தோம்.
இன்று 'என் ஆபிரிக்கா' என்றே
இங்கே ஒவ்வொருவரும் உச்சரித்துக் கொள்கின்றோம்.

'வாஸ்கொடாமா'வுக்கு மட்டும்தான்
நீ 'நம்பிக்கைமுனை'யாக இருக்கவில்லை
போராடும் எங்களுக்கும் அப்படித்தான் புலப்படுகின்றாய்
நெல்சன் மண்டேலா!
கறுப்புச் சிங்கமே! கையை நீட்டு.
குலுக்கிக் கொள்ளுவோம்.

உன்னைக் கட்டித்தழுவத் துடிக்கின்றோம்.
என்ன செய்வது நீ எட்ட இருக்கின்றாய்.
அன்று நீ 'சிம்மாசனம்' ஏறியபோது
எமக்கேன் அழைப்பனுப்பவில்லை?
சிறீலங்காவுக்கு நீ எந்தவழி உறவு?
விஜேதுங்காவை விருந்துக்கழைத்தபோது
தமிழீழம் உன் கண்களுக்கு ஏன் தட்டுப்படவில்லை?
இது விருந்து கிட்டவில்லையென்ற விசனமல்லபி
போராடும் பூமியொன்றை
புறமொதுக்கிவிட்டாய் என்ற ஆதங்கம் மட்டுமே.
போகட்டும் இதனால் கோபமேதுமில்லை.
இனிமேலாவது நண்பர்களை இனம் கண்டுகொள்.
நன்மை உனக்குத்தான்.

ஆபிரிக்காவின் 'காப்பிரி' மக்களே!
சூரியனை வழிமறித்து
தொட்டுப் பேசும் வல்லமையின் வடிவே!
காற்றுக்கொதுங்கிய வெள்ளையன்
நேற்றுவரை உன் முதுகில்தான் இருந்தான்.

கறுப்பனென்று உன்னை அழைத்தபோது
வெள்ளை உதடுகள் வேதனைப்படவில்லை.
மலத்தைக்கூட
தன்வீட்டில் அறைகட்டிக் குடியிருத்தியவன்
உன்னை வீதியில் உலாவவிடவில்லை.
படுக்கை அறைக்குள்ளும் நாயை அழைத்தவன்
அடுப்படிக்குள்ளே கோழியை அனுமதித்தவன்
கறுப்பனைத்தொடும் காற்றைக்கூட
வெறுத்து விரட்டினான்.
அழகான உன் கரிய மேனியும்
உரமேறிய தசைநார்களும்
அவனுக்கு அச்சத்தைத் தரவில்லை.

அருவருப்பாகவே இருந்தது.
நீ பேசாமல் இருக்கவில்லை
போராடினாய்.
வெற்றிக்கம்பத்தைத்தான்
உன்னால் தொட்டுவிடமுடியவில்லை.
உங்கு வேர்கொண்ட மரங்களெதுவும்
நீர்குடித்து வளரவில்லை.
கறுப்பனின் குருதி குடித்தே தளிர்ந்தன.
உலகெங்கும் தார்பூசியே வீதி கறுப்பானது.
உன் நாட்டில் மட்டும்தான்
கறுப்பனின் வியர்வை பட்டு வீதி கறுப்பானது.
வெள்ளைச் சீமாட்டிகளின் விருந்துக்குப் பிறகு
வீசியெறியும் எச்சில் இலைக்காக
உன்பரம்பரை தாழ்வாரத்தில் தவமிருந்தது.
வந்தவன் ஆள நீ வயலில் மாடானாய்.
வெள்ளைக்காரன்
மாட்டுத்தொழுவத்தில் கறுப்பியின் முலைதொடுவான்.
கறுப்பனுக்கு மட்டும் காயடிப்பான்.

நீ புயலாகிப் போராடியவன்தான்.
என்ன செய்வது?
அம்பும் வில்லும்தான் உனக்கு அகப்பட்டது.
அவனிடம் துப்பாக்கியல்லவா இருந்தது!
காலங்கள் கழிந்தனவே தவிர
உன் துன்பங்கள் கழிய வழிவந்து சேரவில்லை.
நீண்ட காலத்தின் பின்
'நெல்சன் மண்டேலா' வந்து பிறந்தபோதுதான்
நெஞ்சு நிமிர்த்தினாய்.
எப்படியோ
சுற்றிய இரும்புவேலிச் சுவர்கள் இடிந்தன.
இன்று ஆபிரிக்காவுக்கு சிறகுமுளைத்துவிட்டது.
புதிதாகப் பிறந்த கறுப்புதேசமே!
விடுதலைக்கு நீ கொடுத்த விலையிலும்
அதிகவிலை நாங்கள் கொடுக்கின்றோம்.
நீங்கள் போராடும் விதமே வித்தியாசமானது.
உனக்குப் பக்கத்து நாடுகள் பால்வார்த்தன.
எமக்கு அண்டை நாடொன்று நஞ்சையே தந்தது.
நின்றும் நடந்தும் குனிந்தும் நிமிர்ந்தும்
நீ வசதிக்குத் தக்கபடி வழிமாறியுள்ளாய்.
நாங்கள் பாதை மாற்றும் பரம்பரை இல்லையே!

விடுதலையைப் பேசிப்பெறும் எண்ணம் எமக்கில்லை.
போராடிப்பெறுவதென்றே முடிவு.
பிரபாகரனைப் பார்க்காவிட்டாலும் கேட்டிருப்பாய்.

தொட்டுத் தோழமையை வளர்த்துக் கொள்.
கண்டங்கள் கடந்து வாழ்ந்தாலும்
நாங்கள் உணர்வால் ஒன்றுபட்டவர்கள்.
நிறத்தால் வேறுபட்டாலும்
நீங்கள் விடுதலை பெறவேண்டுமென்று
அதிகம் விரும்பியது நாங்கள்தான்.
ஏன் தெரியுமா?
வெள்ளைக்காரன் உன்னை மட்டுமா அடக்கினான்?
இல்லை.
எம்மை அடக்கவும் எதிரிக்குத் துணைபோனான்.
இங்கே கண்ணிவெடியில் சிதறும்
'பவள்' கவச வண்டியை எதிரிக்கு அனுப்பியதே
வெள்ளைத்தோல் வெறியன்தான்.
இனி இது நடக்காது.
நாங்கள் நம்புகின்றோம்.
போராடிப் பெற்ற சுதந்திரத்தின்
பெறுமதி புரிந்தவர்கள் நீங்கள்.
விடுதலையின் முகவரி தெரிந்தவர்களே!
எங்கள் சுதந்திரத்துக்கு முத்திரை ஓட்டுங்கள்
நம்பிக்கைமுனை நாடே!
எங்களின் நம்பிக்கையை
நாசமாக்கி விடாதே
கறுப்புச் சிங்கமே நெல்சன் மண்டேலா.
ஒரு கேள்வி பதில் வேண்டும்.
சில இடங்களில் சேற்றிலேன் காலைப்புதைத்தாய்?
சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசை
வேடனும் புறாவும் எப்படிப் பங்கிட முடியும்?
குருதிபடிந்த வெள்ளைக் கொலைக்கரமும்
சிறையில் வாடிய உன் கரிய திருக்கரமும்
குலுக்கிக்கொண்டபோது
அந்த விருதை எப்படி விளங்கிக்கொண்டாய்?
பரிசு வாங்கியபோது
உன் பரம்பரை சிந்திய குருதியை
எப்படி மறந்து கைகளை நீட்டினாய்?
என்றாலும் உன்மீது கோபம் வரவில்லை.
கறுப்புச் சிங்கமே! கைகளை நீட்டு.
குலுக்கிக் கொள்ளுவோம்.
- கவிஞர் புதுவை இரத்தினதாரை

1999ம் ஆண்டு பதவிக்காலம் முடிந்ததும் இரண்டாவது
தடவையாகவும் போட்டியிடப் போவதில்லை எனவும் தான்
ஓய்வு பெறப்போதாகவும் அறிவித்தார்.

2008ம் ஆண்டு பொது வாழ்விலிருந்தும் தான் ஓய்வு
பெறப்போதாக அறிவித்தார்.

2013 டிசம்பர் 5ல் அவர் மறைந்தார். 90 நாடுகளின்
தலைவர்கள் அந்தப் பிரிவில் கலந்தார்கள். வியந்தார்கள்.
வயதான காலத்தில் அவருக்கு வாழ்வும் வந்தது. வயதான
காலத்தில் அவருக்கு மரணமும் வந்தது.

1998ம் ஆண்டு முதல் தென்னாபிரிக்க பாடசாலைகளில்
தமிழும் கற்பிக்கப்படுவது மக்கள் தலைவர் நெல்சன்
மண்டேலா தமிழுக்குச் செய்த தொண்டு.●

கனகேஸ்வரி நடராஜா

கடதாசி இல்லாக் கடிதங்கள் Paperless Letters

ஐன்னலூடாகத் தெருவைப் பார்க்கிறேன். ஐனநடமாட்டம் குறைவாகத் தெரிகிறது. அன்றைய சுவாத்தியம் மழையும், குளிர் காற்றும் கொண்டதாக இருக்குமென தொலைக்காட்சிச் சனல் 22 காட்டுகிறது. வழமையாகக் காலையில் சிறிது நேரம் நடக்கப் போவேன். இன்று அது சரிப்படாது என்பதால் கணினியில் உள்ள மின்னஞ்சல்களைத் திறக்கிறேன். பொதுவாக இரவு நேரத்தில்தான் இதனை நான் செய்வது வழக்கம். ஏனெனில் காலை நேரத்தில் இதில் மினக்கெட்டால் எல்லா வீட்டு வேலைகளும் பின்போடப்பட்டு விடும். தினசரி பத்துக்குக் குறையாமல் மின்னஞ்சல்கள் இருக்கும். அன்றைய பொழுதும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

கட்டாயமாக அக்காவிடமிருந்து சில மின்னஞ்சல்கள் வரும். எங்கள் குடும்பம் பெரியது. அத்துடன் நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்தது. உலகளாவிய ரீதியில் இன்று முதலாம் தலைமுறையினர், இரண்டாம் தலைமுறையினர் மாத்திரமல்லாது மூன்றாம் தலைமுறையினரும் வாழ்கிறோம். இவர்கள் எல்லோரையும் பின்னிப் பிணைக்கும் ஒரு சங்கிலிதான் எனது அக்கா. எங்கள் குடும்பத்தினரின் புதினங்கள், தான் வாசித்துச் சுவைத்த விடயங்கள், கேட்டு ரசித்த பிரசங்கங்கள், சங்கீதக் கச்சேரிகள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் அன்று வந்திருந்தன. திரு. விக்கேஸ்வரனின் பிரசங்கம் வந்திருக்கிறது. ஆறுதலாக இரவு வாசிப்போம் என ஒதுக்குகிறோம். அ. முத்துலிங்கம் எழுதிய அலிஸ் மன்றோ பற்றிய விவரணைக் கட்டுரையை வாசித்து அனுபவிக்கிறேன். குடும்ப அங்கத்தவர்கள் சம்பந்தமான புதினங்களுக்கு ஒரு வரியில் பதில் எழுதுகிறேன். வேறு சிலவற்றை வாசிக்காமலே விலக்குகிறேன்.

எனது சினேகிதி ஒருவர் 'இதுதான் இந்தியா' என்ற தலைப்பில் பத்து படங்களை அனுப்பியிருக்கிறார். மிகவும் சுவாரசியமாக இருக்கிறது. இந்தியா என்ற ஒரு நாட்டில்தான் அத்தகைய வாழ்க்கை முறையைக் காணலாம் - ஒரு குட்டிப் பையன் மாட்டின் முலையிலிருந்து நேராக பாலைக் குடிக்கிறான். மாடும் அமைதியாக நிற்கிறது. ஒருவர் தனது பாட்டா செருப்புகளை ஒரு பெரிய ஆமைப் பூட்டினால் தொடுத்து அதனைத் தனது சைக்கிளில் இணைத்து பூட்டி பாதுகாப்பாக விட்டிருக்கிறார். புடவைக் கடைக்குள் சாவகாசமாக மாடு ஒன்று படுத்திருக்கிறது. சில பெண்கள் ஒரு பக்கத்திலிருந்து புடவை வாங்குகிறார்கள் - எல்லாப் படங்களுமே இந்தியாவின் வாழ்க்கையில் காணப்படும்

நாளாந்த போராட்டங்களைக் காட்டுகின்றன. இதனை எனக்கு அனுப்பியிருந்த சினேகிதி பத்துக்கு மேற்பட்ட வேறு விலாசங்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறது தெரிகிறது. இவற்றை அனுபவித்துப் பார்க்கக் கூடிய எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சிலருக்கு நானும் அனுப்புகிறேன். என்னைப்போல் மற்றவர்களும் எத்தனை பேர்களுக்கு அனுப்பினார்களோ தெரியவில்லை. தங்கள் பங்கிற்கு அவர்கள் எவ்வளவு பேரிற்கு அனுப்புவார்களோ தெரியவில்லை. ஒரு ஆள்காட்டி விரலின் அசைவில், ஐந்து நிமிடத்தில் அகிலம் முழுவதும் உள்ள ஆயிரக் கணக்கானவர்களுக்கு இப்படங்கள் போய்ச் சேர்ந்து விட்டன. தொழில்நுட்பத்தின் வேகத்தை வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

அடுத்து எனது மருமகள் பேரக் குழந்தைகளின் Halloween ஆடைகளில் எடுத்த புகைப்படங்களை அனுப்பியிருக்கிறார். ஒரு முறைக்கு பல முறை பார்க்கிறேன். எனது பிள்ளைகள் எந்த நேரமும் கையில் கமரா சகிதம்தான் வலம் வருகிறார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளின் ஒவ்வொரு அசைவையும் எத்தனையோ படங்கள் எடுக்கிறார்கள், உடனேயே எனக்கு கணினி மூலம் அனுப்பவும் தவறுவதில்லை. ஆனால் பேரப்பிள்ளைகளின் படங்களை ஆசையோடும், பெருமையோடும் யாருக்காவது காட்டலாம் என்றால் என் வசம் ஒரு படம்சுடக் கிடையாது. நான் கூட ஒருக்கால் பார்த்த படத்தை இன்னும் ஒருமுறை பார்ப்போம் என்றால் திரும்பவும் கணினிக்குத்தான் ஓட வேண்டும். இதனை என்னவென்று சொல்வது - நல்லதா, கெட்டதா என முடிவு செய்ய முடியவில்லை.

கணினியிலேயே நேரம் என்னவென்று பார்க்கிறேன். எட்டு மணிக்கு கணினிக்கு முன்பு இருந்த நான் பத்து மணியையும் தாண்டி விட்டது. இனியும் மினக்கெட முடியாது. இரவு மிகுதியைப் பார்க்கலாம் என எழுந்து விடுகிறேன். வீட்டு வேலைகளைச் செய்தபடியே நான் வாசித்தவற்றைகளை இரை மீட்கிறேன். ஒன்றுமே பெரிதாக ஞாபகத்திற்கு வருகிறது இல்லை. எவ்வளவு வேகமாக வாசித்தேனோ அவ்வளவு வேகமாக அவை எனது மனதை விட்டு மறைந்துவிட்டன.

அந்தக் காலத்தில் வெளிநாட்டிலிருந்து எம் உறவுகளிடமிருந்து வரும் கடிதங்களுக்காக நாம் ஏங்கி நிற்போம். எனது அம்மாவுக்கு கனடா வந்த பின்பு மாதம் ஒரு கடிதம் போடுவேன். அந்த வயோதிப காலத்தில்

அம்மாவிடம் அசையாத சொத்தென்று ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. அசையும் சொத்தென்று ஒரு சூட்டுகேள் அவ்வின் கட்டிலுக்கு கீழே இருந்தது. அதற்குள் சில அத்தியாவசியப் பொருட்களுடன் இரண்டு, மூன்று வெளிநாட்டுத் தபால் எழுதும் அட்டைகள் (Aerogram) இருந்தன. எனது கடிதம் கிடைத்தவுடன் அதனை ஒரு முறைக்கு பல முறை வாசிப்பா. உடனேயே தபால் அட்டையில் பதில் எழுதி தன் கையாலேயே ஒழுங்கை முடக்கில் இருக்கும் தபால் பெட்டியில் சேர்த்து விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பா. அந்த நீலநிற வெளிநாட்டுத் தபால் உறையை எங்கள் வீட்டுத் தபாற் பெட்டியில் பார்த்தவுடனேயே அம்மாவின் தபால் என்பது எனக்குப் புலனாகிவிடும். ஒருவிதமான பரபரப்பும், சந்தோஷமும் என்னை ஆட்கொண்டு விடும். எப்பொழுதும் அவ்வின் கடிதங்கள் - 'அன்புள்ள மருமகன், மகள், பிள்ளைகள் அறிவது, இவ்விடம் சுகம். அவ்விடம் சுகங்களுக்கு கடவுள் துணை புரிவாராக' என ஆரம்பித்து 'மருமகன், பிள்ளைகளைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்' - என முடிந்திருக்கும். அந்த தபால் உறையில் ஒரு சிறு இடம்கூட வீண் போகக்கூடாது என்பதற்காக எத்தனையோ விடயங்களை எழுதி, எழுதி நிரப்பியிருப்பா.

அந்தக் கடிதங்களை வாசிக்கும்பொழுது அம்மாவே நேரில் பிரசன்னமாகி விட்டது போன்ற உணர்வு ஏற்படும். அவ்வின் வயோதிபக் கைகளால் என்னை வருடி விட்டது போன்ற பிரமை ஏற்படும். இன்றும் அவ்வின் கடிதங்களைப் பொக்கிஷமாக பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறேன். அவ இல்லாத இடத்தை அவை நிரப்புகின்றன. அவற்றை இப்பொழுது வாசிக்கும்பொழுது கண்களைக் கண்ணீர் மறைப்பதுண்டு. காலையில் வாசித்த பத்துக்கு மேற்பட்ட மின்னஞ்சல்களைச் சேர்த்தால்கூட அம்மாவின் ஒரு கடிதம் ஏற்படுத்திய தாக்கம் தோன்றுமா என்பது கேள்விக்குறி.

இன்றைய காலத்தில் காணப்படுவதுபோல் செல்போன், மின்னஞ்சல், ஸ்கைப், பேஸ்புக், சற்றிங் என்பன அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. ஆனால் மெய்யான அன்பும், பாசமும் அளவு கடந்து இருந்தது. எங்கள் முன்வீட்டில் ஒரு ஆச்சி இருந்தா, அவளுக்கு எழுத வாசிக்கத் தெரியாது. மாதம் பிறந்தவுடன் கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் மகன் 30 ரூபா மணிஒட்டுடன் ஒரு சிறு கடிதமும் அனுப்புவார். கடிதம் கிடைத்ததும் அதனையும் எடுத்துக் கொண்டு பதில் எழுதுவதற்கான கடதாசி, என்வலப், முத்திரை சகிதம் எங்கள் வீட்டில் ஆஜராகி விடுவார். ஆடு, கிடாய்க் குட்டி போட்டிருப்பது தொடக்கம், அம்மாளாச்சி கோவில் கொடியேறியதுவரை, கறுத்தக் கொழும்பு மாம்பழம் காய்த்திருப்பதாகவும் கொழும்புக்கு வருபவர்களிடம் கொடுத்து விடுவதாகவும் எத்தனையோ செய்திகளை சொல்லுவார்.

பாடசாலையில் சுருக்கம் என்ற எழுதும் முறையைக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். மூன்றிலொரு பங்காக கொடுக்கப்பட்ட விடயத்தைச் சுருக்கி எழுத வேண்டும். அந்தத் திறன் இருந்தபடியால் ஆச்சி சொல்பவற்றை ஒருவாறாக எழுதிக் கொடுப்போம். அடுத்து ஒரு சில நாட்களுக்குச் சொந்தங்கள், பந்தங்களிடமும், வழியில் சந்திக்கும் அறிந்த

முகங்களிடமும் "தம்பி தபால் போட்டவன், தம்பி காச அனுப்பினவன்" எனப் பெருமையாகச் சொல்லுவார். அடுத்த தபால் வருவதற்கு ஒரு மாதம் காத்திருக்க வேண்டும். அன்று தகவல் பரிமாற்றம் தாமதமாய், இடைவெளியோடு இருந்தது. அதனால் தபால்களுக்காக ஏங்கும் மனநிலை கடிதங்களின் பெறுமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்தன. அன்று இல்லாத இன்றைய நவீனங்கள் பாசங்களை வேசங்களாக மாற்றியுள்ளன.

அக்காலத்தில் கடிதங்கள் உறுதியான நட்புக்கும், உறவுக்கும் துணை புரிந்தன. கடிதங்களில் இரகசியங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன. கடிதங்கள் காதலர்களின் வாக்குறுதிகளுக்கு ஆக்கபூர்வமான ஆதாரமாய் அமைந்தன. எத்தனை இளம் பெண்கள் வீட்டிற்குத் தெரியாமல் கடிதங்கள் மூலமே தங்கள் காதலை வளர்த்துக் கொண்டனர். அந்தக் காதல் கடிதங்கள்கூட வீட்டு விலாசத்திற்கு வராமல் நெருங்கிய சிநேகிதிகள் வீட்டிற்கே வரும். அதனைப் போய் வாசித்துவிட்டு சட்டைக்குள் மறைத்து வைத்திருந்து குளியலறையிலும், கழிவறையிலும் திரும்பத் திரும்ப வாசித்து கிழிக்க மனமில்லாமல் பிடிபட்டு விடுவோமோ என்ற பயத்தினால் படபடக்கும் மனத்துடன், நடுங்கும் விரல்களால் சுக்குநூறாகக் கிழித்து எறிவார்கள். அத்தகைய உறவுகளின் ஆழம் இன்று முகம் பார்த்தும், முகம் பார்க்காமலும் நினைத்த நேரத்தில் எல்லாம் உரையாடும் அலைபேசிச் சாதனங்களில் கிடைக்கின்றனவா - இல்லவே இல்லை என்பது நிச்சயம். அரைகுறை எழுத்தறிந்தவர்கள் கூட கடிதங்கள் எழுதி, எழுதி தம் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டனர். அதிலும் காதல் வயப்பட்டுவர்கள் கவிஞர்களாகவும், எழுத்தாளர்களாகவும் மாறியதும் உண்டு.

இன்றைய நாகரிக யுகத்தில் கடிதம் எழுதுவதை யாரும் விரும்புவதில்லை. பழமையில் ஊறிய நாங்கள் கடிதங்கள் அனுப்பினால் அதனை அநாகரிகமாகவும், நேரம் வீண் விரயமாகுவதாகவுமே எமது இரண்டாம் தலைமுறையினர் நினைக்கிறார்கள். எனது அம்மாவின் தபாலை நான் பாதுகாத்து வைத்திருப்பது போல் என் பிள்ளைகள் செய்யப்போவது இல்லை. என்மேல் அன்பு இருந்தாலும் அப்படிச் செய்ய அவர்களுக்கு ஆசையும் இல்லை, நேரமும் இல்லை. இன்று காணப்படும் கணினி மூல உறவுகளுக்கும், அன்றைய உறவுகளுக்கும் இடையில்தான் எத்தனை வேறுபாடு. இன்றைய உறவுகளால் எவ்வளவு அவலங்கள், எவ்வளவு பயங்கரங்கள். பிள்ளைகள் யாரோடு தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என அறிய முடியாது அங்கலாய்க்கும் பெற்றோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. அவசியமற்ற நட்புகள் கூடி மனஉளைச்சல் ஏற்பட்டு மனநிம்மதியை இழந்து வாழும் ஒரு சமுதாயத்தையே இன்று காண்கிறோம்.

தபால்காரன் என்ற ஊழியனையோ, வர்ண வர்ண வெளிநாட்டு முத்திரைகளையோ வருங்காலச் சந்ததியினர் இன்னும் சில வருடங்களில் காணமாட்டார்கள். கடிதத்தின் சுகத்தை அறிந்தவர்களுக்கே அதன் இழப்பின் தாக்கம் தெரியும். இன்றைய கடதாசி இல்லாக் கடிதங்கள், கடிதங்கள் அல்ல; வெறும் செய்திப் பரிமாற்றங்களேயாகும்.●

'கனடா' மூர்த்தி

வளர் தலைமுறையின் அடையாளங்களும் ஆச்சரியமான அவதானிப்புகளும்

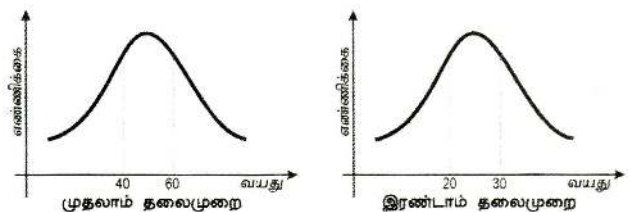
புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தின் முப்பது வருடப் பயணத்தில் தமிழரின் இரண்டாம் தலைமுறை ஒன்று கனடாவில் வளமாக உருவாகிவருவது கவனிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. இந்த இரண்டாம் தலைமுறை, கனடிய கலாசாரத்தினதும், ஈழத்தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தினதும் கலப்பில் வந்ததொரு அற்புதக் கலவையாக அமைந்திருப்பதையும் இன்று நாம் காணலாம். அவ்வாறாகி வந்திருக்கும் கனடா தமிழ்ச் சமூகத்தின் இந்த இரண்டாம் தலைமுறையினர் குறித்தும், அவர்களைப் பெற்றோராக வைத்து அடுத்தடுத்து வரப்போகும் எதிர்காலத்துத் தலைமுறையினர் குறித்தும் அதிக ஆய்வுகள் இதுவரை செய்யப்படவில்லை. இனிவரும் சந்ததியினரே நம் எதிர்கால தலைமைத்துவத்தை ஏற்று நடத்துவர். அவர்கள் ஒரு தலைமுறையாகத் திரட்சிபெறும்போது ஒட்டுமொத்த சமூக வரலாறும் மாற்றம் பெறும். அம் மாற்றங்களுக்கு தலைமுறை இடைவெளி ஊடாக வரும் 'முன்னோக்கிச் செல்லும் சமூக ஒட்டப்பாங்கு'தான் காரணமாகும். எனவே எதிர்கால சமூகத்தின் போக்கைத் தீர்மானிக்க எதிர்காலத்துத் தலைமுறைகள் குறித்த சிந்தனையும், உய்துணர்வுப் பார்வையும் அவசியம். புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தின் எதிர்காலத்தை அறிவியல் ரீதியில் ஆராயவேண்டிய கடமை இன்றைய தமிழ்ச் சமூக நோக்குரைகளுக்கு உண்டு என்பதைப் புரிந்து இக் கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

இந்த நோக்கப்பாடு கொண்டு, கனடாவின் ஈழத்தமிழர்களின் அடுத்த சந்ததியினரை 'புதிய தலைமுறை', 'அடுத்த தலைமுறை' என்ற சொற்றொடர்கள் மூலம் வகைப்படுத்தும்போது அச் சொற்றொடர்களே ஒருவித அடிப்படைக் கருத்து மயக்கத்தைத் தரக்கூடிய விதத்தில் அமைந்திருப்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டியுள்ளது. தலைமுறை என்ற பதம் தனி மனித வளர்ச்சியோடு பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டு வந்தாலும் - மிக இளம் புலம்பெயர் சமூகமாக நம் சமூகம் இருப்பதால் - நம் இன்றைய சமூக வளர்ச்சியை ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்து ஆராயும்போது 'புதிய தலைமுறை', 'அடுத்த தலைமுறை' என்ற சொற்றொடர்கள் பொருத்தமான கருத்துடன் நமக்குப் பொருந்தி வருகிறதா என்ற கேள்வி கவனிக்கப்பட வேண்டும். உண்மையில், ஒரு நீள்பெருங்காலப் பகுதியில் தலைமுறை தலைமுறையாக ஈழத்தமிழர்கள் கனடாவில் வாழவில்லை என்பதாலும், கடந்த முப்பது வருட காலப்பகுதியில் உருவாகி, இப்போதுதான் புதிய தலைமுறையாக அடையாளம் காணக்கூடிய திரட்சி கொண்டதொரு இரண்டாம் தலைமுறை உருவாகியிருப்பதாலும், ஆய்வு அடிப்படையில்

'புதிய தலைமுறை', 'அடுத்த தலைமுறை' என்ற சொற்றொடர்களை உபயோகிப்பதில் கவனம் எடுக்கவேண்டி உள்ளது. இதன்வழி நின்றே, ஆய்வின் ஒரு பகுதியாக 'ஈழத்தமிழ்க் கனடியர்களின் முதலாம் தலைமுறை யாது?' 'இரண்டாம் தலைமுறை யாது?' 'மூன்றாம் தலைமுறை யாது?' என்பனவற்றிற்கான பொதுப்படையான பதில்களும், வரைவிலக்கணங்களும் வரையறுக்கப்பட வேண்டியும் உள்ளது.

முதலாம் தலைமுறை யாது? என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது சுலபம். வரலாற்றைப் பார்த்து, என்பதுகளில் தொண்ணூறுகளில் கனடாவுக்கு புலம் பெயர்ந்தவர்கள்தான் அவர்கள் என்பதைச் சிரமமின்றிக் குறிப்பிடலாம். அக் காலப்பகுதியில் பல்வேறு சிரமங்களுடன் தமிழ் சமூகத்தை இங்கு கட்டியெழுப்பியவர்களே முதலாம் தலைமுறையை உருவாக்கினார்கள். உன்னித்துப் பார்த்தால், பொதுப்படையான அம்சங்கள் பலவற்றைத் தன்னுள்ளே கொண்டிருந்த ஒரு பெருங்குழுவாக நம் முதலாம் தலைமுறை இருந்தது. மேலும், புலம்பெயர்ந்த காலகட்டத்தில் தன் சராசரி வயதை 25 ஆக அது கொண்டிருந்தது என்பதும் முதலாம் தலைமுறை குறித்துக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. இம் மலர் வெளிவரும் காலகட்டத்தில் அது தன் சராசரி வயதை 50 ஆகக் கொண்டிருக்கிறது. (குறிப்பு: சரியான சராசரி வயது புள்ளிவிபரம் மூலம் நிறுவப்பட வேண்டும்.)

எண்ணிக்கையும் வயதும்

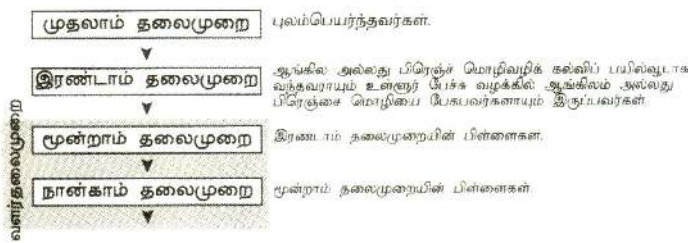

இம் முதலாம் தலைமுறைக்குப் பின் இளையர்களாய் திரட்சி கொண்டிருக்கும் ஒரு புதிய தலைமுறை இப்போது இரண்டாம் தலைமுறையாக காணப்படுகிறது. இவ்விரண்டாம் தலைமுறையின் பெரும்பகுதி இப்போது தன் சராசரி வயதை 20 முதல் 30க்குள் கொண்டிருக்கிறது. எண்ணிக்கையிலும், தமிழ் அடையாளத் திரட்சியிலும் இவ்விரண்டாம் தலைமுறையும் தனித்துத் தெரிகிறது. கவனித்து நோக்கினால் இத்தலைமுறையே இனிமேல் கனடாவில் வாழப்போகும் ஈழத்தமிழர் அடியொற்றி வரும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு

உண்மையான அடித்தளமாக அமையப்போகிறது என்ற சிறப்பைக் கொண்டதாயும் இருக்கிறது.

இங்குள்ள சிக்கல் என்னவென்றால், முதலாம் தலைமுறையை 'புலம்பெயர்ந்தவர்கள்' என்று பொதுமைப்படுத்திவிட்டதுபோல 'இரண்டாம் தலைமுறை என்ற பதத்தின் கீழ் வரப்போகின்ற இன்றைய இளையர் குழாமை எப்படிப் பொதுமைப்படுத்துவது?' என்ற கேள்விய்தான். அவர்கள் அனைவரையும் 'கனடிய மண்ணில் பிறந்தவர்கள்' என்ற பொதுப் பிரிவு ஒன்றுள் அடக்கிவிட முடியுமா? இந்தக் கேள்விக்கு முடியாது என்பதே பதிலாக வரும். காரணம் இவ் இளையர்களில் கணிசமான அளவினர் இலங்கையில் அல்லது கனடா தவிர்ந்த வேறு நாடுகளில் பிறந்தவர்கள் என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. எனவே 'கனடிய மண்ணில் பிறந்தவர்கள்' என்பதைத் தவிர்ந்து வேறு பொது அம்சங்களையே இவர்களின் திரட்சியை விளக்கும் அடிப்படைக் காரணியாக காணவேண்டி வருகிறது. அதற்கேற்ற பொது அம்சமாக 'முதலாம் தலைமுறை காவிக்கொண்டு வந்த கலாசார நெறிமுறைகளுக்கும், கனடிய கலாசார நெறிமுறைகளுக்கும் இடையே அல்லாடும் இளைஞர் சமூகமாக அவர்கள் தனித்துத் தென்படுகிறார்கள்' என்ற அவதானம் அந்த இளையர்களாலேயே சொல்லப்பட்டாலும், அதனை ஏற்றுக்கொள்வதில் மானுவலியல்சார்ந்த வேறு பல ஏற்புச் சிக்கல்கள் உண்டு. இதனால் இந்த இரண்டாம் தலைமுறையினருக்கான பொது அம்சமாக அவர்களின் 'ஆங்கிலம் அல்லது பிரெஞ்சு மொழி-வழித் திறனை' எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதாவது 'இரண்டாம் தலைமுறையினர் ஆங்கில அல்லது பிரெஞ்சு மொழிவழிக் கல்விப் பயில்வூடாக வந்தவராயும், மற்றும் உள்ளூர் பேச்சு வழக்கில் ஆங்கிலம் அல்லது பிரெஞ்சு மொழியை பேசுபவர்களாயும் இருப்பவர்கள்' என்ற வரைவிலக்கணத்தை அவர்களுக்குரிய பொதுக் குணம்சமாக ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

தலைமுறை வரைவிலக்கணம்

இவ்வாறாக முதல் தலைமுறையும் இரண்டாம் தலைமுறையும் தனித்துவக் குணாதியங்களுடன் வரையறுக்க முடிவதுபோல மூன்றாம் தலைமுறை என ஒன்றை வெளிப்படையாக வரையறுத்துக் காண முடியுமா? இன்றைய நிலையில் நின்றுகொண்டு, இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் காண்பதிலும் பலத்த சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. வயது முப்பு அடிப்படையில் மூன்றாம் தலைமுறை 'எப்படியான காலகட்டத்தை' அடிப்படையாக வைத்து 'எந்தக் குணம்சத்துடன்' உருவாகப் போகிறது? திரட்சிபெற்ற மூன்றாம் தலைமுறை உருவாகப்போகும் காலகட்டம் இன்னும் இருபத்ததைந்து வருடங்களில் வந்துவிடுமா? இவற்றிற்கான பதில்களை இன்றைய நிலையில் உய்த்துணர்ந்தே கோடுகாட்ட முடியும்.

இரண்டாம் தலைமுறை உருவாக்கும் புதிய சந்ததியினரின்

செறிவு எதிர்காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் அதிகமாகத் தென்படக்கூடுமா? அதாவது மூன்றாம் தலைமுறை உருவாகக்கூடிய காலகட்டம் எதிர்வுசூறத் தக்கவிதமாக அமையுமா? கவனித்துப் பார்த்தால், இப்போது நம் இரண்டாம் தலைமுறையானது திருமண பந்தத்தில் இணையும் சராசரி வயதெல்லை பரந்துபட்டுப் போய்க் கொண்டிருப்பதைக் கவனிக்கலாம். நிரந்தரத் தொழில், வருவாய் என்பனவற்றை கவனத்தில் கொண்டு இரண்டாம் தலைமுறையானது குடும்ப அமைப்புள் நுழைவது தாமதப்படுகிறது. இது இரண்டாம் தலைமுறைக்குப் பிறக்கும் - மூன்றாம் தலைமுறைக்கான - குழந்தைகளின் பிறப்பு ஆண்டுகளை பரவலாக்கிச் செல்கிறது. இதன்மூலம் புதிய குழந்தைகளின் எண்ணிக்கைச் செறிவு பரவலாகிவிடும். விளைவாக, இரண்டாம் தலைமுறை தன் வயதை 50க்கு வைத்திருக்கும் காலகட்டத்தில், இளையர்கள் பல பல வயதுகளில் இருப்பார்கள். மூன்றாம் தலைமுறையின் திரட்சி மட்டுப்படுத்தப்பட்டுக் காணப்படப்போகிறது.

இது ஒருபுறமிருக்க, இந்த மூன்றாம் தலைமுறை அவர்களுக்கு முன்பிருந்தவர்களைப் போன்ற தமிழ் வீச்சுடனும், தமிழர் என்ற அடையாளத்துள்ளும் தம்மை வைத்து வளர்ந்து கொள்வதும் சந்தேகமே. இதன் மூலம் புலம்பெயர்ந்த கனடா தமிழ்ச் சமூகத்தின் மூன்றாம் தலைமுறை என குறிப்பிடப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உள்ள இளையர்கள் 'பொதுக் குணம்சத் தமிழ் அடையாளத்துடன் கூடிய தமிழ்ச்சமூக நிலை'யில் தென்படப்போவதில்லை. இதனால் மூன்றாம் தலைமுறை என சொல்லப்படத்தக்கவர்கள் 'இரண்டாம் தலைமுறைக்குப் பிறந்தவர்கள்' என்ற வரைவிலக்கணத்துள் மட்டுமே அடங்கிடப் போகக்கூடும்.

மூன்றாம் தலைமுறைக்கான இந்த நிலைமையே நான்காம், ஐந்தாம் தலைமுறைக்கும் இருக்கப்போகிறது. எனவே இரண்டாம் தலைமுறைக்குப் பிறகு வரும் சந்ததியினர் எந்தத் தலைமுறையை சார்ந்தவர்கள் என்பதை அடையாளம் காண்பதற்கு, அந்தத் தலைமுறையின் பெற்றோர் எந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதையே அளவுகோலாக எடுக்க வேண்டி வரும். இதையே வேறுவிதமாகச் சொல்லப்போனால், சிலவேளைகளில் நான்காம் சந்ததியில் சிலரும், ஐந்தாம் சந்ததியில் சிலரும் ஒரே வயதுடையவர்களாக இருப்பதுடன், தலைமுறை மாற்றத்தை செய்யும் வல்லமை கொண்ட பொதுக் குணம்சமுடையவராயும் இருப்பர். அவர்கள் எந்தத் தலைமுறைக்குப் பொருத்தமானவர்கள் என்பதற்கும் எத்தனையாவது சந்ததியில் பிறந்தவர்கள் என்பதற்குமான தொடர்பு நேரடியாக இராது.

ஆக, மேற்சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வரும்போது, இரண்டாம் தலைமுறைக்குப் பிறகு வருபவர்களைக் குறிக்க 'புதிய தலைமுறை', 'அடுத்த தலைமுறை' என்ற பொதுப்படையான சொற்றொடர்கள் சரியான வரைவிலக்கணங்களுக்குள் அடங்காது குழப்பமாகிக் கொள்ளும். இக் குழப்பநிலை தவிர்க்க இரண்டாம் தலைமுறைக்குப் பிந்தியவர்களை பொதுப்படையாக விவரிக்க 'வளர்த்தலைமுறை' என்ற தனிச் சொற்றொடரே மிகப் பொருத்தமானதாக இருக்கும் எனப் பரிந்துரைக்கலாம். அப்படி விவரிக்கப்படும் 'வளர்த்தலைமுறை' ஒரு பொதுக் குணம்ச கலாசார அடையாளத்துடன் தன்னை

வெளிக்காட்டும்வரை சமூகத்தில் தலைமுறை மாற்றம் ஏற்படாது. 'தலைமுறை மாற்றம்' தென்படும்போதே 'அடுத்த தலைமுறை' என்ற சொல் அர்த்தம் பெறும். இன்னும் விளக்கமாக சொல்லப்போனால், ஒரு பெயர்ச் சொல்போலத் தெரியும் இந்த வளர்தலைமுறைக்குள் 'ஒரு பொதுக்குணாம்ச தமிழ் அடையாளத்தை' புகுத்தினால், வளர்தலை முறை தன் சமூக வளர்ச்சிக்கொப்ப புதிய தமிழ்த் தலைமுறையாக விறு கொண்டேழும்.

தலைமுறை மாற்றத்தைத் தரப்போகும் அந்த எதிர்காலத்து வளர்தலைமுறையினர் ஈழத்தமிழ் அடியொற்றி வந்தவர்களாக இருப்பர் என்பது உண்மை. ஆனால் அவர்களுக்குத் தமிழோடு இருக்கும் பிணைப்பு குறைவாகவே இருக்கும். 'வளர்தலைமுறையினர் தமிழைப் பேசுவார்களா?', 'தமிழ் அடையாளத்தை கொண்டிருப்பார்களா?' என்ற கேள்விகளுக்குக் கூட 'இல்லை' என்றே பதிலளிக்க முடியும். இது ஊகத்தின் அடிப்படையில் சொல்லப்படுவது என்பதை விட கனடாவில் தலைமுறை தலைமுறையாக நன்பெருங்காலமாய் வாழும் ஏனைய இனங்களின் வரலாற்றை நுணுக்கமாகக் கவனிப்பதன்மூலம் சொல்லப்படுவதாகத்தான் கணிக்கப்பட வேண்டும். கனடாவில் பல தலைமுறைகளாக வாழும் சீனர்களும், உக்கிரேனியர்களும், சீக்கியர்களும் தனி சமூகமாக தென்பட்டாலும், அவர்களின் வளர்தலைமுறை கொண்டிருக்கும் அடையாளச் சிக்கல்களே நம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வளர்ச்சுகத்திற்கும் இருக்கப்போகிறது. அந்த அடையாளச் சிக்கல்களைப் புரிந்து, எண்ணிக்கையில் குறைவாகவும் போகக்கூடிய நம் வளர்தலைமுறையானது, நம் ஈழத்தமிழ் அடையாளத்தை பெருமையுடன் வைத்திருக்க ஆவன செய்யப்படவேண்டியது அவசியம். அதற்கு இது குறித்த புதிய புதிய ஆழமாக ஆய்வுகள் தேவை. அவ்வகை ஆய்வுகளை நாடி எழுதப்பட்டிருக்கும் மேலோட்டமான கட்டுரையாகவே இக்கட்டுரை கருதப்பட வேண்டும்.

இதேசமயம் - இன்றைய நிலையில் - நம் இரண்டாம் தலைமுறை குறித்த ஆய்வுகள் புள்ளிவிபரங்களோடு ஆழமாக மேற்கொள்ளப்படவும் முடியும். கல்வி அமைப்புகளும், சமூக நிறுவனங்களும் அவ்வகை ஆய்வுகளில் தம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அவ்வகை ஆய்வுகள் சரிவர மேற்கொள்ளப்படுமானால் பல தரவுகள் கிட்டும், தரவுகளை வைத்து ஆராய்ந்தால் அதன் முடிவுகள் வளர்தலைமுறை ஈழத்தமிழ் அடையாளத்தை கைக்கொள்ள பரிந்துரைக்கத் தக்கவிதமாக அமையும். எடுத்துக்காட்டாக, அடையாளச் சிக்கலுள் அதிக அளவு சிக்காமல் நம் இரண்டாவது தலைமுறை தென்படுவதற்கான காரணங்களைத் தேடினால் பல ஆச்சரியகரமான விளக்கங்கள் தரவுகளாகக் கிட்டும். அறிவியல் ரீதியில் தரவுகளை ஆராய்ந்து, வகைப்படுத்தி முடிவுகளை எடுக்க முடியும். இக்கட்டுரை அவ்வகை முயற்சியின் ஆரம்பநிலையில் நின்று தரவுகளைத் தேடியபோதும், அவ்வகைத் தரவுகளை, இரண்டாம் தலைமுறை வெளிக்காட்டி நிற்கும் 'ஆச்சரியங்களாக' வகைப்படுத்துகிறது. அடையாளச் சிக்கல் நிறைந்திருக்கும் புலம்பெயர் வாழ்வில் காணக்கூடியதான 'ஆச்சரியமான விடயங்களாக' இருக்கும் மூன்றை இரண்டாம் தலைமுறை குறித்த தரவுகளுக்கு உதாரணமாக கீழேயுள்ள பட்டியல் தருகிறது.

ஆச்சரியம் 1: 'அவர்கள் தமிழ் பேசுகிறார்கள்.'

ஆச்சரியம் 2: 'அவர்கள் தமிழர் வாழ்வியலோடு ஒத்த குடும்ப

உறவுகளை மேன்மைப்படுத்துகிறார்கள்.'

ஆச்சரியம் 3: 'அவர்கள் தமிழ்க் கலாசார அடையாளப் பின்னணியைக் கைக் கொள்கிறார்கள்.'

ஆச்சரியம் 1: தமிழ்ப் பேச்சு

இரண்டாம் தலைமுறை ஆங்கில அல்லது பிரெஞ்சு மொழி-வழிக் கல்விப் பயில்வூடாக வந்தவர்களாக, உள்ளூர் பேச்சு வழக்கில் ஆங்கிலம் அல்லது பிரெஞ்சு மொழியை பேசுவவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் தமிழை நன்கு புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும், தமிழில் பேசக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். (தமிழில் அறவே பேச முடியாமல் திணறும் இளையர்கள்கூட தமிழை புரிந்துகொள்ளும் அளவில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.) இங்கு பிறந்த பல இளையர்கள் சரளமாக 'யாழ்ப்பாணப்' பேச்சுவழக்கில் தமிழ் பேசுவதையும் கவனிக்கலாம். அத்தகைய இளையர்களை அவதானித்தால் அவர்களின் பெற்றோர் தம்முள் ஆங்கிலத்தில் அல்லது பிரெஞ்சில் பேசக்கூடிய சரளமான மொழியறிவு இல்லாதவர்களாக இருப்பதையும், அவர்களின் வீட்டு மொழியாகத் தமிழ் இருப்பதையும், வீட்டில் தமிழில் மட்டுமே பேசும் தாத்தா பாட்டிமார் இருப்பதும் கவனிக்கப்பட முடியும். ஒப்புநோக்க, ஆங்கிலம் ஓரளவு தெரிந்த முதலாந் தலைமுறைப் பெற்றோர்களால் வளர்க்கப்பட்டுவந்த இரண்டாம் தலைமுறை இளையர்கள் தமிழில் பேசுவது குறைவாக காணப்படுகிறது. இதற்கு அவர்களின் வீட்டுப் பேச்சு மொழியாக ஆங்கிலம் உபயோகமாவதுதான் காரணமாகும். (இதைவிடவும் குழந்தைகளுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதன் மூலம் தம் ஆங்கில அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள சில முதலாந் தலைமுறைப் பெற்றோர் முனைந்த காரணத்தாலும், பல இரண்டாம் தலைமுறையினரால் தமிழில் பேச முடியாமல் போயிருக்கிறது.)

இரண்டாம் தலைமுறையைச் சார்ந்த பல இளையர்கள் பேசும் தமிழை தனித்து ஆய்வு செய்தால் அது மிகச் சுவாரஸ்யமாக அமைகிறது. இரண்டாம் தலைமுறையினர் தமிழில் பேசும்போது ஆங்கில இலக்கண கட்டமைப்பு இளையர்களின் தமிழில் தாமாகவே ஊடுருவி இருப்பதையும் கவனிக்கலாம். உதாரணத்திற்கு அம்மா சாப்பிடச் சொன்னார் என்பதுபோன்ற வசனத்தை சொல்லும்போது 'அம்மா சொன்னவ சாப்பிடச் சொல்லி' என இளையர்கள் மாற்றியமைத்துச் சொல்வது ஆங்கில இலக்கணத்தின் தாக்கமேயாகும். மேலும் கனடிய ஆங்கில உச்சரிப்பின் பாதிப்புக் கொண்ட தமிழ் உச்சரிப்பும் அவர்களிடம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

அதைவிடவும் தமிழ் சினிமாவின் பேச்சு மொழியும் கனடாவின் இரண்டாம் தலைமுறை பேசும் தமிழுள் இருப்பதையும் கவனிக்கலாம். (மச்சீ, ஆப்பு, ரென்ஸன் போன்ற சொற்களை அதற்கு உதாரணமாக சொல்லலாம்.) இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழ் நகைச்சுவை நடிகர்கள் ஓரிருவரின் பேச்சுக்கள்கூட இளையர்களின் அன்றாட வார்த்தைப் பிரயோகங்களுள் ஊடுருவிவிருக்கிறது. (ஐயோ.. ஐயோ...) இவ்வாறு தமிழ்சினிமாவின் பேச்சு வழக்கை இரண்டாம் தலைமுறை கைக்கொள்வது குறித்து தனியாகவே ஒரு கட்டுரை வரையப்பட முடியும்.

இவற்றோடு மனதை நெருடும் விடயமாகத் தென்படும்

இன்னொன்றையும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டும். இன்று சமூகத்தில் தமிழுக்காகப் பாடுபடும் முதலாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த பலரது வீட்டில் இருந்து வந்த இரண்டாம் தலைமுறையினர் தமிழில் எழுதவோ பேசவோ முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற அதிர்ச்சி தரும் அவதானமும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப் படவேண்டியுள்ளது. கனடாவில் தமிழில் எழுதும் எழுத்தாளர்களாக இருப்பவர்களும், மேடைப் பேச்சாளர்களாக தமிழில் பேசுவவர்களும் தம் வீட்டில் இருந்து இரண்டாம் தலைமுறைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களையோ, பேச்சாளர்களையோ உருவாக்கவில்லை என்பது தற்செயலா அல்லது அதற்கான சமூகக் காரணிகள் தனியாக இருக்கின்றனவா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

ஆச்சரியம் 2: குடும்ப உறவு

இரண்டாம் தலைமுறையினர், தமிழர் வாழ்வியலோடு பொருந்தி வரும் குடும்ப உறவுகளையும் அதற்கான பெறுமானங்களையும் நன்கு புரிந்து கொண்டிருப்பதையும் கவனிக்க முடிகிறது. முதலாம் தலைமுறையோடு குடும்பமாக சேர்ந்து வளர்ந்து வந்த காரணத்தால் இரண்டாம் தலைமுறையினர் தனிப்பட்ட ஆசாபாசங்களேக்கூட தம் குடும்ப நலத்திற்காக குறைத்து வைத்திருப்பதும் அவதானிக்கத் தக்கதாயுள்ளது. மேலும் உறவினர்களாய் வரும் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் சமூகப் பெறுமானங்களையும் அவர்கள் புரிந்து மதித்து நடக்கிறார்கள். மூத்தோரைப் பணிதல் என்ற சொல்லின் உள்ளார்ந்த அர்த்தம் இரண்டாம் தலைமுறையின் நடவடிக்கைகளில் ஊடுருவி இருப்பதும் கவனிக்கக்கூடியது. (இதற்கு முதலாம் தலைமுறை அவர்களுக்கு கொடுத்த மூளைச் சலவைதான் காரணம் என்று சொல்லப்படுவதையும் மறுப்பதற்கில்லை.)

ஆச்சரியம் 3: கலாசார அடையாளப் பின்னணி

முதலாம் தலைமுறைப் பெற்றோர்கள் தமிழ்க் கலாசாரத்தை விருப்புடன் கைக்கொண்ட காரணத்தால் இரண்டாம் தலைமுறையும் கலாசார அடையாளங்களை தன்னுடன் விரும்பி வைத்திருக்கிறது. பெண்களைப் பொறுத்தவரை, சேலை உடுத்தல் மிக முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கிறது. சமயம் சார்ந்தது என்பதையும் மீறி ஒரு கலாசார அடையாளமாக, கோயில்களுக்குச் செல்லுதல், விரதங்ளை அனுட்டித்தல் போன்ற பலவும் முதலாம் தலைமுறை போலவே இரண்டாம் தலைமுறையிடமும் இருக்கிறது. சடங்குகள், பண்டிகைகள் குறித்து இரண்டாம் தலைமுறை காட்டும் விசேட அக்கறையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பரத நாட்டியம் பழகுவது, தமிழ் சினிமாவைப் பார்ப்பது, தொலைக்காட்சி நாடகங்களை விரும்பிப் பார்ப்பது, மேலைத்தேய இசைக்கருவிகளில் தமிழ்சினிமாப் பாடல்களை இசைப்பது என பலவேறு தமிழ்வழி நடவடிக்கைகளை 'தமிழ்க் கலாசார அடையாளப் பின்னணியைக் கைக் கொள்வது' என்ற தலைப்பில் வைக்க முடியாதென்றாலும் அவையும் இரண்டாம் தலைமுறை தமிழ் அடையாளத்துடன் இருப்பதை ஊக்குவிக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, சமகால தமிழ் சினிமாப் பாடல்கள் இரண்டாம் தலைமுறையின் இசை விருப்பாகவும், பாடலின் அர்த்தம் தேடும் ஆர்வத்துக்கு ஏற்பாகவும் வருகின்றன.

அதற்கும் மேலாக, தமிழ் சினிமாவும், தமிழ் சினிமாப் பாடல்களும் பலருக்கு தமிழ் கற்றுக் கொடுக்கும் கருவிகளாகவும் இருக்கின்றன என்ற அவதானம் தனி. அதேபோல தமிழ் சினிமாப் பாணி நடனங்களையும், குத்து நடனங்களையும் இரண்டாம் தலைமுறை விருப்புடன் தாமே கற்றுக் கொண்டு ஆடுவதையும் கவனிக்கலாம். இதனை வெறுமனே தமிழ் சினிமா தந்த மயக்கம் அல்லது பொலிவுத் தாக்கம் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட முடியாது. இளையர்கள் தம் கலாசார அடையாளத்தை தாமாகவே கைக்கொள்ளும் தேர்வாக அதை ஏற்று, அதன் சாதக பாதகங்களை ஆராயவேண்டும். அதே போன்று வருவதே ஈழத்தமிழ் உரிமைப் போர் குறித்த இரண்டாம் தலைமுறையின் அக்கறையுமாகும். அந்த அக்கறை முதலாம் தலைமுறையினர்போல இரண்டாம் தலைமுறையினரிடம் வீச்சுடன் இல்லை என்றாலும், அவ்வாறு அக்கறைப்படும் இளையர்கள் இரண்டாம் தலைமுறையில் கணிசமாக இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது.

இரண்டாம் தலைமுறையினர் ஈழத்துத் தமிழ் உரிமைப்போர் குறித்த தம் அக்கறையை தமிழ்க் கலாசாரத்தின் பங்காகவே கணிக்கிறார்கள் என்ற உண்மையும் தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியது. (மேற்சொல்லப்பட்ட இந்த ஆச்சரியங்கள் புள்ளி விவரத்துடன் சொல்லப்படும்போதுதான் அறிவியல் அடித்தளம் நன்கு நிறுவப்படும். அதுவரை மேற்சொன்ன விவரங்களின் நம்பகத்தன்மை கட்டுரையாளரின் தனிப்பட்ட அவதானமே என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டும்.)

ஆக, இரண்டாம் தலைமுறை காட்டி நிற்கும் இந்த ஆச்சரியங்கள் புலம்பெயர் சமூக நிலை நின்று பார்க்கும்போது புதுமையானதாகவும், பிரமிப்பைத் தரக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றன. குறைந்தபட்சம் இந்த ஆச்சரியங்களாவது இரண்டாம் தலைமுறையினரால் அவர்களுக்குப் பின்னால் இங்கு வரப்போகின்ற வளர்தலைமுறையிடம் கையளிக்கப்பட முடியுமா என்ற கேள்விதான் இன்று நம் முன்னால் எழுப்பப்படவேண்டிய தமிழ்நிலைப்பட்ட பெருங்கேள்வியாகும்.

வளர்தலைமுறை ஒரு தனித்துவம் மிக்க தமிழ்க் குழுமமாக எதிர்காலத்திலும் தென்பட வேண்டுமெனில், தமிழ் வாழ்வின் விழுமியங்கள் வளர்தலைமுறையின் வாழ்வில் கையளிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது கடத்தப்படவேண்டும்.

வளர்தலைமுறை ஏதோ ஒருகட்டத்தில் தனக்கானதொரு அடையாளச் சிக்கலை சமூக அளவில் தேடக்கூடும் என்பதும் அப்போது தன் கலாசார அடியை தேடும் ஆர்வம் அதற்கு தானாகவே வரும் என்பதும் தெரிந்ததே. அவ்வாறு அது தேட முனையும் காலகட்டத்தில் அதைச் செழுமைப்படுத்துவதற்கான அடித்தளம் இப்போதே போடப்பட வேண்டும்.

அதற்கு வளர்தலைமுறையை நோக்கிய தமிழ்நிலைப்பட்ட ஆய்வுகள் மிக அதிகமாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.

தமிழரின் பெருமை அவர்களது தொன்மையில் இல்லை. அவர்களின் தொடர்ச்சியில்தான் அமைய முடியும்.●

Samy Appadurai

An Evolving Vision for Our Third Generation

The hidden aim for the multicultural mosaic is to have the third generation of any ethnic minority become fundamentally assimilated within the mainstream culture. The third generation has been conceived and raised in the well established Canadian cultural mosaic and their interaction with the rest of the community also has a common platform that has been designed to keep them within its limits without any force.

Although Canada designed the Multiculturalism Act based on both bicultural and bilingual policies and has given ample opportunities for many groups to promote and protect their respective heritage values while at the same time integrating with the mainstream; the hidden truth is that when the third generation is growing, they are empowered more by the mainstream culture.

Their way of thinking, conception of social ideas and interaction with parents, senior citizens, teachers and so forth are far more inclined towards mainstream cultural values. In fact the core values of any culture, regardless of its nature and origin, evolve around the formation of individual thoughts starting from the interaction from within the family which is the smallest unit of society to national level.

Let us examine the impact of symbolic cultural exhibits such as folk aesthetic arts in community life. It has taken a prominent role in promoting the status of heritage values by the expressing the dynamics of the values through the performing arts in which the direct role of the expression through its language does not monopolize and those who do not understand the language or who are illiterate in the said language are entertained and this in turn helps us keep the identity alive. These types of activities supplement the deficiency in learning heritage language or languages in question.

Many are not highly impressed with the learning of the heritage languages by the third generation in terms of enrolment and the cultural performances are not matching the expectations sought. Who is to blame for this however? Is it the teachers? Is it the students, or is it the parents or the influence of the heavy workload the mainstream curriculum at school?

I have done a comparative study with other ethnic groups, regarding this issue and it reveals that there is only a small frac-

tion of variation among these ethnic groups. First of all in many ethnic groups not more than thirty percent of the children in the third generation learn their heritage languages at least up to the functional literacy level and complete both primary and secondary levels. Language is one of the most powerful tools in the promotion of heritage values and maintains the identity and passes it to the forthcoming generations.

However with the environment that the third generation is functioning in, communicating the mainstream first language is faster and easier. There is research which reveals that anyone who can speak more than one language has better communication skills than those who speak only one language.

This means that learning a heritage language is an asset. My main concern is that the skills acquired in learning to speak the first language has an impact on second or third language learning; Therefore it would be better for the teachers in the heritage language classes to have a sound knowledge of the first language of the students.

Furthermore, the teachers also need to be familiar with the teaching methodology for the second or third language in the environment of the first language for it is important to remember that the students were born in Canada and are more comfortable with the mainstream style of learning.

When it comes to the arts, we have to find ways to collaborate and include those who are able to function in the heritage languages and those who are not. Those who have the various artistic skills and are interested in developing them further need to be encouraged even if they are literate in their heritage language.

Those who are illiterate in their heritage language should not be ignored however; rather they should be directed and guided in promoting our heritage values in their first language. Of course we highly appreciate and are grateful to those who value and engage themselves in learning their heritage language, but learning a heritage language may not be easy task for some and we must be open to compromise.

As Tamils we do have a certain moral obligation for making the

effort in terms of preserving our identity and promoting our culture among other various ethnic groups. We have the best platform for this in Canada where over one hundred ethnic groups cordially coexist and the government is very supportive of this we should take advantage of this great opportunity.

Research from archaeologists reveals that the Tamil civilization is one of the oldest in the world, existing long before many other ancient cultures. It is the Tamils who migrated as coolies (labourers) who were politically manipulated by the French and British in assimilating their languages and creating a situation in which they forgot their heritage.

Furthermore, at that time education was not considered an essential tool for people at the grass roots level and most of the coolies belonged to that category and their literacy level was very low.

Tamils who migrated during the glorious Chola Empire were sound in their warrior skills and after completing their assignment assimilated into the local culture and blended it into their own. An example of this is the Indonesian language which ended up developing a written script due to the influence of the Tamils and to this day, 40% of Indonesian words come from Tamil.

Furthermore, there is evidence that there are over nine hundred Tamil words used in Japanese and almost five hundred words in Korean and what these examples tell us is the Tamils have made enormous contributions to many other cultures and this something that we should be proud of.

Our primary goal and concern is to keep our identity strong while promoting ourselves in the international arena. We must be clear in our vision and without any further delay we have to expend much effort in this without undermining one another and we need to allocate a portion of our time and resources to these goals. This is not confined to the intellectual circles, we must all be involved.

Tamils was forced by the war to flee and migrate to almost seventy countries within last three decades and this is a blessing in disguise.

We should make optimal use of this to help benefit people in these countries while taking into consideration that there are those who may have a biased opinion about Tamils. This is a very large task and must be handled with grace and care.

In closing, my sincere request to the third generation of Tamils in non-traditional homelands is this: Please be proud of who you are and what you have inherited from your forefathers and carry the beauty and richness of this culture forward in the best way that you can.●

Canada's Stolen Generations

A commission set up to examine a decades-long government policy that required Aboriginal Canadians to attend schools where students were stripped of their cultural identity says that the institutional abuse created a legacy of turmoil.

From the 19th century until the 1970s, more than 150,000 Aboriginal children were required to attend state-funded Christian schools in a painful attempt to assimilate them into Canadian society. They were prohibited from speaking their languages or participating in cultural practices.

"Countless students emerged from the schools as lost souls, their lives soon to be cut short by drugs, alcohol and violence," the commission's interim report said.

That legacy of abuse and isolation has been cited by Indian leaders as the root cause of epidemic rates of alcoholism and drug addiction on reservations. Canada's more than one million aboriginal people remain the country's poorest and most disadvantaged group.

The Truth and Reconciliation Commission of Canada's interim report titled *They Came for the Children* is part of an initiative to understand the dark period in Canadian history and help the community heal. The commission was created as part of a \$5 billion class action settlement in 2006 – the largest in Canadian history – between the government, churches and 90,000 surviving students.

A telling quote from Hector Langevin, the Public Works Minister of Canada in 1883, opens the report: "In order to educate the children properly, we must separate them from their families. Some people may say that this is hard, but if we want to civilise them we must do that."

The federal government acknowledged 10 years ago that physical and sexual abuse in the schools was rampant. Many students recall being beaten for speaking their native languages and losing touch with their parents and customs. "It is commonly said that it takes a village to raise a child. The government of Canada took little children away from their villages and placed them into institutions that were the furthest things from a village you could expect," said commission chairman Justice Murray Sinclair during a press conference to present the report on Friday.

"Then, on top of that, the government of Canada set out to destroy their villages so when they got out of those institutions, they didn't have a village to go to," he added.

The commission made 20 recommendations in its interim report, including a call for all public schools to include material about the historical treatment of Canada's Indians. The commissioners are set to deliver their full report when their mandate expires in 2014.●

டாக்டர் விக்டர் ஜே. பிகராதோ

மருத்துவத்தில் தண்டுக் கலங்கள் (Stem Cells)

அண்மையில் என்னிடம் சிகிச்சை பெற்று வந்தவர்களின் சிலர் சீனாவுக்குச் சென்று சலரோகம் (Diabetes), சிறுநீரகச் செயலிழப்பு (Kidney failure) போன்றவற்றிற்குத் தண்டுக் கலங்கள் விதைத்தல் (Stem Cells Transplant) என்ற சிகிச்சை பெற்று வந்தனர். ஆனால் இச்சிகிச்சைகள் அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவு பலனளிக்கவில்லையாதலால் மீண்டும் அங்கு சென்று அச்சிகிச்சையைப் பெற்று வந்தனர். அதன் பலனைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

முதலில் தண்டுக்கலங்கள் என்றால் என்ன; இவை மருத்துவத்தில் எந்த அளவுக்கு உதவுகின்றன என்பதனைப் பார்ப்போம். தண்டுக் கலங்கள் என்பவை வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கும் உருவாக்கம் பெறாத கலங்களாகும். ஒரு சிசு உருவாகும்பொழுது இக்கலங்கள் காலப்போக்கில் உருமாற்றம் பெற்று, வெவ்வேறு உறுப்புகளைத் தோற்றுவிக்க, அவை இணைந்து சிசுவின் உடலாக உருவாகின்றது. ஒரு குழந்தை பிறக்கின்றபொழுது இத்தகைய தண்டுக் கலங்கள் அதிகளவில் தொப்புள் கொடியில் காணப்படுகின்றன. இதனைவிட, நாட்கணக்கில் தமது வாழ்வுக் காலத்தைக் கொண்டுள்ள கலங்களான எமது குருதிக் கலங்களை (செங்குருதிக் கலங்கள் - Red blood cells, வெண்குருதிக் கலங்கள் - White blood cells, குருதிச் சிறுதட்டுக்கள் - Platelets) தொடர்ச்சியாக உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் எமது எலும்பு மச்சை (Bone marrow)யிலும் எமது கொழுப்புக் கலங்களிலும் இவை ஓரளவு காணப்படுகின்றன. இக்கலங்களின் சிறப்பு என்னவெனில், இவை ஆய்வுக் கூடங்களின் வளர்ப்பூடகங்களில் வளரக்கூடிய வாய்ப்பினை அதிகம் கொண்டுள்ளன.

இத் தண்டுக்கலங்களின் கருவினை அகற்றி எமக்குத் தேவையான உறுப்பொன்றின் கலத்தின் கருவொன்றை அதனுள் மாற்றிச் செய்வதன் மூலம், எமக்கு வேண்டியதோர் உறுப்பினை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். இதுவே இச்சிகிச்சை முறையின் அடிப்படைக் கோட்பாடு. இச்சிகிச்சை முறைக்கான ஆய்வுகள் பல விலங்குகளிலும் மனிதரிலும் வெற்றியளித்ததைத் தொடர்ந்து, இச்சிகிச்சை முறைக்கான, கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய அங்கீகாரம் சில நாடுகளிலும், கட்டுப்பாடுகள் குறைந்த அங்கீகாரம் வேறு சில நாடுகளிலும் கிடைத்துள்ளன. கனடாவில் இதற்கான முழுமையான அங்கீகாரம் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

சலரோகமுள்ளவர்களின் பெரும்பாலானோருக்குச் சதையி (Pancreas)யில் இன்சலினைச் (insulin) சுரக்கும் கலங்கள் செயலிழப்பதே நோய்க்குக் காரணமாகும். எனவே தண்டுக் கலங்களின் கருவினைச் சதையிக் கலங்களில் கருவினால் மாற்றிச் செய்து, அவற்றை நோயாளியின் சதையியினுள்

விதைப்பதன் மூலம் இன்சலின் சுரப்பினை அதிகரித்துச் சலரோகத்தைத் தீர்க்கலாம்.

இதைப் போலவே சிறுநீரகம் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்குப் பாதிக்கப்பட்ட கலங்களைப் போன்ற பாதிப்பற்ற கலக்-கருக்களைக் கொண்ட தண்டுக் கலங்களைச் சிறுநீரகங்களில் விதைப்பதன் மூலம், மருத்துவச் செலவாணியின் கணிசமான அளவை விழுங்கும் சிறுநீரகச் செயற்பாட்டுக் கருவி (Dialysis), சிறுநீரக மாற்றி (Kidney Transplant) என்பவற்றைத் தவிர்ந்துக் கொள்ளலாம். அத்தோடு குருதிப் புற்றுநோய் (Blood Cancer) உள்ளவர்களுக்குப் பாதிக்கப்பட்ட எலும்பு மச்சைகளை அகற்றி, நல்ல கருக்களைக் கொண்ட தண்டுக் கலங்களை விதைப்பதன் மூலம் குணப்படுத்த முடியும். இச்சிகிச்சை சொல்வதற்கு எளிதாக இருந்தாலும், நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எமது உடலிலே நோயை எதிர்க்கும் கலங்களான பிறபொருளெதிரிகள் போன்ற கலங்கள் புதிதாக வருகின்ற கலங்களை எதிர்த்து அழித்துவிடக்கூடும். இதனை இழைய நிராகரிப்பு (Tissue Rejection) என்று கூறுவர். அது மட்டுமன்றிப் போதுமான அளவு ஒருவருக்குப் பொருத்தக்கூடிய இத்தகைய தண்டுக் கலங்களைப் பெறுவதும் சிக்கலானதே. அத்தோடு ஒருவருக்கு ஒரு நோய் ஏற்படுவதற்கான காரணி அவரது உடலிலே தொடர்ந்து இருக்குமாயின், அல்லது அக்காரணிகளைத் தொடர்ந்தும் அவர் எதிர்கொள்ளவேண்டி இருக்குமாயின், காலப்போக்கில் மீண்டும் அவர் அந்த நோய்க்கு உள்ளாக நேரிடும்.

எனவே, இச்சிகிச்சை முறையானது சில மாற்றங்களுக்கூடாக, மிகவும் பயனுள்ள, எல்லா நாடுகளிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வழமையான சிகிச்சை முறையாக மாறும் காலம் வெகுதூரத்தில் இல்லையென்றாலும், இச்சிகிச்சை முறை தற்போது ஒரு பரிட்சார்த்த நிலையில் உள்ளதென்றுதான் கூற வேண்டும்.

கனடாவில் இச்சிகிச்சை முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஐம்பது ஆண்டுகள் பூர்த்தியடைந்துள்ளது. தற்போது இருதயநோய், புற்றுநோய், மூட்டுவாதம் (Arthritis), பாரிசுவாதம், Autism எனப்படும் சிறுவர்களின் மூளைச் செயற்பாட்டு வேறுபாடு போன்ற பல்வேறு நோய்களைக் குணமாக்கவல்லது இச்சிகிச்சை முறை. பல ஆய்வுகள் நம்பிக்கையூட்டுகின்றன. இதனால் குழந்தை பிறந்ததும், அதன் தொப்புள் கொடிக் கலங்களைச் சேகரித்து வைப்பதன் மூலம், எதிர்காலத்தில் அக்குழந்தைக்கோ அல்லது வேறு நபர்களுக்கோ உதவுவதற்காக இக்கலங்களைச் சேர்த்து வைக்கும் வங்கிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே ஒளிமயமான, ஆரோக்கிய எதிர்காலத்தை நோக்கி நாம் நடைபோடுகிறோம்.●

நாகா இராமலிங்கம்

மருந்தும் நஞ்சாகலாம்

நாம் ஒவ்வொருவரும் எமது உடல் நலனில் அக்கறையுடன் மருந்துகளை உட்கொள்கிறோம். ஆனாலும் சிலவேளைகளில் இந்த மருந்துகளை எமக்கு எதிர்பாராத சில தீய விளைவுகளை கொண்டு வருகின்றன. மருந்துகளால் வரக்கூடிய பக்க விளைவுகள் அல்லது ஒவ்வாமையைத் தாண்டி பல விபரீதங்கள் ஏற்படுவதற்கு ஒரு காரணம் நாம் மருந்து மாத்திரைகளை சரியான முறையில் எடுக்கத் தவறுவதாகும். ஒன்றில் சரியான அளவு மருந்து எடுக்க தவறுவது, அல்லது நேரம் தவறி எடுப்பது, அல்லது பல வகைப்பட்ட மருந்துகளை வைத்திய ஆலோசனை இன்றி எடுப்பது, இப்படி பல காரணங்கள்.

இளவயதினரை விட முதியவர்களே இந்தத் தவறை செய்கிறார்கள். ஒன்றிரையோ வைத்தியசாலைகளிலுள்ள அவசர பிரிவுக்கு வரும் முதியவர்களில் ஏழில் ஒருவர் தவறான மருந்து பாவித்ததனால் ஏற்பட்ட கோளாறு காரணமாகவே அங்கு சிகிச்சை பெற வருகிறார்கள் என்பது ஒரு தரவு. அதிலும் ஒரு நாளைக்கு மூன்று வகைக்கு மேலான மருந்துகள் எடுப்பவர்கள் இலகுவில் இந்த பிரச்சனைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

இளையவர்களை விட இப்படியான தாக்கங்கள் ஏன் முதியவர்களுக்கு இலகுவில் ஏற்படுகிறது என்பதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. வயதோடு சம்பந்தப்பட்ட சில உடல் ரீதியான மாற்றங்கள் இதற்கு ஒரு காரணம். அவர்களின் ஈரல், சிறுநீரகங்கள், இருதயம், மூளை, நரம்புத்தொகுதி என்பனவற்றில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்கள் ஒரு காரணம்.

இதனால் மருந்துகளினால் ஏற்படக்கூடிய பக்கவிளைவுகளும், குறித்த அளவுக்கு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ மருந்து எடுப்பதினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்களும் இவர்களுக்கு அதிகம். மறதியும் அதோடு வரக்கூடிய தடுமாற்றமும் இன்னும் ஒரு காரணம். மருந்து எடுத்தோமா இல்லையா என்ற மறதியில் சில வேளை இரண்டு மடங்கு மருந்தை எடுக்கக்கூடிய சாத்தியங்களும் அதிகம். கண்பார்வைக்குறைவு இன்னுமொரு காரணம்.

இதன் காரணமாக மாத்திரைப் புட்டி லேபல்களை சரியாக வாசிக்காமல் மாத்திரைகளை மாற்றி எடுப்பதும் ஒரு காரணம். இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்மில் பலர் மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மருந்து வகைகளை எடுக்கிறோம். ஒன்றிரையோவைப் பொறுத்தமட்டில் மூன்றில் இரண்டு

முதியவர்கள் ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட மருந்துவகைகளை எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஐந்தில் ஒருவர் பத்துக்கும் மேலான மருந்துவகைகளை எடுக்கிறார்களாம். பலர் டாக்டரின் மருந்து சீட்டு தேவைப்படாத மருந்துகள் (over the counter drugs) அத்தோடு இன்னும் பல மூலிகை மருந்துகள் ஆகியனவற்றை எல்லாம் சேர்த்து எடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். சிலர் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட குடும்ப வைத்தியரிடம் தமது வசதிக்கு ஏற்றவாறு போகிறார்கள். இதனால் ஒரு வைத்தியரிடம் கிடைக்கக்கூடிய விசேஷ அவதானம், நோயாளிக்கு என்ன மருந்துகள் ஒத்துவராது, என்ன மருந்துக்கு எவ்வாறான பக்க விளைவுகள் முன்பு ஏற்பட்டன என்பது போன்ற முக்கிய தகவல்கள் கவனிக்கப்படாமல் போகலாம்.

பார்மசியில் டாக்டரின் மருந்துத் துண்டு இல்லாமல் வாங்கக்கூடிய மருந்துகளைக் கூட ஒரு முறை மருந்தாளருடன் கலந்தாலோசித்த பின்னரே வாங்குவது நல்லது.

இன்னுமொரு செய்யக்கூடாத ஒரு தவறை எம்மில் பலர் செய்கிறோம். அதுதான் எமக்கு என்று தரப்பட்ட ஒரு மருந்தை இன்னும் ஒருவருக்குக் கொடுப்பது. உதவி செய்கிறோம் என்று நினைத்து நாம் ஆபத்தை விளைவிக்கிறோம். ஒரே நோயாக இருந்தாலும் இரு வேறு மனிதர்களின் மருந்து அளவுகள், அவை எப்படி என்ன விதத்தில் எடுப்பது என்பன ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடும். வைத்தியர் ஒருவரே அதை நிர்ணயப்படுத்தக்கூடியவர் என்பதை நாம் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

சிலர் மறதி காரணமாக மருந்துகளை எடுத்தோமா இல்லையா என்ற தடுமாற்றத்தில் இரண்டு முறை எடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதற்கும் நாம் எளிதில் எடுக்கக்கூடியவாறு நாள், நேரம் குறிக்கப்பட்டு ஒழுங்கு செய்யப்படக்கூடிய மருந்து கொள் அட்டைகளை (pill organizer) வாங்கி அதில் குளிசைகளை போட்டு பாவிக்கலாம். உங்கள் மருந்தாளரைக் கேட்டால் அவர்கள் இதை உங்களுக்கு இனாமாக செய்து தர கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

தனியாக வாழும் ஒருவரைவிட குடும்பத்தில் பலருடன் ஒன்றாக வாழும் முதியவர்கள் இரட்டிப்பு கவனமாக இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பாவிக்கும் பலவேறு வகையான மருந்துகளைத் தவறுதலாக மாற்றி எடுக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் இங்கு அதிகம். ஒவ்வொரு

முறையும் நாம் மாத்திரைப் புட்டியை கையில் எடுக்கும்போது அதன் லேபலில் குறித்திருக்கும் விபரத்தை கவனித்த பின்பே அதை திறக்க வேண்டும். நோயாளியின் பெயர், மருந்தின் பெயர், மருந்தின் அளவு (அதாவது எத்தனை குளிசை) சரியான நேரம் (காலை, பகல், இரவு) சரியான முறை (அதாவது உணவின் பின்பு, முன்பு) என்பனவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும். சில மாத்திரைகள் விழுங்குவதற்கு பதிலாக நாக்கின் கீழ் வைப்பன. அவற்றை அப்படியே தான் எடுக்க வேண்டும். மருந்துகளை ஒரு போதும் இருட்டில் வைத்து எடுப்பதை தவிர்த்து கொள்ளுவது அவசியம்.

பலர் மருந்துகளை தவறாக எடுப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். ஒரு போதும் இரண்டு மூன்று வகையான மருந்துகளை ஒரு புட்டியில் போட்டு கலந்து வைத்திருப்பதை தவிர்ப்பது முக்கியம். சிலர் எங்காவது பயணம் போகும் போது கொண்டு போவதற்கு லேசாக இப்படி செய்வார்கள். இன்னுமொன்று நாம் பாவிக்கும் மருந்துகளை கண்ட கண்ட இடங்களில் வைப்பது, மிகவும் சூடான குசினியில் வைப்பது அல்லது ஈரலிப்பான குளியலறையில் வைப்பது நல்லதல்ல.

எப்பொழுதும் நீங்கள் பாவிக்கும் மருந்துகளின் காலாவதியாகும் திகதியை (expiry date) அடிக்கடி கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த திகதியின் பின்பு அந்த மருந்தை பாவிக்க கூடாது. பெரிய கொள்கலங்களிலிருந்து எண்ணி எடுத்து வேறு சின்ன குளிசை புட்டியில் போட்டு உங்களுக்கு தரப்படும் மருந்துகளின் காலாவதியாகும் திகதியை உங்கள் மருந்தாளரிடம் கேட்டு அதை உங்கள் மருந்துப் புட்டியில் குறித்து வைத்துக்கொள்வது நல்லது.

பாவிக்காத அல்லது காலாவதியான மருந்துகளை அங்கிங்கு வீசாமல், அல்லது கழிவறைக்குள் போட்டு அகற்றாமல் அவற்றை உங்கள் மருந்தகத்திலேயே கொண்டு போய் கொடுங்கள். அவர்கள் அதை சரியான முறையில், சுற்றாடல் மாசுபடாத விதத்தில் அழித்து விடுவார்கள்.

நாம் பலரும் சொல்ல மறுக்கும் இன்னும் ஒரு விடயத்திலும் நாம் மிக அவதானமாக இருப்பது நல்லது. நீங்கள் மது அருந்தும் பழக்கம் உள்ளவராக இருந்தால், நிச்சயமாக அது பற்றி மறைக்காமல் உங்கள் வைத்தியரிடமும் மருந்தாளரிடமும் கலந்து பேசுங்கள். பல மருந்துகளுடன் மதுபானம் அருந்துவது ஆபத்தை கொண்டு வரக்கூடியது. எமது சமூகத்தைப் பொறுத்தளவில் இன்னுமொரு பிரச்சனை மிகவும் வேகமாக தலைதூக்கி வருகிறது.

இந்நாட்டில் அனுமதி பெறப்படாத பலதரப்பட்ட மருந்துவகைகளை இந்தியா, இலங்கை, சீனா போன்ற நாடுகளிலிருந்து தருவித்து இங்கே வியாபாரம் செய்வது மிக வேகமாக பரவி வருகிறது. பலரும் இதை ஒரு லாபம் தரக்கூடிய வியாபாரமாக ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். ரொறன்ரோவில் வெளிவரும் தமிழ் ஊடகங்கள் எல்லாம் சாரமாரியாக இந்த மருந்து விளம்பரங்களை நாளுக்கு நாள் தந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

இது போதாதென்று பல போலி வைத்தியர்களும், மந்திரக்காரர், சாமியார்கள் என இன்னும் பலரும் இந்தியாவிலிருந்து இங்கே வந்து எமது மக்களின் பணத்தை உறுஞ்சுவதோடல்லாமல் அவர்களது உடல் நலத்திற்கும்

கேடு விளைவிக்கிறார்கள். இப்படியாக இவர்கள் செய்யும் பொறுப்பற்ற மருந்து வியாபாரங்களினால் கஷ்டத்தில் மாட்டிக்கொள்வது, தமது நோயிலிருந்து விமோசனம் கிடைக்காதா என்று ஏங்கி நிற்கும் அப்பாவி நோயாளர்களே. கடைசியில் இவர்களது நோய் இன்னும் மோசமடைவதோடு பல ஆபத்தான பக்கவிளைவுகளும் வந்து சேர்கின்றன.

இன்னும் ஒரு விடயத்தை இங்கே சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். எம்மில் சிலர் ஒரு நோய்க்கு தரப்படும் மருந்துகளை, விசேசமாக நுண்ணுயிர் கொல்லிகளை (antibiotics) சரியான முறையில் குறிப்பிட்டளவு நாட்கள் வரைக்கும் எடுப்பதில்லை. நோய் அறிகுறிகள் கொஞ்சம் தணிந்தவுடன் மருந்து எடுப்பதை நிறுத்தி விடுவார்கள். இது நல்லதல்ல. இப்படி செய்வதனால் நோயை ஏற்படுத்தும் பக்மீரியா போன்ற நுண்ணுயிர்களை மேலும் எதிர்க்கும் சக்தியை நீங்களாகவே வலுவிழக்க செய்கிறீர்கள்.

இதனால் அடுத்த முறை இதே நோய் வரும்பொழுது முன்பு பாவித்த மருந்தை விட இன்னும் வலுவான ஒரு மருந்தை பாவிக்க நேரிடுகிறது. மருந்துகளின் வலு கூடக்கூட எமக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் பக்க விளைவுகளும் அதிகமாகின்றது. இது கத்தியால் செய்யக்கூடியதை கோடரியால் செய்வது போன்றது. இன்னும் சிலர் ஒரு நோய்க்காக ஒரு வாரத்தில் இரண்டு டாக்டர்களிடம் போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவற்றால் பல தீங்குகள் நமக்கு வந்து சேரலாம்.

பல நாடுகளைப் போலல்லாமல் எமது கனடா நாடு நல்லதொரு வைத்திய வசதிகளை நம் எல்லோருக்கும் வழங்கி வருகிறது. அதை நாம் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் மிகவும் பொறுப்புள்ள முறையில் பாவிக்க வேண்டும்.

சுருக்கமாக சொல்லப்போனால் நாம் எடுக்கும் மருந்து எம் நோய் தீர்க்கும் நிவாரணியாவது போல அதே மருந்தைத் தவறான முறையில் கையாண்டால் அது எமக்கு நஞ்சாகவும் மாறலாம் என்பதை நாம் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும்.●

The risks of improper disposal of drugs

When prescription or over-the-counter drugs are thrown into the garbage, or flushed down the sink or toilet, their chemical components may be added to the water supply or soil. The presence of these substances in the environment is becoming an important national and international issue. Although the concentration levels of these products in the environment may be very low, they may be enough to have adverse effects on the environment and, indirectly, on human health. Of particular concern are the potential adverse effects of cumulative, long-term exposure to trace amounts and mixtures of pharmaceuticals on vulnerable populations, including pregnant women, newborns, and children.

ராஜ்மோகன் செல்லையா

ஆண் அல்லது பெண் குழந்தைகளை நாங்களே தீர்மானிக்கலாம்

மருத்துவ ஆராய்ச்சிகளில் பெரும் வளர்ச்சி கண்டுள்ள இந்த நூற்றாண்டில், எம்மைச் சூழ நடக்கும் விடயங்கள் பற்றிய அறிவைப் பெற்றிருப்பது கட்டாய தேவையாக இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் அதற்கு சமனான எதிர்ந்தாக்கம் இருப்பது போல், ஒவ்வொரு விளைவுகளுக்கும் மூல காரணங்கள் இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

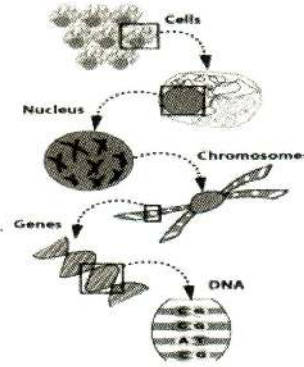
திருமணம் எமது வாழ்வியலின் முக்கிய நிகழ்வு. குழந்தைப்பேறு என்பது ஒரு பாக்கியம். குழந்தை பிறக்கும் இனிமையான பொழுதுகளில் பிறக்க இருக்கும் குழந்தை ஆண் குழந்தையா? அல்லது பெண் குழந்தையா? என்ற ஒரு கேள்வி கட்டாயம் எம்மிடம் மறைந்து நிற்கும். அத்துடன் இரண்டாவது குழந்தையின் போது இந்தக் கேள்வி இன்னும் இரட்டிப்பாகிவிடும் என்பதும் உண்மை.

கருவில் உருவாகி இருப்பது ஆண் குழந்தையா அல்லது பெண் குழந்தையா என்பது எப்படித் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது, யார் இதைத் தீர்மானிக்கின்றார்கள், இது எமது தலையிலே எழுதப்பட்டுள்ளதா, அல்லது முற்பிறப்பிலே இதுவேல்லாம் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளதா?

இது பலருக்கும் புரியாத புதிராக இருக்கின்றது. அத்துடன் நாமே எமக்கு விரும்பிய குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பதும் பலரது எதிர்பார்ப்புகளாக இருக்கின்றது.

மனித உடற் கட்டமைப்பின் அடிப்படை அலகான நிறமூர்த்தங்கள் மற்றும் மரபணுக்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வதன் மூலம் இவற்றுக்கான பதிலை நீங்களே கண்டுபிடிப்பதோடு ஆண் அல்லது பெண் குழந்தை உருவாகுவதன் இரகசியம் பற்றிய விஞ்ஞான ரீதியிலான விளக்கங்களையும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

எமது உடல் 100 trillion களுக்கும் மேலான நுண்ணிய கலங்களினால் (cells) உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒவ்வொரு கலத்தினுள்ளும் கரு அமைந்திருக்கின்றது. ஒவ்வொரு கருவின் உள்ளே 23 சோடி நிறமூர்த்தங்கள் (Chromosomes) காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 22 சோடி autosomesகளும் 2 Sex Chromosomes அடங்கும்.

இந்த நிறமூர்த்தங்களுக்கு உள்ளே மரபணுக்கள் எனப்படும் Genes களும் அதன் உள்ளே புரதத்தைச் சுரக்கும் DNA க்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த நிறமூர்த்தங்கள் தான் ஒரு குழந்தை ஆணா, பெண்ணா, கட்டையா, நெட்டையா, கறுப்பா, சிவப்பா கை எப்படி இருக்கும், கால் எப்படி இருக்கும் போன்ற அனைத்து விடயங்களையும் தீர்மானிக்கும் தலைமைச் செயலகமாக செயற்படுகின்றன. மொத்தத்தில் ஒரு குழந்தையின் உயிர் தரவுகள் அனைத்தும் தாயின் கருவறையிலேயே எழுதப்பட்டுவிடுகின்றன.

மனித உடலின் கருவில் உள்ள 46 வகையான நிறமூர்த்தங்களில் 23 வகையான நிறமூர்த்தங்கள் தாயிடம் இருந்தும், அடுத்த 23 வகையான நிறமூர்த்தங்கள் தந்தையிடம் இருந்தும் பிரதியெடுக்கப்பட்டு 23 சோடி நிறமூர்த்தங்களாக இணைந்து காணப்படுகின்றன.

கருக்கட்டலின் போது தாயின் முட்டையில் இருந்து பிரதியெடுக்கப்பட்டிருக்கும் 23 நிறமூர்த்தங்களும் தந்தையின் விந்தில் இருந்து பிரதியெடுக்கப்பட்டிருக்கும் 23 நிறமூர்த்தங்களும் ஒன்று சேர்ந்து 46 நிறமூர்த்தங்களுடன் ஒரு குழந்தையின் கரு உருவாக்கப்படுகின்றது. கருக்கட்டலில் இடம்பெறும் இந்த நிகழ்வு ஒரு குழந்தையின் முற்று முழுதான அடிப்படை விடயங்களைத் தீர்மானிக்கும் பெரும் நிகழ்வாகக் கருதப்படுகின்றது.

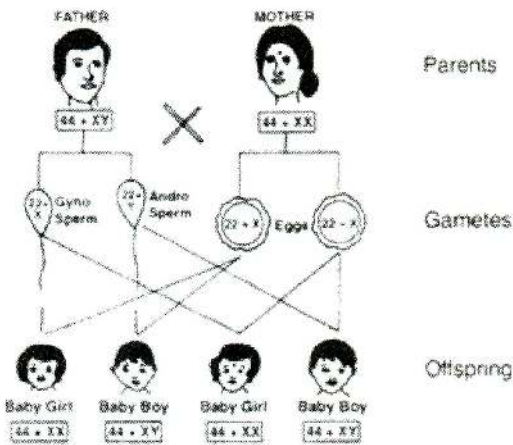
உதாரணமாக ஒரு குழந்தையின் தலைமுடி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தாயிடம் இருந்து ஒரு நிறமூர்த்தமும் தந்தையிடம் இருந்து ஒரு நிறமூர்த்தமும் ஒன்றாக சேர்ந்து ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு அவற்றின் பலத்திற்கு ஏற்ப புறக் காரணிகளுடன் குழந்தையின் தலைமுடி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

இது போலவே குழந்தையின் கை, கால், மூக்கு போன்ற ஒவ்வொரு அங்கமும் நிறமூர்த்தங்களின் ஒழுங்குபடுத்தல் மூலமாகவே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

கருக்கட்டலில் பிரதியெடுக்கப்படும் 23 சோடி நிறமூர்த்தங்களில் 23வது சோடி நிறமூர்த்தம் Sex chromosomes என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில், இந்த நிறமூர்த்தமே கருக்கட்டலின் போது குழந்தை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் நிறமூர்த்தங்களாகச் செயற்படுகின்றன.

தாயின் 23வது சோடி sex நிறமூர்த்தத்திலே இரண்டு XX என்ற நிறமூர்த்த அலகும், தந்தையின் 23வது சோடி sex நிறமூர்த்தத்திலே இரண்டு XY என்ற நிறமூர்த்த அலகும் அமையப் பெற்றிருக்கின்றன. அதாவது XX என்றால் பெண் என்றும் XY என்றால் ஆண் என்றும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

கருவிலே வளரும் குழந்தை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்ற தீர்மானம் இந்த 4 வகையான நிறமூர்த்த அலகுகளின் நிகழ்தகவுச் சேர்க்கையினாலேயே (XX,XY and XX,XY) முடிவு செய்யப்படுகின்றது. தாயின் X ம் தந்தையின் Y ம் சேர்ந்தால் ஆணாகவும், தாயின் X ம் தந்தையின் X ம் சேர்ந்தால் பெண்ணாகவும் கரு உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்.

சாதாரண கருக்கட்டல் இடம்பெறும் முன்னர் தாயிடம் உள்ள இரண்டு XX நிறமூர்த்த அலகில் ஒன்று முட்டைக்குள் கடத்தப்படுகின்றது. அதேபோல் சாதாரண கருக்கட்டல் இடம்பெறும் முன்னர் தந்தையிடம் உள்ள இரண்டு XY நிறமூர்த்த அலகில் இருந்து ஒரு X அல்லது ஒரு Y விந்துக்குள் கடத்தப்படுகின்றது. ஆண்களிடம் உருவாகும் ஆயிரக்கணக்கான விந்துகளில் X நிறமூர்த்த அலகும் Y நிறமூர்த்த அலகும் தனித்தனியாகக் கலந்து காணப்படும்.

தாயின் முட்டையில் இருக்கும் X நிறமூர்த்த அலகுடன் தந்தையின் விந்தில் இருக்கும் Y நிறமூர்த்த அலகு சேருமானால் XY என்ற இணைப்பில் ஆண் குழந்தை உருவாகின்றது.

அதேபோல் தாயின் முட்டையில் இருக்கும் X நிறமூர்த்த அலகுடன் தந்தையின் விந்தில் இருக்கும் X நிறமூர்த்த அலகு சேருமானால் XX என்ற இணைப்பில் பெண் குழந்தை உருவாகின்றது.

இதுதான் இயற்கையின் நியதி.

மேலே குறிப்பிட்டபடி தாயின் முட்டையில் எப்பொழுதும் X

நிறமூர்த்த அலகு மட்டுமே இருக்கும். தந்தையின் விந்துகளில் X நிறமூர்த்த அலகு அல்லது Y நிறமூர்த்த அலகு காணப்படும். கருக்கட்டலின் போது தந்தையின் எந்த நிறமூர்த்த அலகு தாயின் முட்டையுடன் சேருகின்றதோ அதன்படியே ஆண், பெண் குழந்தைகள் உருவாகின்றன. ஒரு குழந்தை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதைத் தீர்மானிப்பது ஆண்கள் மட்டுமே. இதற்கும் பெண்களுக்கும் எதுவித சம்பந்தமும் இல்லை என்பது இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இடம்பெறும் ஆண் வாரிசு இல்லையே என்ற மாமியார் - மருமகள் கொடுமைகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கும் ஒரு விடயம்.

இப்பொழுது ஆண் அல்லது பெண் குழந்தை உருவாகுவதன் விஞ்ஞான ரீதியிலான அடிப்படை விளக்கங்களை அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். இனி ஆண் அல்லது பெண் குழந்தை பெறுவதின் இரகசியம் என்ன என்றும், ஆண் அல்லது பெண் குழந்தையை நாமே தீர்மானித்துப் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமா போன்ற விடயங்களையும் பார்ப்போம். ஒரு குழந்தை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதைத் தீர்மானிப்பது ஆண்களின் விந்து மட்டுமே என்ற வகையில் ஆண்களின் X மற்றும் Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் இயல்புகளையும்,

பெண்களின் முட்டையின் தரிப்பிடங்களையும், எமது உடல் தன்மைகளையும் அவதானித்து அதற்கேற்றவாறு ஆண் மற்றும் பெண் குழந்தைகளை நாங்களே தீர்மானித்துப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்கின்றார்கள் மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்கள். இது விடயமாக ஏராளமான தகவல்கள் வெளியாகியுள்ள போதிலும் விஞ்ஞான ரீதியிலான சில அடிப்படைத் தகவல்களை மேலும் அறிந்து கொள்வோம்.

ஆண் குழந்தை பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை முதலில் பார்த்தால், பொதுவாகவே ஆண்களின் விந்துகளில் உள்ள Y நிறமூர்த்த அலகுகள் அதிக சக்தி கொண்டவை. ஆனால், இவை சக்தியை கூடுதலாக வீணடித்து விரைவில் இறந்து விடும் தன்மை கொண்டவை. மாறாக ஆண்களின் விந்துகளில் உள்ள X நிறமூர்த்த அலகுகள் சக்தி குறைந்தவை. ஆனால், நீண்ட நேரம் உயிர் வாழும் தன்மை கொண்டவை.

இதன்படி ஆணின் விந்து பெண்களின் முட்டையை சென்றடைவதற்கான தூரம், நேரம் மற்றும் அவை கொண்டுள்ள சக்தியின் அளவு போன்ற விடயங்களின் அடிப்படையில் ஆண், பெண் குழந்தைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்ற முடிவுக்கு வரமுடியும். விந்து பெண்களின் முட்டையை நோக்கி நீந்திச் சென்றடைவதற்கான தூரம் குறைவாக இருக்கும் போது அதிக சக்தி கொண்ட Y நிறமூர்த்த அலகு முட்டையை நோக்கி விரைவில் நீந்திச் சென்றடைந்து ஆண் குழந்தையை உருவாக்கிவிடுகின்றது. பெண்களுக்கு மாதவிடாய் வந்து 14-15 (ovulation period) நாட்களில் பெண்களின் முட்டை முழுமையடைந்து சற்று நகர்ந்து கருத்தரிக்கும் இடத்திற்கு அண்மையில் வந்து விடும்.

இந்த நேரத்தில் கருக்கட்டல் இடம்பெற்றால் Y நிறமூர்த்த அலகுகள் மிகவும் விரைவாக முட்டையை அடைந்து ஆண் குழந்தை பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை அதிகமாக கொடுத்துவிடுகின்றன. ஏனெனில் X நிறமூர்த்த அலகுகள் ஆறுதலாக முட்டையை நெருங்குவதற்கு முன்னதாக Y நிறமூர்த்த அலகுகள் முட்டையை அடைந்து ஆண் கருவை

உருவாக்கிவிடும். Ovulation Period எனப்படும் முட்டை சூலில் இருந்து வெளியேறும் நாள் பெண்களுக்குப் பெண்கள் வித்தியாசப்படுவதும் முட்டையின் தரிப்பிடத்தை சரியாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாமையும் விதிவிலக்குகளை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

பெண் குழந்தை பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களைப் பார்க்கும் போது, பெண்களுக்கு மாதவிடாய் வந்து கிட்டத்தட்ட 13 நாட்களுக்கு முன்னரான காலத்தில் (early ovulation) முட்டை வெளியேறி ஆரம்ப நிலையில் இருக்கும். இக்காலத்தில் விந்து முட்டையை நெருங்குவதற்கான தூரமும் சற்று அதிகமாகக் காணப்படும்.

இந்த நிலையில் கருக்கட்டல் இடம்பெற்றால் Y நிறமூர்த்த அலகுகள் எல்லாம் நீந்த முடியாமல் தத்தளிக்க X நிறமூர்த்த அலகுகள் முட்டையை சென்றடைந்து பெண் குழந்தையை உருவாக்கிவிடுகின்றது. மேலே கூறியபடி முட்டை சூலில் இருந்து வெளியேறும் நாளின் மாறுபாடுகள் மற்றும் உடல் கூறின் தன்மைகள் இதற்கும் விதிவிலக்குகளை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

எனவே, முட்டை உருவாக்கப்பட்டு அது இருக்கும் தரிப்பிடத்தின் தூரத்தைப் பொறுத்தே ஆண், பெண் குழந்தைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் ஆணின் விந்துகளில் இருக்கும் X மற்றும் Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் செறிவுகள் மற்றும் ஆண் பெண் இருவரது உடலின் இரசாயன கட்டமைப்புகள் போன்ற பல மறைமுகமான காரணங்கள் இவற்றுக்கு மேலும் விதிவிலக்காக அமைந்துவிட முடியும்.

உடலின் உள்ளே நடைபெறும் மேற்கூறிய தகவல்களை விட, வேறு என்னென்ன புறக் காரணிகள் பெண் குழந்தைகளின் உருவாக்கத்தில் பங்குகொள்கின்றன என்று பார்த்தால், ஆண்களின் விந்துகளில் உள்ள Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் சக்தியை மேலும் குறைக்கும் போது பெண் குழந்தைகள் உருவாகுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை அதிகரிக்க முடியும்.

ஆண்கள் உடலுறவுக்கு முன்னர் அதிக நேரம் உணர்ச்சிப் பரவச நிலை (orgasm) கொள்ளுதல், தினசரி உடலுறவு கொள்ளுதல் மற்றும் பெண்கள் உணர்ச்சிப் பரவச நிலையை (orgasm) தவிர்த்தல் போன்ற பல முறைகள் மூலம் Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் சக்தியைக் குறைத்து X நிறமூர்த்த அலகுகளை நீச்சல் போட்டியில் வெல்ல வைத்து பெண் குழந்தைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

அத்துடன் ஆண் விந்துகளில் உள்ள Y நிறமூர்த்த அலகுகள் அதிக உடல் வெப்பநிலையைத் தாங்க மாட்டாதவை. ஆண்களின் உடல் சூட்டை அதிகரிக்கும் உள் ஆடைகளை அணிதல் மற்றும் உடல் வெப்ப நிலையை அதிகரிக்கும் கொழுப்பு வகை உணவுகளை உண்ணுதல் மூலம் Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் சக்தியைக் குறைத்து பெண் குழந்தைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

அத்துடன் பெண்கள், கல்சியம் மற்றும் மக்கனீசியம் கொண்ட பால், முட்டை, மீன், இனிப்பு வகைகள் மற்றும் மரக்கறி வகைகளை உண்ணுதல் மூலம் பெண் குழந்தைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்றும் அண்மைக்கால ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஆண் குழந்தைகளின் உருவாக்கத்திற்கு உதவும் புறக் காரணிகளைப் பார்த்தால், மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்களுக்கு எதிர்மறையாக இருக்க வேண்டும்.

அதாவது Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் சக்தியைக் கூட்டுவதன் மூலம் ஆண் குழந்தைகள் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை அதிகரிக்க முடியும். ஆண்கள் உடலுறவுக்கு முன்னர் குறைந்த நேரம் உணர்ச்சிப் பரவச நிலை (orgasm) கொள்ளுதல், தினசரி உடலுறவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் மற்றும் பெண்கள் கூடுதல் உணர்ச்சிப் பரவச நிலை (orgasm) கொள்ளுதல் போன்ற பல முறைகள் மூலம் விந்துகளில் இருக்கும் Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் சக்தியை அதிகரித்து Y நிறமூர்த்த அலகுகளை போட்டியில் வெல்ல வைத்து ஆண் குழந்தைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

அத்துடன் ஆண் விந்துகளில் உள்ள Y நிறமூர்த்த அலகுகள் அதிக உடல் வெப்பநிலையை தாங்க மாட்டாதவை என்பதால் ஆண்களின் உடலை குளிர்ச்சியாக வைத்திருக்கும் உணவுகளை உண்ணுதல் மூலம் Y நிறமூர்த்த அலகுகளின் சக்தியைக் கூட்டி ஆண் குழந்தைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். அத்துடன் பெண்கள் பொட்டாசியம் மற்றும் உப்பு கொண்ட பழவகைகள், கோப்பி, கருவாடு, இறைச்சி போன்ற உணவு வகைகளை உண்ணுதல் மூலம் ஆண் குழந்தைகளை நாமே உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

ஆண், பெண் குழந்தைகள் உருவாகுவதன் இரகசியம் பற்றி இந்தக் கட்டுரைக்குள் அடக்க முடியாத பல தரவுகள் உள்ளன. தொடரும் ஆய்வுகளும் உங்கள் தேடல்களின் விரிவாக்கமும் முழுமையடையும் போது மேலதிக தகவல்களை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இறுதியாக, மேற்குறிப்பிட்ட தரவுகள் எல்லாம் ஒரு விஞ்ஞான ரீதியிலான பார்வை மட்டுமே. இதைவிட எம்மால் உணர முடியாத எத்தனையோ அக மற்றும் புறக் காரணிகள் ஆண், பெண் குழந்தைகளின் உருவாக்கத்திற்கு முக்கிய காரணங்களாக இருக்கின்றன என்பதை மறந்து விடமுடியாது.●

Food Allergies

In Canada, there are nine priority food allergens (substances which causes allergies):

Peanuts, tree nuts (almonds, Brazil nuts, cashews, hazelnuts [filberts], macadamia nuts, pecans, pine nuts [pignolias], pistachio nuts, and walnuts) sesame seeds, milk, eggs, fish (including shellfish and crustaceans), soy, wheat, sulphites.

Reactions to these allergens among allergic individuals range from mild to severe. Trace amounts of these foods can potentially be found in a wide range of food products including snack foods, health foods, baked goods, seasonings, and many other foods.

சி. சண்முகராஜா, RN, Dip. Nsg. Ed

முதுமையில் மருந்து விருந்தல்ல

வாழ்க்கைப் பயணத்தில் ஒருவர் முதுமையின் வாசலை அண்மிக்கின்ற காலகட்டத்தில் அவரின் உடல் நலம் படிப்படியாகக் குன்றத் தொடங்குகின்றது. பல்வேறு நோய்கள் ஒவ்வொன்றாக உடலையும் உள்ளத்தையும் ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கி விடுகின்றன.

இருதய நோய், மூட்டு வாதம், உயர் குருதி அழுக்கம், சுவாச நோய்கள், மனஅழுத்தம் எனப் பல நோய்கள் அடுத்தடுத்து ஏற்பட ஒவ்வொரு நோய்க்கும் ஒவ்வொரு மருந்து என்ற வகையில் பார்த்தாலும் சராசரியாக முதியவர் ஒருவர் ஒருநாளைக்கு 15 தொடக்கம் 30 வரையான எண்ணிக்கையில் மருந்து மாத்திரைகள் உட்கொள்ள வேண்டியிருப்பது என்பது ஆச்சரியத்துக்குரியதல்ல.

அண்மையில் செய்யப்பட்ட ஆய்வில், 60க்கும் 70க்கும் உட்பட்ட வயதிலுள்ள முதியவர் ஒருவருக்கு ஓராண்டுக்கு சராசரியாக 35 வகைப்பட்ட மருந்து மாத்திரைகள் மருந்துவர்களால் எழுதிக் கொடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 80 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களிலே இந்த எண்ணிக்கை சராசரியாக 70 எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முதியவர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களுக்கு மருந்துவர்களால் மேலும் மேலும் புதிதாக மருந்து மாத்திரைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டு எழுதிக் கொடுக்கப்படுவதும், அதன் காரணமாக அவர்கள் பல்வேறுவகையான மருந்து மாத்திரைகளை ஒரே தடவையில் உட்கொள்வதும், அதனால் மிகவும் பாதிப்பான விளைவுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய ஆபத்து அவர்களுக்கு மிகவும் அதிகமாகவே ஏற்படுவதும் சங்கிலித் தொடராக நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக ஆய்விலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இளம் வயதினரைப் போலல்லாது முதியவர்களில் உடல் உறுப்புக்களின் தொழிற்பாடுகள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து கொண்டு போகின்றன. பொதுவாக ஒருவர் உட்கொள்ளும் மருந்து மாத்திரைகள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட விளைவுகளை ஏற்படுத்திய பின்பு அவரின் உடலிலிருந்து அவை கழிவகற்றப்பட வேண்டும். ஒருவர் முதுமையடையும்போது இந்தக் கழிவகற்றப்படும் செயற்பாடுகள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து கொண்டே போகின்றன.

இதன் காரணமாக அவருக்கு மருந்துகளால் ஏற்படக்கூடிய பக்க விளைவுகளும் பாதகமான விளைவுகளும் ஏற்படுகின்ற ஏதுநிலை அதிகரிக்கிறது. மருந்துவர்களினால் புதிது புதிதாகப்

பரிந்துரைக்கப்பட்டு எழுதிக் கொடுக்கப்படும் மருந்துகளால் இந்த ஆபத்து இன்னும் அதிகரிக்கிறது. வயோதிப நோயாளிகள் மருந்துவமனைகளில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு மருந்துகளால் ஏற்படுகின்ற பாதகமான விளைவுகளே முதன்மைக் காரணமாக இருக்கின்றது என்பதையும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

முதுமையடைந்த நோயாளிகள் வலிக்கும் மற்றைய உபாதைகளுக்கும் நிவாரணமாக மருந்துகளை உட்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கின்ற அதேவேளை அளவுக்கதிகமாக அவர்கள் உட்கொள்ளும் மருந்துகளே அவர்களைக் கொல்லும் நோய்களை ஏற்படுத்தும் காரணிகளாக இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் அனேகமாகக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்பதும் ஆய்வுகளில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

2005ம் ஆண்டு கனடிய சுகாதார மையத்தின் அறிக்கையிலே, 1999 ஆண்டுக்கும் 2003ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் பதியப்பட்ட இறப்புகளில் 44 விதமான முதியவர்களின் இறப்புகள் மருந்துகளின் பாதகமான விளைவுகளால் ஏற்பட்ட இறப்புகள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

முதியவர்களில் உடல் உள ஆரோக்கியம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் ஏற்படும்போது முதலில் அவர்கள் உட்கொள்ளும் மருந்து மாத்திரைகளின் பாதகமான விளைவுகள் பற்றி மருந்துவர்கள் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது என்று முதியோர் மருத்துவ நிபுணர் ஒருவர் தெரிவித்துள்ளார்.

சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்ற முதியோர் மருத்துவ நிபுணர்கள் கொண்ட குழு ஒன்று சில மருந்துவகைகள் முதியவர்களுக்கு முற்றிலுமாகப் பாவிப்பதற்கு உகந்தவை அல்ல என்று பரிந்துரை செய்து அந்த மருந்துகளின் பட்டியலையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

அந்தப் பட்டியலில் மாதவிடாய் நின்றதற்குப் பின்பு பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஹோர்மோன் மருந்துகளும், உளச்சோர்வுக்காக கொடுக்கப்படுகின்ற சில மருந்துகளும் உள்ளடங்கும். இருந்தபோதிலும் பல வயோதிப நோயாளிகளுக்கு இப்போதும் இந்த மருந்துகள் கொடுக்கப்படுவதாக அறியப்படுகிறது.

நோயால் ஒருவர் பாதிக்கப்படும்போது மருந்துச் சிகிச்சை

மிகவும் அவசியமான ஒரு அங்கமாக இருக்கின்றது. பொதுவாக ஒருவருக்கு நோயால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளையும் மருந்துச்சிகிச்சையால் ஏற்படக்கூடிய பாதகமான விளைவுகளையும் ஒன்றுசேரச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து மருந்துச் சிகிச்சையின் அவசியத்தைத் தீர்மானித்த பின்பே மருந்துவர் ஒரு மருந்தைப் பரிந்துரைத்து நோயாளிக்குக் கொடுப்பார்.

துரதிஷ்டவசமாக சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்தக் கவனம் தவறவிடப்படுவது நிகழ்ந்து விடுகின்றது.

இந்த நிலையில் முதிய நோயாளர்களுக்கு மருத்துவர்களால் பரிந்துரைக்கப்படும் மருந்துகள் பற்றி நோயாளர்களுள் அவர்களின் குடும்பத்தினரும் கேள்வி எழுப்பி விபரம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

மருந்து மாத்திரைகள் உட்கொள்கின்ற விடயத்தில் கீழ்வரும் 10 கேள்விகளுக்கான பதில்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது நோயாளியினதும் அவரைப் பராமரிக்கின்ற குடும்பத்தினரதும் பொறுப்பு என்பதை இங்கு வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

மருத்துவரால் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட மருந்தின் பெயர் என்ன?

இந்த மருந்தினால் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள் என்ன, அவை எதற்காகக் கொடுக்கப்படுகின்றன?

இந்த மருந்தால் ஏற்படக்கூடிய முக்கியமான பக்க விளைவுகள் என்ன?

இந்த மருந்தின் சாதகமான அல்லது பாதகமான விளைவுகள் பற்றி அறிந்து கொள்ள ஏதாவது பரிசோதனைகள் செய்ய வேண்டியுள்ளதா?

இந்த மருந்து எவ்வளவு காலத்துக்கு தொடர்ந்து எடுக்கப்பட வேண்டும்?

புதிதாக எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட மருந்து முன்சூட்டியே எடுக்கப்படும் மற்றைய மருந்துகளுடன் சேர்த்து உட்கொள்ளும்போது ஏதாவது பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துமா?

இந்த மருந்து உட்கொள்ளும்போது குறிப்பாக ஏதாவது உணவோ அல்லது பானமோ உட்கொள்வதைத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியமா?

இந்த மருந்து 'அடிச்சன்' எனப்படும் மருந்துக்கு அடிமையாகக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துமா?

இந்த மருந்து பாவிப்பதை நிறுத்தும்போது குறிப்பாக ஏதாவது நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளதா?

இந்த மருந்துக்குப் பதிலாக மிகவும் பாதுகாப்பான வேறு மருந்து அல்லது மாற்று சிகிச்சை முறைகள் ஏதாவது உண்டா?

இந்தக் கேள்விகளுக்குரிய தகவல்களை நோயாளிக்கு அறியத்தர வேண்டிய பொறுப்பு அவரின் மருத்துவருக்கும் மருந்தை வினியோகிக்கும் மருந்தாளருக்கும் இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் இத்தகவல்களை அவர்கள் தரத் தவறும் பட்சத்தில், இது எமது உடல் நலம், உயிர் வாழ்வு

சம்பந்தப்பட்ட விடயம் என்ற வகையில் இவை பற்றி அறிந்து கொள்ளவேண்டிய கடமை முக்கியமாக எமக்கு இருக்கிறது. இந்தக் கேள்விகள் எழுப்பப்படும்போது நோயாளியின் பாதுகாப்பு பெருமளவில் உறுதி செய்யப்பட்டு பல ஆபத்தான விளைவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

ஒரு நோயாளியின் பராமரிப்பில் அந்த நோயாளர் அல்லது அவரைப் பராமரிக்கும் குடும்ப உறுப்பினர் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டியது அவசியம். நோயாளிகள் உட்கொள்ளுகின்ற மருந்துகளின் விளைவுகள், பக்க விளைவுகள் பற்றிக் கூர்மையான அவதானம் எடுக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது.

குறிப்பாக முதிய நோயாளரைப் பராமரிக்கின்ற அவரது குடும்ப அங்கத்தவர்கள் அவரில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அவதானிக்க வேண்டும்.

அவற்றைக் குறிப்பெடுத்து வைத்து, அவை பற்றி நோயாளியின் மருத்துவருக்கு அறியத்தர வேண்டியது முக்கியம். அத்துடன் நோயாளி மருத்துவர் ஒருவரைப் பார்க்கப்போகின்ற நேரத்திலோ அல்லது அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்குப் போக வேண்டிய சந்தர்ப்பத்திலோ தான் உட்கொள்கின்ற மருந்து மாத்திரைகளை அல்லது மாத்திரைகளின் பட்டியலை எடுத்துச்சென்று அவர்களிடம் காட்ட வேண்டியதும் அவசியம்.

அதன் மூலம் மருந்துகளால் ஏற்படக்கூடிய பாதகமான விளைவுகள் எவை என்பதையும் அவற்றை ஏற்படுத்துகிற மருந்து எது என்பதையும் மருத்துவர் அறிந்து நோயாளியின் மருந்துகளில் அல்லது சிகிச்சையில் மாற்றம் செய்யவதற்கு அவருக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

ஒருவர் தான் தொடர்ந்து உட்கொள்ளுகின்ற, மருத்துவரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட மருந்துகள், மூலிகை மருந்துகள் உட்பட எல்லா மருந்துகளையும் ஒரு பட்டியலிட்டு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆண்டுக்கு ஒருமுறை குடும்ப மருத்துவரிடம் சென்று நமது உடல் நலம் பற்றிய பரிசோதனைகள் செய்துகொள்வதுபோல, அந்த மருந்துப் பட்டியலை அல்லது எல்லா மருந்துகளையும் அவர் தனது குடும்ப நல மருத்துவரிடமோ அல்லது மருந்துகள் வாங்குகின்ற மருந்துக் கடையில் உள்ள மருந்தாளரிடமோ எடுத்துச் சென்று அந்த மருந்துகள் பற்றிய மீளாய்வு ஒன்றைச் செய்துகொள்ளலாம்.

30 நிமிடங்களுக்குள் செய்யப்படக்கூடிய இந்த மீளாய்வுக்கு முன்சூட்டியே நேரகாலத்தை ஒழுங்கு செய்து சுகாதார அட்டை (Health card) யையும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். கட்டணம் ஏதும் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஆகவே ஒருவர் நோய்வாய்ப்படும்போது அவர் மருந்தை விருந்தாகக்கொள்ளாது அதை மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் பாவிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் குறிப்பாக முதிய நோயாளர்களில் இதில் இன்னும் கூடிய எச்சரிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டியதும் நலவாழ்விற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது.●

‘சிந்தனைப் பூக்கள்’ எஸ். பத்மநாதன்

மறுபிறப்பு: முடிவில்லாததொரு கோட்பாடு

மறுபிறப்பு பற்றி பல்வேறு மதங்களும் வெவ்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளன. “அடுத்த பிறப்பிலையென்றாலும் நான் நல்லாயிருப்பன்”, “முற்பிறப்பிலை என்ன பாவம் செய்தனானோ தெரியவில்லை” இப்படிக்கிடந்து உத்தரிக் கிறன். இப்படி எல்லாம் முற்பிறப்பினையும் அடுத்த பிறப்பினையும் பற்றிக் கூறிக் கொண்டிருப்பவர்களைச் சாதாரணமாக எங்கும் காண முடியும். ‘காண்டம்’ என்ற சோதிடம் கூறுபவர்கள் ஒரு புறமாக கடந்த காலம், எதிர் காலம் பற்றிக் கூறி பிழைப்பு நடத்தி வருகிறார்கள்.

மூன்று கால பிறப்புக்கள் எப்படி இருக்கும் என்றும் தாங்களும் கடவுளின் மறு அவதாரம் போல இவர்கள் இயற்றிக் கூறுவர். போன ஜன்மம், புனர் ஜென்மம், முன் ஜென்மம் என்ற வார்த்தைகளையும் அடிக்கடி கேட்க முடியும். எந்தப் பிறப்பைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் மகிழ்ச்சியாக இருப்பவர்களையும் நாம் காண முடியும். உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மதமும் மறுபிறப்பைப் பற்றி வேறுபட்ட கருத்துக்களையும் நம்பிக்கையையும் கொண்டிருக்கின்றன.

பொதுவாக மரணத்தின் பின்பே உயிர் அல்லது ஆத்மா பிரிந்து சென்று வேறு உடல்களிலும் பிராணிகளிலும் வாழ்கிறது என்பதே பொதுவாக இந்து சமயத்தினரின் நம்பிக்கையாகும். உடலில் உள்ள எல்லா கலங்களும் உறுப்புக்களும் செயலற்று இருக்கும்போது நிகழ்வதுதான் உண்மையான மரணம் (Biological Death). “மரணம் என்பது ஒரு விதி போன்றது ஆனால் அது ஒரு தண்டனையல்ல”. Death is a law, not a punishment என்பது Jean Dubar என்பவரின் கூற்று. இது மிகவும் உண்மையானது.

நோய், தற்கொலை, கொலை, விபத்துகள், உடற்காயம் என்பவற்றால் மரணங்கள் நிகழும் போதெல்லாம் எவருக்கும் போவது உயிர்தான். இந்துக்கள் இதற்கு ஆத்மா (Soul) என்று புனிதமான பெயரிட்டுள்ளனர். இறுதி அஞ்சலியின்போது நாம் ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டுவோம் அல்லது இறைவனின் பாதார விந்தத்தில் ஆத்மா சேர வேண்டுகிறோம் என்கிறோம்.

அதேபோல் ஆங்கிலேயர்கள் ‘Rest in peace’ என்று கூறுவர். உலகில் ஒரு நாளில் 1,50,000 பேர் மரணமாவதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. மூச்சு நிற்கிறது, மரண வேதனையில் இதயம் செயலற்றுப் போகிறது, நாடித்துடிப்பு இல்லை, இரத்த ஓட்டம் இல்லை, உடற் குடு இல்லை,

உடல் மரம்போல இறுகிப் போகிறது. இந்த நிலையில் வெளியேறும் உயிர் வெளியே சென்று வாழ்கிறதா? அல்லது எதுவும் நடவாது போய்விடுகிறதா? என்றெல்லாம் ஆய்வுகள் பல உண்டு.

இவ்வாறு உயிர் பிரிந்து மறுபிறவி எடுப்பதனை ஆங்கிலத்தில் Reincarnation என்பர். இந்த நிலையில்தான் ஒருவரின் கர்மவினைகள் பற்றிய தேவையும் ஏற்படுகிறது. ஆசை, கோபம், அறியாமை, பொறாமை, சந்தேகம், தப்பிப்பிரயம் என்பவற்றால் தவறுகளைச் செய்பவர்கள் பலர் உளர். இதனால் இவர்களுக்கென்று ஒரு விதி உள்ளதென்றும் அதன்படியே கடவுள் மறுபிறப்பெடுக்க வைக்கிறார் என்றும் கூறுவர்.

அதாவது ஆன்மா புது வாழ்வினை ஆரம்பிக்கின்றது என்றே கூற வேண்டும். யூத சமயம் (Judaism), கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் போன்ற சமயங்கள் மறுபிறப்புப் பற்றி ஆராய்வது குறைவு. அவர்களுக்கு அது பற்றிய தூர நோக்கும் இருப்பதில்லை. இருந்தும் கூட இந்துக்கள் கூறிய ஆத்மாவின் மறுபிறப்பு பற்றிய பல தேடல்களையும் ஆய்வுகளையும் செய்கின்றனர். ஐரோப்பா, வட அமெரிக்க நாடுகளில் புதிய மரணம் பற்றிய படங்கள், நூல்கள், பாடல்கள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன.

பிறவிகள் பற்றி இந்து சமயம் குறிப்பிடும்போது ஒவ்வொருவருக்கும் ஆன்மா உண்டு என்றும் உடலின் கூட்டுறவால் அது செய்யும் பாவ புண்ணிய செயல்களுக்கு ஏற்ப தண்டனை பெற்று மீண்டும் புது உடலில் புகுந்து புதுப்பிணி எடுக்கிறது என்றும் கூறுகிறது. இக்கருத்து லத்தீன் மொழியில் இலக்கிய வடிவில் “மீண்டும் ஒரு உடலில் நுழைகிறது” (Entering the flesh again) என்ற கருத்தில் ஆரம்பித்தது.

இதன் பின்பு Transmigration of the soul எனவும் கூறினர். இந்து சமயத்தில் மறு அவதாரம் என்ற பெயரிலும் அழைக்கின்றனர். கிருஷ்ணர் பத்து அவதாரங்களை (தசாவதாரம்) எடுத்ததாக நம்பிக்கை உள்ளது. சாதாரணமானவர்களும் மறுபிறப்பு எடுப்பர் என இந்து சமயம் கூறுகிறது.

சிந்துவெளி நாகரிக காலத்தில் இதுபற்றிய கருத்து நிலவியுள்ளதாகவும் கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டளவில் இதுபற்றிய கருத்து நிலவியதாகவும் கூறுவர். சமண சமயத்தில் வாழ்வு

வட்டம் (Cycle of birth) இருந்துள்ளதாக Patrick Olivelle என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். இதுபோல தென்னிந்தியாவில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஆன்மா பற்றிய கருத்து நிலவியதாகவும் சிலர் புத்த சமயத்தில் இருந்துள்ளதாகவும் கூறுவர். இந்து சமயத்தில் இருக்கு வேதம் மறுபிறப்பு பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளது.

அத்துடன் அத்வைத வேதாந்தமும் இதனை வலியுறுத்தியுள்ளது. இந்து மதத்தின் முக்கிய விடயமே ஆத்மா என்பதுதான். ஆத்மா புனிதமானது. மரணம் உடலை அழிக்கும், ஆனால் ஆன்மாவை அழிப்பதில்லை. அது என்றும் அழியாதது. மோட்ச நிலை பெறும்வரை ஆத்மா மாறி மாறி பிறவி எடுக்கும் என்பதே நம்பிக்கையாகும். பகவத்கீதையும் ஆத்மா அழிவற்றது என்று வலியுறுத்துகிறது. ஆதி சங்கராச்சாரியார், “வாழ்வு ஒரு கனவு எனவும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் மறு விளைவு உண்டு எனவும் எல்லா இன்ப துன்பங்களையும் பெற்று ஆத்மா மோட்சமடைகிறது” என்றும் கூறுகிறார்.

இந்து சமயத்தில் மறுபிறப்பு எடுப்பதற்குக் காரணங்கள் பல குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மறுபிறப்பு எடுப்பதற்கு ஒருவரது கர்மவினை காரணமாகிறது. ஒருவரது ஆசை பூர்த்தியாகின்றது, முடிவுறாத பகுதிகள் முடிக்கப்படுகின்றன. பல கடமைகள் செய்யப்பட வேண்டியுள்ள, தங்கள் சாயத்தை நீக்கவேண்டி உள்ளது, மோட்சநிலை அடைய வேண்டி உள்ளது. பிறவிகள் பற்றி ஜெயின சமயம் (சமணம்) குறிப்பிடுகையில் ஆன்மா உண்டு எனவும் அது பந்த பாசங்கள் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால்தான் பல பிறவிகளை எடுக்கிறது எனவும் கூறுகிறது.

கிறிஸ்தவ மதமானது ஆன்மா என்பது அனைவருக்கும் உள்ளதென்றும் அது செய்யும் பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப சொர்க்கம் அல்லது நரகம் செல்கிறது எனவும் கூறுகிறது. ஆனால் ஆன்மா மறுபிறவி எடுப்பது என்பதை வலியுறுத்தவில்லை.

இஸ்லாம் ஆன்மா உண்டென்றும் யுகமுடிவின் பின் இறுதித்தீர்ப்பு இறைவனால் விசாரிக்கப்பட்ட பின்பு நரகமோ அல்லது சொர்க்கமோ செல்லும் என்கிறது. ஆனால் மறுபிறவி பற்றி எதுவும் கூறவில்லை.

பௌத்தம் மறுபிறவிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அதேவேளையில் யூதமதம் ஆன்மா உள்ளது எனவும் ஆனால் அது அழிவுடையது என்றும் கூறுகிறது. பிறவிகளையும் மறுக்கிறது. இப்படியெல்லாம் பாக்கும்போது ஒவ்வொரு சமயத்திலும் ஆன்மா அல்லது ஆத்மா என ஒன்று உள்ளது. ஆனால் மறுபிறவி எடுப்பதில்தான் பல முரண்பாடுகள் உள்ளன என்பது தெரிகிறது.

இந்த சூழ்நிலையில் முற்பிறப்பு அல்லது முன்ஜென்மம் பற்றிய ஆய்வுகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இதில் மிகவும் புகழ் பெற்றவர் Dr. Ian Stevenson ஆவார். இவர் மனோவசியம் மூலம் சிலரிடம் பழைய பிறப்பு பற்றிய நினைவுகளைச் சோதனையிட்டார். 3000 பிள்ளைகளிடம் இவர் ஆய்வு செய்துள்ளார். வேர்ஜீனியா பல்கலைக் கழகத்தில் 40 வருடங்களாக அவர் செய்த ஆய்வு பல நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இதில் பல அறிஞர்கள் பற்றியும் உள. இவர் பத்து நூல்களுக்குமேல் எழுதியுள்ளார். Twenty cases

suggestions of reincarnation (1967) என்ற முக்கிய நூல் வெளியீட்டையும் செய்துள்ளார். 1966க்கும் 1971க்கும் இடையில் 55,000 மைல் பிரயாணம் செய்து தகவல் திரட்டி உள்ளார். அதன்படி முன்பிறப்பு பற்றிய பல உண்மைகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

உலகின் பல பாகங்களிலும் இந்த நூலின் செல்வாக்குக் காரணமாகப் பல மதத்தினரும் மறுபிறப்பினை நம்பத் தலைப்பட்டுள்ளனர். சிறுவர்கள் கூறிய உடல் மச்சம், வைத்திய அறிக்கை, பிறப்புச் சிக்கல் போன்ற பல விடயங்கள் நிரூபணமாகின. இதனால் தற்போது சில ஐரோப்பிய நாடுகளில் 44 வீதம், கிழக்கு ஜேர்மனியில் 12 வீதம், ரஷ்யாவில் 25 வீதம், அமெரிக்காவில் 20 வீதம் பேர் இப்போது மறுபிறவி பற்றியும் ஆன்மா பற்றியும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்.

இதற்கிடையில் மரணம் நிகழ்வதற்கு முன்னாலும் பின்னாலும் சிலர் கூறிய விடயங்கள் வியப்பாக உள்ளன. செத்துப் பிழைத்தவர்களது அனுபவங்கள் பல வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. இந்த அனுபவங்களை மருத்துவர்கள் 12 வகைகளாகப் பிரித்து ஆய்வு செய்துள்ளனர். உடலுக்கு அப்பாலுள்ள அனுபவம், உணர்வுகளின் தன்மை, ஒரு வழியூடான பயணம், அதிசயமான ஒளியை சந்தித்தல், வேறு சக்திகளுடன் செல்லல், சிறந்த உறவினர்கள் அல்லது நண்பர்களுடன் செல்லல், சொர்க்கத்தினைச் சந்தித்தல் என்பனவே அவை. நரம்பியல் நிபுணரான Jeffrey Long, MD தனது அனுபவம் பற்றி விபரித்துள்ளமையே வியப்பாக உள்ளது. “Proof of heaven – A Neurosurgeon’s journey in to the after life” என்ற அவரது நூல் பிரசித்தி பெற்றது.

இதுபற்றி அவர் செய்த ஆய்வுகளின்படி மரணத்தின் பின்னான சாட்சியங்கள் ஒரே விதமாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதுபற்றி அமெரிக்காவின் பிரபல பத்திரிகைகளிலும் மருத்துவ சஞ்சிகைகளிலும் வந்துள்ளன. அமெரிக்காவில் பொதுவாக ஒவ்வொரு நாளும் 600 பேர் வரையில் இப்படியான அனுபவங்களைப் பெறுவதாக இவர் கூறுகிறார். அமெரிக்காவில் 1998ல் Near death experience research foundation (NDERF) மூலம் 1500 பேர் பரிசோதிக்கப்பட்டனர். Anita Moorjani என்ற பெண்மணி 4000க்கு மேற்பட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களது மரண அனுபவங்களை அறிந்துள்ளார்.

இந்நூலுக்கு Newyork Times மூலம் Best seller என்ற கௌரவம் கிடைத்துள்ளது. இதனையெல்லாம் பார்க்கின்ற வேளையில் இந்த ஆன்மா தொடர்வது பற்றி தொடர் ஆய்வுகள் தேவையாக உள்ளது.

பொதுவாக உலகில் உள்ள பல சமயத்தவர்கள் இறப்புக்குப் பின் அல்லது இறப்புக்கு முன் வேறு பிறவி இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். அவர்களது கருத்துப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் ஆன்மா உண்டு எனவும் உடல் அழிந்த பின்பும் ஆன்மா அழியாமல் தொடர்கிறது எனவும் மற்றொரு உலகில் ஆன்மா தங்கி நின்று வேறொரு உடலில் புகுந்து புதுப்பிறவி எடுக்கிறது எனவும் அது கடவுள் தன்மையைப் பெறும் வரையில் பிறவிகள் தொடரும் எனவும் கூறுகிறார்கள். இந்த வேளையில் பல மதங்கள் மறுபிறவி பற்றியோ அல்லது ஆன்மாவின் தொடர்ச்சி பற்றியோ கூறவில்லை.

மறுபிறப்பு பற்றிய கருத்தினை மறுப்பவர்கள் அறிவியல் ரீதியில் மறுக்கிறார்கள். உயிர் என்பது ஒரு பெண்ணின் கருப்பையில் உருவாகும் ஒரு முட்டையும் ஆணின் விந்தும் சேர்ந்தால் உருவாகும். ஆணின் இனப்பெருக்க கலங்களில் 23XY நிறமூர்த்தங்களும் பெண்ணில் 23XX நிறமூர்த்தங்களும் உள். கருவுறுதல் நடைபெற முன்பு இனப்பெருக்க செல்களாக (Gametic Cells) மாறும்போது இரட்டை எண்ணிக்கையிலான நிறமூர்த்தங்கள் சரிபாதிக்கப் பிரிந்து செயல்படும்.

23 சோடி நிறமூர்த்தங்கள் இருந்தாலும் 23வது சோடியே ஆண், பெண் வடிவத்தினை நிர்ணயிக்கிறது. தாயின் நிறமூர்த்தம் X எனவும் தந்தையின் நிறமூர்த்தம் X எனவும் அவை இணைந்தால் பெண் பிள்ளையாகிறது. நிறமூர்த்தம் XY இரண்டும் இணைந்தால் அது ஆணாகிறது. இந்த வேளையில் பரம்பரை அலகுகள் (Genes) தீர்மானமாகிவிடும். இவ் அலகுகளில் Deoxyribose Nucleic Acid (DNA) எனப்படும் மூலக்கூறுகள் ஏற்படும். உயிர் உருவாவதை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம். 23X2+XY என்றால் அது ஆண் குழந்தை. 23X2+XX என்றால் அது பெண் குழந்தை. இவ்வாறு உயிர் உண்டாகும் அற்புதமான நிகழ்வுக்கு மாறாக ஒருவரின் உயிர் போய் இன்னொருவரின் கருப்பையில் உயிராகத் தோன்றுவது முடியாததொன்றாகும். இதனால்தான் உயிர் மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்கின்றனர்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் தாத்தா ஒருவர் இறந்ததும் சில நாட்களில் மகளுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் 'தாத்தாதான் மகனின் வயிற்றில் பேரப்பிள்ளையாக வந்துள்ளார்' என மகிழ்ந்து கொள்வர். பத்து மாதங்களுக்கு முன்பு உயிர் உடல் எல்லாமே கருப்பையில் தோன்றிய பின்பு திடீரென்று தாத்தாவின் உயிர் அங்கு புகுந்துவிட்டதென்பது தவறாகிறது. இப்படிப் பல கதைகள் உள்.

இன்னொரு வகையாக விஞ்ஞானம் முற்பிறப்பு மறுபிறப்பு கருத்தினை ஏற்கவில்லை. ஒருவர் இறந்த பின்பு புதைக்கப்படுகிறார் அல்லது எரிக்கப்படுகிறார். அப்போது மூளையும் மூளையின் திசுக்களும் நினைவுகள் கொண்ட செல்களும் DNA எனப்படும் பரம்பரை அலகுகளும் அழிந்து விடுகின்றன. இந்த வேளையில் உடலை விட்டுப் பிரிகின்ற உயிர் அல்லது ஆன்மா இந்த அறிவுகளைச் சுமந்து உலாவுவதாகக் கருதப்பட முடியவில்லை. மூளை இறந்த பின்பு அல்லது எரிந்த பின்பு நினைவுகள் எவ்வாறு பிரிந்து செல்லும் என்பதே விஞ்ஞானிகளின் கேள்வியாகும்.

ஒருவர் இப்பிறப்பில் நோயுற்று விட்டால் போன பிறப்பில் செய்த பாவம்தான் காரணம் என்கின்றனர். உயிர் என்பது விலங்குகள் எனக் கருதுபவர்கள் விலங்குகள் எப்படிப் பாவம் புரியும் என்பது புரியவில்லை. "புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பல்மிருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய் வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய் செல்லாது நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்." என்ற மாணிக்கவாசகரின் சிவபுராண வரிகள் ஆன்மாவின் பல்வேறு பிறப்புகள் பற்றிக் கூறுவதாக உள்ளன. டார்வின் கூறிய பரிணாமக் கொள்கை (Evaluation Theory) போலவும் உள்ளது. இது உண்மையில் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய வரிகள்தான்.

விஞ்ஞானிகள் பலர் 'இறப்பு' என்பது ஒரு முற்றுப்புள்ளி எனவும் அத்தோடு எல்லாம் முடிந்து விடுகிறது எனவும் கூறுகின்றனர். ஆனால் சில மதங்கள் மரணத்தினை ஒரு காற்புள்ளி எனவும் தொடர்ந்து அது அரைப் புள்ளியாகத் தொடரும் எனக் கூறுகின்றன. அத்துடன் தொடர்பிசைக் குறிகளாக ஆன்மா வாழ்கின்றது என்றும் கூறுகின்றன. அதாவது விஞ்ஞான ஆய்வுப்படி மனித உடல் 'கார்பன்' பிராணவாயு, கரியமிலவாயு போன்ற கனிமங்களால் ஆனது எனவும் உடலில் உறுதியான ஒரு வாயு (Vital Gas) உள்ளதென்றும் இறப்புடன் எல்லாம் முடிவுறுகிறது என்கின்றனர்.

உடல் எரிக்கப்படும் அல்லது புதைக்கப்படும் விடுவதால் அது உயிரற்ற வாயுவாகி விடுகின்றதெனவும் அக்கலங்கள் மீள் வருவதில்லை எனவும் நாம் என்பதன் மிச்சமும் எதுவுமில்லை என்கின்றனர். எனினும் பல்வேறு மதங்கள் மனிதன் இறந்த பின்பு ஆன்மா என்ற ஒன்று வாழ்கிறது. புதிய பிறப்புகளை எடுக்கிறது என்று கூறுகின்றன.

கடவுள் பற்றிய சரியான கோட்பாடு ஏற்படும் வரைக்கும் மறுபிறப்பு என்பதும் சர்ச்சைக்குள்ளானதாகவே இருக்கும். கர்மங்கள், பாவ புண்ணியங்கள், மோட்சம், நரகம், விதி, பிறவி, பேய் பிசாசு இப்படியான எல்லாமே கடவுளால்தான் இயக்கப்படுகின்றது என்பதே இந்து மதத்தின் நம்பிக்கையாகும். மனிதன் என்னதான் விஞ்ஞான கண்டு பிடிப்புகளால் விவரித்தாலும் கடவுளைப் பற்றி முழு உண்மையை அறிய முடியவில்லை என்பது பல பகுத்தறிவாளர் கருத்தாகும்.

பிரபஞ்ச பரிணாம வளர்ச்சியில் உருவான உயிரினங்களில் உயர்ந்ததும் மனித இனம்தான். பூமியின் ஆதி ஆரம்பத்தை, உயிர் துடிப்பை அறிந்து கொண்ட ஒரு இனமும் மனித இனம்தான். எனவே பூமியையும் இயற்கையையும் மற்ற படைப்புக்களையும் அறிவு பூர்வமாகக் காக்கும் பொறுப்பும் கடமையும் மனிதனுக்கு உண்டு என்பதனை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும்.

உலகிலுள்ள பல்வேறு மதங்களின் வேறுவேறான நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும் பொதுவாக ஒரு குழப்பத்தையே கொடுத்துவரும். விஞ்ஞானம் ஏற்படுவதற்குப் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய யோகா (Yoga) இன்று மருத்துவத்தில் புகுந்து பயன்படுகிறது. இதேபோல எமது இசை நடன கலைகளும் பல மேற்கத்தைய நாட்டினரைக் கவர்ந்து வருகின்றன. தியான முறைகளையும் அவர்கள் செய்கின்றனர்.

மேற்கத்தைய நாட்டினர் கீழைத் தேசங்களில் நிலவும் கடவுள் கோட்பாட்டினை ஆய்கிறார்கள். மன அழுத்தம், அமைதி, பூரண மகிழ்ச்சி எங்கே உள்ளதென்று தேடி வருகின்றார்கள். எனவே மறுபிறப்பு கோட்பாடு என்பது இந்து சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். மறுபிறப்புக் கோட்பாட்டை ஆதரித்து வரும் சில விஞ்ஞானிகள், மருத்துவர்கள்கூட உள். தொடர்ந்தும் ஆய்வுகள் தேவைப்படுகின்றன.●

'கலாநிதி' எஸ். சிவநாயகமூர்த்தி

கனடாவில் நம்மவர் மத்தியில் காண்படும் மன அழுத்தம்

இன்று கனடாவில் வாழும் மக்களில் பலதரப்பட்டவர்கள் மத்தியிலும் மன அழுத்தம் என்னும் நோய் காணப்படுகிறது. அதிலும் இலங்கையில் நடந்த உள்நாட்டு யுத்தம்காரணமாக தாயகத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழும் எம்மக்கள் மத்தியிலும் சிலர் பல காரணங்களாலும் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். இதனால் பாதிக்கப்படும் மக்கள் பலவிதமான விபரீதமான செயல்களைச் செய்வதற்கும் தூண்டப்படுகிறார்கள். இதற்குரிய காரணங்களை நாம் ஆராய்வோமானால் இவற்றை எமது செயற்பாடுகளினால் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும். இவைகள் மாணவர்களின் அதீத கல்விச் செயற்பாடுகளாலோ அன்றி அவர்களின் ஆற்றல்களுக்கு மேற்பட்ட கல்விச் செயற்பாடுகளின் சமைகளினாலோ ஏற்படலாம்.

இளைஞர், யுவதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களின் வேலைப்பளு, கடன் தொல்லைகள், பரீட்சைகளில் தோல்வி, காதலில் தோல்வி, குடும்பப் பிரிவு, வருமானத்திற்கு மேலதிகமான செலவு என்பவற்றாலும் ஏற்படலாம். முதியோரை எடுத்துக் கொண்டால் தாயகத்தில் உள்நாட்டுப் போர் காரணமாகத் தம் உறவுகளை இழந்தவர்கள், தம்பிள்ளைகளை, கணவன்மாரை எங்கென்று தெரியாமல் ஆதங்கத்தில் உள்ளவர்கள், போன்றோரிடமும் மன அழுத்தம் ஏற்படுகிறது.

கனடாவில் இவற்றைவிட முதியோர்களின் தனிமையும் அவர்களின் மன அழுத்தத்திற்கு முக்கிய காரணமாக விளங்குகின்றது. இவ்வாறு மன அழுத்தம் ஏற்படுவதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம்.

முதலில் மாணவர்களின் கல்விச் செயற்பாடுகளை ஆராய்வோமாயின் பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலை வேலைகட்கு மேலதிகமாகக் கொடுக்கும் பிற பிரத்தியேகக் கல்விச் செயற்பாடுகளை அவர்களின் ஆற்றலுக்கு அதிகமாகவோ அன்றேல் அதிக சமைகளாகவோ கொடுக்கும் பொழுது அவர்கள் விரக்தியும் மன அழுத்தமும் உடையவர்களாகிறார்கள்.

பெற்றோர் இவற்றைக் கவனியாது தமது விருப்புகளுக்கேற்றவாறு பிள்ளைகளைப் பலதுறைகளிலும் ஈடுபடச்செய்யத் தூண்டுகிறார்கள். ஆகவே பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளின் வயது ஆற்றல் என்பவற்றை அறிந்து அதற்குத்தக்கதாக மேலதிக கல்விச் செயற்பாடுகளைப் பிள்ளைகள் தொடர ஆவனசெய்தல் வேண்டும்.

உயர் கல்வி மாணவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களின் ஆற்றலுக்கும் திறமைக்கும் விருப்புக்கும் ஏற்ற பாடங்களைத் தெரிவு செய்யாமல் பெற்றோரினதோ அன்றேல் உறவினர்களினதோ விருப்பு வெறுப்பக்களுக்கேற்ப பாடங்களையோ, பாடநெறிகளையோ தெரிவு செய்து பின்னர் அவற்றைப்பூர்த்தி செய்யமுடியாமல் கஷ்டப்படுவதோ அன்றேல் பாட நெறிகளிலிருந்து இடையில் விலகுவதோ மாணவர்களுக்கு விரக்தியையும் மனஅழுத்தத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. இதனால் அவர்கள் சிலவேளைகளில் விரும்பத்தகாத சில முடிவுகளுக்கும் ஆளாகிறார்கள்.

சில இளைஞர்களும், யுவதிகளும் ஒருதலைக் காதலுக்குள்ளாகி அது நிறைவேறாது போவதனாலும், சிலர் ஏமாற்றுவதாலும், சிலரின் காதல்களில் பெற்றோரோ, சகோதரர்களோ தலையிட்டுக் குழப்புவதனாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மன அழுத்தத்திற்கு உட்படுகிறார்கள்.

இதைவிடக் கணவன் மனைவிக்கிடையிலுள்ள கருத்து வேறுபாடுகளினாலும் செயல்பாடுகளினாலும் அக் குடும்பங்கள் பிரியும்போதும் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் மன அழுத்தத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இதனால் சில வன்செயல்களோ அன்றேல் தற்கொலைகளோ இடம்பெறவும் செய்கிறது.

குடும்பத்தவர்களாயுள்ளவர்களிடத்தில் அவர்கள் தம் வருமானத்தையும் செலவுகளையும் திட்டமிடாமல் பேராசையால் பெரிய அளவில் கடன்பட்டுப் பொருட்களையோ, வீடுகளையோ வாங்கிப் பின் அக்கடன்களைச் செலுத்தமுடியாது திண்டாடுவதனாலும்

மன அழுத்தங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். இவற்றை அவர்கள் முன்னமே உணர்ந்து செயற்பட்டால் இவற்றைத் தடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இவற்றைவிட முதியோரின் மனஅழுத்தமும் கனடாவில் பல காரணங்களால் ஏற்படுகிறது. கனடாவில் வாழும் தமிழர்களான முதியோர்கள் பலரும் தாயகத்தில் சுதந்திரமாகவும் கூட்டுக் குடும்பமாகவும் வாழ்ந்தவர்கள். தாமாகவே சுதந்திரமாக மொழிப் பிரச்சனையின்றியும், எல்லாவற்றுக்கும் மற்றவர்களில் தங்கியிராமலும் வாழ்ந்தவர்கள். இங்கோ அவர்களுக்கு மொழிப் பிரச்சனை தொடங்கி நடமாடும் செயல்வரை பிள்ளைகளினதோ மற்றவர்களினதோ உதவி தேவைப்படுகிறது. இவர்கள் இங்கே பிள்ளைகளுடன் வீட்டில் வாழ்ந்தாலும் தனிமையிலேயே வாழவேண்டியுள்ளது.

இங்கு பிள்ளைகள் வேலைக்குச் செல்ல பெற்றோர் தனிமையில் இருக்க வேண்டியுள்ளது. பெரும்பாலான வீடுகளில் பேரப்பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லத் தொடங்கினால் அவர்கள்பேசும் ஆங்கில மொழி பெரும்பாலான முதியோருக்கு விளங்காது. முதியோர் பேசும் மொழி பேரப்பிள்ளைகளுக்கு விளங்காது. இதனால் அவர்கள் மனவேதனையுடன் தனித்தேயிருக்க வேண்டியுள்ளது. அயலவர்களுடனும் மொழி தெரியா-விட்டால் அவர்கள் வேற்று மொழி பேசுபவர்களாக இருந்தால் எந்தத் தொடர்பும் கொள்ளமுடியாது.

அவர்கள் தனித்து முதியோருக்கான இல்லங்களிலிருந்தாலும் அவர்களைப் பார்ப்பதற்குச் சில இடங்களில் பிள்ளைகளோ பேரப்பிள்ளைகளோ அவர்களின் வேலைப்பளு காரணமாக நேரமில்லாது போகிறது. இதனால் பெற்றோர் தனியாகவிருந்து மனம் வருந்துவதனாலும் மன அழுத்தத்திற்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே பிள்ளைகள் கட்டாயமாகப் பெற்றோரை ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலேனும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் அழைத்துச் சென்று பெற்றோருடன் கலந்துரையாட வேண்டும்.

சில பெற்றோரை பராமரிப்பு நிலையங்களில் பிள்ளைகள் சேர்த்து விடுவார்கள். ஆனால் அவர்களைச் சென்று பார்க்கவோ அவர்களுடன் கலந்துரையாடவோ மாட்டார்கள். இதனால் தங்கள் கடமை முடிந்ததென்று நினைக்கிறார்களோ அன்றேல் வேலைப் பளுவினால் நேரத்தை ஒதுக்க முடியாதிருக்கிறார்களோ தெரியாது. இதனால் பெற்றோர் எவ்வளவு வேதனைப் படுவார்களென்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை.

அவர்களைப் பராமரிப்பு நிலையங்களில் சேர்த்து விட்டாலும் பிள்ளைகள் அவர்களைக் கட்டாயம் குறைந்தது ஒரு கிழமைக்கு ஒருநாளாவது சென்று பார்த்து அவர்களுடன் கலந்துரையாடும் போது

அவர்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இவர்கள் தமது பிள்ளைகளினதோ உறவினர்களினதோ வருகை இல்லாதபோது எவ்வளவு வசதியாகப் பராமரிப்பு நிலையங்களிலிருந்தாலும் பிள்ளைகளை எண்ணிக் கவலையுடன்தானிருப்பார்கள். இதனால் வாழ்க்கையிலே விரக்தியுற்று மன அழுத்தத்திற்குள்ளாவார்கள்.

இன்னும் சில முதியோர்கள் நோய்வாய்ப்படும்போது பிள்ளைகள் முதியோரை வைத்தியசாலைகளில் சேர்த்து விடுவார்கள். அதன் பின் அவர்களை வைத்தியசாலை-களுக்குச் சென்று பார்க்க மாட்டார்கள். அவர்கள் என்ன துன்பம் அனுபவிக்கிறார்களோ எனக்கூடப் பார்க்கமாட்டார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகளைக் காணாது படும் மன வேதனைகளோ சொல்லும் தரமில்லை. இதை யான் ரொறன்ரோ சென்யோசப் வைத்தியசாலையில் தொண்டர் சேவையாற்றிய பொழுது நேராகவே கண்டேன்.

நோயாளிகளைப் பார்த்து வரும்போது அங்கு ஒரு தமிழ் நோயாளரே படுக்கையில் இருந்தார். அவரிடம் யான் கதைத்த பொழுது அவர் மனவேதனைப்பட்டு அழுதார். தனது மகன் தன்னை வைத்தியசாலையில் கொண்டுவந்து சேர்த்து இரண்டு கிழமையாகிறது. தனது மகனோ, மருமகனோ, பேரப்பிள்ளைகளோ தன்னை வந்து பார்க்கவில்லையெனக் கதறி அழுதார். யான் அவரைச் சமாதானம் செய்து வேலை காரணமாகவோ என்ன கஷ்டத்தினாலோ அவர்கள் வராது விட்டார்களோ தெரியாது. அவர்கள் எப்படியும் வருவார்கள் கவலைப்படாதீர்களென ஆறுதல் கூறி வந்தேன். அக்காட்சி என்மனதை உருக்கியது. இவ்வாறு எத்தனை பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகள் செய்கிறார்களோ தெரியாது.

எம்மைப் பெற்றெடுத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்த எம் பெற்றோர் முதியோரானதும் அவர்களை எம் பிள்ளைகள் போலவே கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்க்கவேண்டியது எமது கடனல்லவா.

இதை ஒவ்வொரு பிள்ளைகளும் உணர வேண்டியது அவசியமாகும். இவ்வாறு பலவிதமான செயற்பாடுகளி-னாலுமே பிள்ளைகளாகவிருந்தாலென்ன இளைஞர்களாக இருந்தாலென்ன, முதியோர்களாக இருந்தாலென்ன மன அழுத்தங்களுக்குட்படுகிறார்கள்.

இவற்றை அவதானித்து ஆவன செய்யத் தவறுவதால் அவர்கள் மத்தியில் வன்செயல்களோ, தற்கொலைகளோ ஏற்படலாம். இவற்றில் நாம் கவனம் செலுத்தி தக்கபடி செயல்களை ஆற்றி வந்தால் மனஅழுத்தத்திலிருந்து நம்மவரைக் காப்பாற்றமுடியும்.●

என். செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், லண்டன்

ஈழத்தின் பிரதேச வரலாறு: ஓர் அறிமுகம்

“பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே” என்பது பாரதியார் வாக்கு. மானிடவாழ்வில் தாய்க்கே முதலிடம் வழங்கப்படுகின்றது. முற்றும் துறந்த முனிவர்களும் தாயைப் போற்றியுள்ளனர். அத்தகைய தாய்க்கு அடுத்தபடியாகப் போற்றப்படவேண்டியது ஒருவர் பிறந்த நாடாகும். தேசப்பற்று, ஊர்ப்பற்று, நாட்டுப்பற்று எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். ஆனால் அப்பற்று மற்றைய இனத்தவரையோ மற்றைய ஊரவர்களையோ துன்புறுத்துவதாகவும் தாழ்த்துவதாகவும் அமைந்துவிடக் கூடாது என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

ஒரு நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றை நாம் அறிந்துகொள்ள உதவும் வழிகளுள் பிரதேச வரலாற்றாய்வுகள், இடப்பெயர் ஆய்வுகள் என்பன முக்கியமானவை. இவ்வாய்வுகள் மொழியியல், வரலாறு, தொல்பொருளியல், நிலநூல், சமூகவியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளின் ஆய்வுகளுக்கும் வழிகாட்டுகின்றன. மக்களின் நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றை அறியவும் இவ்வாய்வு துணைசெய்கின்றது.

பல்லாண்டு காலமாக ஊரின் சிறப்புப் பற்றிக் கூறும் வழக்கம் தமிழ்மொழியில் இருந்து வந்துள்ளதை நாம் காண்கிறோம். பட்டினப் பாலை, மதுரைக் காஞ்சி முதலிய சங்ககால நூல்கள் நகர்கள் பற்றிக் கூறுவனவாகும். ஊரின் அமைப்பு, மக்களின் தொழில்வளம், பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாட்டுச் சிறப்பு ஆகியவை பற்றிய பல செய்திகளை இந்நூல்கள் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

சிறுநிலக்கிய வகைகளான ஊர் விருத்தம், ஊர்வெண்பா என்பனவும் ஊரின் வரலாறு பற்றிக் கூறுவனவாகும். பாட்டுடைத்தலைவன் வாழ்ந்த ஊரின் சிறப்பினை பத்து ஆசிரிய விருத்தங்களால் சிறப்பித்துப் பாடப்பெறுவது ஊர்விருத்தம் என்பார்கள். ஓர் ஊரினைப் பத்து வெண்பாக்களால் சிறப்பித்துக் கூறுவது ஊர் வெண்பா எனவும் அறியப்படுகின்றது.

ஈழத்தமிழர்களின் புலப்பெயர்வால் விளைந்த அலைந்துழல்வு (Nostalgia) வாழ்க்கை தருகின்ற துயரத்திலிருந்தும், ஏக்கத்திலிருந்தும் எம்மைத் தற்காலிகமாகவேனும் ஆறுதல்படுத்துவது நாம் சார்ந்த ஊர் பற்றி அவ்வப்போது எமக்குக் கிடைக்கும் செய்திகளாகும். எமது இனத்துவ அடையாளங்களை நமது அடுத்த தலைமுறையினருக்கு விட்டுச்செல்ல உதவுவதும் இத்தகைய பிரதேச வரலாற்று நூல்களே.

தாம் வாழ்ந்த மண்ணின் பிரதேச, சமூக வரலாறுகளைத் தம் சந்ததியினர் அறிந்துகொள்ளவேண்டி வழங்கிவிட்டுச் சென்ற நம் முன்னோர்களின் மண்மணம் மறவாத படைப்புக்கள் பல இன்றும் எம்மை நாம் இழந்தவிட்ட அந்தக்காலத்துக்கு அழைத்துச்சென்று புளகாங்கிதமடையச் செய்கின்றன. தாம் பிரிந்துவந்த மண்ணின் நினைவுகளை பிரதேச வரலாறுகளாகப் பதிவுசெய்யும் நடைமுறை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியிலும் நீண்டகாலமாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

அதேவேளை உள்ளக இடப்பெயர்வுகளால் தாம் இழந்த மண் பற்றிய துயரப் பதிவுகளை மேற்கொண்டு வரலாறுக்கும் பணிகளும் அண்மைக்காலத்தில் தாயகத்தில் முனைப்புப்பெற்று வந்திருக்கின்றன. ஆகமொத்தம் பிரதேச வரலாற்றைப்பது வளர்ந்துவரும் ஒரு ஆய்வுப்பரப்பாக மாறிவிட்டதெனலாம்.

இன்று நமது புகலிடங்களில் உருவாக்கப்பட்டு இயங்கிவரும் கோவில்கள் கூட, தாயகத்துக் கோயில்களின் நினைவுகளைத் தாங்கியே இயங்குவதை ஆழ்ந்து அவதானிக்கமுடிகின்றது. ஆங்காங்கே உருவாக்கப்பட்டு, ஆண்டுதோறும் சந்திப்பு நிகழ்வுகளை மேற்கொண்டு கூடிப் பேசிப் பிரியும் ஊர்ச் சங்கங்கள் கூட, பிரதேச வரலாற்றின் கூறுகளாகவே அமைகின்றன. அவை அவ்வப்போது வெளியிடும் மலர்களும் அவ்வப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுப் படிமங்களாகவே காணப்படுகின்றன. பாடசாலை பழைய மாணவர் சங்கங்களும் இந்த வகைக்குள் அடங்குகின்றன.

இன்று ஈழத்தமிழர்களால் ஆங்காங்கே பதிவுசெய்யப்பட்டுவரும் பிரதேச வரலாற்றுக் கூறுகளைத் தொகுத்துப் பகுத்துப் பார்ப்பதே ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகி விடும். அத்தகையதொரு விரிந்த தேடலுக்குத் தேவையான ஆய்வுப்பரப்பினை அடையாளம் காண்பதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

பிரதேச வரலாறுகள் ஒரு குறித்த புவியியல் எல்லைக்கு உட்பட்டதொரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றை, அந்த மண்ணின் வளத்தை, மக்களின் பண்பாட்டை, குடித்தொகையை, அப்பிரதேசத்தில் எழுந்த கோவில்களை, அந்த மண்ணில் பிறந்து புகழ்பெற்ற மைந்தரைப் பற்றிய தகவல்களைப் பதிவுசெய்த தனி நூல்களாகவும் அமைகின்றன. அலைகடல் ஓரத்தில் தமிழ்மணம் என்ற பெயரில் உடப்புர் வீரசொக்கன் எழுதி, உடப்பு இளம் தாரகை வட்டம் 1997இல் வெளியிட்டிருந்த ஒரு நூல் இதற்கு நல்லதொரு

உதாரணமாகும். இலங்கையில் புத்தளம் மாவட்டத்தின் வடமேல் கரையில் உள்ளது உடப்பூர். புத்தளம் மாவட்டத்தில் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்துவரும் கிராமங்களில் உடப்பு கிராமமும் முன்னிலையில் திகழ்கின்றது.

இந்தியாவிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து மன்னார்க்க கரையினை அடைந்து கிட்டத்தட்ட 5 நூற்றாண்டுகளாக இவ்வூரிலேயே நிலைகொண்டு வாழ்ந்துவரும் தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரதேச வரலாறு இதுவாகும். இம்மக்களிடையே வழங்கும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளையும் அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் கலை பண்பாட்டு அம்சங்களையும் உற்றுநோக்கி இவ்வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. உடப்பூர் விஷேட குறிப்புகள், குடியேறிய வரலாறு, தொழில், கிழக்குக் கடலோர மீன்பிடித் தொழில், உடப்பில் வழக்கிலுள்ள பழமொழிகள், வில்லிசை, திரௌபதையம்மன் வழிபாடு, சித்திரைச் செவ்வாய், உடப்பின் நாட்டுப்பாடல், மரபுவளையாட்டுகள், அம்பா பாடல், இந்து ஆலயங்கள் என்று பல அம்சங்கள் பற்றி இந்நூல் விரிவான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது.

ஒரு பிரதேச வரலாறு அப்பிரதேச மக்களின் இனவரலாறாகவும் எழுதப்படுவதுண்டு என்பதற்கு உதாரணமாக, அக்கரைப்பற்று வரலாறு என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். A.R.M. சலீம் அவர்களால் அக்கரைப்பற்று பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளன வெளியீடாக, 1990இல் இந்நூல் வெளிவந்தது. அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் இயற்கைவளமும் கலாசாரமும் ஆக்கங்களும் சாதனைகளும் பெரியார்கள் உத்தமர்கள் போன்றோரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்களும் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் பெயர்விளக்கம், புவியியல் அமைவு, மழைவீழ்ச்சி, குடியேற்ற வரலாறு, கிராமங்களின் தோற்றம், சமூக வாழ்வியல் அமைப்பு, குடும்ப அமைப்பு, பொருளாதாரமும் போக்குவரவும், கல்வி, இலக்கியச் செழுமை, வணக்கத்தலங்களும் ஆலயங்களும், அரசியல் மேடை, ஆயுதப் போராட்டத்தில் அக்கரைப்பற்றின் பங்களிப்பு ஆகிய தகவல்கள் விபரமாகத் தரப்பட்டிருந்தன. அப்பிரதேசத்தின் முஸ்லிம் மக்களின் பூர்வீக வரலாற்றுக் குறிப்புகளை இப்பிரதேச வரலாறு இரண்டறக் கலந்து உள்ளடக்குகின்றது.

ஒரு பிரதேசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கோவில்களின் கும்பாபிஷேக மலர்கள், கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய வணக்கத்தலங்களின் வரலாறுகளைப் பதிவுசெய்யும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட தனி நூல்கள் போன்றவற்றிலும் அப்பிரதேசத்தின் வரலாற்றுக் கூறுகளைக் காணமுடிகின்றது. ஆழ்கடலான் என்ற நூல் முருகவே.பரமநாதன் அவர்களால் சிங்கை ஆழியான் என்ற புனைபெயரில் எழுதப்பெற்று கனடாவிலிருந்து நெய்தலங்கானல் வெளியீடாக 2000ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

இதன் மூலப்பதிப்பு யாழ்ப்பாணம் திருமுகள் அழுத்தகத்தில் அச்சிடப்பெற்று ஏற்கெனவே 1983இல் வெளியாகியிருந்தது. வெளிப்படையான ஆவணங்களோ, போதிய தொல்லியல் சான்றுகளோ இல்லாத நிலையில், ஈராயிரம் ஆண்டு வழிபாட்டு மரபொன்றைக் கொண்ட யாழ்ப்பாணம் வல்லிபுரம் ஆழ்வார்கவாமி கோவிலின் வரலாற்றை மக்கள் பேணிவந்த

மரபுகள், வாய்மொழி இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெற்று இக்கோவில் வரலாற்று நூலை முருகவே.பரமநாதன் ஆக்கியுள்ளார். இவ்விரண்டாம் பதிப்பில், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துச் சாசனங்களில் இடப்பெயர்கள் (கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம்), The Vallipura Alvar temple dedicated to the worship of God Vishnu (Puloly V.Arumugam) ஆகிய கட்டுரைகளும் வல்லிபுரக் கோயில்மீது பாடப்பெற்ற பாடல்களும் இடம்பெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் நூலகர் திருமதி வி. பாலசுந்தரம் இம்மூலநூலுடன் பின்னிணைப்புகளையும் சேர்த்து கனடாவில் இரண்டாம் பதிப்பினை பதிப்பித்துள்ளார்.

இது போலவே ஈழத்துக் காரைநகர் திக்கரை முருகன் திருத்தலப் பாமாலை என்ற நூலையும் குறிப்பிடலாம். பொன்.பாலசுந்தரம் அவர்கள் இதனைத் தொகுத்து, காரைநகர் திக்கரை முருகன் தேவஸ்தான வெளியீடாக, 2006இல் வெளியிட்டிருந்தார். ஈழத்துக் காரைநகர், களபூமியில் கோயில்கொண்டருளியிருக்கும் முருகன்மீது இயலிசைவாருதி, யாழ்ப்பாணம் பிரம்மலீ ந.வீரமணி ஐயர் அவர்கள் 1953ம் ஆண்டில் பாடிக்கொடுத்த நூறு அந்தாதிக்கீர்த்தனைகளே இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கீர்த்தனைகளில் முருகனது தலப்பெருமைகளும் இணைந்துள்ளன.

இசையோடு பாடுவதற்கேற்ப ராகம் தாளம் ஆகியவற்றுடன் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் பக்தர்களுக்குச் சிறந்த தோத்திரத் தொகுதியாகவும், இசைத்துறையில் வல்லவர்களுக்கு ஏற்றதொரு கீர்த்தனைத் தொகுதியாகவும் வெளிப்படையாக அமைகின்றது. மேற்படி கோவில்சார்ந்த அரிய பல பிரதேச வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இக்கீர்த்தனைகளில் பொதிந்துள்ளமையையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது. இந்நூல் பிரதேச வரலாறுகள் உரைநடையில்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை என்பதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாகும்.

ஊர்காவற்றுறை புனித மரியான் ஆலயத்தின் நூற்றாண்டுச் சிறப்பு மலர் 1895-1995 என்ற நூல் எஸ்.எம்.யோசெவ் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று 1995இல் வெளியிடப்பட்டது. காவலூர் புனித மரியான் ஆலய நூற்றாண்டை முன்னிட்டு வெளியான இந்நூல், காவலூரின் இன்றைய நிகழ்வுகளையும், நிலவரங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பாய் மலர்ந்துள்ளது. ஊர்காவற்றுறை பற்றிய வரலாற்றைக் கத்தோலிக்க மறை வளர்ச்சியின் பின்னணியில் நான்கு ஆலயங்களின் வரலாற்று விபரங்களுடன், அங்கு பணியாற்றிய குரவர்கள், துறவிகள், முதலியோரின் சேவைகள் உட்பட பல தகவல்களையும் திரட்டி இயன்றளவு கோவைப் படுத்தி இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஊர்காவற்றுறையின் பிரதேச வரலாற்றைக் கூறும் முக்கிய ஆவணமாக இந்நூல் கருதப்படுகின்றது.

ஈழத்துப் பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் அதன் பழைய மாணவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு ஆண்டுதோறும் சந்திப்புகளை மேற்கொண்டு அச்சந்திப்புகளின் வழியாகப் பெறும் நிதியுதவிகளை தமது பாடசாலைக்கு வழங்கும் நற்பணியினையும் ஆற்றி வருவதை புகலிடத்தில் ஆங்காங்கே காணலாம்.

இவ்வமைப்புகள் சில சமயங்களில் தரமான சிறப்பு மலர்களையும் வெளிக்கொணர்வதுண்டு. அருணோதயம் என்ற பெயரில் நான் கண்ட ஒரு மலரை இதற்கு உதாரணமாகக்

சுறலாம். 1995இல் கனடாவிலுள் அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம், இத்தகைய சிறப்பு மலர் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தது. அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி 1994ம் ஆண்டு நூற்றாண்டு விழாவைத் தாயகத்தில் கொண்டாடியது. அதனையொட்டி கனடா அருணோதயக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கம் வெளியிட்ட நூற்றாண்டுவிழா மலர், கல்லூரியின் வரலாறு, வளர்ச்சி தொடர்பான கட்டுரைகளை மட்டுமின்றி அக்கல்லூரியின் அமைவிடமான அளவெட்டி ஊரைப்பற்றிய சிறப்புக்களையும் இம்மலர் பேசுகின்றது. 2000ஆம் ஆண்டிலும் இதே அமைப்பு மற்றும்மொரு பிரதேச வரலாற்றுப்பதிவை பூச்சொரியும் பொன்னொச்சி மரம்: அருணோதயம் 2000. என்ற பெயரில் வெளியிட்டிருந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சொந்த ஊர் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்யும்வகையில், மண்ணின் மைந்தர்களான தட்சணாமூர்த்தி (தவில்), பத்மநாதன் (நாதஸ்வரம்), வி.பொன்னம்பலம் (அரசியல்), மஹாகவி (இலக்கியம்), செ.சிவப்பிரகாசம் (சிற்பம்), அருட்கவி விநாசித்தம்பி (சமயம்), ஆகியோர் உள்ளிட்ட ஏராளமான மண்ணின் மக்களது செய்திகள் கலைநயத்துடனும் புகைப்பட ஆவணங்களுடனும் இந்நூலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. ஊர் உரைத்தமை, ஊர் இழந்தமை, ஊர் நினைந்தமை, ஊர் மீண்டமை, ஊர் விளைந்தமை, ஊர் விரிந்தமை, என்று ஐந்து பிரிவுகளில் ஆக்கங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பாடசாலை, கல்லூரிகளின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் போலவே புகலிடத்தில் தாம் வாழும்வேளையில், தமது பிரதேசத்தின் பெயரால் அமைப்புகளை உருவாக்கி அதன் வழியாக புலம்பெயர்ந்து வாழும் அப்பிரதேச மக்களின் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தவும், தாயகத்தில் தம் பிரதேச மக்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்த பின்பும் உதவிகளை வழங்கவும் என பல்வேறு நோக்கங்களை முன்வைத்து அமைப்புகள் பல உருவாகியுள்ளதை அவதானிக்கலாம். அவற்றின் ஆண்டுவிழாக்களிலும், சிறப்பான நிகழ்வுகளிலும் வெளியிடப்படும் மலர்கள் பிரதேச வரலாற்றை பிரதிபலிக்கும் ஆக்கங்களையும் அவ்வப்போது உள்ளடக்குவதையும் காணலாம்.

இதற்கு உதாரணமாக கொம்பறை, வன்னிவிழா, ஆண்டுமலர்களைக் குறிப்பிடலாம். கனடா, வன்னி நலன்புரிச்சங்கம், ஆண்டுதோறும் வெளியிடும் இம்மலரின் சில பிரதிகளே என் கைக்கெட்டியுள்ளன. அதில் ஒன்றாக 1997ம் ஆண்டில் கே.பி.சிவானந்தராஜ் அவர்களைச் செயலாளராகக் கொண்டு வெளிவந்த கொம்பறை: வன்னிவிழா 97 என்ற சிறப்பு மலரை இங்கு உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றேன். (வன்னிப் பிரதேசத்தில் நெல்மணிகள் சேமித்து வைக்க உபயோகிக்கும் நெற்களஞ்சியம் "கொம்பறை" எனப்படும்). பண்டாரவன்னியன் நினைவை ஒட்டி கனடாவில் வன்னி நலன்புரிச் சங்கத்தினரால் நடத்தப்பட்ட வன்னி 97 சிறப்பு நிகழ்வில் வெளியிடப்பட்ட இம்மலர், ஆசிச்செய்திகளுடன் வன்னியும் வீர வரலாறும் (இரா. சரோஜினி), வன்னிநாட்டின் பாரம்பரியங்கள் (சிவா சேனாதிராஜா), வன்னிச் சிற்றரசுகளின் சமூகப் பொருளாதார அமைப்புமுறைகள் (பாலா கணபதிப்பிள்ளை), வன்னியியல் சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள் (சிலையூரான்), வன்னிநாட்டின் கறைபடிந்த வரலாற்று நாயகர்கள் (முல்லைமணி), காணிநிலம் (அ. பாலமனோகரன்), வளங்கொழிக்கும் வன்னிநாடும் பண்டாரவன்னியனும் (அருணா செல்லத்துரை),

வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் இலக்கியச் சான்றுகளும் ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டுப் பரவலும் (இ. பாலசுந்தரம்) ஆகிய வன்னியியல் சார்ந்த பல படைப்புக்களை உள்ளடக்கியிருந்தது.

புகலிடத்திலிருந்து வெளிவரும் இன்றைய பிரதேச வரலாற்று நூல்களின் தவிர்க்கமுடியாத ஒரு அம்சமாகக் குறித்தொரு பிரதேசம் சார்ந்த சமூக வரலாற்றுக்கூறுகள் - மலரும் நினைவுகளாக அமைந்து விடுவதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாணத்து மண்வாசனை என்ற நூல் வண்ணைதெய்வம் அவர்களால் பிரான்சிலிருந்து தொகுத்து வெளியிடப்பட்டது. சென்னை, மணிமேகலைப் பிரசுரமாக 2003இல் வெளிவந்தது.

இந்நூல் ஈழத்து மண்வாசனையை-மண்ணின் மைந்தர்களின் வழியாகவே வெளிக்கொண்டுவரும் வித்தியாசமான யுக்தி. சுமார் 46 படைப்புக்களின் வாயிலாக, இன்று புலம்பெயர்ந்து உலகெங்கும் பரந்துவாழும் ஈழத்தமிழர் தமது தாயகமண் பற்றிய சிறப்பை எண்ணவரிகளாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அறிமுக எழுத்தாளர்களையும், அனுபவ இலக்கியவாதிகளையும் ஒரே தளத்தில் நிறுத்தி வண்ணைதெய்வம் இத்தொகுதியை வெற்றிகரமாக வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார். கவிதைகள், கட்டுரைகள், குறிப்புகள் என பலவடிவங்களின் வாயிலாகவும் யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதேச வரலாற்றுத் தகவல்கள் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரதேச வரலாறு பற்றிப் பேசும் நூல்களின் வரிசையில் ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவமான அமைவிடம் பற்றிய தனி நூல்களையும் நாம் உள்ளடக்கவேண்டியுள்ளது. ஒரு பிரதேசத்தை முக்கியத்துவமுடையதாகும் அப்பிரதேசத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவமானதொரு இடத்தைப் பற்றி எழுதப்படும் இத்தகைய நூல்களும் பிரதேச வரலாற்று நூல்களே. களம்பல கண்ட யாழ். கோட்டை: யாழ்ப்பாணக் கோட்டை வரலாறு என்ற நூல், நீலவண்ணன் என்ற புனைபெயரில் செங்கை ஆழியான் க.குணராசா அவர்களால் எழுதப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அவரது வெளியீட்கமான கமலம் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக 1995இல் வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வாய்வின் முதற்பகுதி 8.7.1990 முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் முரசொலியில் தொடராக வெளிவந்திருந்தது. மிகுந்த பரபரப்பை ஏற்படுத்திய இத்தொடர் மேலும் விரிவாக்கப்பட்டு முழுநூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணக்கோட்டையின் உருவாக்கம் முதல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் அது விடுவிக்கப்பட்ட செப்டெம்பர் 26, 1990 வரையிலுமான காலவரலாற்றை, போர்த்துக்கேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம், ஆங்கிலேயர் காலம், ஈழயுத்தம்1, ஈழயுத்தம்2 என்ற ஐந்து பகுதிகளில் இந்நூல் பதிவுசெய்கின்றது. (நூலின் அட்டையில் யாழ்ப்பாணக்கோட்டை வரலாறு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது).

ஈழத்தில் எழுந்த சில ஆக்க இலக்கியங்களும் பிரதேச வரலாற்றுக் கூறுகளை முதன்மைப்படுத்தி வெளிவந்துள்ளன. கற்பனை கலந்த நாவல்களான போதிலும் அவற்றில் கதை நிகழும் மண் பற்றிய பல வரலாற்றுத் தகவல்கள் உண்மையானவையாக இருக்கின்றன. இதற்குப் பொருத்தமான உதாரணமாக அந்த நதியும் அதன் மக்களும்... என்ற நாவலைக் குறிப்பிடலாம். நீர்கொழும்பூர் முத்துலிங்கம் எழுதிய இந்நாவல் அவரது குடும்பத்தினரால் நீர்கொழும்பில் 2005இல் வெளியிடப்பட்டது. நீர்கொழும்பூர் முத்துலிங்கம் 09

ஐனவரி 2000 அன்று சுகவீனம் காரணமாக மறைந்தவர். அவர் மறையும் முன்னர் இறுதியாக எழுதிய இந்நாவல் தினக்குரலில் வாராந்தம் பிரசுரமாகிவந்த வேளையிலேயே அவரது மரணமும் நிகழ்ந்தது. கதை நிகழும் களம் சிலாபம், சித்தாமடம், மாயவன் ஆற்று மையம் என்பவையாகும். சிலாபத்திலிருந்து புத்தளம் செல்லும் பாதையில் தெதுரு ஓயா என்ற மாயவன் ஆற்றின் ஒரு கரையை எல்லையாகக் கொண்டிருக்கும் சித்தாமடம் என்னும் கிராமமும் அக்கிராமத்து பால்பண்ணையும், அப்பண்ணையோடிணைந்த மக்களும் அப்பிரதேசத்தை ஆட்டிப்படைத்த 1957 பெருவெள்ளமும் நாவலை விறுவிறுப்பாக்கக் காரணமாகின்றன.

இதன்வழியாக பின்னாளில் சிங்களமயப்படுத்தப்பட்ட அப்பிரதேசத்தின் தமிழ்ப்பாரம்பரிய வரலாற்றுச் செய்திகளை இந்நாவலும் பொதிந்து வைத்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

சில இலக்கியவாதிகள் தான் பிறந்து வளர்ந்த கிராமத்தின் சமூக வரலாற்றையும் தான் வாழ்ந்த காலத்தின் மலரும் நினைவுகளையும் நூல்களாகப் பதிவுசெய்து வைத்திருக்கிறார்கள். நடைச்சித்திரங்களாகவும், கட்டுரைகளாகவும் இவை பதிவிடப்பட்டுள்ளன. பின்னாளில் தமது சந்ததியினர் நூல்வழியாகவேணும் கடந்த காலத்தைக் கற்பனையில் கண்டு ரசிக்கட்டும் என்ற போக்கில் இத்தகைய படைப்புக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது. அந்தக் காலக் கதைகள் என்ற நடைச்சித்திரம் தில்லைச்சிவன் (இயற்பெயர்: தி.சிவசாமி) அவர்களால் எழுதப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக 1997இல் வெளிவந்தது. சரவணைக் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் தில்லைச்சிவன். மல்லிகை இதழ்களில் 1993களில் அவ்வப்போது பிரசுரமான அவரது விவரணக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நூல் வெளிவந்தது.

இத்தொகுப்பில் வேலணைத்தீவுச் சைவ இளைஞர் சபை, ஊரிமண்காடு, அன்பு வியாபாரி, தூக்கணாங்குருவி, புளிச்சாதம், எனது பாட்டனார் ஒரு துப்பாக்கி வைத்திருந்தார், பாட்டனார் சொன்ன தோம்புக்கதை, பண்டமாற்று, மாற்றம் வரும்போது, வண்டியின் பின்னால் வந்த பேய், திருமணங்கள் இரண்டு, ஐயனார் கோவில் திருவிழா, உயிரிக்கீரை, மீசை முளைத்தது, அராலிச்சந்தித் தண்ணீர்ப் பந்தல், வலம்புரிச் சங்கு, சித்திரை வெள்ளம், தேர்தல் வந்தது, கவிதை பிறந்த கதை, விசாலாட்சி விசுவநாதர் திருமணம், பாஞ்சாலி, பாட்டனாரின் கதை ஆகிய 22 தலைப்புக்களில் தில்லைச்சிவனின் பார்வையில் தான் வாழ்ந்த மண்ணின் விவரணங்கள் விரிகின்றன.

தாயக மண்ணைப் பிரிந்துவந்த வேதனையில் அதன் நினைவுகளை அழியாது காக்கும் பணியில் புகலிடத்தில் வாழும் எம்மவரும் மேற்குறிப்பிட்ட வகையிலான நடைச்சித்திரங்களை எழுதிவந்தள்ளார்கள். அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம் என்ற தலைப்பில் இன்று அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் சி.சு.நாகேந்திரன் அவர்கள் அவுஸ்திரேலியாவில் சிட்னி மாநிலத்தில் இயங்கும் அவுஸ்திரேலிய பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கத்தின் காலாண்டு வெளியீடான கல்ப்பை காலாண்டிதழில் முதியோன் என்ற புனைபெயரில் தொடராக இதனை எழுதிவந்தார். இக் கட்டுரைத்தொடரின் நூல்வடிவமே தனிநூலாக 2004இல் வெளிவந்தது. 1920களிலிருந்து படிப்படியாக மாறிவந்த

யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகவாழ்க்கை முறையை, உள்ளது உள்ளபடி காய்தல் உவத்தலின்றி சி.சு.நாகேந்திரனின் கட்டுரைகள் வழங்குகின்றன.

ஒரு பிரதேச வரலாற்றை நாம் அறிந்துகொள்ள உதவும் வழிகளுள் இடப்பெயர் ஆய்வுகளும் முக்கியமானவை என ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். ஈழத்தின் இடப்பெயர் ஆய்வு தொடர்பாகத் தீவிர ஈடுபாட்டுடன் இயங்கியவர் தற்போது கனடாவில் வாழும் கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம். அவரது இடப்பெயர் ஆய்வு: காங்கேசன் கல்வி வட்டாரம் என்ற நூல் இளவாலை: பண்டிதர் அப்புத்துரை மணிவிழாக் குழுவினால் 1988இல் வெளிவந்திருந்தது. நீர்நிலைப்பெயர், நிலவியல்பு, நிலப்பயன்பாட்டு நிலை, குடியிருப்பு நிலை, ஊராட்சி நிலை, தாவரப்பெயர், சிறப்பு நிலைப்பெயர் ஆகிய தலைப்புக்களின் கீழ் யாழ்ப்பாண மாவட்ட, காங்கேசன் கல்விவட்டார எல்லைக்குள் அமைந்துள்ள இடங்களின் பெயர்கள் இந்நூலில் ஆய்வு செய்யப்பட்டிருந்தன.

இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு 2: வடமராட்சி, தென்மராட்சி என்ற மற்றொரு நூல் புலோலி, வல்லிபுரம் இந்து கல்வி கலாசார மன்ற வெளியீடாக, 1989இல் வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வடகரையிலே தொண்டைமானாறு பிரிக்கும் வடபகுதியும், அதனோடு இணைந்த வடகிழக்குப் பகுதியும், தென்பகுதியும் வடமராட்சி, தென்மராட்சிப் பிரதேசங்களாகும். இப்பிரதேசத்து இடப்பெயர்களின் ஆய்வு ஒன்பது இயல்களில் விரிவாக இந்நூலில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

மேற்கண்ட இரு நூல்கள் தந்த விடயங்களையும் பிற ஆய்வுகளையும் உள்ளடக்கியதாக, பின்னாளில், ஈழத்து இடப்பெயர் ஆய்வு: யாழ்ப்பாண மாவட்டம். என்றவொரு நூல் கனடா, தமிழர் செந்தாமரை வெளியீட்டாக வெளியீடாக 2002இல் வெளிவந்திருந்தது.

பிரதேச வரலாற்றுக் கூறுகள் பயண இலக்கியங்களுக்குள்ளும் பொதிந்து கிடக்கின்றனவாயினும், அவை ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றை, வாழ்க்கை முறைகளை அந்நியப்பார்வை கொண்டு பார்த்து வியக்கும் அல்லது பெருமிதம் கொள்ளும் பாங்குடையவையாகும். இலங்கையில் தமிழர்களின் வரலாறுகளை நாம் ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்க இன்றும் சீன யாத்திரிகர்களினதும், ஐரோப்பியரினதும் கீழைத்தேய மேலைத்தேய பயணிகளின் நாட்டுகுறிப்புகளிலும் இருந்தும் ஆதாரங்களைத் தேடி வந்திருக்கிறோம் என்ற வகையில் எமது மண்ணின் பிரதேச வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு இத்தகைய வரலாற்றாதாரங்களும் முக்கியமாகும். இதற்குச் சுவையான ஆதாரமொன்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள் என்ற நூல் யாழ்ப்பாணம் புன்னாலைக்கட்டுவனில் பிறந்த ஆ. தா. ஆறுமுகம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு நியூசிலாந்து வெலிங்ரன் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாக 2007இல் வெளிவந்தது. தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் 1985இல் ஓட்டுசுட்டான் மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராகவிருந்து ஓய்வுபெற்றவர். தற்போது நியூசிலாந்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றார். நியூசிலாந்தின் வெலிங்டன் தொல்பொருளகத்தில் (Museum) காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறித்த மணியைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வு இதுவாகும். Tamil Bell என்ற பெயரில் இவ்வரும்பொருட் காட்சியகத்தில்

வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மணி
“முகையயதினவககுசுஉடையகபலஉடையமணி” என்று
புடைப்பு (emboss) எழுத்துடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இது
தமிழரின் கடற்பிரயாணம் 15ம் நூற்றாண்டில் இப்பிரதேசத்தில்
இடம்பெற்றுள்ளதையும், இம்மணிக்கும், இங்கு
புதைபுண்டுள்ள ஒரு மரக்கலத்திற்கும், Christchurch என்ற
பகுதியிலுள்ள குகை ஓவியங்களுக்கும் தொடர்புள்ளதாகவும்
இவர் தன் ஆய்வின்மூலம் வெளிப்படுத்த முனைகின்றார்.

மேற்கண்ட நூலுடன் வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்கா
வரை கப்பலோட்டிய தமிழர்கள் என்ற தலைப்பில்
ஈ.கே.ராஜகோபால் (இயற்பெயர்: இளையதம்பி குமாரசாமி
ராஜகோபால்) எழுதி யாழ்ப்பாணம், கலை இலக்கிய
பத்திரிகை நண்பர்கள் அமைப்பினால் 1984இல்
வெளியிடப்பட்ட மற்றுமொரு நூலையும் குறிப்பிடவேண்டும்.
1930ம் ஆண்டளவில் இலங்கை வடபுலத்தின்
கரையோரப்பகுதியான வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து
அமெரிக்காவின் குளொசெஸ்டர் துறைமுகத்துக்குச்
சென்றடைந்த அன்னபூரணி கப்பலின் பிரயாண வரலாறு
இந்நூலாகும். இவையிரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று நேரடித்
தொடர்பற்ற நூல்கள். ஆனாலும், மேற்சொன்ன இவ்விரு
நூல்களும் வல்வெட்டித்துறை மண்ணின் கப்பல்கட்டும்
தொழிலின் வரலாற்றுப் பெருமையை தொடர்புபடுத்துவதால்,
பிரதேச வரலாற்றாய்வாளர்களால் முக்கியமான நூல்களாகக்
கருதப்படலாம்.

ஒரு பிரதேச வரலாற்றை எழுதப்புகும் ஒருவர் நிச்சயமாக
அந்த மண்ணின் மைந்தனாக இருக்கவேண்டியது
கட்டாயமல்ல. ஆயினும் அத்தகையதொரு மண்ணின்
மைந்தனால் எழுதப்படும் பிரதேச வரலாறுகள் அதிக
உள்வீட்டுத் தகவல்களைத் தரும் என்ற வகையில்
ஆழமானதாக அமைய வாய்ப்புள்ளது. அதே வேளையில்,
தாய்மண் பற்றிய அவரது பார்வை உணர்வுபூர்வமாக
அமைந்து சமநிலை தவறிவிடும் ஆபத்தும் உள்ளது
என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இன்று எமது பாரம்பரிய பிரதேசங்கள் சிங்களக்
குடியேற்றங்களாலும், இராணுவக் குடியிருப்புகளாலும்
கையகப்படுத்தப்பட்டு பாரம்பரியமாக வழங்கிவந்த
ஊர்ப்பெயர்களே மாற்றம் கண்டுவருகின்றன.
புவியியல்ரீதியான குடித்தொகைப் பரம்பல்கள்
திட்டமிட்டவகையில் படிப்படியாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டு
வருகின்றன. எம் கண்முன்னேயே கையறு நிலையில் இவை
அரங்கேறுகின்றன. இந்நிலையில் எமது பாரம்பரியப்
பிரதேசங்களின் வரலாறுகள் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக
பதிவுசெய்யப்படவேண்டிய தேவை அழுத்தமாக உணரப்பட்டு
வருகின்றது. அதன் ஒரு புலப்பாடே அதிக அளவில் பிரதேச
வரலாற்று நூல்களின் அண்மைக்கால வருகையாகும்.
ஈழத்தில் எழுந்த பிரதேச வரலாற்று நூல்கள் பற்றிய
விரிவான தேடலொன்றை மேற்கொண்டு வரும் நிலையில்
அவை பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர்கள்
பரந்த அடிப்படையில் தமது தேடலை விரிவாக்க வேண்டிய
தாரமீகப் பொறுப்புடையவர்களாக உள்ளனர். அவர்களுக்கு
உதவும் தேடற்புலங்களை அடையாளம் காட்டுவதாகவே
இக்கட்டுரை அமைகின்றது.●

(இக்கட்டுரை பற்றிய மேலதிக கருத்துக்களை வரவேற்கின்றேன்.
www.noolthettam.ns@gmail.com)

திரையின்றி அமையாது உலகு Three inevitable Screens

தமிழர்களை இன்று மூன்று திரைகள் ஆட்டிப் படைத்துக்
கொண்டிருக்கின்றன.

ஒன்று நாம் திட்டமிட்டு நேரம் ஒதுக்கித் தேடிச்சென்று
பணம் செலவுசெய்து பார்க்கும் திரையரங்கின் பெரிய
வெண்திரை. மற்றொன்று நாம் தேடிச்செல்ல வேண்டாத,
நம் வீட்டிற்குள் வீற்றிருந்து நாம் சாப்பிடும் போதும்,
ஓய்வெடுக்கும் போதும், பிற வேலைகளைச் செய்யும்
போதும் நம் அக்கம் பக்கமாக இருந்து நம்மை
ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் சின்னத்திரை எனப்படும்
தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் சிறிய திரை.
இறுதியானது இருபத்து நான்கு மணி நேரமும்
நம்மைவிட்டுப் பிரியாத, நம் உடல் உறுப்புகளில்
ஒன்றாகவே மாறிப்போய்விட்ட, கழிவறைக்கும் கூடவே
வரும் செல்பேசியின் மிகச் சிறிய கையடக்கத் திரை.
திரையரங்கின் நல்ல அம்சங்களில் ஒன்று சாதி, மத, பால்,
வர்க்க வேறுபாடு இன்றி அனைவரையும் ஓரிடத்தில் ஒன்று
குவித்ததுதான். இந்த ஒன்று குவித்தலின் காரணமாக,
சாதிய, மத, வர்க்க முரண்பாடுகள் சில சண்டையாக
வெளிப்பட்டதும் உண்டு. ஆனாலும் சமத்துவத்திற்கு
வாய்ப்பளிக்கும் இடமாக சினிமாக்கொட்டகை இருந்தது.

ஆனால் தொலைக்காட்சி அதிலிருந்து மாறுபட்டு ஒவ்வொரு
குடும்பத்தையும் தனித்தனித் தீவாக மாற்றியது. செல்பேசி
மேலும் ஒருபடி கீழே சென்று மனிதர்கள் ஒவ்வொரு -
வரையுமே தனித்தனித் தீவாக மாற்றிவிட்டது.
முடிதிருத்தும் சலூன்கள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் அரசியல்
பிரச்சாரக் கூடங்களாக இருந்துள்ளதை நாம்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இன்று அங்கும் தொலைக்காட்சிப்
பெட்டி வந்து காத்திருப்போர் எல்லாம் சவமாகிப்
போவதைக் காண்கிறோம்.

அன்றைக்கு ஒரு தாய், தன் குழந்தையை, சிறுவர்
சிறுமியை, வயதான அப்பத்தா, அம்மாச்சி அல்லது
பாட்டியிடம் விட்டுவிட்டு வெளியிடங்களுக்குச் சென்று
வருவதற்குள், அழும் குழந்தையை சமாதானம் செய்ய
அந்த வயதான மனுசிகள் கூறும் கதைகள் என்பவை
இன்றைய குழந்தைகள் அல்லது சிறுவர் சிறுமியர் அறியாத
ஒன்றாகும். அதே போல் அம்மாக்கள் கதை கூறித் தம்
பிள்ளைகளைத் தூங்கச் செய்வது என்பதும் இன்று
வழக்கொழிந்து விட்டது எனலாம்.

மேலும், அம்மா கதை சொல்லு என்ற கோரிக்கையை
இன்று குழந்தைகள் வைப்பதுமில்லை. எல்லோருக்கும்
சேர்த்து இன்று தொலைக்காட்சிப் பெட்டி கதை சொல்லிக்
கொண்டிருக்கிறது. தாயின், குழந்தையின் தனித்தன்மை
என்பவையும், கதை சொல்லியின் பன்முகத்தன்மையும்
அழிந்து போய், உலகம் முழுவதும் ஒரே கதை ஒரே
குரலில் இன்று கூறப்படுகிறது. உண்மையைக்
கூறுவதென்றால், இன்று நம் குழந்தைகளை வளர்ப்பது
நாமல்ல, தொலைக்காட்சிப் பெட்டியே!●

க. நவம்

'எழுத்து என்பது நவம்'

அண்மையில் ஸ்காப்ரோ நகரில் நண்பர் ஒருவரது நூல் வெளியீடு நடந்தது. நானும் போயிருந்தேன். இருக்க இடமில்லாதவளுக்கு மண்டபம் நிறைந்த சனம். பார்த்து வியந்துபோனேன்'

இன்னொரு நண்பரின் நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வின்போது, ரொறன்ரோவிலுள்ள அத்தனை தமிழ்க் கல்விமான்களும் கனவான்களும் பெரும்பாலும் பட்டு வேட்டி சால்வை சகிதம், பேச்சாளர்களாய் அரங்கில் வீற்றிருந்தனர். வரவேற்புரை, வாழ்த்துரை, ஆசியுரை, பாராட்டுரை, நயவுரை, சிறப்புரை, ஆய்வுரை, விமர்சனவுரை என அவர்கள் வழங்கிய அனைத்து உரைகளாலும் அந்த நண்பர் உருகி நெகிழ்ந்துபோனார்.

வேறொரு வெளியீட்டு வைபவத்தில் வாசிப்பு நெடியே வீசாத வர்த்தகர்கள் பட்டாளம் ஒன்று, நீண்ட வரிசையில் நின்று, டாலர் நோட்டுக்கள் சொருகி ஒட்டிய என்வலப்புகளைப் பட்டால் மூடிய தாம்பாளத்தில் பல்வியமாய் வைத்துப் புதுப் புத்தகத்தை வாங்கிப் போயினர்.

ஏராளம் விருதுகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றுக்கொண்ட ஒப்பற்ற நூல் என்ற புகழாரத்துடன் பிறிதொரு வெளியீட்டு விழாவை நண்பர்கள் உறவினர்கள், ஊரவர்கள் கூடிநின்று, பூமாலைகள், பூச்செண்டுக்கள், பாராட்டுப் பட்டயங்கள், ஃபிரேம் போட்ட வாழ்த்து மடல்கள் இத்தியாதிகளுடன் இனிதே கொண்டாடிச் சென்றனர்.

மற்றொரு நூலறிமுகக் கூட்டதின்போது, காத்திரமான விமர்சனங்களால் அந்த எழுத்தாள நண்பரைக் காப்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் கிஞ்சித்துமின்றி, குருவியின் தலையில் குண்டுப் பனங்காயைத் தாக்கி வைத்தாற் போன்று, பாராட்டிப் பாராட்டியே அவரது இலக்கிய ஆயுளைக் குறைத்து மகிழ்வித்தனர், தாராள சிந்தையிக்க தமிழ்ப் பேச்சாளப் பெருமக்கள்' எண்ணி, ஆக இருபத்தாறுபேர் மட்டும் வந்திருந்த நூல்வெளியீடு ஒன்றுக்கும் ஒருமுறை போயிருந்தேன். "இது ஒன்றும் 'பணச் சடங்கு' அல்ல - கண்டது கடியதுகள் வந்துபோக. உண்மையைச் சொல்லப்போனால், இது செவ்விலக்கியக்காரருக்கு மட்டுமேயான, சீரியலான - சீரிய நூல்வெளியீடு" என 'மீசையைத் தடவிக் காண்பித்தபடி' சிலாகித்துச் சொன்னார்கள். சிலிர்த்துப் போனேன், நான்'

இப்படியாக, வருடா வருடம் நான் கண்டும் கலந்தும் வரும் ஏராளமான நூல் வெளியீடுகளின் போதெல்லாம் எனது மனதில் எப்போதும் எதேச்சையாக ஒரு கேள்வி தலைதாக்கும். இவையனைத்துமே இந்த எழுத்தாளர்களது எழுத்துக்களுக்கான அங்கீகாரங்கள்தானா? உண்மை எழுத்துக்களுக்கான அடையாளங்கள்தானா?

ஒருசில விதிவிலக்குகளைப் புறம் தள்ளிப் பொதுப்படையாகச்

சொன்னால் - 'இல்லை' என்பதே விடையாகத் தேறும். இவை பெரும்பாலும் வெறும் முகஸ்துதி பாடுதலும் முதுகு சொறிதலும் - சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் மட்டுமே!

அவ்வாறாயின் அநேகமான எழுத்தாளர்கள் இந்நாட்களில் ஏன் எழுதுகிறார்கள்? என்ற அடுத்த கேள்வி இயல்பாகவே மேலெழுந்து மிதக்கும்.

எழுத்துப் பணியின் நல்ல நோக்கங்களுக்கு மேலாக, எழுதுவதனூடாகத் தம்மை ஓர் அறிவாளி என அடையாளப்படுத்தி, சமூகத்தில் புகழையும் மதிப்பையும் கௌரவத்தையும் சுலபமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற 'வான்கோழிச் சிறகாட்ட விருப்பு' பொதுவாக எங்களில் பலரது சிந்தையுள் ஒரு வியாதியாக இந்நாட்களில் பரவி விரவிக் கிடக்கின்றது.

மேலும், 'எழுத்தாளனாக வேண்டும் என்ற ஆவல் ஒரு வகையான தன்னகங்காரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது. வெறும் சாதாரண தலையாட்டிப் பொம்மைகளில் இருந்து வேறுபடுத்தி, தன்னை ஒரு பொம்மலாட்டக்காரனாக ஊருக்கும் உலகுக்கும் காட்டுவதே எழுத்தாளனின் நோக்கமாகும்.'

இவ்வாறு கோபோ அபே என்ற பெயர்கொண்ட யப்பானிய முன்னணி எழுத்தாளர் ஒருமுறை கூறிய கூற்றை எண்பிக்கும் வகையில், எங்களை நாங்களே எழுத்துலக ஜாம்பவான்களாக எண்ணிக்கொண்டு, எங்கள் ஒளிவட்டம் சூழ் தலைகளில் இறுமாப்பைச் சமையாகச் சுமந்து திரிகின்றோம்.

இணையத்தின் உபயத்தில், மேளதாளங்களுடன் சுயம்புவாய் வந்துதித்த எழுத்தாளர்களாகப் பாவனை பண்ணி, ஏறு போல் பீடுநடை போட்டு ஊர்வலம் வருகின்றோம். மேடைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும், அடியாட்களைப் பணிக்கமர்த்தித் துதிபாட வகைசெய்து, துய்த்து மகிழ்கின்றோம்.

பாவம், உண்மையெது, போலியெது என்ற சங்கதி தெரியாச் சனங்களைக்கூட்டி வைத்து, பச்சைப் புழு குழுட்டைகளுக்கெல்லாம் புறுகுபூசி அவிழ்த்துக் கொட்டிப் பாராயணம் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஆரோக்கியமான சமூகம் ஒன்றை நிர்மாணிப்பதில் ஆர்வம் காண்பிக்கும் நல்லிதயங்களை அல்லாடவைக்கும், சமகால இலக்கியப் பாசாங்குகளினதும் பித்தலாட்டங்களினதும் இரத்தமும் சதையுமான ஒருசில உதாரணங்களே, இவை.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது, "எனக்கு வர்த்தக உலகம் பற்றித் தெரியும். அரசியல் உலகம் பற்றியும் தெரியும். இலக்கிய உலகம் பற்றி நன்கு தெரியும். இந்த மூன்று உலகங்களிலும் இலக்கிய உலகம்தான் ரொம்பக் கேடுகெட்ட உலகம்" என்று மறைந்த

எழுத்தாளர் சுந்தர ராமசாமி ஒருமுறை சொல்லி அலுத்துக்கொண்டதற்கான காரணம் பிரத்தியட்சமாகப் புலப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய அற்ப ஆதாயங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல், நல்ல நோக்கங்களுடன் எழுதப்படும் - நல்ல எழுத்துக்களும் நம்மவர் மத்தியில் நிறையவே உள்ளன. அவ்வகை எழுத்துக்களைப் பகுத்தும் வகுத்தும் இனங்கண்டு, ஒவ்வா வகை எழுத்துக்களைப் புறந்தள்ளவேண்டிய கட்டாய தேவை ஏற்படுகின்றது.

எழுத்து என்பது எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் புதினங்களையும் செய்திகளையும் பரிமாறிக்கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். எழுதும் பணியில் வல்லவர்கள் எல்லோரும் எழுத்தாளர்கள்தான்.

ஆயினும் ஆக்க இலக்கியங்கள் எழுதுவோரை மட்டும் எழுத்தாளர்கள் எனச் சுட்டும் பாரம்பரியம் தமிழ்ச் சூழலில் பரவலாகக் காணப் படுகின்றது. உண்மையில், கட்டுரை, கதை, கவிதை, நாடகம், நாடகம், பத்தி, திறனாய்வு, விளம்பரம், ஊடக உள்ளடக்கம் போன்ற அனைத்து எழுத்துக்களை எழுதுவோரும் உலகப் பொதுப்பரப்பில் எழுத்தாளர்கள் என்றே கணிக்கப்படுகின்றனர்.

இவ்வெழுத்தாளர்களுள் வணிக எழுத்தாளர்கள், மக்கள் பயன்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் என்ற வகைப்பிரிப்பு மிக நீண்ட காலமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

இவ்விரு வகையினருள் வணிக எழுத்தாளர்களது எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் பணத்தையும் புகழையும் நோக்கங்களாகக் கொண்டு எழுதப்படுபவை சமூக முக்கியத்துவம் பற்றிய கரிசனையோ, அக்கறையோ அற்ற எழுத்துக்கள்.

இவை மலிமான சுவாரஸ்யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை அத்த கற்பனா வாதத்தினையும் இயல்பற்ற, செயற்கையான உத்தி முறைகளையும் கையாண்டு எழுதப்படுபவை.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், மிகையான கற்பனைகள் கலந்த, யதார்த்தமற்ற கனவுக் கொந்தளிப்புகளால் ஆகர்ஷிக்கப்படும் அடிநிலை வாசக அப்பாவிக்களே எமது சமூகத்தில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றனர்.

வாழ்வியல் நிதர்சனங்களை அடியோடு நிராகரித்து நிற்கும் பகட்டும் படாடோபமும் - பொய்மையும் போலிமையும்தான் காலாகாலமாக மாணுதத்தைக் கவர்ந்திருத்துவிடுகின்றன என்பது கவலை தரும் விடயம்!

அதனால்தான் ஒரு பட்டுக்கோட்டை பிரபாகருக்கும் ஒரு பாலகுமாருக்கும் கிடைக்கும் பெருந்தொகையான வாசகர் படையணி, ஒரு அசோகமித்திரனுக்கோ அல்லது ஒரு பிரபஞ்சனுக்கோ கிட்டாது போய்விடுகின்றது!

இனி, மக்கள் சமூகத்திற்குப் பயன்தரவல்ல நல்ல எழுத்துக்கள் எனப்படுபவை யாவை?

'நல்லனவற்றை, நல்லபடி சொல்லும் எழுத்துக்களே நல்ல எழுத்துக்கள்.' இது ஒரு சாதாரணமும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஓர் எளிய வரைவிலக்கணம். இதில் தொக்கி நிற்கும் இரண்டு முக்கிய விடயங்கள் மிகுந்த கவனிப்புக்குரியன.

ஒரு நல்ல எழுத்தின் முத்திரைகளான உள்ளடக்கம், உருவம் ஆகிய இரண்டு அம்சங்களும் இதில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. ஒன்றுக்கொன்று சமரசம் செய்ய முடியாதவாறான சமமான முக்கியத்தைக் கொண்டவை, இவை.

ஆழமான உள்ளடக்கமற்ற உருவ அழகு, பிணத்துக்குச் சூடிய ஆடை அணிகலன்களை ஒத்தது. அதேபோன்று அழகியலைப் புறக்கணித்த ஆழமான உள்ளடக்கம் அழகொழிந்த மூளியின் முகத்தை ஒத்தது.

இந்த வேறுபாடுகளின் அடிப்படையிலேயே மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் - 'கலை கலைக்காகவே' என்றும் - 'கலை மக்களுக்காகவே' என்றும் இருவேறு துருவங்களாகப் பிரிந்துநின்று குடுமிப்பிடிச் சண்டையில் ஈடுபட்டுவந்தனர்.

கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் ஈழத்தில் முற்போக்கு - நற்போக்குக் குழுவினர் எதிரும் புதிருமாய்க் கண்ணை பிரித்து நின்று, முஷ்டி உயர்த்திக் கோஷமிட்டமைக்கும், 'முட்டையெறிந்து' கோபம் தணித்தமைக்கும் இக்கோட்பாட்டு முரண்பாடும் ஒரு வகையில் காரணம் எனலாம்.

ஆனால் இன்றைய எழுத்துலகம் இவ்விரு அம்சங்களினதும் சமனான முக்கியத்துவத்தைச் சரிவர உணர்ந்துகொண்டுள்ளது என்றே கூறவேண்டும். கலைநயமும் கனதியான கருப்பொருளமையும்கூட ஒரு நல்ல கலைப் படைப்பின் இரு கண்களாக இந்நாட்களில் கருதப்படுகின்றன.

ஒரு கணம், ஒரேயொரு கணம் - சிந்தனையைச் சீண்டினால் - வாய்விட்டுச் சிரிக்கத் தூண்டினால் - மகிழ்ச்சியில் மனம் மிதக்கத் துணைபோனால் - வார்த்தையின்றி மௌனிக்க வழிவகுத்தால் - இதயத் துடிப்பைத் துரிதப்படுத்தினால் - துளி கண்ணீரை வரவழைத்தால் - அமைதியான மனதில் அதிர்வை ஏற்படுத்தினால் - ஆழ்மன வலியை அதிகரிக்கச் செய்தால், அதுவே ஒரு நல்ல எழுத்தின் அடையாளம்!

ஒரு நல்ல எழுத்தானது வாழ்க்கையின் நுட்பங்களையும் மனவுணர்வுகளின் ஆழ அகலங்களையும் மிகுந்த அவதானத்துடன் தேர்ந்தெடுத்த வார்த்தைகளுடாகவும், நேர்த்தியான உத்திமுறைகளுடாகவும், கலைநயம் குன்றாமல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

அழகியல் அச்சாணியில் சுற்றிச் சுழன்று நின்று, வாசகர் மனதில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது; அதற்கும் மேலாக, தீர்ஷண்ய தரிசனத்துடன் வாழ்வின் புதுப்புது அனுபவங்களையும் உணர்வுகளையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றது; உண்மையை உண்மையாகச் சொல்கின்றது.

அது அடிப்படை மனிதாபிமானமும்; சத்தியமும் இலட்சிய வேட்கையும் கொண்டதாக அமைகின்றது; மானுட விடுதலையை அவாவுகின்றது; மனித மனங்களில் நம்பிக்கையை விதைக்கின்றது; தார்மீக உணர்வின் வெளிப்பாடாக வந்தமைகின்றது.

இவற்றைச் சாதிக்கவல்ல எழுத்துக்களைப் படைப்பதற்குப் பயிற்சி வேண்டும் பரந்த அறிவு வேண்டும் அனுபவ முதிர்ச்சி வேண்டும் தெளிந்த சிந்தனை வேண்டும் வாழ்வியலின் நுண்ணிய கூறுகளைக் கூர்ந்து அவதானிக்கும் திறன் வேண்டும் ஆழமான வாசிப்பு வேண்டும் அடிப்படை மொழியியல் தேர்ச்சி வேண்டும்.

இவை இல்லாமையின் வறுமை, அறிவுப் பாணையை வெறுமையாகவே வைத்திருக்கும். அகப்படுவதற்கு ஏதுமற்ற நிலையில், பாவம் அகப்பதை என்ன செய்யும்? தேடி வைத்திருந்தால்தானே அள்ளித் தெளிக்க முடியும்!

எழுத்து என்பது 'சாப்பாடு சமைப்பது' போன்றதொரு சாமானிய சங்கதியல்ல. அது ஐம்புலன்களையும் ஒருமுகப்படுத்தி, அர்ப்பணிப்போடு ஆற்றப்படும் ஓர் உன்னத ஆக்கப் பணி! அதனால்தான் தமிழ் எழுத்தாழியத் தலைமகன் எல்பொ அவர்கள், எழுதிவரும், எழுதவரும் எல்லோரது செவிப் பறைகளிலும் ஒங்கி ஒலிக்கச் சொல்கின்றார் -

''எழுத்து ஒரு தவம்''

ஏறுமா இந்த வாஸ்தவம், எங்கள் செவிப் புலன்களுக்கு?●

திருமாவளவன்

கனடா தமிழ் இலக்கியம்: சுடங்குகளும் சில சங்கடங்களும்

அன்று ஒரு புத்தக வெளியீட்டுக்கு போயிருந்தேன். வந்திருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பத்துப்பேருக்கு சமம் எனக் கணக்கெடுத்தால் இருநூறு பேர்வரையில் கூட்டம். வந்திருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இலக்கியத்தோடு தீவிர தொடர்புள்ளவர்கள் என்பதால் இந்தவகைக் கணக்கை கூறினேன்.

அதுதான் அவ்வுருடத்துக்கான கடைசிப் புத்தகவெளியீடாக இருக்கும் என்பது என் நம்பிக்கை. இருக்கவேண்டும் என்பது வேண்டுகல். அந்த அளவுக்கு அவ்வுருடத்தின் ஒவ்வொரு வார இறுதி நாட்களும் நூல் வெளியீடுகளால் நிறைந்து போயிருந்தன. இதில் எனது கவிதை நூல் வெளியீடும் அடக்கம்.

காலையில் ஒன்று, சாயுங்காலம் ஒன்று என இரண்டு நிகழ்வுகள் நடைபெற்ற நாட்களும் உண்டு. மண்டபம் நிறைந்த சனக் கூட்டத்தோடு சில. வெறும் பேச்சாளர்களுடன் மட்டும் நிகழ்ந்தவை சில. ஆஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து வந்து நிகழ்த்திய வெளியீடுகள் சில. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் உட்பட சிறப்புப் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்ட நிகழ்வுகள் சில. நகைச்சுவை உரைகளோடு அமைந்தவை சில. மிக ஆரேக்கியமானவை சில. இப்படியாக கடந்த வருடம் பல ரக வெளியீட்டு நிகழ்வுகளை காணும் பெரும்பாக்கியம் பெற்றேன்.

எனக்கென்னவோ வெளியீடுகளை விட அதற்கான விளம்பரங்கள்தான் அதிகமாகக் கவர்ந்தன. பத்திரிகைகளில் தொலைக்காட்சியில், வானொலியில் முகப்புத்தகத்தில் என பலவகை அழைப்புகள். இவையெல்லாம் நுகர்வோர் வரவுக்கானதல்ல என்பது நிகழ்ச்சி நடத்துவோருக்கு நன்கு தெரியும். வெற்றுப் புகழ் விளம்பரத்துக்கானவை.

ஊரில் வெற்றிலை வைத்து அழைத்தல் என்று சொல்வார்களே, அதேபோல தனிப்பட்ட தொலைபேசி அழைப்புகளுக்கு மட்டுமே செவிசாய்க்கும் கூட்டம். அதிலும் நூறுபேருக்கு அழைப்பு வைத்தால் ஒரு ஐம்பதுபேரை எதிர்பார்க்கலாம்.

என் இருபதுவருட அனுபவத்தில் ரொறன்ரோ தமிழர்கள் மத்தியில் கடந்த ஆண்டை 'நூல்வெளியீட்டு ஆண்டு' என சிறப்புப்படுத்தி கூறலாம். இத்தனை வெளியீடுகள் நடக்கும் அளவுக்கு ரொறன்ரோவில் தமிழ் வாசகர்கள்

பெருகியிருக்கிறார்களா? அல்லது எஸ்.பொ எதிர்வுகூறிய புகலிட இலக்கியம் உச்சத்தை அடைந்திருக்கிறதா? இக் கேள்வி எனக்குள் அடிக்கடி எழுவதுண்டு.

ஒவ்வொரு வாரமும் பல ஆயிரக்கணக்காக. பிரதிகளுடன் வெளிவரும் இலவச தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வைத்து வாசகர் எண்ணிக்கையை எடைபோடமுடியாது. இது என் திடமான எண்ணம். அதுபோலவேதான் வெளியீட்டு நிகழ்வுகளும் அடங்கும். உறவினரோ நண்பரோ அல்லது இன்னொரு இலக்கியக்காரரையோ பிடித்து ஒரு புத்தகத்தை திணித்தல் என்ற வகையில்தான் பல புத்தக வெளியீடுகளைப் பார்க்க முடிந்தது. ஒரு கவிஞனாக இதை சொல்வதில் எனக்கு துயரம்தான்.

இது மிகவும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய விடயம். புலம்பெயர்ந்த இலக்கியங்கள் மற்றும் போர்க்கால இலக்கியங்கள் மீது கவனம் திரும்பிய காலத்தில், அல்லது எஸ். பொ. புகலிட இலக்கியம்தான் தமிழில் கோலோச்சும் என்று முன்மொழிந்த காலத்தில், தமிழகத்தின் சில பதிப்பகங்கள் ஈழத்தமிழரின் நூல்களை தேடிக் கேட்டுப் பெற்று வெளியிட்டன.

இதில் அவர்களின் வியாபார நோக்கம் இருந்ததென்பது உண்மையே. இருந்தும் வியாபாரம் என்று வந்துவிட்டால் தரம் முக்கியமானதாகி விடுகிறது. அதனால் அக்காலத்தில் புலம்பெயர் தமிழர்களின் பதிப்புகள் ஆரோக்கியமாக இருந்தது.

அதன் தொடர்ச்சியாக பல தமிழ்நாட்டுப் பதிப்பகங்கள். புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களிடம் பணம் பெற்று அவர்களின் நூல்களை வெளியிட முன்வந்தன. இக்காலங்களில் பல ஈழத்து எழுத்துக்கள் தமிழகத்துக்கு அறிமுகமாயின என்பதும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியது. இக் காலத்தில்தான் உலகத்தமிழ் இலக்கியம் என்ற சொல்லாடல் வலுப்பெற்றது. அதற்கு புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் முக்கியமானவர்கள் என்ற கருத்தை மறுப்பதற்கில்லை.

பின் இச்செயலானது படிப்படியாக மாற்றம் பெற்று இன்று புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தமிழக வெளியீட்டகங்களை நோக்கி படையெடுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இன்று தமிழ்நாட்டில் இயங்கும் சில வெளியீட்டகங்களுக்கு ரொறன்ரோவில் முகவர்கள் உண்டு.

ஒரு புத்தகத்தை கனடாவில் பதிப்புச் செய்ய செலவிடப்படும் முழுத்தொகையில் ஐந்தில் ஒருபங்கு பணம் தமிழ் நாட்டில் அல்லது இலங்கையில் ஒரு நூலை பதிப்பிலிட போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் சுமை கூலி செய் கூலியை விட அதிகமாக இருந்தபோதிலும் இன்று அவை கூடச்சற்றுத் தளர்ந்திருக்கிறது என்றே சொல்லலாம்.

இதில் பல ஏமாற்று வேலைகளும் உண்டு எனச் சொல்லப்படுகிறது; உதாரணமாக ஒருவர் தன் நூலில் 500 பிரதிகளை வெளியிட ஒப்பந்தம் செய்து தனக்கு 200 பிரதிகளை அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டால், சில பதிப்பகங்கள் 250 பிரதிகளுக்கு மேல் அச்சிடுவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பதிப்புக்கான செலவை ஆசிரியரிடமிருந்து பெற்றுவிடுதால் நுகர்வோரிடம் கொண்டுசெல்ல அக்கறைப்படுவதில்லை.

அ. முத்துலிங்கம், சேரன், ஷோபாசக்தி போன்ற புலம்பெயர்ந்த நட்சத்திர எழுத்தாளர்கள் தவிர்ந்த ஏனைய புகலிட எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் 50 பிரதிக்கு மேல் தமிழ் நாட்டில் விற்பனையாவது சாத்தியம் இல்லை என்பதும் முக்கியமான காரணம்.

கனடாவில் வதியும் ஒரு புகலிட எழுத்தாளர் தனது நூலை ரொறன்ரோவில் உள்ள புத்தகக் கடையில் விற்பனைக்கு வைத்தால் ஒரு புத்தகம் கூட விற்பனையாவது சாத்தியமில்லை.

இதற்கு எழுத்தின் தரம் தரமின்மை என்பது மட்டுமே காரணமல்ல. வாசித்தல் என்பது பயிற்சியினுடானது. இங்குள்ள வாழ்வியல் உழல்வும் அலைச்சலும் படிப்பதற்கான நேரத்தையும் மனநிலையையும் தருவதில்லை. அவர்கள் களியாட்ட பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளை காண்பதிலேயே ஓய்வைக் கழிக்கிறார்கள். இதனால் கிடைக்கின்ற மீதி நேரத்தை தொலைக்காட்சி மற்றும் கணினிவழி ஊடகங்கள் நிரப்பிவிடுகின்றன.

நேரமொதுக்கி வாசிப்பவர்கள்கூட கிடைக்கின்ற சொற்ப நேரத்திற்கேற்ற வகையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரபல எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை மட்டுமே நாடுகின்றனர்.

இவைமட்டுமல்லாது பல இலவசங்களின் வருகை ஒரு புத்தகத்தை பணம் கொடுத்து வாங்கும் மனநிலையை மாற்றி விட்டது. ஒரு இந்திய நூலை பணங்கொடுத்து வாங்குபவர் கூட கனடியத் தமிழரின் நூலை வாங்கும் மனநிலை அற்றவராக இருக்கிறார்.

பல வெளியீட்டு நிகழ்வுகளில் முதற் பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வர்த்தகப் பிரமுகர்களை அல்லது பணப்புள்ளிகளையே அழைக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் இலக்கியப் புத்தகத்தின் வாசனையையே நுகராதவர்கள்.

இந்த வகையில் பார்க்கும்போது தமிழரிடையே நடக்கும் ஏனைய சடங்குகள் போல எழுத்துத் தளமும் மாறியிருக்கிறது என்றே கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் வெளியீடென்பது வெறும் பணச்சடங்கு போலாகிவிட்டது.

அண்மையில் ஒரு வெளியீட்டு நிகழ்வுக்குப் போயிருந்தேன்.

வெளியீட்டாளரின் பிரபலத்தன்மையை கருத்தில் கொண்டு நாற்பது பேருக்கு மேல் கூட்டமிருந்தது. வெளியீட்டின் போது கிட்டத்தட்ட தொண்ணூறு வீதமானவர்களை ஒவ்வொருவராக மேடைக்கு அழைத்தார்கள். அதன்மூலம் வந்திருப்பவர்களை கௌரவிப்பது போலப் பாவனை காட்டிக் கொண்டார்.

உண்மையில் வந்திருப்பவர்கள் வெறும் முகத்தைக் காட்டிவிட்டு நழுவி விடுவார்கள் என்ற வியாபாரத் தந்திரமே அதற்கு காரணமாக இருந்தது. மேடைக்கு அழைக்கப்படாத ஓரிருவரில் நானுமிருந்ததால் தப்பித்தேன். கூடவந்த நண்பர் உனக்கு ஒரு இருபது டாலர் மிச்சம் என்றார்.

இன்னொரு வெளியீட்டு விழாவில் புத்தகம் வாங்குவதற்காக ஒரு நண்பனை மேடைக்கு அழைத்தார்கள். அவனிடம் புத்தகத்திற்குரிய பணமான பத்து டாலர்கள் மட்டுந்தான் கையிலிருந்தது. மறைத்துக் கொடுப்பதற்கு 'என்வலப்' கூட வைத்திருக்கவில்லை.

மேடைக்கு அழைத்துவிட்டார்கள் என்பதால் அதைக் கொடுக்க மனம் சங்கடப்பட்டது. முடிவில் இன்னொரு நண்பனின் உதவியை நாட வேண்டியதாயிற்று. சில சமயங்களில் வெறும் ஐந்து டாலர்களை என்பலப்பில் வைத்து கொடுத்துவிட்டு புத்தகம் பெற்றுச் செல்பவர்களும் உண்டு.

அண்மையில் புத்தகத் திருடர்கள் இருப்பதான விவாதம் ஒன்றை முகப்புத்தகத்தில் பார்க்கமுடிந்தது. இவைபோன்ற நிகழ்வுகள் மிக மனச்சங்கடத்தைத் தருகின்றன.

அனேக புத்தகங்கள் வெளியீட்டின் போது மட்டுமே விற்பனை சாத்தியம். பிற்பாடு அது வீட்டில் முடங்கிவிடும். முன்னொரு காலத்தில் ஒரு புத்தகம் வெளியிடுவதென்பது இலகுவல்ல. ஒவ்வொரு எழுத்தாக அச்சகோர்க்கப்பட்டு மெய்ப்புப்பார்த்து அச்சாக்கி கையால் பைன்ட் செய்யப்பட்டு வெளியிடுவார்கள். எழுத்தாளனுக்கு அதற்கான செலவு சாதாரணம் அல்ல. பெரும்பாலும் அவை பதிப்பகங்களின் முயற்சியாகவே அமைந்தது.

அதனால் மிகப் பொறுப்புணர்வோடு புத்தகத்தை வெளியீடு செய்வார்கள். அக்காலத்தில் எழுத்தாளன் மிகக் கௌரவத்திற்குரிய பாத்திரமாகவும் இருந்தான். கம்பியூட்டர் வந்ததன்பின் கனடாவில் வெளிவரும் இலவச வாரப்பத்திரிகைகளை போல இவை எல்லாம் இலகுவாகிவிட்டது. இன்று வேண்டுமானால் வெறும் ஐந்து பிரதிகளைக் கூட புத்தகமாக பதிப்பிடலாம். விற்பனைக்கேற்றவாறு தேவையான பிதிகளை அவ்வப்போது அச்சிட்டுக் கொள்ளலாம்.

பலர் இப்போது கம்பியூட்டரிலேயே எழுதுகிறார்கள். இதனால் அச்சுக்கோர்க்கும் வேலை மிச்சம். கம்பியூட்டரில் புத்தகத்தை வடிவமைத்துவிட்டால் அவற்றை அச்சுக்கத்தில் புத்தகமாக்க சில மணித்துளிகள் போதும்.

இந்த தொழில் நுட்ப வேகமும் கடந்த வருட புத்தக வெளியீடுகளின் உச்சநிலைக்கு ஒரு காரணம் என எண்ணுகிறேன். ஈழத்து போரோடு காலத்தைக்கழித்த பலர் தங்கள் அடையாளங்களைத் தேடும் முயற்சியாகவும் இதைக் கருதலாம். இத்தகைய சூழலில் வெளிவரும் நூல்களில்

நல்லதும் உண்டு. அல்லதும் உண்டு. ஒவ்வொரு புத்தக வெளியீட்டிலும் ஆசிரியரை, அறிமுகவுரை, வெளியீட்டுரை, மதிப்பீட்டுரை. விமர்சன உரை என ஏகப்பட்ட உரைகள் நிகழ்த்தப்படுகிறது. அனேகமாக எல்லா உரைகளிலும் அதிக வேறுபாடுகள் இருப்பதில்லை.

எல்லோரும் வெளியிடப்படும் நூல்களை அற்புதம், அபாரம், எல்லோரும் நிச்சயமாகப் படிக்க வேண்டியது போன்ற சில 'மந்திரச் சொந்தொடர்கள்' மூலம் விதந்துரைக்கிறார்கள். அதுவே வெளியீட்டு நிகழ்வுக்கான உரை மரபும் கூட.

இருந்தாலும் மதிப்பீடு செய்பவர்களுக்கு ஒட்டுமொத்த இலக்கியப் போக்கின் மீதான அக்கறை இருக்கவேண்டும் எனக் கருதுகிறேன். இத்தகைய புகழ் உரைகளால் ஒருபடைப்பாளியின் வளர்ச்சி மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. எம்மக்களிடையே 'பப்பாசியில் ஏற்றிவிடுதல்' என்ற சொந்தொடர் இயல்பாகவே புளங்குவது. இவ்வகையில் நாம் நம்பிக்கைவைத்த பல படைப்பாளிகள் காணாமல் போய்விட்டார்கள்.

இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் படைப்பாளிக்கு இருக்கின்ற அதேயளவு பங்கு விமர்சனங்குக்கும் உண்டு. அவனே படைப்பாளியின் நாணயக்கயிற்றை பிடிப்பவன். அவனே சரியான திசையில் எழுத்தாளனை இழுத்துச் செல்லவேண்டியவன். அவர்கள் மனதுவைத்தால் கனேடிய தமிழ் இலக்கியவோட்டம் சிறக்கும். செழிக்கும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பேச்சாளர்களையே மாறிமாறி நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. சில பேச்சாளர்கள் நூலின் தரம் கருதி சாக்குப் போக்குச் சொல்லி நாசக்காக மறுத்து விடுவதும் உண்டு. அது கூட சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகக்கடினம். சில பேச்சாளர்கள் நூலை வாசிக்காது வந்து உரையாற்றிவிட்டு போகிறார்கள். பலர் நூலுக்கு புறம்பாகப் பேசுகிறார்கள்.

புத்தக வெளியீட்டுக்கு செல்லும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு இவை சலிப்புட்டும் உரைகளாக அமைந்துவிடுகின்றன. சிலவேளைகளில் பலரை மண்டபத்தின் வெளியில் காண முடிகிறது.

இதுவரை ரொறன்ரோவில் நூற்றுக் கணக்கான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டும் கூட வெளிவந்த நூல்களுக்கான பட்டியல் எதையும் நான் இதுவரை கண்டதில்லை. ஒரு ஆய்வு மாணவன் அவற்றை ஒருசேர எந்தநூல் நிலையத்திலும் அல்லது விற்பனைக் கூடத்திலும் காணமுடியாது.

கனடிய நூல் நிலையங்கள் பலவற்றில் தமிழ்ப்பகுதி இருந்தும் கூட கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளருக்கு பொருத்தப்பாட்டுடன் கூடிய இடமிருப்பதில்லை. காரணம் அதற்காக அமைக்கப்பட்டவர்களின் ரசனையும் தகுதிநிலையும் சார்ந்தது. அவ்விடமானது தனியாக அலசவேண்டியது.

நாங்கள் கனடாவுக்கு புலம்பெயர்ந்திருந்தாலும் மனசளவில் எல்லோரும் ஊரில்தான் வாழ்ந்திருக்கிறோம். இங்குள்ள அமைப்புகளும் ஊடகங்களும் எம்மை ஊரில் தான் நெடுங்காலமாக வைத்திருந்தது. இந்த நிலையானது போரை ஆதரித்தவர்கள் - எதிர்த்தவர்கள் என இருசாராருக்கும்

பொருந்தும். இப்போ இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக, இனி இதுதான் எங்கள் வாழ்ப்புமி என்ற உணர்வோடு வாழத் தலைப்பட்டிருக்கிறோம். இனி நாங்கள் எடுத்து வைக்கப் போகும் காலடிகள் உறுதியும் காத்திரமும் மிக்கதாக இருக்க வேண்டும். இது இலக்கிய விடயத்துக்கும் பொருந்தும்.

இப்பொழுது எலற்றோனிக் தொழிநுட்பத்துடன் கூடிய வாசிப்பு பலகைகள் வரத்தொடங்கிவிட்டன. தமிழில் பெருமளவில் உள் நுழையாவிடினும் கூட எதிர்காலத்தில் இது பல்கிப் பரவப் போவது நிச்சயம்.

அந்தவகையில் அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் நிலை என்ன என்ற கேள்வி இருக்கிறது. ஒருநண்பரிடம் இதுபற்றி பேசும்போது சங்க காலத்திலிருந்து எங்களிடம் எஞ்சிய இலக்கியங்கள் மிகச்சொற்பம்.

அதிலும் கல்லில் எழுதியதுதானே இன்றும் அழியாதிருக்கிறது. ஏட்டில் எழுதியதே பல அழிந்துபோய்விட்டது. கண்ணுக்கு தெரியாத எலற்றோனிக் வெளியில் எழுதுவதெல்லாம் அழிந்துவிட ஒரு நொடிப்பொழுது போதும் என்றார்.

தொழிநுட்பத்தை நம்பும் இன்னொரு நண்பரோ இதை மறுத்தார். அதுதான் நிலையானது என்றார்.

எது நிலையானது என்ற வாதமெல்லாம் வேதாந்திக்கில்லை. எது உண்மையானது ஆரோக்கியமானது என்பதே அவனது தேடல்.

அண்மையிலே ஒரு பேராசிரியர் வீட்டிலிருந்து பேசும்போது இன்று புகலிடத்தில் இலக்கியக் கழிவுகள் பெருகி வருவதாகவும் இப்படியே போனால் பெரியதொரு குப்பைமேடு வளர்ந்துவிடும் என்றும் அச்சம் தெரிவித்தார். அது மிகையான கூற்றாக இருக்கலாம். ஆனாலும் அதில் பொருள் உண்டு. இவற்றைத்தாண்டியும் நல்ல இலக்கிய முயற்சிகள் நடக்கத்தான் செய்கின்றன.

நான் படிக்கும் காலத்தில் ஆசிரியர் ஒருவர் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. இந்த உலகம் அற்புதமானது. அதில் எப்பொழுதும் நல்லவை மட்டுமே நிலைக்கும். மீதி எல்லாம் தானாகவே அழிந்துவிடும். அதுதான் இயல்பு, இயற்கை என்றார்.

மற்றவை எப்படியோ அறியேன். இலக்கியத்தில் இதுவே நடக்கக் கடவது. இதையே நான் நம்புகிறேன்.●

இலக்கியமும் திறனாய்வும்

இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் அதன் நல்வாழ்விலும் ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டவன் என்ற முறையில், பத்திரிகைகளிலும் உரையாடுகர்களிலும் மேல்நோக்கான - தகுந்த அடிப்படையற்ற - ரஸக் குறைவான இலக்கியக் குரல்கள் ஒலிப்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன். வணிக நோக்கு, விதந்து கூறப்படுதல் என்று இதற்குப் பல காரணிகளுள்

க. கைலாசபதி
(இலக்கியமும் திறனாய்வும் - 1972)

அகில்

கனடாவில் சிற்றிதழ்களின் தேக்கநிலை

இலங்கையில் நடந்த யுத்தம் ஈழத்தமிழ் மக்களை பல்வேறு நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர வைத்தது. இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த மக்களின் பெரும்பாலானவர்கள் கனடாவில் வாழ்கிறார்கள். நாம் வாழும் கனடாவில் மட்டும் மூன்று இலட்சம் வரையிலான ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் படைப்பாளிகளில் கணிசமானோர் கனடாவில் வாழ்கிறார்கள் எனலாம். கவிஞர்கள், நாவலாசிரியர்கள், சிறுகதையாளர்கள், பத்தி எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் என்று படைப்பாளிகளின் பட்டியல் முடிவற்றது. இவர்களது படைப்புக்களின் தொகையும் எண்ணிலடங்காதது. குறிப்பாக சிற்றிதழ்கள், பத்திரிகைகளின் தோற்றம் சமீப காலத்தில் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. கணினி தெரிந்தவரெல்லாம் பத்திரிகை நடத்தலாம் என்றளவில் இதன் தோற்றம் இருந்தாலும் மழைக்கால விட்டில்லக்களாக மறைந்துவிடுகின்ற இதழ்களே அதிகம்.

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அவ்வாறான இதழ்களின் ஆழ், அகலங்களை ஆராய்வதல்ல. நிறைய எழுத்தாளர்கள் வாழ்கின்ற இந்த கனடா நாட்டில் சிற்றிதழ்கள் எதுவும் ஏன் தொடர்ந்து வெளிவரவில்லை என்பது பற்றி நோக்குவதே ஆகும்.

சிற்றிதழ்

பக்க அளவில் சிறியதாக இருந்தாலும் சிற்றிதழ் என்பது தீவிரமான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும். சீரிய இதழ் சிற்றிதழ் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சமூகத்தின் பல்வேறு பிரச்சனைகளையும் தொடுவதால் இதனை சிற்றிதழ் என்று குறிப்பிடுவதும் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட வாசகர்களைச் சென்றடையும் நோக்கில் சிற்றிதழ்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. சிற்றிதழ் வியாபார நோக்கம் எதுவுமின்றி, தத்துவார்த்த நடைபுடன் வெளிவரவேண்டும் என்பர். இலாப நோக்குடன் வெளிவருகின்ற இதழ்கள் வணிக இதழ்களாக, ஐனரஞ்சக இதழ்களாகக் கருதப்படும்.

கனடாவைப் பொறுத்தவரை தமிழ் மக்கள் செறிந்துவாழும் மொன்றியல், ரொறன்ரோ பகுதிகளில் இதுவரை 50 க்கும் மேற்பட்ட சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. எனினும் இன்று கையில் கிடைக்கக்கூடியதாகவும், பலராலும் அறியப்படுவதாகவும் இருப்பன விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலானவையே. 'தமிழ் எழில்' என்ற சிற்றிதழே கனடாவில் முதல்முதலில் வெளிவந்த சிற்றிதழாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இது கையெழுத்துப் பிரதியாகவே முதலில் வெளிவந்து பின்னர்

அச்ச வடிவம் பெற்றது. கனடாவில் வெளிவந்த, வெளிவருகின்ற தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் அகரவரிசைப் பட்டியலை தமிழ்த்தகவல் 22 ஆவது ஆண்டுமலரில் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் பட்டியலிட்டுள்ளார். இச்சிற்றிதழ்கள் இலக்கியம், அரசியல், அறிவியல் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் சார்ந்து வெளியிடப்பட்டவை. இவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை ஒன்றிரண்டு இதழ்களுடன் நின்று - போயின. இன்று விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலான சஞ்சிகைகளே நமது கைகளுக்கு கிடைக்கின்றன. அவையும் இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு என்ற கேள்வி எழவே செய்கிறது.

இந்நிலை இதுவரை கனடியான சிற்றிதழ் எதுவும் கனடாவில் தோன்றவில்லையா என்ற ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. சிற்றிதழ்களின் இந்த தேக்கநிலைக்கு பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன.

போதிய ஊடக அறிவோ அனுபவமோ இன்மை:

ஊடகத்துறை என்பது பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு சமூகப்பணி. அதனைச் செவ்வனே செய்தல் வேண்டும். வெறுமனே புகழுக்காகவும், பணத்திற்காகவும் அன்றி பொழுது - போக்காகவும் செய்யக்கூடாது. சிற்றிதழின் வெற்றி அதன் தரமான ஆசிரியர் குழுவிட்தான் தங்கியுள்ளது. ஒரு சிற்றிதழை அதன் ஆசிரியர் குழுவை வைத்தே எப்படிப்பட்ட சிற்றிதழாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிவிடலாம். சிற்றிதழ் நடத்துவதற்கு வெறுமனே கொள்கைப்பிடிப்பு மட்டும் போதாது. பத்திரிகைத்துறை சார்ந்த அறிவும், பட்டறிவும் அவசியம். இலக்கிய அறிவு, தொழில்நுட்ப அறிவு, விநியோக நுட்பங்கள் சிற்றிதழ்களை அகலக்காலுன்ற வைக்கும். எந்தவித முன்னுபவமோ, அதுசார்ந்த அறிவோ இன்றி ஆரம்பிக்கப்பட்ட சஞ்சிகைகள் காலகதியில் மறைந்துவிட்டன. இலங்கையில் பத்திரிகை அலுவலகத்தில் சாதாரண ஊழியனாக இருந்தவர்கள் கூட பத்திரிகைத்துறையில் அனுபவம் நிறைந்தவர்களாக தம்மைக் கூறிக்கொண்டு இந்தத் துறையில் நுழைந்துவிடுகிறார்கள்.

சமீப காலமாக கணினி தெரிந்தவரெல்லாம் சிற்றிதழ் நடத்தலாம் என்ற நிலையில் சில சிற்றிதழ்கள் வெளிவரத்தொடங்கியுள்ளன. இவை சிற்றிதழ்க்கு சாவுமணியே தவிர வேறில்லை.

குழுச்சார்பு நிலை:

சிற்றிதழ்களின் இயங்குநிலை என்பது ஒரு குழு

சார்ந்ததாகவும், ஒரு குழுவை மையப்படுத்தியதாகவும் இருக்கின்றது. அந்தக் குழு ஒரு கொள்கை சார்ந்ததாக இருக்கும். தமது கொள்கைகள் சார்ந்த கருத்துக்கள், இலக்கிய வடிவங்கள் என்பவற்றைப் பரப்புகின்ற ஒரு சாதனமாகவே சிற்றிதழ்களை அவை பயன்படுத்துகின்றன. அக்கருத்துக்களுக்கு முரண்பாடானவர்கள் ஒதுங்கிக்கொள்கிறார்கள் அல்லது ஒதுக்கப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் குழுமே தொடர்ந்து அவற்றில் பதிவுகளை மேற்கொள்ளும். அந்த அரசியல் சார்ந்த, கொள்கை சார்ந்த வாசகர்களாலேயே அவர்களுடைய சஞ்சிகைகள் படிக்கப்படுகின்றன. மற்றவர்கள் அப்படியொரு சஞ்சிகை கனடாவில் வெளிவருகின்றது என்பதைக் கூட அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இந்நிலையில் இவற்றின் பரம்பலும், வளர்ச்சியும் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள், குறுகிய காலத்துக்குள் முடிந்து போகக்காரணமாகிறது. நவீனத்துவம், முற்போக்கு, பெண்ணியம், ஈழஎதிர்ப்பு என்று பல்வேறு கருத்தியல் சார்ந்து இதழ்கள் வெளியாகின்றன. காலம் சஞ்சிகை நீண்டகாலமாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தாலும் அது அதன் குழுசார்ந்து, கொள்கை சார்ந்து இயங்குவதால் குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்களையும், கனடாவில் குறுகிய வாசகர்களையுமே கொண்டிருக்கிறது.

சிற்றிதழ்களின் அடிப்படையே தீவிர கொள்கை பரப்புதலாக இருந்தாலும் அதன் வாசிப்பின் நீட்சியும், விரிவாக்கமும் மட்டுமே சிற்றிதழின் வளர்ச்சிக்கும், தொடர்ச்சிக்கும் துணைசெய்யவல்லது. தன் குழுவுக்கு வெளியே எப்படி சிற்றிதழ்களை கொண்டுசெல்ல வேண்டும், குழுக்களை இன்னும் எவ்வாறு விரிவாக்க வேண்டும் என்பது பற்றியெல்லாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

பொருளாதார ஆதரவின்மை:

பத்திரிகையாகட்டும் அல்லது ஒரு சிற்றிதழ் ஆகட்டும் தொடர்ந்து வெளிவருதற்கு உறுதியான பொருளாதார அடித்தளம் அமையவேண்டும். கனடாவைப் பொறுத்தவரை ஒரு பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை நடத்துவதற்கு ஒருவருக்கு நிலையான வருமானம் இருக்கவேண்டும் அல்லது விளம்பர உதவி இருக்கவேண்டும். விளம்பரங்களை நம்பியே பெருந்தொகையான இதழ்கள் வெளிவந்தன. விளம்பரங்களுக்கான பக்கங்கள் அதிகரிக்க அவற்றுக்கிடையே சிக்கித் தவிக்கின்ற படைப்புக்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய வேலை வாசகர்களுக்குரியதாகிறது.

இதுவே சிற்றிதழ்கள் தன் சுயத்தை இழக்கவும் காரணமாகிவிடுகிறது. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளின் தொகை அதிகரிக்க, அதிகரிக்க விளம்பர ஆதரவுகளுக்குப் போட்டிபோடவேண்டி உள்ளது. தொடர்ந்து விளம்பரங்கள் கிடைக்காத பட்சத்தில் சஞ்சிகைகள் அப்படியே முடங்கிப் போகின்றன. விளம்பரங்கள் சஞ்சிகைகளின் ஆயுளைக் குறைத்துவிடுவதில் முக்கியபங்கு வகிக்கிறது.

சுவாசிக்கும் மூச்சுக்காற்றைத் தவிர அனைத்துப் பிற தேவைகளும் பணத்தைக் கொடுத்தே பெற்றுக்கொள்கின்ற நிலையில், பணம் கொடுத்து ஒரு பத்திரிகையை அல்லது சஞ்சிகையை வாங்கிப்படிக்க யாருமே முன்வருவதில்லை. தமிழ் அங்காடிகளில் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கும் இந்த சஞ்சிகைகளில் கைக்கெட்டும், அல்லது கவர்ச்சியான அட்டைப்பயம் கொண்ட ஒன்றிரண்டு பத்திரிகை,

சஞ்சிகைகளை ஆர்வத்துடன் எடுத்துக்கொண்டு செல்வோரில் எத்தனைபேர் அவற்றை பிரித்துப் படிக்கிறார்கள் என்பதும் கேள்விக்குறியே.

வாசகர் அதிருப்தி:

கனடாவில் திருப்திரும் வகையில் எந்தவொரு சஞ்சிகையும் இல்லை என்பதுதான் நிதர்சனம். வாசகர்களுக்கு திருப்தியளிக்கும் வகையிலோ, வாசகர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையிலோ சஞ்சிகைகளின் வெளிப்பாடு இல்லை. வெறுமனே இந்தியா, இலங்கை பத்திரிகைகள் மற்றும் இணையத்தளங்களில் இருந்து பிரதியெடுக்கப்பட்ட மறுபிரசுரங்களே அதிகம். சாதாரண துணுக்குகள் கூட என்றோ, எங்கேயோ பார்த்த, படித்த விடயங்களாகவே இருக்கின்றன. ஏற்கனவே கேள்விப்பட்ட, படித்த பழைய சமாச்சாரங்களை மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்க வாசகனும் விரும்புவதில்லை. தரமான வாசகர்கள் இல்லை என்று குற்றம் சாட்டுவதைவிட வாசகர்களின் வாசிப்பைத் தூண்டும் புதிய முயற்சிகளில் சஞ்சிகைகள் இறங்கவேண்டும்.

சில சிற்றிதழ்கள் எப்படிப்பட்ட வாசகர்களை இலக்குவைக்கிறது என்பதே புரியாமல் இருக்கும். சரியான அடித்தளம், கருதுகோள் எதுவுமின்றி ஆரம்பிக்கப்படும் சஞ்சிகைகள் இவை. வெறும் தென்னிந்திய சினிமாச் செய்திகள், பழைய ஈழத்து நாவல்தொடர்கள், என்றோ நடந்த பழைய சுவாரஸ்யமான செய்திகள், கணினியில் கத்தரிக்கப்பட்ட தகவல்கள், சமையல் குறிப்புகள், எங்கோ படித்த நகைச்சுவைத் துணுக்குகள். என்பவை கொண்டு வாசகர்களை மலினப்படுத்தும் சஞ்சிகைகளும் அவ்வப்போது வந்துபோவதுண்டு.

குழுசார்ந்த சிற்றிதழ்கள் அவை சார்ந்த கொள்கைகள், கருத்துக்களை பரப்புவதிலேயே முனைப்புடன் செயல்படுகின்றன. தமக்கு ஒவ்வாத கருத்துநிலை, அமைப்பு சார்ந்த சிற்றிதழ்களை வாசகர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள். தீண்டத் தகாதவைகளாகக் கருதுகிறார்கள்.

இந்திய மோகம்:

இதில் எழுத்தாளர்களும், வாசகர்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்கள். சிற்றிதழ்களுக்கு ஆக்கங்களைச் சேகரிப்பதென்பது கடினமான விடயமாக உள்ளது. கனடாவில் வாழும் பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்கள் இந்திய, சர்வதேச மோகம் காரணமாக தமது புதிய படைப்புக்கள் எதனையும் இங்கு வெளியாகும் சஞ்சிகைகளில் பிரசுரமாவதை விரும்புவதில்லை. முதலில் இந்திய சஞ்சிகை. பிறகு இணையத்தளம். அதன்பின் இங்குள்ள பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகைக்காரர்கள் கேட்டால் அவர்களுக்கு பிரசுரிக்க வழங்குவது என்பதையே வழமையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த எழுத்தாளர்களது மனநிலை நல்ல சஞ்சிகை ஒன்று உருப்பெறுவதற்கு பெரும் தடையாக உள்ளது. கனம் காத்திரமான, நம்பகத்தன்மையான புதிய படைப்புக்கள் இல்லாவிட்டால் எப்படி ஒரு சஞ்சிகையை வெளிக்கொண்டுவர முடியும்? எழுத்தாளர்களின் இழுத்தடிப்பு, உதாசீனம், நம்பிக்கையின்மை, அனுசரணையின்மை, பாராமுகம் சிற்றிதழாளர் மத்தியில் கசப்புணர்வை ஏற்படுத்துபவை.

ரமணிச்சந்திரனையும், ராணிவாரமலர், குமுதம், ஆனந்தவிகடனையும் பணம் கொடுத்து, மாதந்தோறும்

பதிவுசெய்து பெற்றுக் கொள்ளும் எமது வாசகர்கள் இலவச விநியோகங்களான இந்த சிற்றிதழ்களை ஏற்றெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. தென்னிந்திய திரைப்படங்கள், தொடர் - நாடகங்களோடு இவர்கள் திருப்தியடைந்துவிடுகிறார்கள்.

கனடாவில் சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் சஞ்சிகையாக காலம் சஞ்சிகை குறிப்பிடப்படுகிறது. எனினும் இச்சஞ்சிகை தாங்கிவருகின்ற பெரும்பான்மையான படைப்புக்கள் இந்தியாவிலிருந்து வெளியாகும் காலச்சுவடு என்ற இதழை ஒட்டியதாகவே இருக்கிறது. (விக்கிபீடியா - இணையதளம்) எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், ஜெயமோகன், அழகியபெரியவன், மனுஷ்யபுத்திரன், நீல.பத்மநாதன், சுந்தரராமசாமி போன்ற தமிழக எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள், விமர்சனங்களையே காலம் சஞ்சிகையிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. காலச்சுவட்டின் சுவட்டில் அதன் தரத்தை ஒட்டிய தரத்தை பேணும் ஒரு மாயையான விம்பத்தை வாசகரிடையே ஏற்படுத்த முனைகிறது காலம் சஞ்சிகை.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஒரு வகிபாகமாக கருதப்பட்ட 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' தற்போது பல்கிப் பெருகிய அதன் வகைதொகை காரணமாக நாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கனடா தமிழ் இலக்கியம், ஆஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கியம், பிரான்ஸ் தமிழ் இலக்கியம் என்று நாடுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு பகுத்து நோக்குகின்ற மரபு தோன்றியுள்ளது. இந்நிலையில் கனடா தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அதன் சஞ்சிகைகள் பற்றி நோக்கும்போது சிற்றிதழ்களின் உள்ளடக்கம், படைப்புக்கள், அவற்றின் தரம், படைப்பாளர்கள் என்பன உற்றுநோக்கப்படும்.

நாம் வாழும்நாடு, அதுசார்ந்த இலக்கியம், இங்கு வாழும் படைப்பாளிகளது ஆக்கங்கள் சார்ந்ததாகவே சஞ்சிகைகள் இருக்கவேண்டுமே அன்றி, தமிழக எழுத்தார்களுடைய படைப்புக்களையும், அவை சார்ந்த விமர்சனங்கள் வாதப்பிரதிவாதங்களையும் தாங்கிவருவது அபத்தமானதும் ஆபத்தானதும். இதனைக் கவனத்தில் கொள்ளாவிட்டால் புலம்பெயர் நாட்டில் எத்தனை காலங்களாக ஒரு சஞ்சிகை வெளிவந்தாலும் அதன் பயன் ஒன்றுமில்லை.

கருத்துப் பகிர்வின்மை:

வாசகர்கள், எழுத்தாளர்களுக்குள் கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பது முக்கியமானதொரு விடயம். இவ்வாறான சந்திப்புக்கள் இதழாளர், எழுத்தாளர், வாசகர் இடையே ஒரு பிணைப்பை ஏற்படுத்தும். சிற்றிதழின் வளர்ச்சிக்கு செழுமை சேர்க்கும். வாசகர்களிடம் வாசிப்பைத் தூண்டும். எழுத்தாளர்களை எழுதத்தூண்டும். சிற்றிதழ்களை நடத்துபவர்கள் இவ்வாறான சந்திப்புக்களை குறைந்தபட்சம் வருடம் ஒருமுறையாவது நடத்தவேண்டும். சிற்றிதழாளர்கள் சிற்றிதழ் வெளிவந்ததும் தங்களின் வேலை முடிந்துவிட்டதென்று ஒதுங்கிவிடுகிறார்கள். அடுத்த இதழ் பற்றிய தேடலில் இறங்கிவிடுகிறார்கள்.

தமிழர் தகவல், காலம் போன்ற சிற்றிதழ்கள் வாசகர் - எழுத்தாளர் - இலக்கியவாதிகள் இடையே மேற்கொள்கின்ற தொடர்ச்சியான கருத்துப்பரிவர்த்தனை, கலந்துரையாடல்கள் அவற்றின் நிலைத்த தன்மைக்கு ஒரு காரணம் எனலாம்.

தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை அதன் படைப்பாளிகளோடும், வாசகர்களோடும் நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணி வருகிறது. வருடாந்தம் விருது விழாக்கள், எழுத்தாளர் - வாசகர் ஒன்றுகூடல், நூல் வெளியீடுகள் நடத்திவருகின்றது. கனடாப் பத்திரிகை வரலாற்றில் மட்டுமல்லாது கனடிய தமிழ் மக்கள் வரலாறு, வாழ்வியல் தொடர்பான வரலாற்றின் பதிவாகவும் காத்திரமான முறையில் உள்ளடக்கத்தை கொண்ட தமிழர் தகவல் இன்று 23 வருடங்களைக் கடந்து பெருமையுடன் நிற்கிறது. இதற்கு அது வாசகர் - எழுத்தாளர்களுடன் கொண்டிருக்கும் நீட்சியான உறவே காரணம் எனலாம். காலம் சஞ்சிகையும் கலந்துரையாடல்கள், விமர்சனக் கருத்தாடல்கள், நூல் வெளியீடுகள் என்பவற்றோடு குறிப்பாக நூற்கண்காட்சியும் ஆண்டுதோறும் நடத்திவருகின்றது.

விநியோக முறைமை:

இலவசமாகக் கிடைக்கின்ற எதுவும் தரமற்றது. பணம் கொடுத்து வாங்கினால் தான் தரமாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. பணம் கொடுத்து வாங்கினால் வாங்கிவிட்டோமே படித்துப் பார்ப்போம் என்ற எண்ணத்தையாவது ஏற்படுத்தும். இலவசமாகக் கிடைப்பது படிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இந்த மனநிலை வாசிப்பில் நாட்டின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. புதிய விநியோக உத்திகளைக் கையாண்டு, வித்தியாசமான முறையில் தமது சஞ்சிகைகளை மக்களிடம் அறிமுகம் செய்து தரம்மிக்க தனது சிற்றிதழ்களுக்கு வாசகர்களை அதிகரிக்கச் செய்கின்ற பொறுப்பு சிற்றிதழாளர்களையே சாரும்.

நிறைவாக:

பொதுவாக எல்லோராலும் சொல்லப்படுகின்ற விடயம் வாசிப்பு பழக்கம் அரிதாகிக்கொண்டு வருகின்றது என்பதுதான். உண்மைதான் தொழில்நுட்பத்தின் அதீத வளர்ச்சி இளம்பிராய மாணவர்களிடையே கூட வாசிப்பில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றால் நாம் சிந்திக்கவேண்டிய விடயம்தான். அதையும் மீறி வாசிப்பில் நாட்டம் மிக்கவர்கள் தமது வாசிப்பைத் தொடர்ந்து - கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்த தமிழ் பத்திரிகை, சிற்றிதழ்களின் ஆயுள் கூட இந்தத் தலைமுறையுடன் நின்றுபோகும் என்ற கருத்தும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. எமது தமிழ்மொழியின் நீட்சிக்கும், தொடர்ச்சிக்கும் நிச்சயம் சிற்றிதழ்களின் பங்கு இன்றியமையாதது.

தகுதிவாய்ந்த, சமூகத்தின்மீது அக்கறை கொண்ட சிந்தனைவாதிகள் புதிய உடாயங்களைக் கையாண்டு தரமான சிற்றிதழ்கள் தோன்ற ஆவன செய்யவேண்டும்.

எழுத்தாளர்கள், கல்விமான்கள் தம் அனுபவங்களை ஒன்றுதிரட்டி இந்த நவீன யுகத்தில் சிற்றிதழ்களை இளம்பிராயத்தவர்களையும் கவரும் வண்ணம் வெளிக்கொண்டுவர முயற்சிசெய்ய வேண்டும்.

தரமான, தகுதியான பொருளை வாங்கிப் பயன்பெற நம்மக்களும் பின்னிற்கமாட்டார்கள். கனடா தமிழ் இலக்கிய உலகில் காத்திரமான சிற்றிதழ்கள் நிலைபெறும்.●

தேவகாந்தன்

கனடிய அச்ச ஊடகத்துறையின் வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சிப் போக்கு...

கனடாவைத் தளமாகக்கொண்டு நாளதுவரையில் தோன்றிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்பற்றி ஓர் அச்சொட்டான தகவல் தொகுப்பு நம்மிடம் இல்லை. இதன் தேவை உணரப்பெற்று தயாரிப்புக்கான சிலபல ஆர்வங்கள் காட்டப்பட்டனவெனினும், மேலோட்டமான சில தகவல்களையும் கருத்துக்களையும் தெரிவித்த சில கட்டுரைகளைத் தவிர, பாரிய செயற்பாட்டுத் தளத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடியதான இம்முயற்சியில் வேறு விளைவுகள் இதுவரை ஏற்படவில்லை என பொதுவாகச் சொல்லலாம்.

இந்த நிலையில் இத் தலைப்பிலான ஓர் உரைக்கட்டு அவற்றின் தோற்றம் மற்றும் மறைவு குறித்த காரணிகளின் ஆய்வாகவும், வாசக எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியினை கல்விமொழி மற்றும் வாழ்நிலை மாற்றங்களின் மீதானதாகக் கொண்டு, ஆங்கிலம் மற்றும் பிறமொழிப் பத்திரிகைகளுடனான ஒப்பீட்டளவிலும், பத்திரிகைகளினதோ சஞ்சிகைகளினதோ தோற்ற மறைவுகளின் கால விளக்கமுள்ள தகவல் தொகுப்பாகவும் விரிவது தவிர்க்கப்பட முடியாதது. ஆனால் அதை இந்தச் சிறிய உரைக்கட்டில் நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லை.

ஆனாலும் ஏனைய இதன் முன்மாதிரிகளைப்போலவே இதுவும் அடங்கிவிடுவதில் எனக்கு ஒப்பில்லை. அதிலிருந்து தவிர்வதற்கான ஓர் உத்தியாக இதுவரை கனடாத் தமிழ் வாசகப் பரப்பில் தாக்கம், அல்லது தரமாற்றத்தினை ஓரளவேனும் ஏற்படுத்திய அல்லது ஏற்படுத்துவதற்கான தளத்தில் இயங்கிய பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளை முக்கியமாகத் தன் கவனத்தில் கொள்ள இது விழைகிறது. அதனாலேயே அவைபற்றிய மதிப்பீடாகவும், அவற்றின் தேய்வு, மறைவு அல்லது நிலைபேறு ஆகியனவற்றின் மூலாதார உசாவலாகவும் இவ்வுரைக்கட்டு அமைய நேர்ந்திருக்கிறது.

கனடியப் பரப்பில் தமிழினத்தின் பரவுகை தொழிலார்த்தமான அல்லது கல்வியார்த்தமான எக் காரணங்கொண்டுமின்றி, அரசியலார்த்தமான புலப்பெயர்வாகவே ஏற்பட்டது. அரசியல் காரணத்துக்கான தஞ்சமாகவே பலர் கனடாவை வந்தடைந்திருந்தனர். இதைக் கருதுகையில் அகதிகளாக தமது வாழ்வாதாரத்தை இழந்துவந்த இந்தப் பலர் மத்தியில் தமிழ் அச்ச ஊடகம் செய்திப் பரம்பலுக்கானதாகச் செயற்பட்டதென்பதைவிட, அரசியல் நோக்கங்கங்களினை பரம்பலாக்குவதற்காகவும், இலங்கையில் அப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போரினை முன்னெடுப்பதற்கான பொருளாதாரத் தளமாக மாற்றுவதற்காகவும் கருமமாற்றியதென்றே கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது.

பத்திரிகைகள் இவற்றை வெளிவெளியாக முன்மொழிந்தபோது, சஞ்சிகைகள் கலை இலக்கிய உள்ளடக்கத்தோடும் இவற்றையே செய்தன. மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கான தளங்களாகவும், பொதுக் கருத்து மேடைகளாகவும் உருவானவைகூட ஓர் அரசியலை

உள்வைத்தே இயங்கின என்பது மிகையான கூற்றல்ல. இந்த வகைப்பாட்டிலிருந்து ஓரளவேனும் தம்மை விலக்கிக்கொண்ட ஓரிரு பருவகால இதழ்களைக் குறிப்பிட முடியுமெனினும், நேரடியான அரசியலை அவை விலக்கியிருந்ததே ஓர் அரசியலாகவும் கொள்ளப்படலாம். ஆக, நேரடி அல்லது நுண் அரசியலின் சாய்வின்றி ஊடகத்துறையே சாத்தியமில்லை என்கிற இந்த அடிநாதமான விஷயத்தை நினைவுகொண்டு மேலே சில விஷயங்களைப் பார்க்கலாம்.

கனடாவில் முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகை தோற்றமெடுத்த காலத்திலிருந்து, இன்றுவரை பல பத்து எண்ணிக்கைகளைக் கொண்ட பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் தோன்றியிருக்கின்றன. பல பத்திரிகைகளும் உற்பத்தியளவில் தேறி சந்தைப்படுத்தல் என்ற மய்ய விஷயத்தின் சறுக்குதலினால் சென்று தேய்ந்து இற்ற கதையாக நின்றுபோனதைக் கண்கூடாகவே காணமுடிந்தது.

தோற்ற காலப் பத்திரிகைகளின் முதன்மை நோக்கம் அரசியலாக இருந்ததால், இவ்வரசியல் அமைப்புப் பலம் துணைநின்றனவில் சில பத்திரிகைகளால் மட்டுமே தாக்குப்பிடித்து நிற்க முடிந்திருக்கிறது.

இன்றைய நிலைமையில்சூட இத்துறை சார்ந்த இணையங்களினதும், விகிப்பீடியாவினதும் தகவலன்படி கனடாவின் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் சுமார் பதினொரு செய்திப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவையாவன: 'தமிழர் செந்தாமரை', 'உலகத் தமிழர்', 'ஈழநாடு', 'ஈழமுரசு', 'சுதந்திரன்', 'கதிர்ஒளி', 'விளம்பரம்', 'தாய்விடு' 'உதயன்' போன்றவை. இணையத்திலும், அச்சப் பதிப்பிலும் வெளிவரும் 'இ-குருவி' என்ற புதிய இதழையும் இவற்றோடு சேர்த்துக்கொள்ளலாம். திங்கள்தோறும் வெளிவரும் 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகை கால ஒழுங்கு, வடிவ நேர்த்தி மற்றும் தமிழ்ச் சமூகம் குறித்தான விஷயங்களது வெளிப்பாட்டுமையின் மொத்தத் திறன் போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் குறித்து முக்கியமானது. கலை மற்றும் இலக்கியம் சார்ந்து வெளிவரும் 'காலம்' சஞ்சிகையையும், அதனளவு கலை இலக்கியத் தீவிரமற்றும் தென்னிந்திய சினிமாச் செய்திகளை முதன்மையாகக் கொண்டும் வெளிவரும் 'தூறல்' சஞ்சிகை இரண்டினையும் கால நிர்ணயமற்ற பருவகால இதழ்களாகக் கொள்ளலாம். இவற்றில் காலம் முக்கியமானது. அதன் விஷயத் தொகுப்பின் தள ஈட்டும் அதன் முதன்மைக்குச் சிறிது ஊறெனினும், கனடிய தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் அதன் பங்களிப்பு சொல்லப்பட வேண்டியதே.

ஆனாலும் கடந்த காலத்தில் சென்று தேய்ந்து இற்ற 'குரியன்', 'தாயகம்', 'தேடல்', 'மஞ்சரி', 'வைகறை', 'முழக்கம்', 'பார்வை', 'பூபாளம்', 'ஒரு பேப்பர்', 'வீரகேசரி' ஆகியவை பற்றியும், இவற்றைவிட சற்றுக் கனதியான தளத்தில் இயங்கிய 'நான்காவது பரிமாணம்', 'முகரம்', 'உரைமொழிவு', 'அறிதியில்', 'மற்றது',

‘அற்றம்’ ஆகியன குறித்துமே இவ்வரைக்கட்டின் பெரும்பாலான விசாரணை அமையவிருக்கிறது.

புலம்பெயர் உலகில் ஒரு முன்மாதிரியான செய்தி இதழாக ‘சூரியன்’ பத்திரிகை இயங்கிற்றெனத் தெரியவருகிறது. பதிப்பாளரும், ஆசிரிய குழுவினரும் அதை நடத்துவதற்குத் தேவையான தகைமைகளைக் கொண்டிருந்தனர் எனப் பலராலும் விதந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகை நின்றுபோன பிற்பாடு அதன் சில இதழ்களை பதிப்பாளராகவிருந்த காலஞ்சென்ற திரு. நந்தகுமாரன் வீட்டில் கண்டு நானும் அதன் நேர்த்தியை மெச்சியிருக்கிறேன்.

‘முழுக்கம்’ அரசியல் அலையோடு புரண்டு சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு பத்திரிகை. கருத்து, பொருளாதார தளங்களில் அது எதிர்கொள்ள வேண்டியதாக எதுவித இடைஞ்சலுமே இருந்திருப்பதாகத் தெரியவரவில்லை. வெறும் அரசியல் பிரசார வாகனமாக இருந்த அப்பத்திரிகையும் ஒரு காலகட்டத்தில் நின்றுபோகவே நேர்ந்தது.

ஈழத்தில் தமிழ்மக்களுக்கு நேர்ந்த இன்னல்களின் காரணத்திலும், அவர்களின் அரசியல் சமூக மேம்பாட்டு விஷயத்திலும் ஒத்த கருத்துக்கொண்டிருந்தாலும், யுத்த முறைமைகளிலும் அரசியல் தந்திரோபாயத்திலும் மாற்றுக் கருத்துடன் வெளிவந்துகொண்டிருந்த ‘வைகறை’, தன் கருத்து வறுமையினாலல்ல, பொருளாதார பலவீனத்தினாலேயே நின்றுபோனது. ஓரிருண்டு விளம்பரங்களோடு மட்டும் வெளிவந்துகொண்டிருந்தபோதே அதன் பொருளாதார நிலையின் துரித வீழ்ச்சியினை ஒரு வாசகனால்கூட கண்டுகொள்ள முடிந்திருந்தது. கலை, இலக்கிய விஷயத்தில் அது காட்டிய அக்கறையும் அதன் கருத்து வெளிப்பாட்டினளவான முக்கியமானது. கலை, இலக்கியம், சமூகம் சார்ந்து ‘தாயகம்’ ஆற்றிய பங்கு முதன்மையானதும், முக்கியமானதாகும். பல்வேறு எழுத்தாளர்களுக்கான படைப்புத் தளமாகவும், பல்வேறு புதிய எழுத்தாளர்களினை உருவாக்கும் பட்டறையாகவும் அரசியல் மாற்றுக் கருத்துக்களோடு சுமார் நூறு இதழ்களை அது கொண்டுவந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது நின்றுபோனமைக்கான அரசியல் காரணம் வெளிப்படையானது. அதன் கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் கூட தொகுப்புக்களாகாமல் தேங்கிக்கிடப்பது துர்பாக்கியமானது.

இவற்றினும் சற்றுக் கனதி கூடிய ‘உரைமொழிவு’, ‘மற்றுது’, ‘அறிதுயில்’, ‘முகரம்’, ‘அற்றம்’, ‘நான்காவது பரிமாணம்’ ஆகியவை முழுக்க முழுக்க கலை இலக்கிய உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாட்டு உத்வேகத்தோடும் சிறுபத்திரிகையின் கனதியுடனும் தோன்றியவை. தனிமனித உணர்வின் கலார்தியான வெளிப்பாட்டு வேட்கையைக் கொண்டிருந்தவை இவை. நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவ கர்த்தாக்களும், அவர்களின் சிந்தனைபற்றிய அறிமுகங்களும், பெண்ணியம் சார்ந்த கருதுகோள்களும் கொண்ட இவை தம் அறிவுப்புல வேட்கையையும் வெளிப்படுத்தின. இவற்றுக்கான அரசியல் எதுவாக இருந்திருப்பினும் அவை இலக்கிய வடிவ நேர்த்தியுடன் வெளிவந்தனவென்பது முக்கியம்.

இவற்றின் தேய்வும் அழிவும் தவிர்க்கப்பட முடியாதவை. எந்தச் சிற்றிதழினதும் போல, ஆனாலும் இந்த அறிதலோடும் தான் எந்தவொரு சிறுபத்திரிகையும் இங்கே தோற்றம் கொள்கிறது. தோன்றவேண்டும் என்ற நியதியின் பாதையில் தொடங்குவதே முக்கியமானது. இப்போது மறைந்துபோன இதழ்களையும், பத்திரிகைகளையும் விட்டுவிட்டு சமகால இயக்கத்தில் இருப்பவற்றிற்கு வரலாம்.

‘உலகத் தமிழர்’ தவிர, கனடாவில் எந்தவொரு பத்திரிகையுமே நிறுவனமயப்பட்டு இயங்கிக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. தனிமனித முயற்சியிலேயே அவை பெரும்பாலும் வெளிவந்துகொண்டு இருக்கின்றன. இருந்தும் நூறு சதவீதமான பத்திரிகைகளும் இலவச விநியோக உற்பத்திப் பண்டங்களாகவே இங்கே இருக்கின்றன. இது பத்திரிகைத்துறை வரலாற்றிலேயே ஒரு

முரண் என்று படுகிறது எனக்கு. இலவச விநியோகத்துக்கான ஒரு பத்திரிகை எதனை முதன்மையாகக் கொள்கிறது என்ற வினாவிலிருந்து இவ் விஷயத்தை அணுகினால், வாசகப் பரப்பின் ரசனைக்கான துண்டுதுண்டு விஷயங்களின் முதன்மைப்பாடு இங்கே உருவாகிவிடுவதை அனுமானிக்க முடியும். தன் தோற்ற நியாயமான செய்திப் பரிமாற்றம் என்பதைவிட ஜோதிடம், சமையல் என்ற பல்வேறு துறைகளின் உள்வாங்குகை தன் வாசகப் பரப்பின் எதிர்பார்ப்பினை நேர்கொள்ளும் விதமாக நடைபெறுகிறது. இன்னொருவிதமாக இந்த விஷயத்தைப் பார்த்தால் இவை இவ்வகையான வாசகர்களையே உருவாக்குகின்றன என்றும் ஆகும்.

இங்கிருந்து இவற்றின் தோற்றப்பாடு மற்றும் நிலைபெறு ஆகிய விஷயங்களுக்கு வரலாம். இவை மற்ற எதனையும்விட விளம்பரங்களுக்கே கூடிய முக்கியத்துவம் அளிப்பது தெரியவருகின்றது. இன்று கனடாவில் வெளிவரும் நூறு சதவீதமான பத்திரிகைகளினதும் முதல் பக்கத்தில் முக்கால் பாகத்துக்கும் மேலாக விளம்பரங்களே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காண முடியும். இவை செய்திப் பத்திரிகைகளாகவன்றி, விளம்பரப் பத்திரிகைகளாகவே இன்று மாறிவிட்டிருக்கின்றன என்பதன் அடையாளம் இது.

இலவசத்தின் பாதிப்பினால் இந்த நிலைமையில் இருக்கும் எந்தவொரு பத்திரிகையும் நிறுவனமயப்படுவதினாலான அதிகாரத்தினைக் கொண்டிருந்துவிட முடியாது. இது செலுத்துப்படும், மற்றும் கொண்டிருக்கும் அதிகாரமே இரண்டாகப் பிரிபடக்கூடியது. அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நிறுவனம் கருத்தியல்ரீதியாக தன் நிலைப்பாட்டில் உறுதியாக நிற்க வாய்ப்பான பத்திரிகையாக இருக்கும். மாறாக, அதிகாரத்தைச் செலுத்தும் ஒரு நிறுவனம் கருத்து ரீதியான தனிப்பிணைச் செய்யும் எல்லைவரை செல்லக்கூடியதாக இருந்துவிடுகிறது.

இன்று உலக முழுவதிலுமுள்ள பத்திரிகைகளில் மிகப்பெரும் வாசகப் பரப்பையும், பாரிய விற்பனையையும் கொண்டிருக்கும் பிரித்தானியாவின் ‘டெய்லி மெயில்’ பத்திரிகை ஒரு மிகப்பெரும் நிறுவனம். அரசியலில் இதன் செல்வாக்கு மிக்க வலிமையானது. ஒரு கட்சியை ஆட்சியிலிருந்து அகற்றவும், வேறொரு கட்சியை ஆட்சியில் அமர்த்தவும் தேர்தல் முடிவுகளைத் திட்டமுடன் செய்து உருவாக்க இதுபோன்ற பத்திரிகைகளால் முடிந்திருக்கிறது. அதுபோல வெள்ளை மாளிகையின் பல்வேறு ஊழல்களை ‘டைம்ஸ்’ போன்ற சஞ்சிகைகளின் ஊடகவியலாளர்கள் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்து சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் நீதி வெளிப்பாட்டைய வைத்தமை கவனிக்கத்தக்கது. அதேநேரத்தில் மாற்று வெளியற்ற அதிகார மயங்களாக அவை பூதாகார வளர்ச்சியடைந்திருப்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது.

இவை எவற்றின் ஆதிக்க எல்லைக்குள் செயல்படுகின்றன என்பது இன்னொரு கேள்வியாக இங்கே எழுந்து நிற்கிறது. பென் பக்த்கியான் 1981இல் எழுதிய ‘தி மீடியா மொனோபோலி’ என்ற நூல் அமெரிக்காவை முன்வைத்து நடத்திய ஆய்வினால் இதற்கான விடையை முன்மொழிய முடியும்.

இத்தகைய ஊடகத்துறையில் பெரும்பங்கும் யூத இனத்தவர்களின் பிடியில் இருப்பதுவே இஸ்ரேலின் இருத்தலுக்கும். அதன் மத்திய கிழக்கு வல்லமைக்கும் மூலக் காரணமென்று கூறப்படுவதில் உண்மையில்லாமல் இல்லை.

கனடாத் தமிழ் ஊடகத்துறை தன் நிலைபெற்றுக்காக மேற்கொண்டிருக்கும் போராட்டத்தினை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனாலும் அவற்றின் செயற்பாட்டுத் தளம் இன்னும் இத்துறைக்கான புரிந்துணர்வுடனும், இயங்காற்றலுடனும் விளங்கவேண்டுமென எதிர்பார்ப்பதிலும் புரண நியாயமிருக்கிறது.●

அ. முத்துலிங்கம்

இசையின் 865 நிறங்கள்

தற்செயலாகத்தான் அந்த சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. அவருடைய பெயர் ஸ்டீபான் ஹினிக்கன். கனடாவுக்கு ஐந்து வருடங்கள் முன்னர் குடிபெயர்ந்த ஐரிஸ்காரர். அவர் இசைவாத்தியங்கள் சேகரிப்பவர். தபால்தலை சேகரிப்பவர்கள், காசு குற்றிகள் சேகரிப்பவர்கள் என்று பார்த்திருக்கிறேன். இசைவாத்தியங்கள் சேகரிப்பவரை எங்கே காணமுடிகிறது? அவர் வாழ்நாள் முழுக்க சேகரித்த வாத்தியங்களை அவர் வீட்டுக்கு சென்று பார்வையிடக் கிடைத்தது.

ஆறடி உயரமான மனிதர். மெலிந்த ஆனால் வலுவான தேகக்கட்டு. வயது 50 - 55 இருக்கலாம். ஒன்பது வயதுப் பையனைப்போல முகத்தில் சிவப்புச் சிரிப்புடன் குதூகலமாக வரவேற்றார். அந்த அறை முழுக்க ஒருவித ஒழுங்குமில்லாமல் வாத்தியங்கள் நிறைந்து கிடந்தன. சில உயரத்தில் மரப்பலகைகளில் அடுக்கப்பட்டு காணப்பட்டன. சில தரையில். எத்தனை வாத்தியங்கள் உள்ளன என்ற கேள்விக்கு '865 வாத்தியங்கள்' என்று தயங்காமல் பதில் சொன்னார். அந்தப் பதில் திடுக்கிடவைத்தது. எண்ணிக்கையில் அல்ல, அத்தனை துல்லியமாக அவர் கணக்கு வைதிருந்தார் என்பதை நினைத்தபோது.

ஏதாவது ஒரு புது வாத்தியம் பற்றி கேள்விப்பட்டால் அதை அந்த நாட்டிலிருந்து உடனுக்குடன் தருவித்துவிடுவார். ஒரு வாத்தியத்தை தொட்டுக் காட்டியதும் அது எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தது, அதன் சரித்திரம் என்ன, எப்பொழுது வாங்கினார் என்று சொல்லியபடியே வாசிக்கத் தொடங்கிவிடுவார். சில தோல் வாத்தியங்கள். சில தந்தி வாத்தியங்கள். சில காற்று வாத்தியங்கள்.

அத்தனையையும் மிக எளிதாகவும் லாவகமாகவும் வாசித்தார். தவில், உடுக்கை, பறை, தப்பு, மத்தளம் போன்ற தமிழ் வாத்தியங்களையும் சேகரித்து வைத்திருந்தார். கோயிலில் காணப்படும் சங்கை எடுத்து தம் பிடித்து ஊதிக்காட்டிவிட்டு அதே 9 வயதுப் பையன் போல பாராட்டுக்காக என் முகத்தைப் பார்த்தார்.

அவர் சென்னையிலே பிரபலமான லக்ஷ்மன் ஸ்ருதி இசைவாத்தியக் கூடத்துக்கு ஒருமுறை போயிருக்கிறார். அவர் சென்ற சமயம் யப்பானிய சுற்றுலாக்காரர் ஒருவர் சாரங்கி வாத்தியத்தை சுட்டிக்காட்டி அது என்னவென்று விசாரித்திருக்கிறார். விற்பனைக்காரருக்கு அதன் பெயர் சட்டென்று நினைவுக்கு வரவில்லை. ஸ்டீபான் அந்த

வாத்தியம் சாரங்கி என்று சொன்னது மட்டுமல்லாமல் அதன் சரித்திரத்தை கூறி உடனேயே சுருதி கூட்டி வாசித்துக் காட்டியிருக்கிறார். யப்பானிய பயணிக்கு பிடித்துவிட்டது. யோசிக்காமல் காசு கொடுத்து வாத்தியத்தை வாங்கிப்போனார். தமிழ்நாட்டுக் கடையில், ஒரு வடநாட்டு வாத்தியத்தை, கனடாவிலிருந்துபோன ஐரிஸ்காரர், யப்பானிய சுற்றுலாக்காரருக்கு விற்று சாதனை படைத்தார். இசைக்கூடத்துக்கு சொந்தக்காரரான இரு சகோதர்கள் தனக்கு சந்தனமாலை அணிவித்து கௌரவித்ததை தன்னால் என்றும் மறக்கமுடியாது என்றார் ஸ்டீபான்.

சிறுவயதில் இருந்தே ஸ்டீபானுக்கு வாத்தியங்களை இயற்கையாகவே வாசிக்கக்கூடிய திறமை இருந்தது. பத்து வயதிலேயே தானாக பத்து வெவ்வேறு வாத்தியங்களை வாசிக்க கற்றுக்கொண்டுவிட்டார். அந்தச் சிறுவயதிலேயே அவருடைய அண்ணன் தம்பிகளுக்கு வாத்தியங்கள் வாசிக்க கற்றுக் கொடுத்தார். ஒருநாள் அவர் பள்ளிக்கூடத்தில் இசை படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்சுட இவரிடம் சில வாத்திய நுணுக்கங்களை கற்றுக்கொண்டபோதுதான் தன்னிடம் ஒர்

அபூர்வமான தனித்திறமை இருப்பதை உணர்ந்தார். ஆனால் இவர் இலகுவாகக் கற்றுக்கொடுப்பதை மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ள கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டமாகத் தெரிகிறது என்பது இவருக்கு தெரியவில்லை. ஆகவே இடது கையால் வாசித்து கடினமானதாகத் தோன்றும் பகுதிகளை குறித்துவைத்து கற்றுக்கொடுத்தபோது அது மாணவர்களுக்கு புரிந்தது.

அங்கே அடுக்கியிருந்த வாத்தியங்களை ஒவ்வொன்றாக வாசிக்கச் சொன்னேன். சிறு வயது பையனுடைய ஆர்வத்துடன் வாசித்தார். சில வாத்தியங்களை தானாகவே தெரிவு செய்தார். ஒரு வாத்தியம் அபூர்வமானதாக இருந்தது. கயிட்ஸ் என்னும் ஸ்பெயின் நாட்டு வாத்தியம். தோல் வாத்தியமும் தந்திவாத்தியமும் ஒன்றுசேர்ந்தது. தந்தியை மீட்டிக்கொண்டே மேளம் தட்டலாம். அந்த மேளம் வித்தியாசமானதாக இருந்தது. அந்த ஒலி ஒரு மிருகம் உறிஞ்சிக் குடிக்கும் ஒலி போலவே ஒலித்தது.

'உங்களிடம் அவுஸ்திரேலிய ஆதிசூடி வாத்தியமான டிட்ஜெரிடு இருக்கிறதா?' என்று கேட்டேன். இந்த வாத்தியத்தை நான் ஏற்கனவே பார்த்திருக்கிறேன். 40,000 வருடங்களுக்கு முன்னரே இது தோன்றிவிட்டது. இதை மனிதன் உருவாக்குவதில்லை. இயற்கையாகவே உண்டாவது. 5-6 அடி நீளம் இருக்கும். தடித்த யுகலிப்டஸ் மரத்தின் நடுப் பகுதியை கறையான் துளைத்துப்போய் மறுபுறம் வந்துவிடுவதால் உண்டாகும் நீண்ட துளையுடன் அமைந்த வாத்தியம். இதிலே ஒரேயொரு ஸ்வரம்தான் வாசிக்கமுடியும். ஆனால் அவரிடம் அது இருந்தது. 'சரி, போதும்' என்று நான் சொல்லும்வரை அந்த வாத்தியத்தை வாசித்தார். அதை லயித்து வாசித்தபோது அப்படியே அவுஸ்திரேலிய ஆதிசூடியாகிவிட்டார்.

'இத்தனை வாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. இசை அறிவு இருக்கிறது. என்ன தொழில் செய்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். சினிமா, தொலைக்காட்சி தொடர்கள் போன்றவற்றிற்கு இசையமைக்கிறார். இவற்றில் அவருக்கு போதிய சவால் இல்லை. ஏனென்றால் இது சாதாரணமாக எல்லோரும் செய்வதுதான். அவருடைய சவால் வரலாற்று ஆவணங்கள், அல்லது சரித்திரம் சம்பந்தமான திரைப்படங்கள்.

சமீபத்தில் பொன்னிவள சரித்திரத்துக்கு அவர் பின்னணி இசையமைத்திருக்கிறார். இது தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் அண்ணன்மார் கதை. 500 வருடங்களுக்கு முந்திய தமிழ்நாட்டு இசையை அதற்கேற்ற இசைவாத்தியங்களில் வெளிக்கொண்டு வந்திருந்தார். இது தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஒரே நேரத்தில் படமாக்கப்பட்டது. கனடா தொலைக்காட்சியில் தொடராக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது.

'மனிதகுலத்துக்கு இத்தனை இசைக்கருவிகள் தேவையா? உங்களிடம் 865 இசைக்கருவிகள் உள்ளன. உங்கள் சேகரத்தில் இல்லாத ஆயிரக்கணக்கான இசைக்கருவிகள் வெளியே இருக்கின்றன. இவை எல்லாம் தேவையா?' 'எப்படி நீங்கள் இப்படிக்கேட்கமுடியும்? இசை என்பது பெரிய ஆற்றுவெள்ளம் போல. அது பாட்டுக்கு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. உங்களிடம் இருக்கும் பாத்திரத்தில் இசையை அள்ளுகிறீர்கள். பாத்திரம் இல்லாதவர்கள் கையினால் ஏந்துவார்கள். சிலர் வானியில் சேந்துவார்கள்.

அவரவர் தேவையை பொறுத்தது. இசையை வெளிப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் ஏற்ற கருவியை தேர்ந்துகொள்கிறீர்கள். இசையின் பரிபூரண வடிவத்தை மனிதானால் கைப்பற்றவே முடியாது. ஏதாவது மீதம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். ஆனால் அவனுடைய முயற்சி நிற்காது. இனிமேலும் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கும்.'

'நீங்கள் இத்தனை வாத்தியக் கருவிகளை இசைத்திருக்கிறீர்கள். இந்த 865 வாத்தியங்களில் நீங்கள் கற்றுத்தேற திணறிய வாத்தியம் எது? அதாவது கற்பதற்கு மிகவும் கடினமான வாத்தியம்?'

ஸ்டீபான் வேகமாகப் பேசக்கூடியவர். ஒரு வார்த்தை இன்னொரு வார்த்தையை முட்டிக்கொண்டு வெளியே வரும். திடீரென்று பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு சற்று நிதானித்தார். 'இப்படி ஒரு கேள்வியை இதுவரை யாருமே கேட்டதில்லை. இப்பொழுது யோசிக்கும்போது தோன்றுகிறது. நாதஸ்வரம்தான். அது கொடுக்கக்கூடிய இசையின் முழு உருவத்தையும் என்னால் வெளிப்படுத்தவே முடியவில்லை.'

'அது ஏன்? இங்கே புல்லாங்குழல் இருக்கிறது. சற்றுமுன் அதை இசைத்தீர்கள். அதுவும் ஆதி இசைதான். மூங்கிலில் செய்தது. ஆறு துளைகள் உள்ளன. நாதஸ்வரம் ஆச்சாமரத்தில் செய்தது. அதுவும் ஆதி வாத்தியம். அதிலும் ஆறு துளைகள். புல்லாங்குழலை இலகுவாக வாசிக்கப் பழகியதாக சொல்கிறீர்கள். இப்படி இலகுவான ஒன்று இருக்கும்போது வாசிக்கக் கடினமான இசைக்கருவி ஒன்று எப்படி பிறந்தது?'

'மனிதன் லேசில் திருப்தி அடைந்துவிடுவதில்லை. அவனுடைய இசைஞானம் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. இருப்பது ஏழு ஸ்வரங்கள்தான் என்றாலும் அவற்றின் விஸ்தாரம் மனித கற்பனைக்கு அப்பால்பட்டது. அவனுடைய கற்பனையில் உதிக்கும் அபூர்வ இசையை வெளிக்கொணர அவனுக்கு புதுப்புது வாத்தியங்கள் தேவைப்பட்டன. அப்படி பிறந்ததுதான் நாதஸ்வரம். ஒரு நாதஸ்வரத்தில் இசைக்கக்கூடிய அலங்காரங்களையும், நகாசுகளையும், நுணுக்கங்களையும் இன்னொரு வாத்தியத்தில் இலகுவாகக் கொண்டுவரமுடியாது.

இசைவாத்தியம் முழுக்கவே ஒரு trade off தான். ஒன்றைப் பெறுவதற்கு ஒன்றை இழக்கவேண்டும்.'

'ஆனால் நீங்கள் இதைப் பயில்வது கடினம் என்று கூறியிருக்கிறீர்களே. இத்தனை வாத்தியங்களில் தேர்ச்சிபெற்ற உங்களால் நாதஸ்வரத்தை மாஸ்டர் பண்ண முடியாததற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கவேண்டுமே?'

'எனக்குத் தெரிந்து இசைக்கருவியில் உமிழ்நீரும் பங்குபெறும் ஒரு வாத்தியம் நாதஸ்வரம்தான். நாதஸ்வரத்தில் 3 அல்லது நாலு சீவாளிகள் தொங்கும். இதை சூப்பி உமிழ்நீரால் நிறைத்துவிட்டுத்தான் நாதஸ்வரத்தில் சொருகி வாசிப்பார்கள். ஒருவிதமான காதுக்கு இனிமையான நாதம் அப்போது பிறக்கும்.

அதேசமயம் உமிழ்நீர் அதிகமாகிவிட்டால் இசையின் தரம் குறைந்துவிட்டும். உடனே வாசிப்பவர் சீவானியை மாற்றிவிடுவார். அந்த நுட்பங்களில் தேர்ச்சித்திறன் பெறுவது அத்தனை சுலபம் இல்லை.

‘இந்த இசைக்கருவிகளை தொடர்ந்து சேகரிப்பீர்களா? இவற்றால் என்ன பயன்? இவற்றை இறுதியில் என்ன செய்வதாக உத்தேசம்?’

‘ஏற்கனவே பள்ளிக்கூடம் பள்ளிக்கூடமாகச் சென்று மாணவர்களுக்கு இசைக்கருவிகளை அறிமுகம் செய்துவைக்கிறேன். இசைக்கருவிகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்வது மனிதனின் சரித்திரத்தை கற்றுக்கொள்வதற்கு சமம். பொதுமக்களுக்காக இசைக்கருவிகள் கண்காட்சி நடத்தியிருக்கிறேன். இன்னும் நிறைய சேகரிக்க வேண்டும். இறுதியில் இவற்றை அருங்காட்சியகமாக அமைக்கும் திட்டம் உள்ளது. அதற்கு கனடிய அரசிடம் இருந்து உதவி கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கிறேன்.’

‘இசைவாத்தியங்கள் பற்றி ஆலோசனைகள் கேட்டு வேறு நாடுகள் உங்களை அழைக்குமா? நிறைய நேரம் பயணத்தில் செலவாகிவிடுமே?’

‘இருபது நாடுகளுக்கு மேல் இசை ஆலோசகராக பயணித்திருக்கிறேன். சிரியா, ஜோர்டான், கிரீஸ், துருக்கி, இந்தியா, ஆஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், கலக்கிஸ்ட்ரான், சூடான் போன்ற பல நாடுகள். ஒவ்வொரு நாட்டில் ஒவ்வொரு அதிசயமான பிரச்சினை. அவையெல்லாமே சுவாரஸ்யமாக இருக்கும். இதற்கு எனக்கு சன்மானம் கூட தரத் தேவையில்லை. அத்தனை மகிழ்ச்சிதரக்கூடிய வேலை.

உதாரணமாக சூடானில் ஓர் இசைக்கருவி இருக்கிறது. நாலு பேர் கயிறுகளை இழுத்துப் பிடித்தபடி நிற்க ஒருவர் அதிலே இசை வாசிப்பார். ஆதிவாசிகளின் வாத்தியம். அதிலே சில திருத்தங்கள் செய்து அதை மேன்மைப் படுத்தும் முறையையும் கற்றுத்தந்தேன்.’

‘இதிலே ஆபத்தும் இருக்கிறது. இசைவாத்தியத்தை முற்றிலும் அறிந்த பின்னர்தான் அதை மேன்மைப்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கவேண்டும். ஆதிவாசிகளுடைய வாத்தியம்தானே என்று அலட்சியமாக பிரச்சினையை அணுகக்கூடாது. இந்தியாவின் சித்தார் இசைமேதை ரவி சங்கர் முதல்தடவையாக லண்டனில் ஒரு கச்சேரி நிகழ்த்தினார். அவருக்கு தபேலா வாசித்தது அப்போது மிகவும் பிரபலமான அல்லார்க்கா என்ற இசைக் கலைஞர். லண்டன் டைம்ஸ் விமர்சகர் ரவிசங்கருடைய சித்தார் வாத்திய இசையை சிலாகித்து எழுதினார்,

ரவிசங்கர் கச்சேரிக்கு நடுவில் இடையிடையே நிறுத்தி சுருதி கூட்டியதை சங்கீதத்தின் ஒரு பகுதி என்று நினைத்து அதையும் பாராட்டியிருந்தார். அப்படியான தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.’ உங்களுக்கு அதிமகிழ்ச்சி தரும் காரியம் என்ன? மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதா, வாத்திய இசைக்குழுவில் பங்குபற்றுவதா அல்லது இசை அமைப்பதா?’

‘இதுவரை வெளிவந்த 1500 இசை அல்பங்களில் நான் பங்குபற்றியிருக்கிறேன். 4000 மாணவர்களை தயார் செய்திருக்கிறேன். மிகப் பிரபலமான தொலைக்காட்சியான FRIENDS தொடருக்கு இசை அமைத்ததோடு அதில் நடித்தும் இருக்கிறேன். மூன்று இசை நூல்கள் வெளியிட்டிருக்கிறேன். இவை எல்லாமே பிடிக்கும். ஆனால் என் ஆத்மா திருப்தி அடைவது இசை அமைக்கும் - போதுதான். அதிலே கிடைக்கக்கூடிய சவால் நிரம்ப பிடிக்கும். உதாரணமாக ஓர் இயக்குநர் படத்தில் இடம்பெறும் காட்சிக்கு இசை வரவேண்டும் என்று கேட்பார்.

முதலில் எந்த காலகட்டம் என்பது தெரிய வேண்டும். எந்த நாடு, என்ன சம்பவம், என்ன உணர்ச்சி என்று தெரிந்துகொள்வது அவசியம். அதிர்ச்சி, நெகிழ்வு, துயரம், கோபம், எரிச்சல் இப்படி எதுவாகவும் இருக்கலாம். அந்தக் காட்சிக்கு எத்தனை நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துகொண்டவுடன் என் மனதிலே இசை வாத்தியங்கள் தீர்மானமாகிவிடும். மூளையில் வாத்தியங்கள் குறிக்கப்பட்ட இடங்களில் வாசிக்க ஆரம்பித்து அங்கேயே இசை நிரந்திரமாக உட்கார்ந்துவிடும். இசைக்குறிப்புகளை நான் எழுதவேண்டிய அவசியமே இராது.

காரணத்தை நானே சொல்கிறேன். எனக்கு dyslexia என்ற வியாதி இருக்கிறது. ஓர் எழுத்தை பேப்பரிலே எழுதினால் எனக்கு அது மேலிருந்து தெரியும், கீழிருந்து தெரியும், பக்கவாட்டில் தெரியும். ஆனால் இசை என்று வரும்போது அது அனுசூலமாகிவிடுகிறது. ஒவ்வொரு வாத்தியமும் எங்கே வரும், என்ன இசை எழும்பி அந்த இடத்தை நிரப்பவேண்டும் என்பது மூளையில் பதிவாகிவிடும். இசையை பின்னர் வெளிக்கொணருவதில் பிரச்சினையே கிடையாது.’

விடைபெறும் நேரம் வந்தது. ‘அவரிடம் உறுமி மேளம் உள்ளதா?’ என்று வினவினேன். ‘இல்லையே அது எப்படியிருக்கும்? எங்கே கிடைக்கும்’ என்றார் ஆர்வமாக. ‘தமிழிசையில் உள்ள தோல் கருவி. இரண்டு மேளத்தை ஒட்டிவைத்தது போல இருக்கும். கோலால் தோலை உரசும்போது எழும் ஒலி’ என்றேன்.

‘அப்படியா? பிரேஸில் நாட்டில் ஒரு தோல் கருவியில் ஓட்டை இருக்கும். அதிலே கோலைப்போட்டு உராய்ந்து சத்தம் எழுப்புவார்கள். ஆனால் நீங்கள் சொல்லும் உறுமி மேளம் என்னிடம் இல்லையே’ என்றார். சிவப்புச் சிரிப்பு மறைந்து முகத்தில் ஏக்கம் தொடங்கியது.

அவர் மனதில் அப்போது ஒரு யோசனை ஓடியிருக்கும். இத்தனை வாத்தியங்களை சேகரித்த என்னால் உறுமி வாத்தியத்தை சேகரிக்க முடியவில்லையே என்று.

865 வாத்தியங்கள் சேர்த்தவருக்கு மேலும் ஒன்று சேர்ப்பதில் என்ன பிரச்சினை?

அடுத்த முறை அவரைச் சந்திக்கும்போது அவரிடம் 866 கருவிகள் இருக்கும். அதில் ஒன்று உறுமும்.●

கே. எஸ். பாலச்சந்திரன்

நீண்டதொரு நெடும்பயணம்

சுற்றுப்பொறுங்கள்' ஒரு நெடுமூச்சு விட்டு வருகின்றேன். 1965ல் எனது மேடைநாடகக் கலைப்பயணம் ஆரம்பித்தது. ஏறக்குறைய 42 ஆண்டுகள் நான் களைப்பின்றி அதனோடு பயணித்திருக்கின்றேன்.

என் நண்பரும், மறைந்த எழுத்தாளருமான நெல்லை க.பேரன் எழுதிய நகைச்சுவை நாடகம் ஒன்றில்தான் நான் முதன்முதலாக நடித்தேன். அந்த நாடகத்தின் பெயர் 'புரோக்கர் பொன்னம்பலம்'. ஒரு தேனீர்கடை முதலாளி பாத்திரம் எனக்கு தரப்பட்டது. நாடகம் சிக்கல்கள் எதுவும் இன்றி நடந்து முடிந்தது. ஆனால் சிக்கல்கள் பிறகுதான் ஆரம்பித்தன. நெல்லைப்பேரன் யாரை நினைத்து அந்த பாத்திரத்தை படைத்தாரோ, அந்த மனிதரின் 'வாட்டசாட்டமான' பிள்ளைகள், 'கயிறை விட்டு தும்பைப் பிடித்த கதையாக' என்னைத் தேடித்திரிய, நான் எங்கள் ஊரின் 'குச்சொழுங்கைகள்' ஊடாக என் அத்தியாவசியப் பயணங்களைக்கூட வைத்துக்கொண்டேன். என்ன..சிரிப்பாக இருக்கிறதா?

'இந்த ராசியோ.. என்னவோ' வேலையின் நிமித்தம் கொழும்பு வந்ததின் பின்னர் ஆரம்பத்தில் நகைச்சுவை நாடகங்களிலேயே நடித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் இங்கு முதலில் நடித்த நாடகத்தின் பெயர் 'முசுப்பாத்திதான்'. மறைமுதல்வன் என்பவர் எழுதியது. தொடர்ந்து எஸ்.எஸ்.கணேசபிள்ளை, சி.சண்முகம், எஸ்.ராமதாஸ், மாத்தளை கார்த்திகேசு போன்ற நாடக எழுத்தாளர்களின் 'சிரிப்பு' நாடகங்களில் நடித்தேன். பார்வையாளர்களை மகிழவைத்த இவை சந்தோசமான தருணங்கள்.

இந்த அனுபவங்களின் விளைவாக என் மனதில் ஒரு சிறுபொறியாக உருவாகி, அரங்கேறியபோது எதிர்பாராத வரவேற்பைப் பெற்றுத்தந்தது. எனது தனிநடிப்பு நிகழ்ச்சியான 'அண்ணை றைற்'. 1973ல் இலங்கை வானொலி நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்காக அங்குள்ள அரங்கத்தில் பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில் நிகழ்த்திய தனிநடிப்பு பலருக்கு புதுமையாகப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். வானொலியில் கேட்ட பலருக்கும் அது பிடித்துப் போயிருக்கவேண்டும். சிற்றூர்கள், பேரூர்கள், நகரங்கள் என்று எங்கிருந்தெல்லாமோ எனது தனிநடிப்பு நிகழ்ச்சிக்கு அழைப்புகள் வந்தன.

அந்த நாட்களில் புலம்பெயரத் தொடங்கிய நம்மவர்கள் கையில் எனது நிகழ்ச்சியின் ஒலிப்பதிவுகள் கிடைக்கப்போக, அவர்களின் அமைப்புகள் அழைக்க, நான் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், அமெரிக்க, கனடிய நகரங்கள் பலவற்றிலும்

மேடைகளில் தோன்றி 'அண்ணை றைற்' றை ஒலிக்கச்செய்தேன்.

எனது தனிநடிப்பு நிகழ்ச்சி எனக்கு ஒரு அடையாளத்தை தந்தது. வானொலி, மேடை, தொலைக்காட்சி போன்றவற்றில் இதைப்போன்ற நிகழ்ச்சி செய்பவர்களின் முன்னோடி என்ற பொருள்பட பத்திரிகைகளில் சிலர் எழுதினார்கள். 2007ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் கனடாவிலும், இங்கிலாந்திலும் தனிமனித நடிப்பு நிகழ்ச்சி செய்ய, காந்தி மக்கினர்யர் என்ற நடிக்கர் வந்தார். இவர் கொழும்பில் ஆங்கில நாடகத்துறையில் பிரபலமாக விளங்கிய ஏணஸ்ற் மக்கினர்யரின் சகோதரர். இவர்கள் தமிழர்கள்தான். காந்தி மக்கினர்யர் தான் வாழும் அவுஸ்திரேலியா நாட்டில் ஆங்கில திரைப்படங்களில் நடித்தவர். இவர் லண்டனில் தமிழில் தனது தனிநடர் நிகழ்ச்சியைச் செய்தபொழுது, அறிமுக உரை வழங்கிய விமர்சகர் மு. நித்தியானந்தன், ஈழத்து தமிழ்நாடக அரங்கில் 'அண்ணை றைற்' போன்ற நகைச்சுவை நாடகம் மூலம் தனிநடர் நகைச்சுவை நாடகவடிவத்திற்கு அடித்தளமிட்டவராக என்னை அடையாளப்படுத்தியது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

தொடர்ந்து யதார்த்த நாடகங்களில் என் நாட்டம் சென்றது. உலக நாடகவரலாற்றில் அவ்வப்போது அறிமுகமான நாடகவடிவங்களில் ஒன்றான யதார்த்த நாடகங்களை முன்னிலைப்படுத்தியவர்கள் என்று ரஷ்ய எழுத்தாளரான அன்ரன் செக்கோவ், நோர்வேஜிய எழுத்தாளர் ஹென்றிக் இப்சன் போன்றோரைக் குறிப்பிடுவார்கள்.

நடுத்தர மக்களின் வாழ்வைக் கூறும் யதார்த்த நாடகங்களில் நான் நடித்த பின்வரும் நாடகங்கள் அடங்கும். பில்ஹரி என்பவர் எழுதிய சிறுகதையின் நாடகவடிவான 'பாசச்சமை', ஆபிரகாம் கோஷரின் அனுபவத்தை நாடகமாக்கிய வரணியூரானின் 'நம்பிக்கை', விக்டர் ஹியூகோ எழுதிய பிரெஞ்சு நாவல் ஒன்றின் தழுவலான 'ஞானஒளி' நாடகம், மறைமுதல்வன் எனக்காக எழுதிய 'சதுரங்கம்' - இப்படி பல யதார்த்த நாடகங்களில் நடித்தேன். இவற்றுள் 'சதுரங்கம்' நாடகத்தை, அது மேடையேறிய பத்து வருடகாலத்தில், சிறந்த பத்து நாடகங்களில் ஒன்றாக விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் தேர்வு செய்திருந்தார். கிராமத்திலிருந்து, புதிதாக நகரத்திற்கு வந்த ஒரு இளைஞன் எதிர்கொள்ளும் உறவுகள், சிக்கல்கள் என்று தொடரும் இதன் கதையும், யதார்த்தமான உரையாடலும், பொருத்தமான காட்சியமைப்பும் என்று என்னால் மறக்கமுடியாத நாடகங்களில் இதற்கோர் தனியிடமுண்டு.

கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ்நாடகங்களுக்கு கிடைத்த ஆதரவுடன், ஆர்வமுள்ள கலைஞர்கள் மாறுபட்ட நாடகங்களை மேடையேற்றத் தொடங்கிய காலம் இது. கவிதை நாடகங்கள் இவற்றுள் இடம்பெற்றன. அரசியல் சித்தாந்தங்கள் சார்ந்து கோஷம் எழுப்பிய கவிதை நாடகங்கள் என்னை பெரிதாக ஈர்க்கவில்லை. 'மகாகவி' உருத்திரமூர்த்தியின் பாநாடகங்களான 'கோடை', 'புதியதொருவிடு' இரண்டினையும் அவற்றின் முதல் மேடையேற்றங்களின் போது பார்வையாளனாக சென்று பார்த்தவேளையில் கடினமான சொல் முடிச்சுகளின்றி பேச்சோசையுடன் ஒலித்த அந்த கவிதை நாடகங்கள் என்னைக் கட்டிப்போட்டன. அந்த நாடகங்களில் நடிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன். அந்த ஆசை இலங்கையில் இருக்கும்வரை நிறைவேறவில்லை.

நான் எதிர்பார்க்காத வகையில் என்னை இதிகாச நாடகங்கள் பக்கம் இழுத்து விட்டவர் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன். உண்மையில் அந்த நாடகங்களில் என்னால் நடித்து சோபிக்க முடியுமா என்ற சந்தேகம்தான் என் தயக்கத்திற்கு காரணம். ஆனால் எடுத்த எடுப்பில் இரண்டு முக்கியமான இதிகாசங்களோடு தொடர்புடைய நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடிக்கும் வாய்ப்பு வந்தது. 'ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்' என்ற இராமாயணம் சார்ந்த நாடகத்தில் பரதனாகவும், 'தேரோட்டி மகன்' என்ற மகாபாரதம் சார்ந்த நாடகத்தில் கிருஷ்ணனாகவும் நடித்தேன்.

இந்த பாத்திரங்களில் 'அரிதாரம்' (ஒருவகைச்சுண்ணாம்பு கலந்த பூச்சு) பூசிக்கொண்டு, பாரமான ஆடை, அலங்காரங்களுடன் நடிப்பது மகாசிரமமாக இருந்தபோதிலும், பார்வையாளர்கள் பக்கம் இருந்து வந்த வரவேற்பு சந்தோசத்தை தரவே செய்தது.

'அபத்தநாடகங்கள்' என்ற நாடகவடிவம் அதன் வருகையால் உலகநாடக வரலாற்றையே புரட்டிப்போட்டது. பலகாலமாக அதன் சாயலில் நாடகங்கள் எழுதப்பட்டபோதும், அது முழுமையான வீச்சைப் பெற்றது இரண்டாம் உலகமகாயுத்த காலத்தில்தான் என்று கூறப்படுகிறது. யுத்தகாலச்சூழலில், வாழ்வின் நிரந்தரமற்ற தன்மையை யாவரும் உணரத்தலைப்பட்டனர். வாழ்வைப்பற்றிய சிந்தனைகளை அவர்களுக்கு அபத்தமானதாகப்பட்டது. அந்தக் கருத்து சார்ந்த அபத்த நாடகவடிவம் இதனால் உருவாகியதில் ஆச்சர்யம் எதுவுமில்லை.

பிரெஞ்சு எழுத்தாளரும் நோபல் பரிசு பெற்றவருமான அல்பேர் கமி (Albert Camus) 1942ல் எழுதிய தத்துவக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பில் உள்ள சிசிபஸ்ஸின் ஐதீக்கத்தை (*Myth of Sisyphus*) மனிதவாழ்வின் அபத்தத்தை சிறப்பாக விளக்கியது.. அந்தக்கதை இதுதான். சிசிபஸ் என்ற கிரேக்க மன்னன் கடவுள்களின் கோபத்திற்கு ஆளாகி ஒரு வினோதமான தண்டனையை சாயமாகப் பெறுகிறான். அதாவது ஒரு பெரிய கல் உருண்டையை மலை உச்சிக்கு உருட்டிச்செல்லவேண்டும். மேலே வந்தவுடன் அதை விட்டுவிடவேண்டும். அது உருண்டு அடிவாரத்துக்கு வரும். அவன் மீண்டும் அதை மலைஉச்சிக்கு உருட்டிச்சென்று, மீண்டும் அதைக் கைவிட்டு, அது மீண்டும் அடிவாரத்துக்கு வர- இப்படியாக தொடர்ந்து செய்யவேண்டும் என்பதுதான் அவனுக்கு கிடைத்த தண்டனை.

நாம் என்ன செய்கிறோம்? காலையில் எழுந்து, மாலையில் படுக்கையில் விழும்வரை எங்கள் காரியங்கள் தொடர்கின்றன. அதையே திரும்ப, திரும்ப 'சிசிபஸ் போலவே செய்கிறோம். இதன் முடிவு எப்போது வரும், எப்படி வரும் என்ற பிரக்ணை இல்லாமல், தொடர்ந்து செய்கிறோம். இது அபத்தம்தானே என்கிறார், அல்பேர் கமி.

அபத்த நாடகவடிவம் அதுவரை இருந்த உலக நாடகவடிவங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவே உதயமானது. இவை அடிமனவெளிப்பாடாக, சீரான உரையாடல் இல்லாமல், முடிவே இல்லாததுபோல தோன்றின என்கிறார், அபத்த நாடகங்களை எழுதிய இயூஜின் அயனஸ்கோ.

மரபுவழி நாடகங்களில் நடித்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு அயனஸ்கோவின் நாடகம் ஒன்றுதான் முதல் நடித்த அபத்தநாடகமாகியது.

2007ம் ஆண்டில் ஒக்டோபர் மாதம் 29ந்திகதியன்று இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ்ச்சேவையினர் ஒரு தமிழ் நாடகவிழாவை நடத்த தீர்மானித்தார்கள். பலவகையான நாடகங்களின் தயாரிப்பு வேலைகள் ஆரம்பமாகின. வானொலி அறிவிப்பாளர் ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரனுக்கு நவீன நாடகங்கள்மேல் தனியான ஈர்ப்பு இருந்தது. அயனஸ்கோவின் 'Frenzy For Two, Or More' என்ற பிரெஞ்சு மூலநாடகத்தை ஆங்கில வழியாக தமிழில் 'நத்தையும் ஆமையும்' என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்து வைத்திருந்தார். 45நிமிட நாடகத்தில் இரண்டு இரண்டு பாத்திரங்கள். சற்று வயது கூடிய ஆண், இளமையான ஒரு பெண். அவன், அவள் என்பதுதான் பாத்திரங்களின் பெயர்கள். நடுத்தர வாழ்க்கைநிலையில் உள்ள இருவரும் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணைகளை விட்டு ஓடிவந்தவர்கள். ஒரு அறையில் இருக்கிற, அவர்களுக்குள் ஓயாத தர்க்கம் நாடகம் தொடங்கி, முடியும் வரைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நத்தையும், ஆமையும் ஒன்றா. இல்லையா என்பதுதான் அது. இடையிடையே தாங்கள் விட்டுவிட்டு வந்த வாழ்க்கையை நினைத்து கவலைப்பட்டோக் கொள்ளவும் செய்கிறார்கள்.

'நான் உன்னைக் காணாதிருந்தால், நான் உன்னைச் சந்திக்காமல் இருந்திருப்பேன். எங்கெங்கெல்லாமோ சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருப்பேன். நான் இளமையாக இருந்திருப்பேன்' - இவ்வாறு அவன் கூறிய பெருமூச்சு விட, அவளோ இவ்வாறு புலம்பிக்கொள்கிறாள்.' நான் எனது குழந்தைகளை கைவிட்டு வந்தேன். எனக்கு பிறக்காத குழந்தைகளை. நான் விரும்பிய அளவுக்கு எனக்கு குழந்தைகள் பிறந்திருக்கும்.'

இத்தனை வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு மத்தியிலும், வெளியே நடந்து கொண்டிருக்கும் யுத்தத்தின் ஒலிகள் அண்மித்துவர, இருவரும் இணைந்து கதவு, ஜன்னல்களுக்கு தடைகள் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ராணுவவீரர்கள் சப்பாத்து ஒலிகள் எழுப்பியவாறு, அடுத்த அறைகளில் இருந்தவர்களை இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்று உணர்ந்து கொண்டு, 'அமைதியாக இரு. கவலைப்படாதே. ராணுவச்சிப்பாய்கள் எங்களைத் தேடிவரவில்லை' என்று அவன் அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லவும் தவறவில்லை. நாங்கள்கூட அப்படியான வேளைகளில், 'பூர்ஸூவா' மக்களைப்போல சர்வாதிகாரத்தின் கொடூரங்களை, அக்கிரமங்களை அவை எங்களை நேரடியாக பாதிக்காதமட்டில், கண்டும் காணாதது போல இருக்கத்தானே செய்கிறோம். கூடவே எதுவும்

மற்றவர்களுக்குத்தான் நடக்கும். எங்களுக்கு நடக்காது என்று நம்பிக்கொண்டும் இருக்கத்தான் செய்கிறோம். அயனஸ்கோ இந்தக்கருத்தைத் தான் வலியுறுத்துகிறார்.

அபத்தநாடகங்களுக்கு முடிவு என்று ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லப்படுவதை நிரூபிப்பதுபோல, அவனும், அவளும், 'நத்தையும், ஆமையும் ஒன்றா, இலலையா' என்று தர்க்கித்து கொள்வதோடு நாடகம் முடிவடைகிறது. ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் என்னை 'அவனாக' நடிக்கக்கேட்டவுடன் நான் சம்மதித்து விட்டேன். ஆனால் 'அவனாக' நடிப்பதற்கு பல நடிக்கைகளும் மறுத்து விட்டார்கள். அதில் நடிப்பதையே 'அபத்த'மானதாக கருதியிருப்பார்களோ தெரியவில்லை. கடைசியில் சஜீவனி ஞானரத்தினம் என்ற கல்லூரி மாணவி நடிக்க முன்வந்தார். எங்களுக்கு இடையேயிருந்த வயது வித்தியாசம் பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது. இலங்கையில் போர்மேகங்கள் சற்றே சூழ்ந்து கொண்டிருந்த காலம். பார்வையாளர்கள் பலருக்கு நடிக்காளாகிய எங்களைப்போலவே 'அபத்தநாடகங்களை' அறிமுகம் இல்லாதபோதும், மிகவும் ரசித்தார்கள். நாடகம் முடிந்தபின்னர் 10 நிமிடங்கள் 'எழுந்து நின்று' கைத்தட்டினார்கள்.

அதன்பிறகு நான் கனடா வந்து விட்டேன். இலங்கை வானொலி, தொலைக்காட்சிக்கால நண்பர் பி.விக்னேஸ்வரன் மனவெளி நாடகக்குழுவினருக்காக நா.சுந்தரலிங்கத்தின் 'அபசரம்' நாடகத்தை இயக்கியபொழுது, என்னையும் நடிக்க அழைத்தார். ஒரு 'அபத்தநாடகம்' என்று அறியப்பட்ட, 'அபசரத்தில்' நான்தான் 'பிரச்சினை'. எனது பாத்திரத்தின் பெயர்தான் அது. 1996ல் மேடையேறிய இந்த நாடகத்தோடு ஆரம்பித்து, அரங்காடல் நாடக விழாவில் சில நாடகங்களில் நடித்தும், சில நாடகங்களை எழுதியும் வந்தேன். 1999ல் அரங்காடல் நாடகவிழாவில் 'இன்னொன்று வெளி' என்ற நாடகத்தில் நாட்டைவிட்டு தொலைதூரம் வந்தபின்னரும், ஊரில் வாழ்ந்த காலத்து பெருமைகளை, சிறுமைக்குணங்களை மறந்து விடாமல் பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டு, ஒரு கனவுலகில் வாழும் செல்லையா வாத்தியார் பாத்திரத்தில் நடித்தேன். பா.அ.ஜெயகரன் எழுதி இயக்கியது. நான் கனடாவில் நடித்த நாடகங்களுக்குள், விமர்சகர்களின் பாராட்டை பெற்றுத்தந்த முக்கியமான நாடகம் இதுவாகும்.

மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தியின் கவிதை நாடகம் ஒன்றில் நடிக்கவேண்டுமென்ற எனது ஆவல், 2002ல் அரங்காடல் நாடகவிழாவில் செல்வனின் நெறியாள்கையில் மேடையேறிய 'புதியதொரு வீடு' என்ற நாடகத்தில் 'மறைக்காடர்' என்ற பாத்திரத்தில் நடித்ததனால் நிறைவேறியது. ஆங்கிலத்தின் ஊடாக ஒரு நாடகப்பிரதியை நான் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவோ, தழுவலோ செய்யமுற்படும்போது, ஒரு புகழ்பெற்ற நாடகாசிரியரின் புகழ்பெற்ற நாடகப்பிரதி என்ற வகையில் பிரதியை நான் தேர்ந்தெடுக்க முற்பட்டதில்லை. அந்தநாடகத்தின் கருப்பொருள், எனது பார்வையாளர்களுக்கு, சமூகத்திற்கு நெருக்கமுடையதாக, அவர்களால் இனம்காணப்படக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக் கொள்வேன்.

நியூயோர்க் நாடக எழுத்தாளரும், யூத குடியேற்றக்காரர் குடும்பத்தில் பிறந்தவருமாகிய மரே ஸ்கிஸ்கல் (Murray Schiskal) என்பவர் எழுதிய 'தள்ளுவண்டிக்காரர்கள்' (Pushcart Peddlers) என்ற நாடகம் புதிய நாடொன்றில் குடியேறி வாழமுற்படும் ஒரு அன்னிய சமூகம் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள பாவிக்கும் யுக்திகள், எத்தனங்கள்

பற்றிச் சுவையாகச் சொல்கின்றது. அதே சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர், அவருக்குப்பிறகு குடியேறியவரை தொழிலீர்தியாக ஏமாற்றமுற்படுவதை ஸ்கிஸ்கல் குறிப்பிடும்போது, அது எங்கள் புலம்பெயர் சமூகத்திலும் இருப்பதைக் கவனித்தேன். இப்படி பல ஒற்றுமைகள் இருந்தன. எனவே இந்த நாடகத்தை மொழிபெயர்த்து வெளியரங்குகளில் சிலதடவைகள் மேடையேற்றினேன். பின்னர் 2003ல் அரங்காடல் விழாவிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. 'இது படிப்பதற்கே உரியது. நடிப்பதற்கு உரியது அல்ல' என்று ஒரு விமர்சகக் கருத்தும் வந்தது. மூலப்பிரதியில் இன்றும் மேடையேறிக்கொண்டிருக்கும் நாடகம் என்றமட்டும் சொல்கிறேன்.

இலங்கையில் தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஒரே சமூகத்தினர் தாங்கள் வாழும் பிராந்தியங்கள். சார்ந்து வேறு வேறான பிராந்திய பேச்சுவழக்கில் பேசிக்கொள்கிறார்கள். தென்னிந்தியாவிலும், சென்னைத் தமிழ், கொங்குநாட்டுத் தமிழ், திருநெல்வேலித் தமிழ், பாலக்காட்டுத்தமிழ் என்று பல பிராந்திய பேச்சுவழக்குகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், பொதுவாக இலங்கைத் தமிழுக்கு அடிக்குறிப்புகள் தேவை என்று சொல்லிச்சென்ற சஞ்சிகையாளர்களும் இருந்தார்கள்.

நமக்கு பரிச்சயமான ஆங்கிலமொழியில் கூட, அமெரிக்க ஆங்கிலம், பிரிட்டிஷ் ஆங்கிலம் - அதற்குள்ளும் அயர்லாந்து பேச்சுவழக்கு, ஸ்கொட்லாந்து பேச்சுவழக்கு என்று பல பிரிவுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அயர்லாந்து நாட்டவரான Brian Friel எழுதிய 'அமெரிக்காவின் வரவேற்பு' என்ற ஒரு மிகச்சிறிய அங்கதச்சுவை (நையாண்டி) நாடகத்தை நான் வாசிக்க நேர்ந்தபொழுது, எனக்கு இலங்கை, தென்னிந்திய பேச்சுவழக்கு வேறுபாடுகளும், 'அடிக்குறிப்பு' சங்கதிகளும் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. மூலப்பிரதியில் அமெரிக்க திரைப்பட இயக்குனரின் அழைப்பையேற்றுவரும் ஒரு ஐரோப்பிய எழுத்தாளரின் பிரதி, பேச்சுவழக்கு வேறுபாட்டு காரணமாக காட்டியே சிதைக்கப்படுவதை அவர் எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது. எழுத்தாளர் வாய்முடி மெளனியாகிறார். நான் இதை தென்னிந்திய இயக்குனர், இலங்கை எழுத்தாளர் என்று மாற்றினேன். 2004ல் அரங்காடல் விழாவில் 'தத்துப்பிள்ளை' என்ற தலைப்பில் அரங்கேறியது. வரகுணன் (இயக்குனர்), சிவனேசன் (எழுத்தாளர்) சிறப்பாக நடித்தார்கள். எனக்கு மிகவும் பிடித்த இந்த நாடகம், இந்தளவு கடுமையாக இருந்திருக்கக்கூடாதென்றும் விமர்சனம் வந்தது.

2005ல் நான் நடித்த 'வதை' என்ற நாடகம்தான் அரங்காடல் விழாவில் நான் இறுதியாக நடித்த நாடகம். Mario Fratti என்ற இத்தாலிய எழுத்தாளர் சிலி நாட்டின் 1973ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ராணுவ ஆட்சியாளர்களின் கொடுமைக்குள்ளான சிலிநாட்டுக் கவிஞர் Pablo Neruda வின் இறுதிநாட்கள் பற்றி எழுதினார். இந்த நாடகத்தில் நான் கவிஞர் பப்லோ நெருடாவாக நடித்தேன். துஷி ஞானப்பிரகாசம் இந்த நாடகத்தை இயக்கியிருந்தார். ஒரு உலகப்புகழ்பெற்ற கவிஞராக நான் நடிக்கக் கிடைத்தது, சந்தோசமான நினைவாக நிலைத்து நிற்கிறது.

வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் என்று எனது கலைமுயற்சிகள் இருந்தபோதும் மேடை நாடகத்துறையோடு இப்பதிவை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.●

வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்)

இயல்பு வாழ்க்கையில் இலங்கையில் திருமண விழாக்கள்

இன்று கனடாவில் நடக்கும் திருமண வைபவங்கள் சிறிது ஆடம்பரமாக பல நிகழ்வுகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து நடைபெற்றாலும், மரபுரீதியான கிரியைகளை உதாசீனம் செய்யாமல் ஓரளவு கடைப்பிடித்துக் கொண்டு போகும் தன்மை காணப்படுகின்றது.

இதே நேரத்தில் போராட்ட காலம் எழுந்த காலத்துக்கு முன்னர் சாதாரண நிலையில் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் நடைபெற்ற திருமணங்களை எண்ணிப் பார்க்கும்போது எத்தகைய மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் தோன்றுகின்றன.

மக்கள் ஒருவகையில் உறவினர், அயலவர், நண்பர் தொடர்புடையவர்களாக இருப்பர். தரகர் என்றொருவர் அனைவரதும் சாதி, சமயம், பகுதி என்பவற்றை அறிந்தவராய் இருப்பர்.

திருமணங்களில் பல நிகழ்த் தரகரின் உதவி பெரிதாக இருக்கும். மணமகனின் தொழில், வயது, தோற்றம், வருவாய் என்பனவும், மணமகனின் கல்வி, அழகு, தொழில் இருந்தால் சீதனம் - வீடா, நகையா எல்லாம் தெரிந்தவராய் இருப்பார். இரு குடும்பங்களையும் பொருத்தி விட்டபின் தரகருக்கு அங்கே வேலையில்லை. திருமணவிழாவுக்கு அவர் பிரசன்னராய் இருக்க வேண்டும் என்பதும் நியதி இல்லை. தனக்குரியதைப் பெற்றுக் கொண்டு இன்னொரு பொருத்த வேலைக்கு சென்று விடக்கூடும்.

பெண்பிள்ளைகள் வயதுக்கு வந்துவிட்டால் சாமர்த்தியச் சடங்கு என்று ஒரு சடங்கு நடக்கும். பெண்ணுக்கு பால், அறுகு தலையில் வைத்து தோய வார்த்து தம் சுற்றத்தவர்களை அழைத்து அவர்களும் மூன்று வாளி தண்ணீர் ஊற்றி பெண்ணை அழகுபடுத்தி முதல் முதலாகத் தாவணி உடுத்தி, பல மங்கலப் பொருள்களால் ஆராத்தி எடுத்து பின் பந்தி போசனம் நடக்கும்.

வந்த உறவினர் பெண்ணுக்கு பணம் கொடுத்து மகிழ்வளிப்பர். அதன்பின் திருமணப் பேச்சு தொடங்கிவிடும். பெண்கள் நன்றாகக் கல்வி கற்கும் காலம் வந்தபோது, தாவணி போட்டபின் பாடசாலை போறதுக்கு வெட்கப்பட்ட பெண்கள், சாமர்த்திய சடங்கு வேண்டாம் என நின்றதால் விவாகத்தின் முதல் நாள் அல்லது அன்று காலை இந்தச் சடங்கு நடைபெறும்.

முதலில் மணமகன் வீட்டிலிருந்து இரு ஆண்களும் ஏழு

பெண்களும் பெண் பிள்ளையைப் பார்க்க வருவார்கள். தேநீர் மாத்திரம் அருந்துவார்கள். பிடித்துப் போனால், பெண் வீட்டார் மோதகம், கொழுக்கட்டை அவித்துக் கொண்டு மணமகன் வீடு போவர். அடுத்ததாக 'பொன்னுருக்கு' நாள் குறிக்கப்படும். பெண் வீட்டிலிருந்து மாப்பிள்ளைத் தோழனும் சில ஆண்களும் அங்கே போக அவர்களுடைய பத்தர் வந்து தாலிக்குரிய பொன்னை உருக்குவார். உருகி வந்ததும் தண்ணீருள் ஊற்றுவர்.

கட்டியாய் இறுகியதும் அதை வெளியே எடுத்து அது விழுந்த வடிவத்தைப் பார்த்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை எப்படி அமையும் என்பதைக் கூறும் வல்லபம் சில பத்தர்மாருக்குண்டு.

இருமனம் ஒன்று கூடுவதும், இரு குடும்பங்கள் இறுகிய பிணைப்பினால் பிணைக்கப்படுவதும் மரபாயிருந்தாலும், நிகழ்ச்சியை நடத்தும்போது ஓர் ஆரோக்கியமான போட்டியாக நிகழும். யார் நன்றாக செயல்படுகிறார்கள் என்பதே போட்டியாகும்.

திருமணத்தன்று மாப்பிள்ளைத் தோழன் பட்டு வேட்டி சால்வைத் தலைப்பாகை வைத்து மணமகன் வீட்டுக்கு பெரியவர் சிலருடன் செல்வார் தட்டில் இன்னொரு தலைப்பாகை கொண்டு செல்லப்படும்.

மாப்பிள்ளை அலங்கரிக்கப்பட்டு, மாலை போட்டு தோழனால் தலைப்பா வைத்து தங்கச் சங்கிலி அல்லது பதக்கம் சங்கிலி போட்டு புறப்படுவார்.

மாப்பிள்ளை, கூரை மடிக்கப்பட்டு திறந்த வெளியோடு கூடிய காரில் மடிக்கப்பட்ட பிற்பகுதியில் திருவாசிபோல மணிகளாலும் மணிகள் முத்துக்கள் பதித்த படலங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு மணிமாலைகளை முற்பக்கத்து போன்றில் தொடுத்து அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். இருக்கைகள் சிங்கப்பூரிலிருந்து தருவித்த அழகுமிக்க கம்பளங்களால் மூடப்பட்டு அதில் மணமக்களை உட்காரச் செய்வர். இரு பெற்றோமாக்ஸ் விளக்குகளும் அலங்கரிக்கப்பட்ட திறந்தவெளி காரும் வாடகைக்கு விடப்படும். இத்தகைய காரர்கள் கல்வியங்காடு, கோண்டாவில், சாவகச்சேரி பகுதியில் தம் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் வைத்திருந்தார்களாம்.

காரின் முன் சிதறு தேங்காய் அடித்து மாப்பிள்ளைக்கு ஆராத்தி எடுத்து மங்கல வாத்தியம் முழங்க மாப்பிள்ளை

காரில் ஏறுவார். எல்லாரும் நடந்தோ காரில் ஏறியோ பெண் வீடு போக வேண்டும். மாப்பிள்ளையின் சகோதரி முறையானவர் ஒரு வெள்ளித் தட்டில் கூறைச் சேலை தாலிக்கொடி மஞ்சள் குங்குமம் அலங்காரத்துக்குரிய பவுடர் சீப்பு, கண்மை, போன்ற ஒப்பனைப் பொருட்கள் வைத்து தலை முடிப்போட ஒரு கண்ணறைத் துண்டு கண்ணாடி என்பனவற்றோடு காரில் அமர்வர்.

பெண் வீட்டு வாசலில் நின்றதும் மாப்பிள்ளைத் தோழன் அவரது காலைக் கழுவி பரிசாக ஒரு மோதிரத்தைப் பெறவும், வீட்டுப் பெரியவர் ஒருவர் மாலை அணிவித்து பின் ஆரத்தி எடுத்து தோழன் சின்ன விரலால் அவரது சின்ன விரலைக் கோர்த்து உள்ளே அழைத்துச் செல்வர்.

உரியவர்கள் நிலபாவாடை விரிக்க அதன் மீது நடந்து மணவறைப் பந்தலுக்குள் இட்டுச் செல்ல, பெண் வீட்டு நாதஸ்வரக்கோஷ்டி இந்த வீட்டு நாதஸ்வரக்கோஷ்டியை இசையாலே வரவேற்று உள்ளே அழைத்துச் செல்வர். அதன்பின் வழக்கமான சம்பிரதாயங்களோடு திருமணவிழா நடைபெறும்.

தொடர்ந்து கால் மாறுதல் என மணமகன் வீடு போய் திரும்பி வந்து திரும்பவும் உடனேயே மணமகன் வீடு போய் இரண்டாம் கூறை பெற்று அங்கேயே தங்குவர்.

காலை மாலை பெண் வீட்டிலிருந்து பரிசம் கொண்டு வந்து போவார்கள். நாலாம் நாள் பெண் வீட்டிலிருந்து ஆட்கள் வந்து இவர்களை அழைத்துச் சென்று எண்ணெய் வைத்து முழுக வார்த்து கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்று பூசை கண்டு திரும்பி வர மணமகன் வீட்டிலிருந்து பெற்றோரும் சில உறவினர்களும் வந்து மதிய உணவு உண்பர். அன்றுதான் மச்சம் மாமிசம் புசிக்கப்படும்.

மணவிழா அன்று சிவனும் சக்தியுமாகப் பாவனை செய்த புண்ணிய ஆத்மாக்கள் நாலாம் சடங்கு அன்று எண்ணெய் முழுக்குப் போட்டு தெய்வத் தன்மை நீங்கப் பெறுகிறார்களாம். தொடர்ந்தும் சில நாட்களுக்கு மாப்பிள்ளை பெண்பிள்ளை என்ற சொல் நிலைத்து நிற்கும்.

வைத்துச் சாப்பிடக்கூடிய பயற்றம் உருண்டை முறுக்கு அச்சுப் பணியாரம் முதலியவற்றைக் கொண்டு இருபகுதியினரும் வந்து மகிழ்வித்துப் போவதும் தத்தம் வீடுகளுக்கு விருந்துக்கு அழைப்பதுமாக, ஒரு திருமணம் நீண்ட நாட்களுக்கு மணம் கமழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.●

தியடோர் பாஸ்கரனுக்கு இயல் விருது - 2013

கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் வருடா வருடம் வழங்கும் இயல் விருது (2013) திரு. ச. தியடோர் பாஸ்கரன் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இவர் தமிழ் எழுத்தாளர், தமிழ் திரைப்பட வரலாற்றாளர் மற்றும் சூழலியல் ஆர்வலர் ஆவர். இந்த விருதைப் பெறும் 14வது எழுத்தாளர் இவராகும். இதற்கு முன்னர் இந்த விருது சுந்தர ராமசாமி, வெங்கட் சாமிநாதன், ஜோர்ஜ் ஹார்ட், ஐராவதம் மகாதேவன், அம்பை, எஸ்.பொன்னுத்துரை, எஸ். ராமகிருஷ்ணன், நாஞ்சில்நாடன் போன்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாரபுரத்தில் பிறந்த ச. தியடோர் பாஸ்கரன் சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரியில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றார். நாற்பதாண்டுகளாக சுற்றுச்சூழல் பற்றியும், சினிமா பற்றியும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வருகின்றார். உயிரமை பதிப்பகம் 'இன்னும் பிறக்காத தலைமுறைக்காக (2006)', 'தாமரை பூத்த தடாகம் (2008)' வானில் பறக்கும் புள்ளெலாம் (2011) ஆகிய நூல்களைப் பதிப்பித்தது. உல்லாஸ் கரந்தின் The Way of the Tiger என்ற நூலை 'கானுறை வேங்கை' (காலச்சுவடு 2006) என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்து இருக்கின்றார்.

காட்டுயிர் பற்றி இவர் எழுதிய The Dance of the Sarus (OUP) 1996இல் வெளிவந்தது. பென்குயின் பதிப்பகம் இவரை தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு The Sprint of the Blackbuck நூலை 2009 இல் வெளியிட்டது. தமிழ்நாட்டில் மதிப்புறு காட்டுயிர் காவலராக பணியாற்றியிருக்கின்றார். இயற்கைக்கான உலக நிதியகத்தில் (WWF-India) அறங்காவலராக உள்ளார்

1980இல் வெளிவந்த இவரது நூல் Message Bearers (Cre-A) தமிழ்த்திரை ஆய்வில் முன்னோடி புலமை முயற்சியாக கருதப்படுகின்றது. தமிழ்சினிமா பற்றிய The Eye of the Serpent நூலுக்காக தேசிய விருதான ஸ்வர்ண கமல் விருதை 1997இல் பெற்றார். இந்நூலின் மொழிபெயர்ப்பு பாம்பின் கண் 2012இல் வெளிவந்தது, தமிழில் சினிமா பற்றி மூன்று நூல்கள் எழுதியுள்ளார். 2003இல் தேசிய திரைப்பட விருதுகள் தேர்வுக் குழுவில் ஒரு நடுவராக இருந்தார். ஐ.நா. சபையின் சார்பில் கென்யா நாட்டில் இரண்டு மாதம் ஆலோசகராக பணியாற்றினார் போஸ்ட்மான்டர் ஜெனரலாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றபின், சென்னை ராஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் இயக்குநராக மூன்றாண்டுகள் (1998 - 2001) பணியாற்றினார். மனைவி திலகாவுடன் பெங்களூரில் வசிக்கின்றார். இவர்களுக்கு ஒரு மகள் ஒரு மகன் உண்டு.

இயல் விருது கேடயமும் 2500 டொலர் பணப்பரிசும் கொண்டது. விருது வழங்கும் விழா ரொறொன்ரோவில் ஜூன் மாதம் வழமைபோல நடைபெறும்.

'பெரும்புலவர்' முஹமத் ஹன்ஸீர்

அறிந்திருத்தலே அறிவு

எழுத்தறிவென்பது எழுதவும் வாசிக்கவும் அறிந்திருத்தல் என்று மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறிவிடலாம். எதனை எழுதுகிறோம் அல்லது வாசிக்கின்றோம் என்பதைப் பொறுத்து நாம் பெற்றுக் கொள்வது அதற்கேற்ற அறிவாகும். கனடாவில் 16 வயதுக்கும் 65 வயதுக்கும் இடைப்பட்டோரில் 42 வீதமானோர்களது எழுத்தறிவுத் திறமை (Literacy skills) குறைவாகவே காணப்படுவதாகப் புள்ளிவிபரம் கூறுகின்றது. மேலும், தொழில் செய்யக்கூடிய வயதிலுள்ளோர்களில் 55 வீதமானோர் சுகாதாரம் பற்றிய அறிவு எவ்வளவு பெற்றிருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைவாகவே அறிந்துள்ளனர். 65 வயதிற்கு மேற்பட்டோர்களில் 88 வீதமானோர் இந்த நிலையில் இருப்பதாக அறியப்பட்டுள்ளது.

ஒரு தொழிலைப் பெறுவதற்கும், அத்தொழிலைப் பெறுவதற்கான பயிற்சித்திட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கும் தேவைப்பட்ட அளவில் அறிவும் திறமையும் இன்மை காரணமாகத் தொழில் பெறும் வாய்ப்பைப் பலர் இழக்கின்றனர். எனினும் அவர்களில் 5 முதல் 10 சதவீதமானோரே தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பதாக புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கான புள்ளிவிபரங்களைப் பார்க்கும்பொழுது பல அதிர்ச்சியான தகவல்கள் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். கற்பதற்கான வசதிகள் பல்வேறான முறைகளில் இருந்தாலும் விகிதாசார அடிப்படையில் திருப்திகரமாக இல்லாமல் இருக்கின்றது.

மொழியின் மூலமே கல்வியும் அறிவும் வளர்கின்றது. வாழ்க்கை வசதிகள் பெருகுவதற்கும் அதுவே காரணம். மொழி வளர்ச்சியடைய வேண்டும். ஒரு மொழி வளர்ச்சியடைய வேண்டுமாயின் அதற்கான நான்கு விடயங்கள் வளர்ந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும். அவை எழுதுதல், வாசித்தல், கேட்டல், பேசுதல் என்பனவாகும். கண்களால் காணுதலும், வாசித்தலும் காதுகளால் கேட்டலும், வாயினால் வாசித்தலும் கையினால் எழுதுவதும் என நான்கு அவயவங்களும் அடிப்படையாகத் தொழிற்பட வேண்டும்.

புலன்களால் பெறப்படும் அறிவு சிந்தனைக்கு வித்தாகின்றது. அவை சிந்தித்தல் மூலமாகவும் அனுமானம் மூலமாகவும் அறிவை மேலும் வளர்க்கின்றது. கண்களாலும் காதுகளாலும் உள்வாங்கினால் கையினாலும், வாயினாலும் வெளிப்படுத்தலாம். அதாவது கண்களாலும் காதுகளாலும் உள்வாங்கி, எழுதுவதாலும் பேசுவதாலும் வெளிப்படுத்துகின்றோம். வெளிப்படுத்தும் பொழுது நாம் பெற்ற முன்னைய அறிவைக் கொண்டு செப்பனிடுவோரும் உண்டு. அது அறிவின் முதற்படிக்கல்லாகும். அறிந்தவற்றை முற்றாக மறந்து விடுவோர்களுமுண்டு.

அறிந்திருத்தலே அறிவாகும். எதனை அறிந்திருத்தல் என்பதே

முக்கியம். ஒவ்வொரு துறையிலும் கற்றறிந்திருக்கும் பொழுது அவ்வத்துறையில் வல்லவனாகின்றான். அறிவு பெறும் வாயில்களில் புலன் அறிவு ஒன்றாகும். அத்தோடு இன்னும் சில வாயில்கள் இருக்கின்றன. அனுமானம் (Inference), உள்ளொளி (Initiative knowledge) ஆப்த வாக்கியம். இறையனுபவ வாதம் (Misticism) செய்முறை அறிவு (Practical knowledge), அனுபவத்திற்கு முற்பட்ட உய்த்தறிதல் (Apriori analatical knowledge) அனுபவத்திற்குப் பிற்பட்ட தொகுத்தறிதல் என்றெல்லாம் பல இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது ஆய்வுக்குட்படுத்தாது எழுத்தறிவு விடயத்தைப் பார்ப்போம்.

அறிவு விருத்திக்கு வாசித்தல் என்பது சுவாசித்தல் போன்ற முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. வாசித்தல் என்பதை ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும். எதையும் வாசிக்கலாம் என்பதை எவரும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இன்று கணக்கிட இயலா அளவில் வாசிப்பதற்கான வெளியீடுகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அவற்றுள் வாசிக்கக் கூடாத, வாசிப்புக்கு உதவாத குப்பைகளும் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. அதைப் போன்று அறிவுக்கும், பகுத்தறிவுக்கும், தொழிலுக்கும், வாழ்வின் உயர்வுக்கும் எனவும் பயனுள்ள வெளியீடுகளும் வருகின்றன.

இங்கு வாசித்தல் எனும் பொழுது வாசிக்கும் விடயங்களைப் பொறுத்தே அறிவின் மேன்மை அமைகின்றது. பாடசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் அவ்வவ் வாசிப்புக்கேற்ப பாட நூல்கள் கற்கப்பட வேண்டியதாகத் தெரிவு செய்துள்ளனர். அவ்வப் பாடங்களில் சித்தியடைய வேண்டுமாயின் அதற்கேற்ப அந்நூல்களையும் அதற்கேற்ப வேறும் நூல்களையும் கற்க வேண்டியிருக்கின்றது. அவை பரீட்சைக்கும் பயன்பாட்டுத் தொழில்வாய்ப்புக்கும் சாதகமாக இருக்கின்றது. அந்தப் பாடநூல்களை நாம் விரும்பியோ விரும்பாவிட்டாலோ கட்டாயமாகக் கற்றேயாக வேண்டியிருக்கிறது. கற்பிப்பவரது விளக்கங்களோடு விடயங்களை விளங்கிக் கொண்டபின் பாட நூல்களை வாசித்து இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இப்பொழுது ரொறன்ரோவில் நூல்களும் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் தமிழில் சாதாரணமாக வெளிவருகின்றன. மேலும், தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் தமிழ் வெளியீடுகள் வருகின்றன. மக்கள் அவற்றை முற்றாக வாசிக்கின்றனரா என்பது ஐயமாகவே உள்ளது.

வாசிப்புக்குரிய சாதனங்களில் கணினிகளும் அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. வாசிப்புக்குரிய எச்சாதனமாயினும், நடுநிலையான உண்மையான

விடயங்களைத்தான் விளங்கி அறிய வேண்டியிருக்கிறது. வாசிப்பிலும் இலகுவான வாசிப்பு, கடினமான வாசிப்பு அதாவது light reading, hard reading என இரண்டு வகைகள் இருக்கின்றன.

கடின வாசிப்புக்குரிய நூல்கள் இலக்கியம், வரலாறு, விஞ்ஞானம், தத்துவம், கணிதம் சார்ந்த நூல்களாகும். அவை எக்காலத்தும் வாசிக்கக்கூடிய நூல்களாகவும், சிந்தனைத் திறனுள்ளவர்களுக்கும், அமைதியான மனமுள்ளவர்களுக்கும், எல்லா வயதினர்களுக்கும் எனக் கருதி எழுதப்பட்டவைகளாகும். நாவல், சிறுகதை, செய்தி என இலகுவாக வாசித்தல் போலவும் ஒரே முறையில் இருந்த இருப்பில் வாசித்து முடித்தல் போலவும் இவற்றை வாசித்து விட முடியாது. அவை ஒவ்வொரு வசனமாக வாசித்து விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

இலகுவான வாசிப்புக்கு செய்தித் தாள்கள், சில வார மாத இதழ்கள், சில சஞ்சிகைகளும் அடங்கும். செய்தித்தாள்கள் என்பவை தற்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்ச்சிகளின் களஞ்சிய சாலைகளாகும். இதன்மூலம் நாம் உள்ளூரிலும் வெளியூர்களிலும் நடக்கும் விடயங்களை அறிந்து கொள்கிறோம். கணினியில் பவனி வரும் செய்திகளும் இலகுவான வாசிப்புக்குரியனவையே!

கணினியோ செய்தித் தாள்களோ இல்லாவிட்டால், அல்லது இருந்தும் அவற்றை வாசிக்காவிட்டால் கிணற்றுத் தவளைகளாகவே வாழ வேண்டியிருக்கும்.

அறிவுப் பசியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற அவாவும் (Curiosity to know) எல்லோரிடமும் இயல்புக்கத்திலேயே (Instinct) இருக்கின்றது. அதற்கு மிக முக்கியமாகப் பயன்படுவது வாசிப்பாகும். வாசிக்காமல் இருக்க முடியாதவர்களும் இருக்கின்றனர்.

பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளரும், அறிஞருமாகிய பிரான்ஸிஸ் பேகன் “வாசிப்பு ஒருவனைப் பூரணப்படுத்தும்” என்றார். மேலும் அவர் நூல்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது “Some books are to be tasted, others are to be swallowed, and some few to be chewed and digested” என்றார். அதாவது சில நூல்கள் ருசி பார்க்கக்கூடியதாகவும், சில விழுங்கக்கூடியதாகவும், சில மென்று சாப்பிட்டு ஜீரணிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றன எனக் கூறியுள்ள விடயம் சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

நூல்கள் பெரும் புதையல்களாகவும், விலை மதிப்பில்லாத பொக்கிஷங்களாகவும் இருக்கின்றன. அவை ஒரு அரசனின் பொக்கிஷங்களை விடவும் பெறுமதியானவை. கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம் தகவல்களின் தங்கச் சுரங்கமாகும். அது எம்முடன் எப்பொழுதுமுள்ள நண்பனைப் போன்றதாகும்.

செய்தி என்பது பெரும்பாலாக வாசித்து மறக்கக்கூடியது. தகவல் என்பது வாசித்து ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. ரொறன்ரோவில் வெளிவரும் ‘தமிழர் தகவலோடு ஏனைய வெளியீடுகளை ஒப்பிடும்பொழுது, பெரும்பாலாக ரூபகத்தில் என்றும் வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தகவல்கள் நிறைந்து காணப்படுவதில் முன்னணியில் நிற்பது ‘தமிழர் தகவலே’ என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. அதனை வாசித்தபின் எறிந்துவிட முடியாது.●

இதுவரை எழுத்தறிவில் சில விடயங்களையே விளக்கினேன். இயன்றளவில் கற்றோர்களாகவே இருந்து மகிழ்ங்கள்.

நோர்வேயில் கல்வியில் சிறந்த இனங்களில் 3ஆம் இடத்தில் தமிழினம்

நோர்வேயின் மிகப் பெரிய பத்திரிகைகளில் ஒன்றான (afoen-posten) சமீபத்தில் நோர்வேயில் பிறந்த வேற்று இனக்குழுக்களின் கல்வித் தரம் எப்படி என்பதைப் பற்றி ஆய்வு செய்து முடிவுகளை வெளியிட்டது. அதில் சில இனங்கள் சொந்த இன மக்களை விட சிறந்து விளங்குவதாக கண்டறியப்பட்டது.

ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த 24 குழந்தைகள் 47 புள்ளிகளுடன் முதலிடத்தில் இருக்கிறார்கள். அடுத்து சீனாவை சேர்ந்த 52 குழந்தைகள் 45.5 குழந்தைகள் புள்ளிகளுடன் இரண்டாம் இடத்தில் இருக்கிறார்கள். ஈழத் தமிழ் குழந்தைகள் 245 பேர் 42.2 புள்ளிகளுடன் மூன்றாம் இடத்திலும் இருக்கிறார்கள். இந்தியா 97 குழந்தைகளுடன் 40.8 புள்ளிகள் பெற்று ஐந்தாம் இடத்தில் வந்தது.

இதில் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் என்னவென்றால் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை. அனைத்து தமிழ்ப் பிள்ளைகளும் நன்றாக படிப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதுபோல இவர்கள் படிப்பதற்கு தமிழர்களின் குடும்ப அமைப்பும், நோர்வேயில் உள்ள தமிழ்ப் பள்ளிகளின் பங்களிப்பும் மிக முக்கியமான காரணங்கள் என்பதை இந்தப் பத்திரிகை குறிப்பிட்டு இருக்கிறது.

யாழ்நகரில் நாவலர் வீதி உருவான கதை

இன்று ஸ்ரீலாநீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களை நாம் நீள நினைப்பதற்கு நம்மிடையே நிலவுகின்ற நினைவுச் சின்னங்கள், எச்சங்கள் பலவாகும். அவை பாடசாலைகள், படிப்பகங்கள், பண்ணைகள், நூல்கள், எனப் பலவாகும்.

இவற்றுள் நாவலர் அவர்களை நாம் நீள நினைப்பதற்கு ஏதுவாயுள்ளது நீளமான ஒரு வீதியாகும். அது கிழக்கில் அரியாலை மாம்பழச் சந்தியில் இருந்து மேற்கில் நாவாந்துறை வரை நீண்டதாகும். இன்றைய நாவலர் வீதி அன்று நாவாந்துறை வீதி என்றே பெயர் பெற்று நிலவியது. இதனுடாகப் போகும் புகைவண்டிப் பாதையில் வீதியோரமாக அமைந்த ஒரு தரிப்பு நிலையமும் நாவாந்துறைத் தரிப்பு என்றே பெயர் பெற்றிருந்தது.

இவ்வாறாக நாவலர் பாடசாலையில் 1932, 1933 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆறாம், ஏழாம் வகுப்புகளில் பயின்று வந்த சரவணமுத்து முதலான மாணவர்களில் சிலர் குறும்புத்தனம் உள்ளவர்களாய் முன்று சதத்து அஞ்சலட்டையும் ஆறு சதத்து முத்திரையும் வாங்கி தங்களுக்குள்ளேயே தபால்கள் எழுதி நாவலர் வீதி என விலாசமிட்டு, கீழே நாவாந்துறை வீதி என அடைப்புக்குறிக்குள் எழுதி அனுப்பி வந்தார்கள். நாளடைவில் இவர்களின் அபிமானத்தைக் கேட்டறிந்த நகர மாவட்ட சபைத் தலைவர் இ. சிவகுருநாதர் என்பார் இவ்விளைஞர்களைப் பாராட்டி அவ்வீதிக்கு நாவலர் வீதி எனப் பொதுமக்கள் அறியப் பெயரிட்டார்.

நன்றி: மில்க்வைற் செய்தி, ஆனி 1990,
கௌரவ ஆசிரியர்: க. சி. குலரத்தினம்.

Neethan Shan

Politics Anyone? My Thoughts on the Next Decade of Tamil Canadian Electoral Politics

Lack of political representation had been a very strong concern for Tamil Canadians for many years in the past. But now things have changed slightly at least. Today, after having elected our first councillor and first school board trustee in 2006, our first member of parliament in 2011 and our first president for any provincial political party in 2012, is there still an existence of a strong desire or drive for political representation in the Tamil community? If that desire still exists, what is sustaining that desire? If that desire is significantly weaker, what factors lead to it? My sense is that the desire for representation still exists, though not at the same level. But more importantly, I can note a definite shift of focus to quality than quantity. Whatever maybe the case, our community is going to continue to expand its involvement in electoral politics in the coming years. As someone who has been involved in electoral politics for over a decade (from the trendsetting yet disappointing 2003 Markham municipal election onwards), I would like to share my two cents as to where we should be headed for the next decade, based on learnings from the last decade.

As one of the major political dreams of the collective Tamil Canadians to have a Member of Parliament has been achieved in 2011, it has now become the time for us to move into deeper discussions about where we go from here next. Symbolic representation is not enough for us anymore. It is critical for us to continue to strive towards having meaningful, accountable and effective representation at all levels of the governments in Canada. This is no easy task, as our past experience has taught us. In order to organize my suggestions for electoral politics for the next decade, I will speak through the lens of who, where, why, when and how.

Who we run? (Candidates)

Candidates will be a critical factor in our next phase of political growth. It is important for the community to see qualified and committed individuals run for public office but at the same time, we cannot be obsessed with finding the perfect candidate to run. A perfect candidate is a rarity and maybe even an impossible option. Alternatively, we, as a community, can start setting up programs that offer coaching, leadership and mentorship opportunities for those individuals who wish to run in future or those who the community feels as potential leaders in electoral poli-

tics. Many youth have reached out to me and indicated about their interest to run in elections in future; a few of them even in near future. So non-partisan or multi-partisan or even partisan projects that prepare potential candidates and campaign organizers need to be set up by our community organizations.

Regardless of all the community led efforts, it is important to accept the fact that there will a number of candidates who will decide to run on their own based on their own interests and motivation. We need to embrace those who come forward to dedicate themselves for public service. It is not easy to for the community to determine who runs for elected office as every citizen has the right to stand for elected office. Therefore, it is important to not invest too much time and resources into it. More important thing for the next phase of our electoral politics should be about setting up effective mechanisms that can give a comprehensive picture of the candidates to the general Tamil Canadian population. Tools and methods including all-candidate debates, policy questionnaires, biographies and issue based report cards can help inform the general Tamil Canadian population about the past track record, values and future intentions of all the candidates, thereby the ultimate choice is made by the people themselves, at the ballot box.

Where we run? (Positions)

In the next phase of our political growth, it is important for Tamil Canadians to run for the positions at all different levels in all areas, not just in Scarborough and Markham. Even though Scarborough and Markham regions have significant Tamil population that can serve as an asset, it is important for us to have candidates who can draw the support of diverse communities in other parts of the GTA. With the election of a Tamil Canadian as an MP, lot of the interest has shifted to federal politics. It is vital that Tamil Canadians are represented at the school board, council and provincial levels as well. We, as individual candidates and as an overall community, need to work towards sustainable growth from the ground up.

Why we run? (Platforms)

As Tamil Canadians continue to grow socially, economically, culturally and politically, we will see candidates coming forward to run for various personal, professional and political reasons.

They might be interested in one or more of the causes such as fighting poverty, saving environment, saving taxpayers money, supporting youth/children/women/seniors, fighting for an accessible education, transit etc. As we enter the next phase, we need to support and embrace these candidates for the expertise and perspective they bring. Whether these candidates get the support of the general Tamil Canadians or not will ultimately depend on how well these candidates do in convincing others of the need for their platform. With respect to some overarching concerns that Tamil Canadians have including concerns related to the human rights situation in Eelam, the community leadership and organizations can use the tools I had mentioned earlier to assess and communicate the positions these candidates hold on those issues. Overall, the community needs to have a clear expectation that all candidates explicitly communicate their positions on the relevant local, national and global issues.

When we run? (Time)

As more and more individuals become interested in electoral politics, it will be increasingly necessary to have interested candidates run more than once, in some cases, a few times before they see a victory. Every election is different. We cannot simplify the huge effort necessary to have an electoral victory, just because of one or two exceptions around us. Circumstances such as party standings and/or the nature of opponents can support or hinder one's performance in an election. Another trend in next decade will be an increase in situations where we will see more than one Tamil candidate run for the same position. It might even be possible that we will see all three prominent political parties field Tamil candidates in certain Scarborough and Markham ridings for provincial and federal elections.

Therefore, candidates who are ready for the long run are necessary for the community to sustain and grow in electoral politics. There are some who wait for the right time to run but the fact usually is that the timing has become right for them because of many others who have put in their time before.

How we run? (Strategies)

The last area I wish to touch on before I conclude is related to the effectiveness and strategy of the campaigns. Candidates alone do not win elections. As the community grows politically, it is vital to have trained campaign managers and political strategists in our community. We need to build strong alliances with other communities and equity seeking groups to help each other in our path to political change. A sophisticated communication strategy, fundraising strategy and outreach strategy is a must for the next phase. Our volunteers need to be trained to become more effective in identifying supporters, maintaining useful data and in getting out the vote on Election Day. All these matters will require training, mentorship and experiential learning and therefore opportunities need to be created and made available to interested individuals.

These are just my surface level thoughts on five key areas for us, Tamil Canadians, to focus on in the next ten years to ensure that we build on the incredible electoral success of the last decade 2003 – 2013. As someone who has travelled through the past ten years in various capacities, both during our electoral successes and failures, I strongly feel that it is important for me to share my perspectives so that it can inform the next generation of leaders that will take the lead for the next decade and beyond.●

National Politics in Canada

The politics of Canada function within a framework of parliamentary democracy and a federal system of parliamentary government with strong democratic traditions. Canada is a constitutional monarchy, in which the Monarch is head of state. The country has a multi-party system in which many of its legislative practices derive from the unwritten conventions of and precedents set by Great Britain's Westminster Parliament. However, Canada has evolved variations: party discipline in Canada is stronger than in the United Kingdom and more parliamentary votes are considered motions of confidence, which tends to diminish the role of non-Cabinet Members of Parliament (MPs). Such members, in the government caucus, and junior or lower-profile members of opposition caucuses, are known

as backbenchers. Backbenchers can, however, exert their influence by sitting in parliamentary committees, like the Public Accounts Committee or the National Defence Committee. The two dominant political parties in Canada have historically been the Liberal Party of Canada and Conservative Party of Canada (or its predecessors), however, as of the 2011 election the social-democratic New Democratic Party (NDP) has risen to prominence. This rise of prominence mirrors a historic decline in the Liberal party's popularity. Smaller parties like the Quebec nationalist Bloc Québécois and the Green Party of Canada can exert their own influence over the political process.

Provinces and territories of Canada

The provinces and territories of Canada combine to make up the world's second-largest country by area. Originally three provinces of British North America, New Brunswick, Nova Scotia and the Province of Canada (which would become Ontario and Quebec) united to form the new nation. Since then, Canada's external borders have changed several times, and has grown from four initial provinces to ten provinces and three territories as of 1999. The ten provinces are Alberta, British Columbia, Manitoba, New Brunswick, Newfoundland and Labrador, Nova Scotia, Ontario, Prince Edward Island, Quebec, and Saskatchewan. The three territo-

ries are Northwest Territories, Nunavut, and Yukon. The major difference between a Canadian province and a territory is that provinces are jurisdictions that receive their power and authority directly from the Constitution Act, 1867 (formerly called the British North America Act, 1867), whereas territories derive their mandates and powers from the federal government. In modern Canadian constitutional theory, the provinces are considered to be co-sovereign divisions, and each province has its own "Crown" represented by the lieutenant governor, whereas the territories are not sovereign, but simply parts of the federal realm, and have a commissioner.■

குயினர்ஸ் துரைசிங்கம்

இலங்கையின் இனஅழிப்பு

1983 யூலையில் இனஅழிப்பு மிக உச்சக்கட்டத்தில் பகிரங்கமாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. தமிழர் வீடுகளும் வியாபார தளங்களும் வாகனங்களும் முன்னதாகவே பட்டியலிடப்பட்டு, சரியாக திட்டமிடப்பட்டு வியூகம் அமைக்கப்பட்டு, எந்தெந்த வீதியில் வாழும் தமிழர்களையும் தமிழருக்குச் சொந்தமான வீடுகள் கடைகளையும், யார் யார் தலைமையில் அழித்தொழிப்பு அல்லது சூறையாடுவது என்பதை செவ்வனே பட்டியலிட்டு, அரசு படைகளின் மேற்பார்வையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. சிறையிலிருந்து தமிழர்களைக் கொல்வதற்கென சிறப்பான காதையர் கூட்டமொன்று பணியிலமர்த்தப்பட்டது.

சிங்கள மக்களை உசுப்பேற்றி, இனவெறி தானாகவே உருவானதாகக் காட்டுவதற்காக, யாழ்ப்பாணம் சென்ற யாழ்தேவியில், சிவில் உடையில் சிங்களக் காதையர்கள் திட்டமிட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். யாழிலிருந்து திரும்பிவந்த அந்த யாழ்தேவி ரயிலில் மீண்டும் திரும்பிவந்த சிங்களக் காதையர்கள், பனை ரயில்நிலையம் தாண்டியதும், தங்கள் திட்டத்தை கனகச்சிதமாக முன்னெடுக்கத் தயாரானார்கள். அடுத்துவந்த ரயில் நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான காதையர்கள், வடக்கில் சிங்களவர்களை தமிழர்கள் வெட்டிக் கொல்கிறார்கள் என்றும், சிங்கள இனம் அழிக்கப்படுவதாகவும் கத்திக் குளறிக்கொண்டு ரயிலிலிருந்து பாய்ந்து ஓடினார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் இந்த விசம்ப பிரச்சாரம் படுவேகமாகப் பரவ ஆரம்பித்தது. தமிழர்கள் வடக்கில் சிங்களவர்களை வெட்டிக் கொல்வதாகப் பரப்பப்பட்ட திட்டமிட்ட வதந்தி, எதிர்பார்த்தபடி இனவெறியைக் கிளப்பியது. சிங்கள இனம், காதில் விழுந்த வதந்தியை நம்பிக்கொண்டு, அகப்பட்ட தமிழர்களை அடித்துக் கொன்று சுத்தாடியது. இந்த வதந்தி, காட்டுத்தீ போல், தெற்கின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பரவ ஆரம்பித்தது. கொழும்பிலும் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளிலும், சிவில் உடையில் காதையர் கூட்டம்போல் லொறிகளில் கொண்டுவந்து இறக்கப்பட்ட அரசு படையினர், தங்கள் பணிகளை சீராக ஆரம்பித்தனர். வீதிகள் இரத்தக் காட்டோடிகளாக மாறின.

1958இலிருந்து, இன்றுவரை தொடர்ச்சியான திட்டமிட்ட இனஅழிப்பு இலங்கையில் இடம்பெற்றே வருகிறது. 58இலிருந்து 78வரை கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்கள் ஜேஆர் மேற்கொண்ட இனஅழிப்பு முயற்சியின் வெளிப்பாடாகவே, 78, 79களில், இளைஞர்கள் இரகசியமாக ஆயுதப்போராட்டத்தை தமிழீழத்தில் அறிமுகம் செய்தார்கள். இன்று, ஏதோ இளைஞர்கள் ஆயுதம் தூக்கியிராவிட்டால், தமிழர் சுகமாக வாழ்ந்திருப்பர் என்று கதை சொல்பவர்கள், கட்டாயமாக 79ற்கு முன்னர் இலங்கையின் இனஅழிப்பு வரலாற்றைப் படிப்பது நல்லது. இந்த இனஅழிப்பு வரலாறு பற்றி தமிழர்கள் சொல்வதெல்லாம் பொய் என்று சொல்பவர்கள், சர்வதேச மனிதநீதிமை அமைப்புகள், சர்வதேச

செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சர்வதேச அகதிகள் ஆணைக்குழு போன்றவை வெளியிட்ட அறிக்கைகளைப் படித்துப்பார்த்தால், சிங்கள அரசு 58இலிருந்து 79வரையிலான காலப்பகுதியில் என்ன விதமான கொடுமைகளைத் தமிழருக்கும் தமிழ் நிலங்களுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் செய்திருக்கிறது என்பது புரிந்துவிடும். தமிழர் அமைப்புக்கள், தமிழ் கட்சிகள், தமிழ் புத்திஜீவிகள், தமிழ் அபிமானிகள் என்று பலரும், அவ்வப்போது வீசப்படும் பதவி, பணம், புகழ், பட்டம், பெயர் போன்ற தற்காலிக சுயவிருப்பங்களை நாடி, தமிழினத்திற்குத் தொடர்ச்சியாகத் துரோகம் இழைத்தே வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பொறுக்க முடியாமலேயே, இளைஞர்கள் தங்கள் கையில் ஆயுதம் ஏந்தும் அத்தியாவசியம் ஏற்பட்டது.

ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன இனவெறி

1957ம் ஆண்டு மேமாதம் 30ம் திகதி, அப்போதைய எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த இனத்துவேஷ வெறி பிடித்த ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன, தனது அரசியல் இலாபங்களுக்கு மக்களை இரையாக்க, ஓர் தந்திரமான செய்தியை அறிக்கையிட்டார். இலங்கையிலே காலாகாலமாக வாழ்ந்துவரும் சிங்கள மக்கள், தமது மொழியையும் மண்ணையும் மதத்தையும் கட்டிப்பாதுகாப்பதோடு, ஒரு அங்குல நிலத்தையேனும் அந்நியரான தமிழருக்குக் கொடுக்க நாம் இணங்கக்கூடாது. இதை உறுதிசெய்வதே எனது ஆட்சியின் நோக்கம். என்று இந்த இனவெறிபிடித்த ஜே.ஆர்.கர்ச்சிக்க, இதற்கெனவே வெறியேற்றப்பட்டு அங்கே குவிக்கப்பட்டிருந்த, போதைக்கும் பணத்திற்கும் அடிமையான கூலிகளும் காதையரும் அதைக் கூச்சலிட்டு அங்கீகரிக்க, குள்ளநரி தனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டது.

இதன் முழுமூச்சான துவேஷப் பிரச்சாரத்தின் வெளிப்பாட்டில் எழுந்ததே 58 மே 25ம் திகதி ஆரம்பித்த இனப்படுகொலைகளும் கலவரங்களும். பொலன்னறுவை, கிங்குறுகொடை போன்ற பகுதிகளில், தோட்டப்பகுதிகளில் வேலைசெய்துவந்த அப்பாவித் தமிழர்களை, சிங்களக் குண்டர்களும் காதையர்களும் கலைத்துக் கலைத்து வெட்டியும் எரித்தும் கிழித்தும் கொலை செய்தார்கள். கரும்புத் தோட்டங்களில் தொழில்புரிந்த தமிழ்க் குடும்பங்கள், தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள, கரும்புத் தோட்டங்களுக்குள் ஓடி ஒழிந்து கொண்டனர். சிங்களக் காதையர் தேடிப்பார்த்தும் அவர்கள் அகப்படாததால், தங்கள் கொலை வெறியைத் தீர்த்துக்கொள்ள, கரும்புத் தோட்டத்திற்குத் தீ மூட்டினர். அதனுள்ளே ஒழித்திருந்த 300க்கும் மேற்பட்ட தமிழ்க்குடும்பங்கள், தங்கள் குழந்தைகள் பிள்ளைகள் கணவன் மனைவி என்று தீயிலிருந்து தப்பிக்க வெளியே ஓடிவர, வெறிபிடித்த ஜேஆரின் இரத்த வெறிகொண்ட சிங்களக் குண்டர்கள் அத்தனை தமிழர்களையும் கோடரியாலும், வாள்களாலும், இறைச்சி வெட்டும் கூரிய கத்திகளாலும் வெட்டியும் கொத்தியும் மலையாகக் குவித்து, அதை எரித்து அதன் வெளிச்சத்திலே சுத்தாடினார்கள்.

இதன் அடுத்த கட்டமாக, 1979 யூலை மாதம் 11ம் திகதி, அப்போது ஐனாதிபதியாக இருந்த ஜேஆர், தனது மருமகன் முறையான பிரிகேடியர் வீரதுங்காவை, யாழ் பகுதியின் கொமாண்டராக நியமித்தார். அன்றே, யாழ்ப்பாணத்திலும் அதன் அண்டிய பகுதிகளிலும் கடுமையான அவசரகாலச் சட்டத்தை வலுக்கட்டாயமாக அறிமுகம் செய்தார். இந்த அவசர காலச் சட்டத்தில், இலங்கை இராணுவத்திற்கும் பொலிசிற்கும், யாரையும் கண்ட இடத்தில் சடுவதற்கும், இறந்த உடல்களை விசாரணையின்றி, அப்புறப்படுத்துவதற்கும் முழு அதிகாரமும் கொடுத்தான் இனத்தரோகி ஜேஆர்.

79 யூலை 14ம் திகதி, யாழ்ப்பாணத்தில் கைதுசெய்யப்பட்ட ஆறு இளைஞர்கள், மறுநாள் துண்டுதுண்டாக வெட்டப்பட்ட நிலையில், ஐந்து உடல்களும், இறந்த இன்னுமொரு உடலுமாக, அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்கள். கொமாண்டர் வீரதுங்காவின் திட்டமிட்ட சதியில், ஜேஆரின் அறிவுறுத்தலில், ஏராளமான பகுதிகள் தினமும் சுற்றிவளைத்துத் தேடப்பட்டு, பலர் கைதுசெய்யப்பட்டு, கொடிய சித்திரவதைகளுக்கு ஆளானார்கள். காணாமல் போனார்கள். மிக மோசமான அவசரகாலச் சட்டத்தின் பின்னால், அனைத்து மனித உரிமை மீறல்களும் உலகத்தினதும் மக்களினதும் கண்களிலிருந்து முடிமறைக்கப்பட்டன.

கைதுசெய்யப்பட்ட ஏராளமான தமிழர்கள், எதுவித காரணமுமின்றி, சிகரெட்டாலும் நெருப்புக்கம்பிகளாலும் கூடப்படும், மிளகாய்த்தூள் உடலின் மென்மையான பகுதிகளில் பூசப்படும், கொடிய சிகப்பு எறும்புகள் உடலெங்கும் ஊரவிடப்படும், இன்னும் மிகக் கொடிய காமஇச்சைகளுக்கும் கேவலமான ஆண்-பெண் மர்ம உறுப்புக்களில் தொடர்ச்சியான சித்திரவதைகளுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டு, தமிழினத்தை முற்றுமுழுதாக அழித்தொழிப்பதோடு, எதிர்கால சந்ததியை, வலுவிழந்த, ஊனமுற்ற, புத்திசுவாதீனமற்ற, முளை குறைந்த ஒரு இனமாக மாற்ற முயற்சித்தார் ஜேஆர்.

79 டிசம்பரில் இந்த மிகக் கொடுமான அவசரகாலச் சட்டம் அகற்றப்பட்டபொழுது, கிட்டத்தட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட வயதெல்லையுடைய தமிழர்களில் 75வீதமானவர்கள், சிங்கள இராணுவத்தினதும் பொலிசினதும் திட்டமிட்ட அடக்குமுறைக்கும் சித்திரவதைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு, எதிர்காலம் மழுங்கடிக்கப்பட்டவர்களானார்கள். இந்தக் காலப்பகுதியில் கைதுசெய்யப்பட்ட இளைய தலைமுறையினரின் கருத்தரிக்கும் தகுதிகளும் ஆண்மையும் கற்பும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டன. இவர்கள், தலைகீழாகத் தொங்கவிடப்பட்டு எரியும் நெருப்பில் மிளகாய்த்தூள் போடப்பட்டு, அந்தப் புகையில் தொடர்ச்சியாக அவிக்கப்பட்டார்கள். கடுமையான உள்காயங்களை உருவாக்கினார்கள். ஊசிகளும் தடிகளும் இவர்களது மர்ம உறுப்புக்களிலும் மலத்துவாரங்களிலும் நுழைக்கப்பட்டன. நகங்கள் பிடுங்கப்பட்டும், விரல்கள் நசிக்கப்பட்டும், மயிர்கள் எரிக்கப்பட்டும், கடுமையாக பொல்லுகளாலும் தடிகளாலும் கைகால்களாலும் தாக்கப்பட்டு சித்திரவதைக்கு உள்ளானார்கள்.

சந்திரிகா சதிராட்டம்

1994ல் பதவியேற்ற சந்திரிகா குமாரசனதுங்க, தமிழர்களின் உரிமைக்காகவும் சமாதானத்திற்காகவும் தான் முழுமையாக உழைக்கப்போவதாக பாசாங்கு காட்டி, தமிழரை விடிவிக்கப் பிறந்த தெய்வமகள் என்று தன்னை உருவகம்காட்டி, தமிழின வாக்குகளையும் முழுதாகப் பெற்று ஆட்சியமைத்தார். இருப்பினும், அவரது இரத்தத்திலும் அதே இனவெறி தாண்டவமாயது. மிகவும் கொடிய மக்கள் இடப்பெயர்வும், இனஅழிப்பும், சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற பெயரிலான மிக மோசமான மனித உரிமை மீறல்களும், வடக்கு கிழக்கில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. தனது மாமனாரான ஜெனரல் அனுரத்த ரத்வத்தை தலைமையில், வடக்கில் நடத்தப்பட்ட தொடர்ச்சியான

வலிந்த தாக்குதல்களால், தெருவெங்கும் இரத்தவெள்ளம் பாய்ந்தது. பொதுமக்கள் சொல்லொணாத துயரங்களை அனுபவித்தனர்.

செய்தித்தடை, பேச்சுத்தடை, பிரயாணத்தடை, வர்த்தகத்தடை, பத்திரிகைத்தடை, உணவுத்தடை, எண்ணெய்த்தடை, தமிழனைத் தவிர வேறெவனும் தமிழ்ப்பகுதிக்குச் செல்லத் தடை, அப்பகுதியிலிருந்து யாரும் வெளியேறத்தடை, தண்ணீர்த்தடை, தகவல்தடை, வந்தவர்கள் தங்கத்தடை, தங்கியவர் சிறையில் - தடை, சிறையிலிருப்போர் விசாரிக்கத்தடை, கொலைகளை விசாரிக்கத்தடை, தடை தடை தடை என்று எதற்கெடுத்தாலும் தடைபோட்டு, இந்தத் தடைகளைப் பற்றி யாருமே கதைக்காத வண்ணம், தெற்கில் வாழ்ந்தவர்களையும் வந்து போனவர்களையும் திசைதிருப்ப விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான அத்த பிரச்சாரத்தை முடுக்கிவிட்டு, ஆயிரமாயிரம் உயிர்களையும் பல கோடி உடைமைகள் சொத்துக்களையும் களேபரம் செய்து மகிழ்ந்தார் சந்திரிகா. தமிழினத்தை அழித்தொழித்து, வடக்கு கிழக்கை இன்னுமொரு சோமாலியாவாக மாற்றிவிடும் இஸ்ரேலியத் திட்டத்தை மிக விரைவாக முடுக்கி விட்டார் அம்மையார்.

தன் சொந்த மாமனை வைத்துக்கொண்டு கொடிய சதிராட்டத்தை கோர வெறியாட்டமாக ஆடி முடித்தவர் சந்திரிகா. வீட்டுக்கு வீடு ஓலங்கள், தெருவெல்லாம் பிணங்கள், செல்லப் பிராணிகள்கூட சுட்டுத் தள்ளப்பட்டன. வடக்கின் இடப்பெயர்வின்போது, தமிழ் மக்கள் பட்ட அவலங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. பல நாட்கள் பட்டினியுடன் கால்நடையாக தங்கள் சொந்த மண்ணைவிட்டு வெளியேறிய மிகத் துன்பமான அந்த நாட்களை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

'ஹிட்லர்' மஹிந்தவின் 'நாசி' அராஜகம் மகிந்த ராஜபக்ஷவின் அராஜக 'ஹிட்லர்' ஆட்சியிலும், அதே கொடுமைகள் தான். 56ல் திட்டமிட்டபடி, தமிழினத்தை முற்றாக வெளியேற்றும் தீர்மானத்தை வெவ்வேறு வடிவங்களில் சிங்கள அரசுகள் முன்னெடுத்தபடி வெற்றிநடை போடுகின்றன. இன அழிப்பையும், இனச் சுத்திகரிப்பையும் வெறும் இனக் கலவரங்களாக வெளிநாடுகளுக்கு உருக்காட்டும் சிங்கள இனவெறி அரசுகள், இரு பகுதியிலும் இறப்புக்கள் நேர்வதுபோன்று அடிக்கடி போய்ப் பிரச்சாரத்தை முன்னெடுக்கத் தவறியதில்லை. ஜெனீவா உட்பட, பல்வேறு நாடுகளிலும் பாரிய கண்காட்சிகளை நடத்திய சிறீலங்கா அரசு, அங்கெல்லாம் பலவாண் 'கடஅவுட்' களை பாரிய அளவில் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் வைத்தன. அத்தனை படங்களிலும், ஏதோ தமிழினம் சிங்கள பொதுமக்களை தொடர்ச்சியாக துவம்சம் செய்து அழித்தொழிப்பது போன்றும், மனித வெடிகுண்டுகளிலும் பல்வேறு தாக்குதல்களிலும் சிங்கள பொதுமக்களும் சிங்கள கிராம மக்களும் கொல்லப்படுவதாகவும் சித்தரிக்கப்பட்ட கோரமான தோற்றங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன.

முள்ளிவாய்க்கால் அவலம் நடப்பதற்கு முன்னதாகவே, கிட்டத்தட்ட இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான தமிழ் மக்கள் சிங்கள அரசுகளால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். 1983 இனஅழிப்பு உட்பட, திட்டமிட்ட பல்வேறு இனச் சுத்திகரிப்பு மற்றும் இனக்கலவரங்களால் கொன்றழிக்கப்பட்ட தமிழர்கள், சிறைகளிலும் தடுப்பு முகாம்களிலும், வதை முகாம்களிலும் கொல்லப்பட்டவர்கள், ஆழ ஊடுருவும் அரச படைகளாலும் ஒட்டுப்படைகளாலும் கொன்றழிக்கப்படும் அப்பாவிப் பொதுமக்கள், கடத்தப்பட்டு அல்லது ஆங்காங்கே கொன்று வீசப்பட்ட பொதுமக்கள், பட்டினியால் செத்துப்போன அப்பாவி மக்கள், உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள அயல்நாட்டுக்கு கடல்வழியாகத் தப்பிச்செல்ல முயற்சித்து கடலில் மூழ்கிப்போன ஆயிரமாயிரம் தமிழர்கள், அயல்நாட்டுக்கான அகதிப் பயணத்தின்போது அராஜக சிங்கள கடற்படையினரால் நடுக்கடலில் நாய்போல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட பல ஆயிரம்

தமிழர்கள், வெளிநாட்டுக்குத் தப்பிச்செல்லும் பயணங்களில் பணியிலும் மழையிலும் காட்டிலும் ரோட்டிலும் சிறையிலும் பலியான அப்பாவித் தமிழர்கள், போராளிகளின் உறவினர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக ஒட்டுப்படைகளாலும் அரசு புலனாய்வுப் பிரிவினராலும் கொன்றழிக்கப்பட்ட இளம் உள்ளங்கள் என்று பல ஆயிரம் தமிழர்களின் விபரங்கள், இறந்தவர் பட்டியலில் பதிவில்லாத கொடுமை மிகக்கொடியது. அத்தனை இழப்புகளுக்கும் சிகரம் வைத்தாற்போன்று, மண்ணின் விடிவுக்காக தங்கள் இன்னுயிரை அர்ப்பணித்து ஆகுதியான வீர உயிர்களும் பல ஆயிரம் உள்ளடங்குகின்றன.

யார் இந்த மகிந்த ராஜபக்ஷ

ஹம்பாந்தோட்டவின் றுகுண பகுதியில், பெலியத்த தொகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியவர் மஹிந்த ராஜபக்ஷ. சிங்கள இனவெறியருக்கும் காதையருக்கும் தாதாக்களுக்கும் பாதாள உலகக் கோஷ்டிகளுக்கும் நன்கு பரிச்சயமான பிரதேசமே இந்த றுகுண சுற்றுவட்டாரம்.

இந்தக் குழுக்களின் தலைமைகளுடன் நல்ல நட்புறவு கொண்டவராக மஹிந்த விளங்கினாலும், வெளியே புன்னகை பூத்தவாறு, பொன்மனச் செம்மலாக நடமாடுகிறார் என்பதே உண்மை.

பௌத்த மதத்திற்கும் மக்களுக்கும் இவர் ஆற்றிவரும் சேவைக்காக, 'ஸ்ரீ ரோகண ஜனரஞ்சன' என்ற பட்டத்தை, பௌத்த அதியர்பீடமான மல்வத்தை பீடம், 2000ம் ஆண்டு இவருக்கு வழங்கியது. இது பெரும்பான்மை சமூகத்திற்கு புகழ்சேர்க்கும் விடயமென்றாலும், சிறுபான்மை இனங்களை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றும் இனவாத சக்திகளுக்கான குரலாக இவர் ஒலித்ததற்கே இந்தப் பட்டம் இவருக்குக் கிடைத்தது என்பதை யாரும் உதாசீனம் செய்துவிட முடியாது.

இவருக்கு எதிராக இரண்டு கொலைக் குற்றச்சாட்டுக்கள் உட்பட, ஏனைய குற்றச்சாட்டுக்கள் ஏராளமாக உள்ளதாக, கொழும்பு நடுநிலை ஊடகங்கள் குரலெழுப்பி வந்துள்ளன. இப்படி குரலெழுப்பிய சில ஊடகங்கள் காணாமல் போன துன்பமும் பதிவிலுள்ளது.

இவர் தொழில்பார்த்த இடம் ஒன்றும் சாதாரணமானதல்ல. சிங்கள இனவெறிக்கு அடிஅத்திவாரமும் தூபமுமிட்ட தூட்டகைமுனு வம்சத்தின் மண் என்றும், பௌத்த சிங்கள அடிப்படைவாதிகளின் மண் என்றும் கருதப்படும் தங்காலை என்ற சிங்களக் கிராமமே, மஹிந்த ராஜபக்ஷ சட்டத்தரணியாக தொழிலாற்றிய பிரதேசம். இங்கு இனத்துவேசத்தை யாரும் புதிதாக விதைக்கும் அவசியமில்லை, அவ்வளவிற்கு அது விளைந்து போயிருக்கிறது.

கேள்விக் குறியாகியுள்ள சிங்கள லங்கா!

ஈழத் தமிழர்களின் ஒருமித்த போராட்டம் தொடர்கிறது. வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த தனியான தாயகத்திற்கான கோரிக்கை என்றயில்லாத அளவிற்கு வலுத்துள்ளது. இலங்கையில் இனி இரு இனங்கள் சேர்ந்து வாழ வாய்ப்பில்லை என்பது ஊர்ஜிதமாகியுள்ள நிலையில், பிரிந்து வாழ்வதே ஒரே தீர்வு என்பது வெள்ளிடைமலையாக தெளிவு பெற்றிருக்கிறது.

கொடுமைகள் போதும், இனஅழிப்பு போதும், இரு இனங்கள் பிரிந்து, தனித்தனியாக வளர்ந்து வெற்றி பெறுவதே ஒரே தீர்வு என்பதை சிங்கள இனம் புரிந்துகொள்ளும் என்று தமிழர்கள் நம்பிய காலம் மலையேறிவிட்டது. இந்தப் புரிதலை சிங்கள இனம் தற்போது தவறவிட்டால், எந்நாளிலும் அவர்களுக்கு விடிவு இல்லை என்கின்ற அளவுக்கு, சிங்கள மண்ணும் வளங்களும் வாழ்வும் அந்நிய நாடுகளிடம் விற்கப்பட்டுவிட்டன. இருப்பதை எப்படியும் சூறையாடிக்கொண்டு தப்பியோட அரசியல் நரிக்கூட்டங்கள் முண்டியடிக்கின்றன. இது ராஜபக்ஷ குடும்பத்தினரின் சுரண்டல் காலம், மிச்சம் மீதியையும்

சுருட்டிக்கொண்டு, தங்கள் வங்கிக் கணக்குகளை நிறைத்துச்செல்ல, ராஜபக்ஷ கொம்பனி கடைவிரித்திருக்கிறது. தனது சிங்கள இனம் ஏமானிகளாக - ஏதிலிகளாக - மூடர்களாக இருப்பதை மிகத்தெளிவாகப் புரிந்து வைத்திருக்கும் ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள், சிங்கள-தமிழ் இனவெறி என்ற அதே அங்குசத்தைப் பயன்படுத்தி, சிங்கள இனத்திற்கு இராணுவ வெற்றியைப் பெற்றுக்கொடுத்ததை அதிகபட்ச விளம்பரப்படுத்தி, அவர்களுக்கு 'செக்மேற்' வைத்திருக்கிறார்கள். சிங்கள இனவெறி என்ற கயிற்றை விழுங்கியிருக்கின்ற சிங்கள இனம், தமிழினத்தை அழிப்பதிலும் பழிவாங்குவதிலும் குளிர்காய்ந்தபடி, தங்கள் நாடும் தங்கள் வளமும் தங்கள் சொத்தும் தங்கள் இருப்பும் அசுரவேகத்தில் சூறையாடப்படுவதை கண்டுகொள்ள முடியாதபடி, இனவெறி உசுப்பேற்றப் பட்டிருக்கிறது.

தற்போதைய சிறீலங்கா அமைச்சரவையில் பணவசூல் செய்கின்ற ஏராளமானவர்கள் தங்கள் சொந்த வாழ்வை, வெளிநாடுகளில் நிரந்தரமாய் அமைத்துக் கொண்டவர்கள் தான். ஏதாவது ஒரு வெளிநாட்டில் குடியுரிமை அல்லது வாழ்வுரிமை வைத்திருப்பதுடன், அவர்களது குடும்பம் அல்லது பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளில் வாழ்வதை அல்லது படித்துக்கொண்டிருப்பதை உறுதிசெய்துவிட்ட நபர்கள். மகிந்த ராஜபக்ஷ, பசில் ராஜபக்ஷ, கோத்தபாய ராஜபக்ஷ, சமல் ராஜபக்ஷ, பென்ஸ் காரில் பயணிக்கும் எல்லானந்த மேதானந்த தேரர், கொட்டஹதெனிய, போகல்லகம், பாலித ஹோகன்ன, கெஹலிய ரம்புக்கவெல, சிற்பாலடி சில்வா, அமுனாகம், பிரியதர்சன யாப்ப, மொறகொட, அழகப்பெரும், டோடன்கொட, கொடிதுவக்கு, வர்ணகுரிய, லியனகே, தஹநாயக்க, சோமவீர, வீரவன்ச என்று இந்த வெளிநாட்டு சுகபோகத்தை அனுபவிப்போர் பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. ஹம்பாந்தோட்டை நிதியத்தில் அவசரமாக பரிமாற்றம் செய்யப்பட்ட சுனாமி நிதி, மகிந்தவின் சொந்த குடும்ப தேவைக்கானது என்பதை, பின்னர் வெளியான தகவல்கள் உறுதி செய்திருந்தன. இது தவிர, சரத் பொன்சேகா, வசந்த கரன்னகொட, ரோஹன் குணதிலக, விக்ரர் பெரேரா, சரத் வீரசேகர என்று அத்தனை படைத் தளபதிகளும்சூட தங்கள் பைக்களை நிறைத்துக் கொண்டுள்ளதோடு, தமது குடும்பங்களை நிரந்தரமாக வெளிநாட்டுப் பிரஜைகளாக்குவதில் வெற்றி கண்டுள்ளார்கள்.

சிங்கள நாடு களேபரம் செய்யப்பட்டது மட்டுமல்லாது தோல்விடைந்த - விற்கப்பட்ட ஒரு நாடாகவும் மாறியிருக்கிறது. அங்கு வளங்கள் தீர்ந்து, வசதிகள் தீர்ந்து, வாய்ப்புக்கள் தீர்ந்து, தொழில் மற்றும் வர்த்தக வாய்ப்புக்கள் தீர்ந்து, கல்வி மற்றும் உல்லாசத்துறை வசதிகள் தீர்ந்து, வாழ்வில் வளர்வதற்கு விரும்பும் அத்தனை பேரும், அந்நிய நாடுகளுக்கு நழுவிச் செல்லும் சூழலே தோன்றியிருக்கிறது. சிங்கள மண்ணிலுள்ள, அந்த இனத்தைச் சேர்ந்த வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், பஸ்துறைசார் விற்பன்னர்கள், விரிவுரையாளர்கள், அறிவிற சிறந்தோர் என அத்தனை பேரும், வெளிநாட்டில் நிரந்தரமாய்க் குடியேற, இடம்பெயர்ந்து பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். படைமயிற்ர எண்ணிக்கையை எப்படியும் இரண்டு இலட்சமாக்கிவிட்ட துடிக்கும் சிங்கள அரசு, நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கி இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்து, ஆசியாவின் குட்டி இஸ்ரேலாக மாற்றிவிட முடிவெடுத்து பயணிக்கிறது.

"நல்லதோர் வீணை செய்தே அதை நலங்கெடப் பழுதியில் எறிவதுண்டோ" இது இலங்கை என்ற அழகான வீணையை சாக்கடையில் எறிந்துள்ள சிங்கள ஆட்சியாளரிடமும், அதற்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ துணைபோயிருக்கும் சிங்கள மக்களிடமும் சுப்பிரமணிய பாரதியார் கேட்கும் கேள்வி! ●

'வெற்றிமணி' மு.க. சிவகுமாரன் - யேர்மனி

காலத்தால் கரைந்தவை

நேற்று பக்குவமாய் எடுத்து நாளைக்கும் தேவை எனச் சேர்த்து வைத்த எத்தனையோ பொருட்கள் இன்று பயனற்றுப் போயின. இன்றும் நாம் நாளைக்கு எனச் சேர்க்கும் பொருட்கள் என்னவாகுமோ என்ற ஒரு ஏக்கம் முன்பு சேர்த்து பயனற்று இருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஏற்படுகின்றது.

வீட்டின் முலைமுடுக்கு எல்லாம் புத்தகங்கள், பத்திரிகைத் துண்டுகள் - அதில் எத்தனையோ எத்தனையோ ஆரோக்கியமான கட்டுரைகள் படங்கள். இவை அனைத்தையும் நாளைய சந்ததிக்கு ஒப்படைத்துவிட்டுப் போகலாம் என்றால், அவர்கள் அதனை வாசித்துப் புரிந்து கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. அவரவர்களுக்குத்தான் அவரவர்கள் சேர்க்கும் பொருட்களின் பெறுமதி தெரியும். இப்போ நாம் சேர்த்தவற்றில் பல Google க்குள் சென்று தேவையானவற்றை எடுக்க முடிகிறது. கட்டுக்கட்டாக இருக்கும் காகிதங்களுக்குள் புரட்டிப் புரட்டி தேடுவதை விட, இது இலகுவானதுதான். இருந்தாலும் நாம் சேர்த்தது எல்லாம் அங்கு இருக்கும் என்பதற்கு இல்லை.

நாம் சேர்த்தவை ஒரு புறமிருக்க, நாம் அன்றாடம் பாவித்த பொருட்களும் பாவனை இழந்து நிற்கின்றன.

காலத்தால் கரைந்தவை ஒன்றல்ல பல நூறு. அதில் சிலவற்றை தொட்டுச்செல்வோம்.

தமிழ் தட்டெழுத்து யந்திரம்

நாம் சிறுவர்களாக இருந்த காலத்தில் பாடசாலைக் கொப்பிகள் புத்தகங்களுக்கு பிறவுண் பேப்பரில் உறை போட்டு அதன்மேல் பெயர் எழுதி வைப்போம். அதனை இன்னும் அழகாக

வைத்திருக்க முனைபவர்கள் ஆசிரியர் ரைப்பறைட்டரில் ரைப்பிங் செய்யும் போது கெஞ்சி மன்றாடி ஒருமாதிரி எங்கள் பெயரையும், அடிப்பித்து அதனை வெட்டிக் கொப்பிகள் புத்தகங்கள் எல்லாம் ஒட்டுவோம்.

அன்று வினாத்தாள் மற்றும், உத்தியோகபூர்வமான கடிதங்கள், ஏன் எங்கள் பிறப்பத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் யாவும் இந்த ரைப்பறைட்டரில் அடித்தவைதான்.

முதலில் ஆங்கிலத்தில் இருந்த இந்த ரைப்பறைட்டர் தமிழ் எழுத்துக்களுடன் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டு இலங்கை வந்து சேர்ந்தது.

2010இல் நான் மலேசியா சென்றபோது, அங்கு எனது சித்தப்பாவின் கணினி என்று, ஒன்றைக் காட்டினார்கள். அதுவேறு ஒன்றும் இல்லை. அதுதான் தமிழ் தட்டச்சு இயந்திரம். சின்னம்மா சித்தப்பா இருவரும் ஆசிரியர்கள் அதனால் வினாத்தாள் தயாரிக்க 1960ல் வாங்கியதாக சொன்னார்கள். அதனை உடன் படம்பிடித்தேன். கறுப்பு, சிவப்பு நிறங்களில் எல்லாம் அடிக்கலாம். ஒரு கறுப்பு சிவப்பு இரண்டும் கலந்த ஒரு நாடா எழுத்துக்கள் துள்ளிவந்து அடிக்கும் இடத்தில் இருக்கும். அந்த நாடாவிற்சுப்பின் கடுதாசி இருக்கும். ஒவ்வொரு வரி முடிந்த பின்னும் இடப்பக்கத்தில் இருக்கும், குமிழைச் சுற்றி அடுத்த வரிக்குரிய இடத்தில் கடுதாசியை நிறுத்த வேண்டும். சிவப்பு நிறத்தில் முக்கிய குறிப்பு அடிப்பதற்கு, அடியில் உள்ள ஒரு விசைத் தட்டை அமத்திப்பிடித்துக் கொண்டு சிவப்பு நாடா தமிழ் எழுத்து அடிக்கும் இடத்திற்கு நேராக உயர்ந்து நிற்கும் நிலைக்கு கொண்டு வந்து அடிக்கவேண்டும்.

மற்றும் தமிழ் எழுத்து அடிப்பதற்கு அன்று ஒரு விதிமுறை இருந்தது. இரண்டு கைகளாலும் விசைப்பலகையில் உள்ள தமிழ் எழுத்துக்களை, அந்தந்த எழுத்துக்குரிய பிரத்தியேக விரல்களால் தட்டி தட்டி எழுதவேண்டும். தட்டித் தட்டி எழுதுவதால் இதற்கு தட்டச்சு இயந்திரம் எனப்பெயர் வந்தது. இப்போ கணினியின் பயன்பாடு வந்தபின் இந்த இயந்திரம் முற்றாக மறைந்துவிட்டது.

அன்றுபோல் இன்று விசைத்தட்டில் விரல்கள் அடிப்பதற்கு எந்த விதிமுறையும் கிடையாது. எப்படி வேண்டுமானாலும் அவரவர் சௌகரியப்படி அடிக்கலாம். இன்று எதற்குத்தான் விதிமுறைகள் உண்டு?

இப்போது கணினியில் அடித்து மின்னஞ்சல் செய்யும் கடிதங்கள், முக்கிய கோப்புக்கள் எல்லாம் திருட்டுப் போகக்கூடிய அளவிற்கு வந்தவிட்டது, இதனால் அமெரிக்கா

போன்ற வல்லரசு நாடுகள், தங்கள் முக்கிய ஆவணங்களை மீண்டும் தட்டச்சுமுறையில் அடித்து வைக்க யோசிக்கின்றன.

காலத்தால் இந்த தட்டச்சுயந்திரம் மறைந்துபோனாலும், அதனால் உருவாக்கப்பட்ட பிறப்பத்தாட்சிப் பத்திரம் மற்றும் அரசியல் ரீதியான பல முக்கிய ஆவணங்கள் இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டுதான் உள்ளன.

பாடல் கசட்டுக்கள்

நாம் புலம்பெயர்ந்து 1979களில் இங்கு வந்த காலத்தில், எங்கள் மனங்களுக்கு தமிழ்மணம் ஊட்டியவை தமிழ்த்திரைப் படப்பாடல்களே. ஒருவருக்கு தாயகத்தில் இருந்து வரும் பாடலை உடனடியாக பிரதி எடுத்து அதனை இரசித்து மகிழ்வோம்.

சித்திரைச் செவ்வானம் சிவக்கக்கண்டேனே முத்தான முத்தம்மா என்று ஜெயச்சதிரன் பாடும் போதும், நிலவு ஒரு பெண்ணாகி நீந்துகின்ற அழகோ என்று செளந்தர ராஜன் பாடும்போதும், இங்கு நடு இரவிலும் நாம் அன்று வீட்டில் 'பொங்கும் பூம்புனல்' நிகழ்ச்சியில் இப்பாடலை ரேடியோவில் கேட்டபடி பாடசாலைக்குச் செல்ல புத்தகங்கள் அடுக்கிக்கொண்டு நிற்கும் நினைவு வரும்.

மாலையில் சயிக்கிளில் நண்பர்களுடன் தேநீர்க்கடை வாசலில் கேட்கும் பாடல்கள் நினைவு வரும். நாம் இங்கு தாய் தந்தையர், மனைவி, பிள்ளைகள், நண்பர்கள், எனப் பலரையும் பிரிந்து வந்தவர்கள் அவர்களுடன் கூட வாழும் உணர்வை அந்தப்பாடல் ஓரளவு தரும். அன்புள்ள மான் விழியே ஆசையில் ஓர் கடிதம் மற்றும் நீ எங்கே என் நினைவுகள் அங்கே' மயக்கமா தயக்கமா மனதிலே குழப்பமா வாழ்க்கையில் வந்ததமா. வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் இருக்கும் வாசல் தோறும் வேதனை இருக்கும் வந்த துன்பம் எதுவென்றாலும் வாடி நின்றால் விலகுவதில்லை. உன்னிலும் கீழே இருப்பவர் கோடி நினைத்துப் பார்த்து நிம்மதி நாடு என்ற பாடல்கள் எத்தனைபேரை இங்கு விரகத்தியின் விளிம்பில் இருந்து மீட்டு எடுத்தது.

அந்த நேரத்தில் இங்கு வானொலிகள் இல்லை. தொலைக் காட்சிகள் தமிழில் இல்லை, கணினிகள் இல்லை. நமக்கு என்று இருந்தவை அந்த ரேடியோ கசட்டுக்கள் மட்டுமே. பின்பு சிறிது காலத்தில் யாவரும் வாகனங்கள் எடுத்த நேரம் எம்மை பயணத்தாரம் தெரியாமல் இன்பமாக அழைத்துச் சென்றவையும், இந்தப்பாடல்கள் தான்.

இந்தப் பாடல்கள் எப்பவும் கேட்கலாம் என்று, காசு காசாகச் செலவு செய்து நேரம் காலம் பாராமல் கசட்டுக்களில் பதித்து வைத்தோம். இப்போ வீடுகளில் பார்த்தால் மூலைக்கு மூலை, பாவனை இன்றி முடங்கிக்கிடக்கிறன. பலர் மஞ்சள்

பாக்கில் கட்டி (யேர்மனியில் பிளாஸ்டிக் பொருட்களை நகரசபை தரும் மஞ்சள் பாக்கில் கட்டி மாதம் ஒரு முறை தெருவில் வைத்தால் நகரசபையினர் அதனை எடுத்துச் செல்வார்கள்) எறிந்தும் விட்டார்கள்.

இப்போ அவை தேவை இல்லை. அவற்றை போட்டுக் கேட்க றெக்கோடரும் இல்லை. அத்துடன் இப்போ அத்தேவையும் இல்லை. கணினியிலும் USB யிலும் ஒருநாறு பாடல்கள் விரும்பியபடி விரும்பிய நேரம் கேட்கலாம். அதனால் எமக்கு நாளைக்கும் தேவை எனச்சேர்த்தும் அன்று எமக்கு கரம் கொடுத்ததுமான இந்த கசட்டுக்கள் காலத்தால் கரைந்துவிட்டன. இது போன்று தான் விடியோ கசட்டுக்களும். இப்போ இதோ இதன் பாவனைகளை எங்கு தேடினாலும் அருமையாகவே உள்ளது!

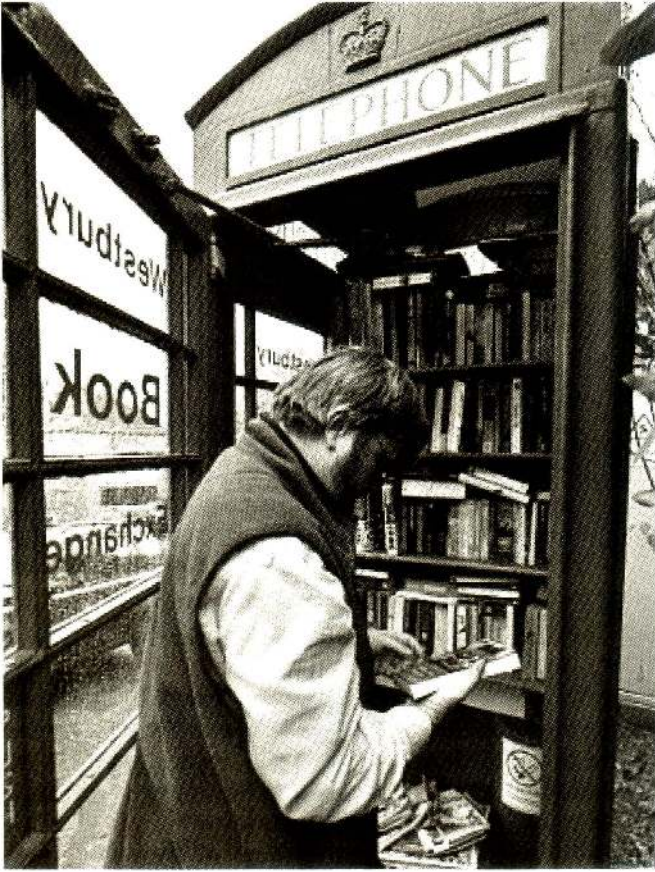
Telephone Booth தொலைபேசிப் பெட்டிகள்

முன்பெல்லாம் தெருவால் நடந்து சென்றால் 1000 மீற்றருக்கு ஒன்று என்றாலும் தபால் பெட்டியிருக்கும். அதே போன்று தொலைபேசி பெட்டியும் இருக்கும். இப்போது வெளிநாடுகளில் தெருவில் தபால் பெட்டி யையும் காணோம் மருந்துக்குத்தன்னும் தொலைபேசி பெட்டிகளைக் காணோம். இருக்கும் ஒன்று இரண்டு பெட்டிகளுக்குள்ளும் தொலை-பேசியைக் காணோம், மழை நேரம் மட்டும் சிலர் அதற்குள் நின்று கைத்தொலைபேசியில் கதைத்துக்கொண்டு நிற்பதைக் காணமுடிகிறது.

இங்கு இப்படி என்றால் இந்தியாவில் கேரளாவில் (முனாறு) ஒரு முறை எனது கைத்தொலைபேசி சார்ஜ் குறைந்து விட்டது. இதனால் எங்காவது தொலைபேசி புத் இருக்குமா என்று தேடினால் ஒரு இடமும் இல்லை. கடைசியில் தெருவில் ரொட்டி சுட்டுக்கொண்டு இருக்கும் ஒரு கிழவியிடம் விசாரித்தோம். எங்காவது அருகில் இருக்கா என்று. உடன் கிழவி ரொட்டியைத் தட்டில் போட்டுவிட்டு. வேறு ஒரு சட்டிக்குள் கையைவிட்டு எதனையோ எடுத்தா' அது வேறு ஒன்றில்லை ஒரு சிறிய நொக்கியா கைத்தொலைபேசி. எடுத்து தனது பாஷையில் மன மளவென்று கதைத்தா..

தொலைபேசி புத் உள்ளதா என்று. பதில் வந்தது, இன்னும் 2 கி.மீ தூம் சென்றால் ஒரு இடத்தில் இருப்பதாக. அதற்கிடையில் எம்மைச்சுற்றி ஒரு முப்பது கைத்தொலை பேசிகள் எமக்காக புத்தேட புறப்பட்டுவிட்டன. அதில் ஒருவன் இதோ எனது கைத்தொலைபேசியில் கதைப்பது என்றால் கதையுங்கள் என்றான். நாம் வெளி நாட்டுக்கு கதைக்கவே தேடுகின்றோம் என்றோம். சட்டென தந்துவிட்டான். அதில் 2 நிமிடம் கதைத்துவிட்டு கொடுத்தோம். அவன் காசை எதிர்பார்க்கவில்லை. அதனால் சற்று அதிகமாகவே கொடுத்தோம்.

இப்படி இன்று தொலைபேசி பூத்துக்கள் எங்கும் மறைந்து வருகின்றன. அவசரத்திற்கு தொலைபேசி அழைப்பு எடுப்பதற்கு ஒரு பூத்தும் இல்லை. இப்படி வீட்டில் அங்கலாய்த்தால், பிள்ளைகள் ஒரு கூடைக்குள் நிறைய கைத்தொலைபேசிகளைக் கொண்டுவந்து கொட்டுகிறார்கள்.

இங்கு இருக்கும் ஒன்றை எடுங்கோ 20 யூரோவிற்கு சிம்காட்டில் காசு போடுங்கோ'

உங்களுக்கு ஆயுள்முழுக்க காணும் என்கிறார்கள்.

லண்டனில் இந்த தொலைபேசி பூத்துக்கள் பல அகற்றப்பட்டு விட்டன. இருந்தாலும் அங்கே அவற்றை முற்றாக அகற்ற இங்கிலாந்து அரசு விரும்பவில்லை. அந்த சிவப்புப் பெட்டிகளுக்குள் புத்தகங்களை அடுக்கி அதனை சிறு நூலகமாக மாற்றி வருகின்றது இங்கிலாந்து அரசு.

ஒவ்வொரு பொருளும் அதனைப் பாவித்தவர்களுக்குத்தான் அதன் பெறுமதி புரியும். மனிதனுக்கு பல சமயங்களில் சடப்பொருள்களும் பழகப்பழக உயிர் பெற்றுவிடுகின்றன. அதனால்தான் பழையவை என்று எதனையும் எறிய முடியாது தவிக்கின்றான் மனிதன்.

இன்னும் சிறிது காலத்தில் இந்த தொலைபேசிப் பெட்டிகளை அருங்காட்சியகத்தில்தான் காணமுடியும். இப்படியாக நம்மோடு அன்றாடம் உறவாடிய பல பொருட்கள் காலத்தின் பிடியில் கரைந்துபோகின்றன. சொன்னது சிறிது இனி உங்கள் மனங்களில் பல கரைந்துபோனவை வந்து மீண்டும் உறையலாம்.●

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் ஆதரவில் வெளிவரும் முதல் நூல்

இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஆஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளில் வாழும் சமகாலத் தமிழ்க் கவிஞர்களின் கவிதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'IN OUR TRANSLATED WORLD' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்திருக்கிறது.

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்:

எம்.எல். தங்கப்பா - இந்தியா
அனுசியா ராமஸ்வாமி - அமெரிக்கா
மைதிலி தயாநிதி - கனடா

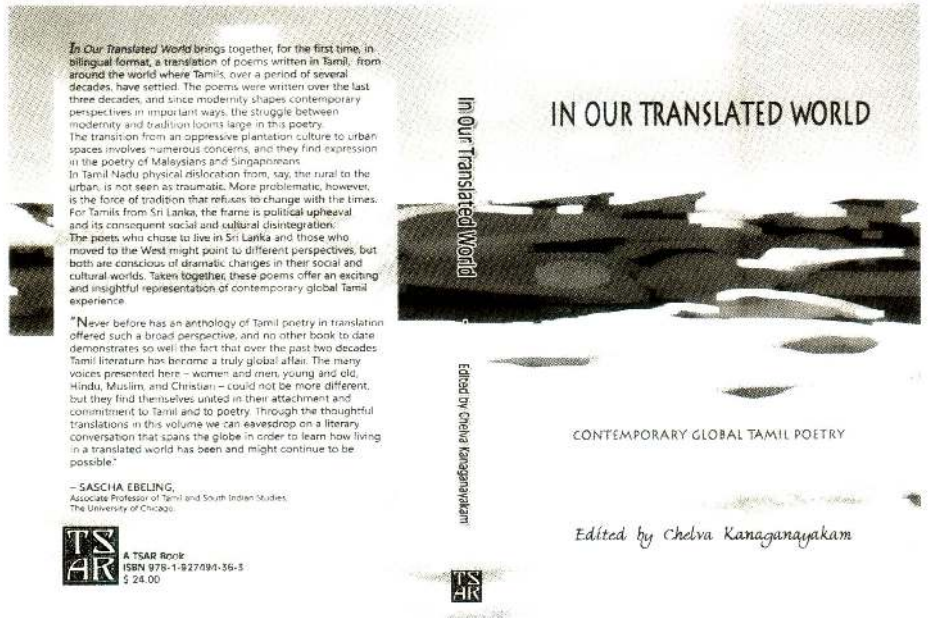
பிரதி மேம்படுத்துநர்:

செல்வா கனகநாயகம் - கனடா

Ontario Trillium Foundation

நிதியுதவியுடன் பதிப்பிக்கப்பட்ட இந்நூல் 9 மார்ச் 2014 அன்று ரொறோன்ரோவில் வெளியிடப்படும்.

புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் சிகாகோ பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சாஷா எபெலிங் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக கலந்துகொள்கிறார். மேற்படி நூல் புத்தக விழாவில் விற்கப்படும். அமேசன்.கொம் இலும் கிடைக்கிறது.

TSAR
A TSAR BOOK
ISBN 978-1-927894-36-5
\$ 24.00

TSAR

இரா. சம்பந்தன்

காம தகனமும் அணுக்கதிர் இயக்கமும்

நுனிப்புல் மேய்ந்த பலரால் பொய்யுரை என்று ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு வரலாறு கச்சியப்பரின் கந்த புராணம் ஆகும்! ஆனால் கந்தப் புராணத்தை ஆழ்ந்து நோக்குவோருக்கு அதில் காட்டப்படும் பல சம்பவங்கள் இன்றைய மனித குலம் எட்டாத விஞ்ஞான முடிச்சுகளாகவே தெரிகின்றன.

அதில் ஒன்றுதான் காமன் எனப்படும் மன்மதன் எரியூட்டப்பட்ட காமதகனப் படலம். அசுரர்கள் என்னும் எதிரிகளால் மிகவும் துன்பம் உற்ற தேவர்கள் தங்கள் துன்பத்தை இறைவனிடம் முறையிட நான் ஒரு மகளைப் பெற்றுத் தருகின்றேன். அந்தக் குழந்தை அசுரர்களை அழித்து உங்களைக் காப்பாற்றும் என்று இறைவனும் சொல்லி விடுகின்றான்.

அப்படிச் சொன்ன இறைவன் மனைவியுடன் சேர்ந்து குழந்தையைப் பெறும் முயற்சியில் இறங்காமல் கண்களை மூடித் தனியாக தவ நிலையிலே அமர்ந்து விடுகின்றான். அதனைக் கண்ட தேவர்கள் இறைவனின் தவ நிலையைக் குலைத்து மனைவியிடம் ஆசை கொள்ள வைக்க காதல் தெய்வமான மன்மதனின் உதவியை நாடுகின்றார்கள்!

இந்த மன்மதன் காம இன்பத்துக்குப் பொறுப்பானவன். அவனது வில் கரும்பு. அம்புகள் நீண்ட காம்புடன் கூடிய ஐந்து மலர்கள். அவன் மனைவி அழகுக்குப் பெயரெடுத்த ரதி! அவள் தன் கணவனை விட்டு என்றும் பிரியாதவள். பிறர் மீது தன் மலர் அம்புகளைச் செலுத்தி அவர்களை காதல் உணர்வுக்கு ஆளாக்குவது மன்மதன் தொழில்!

அவனின் உதவியைத்தான் தேவர்கள் கோரினார்கள். இறைவன் என்றவுடன் முதலில் மன்மதன் பயந்து மறுத்தான். தேவர்கள் கட்டாயப் படுத்தினார்கள்! இந்தத் தேவர்கள் கையால் சாவதை விட இறைவனின் மீது அம்பு செலுத்தி அவன் கோபத்துக்கு ஆளாகி இறந்து விடுவோம் என்று இறைவன் இருக்கும் கயிலை மலை சென்றான் மன்மதன். ரதியும் கூடப் போனாள்!

அவன் இறைவனை மயக்கி காதல் உணர்வைத் தூண்டுவதை விடுப்புப் பார்க்க தேவர்களும் கயிலை மலையில் முகாம் இட்டார்கள். இவ்வளவும் புராணக்கதை. இது உண்மையா? பொய்யா? என்பது அல்ல பிரச்சனை. மன்மதன் இறைவன் மீது மலர் அம்பை ஏவியதும் என்ன நடந்தது என்பது தான் இங்கே விவாதப் பொருளாகி விடுகின்றது.

மன்மதன் ஏவிய ஐந்து மலர் அம்புகளும் இறைவன் மீது பட்டதும் தவ நிலை குழம்பிய இறைவன் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து சிறிது பார்த்தான்! பார்த்தது கணப் போது தான்! அந்தக் கண்ணிலே இருந்து தோன்றிய நெருப்பு நீளமான கோடு போலச் சென்று மன்மதன் மீது பட்டு அவனைச் சுட்டு எரித்தது. அப்போது அந்தக் கயிலை மலை முழுவதும் புகை மண்டலம் பரவியது!

விட்ட வெம் பகழி ஐந்தும் வியத்தகு விமலன் மீது பட்டலும் சிறிதே வேளை பார்த்தனன் பார்த்தல் ஓடும் கட்டுஅழல் பொதிந்த நெற்றிக் கண்ணது நெடிதே காமன் சுட்டது கயிலை முற்றும் சூழ்புகை பரவீற்று அன்றே!

இறைவனின் தாக்குதலில் மன்மதன் இறந்துகூட விழவில்லை! அப்படியே துகள்களாக சாம்பலாகி விட்டான்! இதைக் கச்சியப்பர் கண் அழல் சுடுதல் ஓடும் காம வேள் யாக்கை முற்றும் சுண்ணம் (சாம்பல்) அது ஆகி வீழ் என்று அழகாகக் காட்டுவார் கந்தப் புராணத்தில்.

கண் அழல் சுடுதலோடும்
காமவேள் யாக்கை முற்றும்
சுண்ணம் அது ஆகி வீழத்
துஞ்சினன் போய பின்னை
அண்ணல் அம்பகவன் தொல்லை
அமைதியின் இருந்தான் எல்லாம்
எண்ணி நின்று இயற்றும் எம்கோற்கு
இணையதோ அரிது மாதோ.

மன்மதனைத் தாக்கி விட்டு இறைவன் எதுவுமே நடக்காதது போல அமைதியாகப் பழையபடி தவத்தில் இருந்துவிட்டான். புராணத்தை இந்த அளவுடன் நிறுத்திக் கொண்டு கச்சியப்பர் சொன்னவற்றை இன்றைய விஞ்ஞான மேடைக்குக் கொண்டு செல்கின்றோம்! இங்கே தெரிந்தோ தெரியாமலோ கச்சியப்பர் சொன்னது அணு ஆயுதத் தாக்குதல் பற்றிய செய்திதான்!

ஒரு எதிரியால் தாக்கப்பட்டதும் இறைவனின் நெற்றிக் கண் திறந்து கொள்கின்றது. அது நெற்றிக் கண்ணா அல்லது நெற்றியில் கண் போல அமைக்கப்பட்ட ஆயுதமா என்பது இன்னொரு ஆய்வுக்கு உரிய விடயம்! திறந்த கண்ணில் இருந்து தோன்றிய நெருப்பு எங்கும் சிதறி விழவில்லை. அதைக் கட்டு அழல் என்றார் கச்சியப்பர். அதாவது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கோடு போல அந்த நெருப்பு நேராகச் சென்று மன்மதன் மீது படுகின்றது.

இது தான் இன்றைய அதி நவீன அறிவியல் கண்டுபிடித்த லேசர் தாக்குதல்' இறைவன் கண்ணிலோ அல்லது கண் போன்ற எதிலோ இருந்து தோன்றிய லேசர் கதிர்கள் கணவன் மனைவியாக அருகருகே நின்ற மன்மதன் ரதி என்ற இருவரில் மன்மதனை மட்டும் தாக்குகின்றது. சிந்தியுங்கள்' ஒருவர் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி சாம்பலாகி விடுகின்றார்' அருகே நின்றவருக்கு ஒன்றும் நடக்கவில்லை'

இது தானே இன்றைய லேசர் யுகம்' லேசர் கதிரின் தத்துவம் என்ன? மருத்துவத் துறையில் ஆகட்டும் வேறு எந்தத் துறையில் ஆகட்டும் குறித்த இலக்கை மட்டும் தானே லேசர் கதிர்கள் தொடுகின்றன' இங்கே கந்தபுராணத்திலும் ரதியை விட்டு மன்மதனை எரிக்கின்றது அந்த நெருப்பு.

இனி அடுத்த ஆதாரத்துக்கு நாம் சென்றால் மன்மதன் மனிதனோ தேவனோ ஆனால் ஒரு உருவத்தோடு கூடியவன். மனிதன் என்று பார்த்தாலும் ஒரு கணத்திலே ஒரு மனித உடலை எரித்துச் சாம்பல் ஆக்குவதற்கு எத்தனை டிக்கிரி வெப்பம் உள்ள நெருப்புத் தேவைப்படும்' அவ்வளவு வெப்பம் உள்ள நெருப்பு பட்டு மன்மதன் சாம்பல் ஆகிய போது அந்த நெருப்பின் வெம்மையை பக்கத்தில் நின்ற ரதி உணர முடியவில்லை. இதற்கு இன்றைய விஞ்ஞானம் சொல்லும் பதில் என்ன?

அப்படி எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை என்று மறுக்குமா இன்றைய விஞ்ஞானம்? கயிலை மலை தேவர்களும் மற்றவர்களும் கூடி நின்ற இடம் என்றால் எந்தப் பெரிய தேசமாக இருக்க வேண்டும். அந்த மலை முழுவதும் மன்மதனை எரித்த போது புகை பரவிற்று என்று இன்னுமொரு செய்தியைச் சொல்கிறாரே கச்சியப்பர்.

ஆலை அம் சிலைவேள் ஆகம்
அழல் படக் கயிலையின் கண்
ஏல வெம் புகையும் தீயும்
எழும் தரும் இயற்கை நாடின
மால்அயன் முதலோர் யாரும்
மதித்துழி விரைந்து பாலின்
வேலையின் நடுவு தீய
விடம் எழுந்து அனைய அம்மா.

கயிலை மலை முழுவதும் புகை பரவுகின்றது என்றால் அந்த நெருப்பின் சக்தி எப்படிப் பட்டதாக இருந்திருக்க வேண்டும்' அந்தப் புகை கயிலை மலையின் குணதிசை எனப்படும் கிழக்கு வாயிலையும் அடைகின்றது. அங்கே இறைவனின் பாதுகாப்பு அதிகாரி போல செயல்படும் நந்தி தேவர் அந்தப் புகையைப் பார்த்தார். உடனே அங்கே இருந்தவர்களிடம் அவர் இறைவனின் நெற்றிக்கண் தாக்குதலுக்கு இலக்காகி மன்மதன் எரிந்து சாம்பலாகி விட்டான் என்று சொல்கின்றார்.

நுண்ணிய உணர்வின் மிக்கீர்
நுமக்கு இது புகல்வன் எம்கோன்
கண் நுதல் உமிழ்ந்த செம் தீக்
காமனைப் பொடித்தது அன்றால்
அண்ணலை எய்வன் என்னா
அனையவன் துணிவில் கூறித்
துண் என ஈண்டு வந்த
செயற்கையே கூட்ட போலும்.

புகையை வைத்து நடந்த தாக்குதல் பற்றிய செய்தியைத் தெரிவிக்கும் ஆற்றல் நந்தி தேவருக்கு இருந்தது என்றால் இறைவன் யாரைத் தாக்குவது என்றாலும் இந்த வகையான தாக்குதலைத் தான் செய்வான் என்ற உண்மை நந்திக்குத் தெரிந்திருக்கின்றது.

ஏனெனில் இதற்கு முன்பு முப்புரங்களை இறைவன் அழித்த போதும் இதே வகையான தாக்குதலைத் தான் செய்திருக்கின்றான். பொன் வெள்ளி இரும்பு என்ற மூன்றினாலும் மூன்று அசையும் கோட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டு தாரகாட்சன் கமலாட்சன் வித்துன்மாலி என்ற அசுரர்கள் அட்டகாசம் செய்த போது அந்தக் கோட்டைகளை இறைவன் தாக்கினான்.

அங்கேயும் அவன் லேசர் தாக்குதல் முறையைப் பின்பற்றுகிறான். லேசர் கதிர்கள் நேர் கோட்டில் தான் செல்லும்' மூன்று கோட்டைகளும் ஒரு நேர் கோட்டில் வரும் வரையும் பொறுத்திருந்து தான் இறைவன் தன் தாக்குதலை மேற்கொண்டான். லேசர் பற்றி இன்றைய விஞ்ஞானிகள் களவு கூடக் காணாத காலத்தில் நடந்த தாக்குதல் இது.

எத்தனையோ அறிவியல் செய்திகளைத் தம்மகத்தே கொண்டிருந்தும் புராணங்கள் ஒரு கோட்பாட்டுக்காக தங்கள் கண்டுபிடிப்புக்களை காவு கொடுத்து விட்டு, பொய் என்ற பெயரோடு பரிதாபமாக நிற்கின்றன. அந்தக் கோட்பாடு இறைவனுக்கு மேலே எதுவும் இல்லை என்பதை நிறுவுவது தான்.

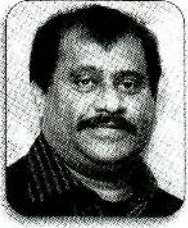
இறைவனைப் பெருமைப்படுத்த தம்மைச் சிறுமைப்படுத்திக் கொண்டனர் புராண முன்னோடிகள். அதற்கு நல்ல உதாரணம் முப்புரம் எரித்த செய்தி. லேசர் நேர் கோட்டில் தான் செல்லும்.

அதைக் கொண்டு முப்புரத்தைத் தாக்க வேண்டும் என்றால் விண்வெளியிலே அந்த மூன்று கோட்டைகளும் ஒரு நேர் கோட்டில் வரும் போது தாக்க வேண்டும். அப்படித்தான் இறைவன் தாக்கினான் என்று உண்மையை எழுதவில்லை இந்தப் புராண முன்னோடிகள்'

மாறாக முப்புரத்து அசுரர்கள் எங்களின் மூன்று கோட்டைகளும் ஒன்றாக வரும்போது இறைவன் எங்களை ஒரே தாக்குதலில் அழித்தால் ஒழிய மற்றப்படி நமக்கு அழிவு வரக்கூடாது என்று பிரமாவிடம் வரம் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

அதன்படியே இறைவன் செய்தான் என்று எது உண்மையோ அதை மறைத்து இறைவனைப் பெருமைப்படுத்த முயன்றதால் புராணங்கள் தோற்றுப் போயின.

தன் தாக்குதல் வெற்றிபெற இறைவன் மூன்று கோட்டைகளும் நேர் கோட்டில் வரும் வரை அமைதி காத்தான் என்று உண்மையை எழுதினால் இறைவனுக்கு இழுக்கு என்ற நினைப்பில் இருந்து விடுபட்டு அன்று சுயாதீனமாக புராணங்கள் எழுதப்பட்டிருக்குமெயானால் இன்றைய நாசாவுக்கும் அவை வழி காட்டியாக இருந்திருக்கும்! ●

வாசகன் ரட்ணதுரை

வெற்றோரின் கடமையும் பிள்ளையின் உரிமையும்

மகன்: ரெலிபோனைக் கண்டுபிடித்தது யார்?

தந்தை: கிரகம் பெல்

மகன்: நேடியோவைக் கண்டுபிடித்தது யார்?

தந்தை: மார்க்கோணி

மகன்: அணுக்குண்டைக் கண்டுபிடித்தது யார்?

தந்தை: அஜன்ஸ்டின்

மகன்: பார்த்தீர்களா எல்லாவற்றையும் கிரகம் பெல்,

மார்க்கோணி, அஜன்ஸ்டின் ஆகியோரே கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

அவர்களின் அப்பாமார் எதையும் கண்டுபிடிக்கவில்லை..

தந்தை:..... ?

இது வெறும் நகைச்சுவைக்கான ஒரு சம்பாசனையாக இருந்தாலும் இதில் உள்ள உண்மையை மறுப்பதற்கில்லை. இன்றைய பிள்ளைகள் நேற்றைய பெற்றோரின் முதுகில் இருந்தே உலகைப் பார்க்கின்றனர். பெற்றோரின் அறிவு எங்கே முடிகின்றதோ, அங்கே பிள்ளைகளின் அறிவு ஆரம்பமாகின்றது.

இதனால் அவர்களின் பார்வை அதிகளவு விரிகின்றது. அவர்களின் அறிவுத் திறன் பெற்றோரைவிட அதிகரிக்கின்றது என்பது உண்மையே. மேலும் இன்றைய தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளை சிறார்கள் மிகவும் திறமையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதனால் பெற்றோரை அவர்கள் எதுவும் தெரியாதவர்கள் என்றே நினைக்கின்றார்கள். இதில் 50 வீதம் தவறு இருந்தாலும் 50 வீதம் உண்மை இருக்கவே செய்கின்றது.

இதுவே தலைமுறை இடைவெளியின் முக்கிய ஒரு விடயமாகின்றது. இதிலிருந்து மீளுவதற்குப் பெற்றோர் மற்றும் முதியவர்கள் தம்மை காலத்தின் வளர்ச்சியோடு சேர்த்து வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கிடையிலான தலைமுறை இடைவெளியென்பது இன்னும் அதிகரித்தே செல்லும். தலைமுறை இடைவெளி என்பது எல்லாச் சமூகத்திற்கும் எல்லா நாட்டினருக்கும் உள்ள ஒரு பிரச்சினை. ஆனால் புலம்பெயர் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கும் தலைமுறை இடைவெளி என்பது இன்னும் கொஞ்சம் வித்தியாசமானது என்பதுடன் ஒரு படி அதிகமானது என்று சொல்லலாம்.

விவேகானந்தர் கூறும் ஒரு எலிக்கதையை இதற்கு உவமையாகக் கொள்ளலாம்.

ஒரு எலி ஒரு பூனையைப் பார்த்து எப்போதும் பயந்து கொண்டிருந்தது. அந்த எலி கடவுளிடம் மன்றாடியது. எலியின் பிரார்த்தனையைச் செவிமடுத்த கடவுள் - அதன்முன் தோன்றி, உனக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார். அதற்கு அந்த எலி 'என்னை ஒரு பூனையாக மாற்றுங்கள்' என்று கேட்டது. 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றார் கடவுள். உடனே அந்த எலி பூனையாக மாறியது.

ஆனாலும், பூனையாக மாறிய எலி, பழையபடி பூனையைப் பார்த்துப் பயந்தது. மீண்டும் அது கடவுளை அழைத்தது. 'இப்போது உனக்கு என்ன வேண்டும்' என்று கேட்டார் கடவுள். தன்னை ஒரு நாயாக மாற்றுமாறு கேட்டது பூனை. அதன்படியே அதனை நாயாக மாற்றினார். ஆனாலும் நாயாக மாறிய அந்த எலி இப்போதும் பூனையைப் பார்த்து பயந்தது.

மீண்டும் அது கடவுளை மன்றாடவே, கடவுள் இம்முறை அந்த எலியை ஒரு புலியாக மாற்றினார். ஆனாலும் அது பூனையைப் பார்த்துப் பயந்தது.

இந்தக் கதையைக் கூறிய விவேகானந்தர் "அந்த எலி நாயாக, புலியாக உருவத்தில் மாறினாலும் அதன் மனத்தில் அது தன்னை ஒரு எலியாகவே நினைக்கின்றது. இதனால்தான் அது பூனையைப் பார்த்துப் பயப்படுகின்றது" என்றார்.

இதேபோல்தான் புலம் பெயர் தமிழ்ப் பெற்றோர்களும், அவர்கள் உருவத்தால், கனடியர்களாக மாறினாலும் தம்மை இன்னமும் இலங்கைத் தமிழர்களாகவே நினைக்கின்றனர்.

விவேகானந்தரின் கதையில் அந்த எலி புலியாக இருந்தபோது ஒரு புலிக்குட்டியை ஈன்றது என்று வைத்துக்கொண்டால் - அந்தக் குட்டிப் புலி அந்தப் பூனையை அடித்துக் கொன்றுவிடும். ஏனென்றால் அந்தப் புலிக் குட்டி தன்னை எலியாக நினைக்காது.. தன்னை புலியாகவே நினைத்திருக்கும்.

இங்கே புலிக்குட்டி என்பது எமது பிள்ளைகள். அவர்கள் தம்மைக் கனடியர்களாகவே நினைக்கின்றனர். இதுதான் இன்றைய புலம் பெயர் தமிழர்களிடையே உள்ள தலைமுறை இடைவெளி. இதனைப் புரிந்துகொண்டால் பெற்றோருக்கும், பிள்ளைகளுக்குமிடையில் ஓரளவு பிரச்சனைகளைச் சமாளித்துக்கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் பல வருடங்கள் வாழ்ந்த தலைமுறையினர்

புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் சில மேலோட்டமான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்ட போதும், அங்கு வாழும் பெரும்பான்மை இனத்தின் சிந்தனைப் போக்கைப் பெறுவதென்பது பெருமளவில் நடைபெற முடியாத ஒன்று. இளம் வயதில் வாழ்க்கைமுறை பற்றிப் பெறப்பட்ட கருத்துக்களை மாற்றிக் கொள்வது எவருக்கும் கடினமானதே.

இதனாலேயே தமிழர்கள் தாம் வாழப் புகுந்த நாடுகளில் தாம் இலங்கையில் வாழ்ந்த வாழ்வின் அம்சங்களை மீளமைத்து ஒரு குட்டி யாழ்ப்பாணத்தையோ அல்லது மட்டக்களப்பையோ உருவாக்க முயல்கின்றனர்.

தாம் புலம்பெயர்ந்த இடங்களில் கோயில்களை அமைத்தல், தமிழ் வானொலி, தொலைக்காட்சிகளை உருவாக்குதல், சங்கங்களை அமைத்து கலாசார நிகழ்ச்சிகளை நடத்துதல், பிள்ளைகளுக்கு நடனம், வாத்தியங்கள் கற்பித்தல், தமிழரது உணவகங்களை அமைத்தல், உணவுக்குத் தேவையான பொருட்களை விற்கும் கடைகளை அமைத்தல், தமிழ் படங்களைத் திரையரங்குகளில் காட்டுதல், தமிழ் படங்கள் நாடகங்களை விற்கும் அல்லது கடனாக வழங்கும் கடைகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துதல் என்று தாம் இழந்து வந்த வாழ்வை தாம் வாழப் புகுந்த நாடுகளில் அமைத்து வாழ்கின்றனர்.

வீட்டில் பெற்றோர் இவற்றினால் தமது பிள்ளைகளை செல்வாக்குக்கு உட்படுத்த முயலும் போது இவற்றிலிருந்து சில அம்சங்களை பிள்ளைகள் பெறுகின்ற போதும் பெரும்பான்மை இனத்துடன் பெரும்பகுதி நேரத்தைக் கழிக்கும் அவர்கள் பாடசாலையில் சிறுவயது முதலே கல்வியுடன் வழங்கப்படும் வளர்ந்து வரும் பல்வேறு நவீன கருத்துக்களினால் செல்வாக்குறுகின்றனர். இதனால் அவர்களது வாழ்க்கை நோக்கு என்பது பெற்றோரது வாழ்க்கை நோக்கிலிருந்து மாறுபட்டு அமைகிறது. இதனால் சாதாரணமாகவே தலைமுறையினரிடையே காணப்படும் தலைமுறையிடவெளி மேலும் அதிகரிக்கிறது.

ஆனாலும் இந்த தலைமுறை இடைவெளி தற்போது கொஞ்சம் குறைந்துள்ளதாகவே காணப்படுகின்றது. காரணம் - 80களில் பிள்ளைகளாக இருந்த பலர் இப்போது பெற்றோராக மாறியுள்ளனர். இதனால் கடந்த 30 - 40 வருடங்களில் கனடாவில் பல மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ்மொழி

தமிழ் கற்பதை பேசுவதை பல பெற்றோர்கள் 1980 - 90களில் விரும்பவில்லை. ஒரு சில பெற்றோர்கள் மட்டுமே தமது பிள்ளைகள் தமிழ் பேசுவதை - கற்பதை விரும்பியிருந்தனர். கனடாவில் தமிழால் என்ன பயன் என்று கேட்டவர்கள் சிலர். தமிழ்ப் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து திரிந்தால் கெட்டுப்போய்விடுவார்கள் என்றவர் சிலர். தமிழ் தெரியாது என்று சொன்னால் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு அந்தஸ்துக் கிடைக்கும் என்று நினைத்தவர்கள் பலர்.

இன்னும் பலர் தாம் பிள்ளைகளிடம் ஆங்கிலம் பேசக் கற்றுக்கொள்வதற்காகவே வீட்டில் தமிழ் பேசுவதை நிறுத்திக்கொண்டவர்கள். இதில் சிலர் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியாமல் தமக்குள் ரகசியம் பேசுவதற்காகவே பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்றுக் கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் இப்போது இந்தப் பெற்றோர்களில் 90 வீதமானவர்கள் தமது தவறைப் புரிந்துகொண்டுள்ளனர். பிள்ளைகள் தாம் வெளியில் பலருடன் தமிழில் பேசமுடியாத நிலையை அவதானித்து - பெற்றோரைக் குறை சொல்கின்றனர். பெற்றோரின் ஆணைப்படி சிறுவயதில் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுடன் சேராத தமிழ்ப் பிள்ளைகள், 11ஆம் வகுப்புக்கு மேல் அதிகம் தமிழ் பிள்ளைகளுடனேயே சேர முனைகின்றனர். (இதற்கு மற்றைய சமூக நிற இளைஞர்கள் இவர்கள் மீது காட்டும் வெறுப்பும் ஒரு காரணம்) அப்போது, தமக்கு ஏன் சிறுவயதில் தமிழைப் பேசக் கற்றுக்கொடுக்கவில்லை என்று பெற்றோரைக் கேட்கின்றனர்.

அவர்களின் உறவினர்களின் பிள்ளைகள் நோர்வே, பிரான்ஸ், இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் உள்ளனர். அங்கு அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. இதனால் அவர்களுடனான ஒரு பொது மொழியாக தமிழே உள்ளது. இதனால் தமது பிள்ளைகளுக்கு இப்போது பல பெற்றோர்கள் தமிழ்ப் பேசக் கற்றுக்கொடுக்கின்றனர். வீட்டில் தமிழ் பேசத் தொடங்கியுள்ளனர்.

ஊருக்குத் திரும்புதல்

1980 - 90 களில் இலங்கைக்குச் சென்று வாழ விரும்புவதாக பல முதியவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அவர்களில் இரண்டு வீதத்தினர் மட்டும் அங்கு சென்று பல மாதங்கள் தங்கியிருந்து திரும்பி வந்து வந்து போகின்றனர்.

பிள்ளைகளிடம் கேட்டபோது 'இலங்கை என்பது ஒரு தடவை - இரு வாரங்களுக்கு விடுமுறைக்குப் போய்வருதற்கு மட்டும் பரவாயில்லை. அங்கு தங்கி வாழ்வதென்பது முடியாத காரியம்' என்கிறார்கள். இவர்கள் முதியவர்களானால் என்ன சொல்வார்களோ..?

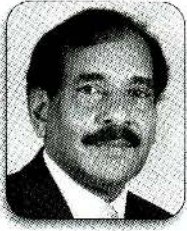
முக்கியமாக, இலங்கையில் உள்ள காணிகளைப் பலரும் இப்போது நல்ல விலைக்கு விற்க விரும்புகின்றனர். 10 - 20 வீதமான பிள்ளைகள் தமது காணிகளை விற்பதை விரும்பவில்லை. இதில் இலங்கையில் பிறந்து இங்கு சிறுவயதில் வந்தவர்களே அதிகம். தமக்கு ஒரு பிடிப்பு அல்லது சொத்து இலங்கையில் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர்.

இதேசமயம் 80 வீதமான பிள்ளைகள் இலங்கையில் உள்ள காணிகள் சொத்துக்களை விற்று கனடாவில் செலவிடவே விரும்புகின்றனர். இவர்களில் அதிகமானவர்கள் கனடாவில் பிறந்தவர்களாகவோ அல்லது ஐந்து வயதுக்குள் கனடாவிற்குள் வந்தவர்களாகவோ காணப்படுகின்றனர்.

திருமணம்

திருமணம் பெரியளவில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்துள்ளது. 1980 - 90 களில் அதிகளவு வேறு இனத்தவர்களுடனான திருமணங்கள் நடைபெற்றன. அப்போது பெற்றோர்களின் எதிர்ப்பு பலமாக இருந்தது. இப்போது பெற்றோர்களின் எதிர்ப்பு குறைந்துள்ளது. ஆனால் மற்றைய சமூகத்து இளைஞர் யுவதிகளை திருமணம் செய்வதை பெரும்பாலான தமிழ் இளைஞர் யுவதிகள் இப்போது விரும்புவதில்லை. இப்போது இளைஞர் யுவதிகள் தமிழ் பேசுபவரை திருமணம் செய்ய விரும்புகின்றனர்.

(94ஆம் பக்கம் வருக)

குரு அரவிந்தன்

2013ல் இலக்கியப் பரிசு வற்ற கனடியப் பெண்கள்

2013ம் ஆண்டு முக்கிய துறைகள் தரும் இலக்கியப் பரிசுகளைப் பெண்கள் பெற்றிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. மேலை நாடுகளில் அதிகம் பேசப்படும் அதிஉயர்ந்த விருதுகளைக் கனடியப் பெண்கள் மூவர் இம்முறை பெற்றிருக்கின்றார்கள். அலிஸ் மன்றோ (Alice Munro) என்ற பெண் எழுத்தாளர் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசையும், லின் ஹோயடி (Lynn Coady) என்ற பெண் எழுத்தாளர் கில்லர் இலக்கியப் பரிசையும், எலினோர் கற்றன் (Eleanor Catton) என்ற பெண் எழுத்தாளர் புகர் பரிசையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களது திறமையும், எழுத்தாற்றலும், கடின உழைப்பும் உலகத்தின் பார்வையை இவர்கள் பக்கம் மட்டுமல்ல, கனடாவின் பக்கமும் திருப்பியிருக்கின்றது. இலக்கியத்துறையில் கனடியப் பெண்கள் மத்தியில் ஒரு எழுச்சி தோன்றியிருப்பதை இதிலிருந்து அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்களைப் போன்ற பல பெண் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத் துறையில் இங்கே பங்களிப்பு செய்து கொண்டிருந்தாலும், எல்லோருக்கும் இந்த அதிர்ஸ்டம் கிடைக்கவில்லை.

கனடா, எட்மென்டனைச் சேர்ந்த லின் ஹோயடி (Lynn Coady) என்ற பெண் எழுத்தாளருக்கு 2013ம் ஆண்டுக்கான கில்லர் இலக்கிய விருது 'ஹெல்கோயிங்' என்ற நூலுக்காகக் கிடைத்திருக்கின்றது. 'கனடிய எழுத்தாளர் என்பதற்காக மட்டுமல்ல, கனடிய எழுத்தாளர்களுக்கு சினிமா நடிகர்களைப் போல மதிப்புக் கொடுப்பதையிடும் நான் பெருமைப்படுகின்றேன்' என்று அவர் கில்லர் பரிசு கிடைத்தபோது சொல்லிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார். கில்லர் பரிசு இம்முறை 20வது வருட நினைவாக அமைந்திருந்தது. இதை ஆரம்பித்து வைத்த ஜாக் ரபின்நோவிச் என்பவர் காலம் சென்ற தனது மனைவியின் நினைவாக 1994ம் ஆண்டு இலக்கியத்திற்கான இப்பரிசுத் திட்டத்தை நோவாஸ்கோசியா வங்கியின் ஆதரவோடு ஆரம்பித்து வைத்தார். கனடாவில் மிகச் சிறந்த இலக்கிய விருதாக இது கருதப்படுவது மட்டுமல்ல, சுமார் 50,000 டாலர்கள் வரை பரிசுத் தொகையும் இதற்குக் கிடைக்கின்றது. சுமார் 40,000 டாலர் முதல் பரிசு பெற்றவருக்கும் சுமார் 2,500 டாலர்கள் தெரிவான ஒவ்வொரு கதைகளுக்குமாக மொத்தம் நான்கு கதைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. 1994ல் முதலாவது விருது கெனியாவில் பிறந்த எம். ஜி. வசாஞ்ஜி என்ற கனடியர் எழுதிய 'த புகர் ஒவ் சீக்ரட்ஸ்' என்ற நூலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவருக்கு 2003ஆம் ஆண்டிலும் மீண்டும் ஒருமுறை இந்த விருது கிடைத்தது. பிரபல எழுத்தாளர்களான மாக்கிரட் அர்ஷுட்டிற்கு 1996ஆம்

ஆண்டிலும், அலிஸ் மன்றோவிற்கு 1998ஆம் ஆண்டிலும் 2004ஆம் ஆண்டிலும், 2000ஆம் ஆண்டில் மைகேல் ஒண்டாஜிக்கும் இப்பரிசுகள் கிடைத்ததும் குறிப்பிடத் தக்கது. இம்முறை 61 நூல்கள் போட்டிக்காக அனுப்பப்பட்டிருந்தன. அதிலிருந்து கிரிக் டேவிட்சனின் 'கற்றாக் சிற்றி', லிஸா மூரின் 'கோட்', லின் ஹோயடியின் 'ஹெல்கோயிங்', டான் வைலெட்ராவின் 'குறுக்மெயிட்', டென்னிஸ் பொக்கின் 'எகெயின் கோயிங் ஹோம்' ஆகிய ஐந்து புத்தகங்கள் முதற் சுற்றில் பரிசுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தன. இறுதிச் சுற்றில் 'ஹெல்கோயிங்' என்ற புத்தகம் முதற் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டது.

கனடாவில் பிறந்து நியூசிலாந்தில் வசிக்கும் எலினோர் கற்றன் (Eleanor Catton) என்ற இளம் பெண் எழுத்தாளருக்கு மான் புகர் பரிசு இம்முறை கிடைத்திருக்கிறது. 832 பக்கங்களைக் கொண்ட புதினமான 'த லுமினாரிஸ்' என்ற நூலுக்கே அந்த விருது கிடைத்தது. புகர் பரிசுத் திட்டம் 1969ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதன் முதலாக பி. எச். நியூபி என்ற எழுத்தாளரின் 'சம்திங் ரு ஆன்ஸ்சர் போ' என்ற நூலுக்குக் கிடைத்தது. இப் பரிசுத்திட்டம் 2002ஆம் ஆண்டு மான் புகர் பரிசு என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இதுவரை முப்பது ஆண்டுகளும் புதினாறு பெண் எழுத்தாளர்களும் இந்தப் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். புகர் பரிசுப் பணமாக 50,000 பவுன்ஸ் கிடைக்கிறது. எழுதியவர் எந்த நாட்டவராகவும் இருக்கலாம் ஆனால் ஆங்கிலத்தில் மூலப்பிரதி எழுதப்படும், நூல் பிரித்தானியாவில் பிரசுரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கனடியர்களான மைகேல் ஒண்டாஜி 1992ஆம் ஆண்டும், மாக்கிரட் அர்ஷுட் 2000ஆம் ஆண்டும் இப் பரிசைப் பெற்றிருந்தார்கள். ஜான் மார்ஷல் என்ற எழுத்தாளர் 2002ஆம் ஆண்டு லைப் ஒவ் பை என்ற அவரது புதினத்திற்காக இப்பரிசைப் பெற்றிருந்தார். பரிசு பெற்ற சில புதினங்கள் திரைப்படங்களாகவும் இதுவரை வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்தப் போட்டிக்காக 151 புதினங்கள் கிடைத்திருந்தன. முதல் சுற்றில் நோவைலெட் புலாவேயோவின் 'வீ நீட் நியு நேம்ஸ்', எலிநோர் கற்றனின் 'த லுமினாரிஸ்', ஜிம் கிறேஸின் 'ஹாவெஸ்ட்', ஜேகும்பா லகிறியின் 'த லோலாண்ட்', ருத் ஒசுக்கியின் 'த ரேல் போ த ரைம்பீயிங்', கொலம் ரொய்பினின் 'த ரெஸ்ரிமென்ற் ஒவ் மேரி' ஆகிய ஆறு புதினங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இறுதிச் சுற்றில் 'த லுமினாரிஸ்' என்ற புத்தகம் முதலாவது பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டது.

அலிஸ் மன்றோவிற்குக் (Alice Munro) கிடைத்த இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு 1901ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அலிஸ் மன்றோவுடன் சேர்த்து இதுவரை 13 பெண் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத்திற்கான இந்த நோபல் பரிசைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். 82 வயதான இவர் இலக்கியப் பரிசுபெற்ற முதலாவது கனடியப் பெண்ணுமாவார். 1976ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் கனடாவுக்கு இந்த பரிசு இப்போது தான் கிடைத்திருக்கிறது. பத்தொன்பது வயதிலேயே புனைகதை எழுத ஆரம்பித்த அலிஸ் மன்றோவை எழுத்துலகில் புனைகதை மன்னர் ஆண்டன் செக்காவுடன் ஒப்பிடுவதுண்டு. அலிஸ் மன்றோ இது வரை கனடிய ஆளுநர் பரிசை மூன்று முறை பெற்றிருக்கின்றார். இவர் எழுதிய 'ரன்எவே' என்ற நூலுக்காக கனடாவின் அதி உயர் இலக்கியப் பரிசான கில்லெர் விருதையும் 2004ஆம் ஆண்டு பெற்றிருக்கின்றார். உலக அளவில் ஓ ஹென்றி பரிசு, ஸ்மித் இலக்கியப் பரிசு, ரில்லியம் புத்தகப்பரிசு, பொதுநல நாடுகள் எழுத்தாளர் பரிசு என்று பல பரிசுகளையும் இவர் இதுவரை பெற்றிருக்கின்றார். அலிஸ் மன்றோ குறிப்பிட்டது போல 'கனடிய எழுத்தை உலகம் திரும்பிப் பார்ப்பதற்கு இப்போது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. நிச்சயமாகத் திரும்பிப் பார்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை தனக்கு உண்டு' என்ற கருத்தை தனக்கு பரிசு கிடைத்திருப்பதாக அறிந்தபோது அவர் வெளியிட்டிருந்தார்.

1931ஆம் ஆண்டு பிறந்த அலிஸ் மன்றோ லண்டன் ஓன்ராறியோவில் உள்ள வெஸ்ரேன் பல்கலைக் கழகத்தில் இதழியல் துறையில் பட்டப் படிப்பைப் படித்தவர். ஜேம்ஸ் மன்றோவைத் திருமணம் செய்த இவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள். 1976ல் பிறிமின் என்பவரை மறுமணம் செய்து கொண்டார். மூன்று வருடங்களுக்கு முன்

'உடல் நிலை காரணமாக இனிமேல் தான் எழுதப் போவதில்லை' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இவரிடம் உள்ள முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால் நாவல் பக்கம் தலைகாட்டாமல், சிறுகதைகள் எழுதுவதிலேயே தனது கவனத்தைச் செலுத்தியதுதான். ஓன்ராறியோவில் சிறிய நகரங்களின் வாழும் பெண்கள் சார்ந்த கதைகளாக இவரது அனேக கதைகள் இருப்பதால் பலராலும் விரும்பி வாசிக்கப்படுகின்றது. இதுவரை 14 சிறுகதைத் தொகுப்புக்களை இவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

மொத்த நோபல் பரிசுகளில் இதுவரை 45 பெண்கள்தான் நோபல் பரிசுகளைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். அவர்களில் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்ற பதின்மூன்று பெண்களின் பெயர்களையும், பரிசு கிடைத்த ஆண்டு பற்றிய விபரங்களையும் இங்கே தருகின்றேன்.●

1909 Selma Otilia Lovisa Lagerlöf
1926 Grazia Deledda
1928 Sigrid Undset
1938 Pearl Buck
1945 Gabriela Mistral
1966 Nelly Sachs
1991 Nadine Gordimer
1993 Toni Morrison
1996 Wislawa Szymborska
2004 Elfriede Jelinek
2007 Doris Lessing
2009 Herta Müller
2013 Alice Munro

பெற்றோரின் கடமையும்...

இதற்கு முக்கிய காரணமாகத் தெரிவது, 1980 - 90களில் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பங்களில் காணப்படும் பிரச்சனைகள். மற்றும் தமிழக குடும்பங்களில் காணப்படும் கூட்டுக் குடும்ப முறை, பிரச்சனைகளை இரு பக்கத்துப் பெரியவர்களுடன் பேசித் தீர்க்கக் கூடிய வழிமுறை, பிள்ளைகள் பேரன் பேத்தி உறவு என்பனவாகும்.

இதனால் 75 வீதமான தமிழ்ப் பிள்ளைகள் - தமிழ்ப் பிள்ளைகளையே காதலிக்கவும் திருமணம் செய்யவும் விரும்புகின்றனர். இப்போதைய இளைஞர் யுவதிகள் திருமணம் என்பது தமது எதிர்காலத்தின் 90 வீத சந்தோசத்தைத் தீர்மானிக்கின்றது என்பதை புரிந்துகொண்டுள்ளதை இது காட்டுகின்றது.

இலங்கையில் ஒரு சில இனத்தவர்களுக்கிடையில், கிராமங்களுக்கிடையில், சொந்தங்களுக்கிடையில் - தத்தம் உறவுகளுக்கிடையில் இருந்த திருமண உறவுகள், இப்போது கனடாவில் கொஞ்சம் விரிவுபட்டுள்ளன. வேறு ஊர்களைச் சேர்ந்த குடும்பங்களில், வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த குடும்பங்களில் காதல் திருமணங்கள் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

இதில் முக்கிய விடயமாகக் கவனிக்க வேண்டியது தமிழினத்தின் சாபக்கேடான சாதி முறை. இது ஓரளவுக்குக் குறைந்துள்ளதாகத் தெரிந்தாலும் இன்னமும் பெரியவர்களிடம் ஓங்கிக் காணப்படுகின்றது.

ஆரம்பத்தில் 80-90களில் பிள்ளைகளின் நண்பர்கள் யாராவது வீட்டுக்கு வந்தால் பெற்றோர் முதல் கேட்கும் கேள்வி - இலங்கையா?.. அங்கு யாழ்ப்பாணமா? எந்த ஊர்? அங்கு ஊரில் எவடம்? வடக்கா? தெற்கா?, எந்தக் கோவிலைச் சேர்ந்தவர் என்று கேட்பது வழக்கம்.

ஆனால் இப்போது அப்படி கேட்பதில்லை.. கேட்க முடியாது. காரணம் பிள்ளைகளுக்கு தங்களின் ஊர் எதுவென்றே தெரியாது. அது மட்டுமன்றி சாதி என்ற சொல்லின் அர்த்தமே இப்போதைய இளம் சந்ததியின் 80 வீதமானவர்களுக்குத் தெரியாது. அதன் அர்த்தத்தை பெற்றோர் சிலர் விளங்கப்படுத்த முனைந்தாலும் அதனை அவர்கள் ஒரு கேலிப்பொருளாக, தேவையில்லாத ஒரு சொல்லாகவே பார்க்கின்றனர்.

இதனை கடந்த தலைமுறைக்கும் இந்தத் தலைமுறைக்கும் இடையில் உள்ள ஒரு நல்ல இடைவெளியாகப் பார்க்கலாம்.●

க. கங்காதரன்

முன்னுதாரணமான முத்த குடிமக்கள்

உயிரினங்கள் எல்லாமே முதுமை எனும் நிலைக்கு வருவது இயற்கை வகுத்த நியதி. ஆறறிவு படைத்தவர்களாயுள்ளார்கள் என்பதற்காக மனிதகுலம் இயற்கை வகுத்த இந்நியதிக்கப்பாற்பட்டதல்ல. ஒவ்வோர் உயிரினத்துக்கும் அதனதன் ஆயுட்காலத்தைப் பொறுத்து முதுமை எனும் நிலைக்கு வரும் காலம் வேறுபடும். பெரும்பாலான நாடுகளில், குறிப்பாக வட அமெரிக்காவில் 65 வயதை எட்டியவர்கள் நாகரிகமாக முத்த குடிமக்கள் (Senior Citizens) என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

முதியவர்கள், வயோதிபர்கள் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுவதிலும் 'முத்த குடிமக்கள்' என்பது எவ்வளவு அழகான பொருள் பொதிந்த சொல்லாடல்!

கனடாவின் முத்த குடிமக்களுக்கான விடுதிகளிலோ பிள்ளைகளோடோ தனித்தோ வசிக்கும் 'முத்த குடிமக்கள்' பலர் சுறுசுறுப்பான வாழ்வை மேற்கொள்கின்றனர். தமிழர் சமூகத்திலும் இத்தகைய சுறுசுறுப்பான முத்த குடிமக்கள் பலர் உள்ளனர். நாம் இங்கு அத்தகைய இரு முத்த குடிமக்கள் செய்த சாதனைகளைப் பார்க்கப்போகிறோம்.

முதலாமவர் திருமதி லோகி மரியதாசன். 1997இல் கனடியத் தமிழர் வலுவளர் அமைப்பு (Organization of Canadian Tamils with Disabilities) என்ற மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான இலாப நோக்கற்ற அமைப்பினை உருவாக்கியவர்களுள் ஒருவர். இன்று வரையிலும் அதன் உறுப்பினராகவும் இருந்துவருகிறார். இந்த வலுவளர் அமைப்புக்குத் தன்னாலியன்ற பங்களிப்பைச் செய்யவேண்டுமென்ற உத்துதலில் ஒரு சாகசச் சாதனையைச்

செய்திருக்கிறார் லோகி மரியதாசன்.

ரொறன்ரோவில் இருக்கும் CN Tower இல் 346 மீற்றர் உயரத்தில் ஒரு தளமுண்டு. அங்கு நிலத்தில் கண்ணாடி

பதித்திருப்பார்கள். அதன் மேல் நின்று, அதனுடாகக் கீழே பார்க்கும் போதே பலர் தலைசுற்றி உடலெல்லாம் நடுநடுங்கி வெலவெலத்துப் போவார்கள். அதைப்போல 11-12 மடங்கு உயரத்திலிருந்து குதிப்பதை நினைத்துப் பார்க்கமுடியுமா?

ஏறத்தாழ 4100 மீற்றர் (13500 அடி) உயரத்திலிருந்து இன்னொரு பயிற்சி பெற்ற, அனுபவம்மிக்க ஒருவரோடு இணைந்து பரகுட் துணையோடு பறக்கும் விமானத்திலிருந்து குதிக்க வேண்டும். விமானத்தில் இருக்கைகளும் கதவுகளும் கிடையாது. குதித்து 45 - 50 செக்கன்கள் பரகுட் இல்லாமல் வானத்தில் மிதப்பது போலத் தோன்றுகின்ற, ஆனால் மணிக்கு 200 கி.மீ வேகத்தில் விழுகின்ற ஒரு மனோதிடம் மிக்க செயலைச் செய்திருக்கிறார் லோகி.

45-50 செக்கன்களின் பின், சேர்ந்து விழுகின்ற அனுபவம் மிக்கவர் பரகுட்டைத் திறப்பார். அதன் பிறகு காற்றில் மிதந்தபடி வந்து தரையிறங்க வேண்டும். தரையிறக்கமும் அனுபவமில்லாவிடின் காலை முறித்துக் கொள்வதாகவே அமையும். இத்தனை சவால்களையும் தாண்டி தைரியமாக மிகுந்த தன்னம்பிக்கையோடு லோகி தான் அங்கம் வகிக்கும் வலுவளர் அமைப்புக்கு நிதி சேர்க்குமுக்கமாக துணிச்சலான இந்தச் சாதனையைச் செய்திருக்கிறார்.

லோகி சிறுவயதிலேயே இளம்பிள்ளை வாதத்தினால் (Polio) பாதிக்கப்பட்டு ஒரு கால் பாதிக்கப்பட்டவர். காலில் பொருத்தப்பட்டுள்ள சட்டகத்தின் (Leg Brace) துணையோடு நடமாடி வருபவர்.

லோகி மாற்றுத் திறனாளியென்பதாலும் அவர் ஒரு நல்ல நோக்கத்துக்காக இந்தச் சாதனையை மேற்கொண்டதாலும் ஸ்காப்பரோவுக்கு வடக்கே ஒரு மணிநேரம் பயணத்தூரத்தில் சிம்கோ ஏரிக்கருகே இருக்கும் Baldwin எனுமிடத்திலுள்ள Parachute School of Toronto தமது கட்டணங்கள் எதையுமே அறவிடவில்லை.

இதில் இன்னொரு கவையான சம்பவம் லோகி விமானத்திலிருந்து குதிக்கும்போது இரு தொழின்றுறை வீடியோ படப்பிடிப்பாளர்களும் குதித்தனர். லோகி 200 கி.மீ வேகத்தில் விழுவதை, வானத்தில் மிதப்பதை, பறப்பதை, பரகுட் விரிந்தபின் காற்றுவெளியில் மிதப்பதைப் படம்பிடிப்பதே அவர்களது பணி. அவர்களுக்கான கட்டணம்கூட அறவிடப்படவில்லை.

நல்லவர்கள் எல்லா இடத்திலும் உள்ளனர். நாம் தான் அடையாளங்காணவேண்டும், உணர வேண்டும். தனது 70வது அகவையிலிருக்கும் லோகியின் இந்தச் சாதனை ஓகஸ்ட் 11, 2013 ஞாயிற்றுக்கிழமை நிகழ்த்தப்பட்டது.

லோகியின் இந்தச் சாதனைக்கு ஈராண்டுகளுக்கு முன் இதே இடத்திலேயே செப்ரெம்பர் 10, 2011 இலும் ஒரு கனடிய மூத்த கனடியத் தமிழ்க் குடிமகன் இதே சாதனையைச் செய்திருக்கிறார். தனது நெருங்கிய உறவொன்றைப் புற்றுநோய்க்குப் பறிகொடுத்துவிட்டு, அழுது புலம்பிக்கொண்டிருக்காது அவர் துயரிலிருந்து மீண்டார்.

புற்றுநோய் எனும் கொடுமையை உலகிலிருந்து ஒழிக்கத் தானும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென நினைத்தார். நினைப்போடு நின்றுவிடவில்லை அவர் பரகூட் மூலம் குதித்த நிகழ்வையொட்டி நிதிசேகரிப்பு முயற்சியொன்றையும் மேற்கொண்டிருந்தார்.

நிதிசேர் நடைபோல இது நிதிசேர் குதிப்பு Sunnybrook மருத்துவமனை அறக்கட்டளைக்கு, மார்பகப் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக்காக 25,000 டாலரைச் சேகரித்து வழங்கினார். அவர் ரொறன்ரோவில் வாழும் திரு குமார் புனிதவேல். இவர்தான் மேற்சொன்ன சாதனையாளர்களுள் மற்றையவர்.

இத்தோடு அவர் ஓய்ந்துவிடவில்லை இன்னொரு முயற்சியையும் செய்தார். அதிலும் வெற்றியும் பெற்றார். அவரது முதலாவது சாதனை பரகூட் துணையோடு இறங்கியது. இரண்டாவது சாதனை வழிகாட்டியொருவரின் துணையோடு மலை ஏறியது.

கிளிமஞ்சரோ மலையைப் பற்றி முதலில் சமூகக் கல்விப் பாடத்தில் படித்திருக்கிறோம். பிறகு திரைப்படலாசிரியர்கள் பெயரை மட்டும்

நினைவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். கிளிமஞ்சரோவை நாம் பள்ளிப் பாடத்தில் கேட்டு படத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, குமார் புனிதவேல் கிளிமஞ்சரோ மலையில் ஏறிச் சாதனை புரிந்திருக்கிறார்.

இளவயதில் திடகாத்திரமாக உள்ளவர்களுக்கே மலையேறும் போது இதய, நுரையீரல் தொடர்பான சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடும்.

முன்னாள் ரெனிஸ் வீராங்கனை மார்ட்டினா நவ்ரத்திலோவா 2010 இல் கிளிமஞ்சரோ சிகரத்தில் ஏறமுனைந்து, 4500 மீற்றர் (14800 அடி) ஏறியபின் நுரையீரலில் நீர்

சேர்ந்தமையால் அவதியுற்று, மலையேற்றத்தைக் கைவிடவேண்டியவந்தது.

ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் அதி உயரமான மலைச்சிகரத்தில் 5685 மீற்றர் (18650 அடி) உயரத்திலுள்ள Gilman's Point எனுமிடத்தினை அடைந்து கிளிமஞ்சரோவை வெற்றிகொண்டார் குமார் புனிதவேல்.

தனது 67 வது அகவையிலிருக்கும் அவர் 2013 ஜூன் மாதம் நிகழ்த்திய இந்தச் சாதனை மூலம் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக்காக 15,000 டாலருக்கும் மேலாக நிதிசேகரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்.

சங்கங்களும் அமைப்புகளும் ஆளணி, ஆதரவு அணி வளத்தோடு நன்கொடைக்கென நிதி சேகரித்தாலே 40,000 டாலரைத் தாண்டுவது கடினம். தனி மனிதராக குமார் புனிதவேல் அந்தத் தொகையைச் சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்த இருவரும் தமக்கு வயது போய்விட்டது என்று ஓய்ந்துவிடவில்லை. மாற்றுத்திறனாளியான லோகி மரியதாசனும் சரி, பல்வேறு மருந்துகளைத் தவறாது அருந்த வேண்டிய உடல் நிலையோடுள்ள குமார் புனிதவேலும் சரி சமூக அக்கறைக்கும் சாதனைகளுக்கும் வயது, மாற்றுத் திறனாளியாக இருப்பது, உடல் நிலைமை என்பனவேல்லாமே தடையாய் இருப்பதில்லை என்பதைச் செயலில் காட்டியிருக்கின்றனர்.

அதே வேளை தங்கள் இந்தச் செயற்கரிய செயல்கள் மூலம் சமூகத்திற்கு முன்னுதாரணமாகவும் இருக்கின்றனர்.

இப்போதையை இளைஞர்களும் மூத்த குடிமக்களாகும்போது சமூகத்திற்குப் பயன்தரக்கூடிய வகையில் என்ன செய்யலாம் என்று திட்டமிட இவர்கள் இருவரும் தூண்டுகோலாக இருக்கின்றனர் என்பது மிகையல்ல.●

கதிர் துரைசிங்கம்

கற்றது - அறிந்தது - கற்றறிந்தது

தமிழ் - (Tamil)

கற்றது: ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது.
அறிந்தது: இலங்கையில் ஐம்பது வயது வரை வளையாமல் வீட்டில் இருந்தவர்கள் இங்கு வந்து தொழிற்சாலைகளில் வளைந்து வளைந்து தொழில் புரிகிறார்கள்.
கற்றறிந்தது: வளைந்து கொடுத்தால் நிமிர்ந்து நிற்கலாம்.

கற்றது: இராமனைக் கண்ட சீதை, பகலவனைக் (சூரியன்) கண்ட பனிபோல் உருகினாள்.

அறிந்தது: பனி பகலவனைக் (சூரியன்) கண்டாலும் கணக்கில் எடுப்பதில்லை. பனி உருகப் பகலவன் தேவை என்றும் இல்லை.

கற்றறிந்தது: பருவம் வர தானாக உருகும்.

கற்றது: நிலப்பரப்பு ஐந்து வகை நிலங்களாக அழைக்கப்படுகிறது. அவை மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை.

அறிந்தது: ஆறாம் வகை, பனி: பனியும் பனிசார்ந்த நிலமும். 'நுணுவிற' பிரதேசம்.

சமயம் - (Religion)

கற்றது: கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்.

அறிந்தது: எல்லா ஊர்களிலும் கோயில்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. கோயில் இருக்கின்ற ஊர்களில் குடியும் நிறைய இருக்கு. குடி நீரும் நிறைய இருக்கு.

ஆங்கிலம் - (English)

கற்றது: இலங்கையில் இல்லாத Daffodils என்ற பூச்செடிகள் பற்றிய William Wordsworth இன் கவிதை. Daffodils பூக்களைக் காணாமலும், என்ன என்று அறியாமலும் அதன் அழகையும் அசைவையும் இரசித்து அது பற்றி வருணிக்க வேண்டும்.

அறிந்தது: ஆஸ்திரேலியாவிற்கு ஆசிரியரும் கனடாவிற்கு நானும் புலம் பெயர்ந்த படியால் Daffodils என்ன என்று கண்டு அறியும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆனால் அதன் அழகையும் அசைவையும் இரசிக்க எங்கள் அவசரம் இடம் அளிப்பதில்லை.

கற்றது: ஆங்கில ஆசிரியர் ஆங்கிலத்தில் கேட்ட கேள்விக்கு எனது பதில் "I don't know nothing." அதற்கு ஆசிரியர் double negative makes a positive, உனது கூற்றின்படி உனக்குத் தெரியும் என்பதுதான் அர்த்தம். "I don't know anything" என்று சொல்வதுதான் சரி.

அறிந்தது: மூன்றாம் வகுப்பு படிக்கும் எனது பேத்தி தனக்குத் தெரியாத எல்லாவற்றிற்கும் "I don't know nothing" என்றுதான் சொல்கிறார். உது பிழை பிள்ளை, "I don't know anything" என்று சொல்ல வேண்டும் என்றேன். அதற்கு அவர் "You don't know nothing" என்று சொல்கிறார்.

கற்றது: Angry என்றால் கோபம், Mad என்றால் விசர்.
அறிந்தது: Mad என்றால் கோபம், Crazy என்றால் விசர்.
கற்றறிந்தது: கோபம் வர விசர் வரும்.

கணிதம், கணிதவியல் - (Mathematics - Maths)

கற்றது: இந்தக் கணிதம் (Maths) இல்லாமல், எண் கணிதம் (Arithmetic) மட்டும் கற்று பெரிய நிலைக்கு வரலாம்.

அறிந்தது: பன்மையில் கற்ற ஆய்வாள இங்கு ஒருமையாகி ஆய்வா என்கிறார்கள். இது இன்றி அணுவும் அசையாது. மேற்கு உலகில் கணிதமும் கணினியும் இன்றி பணி எதுவும் இல்லை.

புவியியல் - (Geography)

கற்றது: புவிப்பரப்பு ஐந்து கண்டங்களைக் கொண்டது.
அறிந்தது: பேரப்பிள்ளைகள் ஏழு கண்டங்கள் என்கிறார்கள்.
கற்றறிந்தது: இங்கு பிள்ளைகளையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் வளர்த்து ஆளாக்க இருக்கும் கண்டங்கள் கணக்கிலடங்கா.

பௌதிகவியல் - (Physics)

கற்றது: எதிர் முனைகள் கவரும் (Opposite poles attract), ஒத்த முனைகள் எதிர்க்கும் (Same poles repel) உதாரணம் ஆண்-பெண்.

அறிந்தது: ஒத்த முனைகளும் கவரும். ஓர் இனச்சேர்க்கைக்கு (same poles) அரச அங்கீகாரமும் சலுகைகளும் கிடைக்கும்.
கற்றறிந்தது: எதிர் முனைகள் (opposite poles) பல கவரப்பட்டு சில காலத்தில் 'ஒட்டாதாயின் வெட்டென மற' என்று வெவ்வேறு (separate) முனைகளாகி விடுகிறார்கள்.

இரசாயனவியல் - (Chemistry)

கற்றது: பொருட்களின் உட்கூறுகளின் அமைப்பு முறை, அவை பல்வேறு நிலைகளில் அல்லது ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும் போது அடையும் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றை ஆராயும் அறிவியல். இது ஒரு சட்டப்பொருள் சங்கதி என்று கற்றேன்.
அறிந்தது: மனித இனத்திற்கு இந்த இரசாயனவியல் முக்கியம் என அறிந்தேன்.

கற்றறிந்தது: Chemistry ஒத்துப்போகாவிட்டால் Dating இல்லை, காதல் இல்லை, கலியாணம் இல்லை, ஏன்!

இல்லற வாழ்க்கையே இல்லை.

தாவரவியல் - (Botany)

கற்றது: வாழை மரத்தில் (Banana tree) இருந்து சமையல் செய்யக் காயாகக் கிடைப்பது வாழைக்காய், சாப்பிடக் கனியாகக் கிடைப்பது வாழைப்பழம். இரண்டையும் Plantain என்று.

அறிந்தது: வாழைக்காய் - Plantain என்றும், வாழைப்பழம் - Banana என்றும்.

கற்றது: மரவள்ளி - Tapioca என்று.

அறிந்தது: மரவள்ளி - Cassava என்று. ஆனால் மரவள்ளிக் கிழங்கின் மாவிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் சவ்வரிசி, சேமியா முதலியவற்றை - Tapioca என்று சொல்கிறார்கள்.

கற்றது: கத்தரிக்காய் - Brinjal என்றும், வெண்டைக்காய் - Ladies finger என்றும்.

அறிந்தது: கத்தரிக்காய் - Eggplant அல்லது Aubergine என்றும், வெண்டைக்காய் - Okra என்றும்.

கற்றறிந்தது: சாதிக்கு முக்கியத்துவம் அங்கு, இனத்திற்கு முக்கியத்துவம் இங்கு.

விலங்கியல் - (Zoology)

Reflex action (தெறிவினை) - திடீர் தன்னிச்சையான செய்கை.

உதாரணம் #1

கற்றது: பெண்களுக்கு மாற்பகங்களை மறைக்க உதவும் சேலை மாற்பை விட்டு சற்று விலக, அந்த விலகும் செய்தி முண்ணானிற்கு (Spinal cord) மட்டும் சென்று உடனே பிரதிவினை (reaction) பெண்ணின் கைக்குக் கிடைத்து சேலை சரி செய்யப்படுகிறது. மூளைக்குச் செல்லாமலே இப் பிரதிவினை குறு சுற்றாக (short circuit) நடைபெறுகிறது. **அறிந்தது:** இங்கு சேலை மாற்பை விட்டு மட்டுமல்ல மாதரை விட்டே விலகி வருகிறது. சேலை அணிந்திருப்பவர்களுக்குச் சேலை மாற்பை விட்டு விலகும் செய்தி முண்ணானிற்கு (Spinal cord) மட்டுமன்றி மூளைக்கும் (Brain) சென்று எங்குமே பிரதிவினை (reaction) கிடைக்காமல் செயல் இழந்து நிற்கிறது.

உதாரணம் #2

கற்றது: மோட்டார் வண்டி ஓட்டும் போது Accelerator இல் இருந்து வலது கால் Brake இற்கு போக, Gear மாற்ற வேண்டும் என்ற செய்தி முண்ணானிற்கு (Spinal cord) சென்று பிரதிவினை (reaction) கிடைக்க, இடது கால் Clutch இற்கு போகிறது.

அறிந்தது: இடது கால் Clutch இற்கு போவதைப் பார்க்க அல்லது உணர, Clutch இருக்க வேண்டுமே!

கற்றறிந்தது: மோட்டார் வண்டி ஓட்டத்தை ஒரு கால் ஒருகை பார்க்கும்.●

கனடியத் தேர்தல்களில் தமிழர்கள் தீவிரம்

கனடாவில் இந்நாண்டிலும் அடுத்தாண்டிலுமாகப் பல தேர்தல்கள் நடைபெறுவன. இவ்வருட அக்டோபரில் ரொறன்ரோ, மார்க்கம், மிசிசாகா, பிராண்டன், டூர்ஹாம் உட்பட்ட ஒன்றாயோ உள்ளூராட்சிச் சபைகளுக்கான தேர்தலுடன், பாடசாலைச் சபைகளின் உறுப்பினர்களுக்கான (trustees) தேர்தலும் நடைபெறுவன. அதற்கு முன்னர், அநேகமாக - இவ்வருட வசந்த காலத்தில் அல்லது கோடை காலத்தில் ஒன்றாயோ மாகாண சபைக்கான தேர்தல் நடைபெறலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மூன்று பிரதான அரசியல் கட்சிகளும் தேர்தல் வேலைகளை ஆரம்பித்திருப்பது இதனையே காட்டுகின்றது. கனடிய மத்திய அரசுக்கான தேர்தல் அடுத்த வருடத்தில் நடைபெறும். இந்த மூன்று தேர்தல்களிலும் போட்டியிடுவதில் பல தமிழர்கள் தீவிரம் காட்டி வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கனடிய மத்திய அரசுக்கான தேர்தலில் வெவ்வேறு கட்சிகளின் சார்பில் ஸ்காபரோவிலுள்ள தொகுதிகளில் நான்கில் போட்டியிடுவதில் ஐந்த தமிழர் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். ஒன்றாயோ மாகாண சபைத் தேர்தலில் ஒரு தமிழர் மட்டும் இதுவரை அபேட்சகராவதற்குத் தெரிவாகியுள்ளார். ஆனால் நகர சபைகளுக்கும், கல்விச் சபைகளுக்கும் போட்டியிடுவதில் பெருந்தொகையானோர் விருப்பம் கொண்டுள்ளனர். "சுமார் நாற்பது வரையான தமிழர்கள் இத்தேர்தல்களில் போட்டியிடும் வாய்ப்பிருக்கின்றது" என்று கனடிய அரசியலில் நீண்ட காலம் பார்வையாளராகவிருக்கும் மூத்த பிரஜை ஒருவர் தெரிவித்தார். "சிலர் என்னென்று தெரியாமலே களத்தில் குதிப்பதுபோலத் தெரிகின்றது. அபேட்சகர் கட்டுப்பணம் சிறுதொகையாக இருப்பதும் இதற்கொரு காரணமாக இருக்கலாம். அதற்காக, கனடிய ஜனநாயக சுதந்திரத்தை மதிப்பிழக்கச் செய்யும் வகையில் தமிழர்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் அமையக்கூடாது" என்பது பல முத்தோரின் அபிப்பிராயமாகவுள்ளது.

ஸ்காபரோவில் மகளிர் தின நிகழ்வு மார்ச் முதலாம் திகதி

கனடிய தமிழ் மகளிர் அமைப்பு நடத்தும் மகளிர் தினத்தையொட்டிய முழுநாள் நிகழ்வு மார்ச் மாதம் முதலாம் திகதி ஸ்காபரோவில் கென்டடி வீதி & 401 சந்திப்புக்கு அருகிலுள்ள டெல்டா ஹோட்டலில் நடைபெற்றவுள்ளது. தாயகத்தில் பெண்கள் மீது நடத்தப்படும் வன்செயல்கள், போாரின்போது காணாமற்போனவர்களது குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களின் துன்பியல் வாழ்வு ஆகியவற்றை ஜெனிவா மாநாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லும் வகையில் நிகழ்ச்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

லலிதா புருடி

முதுதம்பதிகளின் சவால்கள்

“நான் அமுதம் கதைக்கிறேன். இப்ப எனக்கு எண்பத்திநாலு வயசாப் போச்சு பாருங்கோ. நானும் இவரும் எங்கட மகளோடதான் இருந்தனாங்க. ரெண்டு வருஷத்துக்கு முந்தி தலைச்சுத்து வந்து நான் கீழே விழுத் தொடங்கினபடியால், பிள்ளையள் என்னை இந்த கவர்ன்மன்ட் நர்சிங்ஹோமில் சேர்த்திட்டினம். இங்க என்னை வடிவாய் பார்க்கினம். முதலில் இந்த உப்புச் சப்பில்லாத சாப்பாட்டோட இங்க இருக்க எனக்கு விருப்பம் இல்லாமத்தான் இருந்தது. எனக்கு இங்கிலிஷ் தெரிஞ்சபடியால், வீட்டில் கரைச்சல் குடுக்காமல் இங்க இருக்கிறது இப்ப எனக்குத் திருப்தியாய் இருக்குது. தாறதைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, சக்கரவண்டியில் என்ரை பாட்டில் சுத்தித்திரிவன். அவையள் வைக்கிற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து விளையாடுவன். இப்ப இங்க இங்கிலிஷ் தெரியாத ராணி புதுசா வந்திருக்கிறா. அவளுக்கு நான்தான் இப்ப உதவி. அது எனக்கு சந்தோஷமாய் இருக்குது. இவர் என்னைப் பார்க்க அடிக்கடி வருவார். அவருக்கு தனிய இங்க வாறது கஷ்டமாயிருக்கு. ரெண்டு மகன்மாரும் இடைக்கிடை வருவினம். இருந்திட்டு நான் வீட்டை போய் அடுத்தநாள் திரும்பி வருவன், இப்படி போகுது என்ரை காலம்.”

“என்ரை பேர் முத்தையா. நான் முந்தி ஊரில் என்ஜினியராய் வசதியாய் இருந்தனான். இப்ப எனக்கு எண்பத்தியாறு வயது. தள்ளாமையோட மறதியும் வந்திட்டுது. எண்டாலும் என்ரை அலுவலை நானே பார்க்கிறபடியால் மகளோடதான் இருக்கிறேன். என்ரை பெண்சாதி அமுதம்தான் பாவம். அவளுக்கு ஏலாமல் வந்து நர்சிங்ஹோமில் இருக்க வேண்டி வந்திட்டுது. அவவை ரெண்டு நாளைக்கு ஒருக்கால் எண்டாலும் போய் பார்க்க எனக்கு வலு விருப்பம். இந்த வாற போற போக்குவரத்து இப்ப எனக்கு பெரிய பிரச்சனையாய் இருக்கு. என்னைப்போல அவதிப்படுகிறவருக்கு போக்குவரத்து உதவி கட்டாயம் தேவை. எங்கட முதுதமிழர் மன்றம் எங்களை ஏத்தி இறக்க ஒழுங்கு செய்தால் நாங்கள் காச குடுப்பம்தானே. நான் மிஸிஸாகாவில் wheeltrans வண்டியில் ஏறி, ஒரு இடத்தில் இறங்கி காத்திருந்தால்தான் ரொறன்ரோ wheeltrans வந்து என்னை அமுதத்தின் நர்சிங்ஹோமிற்கு கொண்டு போகும். கன நேரம் காத்திருந்து நான் களைச்சுப் போவன். எங்கட முதுதமிழ்ச் சங்கம் இந்தப் போக்குவரத்துப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வழி செய்ய வேணும். என்ன செய்யிறது, அமுதமும் நானும் நல்ல சந்தோஷமாய் இருந்தும், இப்படி பிரிஞ்ச வாழ வேண்டி வந்திட்டுது.”

அந்த பிறந்தநாள் விருந்தின்போது முத்தையாவும் அமுதமும் ஆசையாக அளவளாவிக்க கொண்டிருந்ததை வந்திருந்த உறவினர்கள் யாவரும் ரசித்து மகிழ்ந்தனர்.

அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சையாய், இப்படிப் பிரிந்திருக்கும் முதுதம்பதியினருக்கு ஒன்றாயிருக்க விருப்பம்!

ஒரே வீட்டில் இருக்கும் தம்பதிகளுக்குள் அடிபிடி சண்டை! தம்பதிகள் ஒருவரையொருவர் அன்புடன் நேசித்து, மற்றவரை உள்ளபடியே ஏற்று வாழாமல் முதியவர்களான பின்னும், சதா ஒருவரையொருவர் குறை சொல்லிக் கோபித்து, முரண்படுவது எமது சமூகத்தில் சர்வ சகஜம். கடைசிவரை கணவனும் மனைவியும் ஒருவரையொருவர் தமது விருப்பத்திற்கேற்றபடி மாற்றுவதற்குப் படாதபாடுபடுவர். உன்னால் மற்றவரை மாற்ற முடியாது. ஒரே ஒருவரைத்தான் உன்னால் மாற்ற முடியும் - அந்த நபர் நீதான்! இந்த உண்மையை நன்குணர்ந்து வாழ்ந்தால் முதுமையிலும் மகிழ்ச்சிகரமான தாம்பத்யம் சித்திக்கும்.

முதியவர்களின் ஆயுள் விகிதம் கூடக்கூட அவர்களின் பிரச்சனைகளும் வெவ்வேறு புதுப்புது விதங்களில் உருவெடுக்கின்றன. தற்போதைய முதுதம்பதிகள் இந்தச் சவால்களைச் சமாளிப்பது எப்படி, வருமுன் தடுப்பது எப்படி என்பதைச் சற்று அலகுவோமா?

முதியவர்களின் உடல், உள்ளம், ஆன்மீக ஆரோக்கியம் மூன்றும் சரிநிகர் சமானமாகப் போஷிக்கப்படுவது அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு அத்தியாவசியம். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இலவச வைத்தியப் பராமரிப்பு இலவச மருந்துகளால் உடல் ஆரோக்கியம் நன்கு பேணப்படுகிறது. ஆனால் மனஆரோக்கியம், ஆன்மீக ஆரோக்கியம் இரண்டும் மிகக் குறைவாகவே கவனிக்கப்படுகின்றன. மனக்கவலை, மன அழுத்தம், மனோவியாதிகளைக் குணப்படுத்தும் உளவளத்துணை வைத்திய முறையை, பேசுவதனால் குணப்படும் பேச்சு வைத்தியத்தைப் பற்றி பல முதிய தமிழருக்கு இப்போதும் ஒன்றுமே தெரியாது.

இளம் வயதின் உளவளத்துணையின் நன்மையைப் பற்றி அறிந்திருந்தாலும், குடும்பப் பிரச்சனையை வெளிப்படுத்திப் பேசுவதனால், கதை பகிரங்கமாகி யாவருக்கும் தெரிந்துவிடும் என்ற பயம் அவர்களைத் தடுக்கின்றது. ரகசியம் பேணும் வைத்தியர்கள் போலவே, உளவளத்துணையாளரும் உங்கள் பிரச்சனைகளைக் கேட்டு உங்களுக்கு உதவும் நம்பிக்கைக்கு உகந்தவர்கள். சமீபத்தில் ஒரு தமிழ் மூதாட்டி மாடியிலிருந்து குதித்து தற்கொலை செய்தது எவ்வளவு துக்கத்தைத் தருகின்றது. உளவளத்துணையாளரிடம் போகாவிடினும், பிரச்சனையை ஒரு நண்பருடனோ, உறவினருடனோ பகிர்ந்து மனந்திறந்து கதைப்பது பிரச்சனைத் தீர்விற்கு வழிவகுக்கும்

என்பதைத் தமிழ்ச் சமூகம் உணர வேண்டும். கூடிய அளவில் தமிழ் மாணவ மாணவிகள் சர்வகலாசாலையில் உளவளத் - துணையாளர் பட்டம் பெற்று செயலாற்றினால், ஒவ்வொரு அரசு வைத்தியசாலையிலும் தமிழில் உளவளத்துணை பெறும் வாய்ப்பு எம் சமூகத்தினருக்கு ஏற்படும்.

குழலில் உள்ளவர்களுடன் நேரடி உறவாடல் தொடர்பாடல் முதியவர்களின் ஆரோக்கியத்திற்கு அத்தியாவசியம். இலவச Skype தொலைபேசிச் சேவை உலகத்தைச் சுருக்கி தொடர்பாடலை இலகுவாக்கினாலும் சரி, எவ்வளவு தொலைக்காட்சி பார்த்தாலும், வாசித்தாலும், தொலைபேசியில் பேசினாலும், வானொலி கேட்டாலும், நேரடியான தொடர்பாடல் முதியவர்களுக்கு மிக முக்கியம். ஆகவே முதியவர்கள் போக்குவரத்தை சுலபமாக்குதலைக் கட்டாயம் முதுதமிழர் மன்றங்கள் செயற்படுத்த வேண்டும். இந்த மன்றங்களில் ஓவியப் பயிற்சி, எழுத்துப் பயிற்சிப் பட்டறை, கணினிப் பயிற்சி, யோகா போன்றவற்றைக் கற்பிக்கலாம்.

புலம்பெயர் தமிழர் வசிக்கும் நாடுகளிலுள்ள இந்து ஆலயங்கள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், முகம்மதிய மசூதிகளில் பக்தர்களுக்கு, பிராணாயாமம், தியானம், யோகம் கற்பிக்க நிர்வாகம் கட்டாயம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என நாம் வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டும். வெள்ளிக்கிழமை ஆலயம், மசூதி செல்வது ஞாயிறு தேவாலயம் போகும்போது இவற்றைக் கற்பிப்பது பக்தர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாயிருக்கும்.

தாயகத்தில் பெற்றோரை பிள்ளைகள் மதித்துக் கணம் பண்ணி வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் புலம்பெயர் வாழ்வில் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்குப் பயந்து வாழ வேண்டியிருக்கிறது. முதிய தம்பதிகளுக்கிடையே உருவெடுக்கும் ஒரு முக்கிய பிரச்சனையைப் பற்றி ஒருவரும் அதிகம் பேசுவதில்லை. பெண்களுக்கு மாதவிடாய் நின்று Menopause ஏற்படுவதுபோல வயதான ஆண்களுக்கும் Andropause மாற்றம் ஏற்படும்போது, அவர்களுக்கு Impotence எனும் இயலாமை வருகிறது, எனது கட்டுரைகளை வாசிக்கும் பெண்கள் சிலர் தொலைபேசியில் என்னுடன் பேசும்போது, தம் கணவர்தான் தம்முடன் சதா கோபித்துக் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி அங்கலாய்ப்பர். நான் அவர்களிடம், “உங்கள் கணவருக்கு இந்த இயலாமை வந்துவிட்டதா” என்று கேட்டதும், “ஓம் கண்டியளோ” எனப் பதிலளிப்பர். எந்த ஆணுக்கும் தனது இயலாமையைப் பகிரங்கப்படுத்த விருப்பமில்லை. அதைப் பற்றி வைத்தியருக்கோ குடும்பத்தவருக்கோ ஒன்றும் சொல்லாமல், தமது நிலையை மூடி மறைத்து மனதுக்குள் வெதுப்பி துன்புறுவார்கள்.

இந்த இயலாமையைக் குணப்படுத்தப் பல மருந்துகள் இருக்கின்றன. இதை உருவாக்கும் பல காரணிகளும் இருக்கின்றன. உறவுப் பிரச்சனை, புகைத்தல், மனக்கவலை மன அழுத்தம் (Stress, Depression, Psychiatric illness) போன்ற மனோவியாதி மருந்துகளின் பக்கவிளைவுகள், நீரிழிவு நோய், உடற்கொழுப்பு (Cholesterol) உடல் பருமன் போன்ற பல காரணிகள் இந்த இயலாமையை உருவாக்குகின்றன. இந்த ஆண்மைக் குறைவு இயலாமையைப் பற்றி நான் Sieccan – Sexual information + Education council of Canada Tel: 416-46605304 – நிறுவனத்திடம் தகவல் கோரியபோது, அவர்கள் www.bestco.info – Board of examiners in sex therapy + counseling in Ontario என்ற இணைய தளத்தைப் பார்வையிடும்படி சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த உதவி தேவையானவர்கள்

தமக்கு உதவும் உளவளத்துணையாளர், அல்லது உறவினர், நண்பர் உதவியுடன் இந்த இணையத் தளத்தைப் பார்வையிட்டு, தாம் வசிக்கும் பகுதியிலிருக்கும் OHIP வைத்தியரை அணுகி இலவச சிகிச்சை/ஆலோசனை பெற முயற்சிக்கலாம்.

நவீன விஞ்ஞானத்தின் உதவியுடன், மூலக்கூறு மரபியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள், புழுக்கள் பூச்சிகள் எலிகளின் உணவைக் குறைப்பதன் மூலம் அவற்றின் ஆயுளைக் கூட்டலாம், அவை முதுமை அடையும் வேகத்தைக் குறைக்கலாம் என அண்மையில் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். ஒரு ஆராய்ச்சியில், எலியின் மூளைக்குள் புரத மூலக்கூறு ஒன்றைச் செலுத்தி அதன் உடல் வெப்பநிலையைக் குறைப்பதால், எலியின் ஆயுளை 20 விகிதம் கூட்டலாம் என்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகில் பல மக்கள் பூசிக்க போதிய உணவில்லாது வாடும்போது, இத்தகைய முதியவர்களின் ஆயுளை நீடிப்பதற்கான ஆராய்ச்சிகளில் இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படுவது அவசியமானதா என்ற பல கண்டனங்கள் எழுந்தாலும், முதியோர் வயதாகும் வேகத்தையும், உடல் பருமனையும் கட்டுப்படுத்தி, அவர்களின் ஆரோக்கியத்தையும் இளமையையும் நீடிக்கச் செய்யப்போகும் புதிய உத்திமுறைகள் சீக்கிரம் அறிமுகப்படுத்தப்படலாம்.

வாழ்வில் எமது திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் attitude எனப்படும் எமது மனப்பாங்கு, மனநோக்கில் தான் தங்கியிருக்கின்றது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. இறைவன் எனக்குத் தந்திருக்கும் உருவம், குடும்பம், வாழ்க்கைத்தரம் இதுதான் என அவற்றை ஏற்று, அந்த அஸ்திவாரத்தின் மேல் விடாமுயற்சியால் எமது முன்னேற்றத்தை நாம் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். படாதபாடுபட்டு பிள்ளைகளை வளர்த்து, எம் கடமைகளை முடித்துவிட்டு, நாம் விரும்பிய மாதிரி வாழ எமக்குச் சந்தர்ப்பம் தருவது முதுமைப் பருவம். இந்த முதுமையில் எவ்வாறு இன்பமாக வாழலாம் என்பதை முதல் திட்டமிட்டு முது தம்பதிகள் செயல்பட்டால் சந்தோஷத்துடன் திருப்தியாக வாழலாம்.

பேரப்பிள்ளைகள் பராமரிப்பு, அரசமான்ய குடும்ப நலப் பணத்தை இரண்டாகப் பிரித்து கூடுதலாக எடுப்பதற்காக, ஒற்றுமையான முதுதம்பதிகள் பிரிந்து வெவ்வேறு விலாசங்களில் வாழ்வது எம் சமுதாயத்தில் நடைபெறுகிறது. பேரப்பிள்ளைகள் வளர்ந்ததும் தாத்தா பாட்டிமார்களை நிலவறைக்குள் தள்ளிவிட்டு, அவர்கள் இருந்த அறை பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கொடுமையும் நடக்கிறது. இவ்வாறு அவதிப்படும் முதுதமிழர் வாழ போதிய காப்பகங்கள் எமக்குக் கட்டாயம் தேவை என்பதை நாம் அரசுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். எமது வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு எம்மை அரசாள்பவர்களிடம் நாம் கேட்டால்தான் எமது தேவைகள் எமக்குக் கிடைக்கும்.

பிரபஞ்சத்தில் காரணமின்றி எதுவும் நடப்பதில்லை. எதையோ செய்வதற்காக, ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகவே நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறக்கிறோம். நாம் செய்ய வந்திருப்பதை நிறைவேற்றுவதற்கு உகந்த சூழ்நிலை எமது வாழ்க்கையில் வந்து அமைகின்றது. எத்தனையோ உலக மேதாவிகள் தம் முதுமையில் தான் மிகவும் சிறப்பாகச் செயலாற்றி பல உன்னதங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். எமது சூழலை மேம்படுத்த நான் என்ன செய்யலாம் என்ற நல்லெண்ணத்துடன், எமது பங்களிப்பை ஆர்வத்துடன் செய்ய ஆரம்பிப்போமா?●

சிவ. ஞானநாயகன்

கிரகணம் - ஒரு விஞ்ஞான விளக்கம்

கடந்த ஆண்டு மலரில் தமிழர்களால் எந்தவித சமயத் தொடர்புகளும் இன்றி கொண்டாடப்படும் தமிழர்களது இரண்டு கொண்டாட்டங்கள் பற்றிப் பார்த்தோம். அவை தை முதலாம் திகதி கொண்டாடப்படும் நன்றி நவிலும் நாளான தைப்பொங்கலும், சித்திரை முதலாம் திகதி கொண்டாடப்படும் தமிழர் வருடப்பிறப்புமாகும். இவ்விரண்டிற்கும் உரிய விஞ்ஞான விளக்கங்களை அதில் விபரித்திருந்தோம்.

இந்த இதழில் தமிழர்களது வாழ்வில் வரும் இன்னொரு வானசாத்திரம் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வான கிரகணங்கள் (Eclipse) பற்றி ஆராய்வேம்.

எம்முன்னோர் பாமர மக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய வகையில் இராகு, கேது என்றும் பாம்புகள் சூரியனை விழுங்கும்போது சூரிய கிரகணமும், சந்திரனை விழுங்கும்போது சந்திர கிரகணமும் வருவதாகவும் பின்னர் அப்பாம்புகள் அவற்றைக் கக்கி விடுவதாகவும் கூறினர். இதை இப்போது தங்களைத் தாங்களே பகுத்தறிவாளர்கள் என்று அழைப்போர் சூரியன், சந்திரன், பூமி ஆகியவை நேர்க்கோட்டில் வருவதாலேயே சூரியகிரகணமும், சூரியன், பூமி, சந்திரன் ஆகியவை நேர்க்கோட்டில் வருவதாலேயே சந்திரகிரகணமும் வருகின்றன என விஞ்ஞானிகள் விளக்கமளித்துள்ளார்கள். எனவே எம்முதாதையர் கூறியது 'சோதிடப் புரட்டு' என்கிறார்கள்.

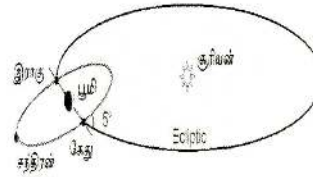
இது பற்றி ஆய்வு செய்ய முதலில் கிரகணங்கள் எவ்வாறு வருகின்றன எனப் பார்ப்போம். இவ் வானசாத்திர நிகழ்வை விளக்க நாங்கள் சில கலைச் சொற்கள் பற்றி அறிய வேண்டும். தளம் (plane): இது ஒரு தட்டையான மேற்பரப்பு. இது இரண்டு பரிமாணங்களைக் கொண்டது (two dimensional surface).

கோடு (Line): சாதாரணமாக இரண்டு தளங்கள் ஒரு கோட்டில் சந்திக்கும். நீங்கள் இருக்கும் அறையின் மூலையைப் பாருங்கள். ஒரு பக்கச்சுவர் ஒரு தளத்தைக் குறிக்கும். மற்றப் பக்கச் சுவர் இன்னொரு தளத்தைக் குறிக்கும். இவ்விரு சுவர்களும் (தளங்களும்) சந்திக்கும் மூலை ஒரு கோடு ஆகும். பூமி சூரியனை சுற்றும்பாதை (Ecliptic): இது பூமி சூரியனைச் சுற்றிவரும் நீள்வட்டமான பாதை. இதனுடாக செல்லும் தளத்தை 'பூமியின் பாதைத் தளம்' (Planet at the Ecliptic) என அழைப்போம். பூமி இப்பாதையில் ஒருமுறை சூரியனை சுற்றிவர 365 நாட்கள் எடுக்கின்றன.

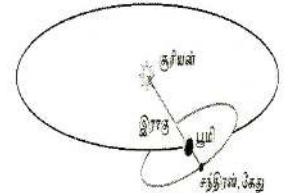
சந்திரன் பூமியைச் சுற்றும் பாதை (Moon's orbit): இது சந்திரன் பூமியைச் சுற்றிவரும் பாதை. இதனுடாகச் செல்லும் தளத்தை 'சந்திரனின் பாதைத் தளம்' (Planet at the moon's orbit) என அழைப்போம். சந்திரன் இப்பாதையில் ஒருமுறை பூமியைச் சுற்றிவர 27^{1/2} நாட்கள் எடுக்கின்றன.

சந்திரனுக்கு சுய ஒளி இல்லை. சந்திரனில் சூரிய ஒளி பட்டுத் தெறிப்பதாலேயே பூமியில் இருப்பவர்களுக்கு சந்திரனில் வெளிச்சம் தெரிகிறது. சந்திரனின் ஒரே பக்கமே எப்பவும் பூமியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். சூரியனுக்கும் பூமிக்குமிடையில் சந்திரன் நிற்கும்போது பூமியில் உள்ளவர்களுக்கு தெரியும் சந்திரனின் பக்கத்தில் சூரியவொளி விழாதபடியால் (இருட்டாக இருக்கும்) அன்று 'அமாவாசை' (New moon) என்கிறோம். அதாவது சூரியன், சந்திரன், பூமி நேராக வரும்போது பூமியில் உள்ளவர்களுக்கு அன்று அமாவாசையாக இருக்கும். சூரிய கிரகணமும் அமாவாசை அன்றுதான் வரும். ஆனால் எல்லா அமாவாசையிலும் சூரிய கிரகணம் வருவது இல்லை.

பூரணை

பூரணையும் சந்திர கிரகணமும்

இதேபோல் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் இடையில் பூமி நிற்கும்போது பூமியில் உள்ளவர்களுக்கு தெரியும் சந்திரனின் பக்கத்தில் சூரிய ஒளி விழுவதால் (வெளிச்சமாக இருக்கும்) அன்று பூரணை (Full moon) என்கிறோம். அதாவது சூரியன், பூமி, சந்திரன் நேராக இருக்கும்போது பூமியில் உள்ளவர்களுக்கு அன்று பூரணையாக இருக்கும். சந்திரகிரகணமும் பூரணையில்தான் வரும். ஆனால் எல்லா பூரணையிலும் சந்திரகிரகணம் வருவது இல்லை.

சூரியன், சந்திரன், பூமி ஒவ்வொரு அமாவாசையிலும், சூரியன், பூமி, சந்திரன் ஒவ்வொரு பூரணையிலும் நேராக வந்தாலும் ஏன் ஒவ்வொரு அமாவாசையில் சூரியகிரகணமும் ஒவ்வொரு பூரணையிலும் சந்திரகிரகணமும் வருவது இல்லை?

இதற்குரிய பதிலை நீங்கள் அறிந்தால் எம்முதாதையரின் விஞ்ஞான அறிவை எண்ணி மெய்சிலிர்ப்பீர்கள். இதற்குரிய விஞ்ஞான காரணத்தைப் பார்ப்போம். பூமியின் பாதைத் தளமும், சந்திரனின் பாதைத் தளமும் ஒன்றையொன்று 5 பாகையில் வெட்டுகின்றன. இதனாலேயே சூரியன், சந்திரன், பூமி நேராக வந்து அமாவாசையாக இருந்தாலும், இவை மூன்றும் 'பூமியின் பாதைத் தளத்தில்' நேர்க்கோட்டில் இல்லாவிட்டால் அன்று சூரிய கிரகணம் தோன்றாது.

இதேபோல்தான் சூரியன், பூமி, சந்திரன் நேராக வந்து பூரணையாக இருந்தாலும், இவை மூன்றும் 'பூமியின் பாதைத் தளத்தில்' நேர்கோட்டில் இல்லாவிட்டால் அன்று சந்திர கிரகணம் தோன்றாது.

கிரகணங்கள் தோன்றுவதற்கு சூரியன், சந்திரன், பூமி என்பன நேராக வருவதுமட்டும் அல்ல இவை மூன்றும் 'பூமியின் பாதைத் தளத்தில்' ஒரு நேர்கோட்டில் வரவேண்டும். இது எப்போது சாத்தியமாகும்?

'பூமியின் பாதைத் தளமும்' 'சந்திரனின் பாதைத் தளமும்' ஒன்றை ஒன்று ஒரு நேர்கோட்டில் வெட்டும். என்ன? நீங்கள் இருக்கும் அறையின் மூலையை திரும்பவும் பார்க்கிறீர்களா? ஓம். அந்த இரண்டு தளங்களும் (சுவர்களும் வெட்டுவது 90 பாகையில். இந்த இரண்டு தளங்களும் வெட்டுவது 5 பாகையில். இது எவ்வாறு இருந்தாலும் பரவாயில்லை எமக்கு இப்போது தெரிய வேண்டியது இவ்விரண்டு தளங்களும் ஒரு நேர்கோட்டில் வெட்டுகிறது என்ற விடயம் மட்டும்தான்.

இந்த இரண்டு தளங்களும் வெட்டும் நேர்கோடு மட்டுமே 'பூமியின் பாதைத் தளத்திலும்' 'சந்திரனின் பாதைத் தளத்திலும்' இருக்கிறது. கிரகணத்தைப் பற்றி விளக்கமுன்னர் சந்திரன் இந்த நேர்கோட்டை தாண்டும் இடங்களுக்கு (புள்ளிகளுக்கு) பெயர் வைத்தால் அது பின்னர் கிரகணத்தைப் பற்றி விவரிக்கும்போது இலகுவாக இருக்கும் அல்லவா? ஓம். நானும் எமது மூதாதையர்கள் போலவே சிந்திக்கிறேன் உங்களுக்கு கிரகணத்தைப் பற்றி விளக்குவதற்காக.

சந்திரன் தனது பாதையில் பூமியைச் சுற்றி தெற்கில் இருந்து வடக்கு நோக்கி வரும்போது அது இக்கோட்டை வெட்டும் புள்ளி இராகு (North node) என அழைக்கப்படும். இதேபோல் சந்திரன் தனது பாதையில் பூமியைச் சுற்றி வடக்கில் இருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும்போது அது இக்கோட்டை வெட்டும் புள்ளி கேது (South node) என அழைக்கப்படும். இவ்விரண்டு புள்ளிகளும் ஒரு நேர்கோட்டில் இருப்பதால் இவற்றிற்கு இடையேயான தூரம் (கோணம்) 180 பாகையாகவும் இருக்கும்.

இந்த இராகு, கேது என்கிற புள்ளிகளைப் (Nodes) பற்றி கணித்தால் அவை இரண்டும் மட்டும்தான் சந்திரன் பூமியை சுற்றும் பாதையில் இருப்பதோடு 'பூமியின் பாதைத் தளத்திலும்' இருக்கின்றன. அதாவது சந்திரன், இராகு அல்லது கேது என்ற இடத்திற்கு போகும்போது மட்டுமே சந்திரன் பூமியின் பாதைத் தளத்தில் நிற்கும்.

கிரகணங்களைப் பற்றி இப்போது பார்ப்போம். சந்திரன், இராகு அல்லது கேது என்ற இடத்தில் நிற்கும்போது மட்டுமே சூரியன், சந்திரன், பூமி நேராக வந்தால் அன்று அமாவாசையுடன் சூரிய கிரகணமும் வரும். ஏனெனில் இவை மூன்றும் 'பூமியின் பாதைத் தளத்தில்' ஒரு நேர்கோட்டில் இருக்கின்றன.

இதேபோல் சந்திரன், இராகு அல்லது கேது என்ற இடத்தில் நிற்கும்போது மட்டுமே சூரியன், பூமி, சந்திரன் நேராக வந்தால் அன்று பூரணையுடன் சந்திரகிரகணமும் வரும். ஏனெனில் இவை மூன்றும் 'பூமியின் பாதைத் தளத்தில்' ஒரு நேர்கோட்டில் இருக்கின்றன.

உங்களுக்கு இப்போது விளங்கியிருக்கும் கிரகணங்கள் தோன்றுவதற்கு சூரியன், சந்திரன், பூமி என்பன மட்டும் நேராக வருவது மட்டும் போதாது. இவற்றுடன் சேர்ந்து இராகு, கேதுவும் நேராக ஒரே கோட்டில் வரவேண்டும். அதாவது இவை ஐந்தும் சேர்ந்து ஒரு நேர்கோட்டில் வரும் ஒவ்வொரு முறையும் கிரகணங்கள் தோன்றும். ஒரு வருடத்தில் ஆகக்கூட ஐந்து கிரகணங்கள் மட்டுமே வருமுடியும். இவ்வாறு ஒரு வருடத்தில்

ஐந்து கிரகணங்கள் வருவது முந்நூறு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை ஏற்படும் நிகழ்வு. அண்மையில் 1935ம் ஆண்டில் ஐந்து கிரகணங்கள் வந்தன.

ஏன் எமது முன்னோர்கள் இராகு, கேது கிரகணங்களின்போது சூரியனை (அல்லது சந்திரனை) விழுங்கி பின்னர் கக்கி விடுகின்றன என கூறினார்கள் என்று இப்போது உங்களுக்கு விளங்கியிருக்கும். சந்திரன், சூரியனுடனும் பூமியுடனும் நேர்கோட்டில் இருந்தாலும் அது இராகு அல்லது கேது உடன் நிற்கும் நேரம் வரை (அதாவது பூமியின் பாதைத் தளத்தில் நிற்கும் நேரம் வரை) மட்டுமே கிரகணம் தெரியும். சந்திரன் இப்புள்ளியை (இராகு அல்லது கேது) விட்டு விலகியவுடன் கிரகணம் மறைந்து சூரியன் (அல்லது சந்திரன்) முழுதாகத் தெரியும். அப்போது இராகு அல்லது கேது சூரியனை (அல்லது சந்திரனை) விழுங்கி பின்னர் கக்கி விடுவதால்தான் கிரகணங்கள் தோன்றுகின்றன என்ற விளக்கத்தில் என்ன தவறு உண்டு?

அப்படியானால் நம் மூதாதையர் இராகு, கேதுவை ஏன் பாம்புகள் என்றார்கள் என்கிறீர்களா. நியாயமான கேள்விதான். இதற்கும் வானசாத்திரம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

இராகு, கேது எனப்படும் புள்ளிகள் பூமியைச் சுற்றுவதுடன் பூமியுடன் சேர்ந்து சூரியனையும் சுற்ற வேண்டும் அல்லவா. இதனால் இப்புள்ளிகள் சுற்றி வரும் பாதையைப் பார்த்தால் அது சரியாக பாம்பு செல்வதுபோல் வளைந்து வளைந்து (Sine Curve) செல்லும். அதனால் அதை பாம்பு என அழைத்தார்கள்.

இராகு, கேது எனப்படும் இவ்விரண்டு புள்ளிகளும் ஒரு நேர்கோட்டில் இருப்பதுடன், அவை 180 பாகைக்கு அப்பால் நின்று கொண்டு ஒன்றாகவே அசைவதால் இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு பாம்பாகவே கருதினார்கள்.

சந்திரன் மேல்நோக்கி வரும்போது (வடக்கு) பூமியின் பாதைத் தளத்தை வெட்டும்புள்ளியான இராகுவை (North node) தலையாகவும் (Ascending node), சந்திரன் கீழ்நோக்கி போகும்போது (தெற்கு) பூமியின் பாதைத் தளத்தை வெட்டும் புள்ளியான கேதுவை (South node) வாலாகவும் (Descending node) கருதினார்கள்.

சீனர்களும் எங்களைப்போல் இராகு, கேதுக்களை பாம்பு போன்ற Dragon ஆகவும், இராகுவை Dragon இன் தலையாகவும், கேதுவை Dragon இன் வாலாகவும் கருதுகிறார்கள்.

எமது முன்னோர்கள் கிரகணங்களை விளக்குவதற்கு அதுவும் பாம்பு மக்களுக்கு விளக்குவதற்காக இராகு கேது என்று இந்த இரண்டு முக்கியமான புள்ளிகளுக்கு பெயரிட்டு இவை இரண்டையும் உருவமற்ற நிழல் (சாயை) கிரகங்கள் என தெளிவாக வரையறை செய்து வைத்திருந்தார்கள்.

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் (கிறிஸ்துவுக்கு முன்னர் 3000ஆம் ஆண்டளவில்) பூமியில் இருந்து பார்த்தாலும் கண்ணுக்கு தெரிய மாட்டாத இப்புள்ளிகளை கண்டறிந்து அவற்றின் அசைவுகளை விஞ்ஞான முறையில் கணித்து கிரகணங்களுக்கு விளக்கமளித்ததுடன் நின்றுவிடாமல் அதன் பின்னர் வரும் ஒவ்வொரு கிரகண நாட்களையும் துல்லியமாக கணக்கிட்டு கூறியுள்ள எமது மூதாதையரது விஞ்ஞான அறிவை மெச்சுங்கள்.●

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்பதறிவு - திருக்குறள்.

தெய்வா மோகன் கனடிய வழக்கறிஞர்

குடும்ப வழக்குகளில் வழக்கறிஞர் பொறுப்பு என்ன?

தமிழர் சமூகத்தில் பல காரணங்களால் குடும்பப் பிரச்சனை ஏற்படுகின்றது. சிலசமயம் சில பிரச்சனைகள் விவாகரத்திலும் சென்றடைவதுண்டு. இதனால் பிள்ளைகளே அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர் எனவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

விவாகரத்துக்காக வழக்குத் தொடருவதற்கு முன்னர் சட்டவாளர்களால் அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து மீண்டும் சேர்ந்து வாழச் சந்தர்ப்பம் உள்ளதா என்பதைக் கவனிக்க விவாகரத்துச் சட்டத்தில் இடமுண்டு.

உதாரணமாக கணவன் மனைவியை முதல் தடவையாக அடித்து, மனைவி பொலிஸை அழைத்து, அதன்பின் பல நிபந்தனைகளுடன் கணவன் பிணையில் விடப்படுவார். அதிலொரு நிபந்தனை கணவன் மனைவியின் வீட்டுக்கு அல்லது அலுவலகத்துக்கு 500 மீற்றருக்குள் போகப்படாது என்பது. இச்சூழ்நிலையில் அவர் எப்படிப் பிள்ளைகளைப் பார்ப்பது? இதில்தான் எங்கள் பொறுப்பு மிக அவசியம். பிணையில் பிள்ளைகளை 3rd party மூலம் பார்க்கலாம் என்றால் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள், குடும்ப நண்பர்கள் மூலம் பிள்ளைகளைப் பார்க்க ஒழுங்கு செய்யலாம். அதேநேரம் கணவனை counselling அனுப்பி அவர்களைச் சேர்த்து வைக்கவும் முயற்சி செய்யலாம். ஆனால் கணவன் மனைவியை சரியில்லாதவராகவோ ஆத்திரப் புத்தியுள்ளவராகவோ இருந்தால் அது ஆபத்தாக முடியும். இதை எங்கள் சமுதாயத்தில் நடந்த சில கொலை வழக்குகளில் பார்த்திருக்கிறோம்.

கணவன் மனைவிக்கிடையில் பிளவு ஏற்படும்போது அநேகமாக பிள்ளைகளும் தந்தையிடமிருந்து பிரிய நேரிடுகிறது. கிட்டத்தட்ட 5 வீதம்தான் பிள்ளைகள் தகப்பனுடன் இருக்கும் வாய்ப்புள்ளது. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் சில தாய்மார் கணவனிடமிருக்கும் கோபத்தில் பிள்ளைகளைத் தகப்பனிடமிருந்து எதுவித உறவுமில்லாமல் பிரிக்க நினைப்பார்கள். அவர்கள் எடுக்கும் அந்த முடிவு உணர்ச்சிபூர்வமானது. அது பிள்ளைகளைப் பாதிக்குமென்று அவர்களுக்கு

விளங்கப்படுத்தி அதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது வழக்கறிஞர்களின் முக்கிய பொறுப்பாகும். இந்தப் பொறுப்பு அனுபவத்தால் வருவது. அண்மையில் வெளிவந்த வழக்கறிஞர்களுக்கு இப்படியான பக்குவம் வந்ததாக தெரியவில்லை. குடும்ப வழக்கில் எங்களிடம் வரும் கட்சிக்காரர்கள் மிக மனம் குழம்பிய நிலையில் இருக்கக்கூடும். அவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் தந்தையுடன் பழகுவது முக்கியம் என்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதைத்தான் நீதிபதிகளும் எங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தகப்பன் ஒரு கோபக்காரர், பிள்ளைகள் பயப்படுகிறார்கள் என்றால் மேற்பார்வையுடன் (Supervised) பார்க்கவிட்டு, பின் சில காலத்தின் பின் தனியாக விடலாம். ஒரு பிள்ளைக்கு இரு பெற்றோருமே அவசியம். கணவன் மனைவி பிரிந்தாலும் அவர்கள் இருவரும் பிள்ளையின் நலன் கருதி சுமுகமாகப் பேசிக் கொள்வது அவசியம் என்பதையும் நாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். பிள்ளையின் நலன் கருதித்தான் நீதிமன்றமும் செயற்படுகிறது. சில சமயம் சில அனுபவமில்லாத வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் கட்சிக்காரர்களை சரியான வழியில் நடத்தாத காரணத்தினால் சில தகப்பன்மார் ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக பிள்ளைகளைப் பார்க்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் மாகாணத்தில் Access Centre இல் பிள்ளைகளைப் பார்க்க ஒழுங்கு செய்வதற்கு நீண்டகாலம் தாமதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் தந்தையைப் பிரிந்த பிள்ளைகளின் மனைவியை கூடப் பாதிக்கலாம். கல்வியில் கவனம் செலுத்த மாட்டாமல் கஷ்டப்படுவதையும் அவதானித்துள்ளேன்.

நாங்கள் பிள்ளைகளின் நலன் கருதி இப்படிப்பட்ட அங்கீகார அமைப்புகளில் இடம் வரும்வரை காலத்தை வீணாக்காமல் பிள்ளைகளை குடும்ப நண்பர்கள், மதகுருமார் போன்றவர்களின் அனுசரணையுடன் தகப்பனைப் பார்ப்பதற்கு ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். தாயாரின் வழக்கறிஞரின் முக்கிய பொறுப்பு இதற்கு ஒத்துழைப்பது மாத்திரமல்ல, ஒழுங்கு செய்வதில் பங்குபற்றுவதும் அவசியமாகும். சட்டப் புத்தகத்தைப் படிப்பதால் மட்டும் இந்தப் பொறுப்பு வராது.

அனுபவத்தில் தானாகவே வரும். ஒவ்வொரு குடும்ப வழக்கும் தனிதாகும். ஏதாவது சந்தேகம் வந்தால் தயங்காது அனுபவமுள்ள வழக்கறிஞர்களிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இங்கு நான் தொழில் ஆரம்பித்த காலத்தில் அனுபமுள்ள ஒரு வழக்கறிஞர் மூலம் கிடைத்த அறிவுரை, குடும்ப வழக்குகளில் எதிர்தரப்பு வழக்கறிஞரை மரியாதையுடன் நடத்துவது மிக முக்கியம். அப்படிச் செய்வதனால் கட்சிக்காரரின் பிரச்சனைகளை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். அதை நான் இப்போது அனுபவரீதியாகப் பார்த்துவிட்டேன்.

பொதுவாகக் குடும்ப வழக்குகளில் ஏற்படும் வழக்கறிஞர்கள் நண்பர்களாகக் கூட இருப்பார்கள். ஏனெனில் நாளாந்தம் தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்காக நீதிமன்றம் செல்லும்போது அங்கு மற்ற குடும்ப வழக்கறிஞர்களைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்து நாளடைவில் அது நட்பாக மாறுகிறது. ஆனால் அந்த நட்பு தங்கள் கட்சிக்காரரின் நலனில் குறுக்கிடாமல், தேவையில்லாத ஆத்திரமின்றி வழக்கை சுமுகமாக தீர்க்க உதவுகிறது. அனுபமுள்ள வழக்கறிஞர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதன் மூலம் தங்கள் கட்சிக்காரரின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுகிறார்கள். குடும்ப வழக்குகள் விளக்கத்துக்குப் போவதை நீதிபதிகளும் விரும்புவதில்லை. அதனால்தான் விளக்க நிலைக்கு வரும் முன்பு Case conference, Settlement conference என்று குடும்ப வழக்குகளில் பல படிிகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பங்களை அனுபவமான வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் வழக்கில் இருக்கும் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நீதிபதிகளும் தீர்வு காணும்படி வலியுறுத்துகிறார்கள். புதிதாக வந்த வழக்கறிஞர்களும் இந்த வழியைப் பின்பற்றி நடந்தால் அவர்களின் கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் மிகவும் நன்மை.

விவாகரத்து வழக்குகளில் பிள்ளைகளின் கஸ்டி, சப்போர்ட் மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்கு பராமரிப்பு பற்றியும் வழக்கறிஞர்கள் விளங்கப்படுகின்ற வேண்டும். சில அவசியமான சம்பவங்களில் ஒரு பெற்றார் மற்றப் பெற்றாருக்கு அறிவித்தல் கொடுக்க முன்பே தற்காலிகமான கஸ்டி எடுப்பதற்கு சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. Joint custody அல்லது Sole custody சிறந்தது என்று புத்திமதி செய்ய முன்பு அவர்களுடைய பிரச்சனைகள் முழுவதையும் கேட்டு அதற்கு ஏற்றமாதிரி ஆலோசனை வழங்குவது மாத்திரமன்றி தாமதமின்றி செயற்படுவதும் வழக்கறிஞர்களின் பொறுப்பாகும். கணவன் மனைவி எந்த நேரமும் ஆத்திரத்துடன் ஒருவரையொருவர் தாக்கிப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு Joint custody சரிவராது. நீதிமன்றமும் அதை அனுமதிக்காது. எங்கள் கட்சிக்காரர் கேட்கிறார்

என்பதற்காக Joint custody இற்கு விண்ணப்பிக்கக் கூடாது. அது எப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் சிறந்தது என்று எடுத்துச் சொல்வதும் வழக்கறிஞரின் கடமை.

சொத்துச் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும் விவாகரத்து வழக்குடன் சேர்த்து விண்ணப்பிக்கலாம். ஆனால் தம்பதிகளுக்கிடையில் இருக்கும் சொத்து, RRSP, பென்சன் பராமரிப்பு முதலிய விடயங்களைப் பற்றி அவர்களுக்கிடையே ஒரு separation agreement எழுதுவது மூலம் சுமுகமாக அவர்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதே சிறந்த முறை. இதற்கு முன்பு குறிப்பிட்டது போல இரண்டு பக்கத்து வழக்கறிஞர்களும் ஒத்துழைப்பது நல்லது. எடுத்தவுடன் அவசியமின்றி நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடர முன்பு பேச்சுவார்த்தை மூலம் அவர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முயற்சிக்க வேண்டும். குடும்பப் பிரிவினால் ஏற்கனவே மனம் நொந்து போயிருக்கும் தம்பதிக்கு நீதிமன்றம் செல்வது இன்னும் குழப்பத்தையும் வேதனையையும் கொடுக்கும். இப்படியான நேரத்தில் தனியே சட்டங்களை மட்டும் பார்க்காமல் மனிதாபிமானத்துடன் அவர்களின் பிரச்சனையை அணுகி செயல்பட வேண்டும்.

நீதிமன்றத்திலிருந்து எங்கள் கட்சிக்காரருக்கு விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்தால், அதற்கு வேண்டிய பதிலையும், பொருளாதாரம் சம்பந்தமான பத்திரங்களையும் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் (30 நாட்கள் பொதுவாக) மற்றப் பக்கத்து வழக்கறிஞருக்குக் கொடுத்து நீதிமன்றத்திலும் தாக்கல் செய்வதும் எங்கள் பொறுப்பாகும். அதேநேரம் வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர் சரியான financial தகவல்கள் தரவில்லை அதையும் எழுத்து மூலம் கேட்க வேண்டும். அத்துடன் அந்த வழக்கை தீர்வு செய்ய முடியுமானால் எங்கள் கட்சிக்காரரின் சார்பில் ஒரு Offer to settle ஐ மற்றப் பக்கத்துக்கு அனுப்பலாம். வழக்குகளில் செலவு (cost) தீர்மானிக்கும்போது நீதிமன்றம் இப்படியான முயற்சிகள் அதாவது Offer to settle அனுப்பப்பட்டதா அதற்கு மற்றப் பகுதி நியாயமான முறையில் பதிலளித்ததா என்பதையெல்லாம் கவனத்தில் எடுக்கும். எனவே எங்கள் கட்சிக்காரரின் நன்மை கருதி வழக்கில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் Offer to settle அனுப்புவது ஒரு நல்ல முறையாகும்.

நாங்கள் எங்களை நடத்திக் கொள்ளும் விதத்திலேயே நீதிபதியும் மற்றத் தரப்பு வழக்கறிஞரும் எங்களைக் கணித்து விடுவார்கள். வாயில் வந்தபடி யோசிக்காமல் நாம் வாதாடினால் அது எங்கள் கட்சிக்காரரைத்தான் பாதிக்கும். ஆறுதலாக யோசித்து அமைதியாக எங்கள் வாதத்தை எடுத்துச் சொல்வதையே குடும்ப நீதிமன்றங்கள் விரும்புகின்றன. ●

நஞ்சி திரு

கனடாவில் தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள்

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் கனடா முக முக்கியமான ஒரு இடத்தை வகித்து வருகின்றது. அரசியல் ரீதியாக மட்டுமன்றி தமிழரின் கலை, கலாசார வளர்ச்சியிலும், தமிழ்ப் பாரம்பரிய விழுமியங்களைப் பேணுவதிலும் கனடியத் தமிழர்கள் தமக்கெனத் தனியிடமொன்றை உருவாக்கி அதன் உயர்வை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவற்றுள் முக்கியமான ஒன்றாக மிகக் குறுகிய காலத்தில் 'தமிழ் மரபுரிமைத் திங்கள்' இடம் பிடித்துள்ளது. நிறுவன ரீதியான ஒரு அமைப்பு என்றில்லாமல், கனடியத் தமிழர் மத்தியிலுள்ள பல்வேறு சமூக சேவை நிறுவனங்களை இணைத்து தமிழர் மரபுத் திங்கள் ஒருங்கிணைப்புக் குழு 2010ம் ஆண்டு பரீட்சார்த்தமாக மேற்கொண்ட முயற்சி ஐந்தாண்டுகளில் எதிர்பாராத பெரு வெற்றியை அளித்துள்ளது.

2009ல் முள்ளிவாய்க்கால் ஏற்படுத்தியை வலியை நிரந்தரமான ஒரு பாதிப்பாக அனுமதிக்காது, அதனையே எதிர்காலத்துக்கான வலிமையாக வரிந்த கனடியத் தமிழரால் 2010ல் முன்னெடுக்கப்பட்ட ஒரு முயற்சி 'தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள்' நிகழ்வு. எண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியாத முள்ளிவாய்க்கால் அவலத்தைத் தொடர்ந்து புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கு வரலாறு, மரபு, மொழி மற்றும் ஒற்றுமை போன்றவற்றைப் பாதுகாப்பதும் முன்னிறுத்துவதும் எக்காலத்திலும் இல்லாதவாறு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

தொடர்ச்சியாக உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களின் வரலாற்றையும் மரபையும் நிலைநாட்டவும் முன்னிறுத்தவும் 'தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள்' அவசியமாகின்றது.

கனடாவில் வெவ்வேறு இனத்தவர்கள் தங்களுக்கென ஒவ்வொரு மாதத்தைப் பிரகடனம் செய்து, அதனுடாக தங்களின் மரபுரிமையைப் பேணி வளர்ப்பதுடன், அதனை மற்றைய இனங்களுக்கிடையே அறிமுகப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இதற்கு முன்னுதாரணமாகக் கூறக்கூடியது 'கறுப்பினத்தவர்

மரபுரிமை மாதம்' (Black History Month).

கனடிய அரசாங்கம் மே மாதத்தை ஆசிய மரபுரிமை மாதமாக 2002ம் ஆண்டில் பிரகடனம் செய்தது. ஆசியர் என்ற பெருங்கடலுள் தமிழர் ஒரு துளியாக அமைவதால் அந்த மாதத்தில் தமிழினத்தை முழுமையாக அடையாளப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை காணப்படுவதை எண்ணி, தமிழருக்கெனத் தனியான ஒரு மாதத்தை மரபுரிமை மாதமாக உருவாக்க வேண்டிய அவசியத்தை முதலில் உணர்ந்தவர் நீதன் சண் அவர்கள்.

கனடாவில் படித்துப் பட்டம்பெற்று, சில காலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பின்னர் இளவயதிலேயே சமூகப் பணியிலும், அரசியலிலும் பாதம் பதித்த தமிழ்த் தேசிய செயற்பாட்டாளர்களில் இவர் முதன்மையான ஒருவர்.

கனடா தழுவியதாக தமிழையும் தமிழர் கலைகளையும் கற்பிப்பதில் முன்னணியில் திகழும் அறிவகம் மற்றும் கனடா தமிழ்க் கல்லூரி ஆகிய இரண்டையும் மூலமாகக் கொண்டு இங்குள்ள மற்றைய தமிழர் சேவை அமைப்புகள், தமிழ் ஊடகங்களையும் ஒன்றிணைத்து இதற்காகச் சிறிய அளவில் ஓர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவை உருவாக்கி முதலாவது 'தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள்' நிகழ்வு 2010ல் கொண்டாடப்பட்டது.

நான்காண்டுகளில் துரித வளர்ச்சி கண்டு, பல்வேறு அரசாங்கங்களின் அங்கீகாரத்தோடு இந்தாண்டு ஜனவரியில் ஐந்தாவது 'தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள்' எழுச்சியுடன் கொண்டாடப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டு வைபவமும் ஒவ்வொரு கருப்பொருளை முன்வைத்து ஏற்பாடு செய்யப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தாண்டுக்கான (2014) கருப்பொருளாக 'பண்டைய-இடைக்கால தமிழ் அரசுகள்' அமைந்திருந்தது காலத்தின் தேவையை ஒட்டியதாகும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த நிகழ்வினை முன்னிட்டு தகவற் கையேடு ஒன்று ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படுகின்றது. தமிழ் மொழி, தமிழர் கலை,

தமிழ் மக்கள், தமிழ் அரசுகள், தமிழர் குடித்தொகை, தமிழர் விழாக்கள், தமிழ் இலக்கியங்கள், தமிழர் பாரம்பரியம், உலகறிந்த தமிழர் முன்னோடிகள் போன்ற விபரங்கள் மற்றைய இனத்தவர் அறியும் வகையில் இங்கு இரத்தினச் சுருக்கமாக தரப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் மரபுரிமைத் திங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான குறிக்கோளாகப் பின்வருவன அமைந்துள்ளன:

* தமிழ் மொழியினதும் அதன் பழம்பெரும் இலக்கியங்களினதும் பெருமையையும் கனதியையும் எடுத்துரைக்கும் அதேசமயம், தமிழரின் உணர்வுபூர்வமான பழம்பெருமைகளோடு கூடியுள்ள கலை பண்பாட்டு அம்சங்களையும் முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டுதல்.

* அன்றும் இன்றும் எமது சமூகம் கலை-பண்பாடு-பொருளியல்-அரசியல் சார்ந்த பரப்புகளில் முன்னெடுத்த தனித்துவமான செயற்பாடுகளை அடையாளப்படுத்திக் காண்பித்தல்.

* கனடிய பலவின மக்களிடையே தமிழ் மொழி, தமிழரின் கலை-பண்பாடு-வரலாறு ஆகியவற்றை எடுத்துக்கூறி, தமிழரின் பங்களிப்புகளையும் வெளிப்படுத்தல் ஆகிய மூன்றும் முக்கிய குறிக்கோள்கள்.

கடந்த ஆண்டுகளில் கனடிய உள்ளூராட்சிச் சபைகள் வழங்கிய தார்மீக ஆதரவு இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. ரொறன்ரோ, மார்க்கம், பிராமர்ன், ஏஜ்ஸ், ஒஷாவா, பிக்கரிங், விற்பி, யோர்க் மாநகர/பிராந்திய சபைகள் அதிகாரபூர்வமாக தமிழர் மரபுத் திங்களைப் பிரகடனம் செய்தன. இந்த வருடம் கனடாவின் தலைநகரமான ஓட்டாவாவின் நகர சபை பிரகடனம் செய்துள்ளது.

2014ம் ஆண்டு 'தமிழர் மரபுத் திங்கள்' நிகழ்வின் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் கனடாவில் பதிவு செய்யப்பட்ட இருபத்தியிரண்டு தமிழர் சமூக அமைப்புகள்/சங்கங்கள் இணைந்திருப்பது பதிவுக்குரியது. 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையை வெளியிடும் 'தமிழர் தகவல் நிலையம்' ஆரம்பத்திலிருந்து இதில் இணைந்து பங்காற்றி வருவதைப் பெருமையாகக் கருதுகின்றது.

காலக்கிரமத்தில் கனடாவின் சகல நகரங்களிலும், உலகளாவிய ரீதியில் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் 'தமிழர் மரபுத் திங்கள்' நிகழ்வினை நடத்தும் வகையில் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.●

மார்க்கம் நகரசபையின் தமிழர் மரபுரிமை மாத 'பொங்கல் விழா' ஜனவரி - 2014

Dr. T. Vasanthakumar

Cloud Computing

Cloud computing is the next stage in the Internet's evolution, providing the means through which everything — from computing power to computing infrastructure, applications, business processes to personal collaboration — can be delivered to you as a service wherever and whenever you need.

The "cloud" in cloud computing can be defined as the set of hardware, networks, storage, services, and interfaces that combine to deliver aspects of computing as a service. Cloud services include the delivery of software, infrastructure, and storage over the Internet (either as separate components or a complete platform) based on user demand.

Cloud computing Architecture

It's helpful to divide cloud computing system into two sections: the **front end** and the **back end**. They connect to each other through a network, usually the Internet. The front end is the side the computer user, or client, sees. The back end is the "cloud" section of the system.

The front end includes the client's computer and the application required to access the cloud computing system. Not all cloud computing systems have the same user interface. Services like Web-based e-mail programs leverage existing Web browsers like Internet Explorer or Firefox. Other systems have unique applications that provide network access to clients.

On the back end of the system are the various computers, servers and data storage systems that create the "cloud" of computing services. In theory, a cloud computing system could include practically any computer program you can imagine, from data processing to video games. Usually, each application will have its own dedicated server.

A central server administers the system, monitoring traffic and client demands to ensure everything runs smoothly. It follows a set of rules called **protocols** and uses a special kind of software called **middleware**. Middleware allows networked computers to communicate with each other.

Advantages of Cloud Computing

Cost Efficient

Cloud computing is probably the most cost efficient method to use, maintain and upgrade. Traditional desktop software costs companies a lot in terms of finance. Adding up the licensing fees for multiple users can prove to be very expensive for the establishment concerned. The cloud, on the other hand, is available at much cheaper rates and hence, can significantly lower the company's IT expenses.

Almost Unlimited Storage

Storing information in the cloud gives you almost unlimited storage capacity. Hence, you no more need to worry about running out of storage space or increasing your current storage space availability.

Backup and Recovery

Since all your data is stored in the cloud, backing it up and restoring the same is relatively much easier than storing the same on a physical device.

Automatic Software Integration

In the cloud, software integration is usually something that occurs automatically. This means that you do not need to take additional efforts to customize and integrate your applications as per your preferences. This aspect usually takes care of itself.

Easy Access to Information

Once you register yourself in the cloud, you can access the information from anywhere, where there is an Internet connection. This convenient feature lets you move beyond time zone and geographic location issues.

Quick Deployment

Lastly and most importantly, cloud computing gives you the advantage of quick deployment. Once you opt for this method of functioning, your entire system can be fully functional in a matter of a few minutes.

Disadvantages of Cloud Computing

Technical Issues

You should be aware of the fact that this technology is

always prone to outages and other technical issues. Even the best cloud service providers run into this kind of trouble, in spite of keeping up high standards of maintenance. Besides, you will need a very good Internet connection to be logged onto the server at all times. You will invariably be stuck in case of network and connectivity problems.

Security in the Cloud

The other major issue while in the cloud is that of security issues. Before adopting this technology, you should know that you will be surrendering all your company’s sensitive information to a third-party cloud service provider. This could potentially put your company to great risk.

Prone to Attack

Storing information in the cloud could make your company vulnerable to external hack attacks and threats. As you

are well aware, nothing on the Internet is completely secure and hence, there is always the lurking possibility of stealth of sensitive data.

Comparison

Now that many of us have tablets, mobiles and multiple computers to think about, syncing and cloud storage services have become increasingly important.

The big three players - Apple, Google and Microsoft - all have their own tools for keeping your files in sync, while Dropbox has long been a popular solution that works just about everywhere.

Here, we take a look at what each solution offers in terms of features and capabilities.

	Dropbox	Google Drive	Sky Drive	iCloud
Free Space :	2GB	5GB	7GB	5GB
Premium space:	\$99/year for 100GB	\$59.88/year for 100GB	\$50/year for 100GB	\$100/year for 50GB
File size limit:	Unlimited	10GB	2GB	25MB free/ 250MB paid
Platforms:	Windows, Mac, Linux, iOS, Android, BlackBerry	Windows, Mac, iOS, Android	Windows, Mac, iOS, Android, Windows Phone	Mac, iOS, Windows
Best for:	Seamless syncing	Web apps	Windows/Office integration Free space	Heavy iTunes/Mac users

* Note premium space figures are only one example of several price plans on each service.

Conclusion

Cloud computing is offered in different forms: public clouds, private clouds, and hybrid clouds, which combine both public and private.

Cloud computing can completely change the way companies use technology to service customers, partners, and suppliers. Some businesses, such as Google and Amazon, already have most of their IT resources in the cloud. They have found that it can eliminate many of the complex con-

straints from the traditional computing environment, including space, time, power, and cost.

Like everything else, cloud computing too has its pros and cons. While the technology can prove to be a great asset to your company, it could also cause harm if not understood and used properly. ●

Ajanthie Mathanakaran

Music, the Universal Language

“After silence, that which comes nearest to expressing the inexpressible is music.” (Aldous Huxley)
Music is embedded in the DNA of every living organism. Even before we were born, the heart beat of the mother is music to the baby in the womb. Expecting mothers play classical music in the hopes of soothing their children and enhancing their brain development.

The effect of music on the human brain is intriguing. It has been proven to improve concentration and focus; it can bring out a range of emotions and feelings, but has a deeper impact on the psyche of the person. “The Mozart effect” is a well known concept where by listening to certain pieces of music (commonly classical music and works of Mozart), people are said to have improved specific mental abilities, like spatial reasoning. Music therapy has played a key role in the medical profession. Positive impacts have been seen in autistic children, elders suffering from dementia and those recovering from various medical ailments. The outlook for recovery is enhanced because patients respond positively to music.

Music can stimulate the release of endorphins which in turn decreases our stress levels. If we need to feel more energized or “get pumped up” before a major task, for example, an athlete who is preparing for a sports event, we may benefit from a lively, upbeat tune. This will help increase our blood flow and result in the feeling of a “power rush” filling us with enthusiasm and confidence.

Humans gravitate toward a particular genre of music which resonates with their emotions at that particular moment. In Indian classical music known as “*carnatic music*”, individual *ragas* (a scale with a sequence of selected notes used in Indian music) are believed to induce specific emotions. In the Indian classical dance form “*bharathanatyam*”, the term “*navarasam*”

depicts the nine different facial emotions. Following are examples of some ragas that correspond with the *navarasas*:

- 1.Sringara (love) – ragam reethigowlai
- 2.hasya (humour) – ragam kunthalavarali
- 3.Karuna (compassion) – ragam sindhubhairavi
- 4.Raudra (anger) – ragam atana
- 5.Veera (valour) – ragam natai
- 6.Bhayanaka (fear) – ragam varali
- 7.BhiBhatsa (disgust) – ragam huseni
- 8.Adbhuta (wonder) – ragam hamsadwani
- 9.Shanta (tranquility) – ragam sama

Music promotes a sense of well-being and happiness in humans as well as other living organisms. An ancient Sanskrit line says: “*Sisurvethi Pasurvethi Vethi Ganarasam Phanihi*” which translates to mean; the child knows music, the animal knows music and the hooded serpent knows music. Research has shown that cattle, for example, yield more milk when they listen to music. Most insects that make sounds do so for the purpose of mating, and males tend to be the crooners in species that use auditory signals.

The chirp of a cricket and the song of a cicada are examples of this. Singing is one of the most common ways birds can attract a mate, the intricacy or variety of different songs one bird can produce, helps advertise its maturity and intelligence which are desirable characteristics for a healthy mate. Singing can also advertise the boundaries of one bird’s territory, warning off competition.

Similarly, studies show that music has been played to increase the production of rice crops, fruits and blossoming flowers. Certain miraculous effects have been known to be caused as a result of rendering particular melodies. One such example is the composition “*Aanandaamruthaakarshini*” in Raga Amruthavarshini, when sang by the great Sri Muthuswami Dikshitar (a South Indian poet and

composer and one of the Musical Trinities of Carnatic music) brought rain to barren land.

Music is an art form whose medium is sound and silence. Its common elements are pitch (melody and harmony) and rhythm (tempo and meter). Music may just be the one thing that anyone, no matter what religion, ethnicity, country, race, age, and gender can appreciate. It is something close to our human nature; a thread that connects us together and is commonly referred to as the “universal language”. Music is found in every part of the world. It affects people intellectually, emotionally, physically, spiritually and socially. It is a way of expressing oneself and can be “an escape” from the daily rigors of life. It is a critical element at different times of our lives and for reasons specific to each person. It can play an essential role in a person’s everyday life.

Regardless of its origin, music can serve many purposes. It is a universal language that brings people together, much like the effect of a smile. Music is found in every culture and has been used for thousands of years as a means of expression. It is a reminder of how things once were, an indication of how things are, and a view of the direction society is heading. Background music is used to create the desired ambiance in restaurants, stores, lounges, and health. Music helps keep traditions and religious stories alive. It can be used as a vehicle for poetry or special messages or, simply appreciated for its aesthetic qualities and entertainment value.

Music is an extremely subjective aural experience. The sounds that we perceive to be pleasant or unpleasant can be quite personal, based on our specific culture, our exposure to particular kinds of music and perhaps even how we have been guided by our parents. “Often we discover a pleasant piece of music purely by accident, simply because it happened to resonate with our inner sensibilities.” (Ramesh, 2009).

Music is an art that has immense power; it can make you forget yourself, your circumstances and your surroundings. When you are involved in playing or listening to music, you can enter into a different world. Music can be used to keep you focused, or as a tool to change a person’s mind set or mood. The most common way one becomes involved with music is through listening or by attending musical events. Both of these can be very personal and fulfilling experiences. Music allows for social outings and interactions to take place in our society. It’s one of the most enjoyed forms of entertainment. Groups of

friends gather to enjoy musical performances and concerts. Music adds embellishments to movies, TV shows, dramas and live theatrical performances. Marketing uses music as a way of attracting consumers. For example, Apple Inc. uses iTunes as a means of allowing many different forms of music to be downloaded and distributed. It also streams several worldwide radio stations and allows easy access.

Music provides a platform for those who want to pursue it as a career. These individuals need the support and expertise of others and as a result, more job opportunities are created. For example, studio recordings need sound engineers, arranging a tour requires detailed planning which a manager is likely to do and not the artist themselves. YouTube, Vevo and Soundcloud are some sites that allow music to be shared and these websites need to be maintained on a daily basis. This again results in more job opportunities.

The world of music has produced great musicians and stalwarts. These “Jems and Pearls” from the past are fantastic role models for the younger generation. Humility is the hallmark of a great musician and watching a professional concert can open up a magical world of beauty. Music brings us face to face with spirituality and helps us find mental tranquility. In our Tamil culture, we strongly believe in the proverb “*maatha, pitha, guru, deivam*”. Music is considered to be a very divine art form and first and foremost, the blessings of God and a Guru are of utmost importance.

As we say, “*guru illarkku vithai illai*” certainly holds true in our traditions. Without the guidance of a Guru, it is not possible to excel in this divine art form. The support of our parents who will likely be the first ones to expose us to this wonderful art form and their continued encouragement and compromises in life is another key component of a successful musician.

The comments from ardent critiques is another important factor in the making of a stellar musician. Their suggestions and words of encouragement help guide a musician and pushes them beyond their boundaries. The benefits for a musician are endless but some of the key aspects are that music teaches many life lessons such as good code of conduct, optimism, dignity and dedication. It imparts moral lessons, teaches good self-discipline, allows for collaboration with others and helps improve our time management skills. Music provides an inspiration to lead a better life. (Contd. on page 112)

Kulasegaram Kulamakan

Learning to Learning: 9 Evidence Based Tips to Manage Your Learning

Learning is at once both a simple process and a very complex one. It is simple because all of us – regardless of age, gender, aptitude – manage to learn many complex, and often challenging rules and strategies for navigating the world. We often forget how difficult it was to master things that now seem routine and taken for granted: walking, reading, and driving cars. Of course, we are reminded of the difficulty of these tasks when we observe young children struggle with their sentences or new drivers trying to Parallel Park (the same difficulty is present for very *old* drivers).

Nowhere is learning more of a challenge than in formal education starting in kindergarten to the last year of university or college. Every year from September to June (and in July and August for the unlucky ones), students struggle with difficult arcana and abstract concepts in Mathematics, Science, and in the Arts. And the nerds and geeks struggle in Gym class.

For most of history, learning has been viewed as an art or an aptitude. That is, it happened haphazardly and depended on the innate intelligence or ability of learners. More often than not, learning happens in spite of the efforts of teachers and the educational system. This is partly because education has largely been the professional domain of philosophers, sophists, or in the worst case scenario: bureaucrats. It is only in the last century that learning has become the focus of scientists in psychology and kinesiology. There are some very generalizable, replicable, and consistent findings from these sciences that can help teachers and students promote learning. Below are a few of these ‘evidence based tips’ and the reasons why learning researchers suggest they work.

Test yourself: a very intriguing finding is that testing students on learned material is more effective than giving them the equivalent time to simply study. Testing forces

students to repeatedly retrieve knowledge which further encodes it in the mind.

Perfect practice makes perfect: while it is common knowledge that practice is important, we are only now finding out that some types of practice are better suited to particular tasks or problems. The best practice is one that is more difficult than the test or the real world performance. This forces the brain and body to develop strategies to manage the difficulty in preparation for performance.

Mixed or Cumulative practice: if there are several related concepts, make sure to practice them together at the same time. It is more difficult than practicing a single concept or topic at a time but it teaches you to figure out the key differences between concepts. This is tremendously helpfully in real world problem solving. The same principle applies in a motor skill such as shooting a basket. Mixed practice involves shooting the ball from many different positions on the court. This form of training is better than repeatedly shooting from the free throw or penalty lines.

Distribute your learning: cramming is a simple solution for the night before the exam but it is a sure fire guarantee you will forget everything the day after. It is also less efficient and more draining. Instead of cramming for 8 hours the night before the exam, spend an hour each day over 8 days. Experiments have shown that this ‘distributed learning’ is superior for recall of knowledge and the same principle applies in sports and other motor skills.

One task at a time: our brain has an infinite amount of long term memory but our short term mental resources are actually very finite. Most individuals can only manipulate a few bits of information – typically 7 bits - at one time. Don’t over extend mental resources by trying (and failing) to multitask.

Easy can be deceiving: in the world of online lectures and PowerPoint slides, the typical strategy of students is to listen to the lectures at 2x the speed or to skim through the slides. Both of these techniques are based on learners’

perception of their fluency or mastery of the material. Unfortunately, learners' perceptions and objective reality are often at odds with each other. This is because people in general tend to overestimate their abilities and underestimate their difficulties. Be wary of being overconfident.

Pay attention to your errors: some of the most important learning moments happen when we make mistakes or errors. Be sure to dissect with some objective feedback from a teacher or peer on what your mistakes were. Patterns of mistakes can be accidentally reinforced if we are not careful. At the same time, understanding the mistake is also understanding how to do something properly. This of course means that learners should be encouraged to make lots of mistakes early on but given corrective feedback.

Wait for feedback: it is tempting to ask for immediate feedback and advice during a task or when you've just made an attempt. But it might be more effective to wait an hour or a day. Delayed feedback has been shown to be more effective than immediate feedback as it forces learn-

ers to recall the components of the task or the concept. **Pay attention to your unconscious:** it might seem paradoxical to attend to your unconscious but it is in fact a very powerful but under appreciated part of our mind. The *majority of human learning occurs unconsciously*. In fact, most of human performance and activity occurs unconsciously, rapidly, and automatically. This works very well for most situations. But for learners, it is imperative to 'think about thinking' – a process known as metacognition. Reflect after each learning experience in order to be sure you have the process of problem solving correct. Reflect *during* learning on practice on how you are approaching the problem. This reflection can expose and correct unconsciously learned mistakes but also reinforce effective strategies.

There is of course, much more to learning as process than the above simple tips but hopefully they give you a start on organizing your own education for success. ●

Music, the..

Peace is the most pressing need of the hour, and music definitely provides us with that.

Teaching music to the younger generation has several benefits. Throughout the past few years it has been proven that starting a music education at an early age helps students succeed in other areas of school. The value of music in an educational system has been generally recognized in the West and as a result, students are given training in the basics of music starting at the elementary level. Recently, music has been made a distinct discipline or faculty of studies in almost all universities throughout the world.

In all levels of education, music has immense worth. Students learn many important and necessary values for life as music enhances their mind, their expressive ability, and several other qualities. "Students of music, whether it be at the elementary, middle school, high school or through self study, learn self-discipline, expression through sound, enhanced motor skills, problem solving techniques, cooperation and collaboration skills. Most importantly, the student can come away understanding that music offers all these qualities and in addition, offers enjoyment in listening casually or with great attention. Anyone who is educated in music learns these skills whether they realize it or not. People who do not make a career in music but have studied it will take these skills and apply it to their everyday lives and careers." (Galindo, 2003).

For those who do not feel they belong to the immediate local culture, any art form is all-the-more important because it reinforces one's identity. Every culture has its unique musical traits and usually anyone immersed in their own culture would have experienced the benefits of this. To deny someone access to their cultural music would be like denying them part of their identity. This loss may lead to feelings of incompleteness. When people have a secure identity rooted in their traditions or background, or are at least comfortable with their own identity, they can then reach beyond their own culture and through different kinds of music. Then they will be able to learn about other cultures. That is the greatness of an art form. Eventually, there are no boundaries because "people are people" wherever they live and wherever they are from. Boundaries are exactly that - they are limits.

If different forms of art help in removing those limits, people can be more accepting and comfortable in their interactions with others.

"The value of music in people's everyday lives depends on the uses they make of it and the degree to which they engage in it, which are in turn dependent on the contexts in which they hear it." (Hargreaves, 2003). Some of the most prominent and positive effects of music can be seen in the well being of humans, uses in the entertainment industry and the effects it has on nature. As Victor Hugo has said, "music expresses that which cannot be put into words and that which cannot remain silent." ●

Ishwaria Chandru

The Psychology Behind Dance...

Dance is a universal phenomenon. It is an art that has evolved magnificently from the beginning of time. Dance also treasures the many traditions and cultures around the world. People all over the world enjoy dancing; whether it is danced as a profession, as a form of exercise, or as form of entertainment. Psychologists around the world have begun to analyze the benefits of dancing and have found that it improves brain functions on various levels.

Two recent studies have shown that a variety of practice techniques and movements have allowed dancers to improve their cerebral and cognitive thought processes with the use of their muscle memory and proprioception. Thus, researchers have concluded that with regular aerobic training incorporating some type of dance once a week, anyone could maximize their neural functions.

Professional dancers do not get lightheaded or have a fear of falling. The reason for this is because dancing improves one's physical and mental balance. According to Dr. Barry Seemungal, from the Department of Medicine at Imperial, "Dizziness, which is the feeling that we are moving when in fact we are

still, is a common problem. I see a lot of patients who have suffered from dizziness for a long time. Ballet dancers seem to be able to train themselves not to get dizzy, so we wondered whether we could use the same principles to help our patients." By conducting studies with dancers, doctors have realized that the cerebral cortex is the area that is responsible for the perception of balance control.

Dancers are naturally trained to control their cerebral cortex, which is why they are able to have full control over their body. Using this information, doctors have now been monitoring the cerebral cortex of patients who suffer from chronic dizziness.

The most common causes of lightheadedness are migraines, stress or anxiety, dehydration, and decreased blood flow in the back of the brain (vertebrobasilar insufficiency). When dancing however, one does not feel stressed or anxious. In addition, since the body is working hard to produce certain movements, a person will naturally hydrate themselves to satisfy their thirst. The flow of blood would also be evened out and would reach all parts of the body since almost every muscle in the body is active while dancing. Hence, lightheadedness and the causes for it can be prevented through dance.

Moreover, expert dancers seem to glide effortlessly across the stage, but learning the movements is both physically and mentally demanding. Learning and rehearsing dances pieces require concentration on many facets. Psychologists were able to conclude that dancing helps to improve muscle memory. Dancers are able to improve the ability to do complex moves and routines through repetition and visualizing their movements. According to the Association for Psychological Science, dancing allows a person to memorize and repeat steps more fluidly, and is most likely to apply this aspect to their daily life routines as well. This is why dancers have greater memory power compared to others and can grasp concepts within a short. Thus improving muscle memory is beneficial in all aspects of life.

As one can see, dancing is not just an art, but an influence on our lives for the better. It allows us to have control over our mind and our body. It improves our memory and our self-discipline. So always remember that dancing is not only one of the most important key to a healthy body, but it is also the basis of dynamic and creative intellectual activity. ●

Hanujah Ganesh

Stress...Friend or Foe?

Stressed? Many would agree that it is the present day culprit to many undesirable health conditions. After all it has been found to be connected with heart attacks, weight gain, anxiety and hair loss. But it turns out that the phenomenon of stress may actually be *good* for you. New research shows that it's not the amount of stress you experience that affects your health, but rather how you perceive stress that is ultimately beneficial or harmful.

Before looking at the phenomenon of stress, where stress research originated from should be established. Hans Selye was one of the founding fathers of stress research. His view in 1956 was that "stress is not necessarily something bad – it all depends on how you take it. The stress of exhilarating, creative successful work is beneficial, while that of failure, humiliation or infection is detrimental." He believed that the biochemical effects of stress would be experienced regardless of the situation (positive or negative).

Health psychologist Kelly McGonigal is now urging people to start accepting stress in a positive manner. In a recent TED talk she stated, "For years I've been telling people 'stress makes you sick!' ...But I've changed my mind." A recent study changed her mind. This study tracked 30,000 adults over eight years in the USA. The participants were asked the question: "Do you believe that stress is harmful for your health?" The public death records for these people over the eight-year period were also watched closely. The ironic result was that people who died from stress were the ones who were convinced that stress was bad for them and those who did not believe stress was harmful had the lowest risk of dying.

This poses the evident question: "Can changing how you think about stress, make you healthier?"

Dr. McGonigal states that science says yes. When a person changes their mind about stress, they are able to change their body's response to stress. Stress should be perceived in a way that helps your body energize and is preparing you to meet a new challenge. For example a pounding heart during stressful times is actually preparing a person

to be ready for action and breathing faster gives more oxygen to the brain.

Stress causes your heart rate to increase, which in turn causes blood vessels to constrict which is the reason behind why cardiovascular disease is associated with stress. However, according to Dr. McGonigal those who believed in the harmless effects of stress, during tough times saw that their blood vessels stayed relaxed and looked like they were experiencing a moment of joy.

Therefore the way we perceive stress could be a difference between a stress induced heart attack at age fifty or living well until age ninety. The way you think about stress matters, next time your heart is pounding faster, think to yourself, this is my body helping me rise to this challenge. If stress is viewed in this manner your body will believe in you, and the overall stress response becomes healthier.

Dr. McGonigal goes further to say that stress makes you social. The neuro-hormone Oxytocin controls the brain's social instincts and is also released as a stress hormone by the pituitary gland. This depicts that during the time your body is experiencing stress, it is motivating you to seek support. When life is difficult a biological response is created that wants you to tell someone how you feel instead of bottling up your stress. The physical benefits of oxytocin are enhanced by social interaction and support, so while under stress reaching out to one another whether it is to seek support or help someone else, helps your system recover faster. This shows that people have a "built in mechanism for stress resilience." Turns out that the simple act of caring and giving to one another can antidote the deleterious effects of stress.

Dr. McGonigal concludes by saying, "How you think and how you act can transform your experience of stress. When you choose to view your stress response as helpful, you create the biology of courage. And when you choose to connect with others under stress, you can create resilience." A new appreciation can be given to stress; you can trust yourself to handle life's challenges, remembering that you do not have to face them alone. ●

Abicumaran Uthamacumaran

The Vedas: A brief insight into the precursor of modern sciences

We live in a modern civilization where all fields of knowledge seem to have been influenced by the development of technological advancements and scientific rigour. However, considering the span of philosophical thoughts and ideas from the Vedic periods, are these progressions really greater than those of our ancestors? Karl Popper once quoted that science should not be based upon its validity but rather the extent of its falsehood or insignificance. As such, the question of what is real and what are the boundaries of the scientific universe is questioned. The parameters of survival, the fundamental constants of the universe, the doctrines and principles of all prevailing phenomena must be speculated for its consistency. The point I am trying to establish hereby is that our education must not be restricted to what is being taught by the system we are enrolled in. Exploring past the contexts of the known rules and concepts in our academia and attempting to resolve its problems through a multi-analytical approach is the key to success in any field of study; especially the sciences.

This being said, the Vedic sciences pertains to the way of living which modern Homo-Sapiens define as "Hinduism". It is a crucial set of evidences that demonstrates the inferiority of the modern sciences as being preliminary and "too basic" in its understanding of scientific phenomena. The four Vedas are therefore considered as sources of immense knowledge and wisdom. For instance, we are still attempting to predict the behaviours of Darwinian Evolution in contrast to the Big Bang theory (how the universe emerged from a collapse of matter to a single point of space-time). However, the Vedic scriptures such as the Upanishads explain such phenomena. The term "hiranyagarbha" has been used to define the point of singularity from which the universe tends to go through continuous cycles of rebirth. The theoretical aspects of time travelling, the paradoxes of multiple dimensions and in fact the molecular dynamics of string theory are also explained along with this. Aside from such advanced physical dogmas' existence in these scriptures, natural selection and evolution is also exhibited throughout the time spans of "yugas" (periods of time in which life is established). Some can perceive the ten incarnations of the deity Lord Vishnu (Dasavatharas) as a symbolic representation of the evolution of life ranging from the Cambrian explosion up to the modern human being.

In addition, explanations of the materialistic world (matter known as "prakriti") as being composed of variable flavours depicting its quark nature is also seen throughout these ancient texts. Definitions to the chaotic behaviours of force of life (atman-soul) has also been given at the range of photon-interactions, its characteristic wavelengths and quantum mechanics. To an individual who is familiar with the principles of quantum theory (explains behaviours of nature as discrete terms), an in depth exploration into such Vedic texts will indicate tremendous amount of scientific information that will also coincide with theories of Relativity for instance. Thus, a "Theory of Everything" has already been documented by our ancestors yet we are still at the level of distinguishing elements of particle physics as "theoretical" figures.

The list of scientific sources that derive from these Vedic texts are infinite in essence. There are multiple indications of surgical procedures in the "sushruta samhita", an Ayurvedic encyclopedia of biomedical sciences. There are references to genetic cloning and in vitro fertilization with technologies way simpler than ours consisting of biologically active serums and growth factors as indicated in the birth of the Kauravas (100 princes in the epic Mahabharata). The flying vehicle of demonic King Ravana is an example of advanced engineering and aeronautics in the past. Astrological sciences are indicators of the unlimited knowledge in astronomical configurations our ancestors possessed as described in the jyotishashtra; which we still fail to comprehend today. Further theoretical applications such as telekinesis, teleportation, physical alteration of matter and control over the fundamental forces of physics are seen within the detailed descriptions of these Vedic texts. In fact, Freudian psychologies such as those reflecting upon the consciousness of the human mind are thoroughly explained with the use of anatomical positions in the Bhagvad Gita. There are records of geology describing the crystallography and atomic properties of rocks and minerals in the rituals of Atarva Veda. The father of inorganic chemistry and alchemy can be considered to be the Yajurveda without a doubt. If a high level of scientific concepts are hidden within these Vedic hymns, imagine the applications it yields within our current era if fully understood and extracted to our potential uses?

The canonical text Srimad Bhagavatam makes direct references to the archeology of complex dynamical structures that compose the galaxies and universes beyond us. Precise mathematical calculations of the Earth's diameter as being around 8,000 miles at the equator has been given in such puranas. Mathematical theorems and deductions have been very advanced in the Vedic periods. The use of Boolean logics, combinatorial functions, probability theorems, sequences, and advanced trigonometry have been indicated in Vedic texts such as the Yajurveda, Sulba sutra and works of the mathematician Pingala. This indicates that mathematical models such as the Pythagorean theorem and Euclidean Geometry which are credited to Greek Philosophers have already been established by Vedic mathematicians. Moreover, use of topological branches of complex mathematics and fractal geometry has also been demonstrated in the Vishnu Purana. Such principles are currently used in the fields of nanotechnology and cosmology. Perhaps, this explains the grand scale mysticism associated to changing the size and shapes of objects at will as defined in the "stories" of the 18 Mahapuranas.

One of the greatest aspects of the Vedic sciences includes the field of Medicine and biotechnology. In the current world, we are bound to allopathic medicine which tends to treat the symptoms of the disease only. In contrary, there are multiple accounts of terminal illnesses being cured at ease with the simple usage of herbs and natural ingredients under the norm of Ayurveda. The Charaka samhita explains the pathology of diseases, prognosis and diagnostic measures of illnesses and the cures as well. A close insight into these sciences will quickly spark the notion that all modern medical systems derive from these Ayurvedic findings. Illnesses ranging from microbial infections to diabetes have been analyzed within these ancient reportages.

To add to this, the field of oncology (cancer) has already been an element in these texts in which natural remedies consisting of honey and certain herbal products have been used as Siddha medicine to suppress the metastasis (spreading) of cancers. Yet we are unable to characterize these substances and to define these biochemical pathways in the modern world. Elixirs of immortality (amrita) and anti-ageing remedies have also been reported within these records. Most of them are under the foundations of alchemy and complex biochemistry that seems to associate energy fields (chakras and nadis) of the body to longevity. An individual who is familiar with molecular biology will recall that the mitochondria is responsible for fuelling cells with energy and its oxidative metabolic activities and signalling pathways are associated to ageing. The length of telomere segments on the chromosome adds to this process. Due to the usage of Sanskrit terms, we are unable to translate these Vedic texts to expose such highly intellectual methods. This also further demonstrates that models of cellular signaling and proteomics has been established in the Vedic period without the technologies we possess today. References to cellular division (with iconographies of spiral telomeres) has been observed in

archeological findings of the Indus Valley. In fact, the double helical DNA has been mapped down and referred to as "Tvashtha" in these texts along with the evolutionary scale of life. The term "vivasvat" has been exquisitely used to define the life emitting forces or radiation associated to the DNA. These are the precursors to advanced mechanisms of biophysics and the interaction of life and matter. Considering the fact that the ancient philosophers of the Vedic period has such knowledge, this might hypothetically explain why many of these legends state the longer life spans of individuals in the ancient time periods.

Such forms of medical practise are now considered to be "alternative medicine" and are disvalued due to a lack of understanding of its subjects. Two reasons can explain the degradation of this ancient medical system: ignorance and commerce. The inability to translate ancient Sanskrit scriptures creates ignorance in the minds of those living in higher conditions of living and the economic splurge resulting from marketing pharmaceuticals are the best mediators of such intolerance. We must still understand that the era we live in is a time period in which financial outcomes overpower humanity. Corruption is at its peak and the Hippocratic Oath has truly become the "Hypocrite's oath".

To conclude, the Vedic studies are necessary to unravel the deep mystical aspects of life and answer the "true" questions of life and its surroundings. Hence, we must embrace these knowledge that are constantly being mistakenly labelled as "pseudoscience" or "mythical legends" due to its poor level of understanding. With tools of creativity and research, we must explore the realms and limits of the complex sciences that tends to explain the unseen. The amount of information our ancestors possessed seems to be scientifically relevant for those who seek proofs and evidences to believe. Equivalently, it also contains a powerful metaphysical and spiritual basis for those who seek comfort and bliss to perceive. Despite the intention, we can definitely consider the Vedas as highly superior in comparison the scientific advancement of today's society. Perhaps astral projections are physically possible under the range of Gauge-Bosons or walking through objects are physically allowable phenomena under the guidelines of rearranging the superstrings and electromagnetism that creates a barrier between the objects. The chanting of mantras can alter the stone statues of the deities in temples at different angles and frequencies of the sound waves to trigger desired effects that project onto the chanter's neurological patterns (brain waves). These scientific elaborations from the Vedas can go on infinitely like the universe. The Vedic sciences are the predominant mediators of modern sciences which re-establishes Hinduism as a methodology or scientific tradition rather than a religion. The goal of humanity is to bring these universal phenomena into self-realization and to use it unselfishly for the overall benefits of others. Undoubtedly, from this state of mind arises true wisdom and knowledge.●

"Truth cannot be suppressed and always is the ultimate victor"- Yajur Veda

Prathishni Mathieswaran

Preserving Tamil Culture

Living in a fast paced, western society is all that us youths have known for most of our lives. We live in Toronto, a multicultural, large city with many people from various parts of the world. It becomes a necessity for us to blend into society and to start doing things the way we believe is the norm. Our parents brought us to this foreign land because of the greater opportunities and facilities. They left behind their home, their stable jobs, and their culture to give us a better start at life. I think the least we can do is to preserve the rich culture that we were so fortunate to have been born into and embrace its every tradition. In a cultural hub like Toronto, there are numerous ways where culture can not only be preserved but also showcased to the world. As a child, many of us were enrolled in various classes in Tamil art forms such as Sangeetham,

Bharathanatyam or to learn an instrument. At the time we all felt like we were being pushed beyond our limits and we would often question as to why we need these in our lives. In fact, I have been one of those children constantly badgering my parents as to why I should even bother learning these because it will not really serve any academic purpose for me. I complained but my parents still pushed me into it and I would now say that was the one of the best decisions they made for me in life.

Taking up an Art form made me aware of culture in a way that was more emotional and it let me be involved in the learning process. It opened my eyes to the minute details of the Tamil culture that I may have missed otherwise. For example as a musician, one has to perform at various places and one of the greatest places to call a stage is our local temples. In all honesty, most youngsters do not make time to go to temple however if they were to perform it would be mandated that they would eventually go there. This not only exposes them to music but also to the traditions and the religion of Hinduism itself. Our interest in culture will elevate with more exposure and we become more aware of ourselves. Many Carnatic pieces have deeper stories related to spirituality and Hinduism and they give us the inside

stories behind the many Gods in our cultures. Therefore music not only gives us a sense of our culture but it also teaches us the valuable meanings in the songs that are like life lessons. It is a blessing to be able to sing or play these songs in such a divine place, like the temple. As many youths start to attend university, whether in the city or away from home they start to neglect their musical paths. This is due to the amount of time that their schooling takes up as well as the travel time and the time to go to classes. Usually there is a drop in the number of people performing and people going out to music related events. Many people just give up music for good because they just cannot find the time to balance both worlds. This is a major problem in our generation because we live life on the run and every minute is valuable. However I truly believe that with the right mindset anything can be accomplished. Of course, to achieve something there is the need to sacrifice a lot of other things. It might mean that you miss a lot of social gatherings or going out with friends may be limited however a few years down the road your sacrifices will be seen in your musical journey. Many Carnatic musicians do have to give up a lot of enjoyment in their lives however the passion for the art drives them forward and it doesn't give them time to look back.

As we get more involved in this art, our thirst for knowledge also increases. We want to grow as young musicians and be able to not only perform but also share our knowledge with others, and to the future generation. In fact, I would say that Carnatic music kept me out of trouble because I was busy and I would be constantly running around for programs or rehearsals I did not have the time to even think about something that could stray me from the path. I believe many parents also teach children the Art of Music or Dance because it is a form of stress relieve and as students we do go through many stresses in life. Therefore when we sing, dance or play we find solace in it, it helps us clear our minds and even give us inspiration for our academics. In my opinion I think the talent in Toronto is immense and we should promote our homegrown talent because our future relies in it. Many (Contd.on page 118)

Natasha Dhushiyanthan

We are Tamil & we are Proud!

People that move from different countries to new countries are called an immigrant. Imagine a life moving here, alone afraid, and not able to understand what is going on. Moving with your entire family and kids is even more complicated. Kids, a word used to define to understand the statement of a child who is growing.

Tamil is a word used to describe the proudness, the culture, the nationalism, the tradition, the language, and the community. Everything is so unique about being Tamil. But the problem now days, is that many Tamil teenagers who grew up in Canada, are different. A statement that a teenager doesn't realise who their real identity is. Tamil teenagers are friends with many other people. No matter the race the culture or their identity. Canada is a multi-cultural community. Some parents who are Tamil, have an issue with their children being friends with the opposite sex, race, culture or ethnicity. And now that is a problem. Many teenagers in Canada don't believe in racism. The newer generation is mixed with many different races.

Parents, who are Tamil, wish to carry their own culture and tradition through their children and to pass it down generation by generation. And to say to the fact that being a teenager is complicated enough. Being a teenager is the stage of learning who we really want to become. We have so many things to worry about when being a teenager, such as high school, drugs, alcohol, sex, friends, family, socializing, respect, gossip, and most of all our reputation. When we are in a different place that we are growing up in compared to where our parents grew up in. It makes things more complicated than it needs to be. We will become mixed with so many other people's cultures and traditions that you won't even know your true identity. Being a teenager is awful. It's like someone blind folded you and you have to figure your way out of a maze. It's a time in our life that everyone has to pass through. There are so many obstacles and it's confusing and stressing at times.

Friends. It's such a unique thing. It really brings out memories and amazing connections between people outside the family. But at the same time we must choose properly who we want to surround ourselves with. Friends are something we can choose, but family isn't. If we have friends who are doing things that are wrong and that we are most likely going to become tempted to do. Then we shouldn't be friends with people like that. We should be friends with

people who push us to our limit to do greater things in life, and who will be there to support you during your life. Choosing the right group of friends is important. Introduce them to your parents. Teenagers who did the right thing on choosing the right group of friends are now successful. They had made their parents proud, and represented themselves as a strong person in our community. Our parents were created to make life easier for us. They are there to protect us. So, talk to them and spend time with them. Gain their trust and don't lose their trust. If we communicate with them, they will understand us better and things will be easier for us. Being Tamil depends on who you want to be, the way you want to grow up as. It's ok to have fun, its ok to be with other people who come from all over the world. Dress like Canadian, eat poutine, watch American Dad, but close to your heart always remember that you are Tamil and you represent our nation.●

I AM TAMIL AND I AM PROUD!

Preserving..

youths should be given the opportunity to perform and to be able to portray their talent to the audience. I believe that youths should be given many platforms to showcase their talents because their talent will speak for itself and no words will be needed for further clarification. When youth shows go on, both children and parents should go and participate because it's a great learning opportunity for the younger generation as well as an eye opener for the parents. Parents will realize that one day their children will also be able to perform like this and will plant the cultural seed in their children as well.

Leaving our homeland and coming to a foreign country is not easy. But I believe our parents and teachers have done a fantastic job in creating a Tamil cultural niche here in Toronto and made a world for them as well as for their children to grow up in. As youths we get a little taste of both worlds and being able to balance them is no easy task either. If we continue at this pace we do have a great future in both the world of music and in academics. So I truly believe we should stand together as power comes in numbers and not only embrace but also promote our culture and our art to the world!●

Rishani Vettyvel

Stress within Organizations

In today's society, more employees than ever before are reporting an increase in stress, as opposed to 8-10 years ago. According to a survey conducted by CMHS, compared to 1997, work appears to have become a larger contributor to stress—up from 39% to 51% today. Although some stress can provide motivation and stimulation to accomplish the task at hand, an excessive amount can be very detrimental to one's health and psychological well being. Furthermore, stress experienced within the workplace can also affect your co-workers and more importantly, the financial performance of your company. This paper will discuss the various causes of stress amongst employees, the financial impact this has on their performance and various methods companies can use to reduce the stress within their workforce. Job stress is defined as "the harmful physical and emotional responses that occur when the requirements of the job do not match the capabilities, resources or needs of the worker" (L. Weathington, T. Hayes, 565, 2007).

Despite what position is obtained by a person within an organization, common symptoms of stress include mood and sleep disturbances, upset stomach, headaches, conflicting behaviour with family and friends, and short temper. These symptoms often lead to various health issues with the individual and subsequently result in negative effects not only towards the individual but to the organization as a whole. Within an organization, there are many factors that can cause stress amongst employees, managers and executives. These include role overload, heavy responsibilities, failure in the communication system (when rules and procedures are not communicated clearly), role ambiguity, and role conflict. Role overload "occurs when one must perform too many tasks in too short a time period" (Johns & Saks, 2007).

For example, in manager/executive positions, many decisions, such as whether or not to fire an employee or whether or not to close an unprofitable division must be made alongside many of the day to day decisions being made, resulting in a cumulated effect of stress and tension. Additionally, "front line worker," labourer and

secretaries also pose a great deal of stress due to poor physical conditions and a lack of control over their day to day situations. Based on the personality of the employee, this can lead to anger, frustration, anxiety and stress. Furthermore, boredom with the particular task at hand can also frustrate employees who feel that they are capable of pursuing more complex tasks.

Consequently, this can have devastating impacts on the company as a whole. For example, as a method of stress reduction, an employee may choose to be absent from work. If an employee is absent from work on the day of a difficult inventory check, he/she would reduce personal stress but would leave the organization short handed, which would provoke stress in others co-workers. This would lower productivity since more would have been accomplished if the employee attended work that day, especially if he/she was well experienced and knowledgeable about the task at hand. Examples such as these are extremely common in the workforce and often contribute to lower productivity.

Companies should be aware of it because their productivity and profitability is contingent on its workforce and failure to realize this can significantly affect its financial performance. According to the American Institute of Stress, decreased productivity, absenteeism, poor decision making, and mental health problems related to stress resulted in annual revenue losses of \$150 billion annually (Pierre Brun, 2006). Furthermore, according to the American Institute of Stress, they also stated that in the United States, about 1 000 000 people are absent from work each day because of stress (Pierre Brun, 2006). Taken together, this shows that when people are stressed, they are more likely to be absent from work, thus decreasing productivity. This illustrates the fact that stress is a major problem for many companies and must be overcome.

Aside from a decrease in productivity and work absence, actual turnover due to stress is also a serious problem that is occurring in many organizations. This is especially harmful because costs associated with

turnover for the organization include the cost of recruitment (advertising and selecting new employees), training new employees and helping them develop into experienced associates. Moreover, while employees are new on the job and still within their training period, they will perform below expectations, which will negatively harm productivity and decrease profits. Given that there are many different costs associated with turnover, it is vital that organizations strive to retain as much employees as possible. However, seeing as how more employees than ever before are suffering from stress, it is important that organizations figure out exactly what is causing the stress and then find ways to help them cope with it.

For organizations to reduce the level of stress seen within the workforce, the first step is to recognize that individuals differ in their ability to handle stress and treat each employee individually based on their personality. Individual responses that people exhibit due to stress vary based on their personality traits as well as how those traits interact with the environment. For example, a person who believes that their actions and behaviours stem from their control (ie, internal locus of control) are more likely to confront stress and try to eliminate it since they feel that they have control over their environment. However, a person who tends to blames others such as managers, family members and their environment for their stress levels may require alternative treatment.

Once individual abilities to handle stress are considered, organizations should also consider factors such as placing 40 hr/week work restrictions on employees who are unable to handle the stress, implementing free employee assistant programs (EAP) for employees to help them cope with stress, changing the corporate culture, ensuring that the workload is equivalent to a workers capabilities and finally, encouraging optimism throughout the organization.

To reduce stress in the workplace, organizations should implement restrictions that limit employees to a maximum of 40 hrs per week if it is perceived that they are unable to cope with the ongoing stress. This method would be very suitable for an individual who tends to blame their environment and managers for their stress or for someone who cannot handle the work/life balance. In an experiment conducted, 300 employees were selected from different multinational organizations and were divided into two groups. One group of employees worked for more than 40 hours per week and the 2nd group worked for less than or equal to 40 hours. They were then each given a questionnaire and were evaluated based on a 4 point scale where 4 represented always and 1 represented hardly ever. From this analysis, results indicated that working less than 40

hours per week and having a compressed work week reduced stress and increased job satisfaction. According to F. Zadeh and Bashir Ahmad, preventing employees from working more than 40 hours a week and compressing the work-week to 4 days a week instead of 5 days improved job satisfaction, reduced absence from work and provided employees with more time to spend with family and to engage in hobbies.

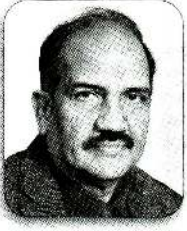
A second strategy to reduce stress consists of implementing a free Employee Assistance Program (EAP). EAP is defined as a professional and confidential service that assists employees and helps them deal with issues such as work-related stress, family crises, grief counselling, etc (Brun, 2006, 40). This program would be effective to implement within the organization as it allows employees to discuss their issues and confide in people who are willing to help them overcome the stress and problems that they consistently face.

Furthermore, these programs also benefit the organization because by helping employees reduce their own level of stress, they can now strive to maximize their full potential within the organization by increasing productivity, influencing group morale towards the people around them, etc. However, implementing the program will prove to be costly to many organizations, mainly because the service is being provided to all employees for free. According to Jean-Pierre Brun, he estimates that for a large company holding over 200 employees, the average cost will be around \$150 per employee each year. Furthermore, as previously stated, estimating the duration of time to relieve an employee of his/her stress is contingent upon their personality traits, the cause of their stress, family problems related to the stress, etc.

Those with a higher level of internal locus of control (those who approached life optimistically) were more likely to benefit from the program and cope at a faster rate compared to those who did not display these traits.

Furthermore, those who were also more sociable were also more likely to be able to better deal with their level of stress. From this analysis, we can conclude that although this program will be costly to implement and will require a lot of time on the part of the organization, in the long run, it will benefit the organization since content and stress free employees will translate into higher productivity, loyal and dedicated employees who are motivated to attend work each day, and higher performance and profit for the organization as a whole. Furthermore, content and stress-free employees are also able to exert influence on others by creating a positive atmosphere and cheering up those employees around them.

Furthermore, in addition to changing the organizational culture, some short term (Contd. on page 122)

நா. சாந்திநாதன்

மணித்துளிகளின் மகத்துவம்

நாம் எமக்குள் வகுத்த வரைவிலக்கணத்தின்படி வாழ்வு நகர்ந்து செல்கிறது. வாழ்வின் பாதையில் நாம் செய்வது எல்லாம் சரி போலவே தெரியும். ஏதாவது பிழை என்று தெரிகின்ற சிலவற்றையாவது உணர்ந்து களைவோமாக. மனதில் பதிந்த சில துளிகள்!

ஒரு திருமணவிழாவை எடுத்துக் கொள்வோம். குறைந்தது ஆறு மாதத்திற்கு முன்பே திகதியும் மண்டபமும் நிச்சயமாகிறது. இரு வீட்டாரும் சேர்ந்து ஆரவாரத்துடன் நூற்றுக்கணக்கான பேருக்கு அழைப்புகளும் அனுப்பப்பட்டுவிடும். தரமான வீடியோ, கமரா, வெளிப்புறக்காட்சி, மண்டப அலங்காரம் என்று மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் ஆறுமாத காலமாக ஒரே ஓட்ட ஆட்டம்.

ஏனோ! திருமணவிழாவிலன்று எல்லாமே தலைகீழாகிறது. இவ்விழாவிற்காகவே எத்தனையோ மணித்தியாலங்களை ஒதுக்கிய இவர்கள் விழாவினை எப்படி நகர்த்துவது என்பது பற்றி அட்டவணைப்படுத்தத் தவறி விடுகிறார்கள். வரவழைத்த விருந்தினரை வரவேற்க யாருமில்லாமல், இரு வீட்டாரினதும் மண்டபத்திற்கு வருகை தாமதம், வீடியோ, கமராவின் தொழில் நுட்பங்களின் பரீட்சார்த்தங்கள், முகூர்த்தம் தவறினாலும் பெண்ணை அழகுபடுத்துவதில் அதீத அக்கறை, கமராவுக்கு முகம் கொடுக்க, முன்பாக நீண்ட வரிசை, சாப்பாட்டுத் தட்டுகளுடன் அலைமோதும் நீண்டவரிசை!

இவையெல்லாம் விருந்தினரின் பொறுமையையும் சலிப்பையும் உச்சத்துக்கே இழுத்துச் செல்கிறது. வந்தவர் திரும்பும் வாகனங்கள், அவர்களுடன் சேர்த்து பல குறைகளையும் சுமந்து செல்கிறது. இரு வீட்டாரும் சேர்ந்து ஒரு சில நிமிடமாவது, செக்கனுக்கு செக்கன் எப்படி நகரும் என்று மனத்திரையில் முன்பே பார்த்து, அதை ஒப்புவிக்கும் நாளாக, இத்திருநாள் அமைய வேண்டும். அதைவிடுத்து, நூற்றுக் கணக்கான விருந்தினரின் நூற்றுக்கணக்கான மணித்துளிகள் அநியாயமாவதைத் தவிர்ப்போமாக.

சாதாரண அரங்கேற்றங்கள், கலைவிழாக்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ஆயிரம் பேர் நிறைந்த மண்டபமாக இருக்கும். தரமான நிகழ்ச்சிக்கும் குறைவில்லை. ஆனால், மொத்தத்தில் நிகழ்ச்சி கோட்டை விட்டிருக்கும். காரணம் வேறொன்றுமில்லை, நேர அட்டவணையில் அக்கறையீனம். தாமதமான ஆரம்பம், கட்டுப்படுத்த முடியாத மட்டுக்கு மீறிய பேச்சுக்கள், நிகழ்வுகளுக்கான இடைவெளி அதிகரிப்பு, அட்டவணையில் இல்லா நிகழ்ச்சியின் உட்புகுத்தல், தொகுப்பாளரின் அளவுக்கு மீறிய ஆலாபவரணங்கள்!

இவையெல்லாம் சேர்ந்து சபையில் இருந்த ஆயிரம்பேரின் ஆயிரம் மணிநேரத்தை விழுங்கி விடுகிறது. நடத்துனர் இரண்டொரு பேரின் அக்கறையற்ற செயற்பாட்டால், மணித்துளிகளின் பெறுமதி தொலைந்து போகிறது. விழாக்களை ஏற்கனவே திட்டமிட்டு செயற்பட்டு, மற்றவர்களின் மணித்துளிகளை மதிப்போமாக.

இன்னும் சொன்னால், தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் கூட திட்டமிடலும் வாழ்வின் வெற்றிக்கு முதுகெலும்பானது. சாதாரண சோதனையை எடுத்துக் கொண்டாலே, எத்தனையோ மாதத்துக்கு முன்பே இந்தப் பாடம், இந்தத் திகதி நடக்கும் என்று தெரிந்தாலும்கூட, அதைச் சரிவர எதிர்கொள்வதற்கு நேரத்தை ஒதுக்காமல், இறுதி நாட்களில் இறுதி இரவில் நித்திரை முழித்து எல்லாப் பகுதியையும் படித்து முடிக்க முயன்று, சோதனையில் அரைகுறை நித்திரையுடன் தோன்றி, தோல்விகளைத் தழுவிக்கொள்ளும் மாணவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கின்றார்கள். நேரம் பொன்னானது என்பதை எம் உணர்வலைகளில் உட்புகுத்தாததன் விளைவே இதுவாகும். நேரத்தின் கட்டாயத்தை அடிமனதில் பதிப்போமாக.

ஒரிரு மாதங்களுக்கு முன்பு, இவ்விதம் ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களிடமிருந்து பாராட்டுவிழா ஒன்றுக்கான அழைப்பு வந்திருந்தது. இடத்தையும் நேரத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் வேளையில், இது

மாலை நேரமாக இருப்பதனால், அழைப்புக்கு நன்றி, எனக்கொரு இரவு விருந்திற்கு போக வேண்டியுள்ளது என்றேன். மீண்டும் சொன்னார், எங்களுடைய நேரம் 5 மணி தொடக்கம் 7 மணிவரைதான். இங்கு வந்து அங்கும் செல்லலாம் என்றார். அவரின் விழா மீதுள்ள அக்கறை முன்பே தெரிந்ததால், அவ்விழாவிற்கு சரியாக 5 மணிக்கு 5 நிமிடம் முன்பே சென்றிருந்தேன்.

சரியாக 5 மணிக்கு டாம்பாம் என்று ஆரம்பித்தது. கடிகாரத்தில் சின்னக்கம்பி 7 ஐத்தொட பெரிய கம்பி 12ஐ எட்டவும் விழாவும் இனிதே முடிந்தது. விழாவும், மண்டபம் நிறைந்த மதிப்புள்ள மக்களுடன், நல்ல நடன நிகழ்ச்சியுடன், தொகுப்பாளரின் இடையூறுகள் எதுவுமின்றி அளவான அர்த்தமுள்ள பாராட்டுரையுடன்,

பாராட்டுப் பெறுபவரின் பூரிப்புடன் இனிதே நிறைவேறியது. நேரத்தியாக நகர்த்திய நிர்வாகத்திறன் அங்கே தொனித்தது. சபாஷ்! நடத்துனருக்கு.

இவ்வாறு சீராகத் திட்டமிட்டு நேரத்தை பெரிதே மதித்து நடக்கின்ற இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள். இவர்களை வழிகாட்டிகளாகக் கருதி இச்சிலர், பலராக மாறவேண்டும் என்பதே என் ஆதங்கம்.

சிறிய கருமமென்றாலும் சிந்திப்போம் சீராக. மற்றவரையும் மனதிற கொண்டு மதிப்போம் மணித்துளிகளை! ●

Stress within...

objectives that companies can try and implement to reduce stress include insuring that the workload is in line with the workers capabilities, clearly defining rules so as to prevent role ambiguity and role conflict, establishing work schedules that are compatible with a persons demands inside and outside of work, and allowing employees to participate in the decision making process where ever possible. Although the first solution may require the company to schedule more workers on the same shift or hire a few extra workers, overall, it will prove to be beneficial since employees will put forth their full effort in performing their job effectively and they will feel more motivated to attend work each day.

Finally, encouraging optimism among the workforce has also been proven to reduce the level of stress.

According to T. Hayes and L. Weathington, if individuals approach stressful situations in an optimistic manner, they are less likely to experience frustration or feelings of tiredness on the job. Furthermore, optimistic thinking was also positively correlated to an overall increase in life satisfaction and a reduction in job stress. Certain strategies that organizations can implement to provoke optimism amongst employees include informing employees how valuable they are to the organization, making them feel that their work makes a significant difference in productivity, providing feedback regularly, and encouraging social integration among workers.

Encouraging optimistic thinking is especially effective because it can be implemented almost immediately and for the most part, does not require any additional costs.

Therefore, all companies should strive to encourage optimistic thinking amongst each other and thereby creating a positive environment for everyone.

In conclusion, stress is a major problem in the workplace. Factors that cause stress include role ambiguity, role conflict, lack of control over ones tasks, role overload, poor working conditions, and boredom with the particular task at hand. These factors transcend into a decrease in productivity for the company, an increase in absent employees, an increase in employee turnover rates and lower organizational commitment. To reduce these tremendous impacts on an organization, some things that can be done include limiting employees to a maximum of 40 hours per week, employee assistant programs, changing the corporate culture, and encouraging optimistic thinking within the company. ●

References:

Scholarly Articles

- Steven W. Pool (1999), Organizational culture and its relationship between job tension in measuring outcomes among business executives. *Journal of Management development*, vol 19. 1. 32-49
- Zainab F. Zadeh & Kiran Bashir Ahmad (2008), Number of Working hours and Male employment Psychological Work-stress level. *Pakistan Journal of Psychological Research*, vol. 23. 1-2, 29-36
- Caleb T Hayes & Bart L. Weathington (2007), Optimism, Stress, Life satisfaction, and Job Burnout in Restaurant Managers, *The Journal of Psychology*, 141(6), 565-579
- Susan Michie and Michael A. West (2004), Managing people and performance: an evidence based framework applied to health service organizations, *International Journal of Management Reviews*, 5-6, 91-111.

விருதுகள் - 2014

வாழ்த்துவோம்! மதிப்பளிப்போம்! சிறப்புச் செய்வோம்!

'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையின் முதலாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் வெளியீட்டு வைபவம் 1992ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, அதனுடன் இணைந்ததாக தமிழர் தகவல் விருதுகள் வழங்குவதும் ஆரம்பமானது.

தமது குடும்பம், உற்றார், உறவினர் என்ற வட்டத்துக்கு அப்பால் வந்து, தன்னார்வம் நிறைந்த சமூகப்பற்று உந்துதலில் பணியாற்றுவவர் எவராயினும் அவர் மக்கள் நலன் கருதிய முக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும், தலைமைப் பண்பு நிறைந்தவராகவும் பார்க்கப்பட வேண்டியவர். அவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்குரிய மதிப்பை அவர்கள் வாழும்போதே வாழ்த்தி வழங்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் 'தமிழர் தகவல்' விருது வடிவம் பெற்றது.

கடந்த இருபத்துமூன்று ஆண்டுகளில் சமூக-சமயப்பணி, பொதுப்பணி, கல்விப்பணி, கலை இலக்கியப் பணி, அகதிகள் சேவை என்பவைகளுடன் ஈடுபட்டவர்களே அதிகளவில் விருதுக்குத் தெரிவாகியுள்ளனர். 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருதினை ஏழு சாதனையாளர்கள் இதுவரை பெற்றுள்ளனர். கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் கல்விசாரா முயற்சிகள், தன்னார்வத் தொண்டு, தலைமைத்துவப் பண்பு கொண்ட இளையோர்/மாணவர்களும், சமூக வணிகத்துறை முன்னோடிகளும் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் பெற்றுள்ளனர்.

ஐரோப்பிய, அமெரிக்க ஆஸ்திரேலிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பதினாறு தமிழ்ப்பிரமுகர்கள், அவர்கள் சார்ந்த நீண்டகாலப் பணிகளுக்காக நேரில் வந்து விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். கனடாவில் வாழும் தமிழரல்லாத சமூக சேவையாளர்கள் பத்துப்பேர் இதுவரை விருது பெற்றுள்ளனர். ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் சமாதானத் தூதுவராகப் பணியாற்றும் கிம் புக் (Kim Phuc) அம்மையார் இவர்களில் முக்கியமானவர். கனடாவின் முன்னணி ஊடகங்களில் ஒன்றான 'ரொறன்ரோ ஸ்டார்' பத்திரிகை, அகதிகள் சேவைக்கான 'தமிழர் தகவல்' விருதைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த இருபத்துமூன்று ஆண்டுகளில், தமிழர் தகவல் வருடாந்த விழாவிலும், கனடா தின விழாவிலுமாகச் சேர்த்து 200க்கும் மேலானவர்கள் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதைப் பதிவு செய்வது பெருமை தருகிறது. இவ்வருட விழாவில் மேலும் எண்மர் விருதுகள் பெறுவதோடு எமது விருதாளர்கள் எண்ணிக்கை 214 ஆகியுள்ளது. இவ்வருட விருதாளர்கள் தொடர்பான சுருக்க விபரங்களை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் படிக்கலாம்.

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் விருதுகள் வழங்குவதைத் 'தமிழர் தகவல்' முதன்முதலாக ஆரம்பித்து வைத்தது என்ற பெருமையுடன் இப்பணியைக் தொடருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது

Life has its Rewards ; Work has its Awards

வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது - 2014 Lifetime Achievement Award

புதுமாற்றத்தின் வெற்றியாளன் - Champion of Change பேராசிரியர் சிவலிங்கம் சிவானந்தன்

பேரறிஞராகவும் பேராய்வாளராகவும் பேராசிரியராகவும் உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களினதும், தொழில்நுட்ப உயர் நிறுவனங்களினதும் பாராட்டைப் பெற்ற பேராசிரியர் சிவலிங்கம் சிவானந்தன், அண்மையில் அமெரிக்க வெள்ளை மாளிகையினால் 'புதுமாற்றத்தின் வெற்றியாளன்' (Champion of Change) எனப் பாராட்டப்பட்டு விருது வழங்கி மதிப்பளிக்கப்பட்டவர்.

தாயகத்தில் சாவகச்சேரியை அண்மித்துள்ள மட்டுவில் என்னும் கிராமத்தில், சாதாரண ஆசிரியத் தம்பதிகளின் ஒன்பது பிள்ளைகளில் ஆறாவதாகப் பிறந்தவர். தந்தையார் தலைமை ஆசிரியரான தமிழ்ப் பண்டிதர்; தாயார் சமயமும் விஞ்ஞானமும் கற்பிக்கும் ஆசிரியை.

மட்டுவில் சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியையும், இடைநிலைக் கல்வியை சாவகச்சேரி ட்றிபேக் கல்லூரியிலும் நிறைவு செய்தபின், யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் கற்றலைத் தொடர்ந்து பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு தெரிவானார். அங்கு பௌதிகத்துறையில் இளமாணி பட்டத்தைப் பெற்றபின் ஓராண்டு பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், ஓராண்டு மட்டக்களப்பு பல்கலைக் கழகத்திலும் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார்.

அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரின் இல்லினோய் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தையும் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்று, அதே பல்கலைக்கழகத்தில் இன்று மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்த பேராசிரியராகவும் பல்வேறு விஞ்ஞானப் பேராய்வுகளின் ஒப்பற்ற முன்னோடியாகவும் திகழ்கிறார்.

இல்லினோய் மாநிலத்தில் 'சிவானந்தன் ஆய்வுகூடம்' ஒன்றினை நிறுவி, 'செவ்வுயர் மறைநிலை ஒளிக்கீற்று நுகரி (Infrared sensor technology) பற்றிய பேராய்வில் ஈடுபட்டுப் பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளை நிகழ்த்தி சாதனை புரிந்துள்ளார். இதற்காக உலகின் பல விஞ்ஞான ஆய்வாளர்களின் பாராட்டையும் அமெரிக்க அரசின் விருதுகளையும் பெற்று ஈழத்தமிழர்களுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

250க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ள பேராசிரியர் சிவானந்தன், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களின் முதுமாணி மற்றும் கலாநிதி ஆய்வு பாடத்துக்கான வழிகாட்டியாகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

உலகின் பல முன்னணிப் பல்கலைக் கழகங்களின் இணைஆய்வாளராகவும், விருந்துப் பேராசிரியராகவும் விரிவுரைகளை வழங்கியுள்ளார். பிரான்ஸ், இத்தாலி, சீனா, கொரியா போன்ற நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களுடன் சேர்ந்து பல விஞ்ஞான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இருட்டின் ஊடாகப் பார்க்கும் ஒளிக்கீற்றுக்களின் செறிவு பற்றிய இவரது ஆய்வு அமெரிக்காவின் இராணுவ உபயோகத்திற்கும் பொதுமக்களின் பல்வேறு மருத்துவ தொழில்நுட்ப தேவைகளுக்கும் பயன்தரவல்லது எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(பேராசிரியர் ஜோசப் சந்திரகாந்தன் எழுதிய விரிவான ஆங்கிலக் கட்டுரை
125ம், 126ம் பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது)

Lifetime Achievement Award - 2014

World Class Scientist, Eminent Professor & White House Champion of Change SIVALINGAM SIVANANTHAN, Ph.D.

A Great Scholar and a man of numerous accolades and achievements, not least among these are: Distinguished Professor, Prolific writer, Indefatigable Researcher and Director of the Microphysics Laboratory (MPL) at the Department of Physics at University of Illinois in Chicago, and Founder of the well renowned Sivananthan Laboratories, known as (Siva Labs) group of companies with over seventy employees, consisting of EPIR Technologies, Episensors, Episolar and Epimaterials; all Tamils of Eelam origin can truly be proud of this son of the soil.

Dr. SIVALINGAM SIVANANTHAN was honoured on May 29, 2013 at a ceremony in the White House as a "Champion of Change" for his exceptionally innovative work on infra-red sensors, which have both commercial and military applications and for his admirable research on semiconductor material, Mercury Cadmium Telluride or MCT that is at the heart of night vision technology. This special honour was also an American national recognition of his leadership skills, outstanding entrepreneurship, and excellence in public service.

Born in Madduvil South in Chaavakachcheeri, Sivananthan is the sixth child in the line of nine children to his teacher-parents. His father was a Tamil Scholar (Pandithar) and his mother was a trained teacher in religion and Science. He feels proud about having had his elementary schooling at Saraswathi Mahavithiyaalayam and his middle school education at Driberg College. Later he went to the Hindu College in Jaffna to complete his GCE Advanced Level.

Sivananthan received his BSc degree in Physics from University of Peradeniya where he was appointed as Assistant Lecturer for a year and later he served as Lecturer in Physics at the Eastern University in

Batticaloa. In 1982 he entered the University of Illinois in Chicago (UIC) to read for his post-graduate degrees. It was here that embarked sustained research in on infra-red sensors his remarkable success in graduate work opened new avenues to engage in further research in this arena of science and technology.

Sivananthan is also the founder of the high-tech, Bell Labs-styled incubator, Sivananthan Laboratories, Inc., based in Bolingbrook, Illinois which endeavours to bridge the 'valley of death' between the industry and academic institutions. He helped to found InSPIRE (the non-profit Institute for Solar Photovoltaic Innovation, Research, and Education and Training). Prof. Sivalingam Sivananthan besides the Prestigious honour of White House Champions of Change, Dr.Sivananthan's other honors include: "Outstanding Americans by Choice" by the U.S. Citizenship and Immigration Services in 2013, Friend of the Night award by the U.S. Army Night Vision in 2005, and Electronic Sensors Directorate in 2005 for his leadership in this field and his many contributions to infrared sensor technology; and Recognition by CRAINES as among Chicago's top '50 people in technology you should know' for breakthroughs in semiconductor technology and the formation of the Sivananthan Laboratory group of companies AND SPIE Fellow, elected for outstanding technical contributions and service to SPIE and in particular for achievements in the development of II-VI infrared detectors and photovoltaic technology.

He also has several highly acclaimed publications to his credit. He has authored or co-authored over 250 research papers in refereed journals and has delivered over 300 technical presentations and invited lectures including Five Keynote addresses across the United States and around the world.

Lifetime Achievement Award - 2014

In addition to his numerous publications, he has also served as a member of the Editorial Board of the Journal of Infrared and Millimeter Waves, the National Advisory Board for the Nanotechnology Core Facility, Advisory Board for Illinois College of Technology, and was an Editor of the Proceedings of the US Workshop on the Physics and Chemistry of II-VI Materials.

In his outstanding academic career, he had been a Major Adviser for twenty one students reading for the Ph.D and doing their dissertations along with eight Master's Degree students. He has also Served on 57 Master of Science and Doctor of Philosophy thesis committees. Currently, two Research Associates, two Visiting Professors, eight Adjunct Professors, nine graduate students and three undergraduate University of Illinois students are supervised under his direction and guidance.

His research collaborations have taken him to several leading institutes of Technology and innovation panning great geographical vistas from Anna University in India to CREO in Italy and Facultes Universitaires Notre-Dame de la Paix, Belgium to Kunming Institute of Physics in China and Dongguk University, Seoul, Korea to University of California in Santa Cruz.

In supporting, fostering and furthering knowledge building and knowledge-sharing, he did not forget his native land or his Alma Mater. In fact he has helped to start a small group at the University of Jaffna to solar-cell research, and has formed alliance among three Sri Lankan campuses including the Department of Physics at the University of Peradeniya. Sivananthan has helped to train staff at the three campuses as an initial step in pursuing building a knowledge-base and trained staff locally in Jaffna and other campuses so that long-term projects including manufacturing can become possibilities in the near future.

While speaking about his innovative research inventions, Dr. Sivanathan stated that his research in semiconductor materials, mercury, cadmium, and telluride or MCT, which is at the heart of the low-energy advanced infrared night-vision technology, also will serve as the platform for the "higher energy" next generation solar cells which will not require the mercury component. He maintains that his research work will focus on expanding the applicability and increasing the energy conversion efficiency of thin-film (cadmium and telluride coating on glass) process for more economic production of energy-efficient photo-voltaic cells.

At the University of Illinois in Chicago, after obtaining his Master's and Doctoral Degrees in Physics. In 1994, he became the Director of MPL and made it his special research mission to pioneer the growth of infrared detecting material, Mercury Cadmium Telluride (MCT), used for high performance night-vision cameras in military and space applications.

Through dedication, commitment and passion, and with the support of the UIC, the MPL team he pioneered the molecular beam epitaxial (MBE) growth of MCT, allowing it to become the dominant material in infrared night-vision technology.

A few words about his innovative research is in order here. His special field of research is "Night Vision technology."

In night vision technology light is converted into electricity. Every living body emits infra red light and in night vision technology this light is captured and converted into electricity.

It is said to be similar to the technology used in CCTV cameras. It can pass through obstacles and by using infrared light we can see through obstacles. This technology is used for military and civil purposes. For instance, in a fire, the fire fighters can use infrared technology to see through flames and smoke to find where people are trapped.

It is being used in rescue operations, landing planes and helicopters in dusty or cloudy conditions. NASA uses it to obtain images of space and planets. Infrared lights are extremely sensitive and a little light can create an image. Infrared lights are not absorbed by smoke or dust conditions and therefore we can see through them.

It is also used in medicine and detecting tumors and other illness in the human body, in transportation by assisting vehicles to navigate at night, in fog or in poor visibility, identifying internal defects in walls and diagnosing thermal loss in structures (manufacturing and inspection) are a few of the many uses of this technology.

In venturing into this exceptionally challenging fields of research and technological innovation, Dr. Sivananthan's magnificent inventions is bound to make great contributions in the intertwined fields of technology, science and medicine and will serve as a beacon of hope for many generations to come.

- by Professor A.J. Chandrakanthan

சிறப்பு
விருதி

பன்முக ஆளுமைச் செயற்பாட்டாளர் வைத்திய கலாநிதி சீனிவாசகம் நவரத்தினம்

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் - 1964ம் ஆண்டு, இலங்கையின் கொழும்பு மருத்துவ பீடத்தில் சித்தியடைந்த 150 மாணவரில், இரண்டாவது இடத்தில் சித்தி பெற்ற டாக்டர் சீனிவாசகம் நவரத்தினம், கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக இங்கிலாந்தில் வைத்திய கலாநிதியாக வாதநோய்த்துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றுக் கடமையாற்றுவதோடு, சமய-சமூக-கல்வி மற்றும் கலைத்துறைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு, பலராலும் நேசிக்கப்படும் புலமைமிக்க பல்துறைச் செயற்பாட்டாளராக விளங்குகின்றார்.

மருத்துவத்துறையில் MBBS (Ceylon), FDCP (London) DCH, D.Phys Med Eng ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள டாக்டர் நவரத்தினம், தெல்லிப்பளையில் விழிசிட்டியில் பிறந்தவர். மகாஜனாக் கல்லூரியில் கற்கையில் தொடர்ச்சியாகப் பல்வேறு போட்டிகளில் முதலிடத்தில் வந்து பரிசுகளைப் பெற்று, மாணவர் தலைவராக இருந்தவர். அவ்வேளையில் இலங்கை முழுவதிலிருந்தும் நேரடியாக மருத்துவ பீடத்துக்குத் தெரிவான மிகச்சில மாணவர்களுள் இவரும் ஒருவர்.

சில வருடங்கள் மட்டுமே இலங்கையின் மருத்துவமனைகளில் பணியாற்றியபின் மேற்கல்விக்கு வெளிநாடு செல்வதற்கான பயிற்சியைப் பெறும் நோக்குடன் தமது மாமனாரான டாக்டர் எஸ். ஏ. தர்மலிங்கம் (மனைவி தர்மம்பாளின் தந்தை) அவர்களின் யாழ்நகரிலிருந்த தனியார் மருத்துவமனையில் இரண்டு வருடங்கள் கடமையாற்றினார்.

சிறுவயதில் சங்கீதத்திலும் பக்தியின் மீதுமிருந்த பிரியத்தினால் உந்தப்பட்டிருந்த இவர், இந்த இரண்டாண்டு காலத்தையும் தமது கிராமத்திலிருந்த ஞானவைரவர் கோவில், மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி ஆலயம், கீரிமலை சிவன் ஆலயம் ஆகியவற்றுடனும் தமது மகாஜன கல்லூரியுடனும் இணைந்து பல சமய சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டானார். அன்று அரிமா கழகத்தில் உறுப்பினராகவிருந்து டி. கே பட்டம்மளை வரவழைத்து இசை நிகழ்ச்சி நடத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர் இவர்.

1968ல் தமது குடும்பத்துடன் இங்கிலாந்து சென்ற டாக்டர் நவரத்தினம், அங்கு சுகல பரீட்சைகளிலும் முதலிடத்தில் வந்தார். MRCP பரீட்சையில் முதலிடத்தில் சித்தி பெற்றவேளை, இவரின் மருத்துவப் பேராசிரியர் இவரைக் கட்டியணைத்து "You are my equal. We need you here.

"Do not go back to Sri Lanka" என்று சுறியதை அருள்வாக்காக ஏற்று அங்கேயே தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றார்.

36 வருடங்களாக மருத்துவ சிகிச்சை ஆலோசகராகப் பணியாற்றியதுடன், லண்டன் பல்கலைக்கழக The Royal Free Medical School பரீட்சகராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

தமது மருத்துவப் பணிக்கு இணையாக சமூக - சமய - கலைத்துறைகளில் இவர் காட்டிவரும் ஈடுபாடு மகத்தானது. கர்நாடக சங்கீதத்தில் தீவிரமானவரான டாக்டர், 1980லிருந்து இன்றுவரை வீணை பாலசந்தர், கிருஷ்ணவேணி லக்ஷ்மணன், எம். எல். வசந்தகுமாரி, சுதா ரகுநாதன், ராதா ஜெயலட்சுமி, பூஷணி கல்யாணராமன், நெய்வேலி சந்தானகோபாலன், மகாராஜபுரம் சந்தானம் உட்பட பெருமளவிலான இசைக் கலைஞர்களை இங்கிலாந்துக்கு வரவழைத்து நிகழ்ச்சிகளும் பயிற்சி வகுப்புகளும் ஏற்பாடு செய்தவர்.

தாயகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும், நலிவுற்றோர் மேம்பாட்டுக்காகவும் 1972ல் 'வளர் ஈழம்' அமைப்பையும், 1977ல் SCOT அமைப்பையும் உருவாக்கிய நிறுவனர்களில் ஒருவர். 1978ல் இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் முதலாவது தலைவராக நியமனம் பெற்ற இவர், லண்டன் லூவிஷம் சிவன்கோவில் தர்மகர்த்தாவாகவும் உள்ளார். ஐந்து வருடங்கள் ஆலய சபையின் தலைவராக இருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மகாஜன கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தை 1987ல் அங்கு உருவாக்கி முதல் ஐந்தாண்டுகள் அதன் தலைவராகவிருந்த டாக்டர் நவரத்தினம், சுமார் இருபது வரையான பொது அமைப்புகளுடன் தம்மை நெருக்கமாகப் பிணைத்து இடைவிடாது ஓடியோடி இயங்கி வருபவர். யாழ். வைத்தியசாலையின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக 'யாழ். வைத்தியசாலை நண்பர்கள் - பெரிய பிரித்தானியா' என்ற அமைப்பை 2001ல் உருவாக்கி இன்று வரை அதன் தவிசாளராக அமர்ந்து ஆற்றிவரும் இவரது சேவை அளப்பரியது.

யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்தின் வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசில் வழங்கி உதவுவது டாக்டர் நவரத்தினம் அவர்களின் இன்றைய பணிகளில் முக்கியமான இன்னொன்று.

வருடந்த
விருது

தாவர நோயியல் ஆய்வாளர், மருத்துவ நூலாசிரியர் கலாநிதி பால சிவகடாட்சம்

தாவரங்கள், தாவரங்களின் நோய்க்கூறுகள், அவற்றின் நோயியல் ஆகியவை பற்றி உயர்கல்வி மேற்கொண்டு பட்டம்பெற்று ஆய்வுகளை நடத்தி நூல்களை எழுதியவர்கள் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் வெகுகுறைவு எனலாம். இவர்களுள் ஒரு துருவ நட்சத்திரமாக விளங்குபவர் கலாநிதி பாலசிவபிரமணியம் (பால) சிவகடாட்சம்.

1970ம் ஆண்டு இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தாவரவியலைப் பிரதான பாடமாகக் கொண்டு விஞ்ஞானக் கல்வியில் சிறப்புப் பட்டம் (BSc. Hons) பெற்ற இவர், தொடர்ந்தும் கல்வித் தேடலில் ஈடுபட்டு 1982ல் இங்கிலாந்தின் லண்டனிலுள்ள இம்பீரியல் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் டிப்ளோமாவும், லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of London, U.K) தாவர நோயியலில் கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றார்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வெளிவந்ததும், 1974ல் இலங்கையின் விவசாய திணைக்களத்தில் தாவரங்களின் நோயியல் ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தராக பதவியேற்று 1990 வரை அங்கு கடமையாற்றினார்.

1990ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விவசாய உயிரியல் பீடத்தில் மூத்த விரிவுரையாளராகவும் அதன் தலைவராகவும் பதவியேற்றார்.

1999ல் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலில் பட்டம் பெற்று, அந்தாண்டு முதல் 2012ம் ஆண்டு வரை ரொறன்ரோ கல்விச் சபையின் கீழான Marc Garneau கல்லூரியில் விஞ்ஞான மற்றும் உயிரியல் பாட ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

கலாநிதி பால சிவகடாட்சம் சரவணையில் ஆயுர்வேத வைத்தியத்தில் பெயர்பெற்ற ஏழாவது பரம்பரையில் வந்தவர். மாணவனாகவிருந்த காலத்திலிருந்து தமிழ் மருத்துவத்திலிருந்த விருப்பம் காரணமாக இது பற்றிய நூல்கள் மற்றும் ஏடுகளைச் சேகரித்தல், அவை பற்றி ஆய்வு, மூலிகைகளை இனங்காணுதல், எழுதுதல்

ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்டு வந்தார். இதன் பயனாக மூன்று நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

பண்டைய மருத்துவமும் பயன்தரு மூலிகைகளும் (1979), தமிழர் மருத்துவம் அன்றும் இன்றும் (2006), Ancient Yogi; Secrets of Longevity (Herbal Remedies of the Yogis) (2010) ஆகிய மூன்றும் இதுவரை வெளிவந்த இவரது நூல்கள்.

பல்துறை சார்ந்த நூல்களில் மிகச்சிறந்த நூலென 2006ல் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையினால் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்ட 'தமிழர் மருத்துவம் அன்றும் இன்றும்' நூலின் ஆய்வுரையில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, "இந்நூல் தமிழரின் அறிவுத்துறை வளர்ச்சி பற்றியும், சிந்தனை வளர்ச்சி பற்றியும் மிக ஆழ்காக சிந்திக்க வைக்கிறது" என்று நயந்துள்ளார்.

தமது தொழிற்சாலை சார்ந்த ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்களுடன் இணைந்து இவரால் எழுதப்பட்ட பல கட்டுரைகள் சர்வதேச சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

மனிலா, சென்னை, ஹைதராபாத், மொன்றியல் மற்றும் ஐப்பான் ஆகிய இடங்களில் இடம்பெற்ற தொழில்சார் மாநாடுகளில் பங்குபற்றி சிறப்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசித்து பாராட்டுப் பெற்றுள்ளார்.

சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாலையில் ஆரம்பக் கல்வியை நிறைவு செய்த பின்னர், யாழ். சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் மேல்நிலைக் கல்வியைப் பெற்ற பால சிவகடாட்சம், அங்கு 1964-65களில் மாணவர் தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்தவர்.

தாம் தெரிந்தெடுத்த துறையில் நிபுணத்துவம் மிக்கவராக விளங்கும் இவர், போதித்தலுடன் அறிவுத் தேடலாக்கம் கொண்ட ஒரு தொடர் ஆராய்ச்சியாளராக விளங்குகிறாரெனில் அது மிகையன்று.

வருடந்த
விருது

‘சக்தி சங்கீத அகடமி’ அதிபர் திருமதி பராசக்தி விநாயகதேவராஜா

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பிரிவில் நான்கு வருடக் கல்வியை இசைத்துறையில் மேற்கொண்டு பட்டம் பெற்று, அதே பல்கலைக்கழகத்தில் நான்கு வருடங்கள் இசை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவர் திருமதி. பராசக்தி விநாயகதேவராஜா.

1987ம் ஆண்டில் இவரது இசை அரங்கேற்றம் யாழ். பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில், அப்போது துணைவேந்தராகவிருந்த பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இவரது தாயார் திருமதி சத்தியலட்சுமி சிவலிங்கம் இலங்கை வானொலியில் இசை நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றிவந்த வேளையில் அவரிடம் தமது முன்றாவது வயதில் இவர் இசை பயில ஆரம்பத்தவர் என்பது வரலாறு.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியின் மாணவியான பராசக்தி, அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றம், யாழ். இளங்கலைஞர் மன்றம் ஆகியவற்றின் பல இசைப்போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பரிசுகளும் பட்டங்களும் பெற்றவர்.

தமது சிறு வயதிலேயே இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் முதலாம் தரத்தில் இன்னிசை, பண்ணிசை, மெல்லிசை ஆகியவைகளில் பங்குபற்றியதோடு, சைவநற்சிந்தனை, ஒளிவளர் விளக்கு, இசைக்கதம்பம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கேற்ற சிறப்புடையவர்.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற பின்னர் இந்தியா சென்று சென்னை கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் மேற்கல்வியை மேற்கொண்ட வேளையில் டில்லியில் ஓர் இசை நிகழ்வை நடத்திப் பாராட்டைப் பெற்றதுடன், அடையார் சிறீ லக்ஷ்மணனின் மாணவர்களின் நடன அரங்கேற்றங்களில் இசை வழங்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார்.

இலங்கையிலும் பல நடன ஆசிரியர்களின் நடன நிகழ்வுகளுக்கு இசை வழங்கி வந்ததோடு, பரீட்சைகளிலும் ஓர் பாடகராகப் பங்குகொண்டுள்ளார். 1990ல் கொடும்பு

சைவ மங்கையர் கழகத்தில் இசையாசிரியராகப் பதவியேற்ற பராசக்தி அவர்கள், அக்காலத்தில் பல்வேறு வானொலி-தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றி மேன்மையடைந்தார்.

சிறுபிள்ளைகளுக்கென ‘பிள்ளைத் தமிழ்’ என இரண்டு இசைத்தட்டுகளையும், அதனைத் தொடர்ந்து ‘பண்சுமந்த பாடல்’, ‘லதாங்கி’ என்னும் ஒலிப்பேழைகளையும் வெளியிட்டார்.

1998ல் கனடாவில் குடியேறியதையடுத்து ‘சக்தி சங்கீத அகடமி’ என்னும் இசைக்கல்லூரியை நிறுவி, தொடர்ந்து பல நூற்றுக்கணக்கான மாணர்களுக்கு வாய்ப்பாட்டுடன் பண்ணிசையும் போதித்து வருகின்றார். அத்துடன் இவர்கள் வருடாவருடம் இசைப் பரீட்சைகளுக்கும் இசை நிகழ்வுகளுக்கும் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர்.

இதுவரையில் இவரது பதினான்கு மாணவர்கள் கனடாவில் வாய்ப்பாட்டு இசை அரங்கேற்றம் கண்டுள்ளனர். மேலும் பலர் அதற்கான பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

கனடாவில் இடம்பெற்ற பல சைவ மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் பண்ணிசைக் கச்சேரிகளையும், பல நடன அரங்கேற்றங்களுக்கு முன்னணி இசைக் கலைஞராகவும் தொடர்ந்து பங்களித்து வருகின்றார். இவரது மாணவர்களின் ‘சின்னங்கிற்று கிளியே’ என்ற பிள்ளைப்பாடல் தொகுப்பும், சிறீ மகா பத்திரகாளி அம்மன் தேவஸ்தானத்துக்கு மாணவர்களால் பாடப்பட்ட இறுவெட்டும் கடந்த ஆண்டுகளில் இங்கு வெளியிடப்பட்டவை.

இவரது மாணவர்கள் இங்குள்ள தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் நடத்தும் இசைப் போட்டிகளில் பங்கேற்று, சக்தி சங்கீத அகடமிக்குப் பெருமை சேர்த்து வருகின்றனர்.

உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு சங்கீத பரீட்சகராகக் கடமையாற்றி வருகின்ற திருமதி பராசக்தி விநாயகதேவராஜா, அனைத்துலக தமிழ்க்கலை இசைத் தேர்வுக்கான பரீட்சகராக சுவின், ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்று பணியாற்றி வருவது இவரது திறமைக்கு உயர்ச்சான்று.

வருபந்த
விருது

பத்திரிகையாளராகத் துளிர்விட்டு, எழுத்தாளரான பாலா தேவகாந்தன்

பத்திரிகையாளராக வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் தமது இருபத்தோராவது வயதில் பத்திரிகை நிறுவனமொன்றில் பாதம் பதித்தவர், சில ஆண்டுகளின் பின்னர் தமது இலக்கை மாற்றி இன்று சிறந்தவோர் எழுத்தாளராக, உலகப் பரப்பில் நன்கறியப்பட்டவராகியுள்ளார்.

எழுத்தாளர், பல பரிசுகளை வென்ற சிறுகதை-நாவலாசிரியர், பதிப்பாளர், சிறுசஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர் என்ற பல பெருமைகளுடன் அமைதியாக இலக்கியம் சமைத்து வரும் இந்தப் படைப்பாளி திரு. பால தேவகாந்தன்.

பல்கலைக்கழகப் புகழக வகுப்பு வரை சாவகச்சேரி டிஹிபோர்க் கல்லூரியில் பயின்ற இவர், 1968ல் யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது தமிழ்த் தினசரியான 'ஈழநாடு'வில் இணைந்து சுமார் ஐந்து ஆண்டுகள் அதன் ஆசிரிய பீடத்தில் ஒருவராகப் பணிபுரிந்தார்.

1969ல், 'செய்தி' பத்திரிகையில் வெளிவந்த 'குருடர்கள்' சிறுகதையே இவரது முதலாவது ஆக்கம். அடுத்து, இவரது சிறுகதைகளும் கட்டுரைகளும் சிந்தாமணி, ஈழநாடு வாரமலர், மல்லிகை போன்ற அச்சு ஊடகங்களில் வெளிவந்து, இவரை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தன.

1980களின் முற்பகுதியில் தமிழ்நாட்டுக்குப் புலம்பெயர்ந்ததையடுத்து இவரது இலக்கிய முயற்சிக்கு புத்தாக்கம் ஏற்பட புதுத்தளங்களும் கிடைத்தன. தினமணிக்கதிர், கணையாழி, கதைசொல்லி, சதங்கை, கல்கி, தாய், நிழல் போன்றவைகளில் தேவகாந்தனின் எழுத்துகள் அடிக்கடி பிரசுரமாகி அவருக்கு சரியான அங்கீகாரத்தை வழங்கின.

இவர் எழுதிய 'உயிர்ப்பயணம்' நாவல் முதலாவது நூலாக 1987ல் வெளிவந்து இவரை நல்லதொரு நாவலாசிரியராக அறிமுகம் செய்து வைத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து வீச்சுப்பெற்ற தேவகாந்தனின் பேனா, பல நூல்களை தமிழ்நாட்டில் வெளிக்கொணர்ந்தது.

விடுதலைப் போராளி (உரைவீச்சு), விதி (நாவல்), நெருப்பு (சிறுகதைத் தொகுப்பு), எழுத்தா சரித்திரங்கள் (குறுநாவல் தொகுப்பு), இன்னொரு பக்கம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு), திசை (குறுநாவல் தொகுப்பு), நிலாச்சமுத்திரம் (நாவல்) ஆகியவை தமிழ்நாட்டில் இருக்கையில் வெளிவந்த முக்கியமானவை. இதில், நெருப்பு சிறுகதைத் தொகுப்பு 'லில்லி தேவசிகாமணி' இலக்கியப் பரிசையும், திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்கப் பரிசையும் பெற்றது.

எழுத்தாளர் தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை' மகாநாவல் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. இதன் முதல் பாகமாக வெளியான 'திருப்படையாட்சி' தமிழ்நாடு அரசின் 1988ம் ஆண்டுக்கான பரிசு பெற்றது. கனவுச்சிறையின் அடுத்த நான்கு பாகங்களும் முறையே வினாக்காலம், அக்னி திரவம், உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய காலம் என்று வெளியாகின.

ஓரளவுக்குத் திரையுலக அனுபவமும் இவருக்குண்டு. 'கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்' திரைக்கதை வசனத்தில் இலங்கைப் பாத்திரங்கள் சார்ந்த பகுதியில் சுஜாதாவின் கீழ் பணியாற்றினார். "In the name Budha"வில் வசன உதவியாளராக பணிபுரிந்தார்.

2003ல் 'யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்' (நாவல்), கதாகாலம் (மகாபாரதத்தின் மறுவாசிப்பு) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டபின், 2004ல் கனடாவுக்கு புலம்பெயர்ந்த பின்னர் 'லங்காபுரம்' (இராமாயணத்தில் வரும் இராவண பாத்திரத்தின் சரித்திரபூர்வமான மறுவாசிப்பு நாவல்) வெளிவந்தது.

தமிழ்நாட்டில் வசிக்கும்போது 'இலக்கு' என்ற சிறுசஞ்சிகையை வெளியிட்ட தேவகாந்தன், தற்போது ஆண்டுக்கொன்றாக வரும் 'சூர்' சஞ்சிகையின் தொகுப்பாசிரியராக இருக்கின்றார். கனடாவில் அவ்வப்போது சில குறிப்பிட்ட ஊடகங்களில் மட்டும் தற்போது எழுதி வருகிறார்.

வருபந்த
விருதி

‘கலாசாகரம்’ நுண்கலைக்கூட அதிபர் நாட்டியக் கலைமணி மாலினி பரராஜசிங்கம்

“எந்த ஒரு கலை வடிவமும் அதற்கேயுரிய அழகியல் பண்பாடுகளோடு சமூகத்தை நிராகரிக்காமல், சமூக அக்கறையுடன் படைக்கப்படுமாயின் அக்கலைப் படைப்புகள் சமூகத்தினரிடையே மதிப்பையும் வரவேற்பையும் பெறத்தவறாது” என்று கூறுகிறார், அதற்கோர் உதாரணமாக விளங்கும் நாட்டியக்கலைமணி, யோகாசன ஆசிரியர் மாலினி பரராஜசிங்கம்.

1996ம் ஆண்டிலிருந்து கனடாவில் கலைப்பயணம் மேற்கொண்டிருக்கும் இவர், ஒரு கலைக்குடும்பத்தின் வாரிசு. தாயார் சாவித்திரி அம்மையார் இராமநாதன் கல்லூரியில் ஆசிரியையாக இருந்தவர். மூத்த சகோதரி நந்தினி, தாயார் கற்பித்த அதே கல்லூரியில் நடன ஆசிரியராகவும் உதவி அதிபராகவும் பணியாற்றுகிறார். இளைய சகோதரி ரோகினி, (நடனம்), மூத்த சகோதரர் ஸ்ரீதரன் (மிருதங்கம்), இரண்டாவது சகோதரர் நந்தகுமார் (சங்கீதம்) என்று எல்லோருமே கலைத்தாயின் சவீகாரப் பிள்ளைகள்.

பாடசாலைக் காலத்திலிருந்து நடனம், கர்நாடக சங்கீதம் உட்பட கலைத்துறை சம்பந்தமான சகல போட்டிகளிலும் பரிசுகள் பெற்று வந்த மாலினி, கொக்குவில் கலாபவனம் ஏரம்பு சுப்பையா, அவரது புதல்வி சாந்தினி சிவனேசன் ஆகியோரிடம் முறையாக நடனமும் சங்கீதமும் பயின்று, வடஇலங்கை சங்கீத சபைப் பரீட்சையில் பட்டம் பெற்றவர்.

யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்கலைத் துறையில் நான்காண்டுகள் கல்வி கற்று நடனத் துறையில் திறமைச் சித்தி பெற்று ‘நாட்டியக் கலைமணி’ பட்டம் பெற்றபின், சில ஆண்டுகள் நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாள - ராகவும், இராமநாதன் கல்லூரியின் நடன ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். அத்துடன் நாடகத்துறையில் பயிற்சிப் பட்டறை முடித்து சிறந்த நடிகை என்ற மகுடத்துடன் தனித்துவக் கலைஞராக பல்கலைக்கழக சமூகத்தில் அறிமுகமானவர் மாலினி.

1993ல் கொழும்பில் ஆசிரியராகவிருந்த வேளையில்,

நடனத்தில் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் பலரை ஒன்றிணைத்து நடத்திய கலை நிகழ்வு தனித்துவ முத்திரை.

கனடாவில் நான்கு வயது முதல் 90 வயது வரையானவர்களுக்கு நடனமும் யோகப் பயிற்சியும் வழங்கும் ஒருவராகத் திகழும் இவர், சமூகக் கொடுமைகளைப் புலப்படுத்தும் கலைவடிவங்களை அரங்கேற்றும் புரட்சிக் கலைஞராக விளங்குகிறார். ‘சக்தி கொடு, துணிந்து நில், தொடர்ந்து செல்’ என்பவை முதியவர்கள் ஊடாக இவர் எடுத்துச் செல்லும் கும்மி, கோலாட்டம், கரகம் என்பவற்றின் புதிய பரிமாண ஆதார கருதி.

மாலினி பரராஜசிங்கம் அவர்களின் பல மேடை நிகழ்ச்சிகளிலும் மூன்று தலைமுறையினரையும் ஒருங்குசேரக் காணமுடியுமென்பது ஒரு தனிச்சிறப்பு. அத்துடன், தமது மாணவிகளுடன் இணைத்து மேடைகளில் நடனமாடுவதைப் பெருமையாகக் கருதும் ஒரு பிறவிக்கலைஞர் இவர்.

தமது கலைப் பயணத்தின் மறுபாதியே சமூகசேவை என்று கூறும் இவர், முதியவர்களுக்கு யோகாசனம், தியானம், உடற்பயிற்சி ஆகியவற்றைப் போதிப்பதுடன், அவர்களின் வயதுக்கேற்ற நடனக் கலையையும் பயிற்றுவித்து அவர்களை அவ்வப்போது மேடையேற்றி ஒரு புதுமையையும் இந்த மண்ணில் நிகழ்த்தி வருகின்றார்.

அரங்கேற்றத்துக்கு ஒரு தகுதி வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், பத்தாண்டுக்கு ஒருவரென்றவாறு தமது மாணவர்களுக்கு அரங்கேற்றம் செய்துள்ளார். இவர்களுள் இளையவர் இவரது மகள். பதினான்கு வருடப் பயிற்சியின் பின்னரே இவரது அரங்கேற்றம் 2011ம் ஆண்டில் இடம்பெற்றது.

கனடாவில் இயங்கும் ‘கலாசாகரம்’ கலைக்கூட நிறுவனராகவும் அதிபராகவும் விளங்கும் மாலினி பரராஜசிங்கம், கனடா பாரதி கலைக்கோயிலில் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகின்றார்.

**இளையோர்
விருது**

கானக்குயில், இசைக்குயில், இன்னிசைக்குரல் ஜானகி காந்தருபன்

பெற்றோரின் ஊக்குவிப்பினால் தமது நான்கு வயதில் கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்க ஆரம்பித்த செல்வி ஜானகி காந்தருபன், இன்று புகழ்பெற்ற இளங்கலைஞராகப் பல மேடைகளையும் அலங்கரித்துப் பல பரிசுகளையும் பட்டங்களையும் பெற்று உயர்ந்து நிற்கிறார்.

கர்நாடக சங்கீதத்துக்கு இணைவாக வயலின் வீணை, 'கீ போர்ட்' ஆகிய வாத்தியக் கருவிகளை வாசிப்பதிலும், நடனத்துறையிலும் பயிற்சி பெற்ற திறமையானவராக விளங்குகின்றார். ஒஷாவாவில் இயங்கும் ஒன்ராறியோ பல்கலைக் கழகத்தில் (UOIT) வர்த்தகத்துறையில் பட்டம் பெற்ற ஜானகி, கனடாவில் இயங்கும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வளாகத்தில் இசைத்துறையில் பட்டம் (B.A. Music) பெற்றுள்ளார்.

2012ம் ஆண்டில் இவரது வாய்ப்பாட்டு அரங்கேற்றம் பிரபல இசைப்பாடகி அருணா சாய்ராம் தலைமையில் கனடாவில் இடம்பெற்றது. தமது பன்னிரண்டாவது வயதில் தம் இளைய சகோதரரின் மிருதங்க அரங்கேற்றத்துக்கு முன்னணிக் கலைஞராக வாய்ப்பாட்டு இசைத்து சாதனை புரிந்த

இளம்மாணவி ஜானகி, பன்னிரண்டாவது வயதின்போது இறுவட்டு ஒன்றையும் வெளியிட்டது மற்றொரு சாதனையாகும்.

2001ம் ஆண்டில் 'பார்நிலா' நடத்திய இசைப்போட்டியில் 'கானக்குயில்' என்னும் பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 2005ம் ஆண்டில், கனடா தமிழோசை நடத்திய இசைப்போட்டியில்

'இசைக்குயில்' என்னும் பட்டம் இவருக்குக் கிடைத்தது. இங்கிலாந்தில் இயங்கும் சர்வதேச ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் (IBC) நடத்திய போட்டியில் 'இன்னிசைக்குரல்' என்னும் சிறப்புப் பட்டத்தைப் பெற்றார். வரசித்தி ஆலயம் 'சங்கீத கலாஜோதி' என்னும் பட்டம் வழங்கி இவரைப் பெருமைப்படுத்தியது.

தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளுடன் பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ் மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள ஜானகி, அமெரிக்கா, லண்டன், இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலும் இசை நிகழ்ச்சிகள் வழங்கிப் பாராட்டுப் பெற்றவர். பல மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பாட்டு இசையைக் கற்பித்து வருவதோடு, பல மேடைகளிலும் ஜானகியை இப்போது தொடர்ச்சியாகக் காணமுடிகின்றது.

**இளையோர்
விருது**

தமிழர் சமூக அதிவேக ஓட்ட மாணவன் கீஷிகன் பிரபாகரன்

United Sports Club எனப்படும் கனடிய ஐக்கிய விளையாட்டுக் கழகம் தமிழர் சமூகத்தின் அதிவேக ஓட்ட மாணவனாக 14 வயதுடைய கீஷிகன் பிரபாகரனை அடையாளம் கண்டு, 2013 ஜூலையில் நடைபெற்ற கழகத்தின் வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டியில் கௌரவம் செய்தது.

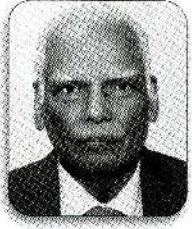
இதனை நிரூபிக்கும் வகையில், கடந்த ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற 'ஹேர்ஷி வடஅமெரிக்க இறுதி' ஆட்டத்தில் 13-14 வயதுக்கிடைப்பட்டோர் பிரிவில் 'Great Lakes Region' சார்பில் விளையாடிய கீஷிகன், 200 மீட்டர் ஓட்டத்தில் முதலிடத்தைப் பெற்று சாதனை நிகழ்த்தினார்.

பிக்கரிங் High Schoolல் கல்வி கற்று வரும் இவர் எட்டாம் வகுப்பில் 'ஆனர்ஸ்' சித்தி பெற்றவர். சிறுவனாக இருக்கையில் ஓர்ஹம் தடகளப் போட்டியில் 100 மீட்டர் 200 மீட்டர் ஓட்டப் போட்டிகளில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றவர். எட்டாம் வகுப்பில் கற்கையில் ஐக்கிய விளையாட்டுக் கழகத்தின் அதே 100, 200 மீட்டர் போட்டிகளில் முதலிடத்துக்கு வந்தார்.

கடந்தாண்டு ஏப்ரலில் Minor Track Association நடத்திய உள்ளக போட்டியில் இரண்டு போட்டிகளில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றாராயினும், ஜூலையில் அதே கழகத்தின் மாகாண ரீதியான வெளிக்களப் போட்டியில் 100 மற்றும் 200 மீட்டர் ஓட்டப் போட்டிகளில் முதலிடத்தைத் தட்டிக் கொண்டார்.

கடந்தாண்டு ஜூலையில் ஒன்ராறியோ மட்டத்தில் இடம்பெற்ற மூன்று ஓட்டப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசுகளைப் பெற்றதுடன், 15 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களுக்கான 300 மீட்டர் ஓட்ட நேரத்தில் சாதனையையும் நிலைநாட்டினார்.

தொடர்ந்து ஓட்டப் போட்டிகளில் பங்கேற்று கனடிய மண்ணில் அரிய சாதனைகளைப் புரிய வேண்டுமென்ற திடத்துடன் பயிற்சி பெற்றுவரும் கீஷிகன் பிரபாகரன், இலங்கையில் புகழ்பெற்றுத் திகழ்ந்த விளையாட்டு வீரரும் சிறந்த உதைபந்தாட்டப் பயிற்சியாளருமான முன்னாள் அதிபர் இ. கனகலிங்கம் (இ. சபாலிங்கம் அவர்களின் சகோதரர்) அவர்களின் பேரன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நக்கீரன்

திருக்குறளும் உரை ஆசிரியர்களும்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறள் பற்றிய ஆய்வில் பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டது. குறள் பற்றி நூற்றுக்கும் மேலான நூல்கள் வெளிவந்தன. அயம்பதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் குறள் மொழிபெயர்க்கப் பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான உரை ஆசிரியர்கள் குறளுக்குப் புத்துரையும் தெளிவுரையும் கண்டனர்.

திருக்குறளுக்குப் பல சிறப்புக்கள் இருக்கின்றன. இந்த சிறப்புக்கள் காரணமாகவே திருக்குறள் காலம் தோறும் கற்றோரால் போற்றி வரப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறள் தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் நூல். அதில் அயம்பதுக்கும் குறைவான வடசொற்களே உள்ளன. திருக்குறளின் முதல் பெயர் முப்பால். பின்னால் வந்தவர்களே அதன் ஆசிரியரின் பெயரை நூலுக்கு வைத்துவிட்டார்கள்.

ஒவ்வொரு குறளும் இரண்டு அடிகள், ஏழு சீர்களைக் கொண்டது. திருக்குறளில் இடம்பெறாத இரு சொற்கள் - தமிழ், கடவுள்.

திருக்குறளுக்கு முதன் முதலில் உரை எழுதியவர் - மணக்குடவர். முதன் முதலில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் - ஐ.யு. போப்.

திருக்குறளுக்கு எழுதப்பட்ட பழைய உரைகள் பத்து என்பது மரபு. திருக்குறளின் பாடம் முதன்முதலில் நமக்குத் தெரிய வருவது மணக்குடவர் (10 ஆம் நூற்றாண்டு) உரை வழியாகவே. பரிமேலழகரின் உரை பத்தாவது. மணக்குடவரின் உரைக்குப் பின் மூன்று நூற்றாண்டுகள் கழித்து எழுதப்பட்டது. மணக்குடவரின் உரையைப் பரிமேலழகர் பல இடங்களில் திருத்தி அமைக்கின்றார். திருக்குறளின் அமைப்பு முறையிலும் மாற்றம் செய்துள்ளார்.

பரிமேலழகர் உரை சிறப்படைந்ததற்கு காரணமாகக் கூறப்படுவன இவை:

பரிமேலழகர் உரையில் மிக நுட்பமான ஆழ்ந்த புலமை விளங்குகிறது. சிறப்பான உரை நுட்பம் கொண்டுள்ளது. அரிய இலக்கண நுட்பம் பளிச்சிடுகிறது. ஆனால் திராவிட இயக்கமும் தனித்தமிழ் இயக்கமும் கால்கோள் இட்டதைத் தொடர்ந்து பரிமேலழகர் திருக்குறளைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நூலாகக் கருதாமல், அதன்மீது ஆரியப் பண்பாட்டையும் மதச் சாயலையும், கருத்தியலையும் திணித்தார் என்னும் குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. பரிமேலழகர் வைணவ சமய பிராமணர் என்பது இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு வலுச் சேர்த்தது. முப்பால் என்னும் பெயர் கொண்ட திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பால்களை மட்டுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும் அது "வீடு" பற்றியும் பேசுகிறது என பரிமேலழகர் வலிந்து உரை கண்டார்.

பரிமேலழகர் ஆரியப் பண்பாட்டுக்கு உரிய தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்னும் நான்கு புருடார்த்தங்களின் தமிழாக்கமே திருக்குறள் என்றும் வள்ளுவர் மனுநீதி சாத்திரத்தைத் தான் தமிழில்

தருகிறார் என்ற விமரிசனம் முன்வைக்கப்பட்டது.

காட்டாக பரிமேலழகர் திருக்குறளுக்கு எழுதிய உரைப் பாயிரத்தில் 'அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழித்தலும் ஆகும்' என்று சொல்கிறார். அது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என்ற மூன்று என்று சொல்லும் பரிமேலழகர் "அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரம்மசரியம் முதலிய நிலைகளில் நின்று அவ்வவற்றுக்கு ஒதிய அறங்களின் வருவாது ஒழுகுதல்" என்று சொல்கிறார். அத்துடன் தண்டம் என்பது 'நால்வகை நிலத்ததாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடையது' என்கிறார். அதாவது குறளின் நீதிக்குப் பதில் ஒரு குலத்துக்கொரு நீதி சொல்லும் மனு நீதியைக் கைக்கொள்கிறார்.

திருக்குறள் மனு தர்மத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்ட நூல் அல்ல. வள்ளுவர் நால்வகை வர்ணங்களையோ, அந்தந்த வர்ணத்தாருக்கு உரிய சிறப்பு ஒழுக்கத்தையோ பற்றிப் பேசாமல் நாடு, இனம், சமயம் கடந்து அனைத்து மாந்தருக்கும் பொதுவான அறநெறியை உரைக்கிறார். பிறப்பு ஒக்கும் என்கிறார். ஆனால் பரிமேலழகர் தமது உரையில் வள்ளுவர் வர்ணாசிரம முறையை ஆதரிப்பதாகக் காட்டுகிறார்.

பரிமேலழகர் பெண்கள் இயல்பு பற்றி குறளில் இல்லாத, தவறான, விளக்கம் தந்துள்ளார். குறள் 61 உரையில் 'அறிவறிந்த மக்கட்பேறு' என்ற தொடருக்கு 'அறிவறிந்த' என்றதனான் 'மக்கள்' என்னும் பெயர் பெண்ணொழிந்து 'நின்றது' என்று கூறி, 'இதனால் புதல்வர்ப் பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது' என மேலும் ஒரு மனுநீதி கருத்தைத் திணிக்கிறார்.

குறள் 68இல் 'கேட்ட தாய்' என்பதற்கு 'பெண்ணியல்பால் தானாக அறியாமல் கேட்ட தாய்' என சிறப்பு உரையில் கூறியுள்ளார். அதாவது பெண்ணிற்கு கல்வி, கேள்விகளால் வரும் அறிவில்லை எனவும் அதனால் தாய் தன் மகன் சான்றோனாய்த் திகழும் சிறப்புத் தானே அறிய மாட்டாள் எனவும் ஊர்ப்பெரியோர் வாயிலாகக் கேட்டே அறிவாள் எனவும் அவ்வுரை கேட்டமையால் பெரிதும் மகிழ்வாள் எனப் பரிமேலழகர் உரைக்கிறார். இது முற்றிலும் வள்ளுவத்திற்கு எதிரான கருத்து ஆகும்.

"திருவள்ளுவரால் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறம் என எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது தான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடைமையின்" எனவும் "அஃதாவது - தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் ஒதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை உடையரால்" எனவும் ஆங்காங்கே குறட்பாக்களின் உரை விளக்கங்களில் வருணாசிரம கருத்துக்களை - வள்ளுவர் கருதாததை - வலிந்து நுழைத்து பரிமேலழகர் எழுதுகிறார். காமத்துப் பாலில் 'பரத்தையிற் பிரிவு ஊடலுக்கு ஒரு காரணம்' என்று வள்ளுவர் சொல்லாததைச் சொல்லி புலவி, புலவிநுணுக்கம், ஊடலுவகை அதிகாரங்களுக்கு துறை வகுக்கும்போது உரை காண்கிறார்.

பரிமேலழகர் கொண்ட சில பாடங்கள் மணக்குடவருடைய பாடங்களினும் வேறுபட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில மணக்குடவரினும் சிறந்தவை. பிற பாடங்களில் பரிமேலழகர் உரை ஏற்கமுடியாதனவாக உள்ளன.

'பலவிடங்களில் பரிமேலழகர் இலக்கண அமைதிக்காக இலக்கியத்தை முறித்து இயற்கைக்கு மாறான பொருள் கொண்டுள்ளார்' என்று தமிழறிஞர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை கருதுகிறார்.

எனவே, பரிமேலழகர் உரையில் அடங்கியிருக்கின்ற ஆரியக் கருத்தியலை மறுத்து, தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப திருக்குறளுக்கு விளக்கம் தர வேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பெற்றது.

ஒரு நூலுக்கு நூற்றுக்கணக்கான உரைகள் எழுதப்பட்டது ஏன்? அதற்கான தேவை என்ன? திருக்குறளுக்கு பல உரைகள் எழுதப்பட்டதற்கு முக்கிய காரணம் சில குறள்களின் பொருளை திருவள்ளுவர் ஊகத்துக்கு விட்டுவிட்டார். காட்டாக, "இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை. (குறள் 41) கலைஞர் உரை: பெற்றோர், வாழ்க்கைத் துணை, குழந்தைகள் என இயற்கையாக அமைந்திடும் மூவர்க்கும் துணையாக இருப்பது இல்லறம் நடத்துவோர் கடமையாகும். மு.வ உரை: இல்லறத்தில் வாழ்பவனாகச் சொல்லப்படுகிறவன் அறத்தின் இயல்பை உடைய மூவருக்கும் நல்வழியில் நிலை பெற்ற துணையாவான்.

சாலமன் பாப்பையா உரை: மனைவியோடு வாழ்பவன்தான் பிள்ளைகள், பெற்றோர், உறவினர் என்னும் மூவர்க்கும் நல்ல வழியில் உதவுபவன்.

பரிமேலழகர் உரை: இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமச்சாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி ஆகிய மூவர்க்கும் துணையாவான். மணக்குடவர் உரை: இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுபவன் தவசி, பிரமச்சாரி, துறவியாகிய மூவர். இன்னொரு குறள், வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது. (குறள் 377)

வகுத்தான் என்பதற்கு 'தெய்வம்' என பரிமேலழகரும் 'விதானம் பண்ணினவர்' என மணக்குடவரும் 'முன்னகு செய்தார்' எனக் காலிங்கரும் 'ஊழ்' என மு.வ. அவர்களும் 'வகுத்து முறைப்படுத்திய வாழ்க்கை நெறி' எனக் கலைஞரும் 'இறைவன் விதித்த விதி' என்று சாலமன் பாப்பையா அவர்களும் பொருள் தருகின்றனர். புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.

(குறள் 340) துச்சில் இருந்த - குடியிருந்த (காலிங்கர்) முத்தி ஸ்தானம் (மணக்குடவர்) இருப்பிடம் (மு.வ), புகலிடம் (கலைஞர்) உடம்பினுள் குடியிருந்த உயிருக்கு வேறு நிலைத்திருக்கும் வீடு இல்லை போலும்' (பரிமேலழகர்). இப்படிப் புக்கில் என்பதற்கு வீடுபேறு என்று வலிந்து பொருள் கொண்டுள்ளார் பரிமேலழகர். தனக்குவமை இல்லாதான், அறவாழி அந்தணன், "பிறவாழி" எண்குணத்தான், பார்ப்பான், புத்தேளிர், ஊழ், தெய்வம், மறுமை, புத்தேளுலகு, எழுபிறப்பு, அறத்தாறு, வகுத்தான் போன்ற குழப்பம் தரும் சொற்கள் குறளில் காணப்பட்டுள்ளன.

வள்ளுவர் எழுதியுள்ள குறட்பாக்கள் சில வற்றில் எண்கள் வெற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன என்று தெளிவாகக் காட்டுவார். சில குறட்பாக்களில் அவ்வாறு குறிப்பிடாமல், நம்முடைய ஊகத்திற்கே விட்டுவிடுவார். காட்டாக, அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம். (அறன் வலியுறுத்தல் - 35)

தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியனுலகம் வானம் வழங்காது என்ன. (வான்சிறப்பு - 19)

குறளின் முதல் அதிகாரம் முதல் குறளில் வரும் 'ஆதிபகவன்' என்ற சொல் பற்றி ஒத்த கருத்து இல்லை. ஆதிபகவன் என்ற தொடர் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. சங்க காலத்துக்குப் பின்னரும் ஆதிபகவன் என்ற சொற்றொடர் சமயங்களின் முழுமுதற் கடவுளை குறிப்பிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. திருக்குறளைத் தவிர வேறு எந்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் ஆதிபகவன் என்ற சொற்றொடர் கையாளப்படவில்லை. இரட்டைக் காப்பியங்களில் பகவன் என்ற சொல் அருகணையும் (சமணம்) புத்தரையும் குறிப்பிடுகின்றது.

திருவாய்மொழியில் அறுவகைச் சமயத்தின் நெறியை ஏற்று உரைத்தவனாக "ஆதியம் பகவன்" குறிப்பிடப்படுகிறான்.

(திருவாய்மொழி 1*3*5)

வைதீகக் கடவுள்களில் ஒருவரேனும் ஆதிபகவன் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. மேலும் எஞ்சிய 9 குறள்களில் காணப்படும் வாலறிவன் (2), மலர்மிசை ஏகினான் (3), வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் (4), இறைவன் (5, 10), பொறிவாயில் அய்ந்தவித்தான் (6), தனக்குவமை இல்லாதான் (7), அறவாழி அந்தணன் (8), எண்குணத்தான் (9) என்ற சொற்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகின்றன என்பதில் முரண்பாடு காணப்படுகிறது. இந்தச் சொற்கள் ஒரு முழுமுதற் கடவுளைக் குறிப்பிடவில்லை என்பது மட்டும் தெரிகிறது. ஆனால் இந்தச் சொற்றொடர்கள் சமண, பவுத்த, வைதீக, கிறித்துவ மதத்தினர் தாங்கள் வழிபடும் கடவுளைக் குறிப்பதாகப் பொருள் கொள்கின்றனர்.

இதனால் போலும் செக்கிழுத்த சிதம்பரனார் குறளின் முதல் மூன்று அதிகாரங்களும் இடைச் செருக்கல் என்கிறார்.

திருக்குறளின் மூலப் படி கிடைக்கவில்லை. திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்துக்குப் பின்னர் ஆயிரம் ஆண்டு கழிந்து திருக்குறளுக்கு உரை செய்த ஆசிரியர்களது படிக்களே எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. மேலும் திருக்குறளை பலகாலங்களில் ஏடு பெயர்த்தெழுதியதால் பாடவேறுபாடுகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. சிலர் தம் சமயம், கொள்கை ஆகியவற்றிற்கு மாறானவற்றை நீக்கிவிட்டு, தம் கருத்திற்கு ஏற்ப மாற்றினர். பழைய நூல்களைப் பதிப்பித்தவர்கள், கிடைக்காத பகுதிகளுக்கு, தாமே எழுதி அவ்விடத்தை நிரப்பியதாலும் மூலபாடம் திருத்தம் கண்டது. இவ்வாறான இடைச்செருக்கல் குறைகள் ஏற்பட ஏதுவாயிற்று.

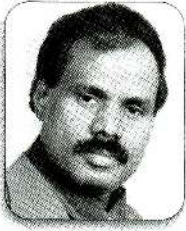
பொருட்சிறப்பு இல்லை என்று கருதி பாடதிருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. யாப்பு அமைதிக்காவும் எதுகை மோனை நயம் என்ற காரணம் கொண்டும், பல்வேறு பாடத் தவறுகள் நடந்தன.

இதனால் தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவான் (குறள் 55) போன்ற கருத்துக்கள் இன்று மறு ஆய்வுக்கு உரியனவாக கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பரிமேலழகரை உயர்த்தித் திருக்குறளைத் தாழ்த்தும் எண்ணம் சிலர் கொண்டிருந்ததால் அதற்கு எதிர்வினையாக பரிமேலழகரின் உரைக்கு எதிர்ப்பு எழுந்தது.

அதனால் அவரது உரையின் நிறைகறைகளை ஆராயும் போக்குத் தோன்றியதோடு, தனித்தமிழ் உணர்வும் கால்கொள்ளத் தொடங்கியது. திராவிட - பகுத்தறிவு கோட்பாட்டாளர்கள் புதிய கண்ணோட்டத்தில் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதினார்கள்.

இருந்தும் ஒரு குறளுக்கு ஒரு உரைதான் இருக்க வேண்டும். திருக்குறளுக்கு திருவள்ளுவரின் உள்ளக்கிடக்கை, அவர் வாழ்ந்த கால நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு உரை எழுத தமிழ் அறிஞர்கள் அடங்கிய குழு நியமிக்கப் படவேண்டும். அந்தக் குழு காய்தல் உவத்தல் இன்றி உரை எழுத வேண்டும். தற்காலத்துக்கு சில குறள்கள் பொருந்தி வராவிட்டால் அதற்கான காரணத்தை விளக்க வேண்டும். மேலும் உரைகள் பெருகாதிருக்க இதுதான் ஒரே வழி.●

வயிரமுத்து திவ்வியராஜன்

அரங்கேற்றங்களும் சில அவதானிப்புகளும்

கவின் கலைகள் அழகியல் சார்ந்தவை. ஆனந்தமளிப்பவை. ஆற்றலை வளர்ப்பவை. உணர்வின் ஒன்றித்து சிந்தனைச் சிறகினை பல திசை விரிப்பவை. வாழ்க்கையின் கோலங்களை வண்ணங்களாய்த் தெளிப்பவை. மானிட விழுமியங்களை ஏந்தி நடப்பவை.

கவின் கலைகளில் இசையும் நடனமும் இன்று மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன. இக்கலைகளைத் தகுதி வாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றுத் தேர்ந்து அரங்கேற்றம் மூலம் தம்மை அடையாளப்படுத்துவது மிக நீண்ட காலமாகவே வழமையாக இருந்து வருகிறது.

அரங்கேற்றம் என்பது ஒரு குருவிடம் பல ஆண்டுகளாகக் குறித்த கலையைப் பயின்று வரும் மாணவர் தாம் முறைப்படி பயின்று தேர்ச்சி அடைந்த அந்த அருங்கலையை தகுதி வாய்ந்த பெரியோரும், சுவைஞரும் கூடிய அவையில் முதன்முதலில் அரங்கு ஏறி தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி நிரூபிப்பதாகும். அரங்கேற்றங்களில் மாணவரின் திறமை மட்டுமின்றி கற்பித்த குருவின் திறமையும் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

முன்னைய காலங்களில் இந்த அரங்கேற்றங்கள் கோயில்களிலும், சிறிய மண்டபங்களிலும் குறைந்த செலவில் சிக்கனமாக நடத்தப்பட்டன. ஆனால் தற்போது அரங்கேற்றம் என்பது மிகுந்த பொருட்செலவுக்கு உரியதாக மாறியுள்ளது. இது 20,000 இலிருந்து 40,000 டாலர்கள் வரை வேறுபடுகின்றது. இந்தச் செலவுகளில் கால் பங்கு பிரமாண்டமான அரங்கங்களை எடுப்பதில் போய்விடுகிறது. பொதுவாக அரங்கேற்றம் ஒன்றுக்குரிய செலவுகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

அரங்கச் செலவுகள்:
அழைப்பிதழ், மலர், புகைப்படம், வீடியோச் செலவுகள் நர்த்தகியின் அலங்காரச் செலவுகள், ஆடைகள், ஆபரணங்கள், ஒப்பனைகள் (இசை அரங்கேற்றத்தைப் பொறுத்தவரை இச்செலவுகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கும்)
அணி இசைக் கலைஞர்களுக்கான சம்பளம், பாடகர், மிருதங்கம், வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல்.
ஒத்திகைக்கான செலவுகள்
சிறுநாட்டி, சாப்பாட்டுச் செலவுகள்
ஆசிரியர் சம்பளம் - குரு தட்சணை

சாதாரண மக்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குரிய அரங்கேற்றங்களை எவ்வாறு செலவுகளை மட்டுப்படுத்திச் செய்ய இயலும் என்பது பிரதான கேள்வியாகும். இதில் அணிசேர் இசைக் கலைஞர்களின் செலவுகளை மட்டுப்படுத்துவது என்பது அவர்கள் இதற்கென ஒதுக்கும் நேரம், உழைப்பு என்பவற்றுடன் பார்க்கும்போது இயலாததாகும். கோயில் மண்டபம், அல்லது சிறிய நூலக மண்டபங்களைத் தெரிவு செய்வதன் மூலம் மண்டபச் செலவைக் குறைக்க முடியும்.

ஏற்கனவே ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட பாடகர்களை பயன்படுத்துவதன் மூலம் அணிசேர் இசைக்கலைஞர்களுக்கு உரிய செலவுகளைக் குறைக்கும் உத்தியை சில பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங்களில் கையாளுகின்றார்கள். ஆனால் இது ஓர் அரங்கேற்றத்தின் உயிரோட்டத்தைக் குறைக்கின்றது எனும் அபிப்பிராயமும், அதேவேளை எமது கலைஞர்களுக்குரிய சந்தர்ப்பங்களையும் கதவுகளையும் இதன்மூலம் மூடி விடுகின்றோம் எனும் அபிப்பிராயமும் உள்ளது.

அரங்கேற்றங்கள் பல மாலை ஆறு மணிக்குத் தொடங்கி இரவு பன்னிரண்டு மணிவரை செல்கின்றன. சபையோரைப் பொறுத்தவரை இந்த நீண்டநேரம் - நிகழ்ச்சி தரமாக இருப்பினும் சலிப்பையும் களைப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றது. பிரதம விருந்தினர், சிறப்பு விருந்தினர், கௌரவ விருந்தினர் என்ற பல பெயர்களில் பேச்சாளர்களாக, ஆசிரியரை வழங்குவோராக பலரைப் பேச வைப்பதும் பார்வையாளரின் பொறுமையைச் சோதிப்பதாகும். அளவுக்கதிகமாக உடைகளை வாங்கி அவற்றை மாற்றுவதற்கும் ஒப்பனை செய்வதற்கும் எடுக்கின்ற நேர இடைவெளியை நிரப்புபவர்களாக இந்தப் பேச்சாளர்களைப் பயன்படுத்துவதையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

பல அரங்கேற்ற மேடைகளில் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர்கள் ஆணும் பெண்ணுமாய் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மாறி மாறி அறுவைச் சிகிச்சை செய்வதையும் அனுபவிக்க நேர்கிறது. போதிய அளவுக்கு பயிற்சி இல்லாமல் குறித்த கலையில் தேர்ச்சி இல்லாமல் அவசரமாகச் செய்யப்படுகின்ற பல அரங்கேற்றங்கள் உறவினரை ஒன்று கூட்டிச் செய்கின்ற சடங்குகள் போலவே முடிகின்றன.

‘இந்தக் கலைகளின் ஊடாக தமிழ்ப் பண்பாட்டை வளர்க்கிறோம்’ என்று பலரும் பேசக் கேட்கிறோம். ஆனால் பல அரங்கேற்றங்கள் 99 வீத மக்கள் கூடியிருக்கும்

அவையில் முழுமையாக ஆங்கிலத்தில் நடத்தி முடிக்கப்படுவதையும் காண்கிறோம். அழைப்பிதழ், மலர் என்பவை முழுமையாக ஆங்கிலத்திலேயே அச்சிடப்படுகின்றன. நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர் உட்பட உரையாற்றுவோர் அனைவரும் ஆங்கிலத்திலேயே பேசுகின்றனர். தமிழ்ப் பாடல்களுக்குப் பதிலாக தெலுங்குக் கீர்த்தனைகள், சமஸ்கிருத உருப்படிகள்... மிக அருமையாக தமிழ், பழைய புராண இதிகாசக் கதைகளைத் தாண்டி இசை, நடனத்தின் உள்ளடக்கம் இருப்பதில்லை.

ஆகவே இது போன்ற அரங்கேற்றங்களால் தமிழும் தமிழ்ப் பண்பாடும் எப்படி வளர்க்கப்படுகின்றன என்பதும் கேள்விக்குறியாகின்றது. புலம்பெயர் சூழலில் மொழியை 50:50 என்றாவது வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அரங்கேற்றங்களைப் பொறுத்தவரை பின்வரும் விடயங்களைக் கவனத்தில் எடுப்பது நல்லது.

மாணவர்கள் அரங்கேற்றம் செய்யக்கூடிய தரத்தை எட்டும்வரை அவசரப்பட்டு அரங்கேற்றங்களைச் செய்யாமல் இருப்பது. அரங்கேற்றத்துக்காகப் பெற்றோர் ஆசிரியருக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதோ அல்லது ஆசிரியர் பெற்றோருக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதோ நல்லது அல்ல. பிள்ளையின் ஆற்றல், தரம் இவற்றை காலத்துக்குக் காலம் படிமுறையாய் அவதானித்து இருசாராரும் கலந்து கதைத்தே முடிவு எடுத்தல் வேண்டும்.

அரங்கேற்றச் செலவுகளைப் பொறுத்தவரை எந்த அளவுக்கு வைத்துக் கொள்வது என்ற தீர்மானத்தைப் பெற்றோர் எடுத்துக் கொண்டு அது பற்றி ஆசிரியருடன் கலந்துரையாடி முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.

அளவுக்கதிகமான எண்ணிக்கையில் விதவிதமாய் உட்புகளை எடுத்துவிட்டு அடிக்கடி உட்புகளை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதும், அதனால் தேவையில்லாமல் நேரத்தை விழுங்குவதும் அரங்கேற்றத்தின் சீரான ஓட்டத்தைக் குறைக்கும். இரண்டு உட்புக்களே போதுமானதாக இருக்கும். இதேபோல் அளவுக்கதிகமாக ஆபரணங்களை அணிவதும் ஒப்பனை செய்வதும் தவிர்க்கப்படலாம்.

அரங்கேற்றத்துக்கு முன் போதியளவுக்கு அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிக்கான சிறப்பு ஒத்திகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். பாடகரும், பக்கவாத்தியக் கலைஞர்களும் இதனை நான்கு அல்லது ஐந்து என்று மட்டுப்படுத்தாமல் தமக்கும் நர்த்தகிக்கும் குழப்பம் இல்லாத அளவுக்கு இந்தப் பயிற்சிகளின் அளவு போதுமானதாய் இருப்பது அவசியம்.

அரங்கத்தின் அலங்காரம் அளவாக இருப்பது நல்லது. அளவுக்கதிகமான மேடை அலங்காரம் நர்த்தகியின் நடனத்தை எடுத்துக் காட்டுவதைக் குறைக்கும். பின்புலத்தில் பெரிய அளவிலான உருவங்களை, சிலைகளை, ஓவியங்களை வைப்பதைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

ஒலியும், ஒளியும் தனித்தனி கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஒளிச் சேர்க்கைகளுக்கான குறிப்புகள் நடனங்களின் பாடல், கருத்துக் காட்சிக்கேற்ப முன்கூட்டியே எடுத்து வைத்திருப்பதுடன் ஒலிக்கும், ஒளிக்கும் தனித்தனியாக இருவர் பொறுப்பாக இருந்து கவனிக்க வேண்டும்.

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர் அளவோடு பேசுதல் முக்கியம். அதேபோல் ஒரு பிரதம பேச்சாளரே போதும். அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியில் அதிக பேச்சுக்கள் அர்த்தமற்றவை. அவை அலுப்பூட்டும்.

அரங்கேற்றத்தில் ஒரு சாமர்த்தியச் சடங்கைப் போலவோ அல்லது ஒரு திருமணச் சடங்கைப் போலவோ தமது சொந்தக்காரர், தெரிந்தவர், நண்பர் என்று எல்லோரையும் மண்டபத்தில் நிறைக்க வேண்டுமென்பதில்லை. கலாசனை உள்ளோர்க்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அழைப்பது நல்லது.

அரங்கேற்றம் என்றால் சாப்பாடும் பரிமாற வேண்டும் என்பதில்லை. இடைவேளை இருப்பின் ஒரு சிற்றுண்டி மட்டும் போதுமானது. ஆனால் நேரத்துக்குத் தொடங்கி நேரத்துக்கு முடிப்பதில் உறுதியாக இருத்தல் வேண்டும். பார்வையாளர்களை பசித்திருக்க வைப்பதும் சரியல்ல.

பொதுவாக நர்த்தகியை அல்லது அரங்கேற்றம் கலைஞரை மேடைக்குச் சென்று வாழ்த்துவது நல்ல பழக்கம். சிறிய அன்பளிப்புகளை வழங்குவதிலும் தவறில்லை.

எமது கலை அரங்கேற்றங்களை மேலும் அர்த்தமுள்ளவைகளாக ஆக்குவோம். ஆரோக்கியமான கலைப் பாரம்பரியத்தை நாம் வளர்த்தெடுப்போம்.●

தமிழர் வகுத்த ஆறு பருவ காலங்கள்

தைப்பொங்கல் தினத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்ற தமிழர்களின் ஆண்டுப் பகுப்பைக் கவனிப்போம். பின்னாளில் வந்த ஆரியர்கள் ஓர் ஆண்டை நான்கு பருவங்களாக மட்டும் தான் வகுத்தார்கள். ஆனால் பண்டைக்காலத் தமிழர்களோ, தமக்குரிய ஆண்டை, அந்த ஆண்டுக்குரிய தமது வாழ்வை, ஆறு பருவங்களாக வகுத்திருந்தார்கள்.

1. இளவேனில் காலம் -
(தை-மாசி மாதங்களுக்குரியது)
2. முதுவேனில் காலம் -
(பங்குனி - சித்திரை மாதங்களுக்குரியது)
3. கார் காலம் -
(வைகாசி - ஆனி மாதங்களுக்குரியது)
4. கூதீர் காலம் -
(ஆடி - ஆவணி மாதங்களுக்குரியது.)
5. முன்பனிக் காலம் -
(புரட்டாசி - ஐப்பசி மாதங்களுக்குரியது)
6. பின்பனிக் காலம் -
(கார்த்திகை - மார்கழி மாதங்களுக்குரியது)

வே. விவேகானந்தன்

மாற்றுத் திறனாளிகள்: கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒரு சமூகத் தொகுதி

உலகக் குடித்தொகையில் ஒரு பில்லியனுக்கு மேற்பட்டவர்கள், அல்லது பதினைந்து (15) வீதமானவர்கள் குறைபாடு உடையவர்களாக வாழ்கிறார்கள் என்பது ஒரு கணிப்பீடு. குறைபாடு என்னும்போது சாதாரணமான ஏனையவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது இயலாத்தன்மை இருக்கும் என்பது பொதுவான கருத்து. அக்குறைபாடு உடலுறுப்புக்கள் தொடர்பான குறைபாடு, புலன் சார்ந்த குறைபாடு, அறிவுத் திறன் வகையிலான உடல், உளம் சார்ந்த குறைபாடுகள் என விரிவடைந்து செல்கிறது.

பிறப்பின் காரணமாகவோ அல்லது வாழும் காலத்தில் ஏற்படும் அசாதாரண சம்பவங்களினாலோ ஒருவரது உடலிலோ, அல்லது மனதிலோ ஏற்பட்ட மாற்றுத்தின் காரணமாக, அவர் ஆற்ற வேண்டிய கருமங்களை மாற்று வழி மூலம் செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்படுவதனால் அவர்கள் மாற்றுத் திறனாளிகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மாற்றுத் திறனாளிகள் சமூகத்தின் ஓர் அங்கமெனினும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பௌதீக அடிப்படையிலான தடைகள், அவர்களை சாதாரண ஏனைய மனிதர்களைப் போன்று முழுமையான பங்களிப்பைச் செய்யவும், திறம்பட செயலாற்றவும் இயலாத நிலையினை ஏற்படுத்துகின்றன.

சாதாரணமான மனிதர்களுக்கு சாதகமான சட்டதிட்டங்களையும் நடைமுறைச் செயற்பாடுகளையும் அமுல் செய்வதன் மூலம், அல்லது அவற்றைத் தொடர்ந்து பேணிக் காப்பதன் மூலம் குறைபாடு உடையவர்களை இயலாத்தன்மை கொண்டவர்களாகக் கருதும் மனப்பான்மை தவிர்க்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

விகிதாசார அடிப்படையில் நோக்கும்போது மாற்றுத் திறனாளிகள் மத்தியில் போதிய வருமானமின்மை, கல்வியில் பின்தங்கிய நிலை, தொழில் வாய்ப்புக்கள் அருகிய நிலை, சுகாதார வசதியின்மை, இவையனைத்துக்கும் மேலாக உயர்ந்த இறப்பு வீதம் போன்ற காரணிகள் அவர்கள் மீது போதிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

மாற்றுத் திறனாளிகள் எதிர்நோக்கும் தடைகள் தகர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கான வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். நாகரிகமான சமூகதாயத்தில் அவர்கள் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும். விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப

வளர்ச்சியின் முன்னேற்றம் அவர்கள் வாழ்வில் பிரதிபலிக்க வேண்டும். இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு ஐ.நா. சபை திட்டம் ஒன்றை வரைந்தது. 'அனைவரும் ஈராயிரம் ஆண்டில் இணைவோம்' என்ற கோட்பாட்டினை மையமாகக் கொண்டு 1991ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 3ஆம் திகதியை அனைத்துலக மாற்றுத் திறனாளிகள் தினமாகப் பிரகடனம் செய்தது.

1992ஆம் ஆண்டு அதன் ஓராண்டு நிறைவையும் ஐ.நா. சபை கொண்டாடியது. அன்று முதல் ஐ.நா. சபையில் அங்கம் வகிக்கும் பல்வேறு நாடுகளும் வருடா வருடம் டிசம்பர் 3ஆம் திகதி மாற்றுத் திறனாளிகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை செயற்படுத்தி வருகின்றன.

கனடிய மண்ணில் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் மாற்றுத் திறனாளிகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வு 1990களின் இறுதிக் காலகட்டங்களில் ஏற்பட்டதொன்றாகும். குறிப்பாக 1997ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 8ஆம் திகதி பிரபா - ஜோதி தம்பதியினர் 'கருத்தரங்கும் கலந்துரையாடலும்' என்ற பெயரில் ஒரு நிகழ்வினை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். கனடிய மண்ணில் வாழும் ஈழத்தமிழர் மாற்றுத் திறனாளிகளின் சமூக நிலை, சமூகத்தின் பார்வையில் இவர்களின் நிலைப்பாடு, கனடிய சமூகத்தில் இவர்களுக்கான கடமைகளும் உரிமைகளும், இவர்களிடம் காணப்படும் திறமைகள், அவற்றை வெளிக்கொணர்தல் போன்ற பல்வேறு விடயங்களும் கலந்துரையாடலில் இடம்பெற்றன. இறுதியில் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன.

எம்மத்தியில் உள்ள மாற்றுத் திறனாளிகள் தொடர்பாக எம்மவர் காட்ட வேண்டிய கரிசனைக்கு இந் நிகழ்வு முதற்படியாக அமைந்தது. இதன் பயனாக 1997ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 'தமிழர் வலுவளர் அமைப்பு' (Organization of Canadian Tamil with Disabilities) உருவாகியது. கனடியத் தமிழர் மத்தியில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது லாப நோக்கமற்ற மாற்றுத் திறனாளிகள் அமைப்பு இது.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் இயலாத தன்மையை இல்லாதொழித்தல், சமூகத்தில் களங்கமாக நினைக்கும் நிலையை மாற்றி கனடிய மக்களுடன் சமூகமாக இணைந்து வாழ்வதற்கேற்ற வழிவகைகளை மேம்படுத்துதல் போன்ற கொள்கைகளை முன்னிலைப்படுத்தி இந்நிறுவனம்

செயற்பட்டு வருகிறது. தனது கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் நோக்குடன் குளிர்கால விருந்துபசாரம், கோடைகால ஒன்றுகூடல், கலாசார நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தல், நிதிசேர் நடைபவனி போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் ஒழுங்கு செய்து வருகின்றது. அதேவேளை தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் மத்தியில் மகிழ்ச்சியையும், புத்துணர்வையும், தன்னம்பிக்கையினையும் ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுகளாகவும் இவை அமைந்து விடுகின்றன.

கடந்த வருடம் (ஜூலை 19, 2013) கோடை காலத்தின்போது நிதிசேர் இரவு விருந்துபசாரத்தினை வலுவளர் அமைப்பு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. 250க்கும் மேற்பட்ட ஆதரவாளர்கள், அபிமானிகள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். இந்த அமைப்பின் மிகப் பெரும் ஆதரவாளரான மார்க்கம் நகரசபை உறுப்பினர் திரு. லோகன் கணபதி சிறப்புரை ஆற்றினார். கடந்த வருட நிதிசேர் நிகழ்வின் மணிமகுடமாக லோகி மரியதாசன் அவர்களின் சாதனையினை குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். எழுபது வயது நிரம்பிய இவர் மூன்று பிள்ளைகளின் தாயாவார்.

ஆகஸ்ட் 11, 2013 அன்று ரொறன்ரோ பரகூட் பயிற்சிப் பாடசாலையின் ஆதரவுடன் 13,500 அடி உயரத்திலிருந்து பரகூட் மூலம் தரையிறங்கிச் சாதனை படைத்தார். மாற்றுத் திறனாளிகளும் சாதனைக்குரியவர்களே என்பதற்கு லோகி மரியதாசனின் சாதனை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். சாதனை படைத்த பல தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் இலைமறை காயாக எம்மத்தியில் வாழ்ந்து வருவதும் அவதானிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இயலும் தன்மையும் இயலாத தன்மையும் ஒன்றிணையும்போது அது மகா சக்தியாக பரிணமிக்கும்.

கனடியத் தமிழர் வலுவளர் அமைப்பு மாகாண அரசிடமிருந்தோ மத்திய அரசிடமிருந்தோ எந்தவொரு நிதி உதவியையும் பெறுவதில்லை. வர்த்தகப் பெருமக்களினதும் அமைப்பின் ஆர்வலர், அபிமானிகளின் பங்களிப்புடனேயே செயற்பட்டு வருகின்றது. எனவே ஈழத்தமிழர் கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஓர் சமூக அமைப்பு இதுவாகும். தொடர்புகளுக்கு www.octd.ca.

கனடிய மண்ணில் மட்டுமன்றி எமது தாயகத்திலும் 30 ஆண்டுகால யுத்தம் காரணமாக உடலுறுப்புக்களை இழந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தமிழீழ மாவட்டங்கள்தோறும் மாற்றுத் திறனாளிகள் அமைப்புக்கள் உருவாகி செயற்பட்டு வருகின்றன. மாற்றுத் திறனாளிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக ஐ.நா.சபையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட சர்வதேச உடன்படிக்கையை உள்நாட்டுச் சட்டமாக்க இலங்கை அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து தற்போது வலுப்பெற்று வருகின்றது.

இலங்கையின் சனத்தொகையில் ஏழு வீதத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் மாற்றுத் திறனாளிகளாக இருப்பதாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கில் போரினால் உடல் அவயவங்களை இழந்தவர்களின் நலன்களுக்காக, சிறப்பு வசதிகளையும், நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும் எனவும், அதற்கான நிதியுதவியை ஐ.நா.சபையிடமிருந்து பெற முடியும் எனவும் இலங்கை மனித உரிமை ஆணைக்குழு நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளது.

2009ஆம் ஆண்டு இலங்கை உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பொன்றின்படி நிறுவனங்கள் கட்டடம் அமைக்கும்போது மாற்றுத் திறனாளிகளின் வசதிகளையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கை அரசு சட்ட நடவடிக்கை எடுக்காது காலதாமதம் செய்வதற்கு மாற்றுத் திறனாளிகள் தொடர்பில் மக்கள் குரல் எழுப்பாமை முக்கிய காரணம். தற்போது புனர்வாழ்வு அமைச்சுடனும் 150க்கும் மேற்பட்ட சமூக அமைப்புக்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு மாற்றுத் திறனாளிகள் பற்றிய கணக்கெடுப்பு நடைபெறவுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து விரைவில் அவர்களுக்கான பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வர அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்படும் என இலங்கை மனித உரிமை ஆணைக்குழு மேலும் தெரிவித்துள்ளது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் தமிழீழ மாவட்டங்கள் தோறும் செயற்பட்டுவரும் மாற்றுத் திறனாளிகள் அமைப்புக்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய கடமை புலம்பெயர் ஈழத் தமிழராகிய எமக்குண்டு. தனிப்பட்ட முறையிலும், அமைப்பு வடிவிலும் செயற்படுவதன் மூலம் கனடிய மண்ணில் மட்டுமன்றி தாயகத்திலும் மாற்றுத் திறனாளிகள் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியைக் காண முடியும். தாயகத்திலும் தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் சாதனை படைக்கும்போதுதான், சாதனை என்பதன் அர்த்தம் முழுமை பெறும்.●

பண்டைய தமிழர்..

உடல் ஆரோக்கியத்தினைக் குறித்து நிற்கின்றது.

சலியாத மனம் என்பது சோர்வு அற்ற சுறுசுறுப்பான மற்றும் நேர்மறை சிந்தையுடைய (Positive) மன நிலையைக் குறிக்கின்றது.

அன்பு அகலாத மனைவி - இதற்கு பெரிதாக விளக்கம் தேவையில்லை. தவறாத சந்தானம் என்பது நல்ல ஒழுக்கமுடைய பிள்ளைகள் அமைவதைக் குறிக்கின்றது. தாழாத கீர்த்தி என்பது நல்ல செயல்பாட்டினால் சமூகத்திலிருந்து பெற்ற நற்பெயர் கெடாமல் இருப்பதனைக் குறிக்கின்றது. மாறாத வார்த்தை என்பது உண்மை பேசுவது, மற்றும் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவது என்பதை உள்ளடக்கும். தானம், தர்மம் செய்யும் மனநிலையும் அதற்கு ஏற்ற பொருளாதார வசதியும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதுதான் தடைகள் வாராத கொடையும் என்பதாகும்.

எப்பொழுதும் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் அளவுக்கு பொருளாதார வசதி குறையாது இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் தொலையாத நிதியம் என்பது குறித்து நிற்கின்றது. கோணாத கோல் என்பது, நேர்மையானதைக் குறிக்கின்ற கோல் என்பதுடன் நல்ல ஆட்சியையும் குறிக்கின்றது. ஒரு நல்ல அரசாட்சியில் வாழ்வதும் மறுபுறத்தில் நாமும் நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுடன் நேர்மையான முறையில் மனச் சுத்தியுடன் வாழ்வதையும் இது குறித்து நிற்கின்றது. துன்பம் இல்லாத வாழ்வும் என்பது எமது மகிழ்ச்சியான (Happiness life) வாழ்வு ஆகும். துய்ய நின் பாத்தத்தில் அன்பு: இறை சக்தியின் அன்பு, கருணை, ஆசீர்வாதம் என்பனவாகும்.

வாழ்க்கை என்பது என்ன என்பதன் புரிதலுக்கு இந்த 16 வகை செல்வம் பற்றிய விளக்கம் பலருக்கு சிந்தனையில் புதிய புரிதலை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். 'பொருள் வாழ்வின் ஆதாரம்'. ஆனால், வாழ்வின் குறிக்கோள் பொருளைத் தேடுவது மாத்திரம்தான் என்பதல்ல என்பதனையும் புரிய முடிகின்றது.●

காந்தி செல்வராஜா

பண்டைய தமிழர் வாழ்வில் செல்வம்

செல்வம் (Wealth) என்றால் பணத்தின் பெறுமதியுடன் தொடர்புடைய ஒரு விடயமாகத்தான் இன்றைய வாழ்வியல் முறையில் காணப்படுகின்றது. ஒருவருடைய வங்கிக் கணக்கில் எவ்வளவு பணம் இருக்கின்றது, அவரிடம் இருக்கும் அசையா சொத்தான காணி அல்லது நிலத்தின் (**Land**) பெறுமதி, அசையும் சொத்துக்களான தங்கம், வெள்ளி, மற்றும் பெறுமதி மிக்க இரத்தினக்கற்கள், வைரங்கள் என்பன உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

இதனைத் தவிர, இன்னும் சற்று விரிவாகப் பார்த்தால் அவருடைய முதலீடுகள் - எத்தனை வகையான தொழில் முயற்சியில் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள் அதனுடைய பெறுமதி, அத்தகைய முதலீடுகள் மாதாந்தம் உழைத்துக்கொடுக்கும் வருமானத்தின் அளவு எவ்வளவு என்பதனை பொறுத்து, 'செல்வந்தர்' (**Wealth person**) என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

இது பிழையா சரியா என்பது முக்கியமல்ல. கால ஓட்டத்தின் தன்மைக்கேற்ப ஒரு தனி மனிதனுடைய அல்லது சமூகத்தினுடைய சிந்தனைகள் மாற்றப்பட்டு அமைவது ஒன்றும் புதிய விடயமல்ல. இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக 1990களுக்கு முன்பு உலக நாடுகள் இரண்டு வலுவுள்ள பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன. மூலதனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முதலாளித்துவப் பொருளாதாரக் கொள்கை முதலாவது. ஒரு நாட்டின் வளங்கள், வருமானங்கள் அந்த நாட்டின் மக்களுக்குச் சமமாகப் பங்கிடுதல் அவசியம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட சம உடமை பொருளாதார கொள்கை அடுத்தது. ஆனால், எப்பொழுது சோவியத் யூனியன் என்கின்ற நாடு பல நாடுகளாக பிரிந்ததோ அன்றிலிருந்து பொதுவுடமை சித்தாந்த கருத்துக்கள் வலுவிழந்துவிட்டன. இதன் பின்னர் ஏற்பட்ட பரிணாம வளர்ச்சியே இன்று உலகம் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற 'உலக மயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கை'. எனவே, கால இடைவெளி என்பது, கருத்தியலிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டாக மேற்சொன்ன விடயங்கள் அமைகின்றன.

இனி, தலைப்பின் முக்கிய பகுதியான பண்டைய தமிழரின் வாழ்வில் செல்வம் பற்றிய கருத்து எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக எமது பண்பாட்டில் இன்றும் ஒரு திருமணத்தில் புதிய தம்பதிகளை 'பதினாறும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்க' என்று வாழ்த்துவார்கள். வாழ்த்துபவர்களில் எத்தனை பேருக்கு இந்த பதினாறு என்பதன் பொருள் தெரியும் என்பது கேள்விக்குறியாய் அமைகின்றது. இது 16 பிள்ளைச் செல்வங்களைக் குறிக்கும் என்று கருதுபவர்களையும் நடைமுறையில் கண்டுள்ளேன். இந்த பதினாறு என்பது 16 வகையான செல்வங்களைக் குறிக்கின்றது. ஒரு மனிதன் நிறைவுடன் வாழ இது அவசியமாகும்.

இதனை 17ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த அபிராமிப் பட்டர் பாடிய அபிராமி துதியில் காணமுடியும். கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர் கபடு வாராத நட்பும் கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும் கழுபிணியிலாத உடலும் சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும் தவறாத சந்தானமும் தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும் தடைகள் வாராத கொடையும் தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு துன்பமில்லாத வாழ்வும் துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்: அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே ஆதிகடவூரின் வாழ்வே அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி அருள்வாமி அபிராமியே'

இந்தப் பாடலில் 'கலையாத கல்வியும்' தொடரில் இருந்து 'துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்' என்கின்ற வரிகள் வரையில் 16 வகையான செல்வங்களை வேண்டுவதாக இந்தப் பாடல் அமைகின்றது. இந்தப் பாடல் இலகு தமிழில் உள்ளதால் இதன் பொருள் எல்லோருக்கும் புரியும். எனினும் இதனைப் பற்றி சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

கலையாத கல்வி எனப்படுவது அறிவைக் குறிக்கின்றது. இதில் ஏட்டுக் கல்வி, அனுபவக் கல்வி இவை இரண்டையும் பின்பற்றி நடப்பதுதான் கலையாத கல்வி என்பதாக பொருள் கொள்ள முடியும். இத்துடன் சிலருக்கு இயற்கையாக அமைந்திருக்கும் நுண் அறிவும் பகுத்தறிவும் உள்ளடங்கும்.

குறையாத வயது குறித்து நிற்பது வயதுக்கேற்ப எந்தக் குறையும் இல்லாது இருப்பது.

கபடு வாராத நட்பு. இதில் கபடு என்பது தீமை, வஞ்சகத் தன்மை புரிந்துணர்வு இல்லாமை எனப் பொருள் கொள்ள முடியும். இப்படியான நட்புகள் மனிதனுக்கு தீமையே கொடுக்கும். இப்படியான நட்புகள் இல்லாமல் நல்ல நட்புகள் ஒரு செல்வமாகும்..

கன்றாத வளமை என்பது எதிர்கால ஆரோக்கிய வளர்ச்சி எனக் கொள்ளலாம். இதனை ஆங்கிலத்தில் **Prosperity** என அழைப்பர்.

குன்றாத இளமை இளமைத் தோற்றத்தைக் குறிக்கின்றது. கழுபிணி இல்லாத உடல் என்பது நோய் நொடியற்ற நல்ல

(138ஆம் பக்கம் வருக)

மாலினி அரவிந்தன்

பதினம் வயதின் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள்

1983 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற இனவழிப்பின் பின்னர் பல தமிழர்கள் நாட்டின் சூழ்நிலை காரணமாக தமது சொந்த மண்ணை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்தார்கள். சுமார் முப்பது வருடங்கள் கடந்து விட்ட நிலையில் இங்கு பிறந்து வளர்ந்த பிள்ளைகள் குறிப்பாகப் பதினம்வயதின் எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சனைகளுக்கு எந்தவித தீர்வும் இதுவரை காணப்படாமல் பிரச்சனைகள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இத்தகைய பிரச்சனைகளின் பாதிப்பிற்குள் இரண்டு வகையானவர்கள் அகப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரே குடும்பத்தில் பிரச்சனைகள் ஏற்படும்போது முதலாவதாகத் தாய்மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்த பெற்றோர்கள், மற்றையது இந்த மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்த பிள்ளைகள்.

தாய் மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்த பெற்றோர்கள் தங்கள் மொழி பண்பாடு கலாசாரத்தைத் தங்களுடன் இங்கே கொண்டு வந்து இந்த மண்ணில் பிறந்த பிள்ளைகளிடம் நடைமுறைப்படுத்த முற்படும்போது ஏற்படும் பிரச்சனைகளே அதிகமாக இருக்கின்றன. அதே சமயம் இங்கு பிறந்து வளர்ந்த பிள்ளைகள் இந்த மண்ணின் சூழலுக்கேற்ப தம்மை மாற்றிக் கொள்ளும்போது ஏற்படும் முரண்பாடுகள் குடும்ப சூழலை அதிகம் பாதிக்கின்றது. பெற்றோரைத் திருப்திப்படுத்தவும், வெளி உலகைத் திருப்திப்படுத்தவும் என இரண்டு விதமான வாழ்க்கை வாழவேண்டிய நிலைக்குப் பிள்ளைகள் தள்ளப்படுகின்றார்கள். இதனால் ஒரே குடும்பத்தில் உள்ள இரண்டு தலைமுறைக்கான பிரச்சனைகளாக, முரண்பாடுகளாகப் புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் இவை உருவெடுத்திருக்கின்றன.

புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் பிரச்சனை என்பது வீட்டுக்குள் ஏற்படும் பிரச்சனை மட்டுமல்ல, உறவினர் வீடுகளில், பாடசாலைகளில், பொது இடங்களில் என்று வெளியே ஏற்படும் பிரச்சனைகளாகவும் அவை இருக்கலாம். இந்த மண்ணின் மாறுபட்ட சூழலில் உடை அணிவதில் இருந்து உணவு உண்பதுவரை வீட்டிற்குள் பிரச்சனைகள் உருவாகத்தான் செய்கின்றன.

இதையெல்லாம் தாண்டி இன்னும் ஒரு பகுதியினர் சமூகக் கட்டுப்பாடு காரணமாக குடும்ப மானத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, வெளியே எதையும் காட்டிக் கொள்ளாமல் தம்மைத் தாமே வருத்திக்கொண்டு வாழ்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். வெளியே தெரிந்தால் மானம் போய்விடுமே என்ற பயத்தோடு வாழும் பல பெற்றோர்கள், மன அழுத்தம் காரணமாக இருதய நோய்க்கு உள்ளாகின்றனர்.

இதனால் வேலைக்குச் செல்ல முடியாமல் வருவாய் இழந்து, சமுதாயத்தோடு ஒட்ட முடியாமல் தவிக்க வேண்டிய நிலைகூடச்

சில பெற்றோருக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் சில குடும்பத்தினர் இதை எல்லாம் ஒரு தற்காலிகப் பிரச்சனை என்று எடுத்துக் கொண்டு, எல்லாவற்றையும் சகித்துக் கொண்டு சிகரத்தை நோக்கி நடை போட்டுச் சாதிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

புலம் பெயர்ந்த மண்ணில், பெற்றோர்கள் இருவரும் வேலைக்கு போவதாலும், உதவிக்குத் தாத்தா பாட்டி சொந்த பந்தம் இல்லாமல் போவதாலும், குழந்தைகள் தனித்துப் போகின்றன. இதன் காரணமாக பிள்ளைகள் மீதான பாசம், அக்கறை, அவதானிப்பு போன்றவை குறைந்து போகின்றன. இதனால் குடும்பத்திற்கிடையே உள்ள அன்னியோன்யம் குறைந்து போகிறது. இதைவிட இன்னும் ஒரு காரணம் பெற்றோரின் போட்டி மனப்பான்மை, பிள்ளைகளிடமிருந்து உயர் பெறுபெறுகளைப் பெற்றோர் எதிர்பார்க்கும் போது அவற்றிற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத பிள்ளைகள் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

பிள்ளைகள் விரக்தி அடைவதால், பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படியாமை, ஆசிரியரோடு ஒத்துழையாமை, முரட்டுத்தன்மை, தவறான பழக்கங்கள் போன்ற நடத்தைப் பிரச்சனைகளுக்குப் பிள்ளைகள் ஆளாகிறார்கள். தவறான உணவு முறைகள் கூட பதினம் வயதின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கின்றது. அதனால் மனப்பதற்றம், மனச்சோர்வு போன்ற உளவியல் பிரச்சனைகளுக்குப் பிள்ளைகள் ஆளாகிறார்கள்.

இதன் காரணமாக தவறான நண்பர்களின் சினேகிதத்தைத் தேடிக்கொள்கிறார்கள். அப்படிக்கூட்டுச் சேரும்போது, போதைப் பொருள் பாவனைக்கும், பாலியல் பழக்கங்களுக்கும் ஆளாகி விடக்கூடும். எனவே பதினம் வயதுப் பிள்ளைகள் உளவியல் பாதிப்புக்கு ஆளாகுமிடத்து அதனை ஆரம்பத்திலேயே கண்டு பிடித்து நெறிப்படுத்துவது அவசியம்.

இதற்கான அறிவையும் ஆற்றலையும் வளர்ப்பது அவசியமாகிறது. அவசியம் ஏற்படின், தேவையானவர்களுக்கு உளவளத்துணை, அறிவார்ந்த நடத்தை முறை மாற்றங்களுக்கான சிகிச்சை முறைகள் போன்றவற்றை இலகுவில் கிடைக்கும்படி ஒழுங்குகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

இளவயதில் குறிப்பாகப் பதினம்வயதில், மதுப்பழக்கம், போதைவஸ்துப் பாவனை, தகாத முறைக் காதல், ஒழுக்கமற்ற பாலுறவு, பெற்றோரின் விருப்பமில்லாமல் திருமணம் செய்தல், பெற்றோரின் கண்டிப்பைத் தாங்க முடியாமல் வீட்டை விட்டுப் போதல், தற்கொலை செய்ய முற்படுதல் போன்ற இன்னோரன்ன வெளிப்பாடுகளே இன்றைய இளம் சமூகச் சீரழிவின்

உச்சங்களாக இருக்கின்றன. ஊரிலே எது நடந்தாலும் அக்கம் பக்கத்தில் கண்களில் இருந்து நீண்ட நாட்களுக்குத் தப்ப முடியாது. ஆனால் புகுந்த மண்ணில் தவறு செய்ய சந்தர்ப்பங்கள் நிறையவே கிடைக்கின்றது. அவரவருக்கு அவர்கள் கவலை என்பதால், யார் வருகிறார்கள் போகிறார்கள் என்பதில் கூட அடுத்த வீட்டிற்கு அக்கறையில்லை. இங்கே இன்னுமொரு விடயத்தைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும், அதாவது தவறு என்று புலம் பெயர்ந்த பெற்றோர்கள் நினைப்பது எல்லாம் இங்கே பிறந்த பிள்ளைகளுக்குத் தவறாகத் தெரிவதில்லை.

பதின்ம வயதை அடைந்ததும், உடல் உறுப்புகளின் அமைப்பு, அவற்றின் வளர்ச்சி, அவற்றின் பாங்கு ஆகியன பற்றிய அடிப்படை அறிவை சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லித்தர வேண்டும். எமது கலாசாரத்தில் இவை பற்றி வெளிப்படையாகப் பிள்ளைகளோடு பேசுவதில் தயக்கம் இருப்பதால் பெற்றோர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு, குறிப்பாகத் தகப்பன் மகனுக்கும், தாய் மகளுக்கும் இது பற்றிய அடிப்படை அறிவையூட்டலாம். அதேபோல இத்துறையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு முறையாகச் சொல்லித் தருவதும் நல்ல பயனைக் கொடுக்கும். பதின்ம வயதில் பாலியல் பற்றி அறிவதில் பிள்ளைகளுக்கு அதிக ஆர்வம் ஏற்படலாம்.

பிள்ளைகள் தேடிப் படிக்கும் புத்தகங்களும் இணையத் தளங்களும் ஆபாசத்தையும் பாலியல் உணர்வுகளையும் கிளறுபவைகளாக இருக்கலாம். எனவே பருவத்து உணர்வுகள் பற்றிய விளக்கங்களைப் பதின்ம வயதினர் இலகுவாகப் பெறக் கூடிய வசதி வாய்ப்புகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். தெளிவான அறிவுரைகள் கிடைக்காவிட்டால், பதின்மவயதினர் பலரும் அறியாமையால் தவறான பாலியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலாம். இதனால் பாலியல் தொற்று நோய்கள், எயிட்ஸ் போன்ற நோய்கள் பரவக்கூடிய அபாயம் உண்டு. எனவே குடும்ப வைத்தியரிடம் வெளிப்படையாகப் பேசிச் சந்தேகத்தை தீர்த்துக் கொள்ள முற்பட வேண்டும்.

பதின்ம வயதினரின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கும் அதே நேரம், பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு எதிராக கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவது மிகவும் அவசியமாகும். பள்ளிப்பருவத்திலும் பதின்ம வயதுகளிலும் பிள்ளைகளுக்குப் பல்வேறுவிதமான உளநலப் பிரச்சனைகள் அதிகரித்து வருவதைப் பெற்றோர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். குடும்ப வைத்தியர்கள் மூலமோ அல்லது அவர்களோடு அதிகம் பழகும் ஆசிரியர்கள் மூலமோ இதைப் பற்றிக் கலந்து ஆலோசித்து அவ்வப்போது பிள்ளைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இன்றைய நவீன உலகில் சமூகங்களிடையே பண்பாட்டு ரீதியான மாற்றங்கள் ஏற்படும்போது, அதற்கு முகங்கொடுக்க முடியாத எங்கள் சமூகம் மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகின்றது. எமது சமூகம், பண்பாடு கருதி பாலியல் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசுமளவிற்கு இன்னும் வளர்ச்சி அடையவில்லை. மாறாக பாலியல் என்பது அடக்கப்படும் உணர்வாகவும், மறைக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகவும் இன்னும் கருதுகின்றது. பாடசாலைகளில் பதின்ம வயதில் இருந்தே பாலியல் அறிவு புகட்டப்படுவது பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் நன்மை பெற உதவும்.

இருபாலினத்தையும் சேராத முன்றாவது பாலினத்தைக் கவனத்தில் கொள்ளாத போக்கு எமது தமிழ் சமூகத்தில் இன்னும் உண்டு. தாய் மண்ணில் பெரியவர்கள் இதைப்பற்றித்

தெரிந்தும் தெரியாதது போல நடந்து கொள்வதுண்டு. இயற்கை செய்யும் தவறுக்காக இத்தகையவர்கள் தண்டிக்கப்படக்கூடாது. அவர்களும் மனிதர்கள்தான் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குடும்பத்தில் முக்கிய சக்தியாக இருக்கும் பெற்றோருக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் இடையிலான கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் ஆரோக்கியமான முறையில் அமைய வேண்டும். இதற்கு மகிழ்ச்சியான குடும்பச் சூழலும், பெரியவர்களின் வழிகாட்டலும் துணை நிற்கும். பிள்ளைகளைக் கட்டாயப்படுத்தும் அணுகுமுறையைக் கைவிட்டு, புரிந்துணர்வுள்ள அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பல விடயங்களைச் சாதிக்க முடியும்.

பெற்றோரிடம் இத்தகைய புரிந்துணர்வுள்ள நிலை ஏற்படும் பட்சத்தில், பிள்ளைகள் தாம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைப் பெற்றோருடன் கலந்துரையாடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இயல்பாகவே ஏற்படும். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சுமுகமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவது என்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமல்ல. 'தோளுக்கு மிஞ்சினால் தோழன் என்ற மனப்பாங்குடன் நடக்கும் பெற்றோர்கள் உள்ள குடும்பத்தில் பல பிரச்சனைகள் சுமுகமாகவே தீர்க்கப்பட்டிருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

எமது சமூகம், எமது நாடு எனச் சிந்தனைகள் பரந்து விரிந்தால், மற்றவர்களது தேவைகளையும் உணர்வுகளையும் எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். சமூக சக்திகளாக, சமூக முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடும் அனைவரும் ஒன்று பட்டு ஆர்வம் காட்டினால், இன்றைய இளைஞர்தான் நாளை சக்தி என்பதால், எமது சமூகம் எதிர் காலத்தில் சாதனைகள் பல படைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.●

அனேகமானோரால் விரும்பப்படும் மனிதர்

உலகில் தற்போது உயிருடன் இருப்போரில் மைக்ரோ-சொஃப்ட் நிறுவனரும் பெரும் கொடையாளியுமான பில் கேட்ஸ் தான் அனேகமானோரால் விரும்பப்படும் மனிதர் என்று சர்வதேச ஆய்வொன்று கூறுகிறது. இரண்டாவது நபராக அமெரிக்க அதிபர் ஓபாமாவும் முன்றாவது இடத்தில் ரஷ்ய அதிபர் விளாடிமிர் புடினும் உள்ளனர். இவர்களுக்கு அடுத்த இடத்தைத்தான் பாப்பரசர் பிரான்சிஸ் பிடித்திருக்கிறார்.

அமெரிக்காவிலோ ஓபாமாவை விட இரண்டு மடங்கு ஆதரவுபெற்று, பாப்பரசர் பிரான்சிஸ் முதலிடம் பெற்றார். சீனாவில், அதிபர் சஷி ஜின்பிங்கைவிட இரண்டு மடங்கு விருப்பு வாக்கு பில் கேட்ஸுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. டைம்ஸ் செய்திப் பத்திரிகைக்காக ஆய்வு நிறுவனமொன்றினால் 13 நாடுகளில் சுமார் 14 ஆயிரம் பேரிடம் இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இரு மாதத்துக்கு முன்னர் இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டிருந்தால் நெல்சன் மண்டேலாவே முதலிடம் பெற்றிருப்பார் என்று குறித்த ஆய்வு நிறுவனம் கூறியுள்ளது.

தவா இனையதம்பி

கனடாவில் வரிக்காலம்

நாங்கள் இப்பொழுது வருமான வரிப்பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்து வரி அலுவலகத்திற்கு அனுப்ப வேண்டிய காலப் பகுதியில் இருக்கிறோம். இக்காலத்தில் எங்கள் 2013ஆம் ஆண்டிற்கான வரிப் பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்து உரிய கால எல்லைக்குள் எதிர்வரும் 2014 சித்திரை 30ஆம் திகதிக்குள் அனுப்பி வைத்தால் எங்களுக்கு ஏற்படப் போகின்ற பல பிரச்சனைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

2013ஆம் ஆண்டிற்கான வரிப்பத்திரங்களை எதிர்வரும் சித்திரை 30ஆம் திகதி 2014ஆம் ஆண்டுக்கிடையில் உரிய முறையில் பூரணப்படுத்தி CRA க்கு கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும். எனவே 2013ஆம் ஆண்டிற்கான வரிப்பத்திரங்களை கால எல்லை முடிவு திகதி வரை காலதாமதமாக்காமல் பூர்த்தி செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும். வரி ஆலோசகரின் ஆலோசனையுடன் தவற விட்ட அத்தனை ஆவணங்களையும் நேரகாலத்துக்குப் பெற்றுக் கொண்டு அல்லது ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு அனுப்பிவிட வேண்டும். 2013ஆம் ஆண்டிற்கான வரிப் பத்திரங்களை பூர்த்தி செய்யும்போது முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய முன்னேற்பாடுகள்.

வரிப் பத்திரத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான பத்திரங்கள் (Slips), ஆவணங்கள் (Documents) போன்றவைகளை சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உங்கள், உங்கள் மனைவி, பிள்ளைகள் உழைப்பினால் அல்லது வேறு வழிகளில் கிடைத்த வருமானங்களுக்கான எல்லாவற்றையும் தனித்தனியாக வகைப்படுத்தி ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனிக் கோவையில் வைத்துப் பாதுகாத்தல்.

மேற்கூறப்பட்ட பத்திரங்களின் CRA Code number பற்றிப் பார்ப்போம்.

உழைப்பினால் கிடைத்த வருமானத்திற்கான பத்திரங்கள் T4, T4A போன்ற slips

Employment Insurance (EI) எடுத்திருந்தால் அதற்கான பத்திரங்கள் T4E slips

முதலீடு செய்த நிறுவனங்களிடமிருந்து கிடைக்கின்ற பத்திரம் T3 slips

Universal Child Tax Benefit எடுப்பவராக இருந்தால் அதற்கான பத்திரம் RC62 அல்லது RC210

வட்டிப் பணம் (Interest) பெறுபவராக இருந்தால் அதற்கான

பத்திரங்கள் T5 slips

சிலர் சொந்தமாக வேறொரு கம்பனியைச் சார்ந்து வேலை செய்பவராக இருந்தால் அதற்காக கிடைக்கின்ற பத்திரம் T4A

இவைகளைப் போன்று இன்னும் பல பத்திரங்கள் உள்ளன. அவைகளைப் பார்ப்போம்.

T4A (P), T4A (OAS), T4A – RCA, T4PS, T4RIF, T4RRIF, T4RSP, T101, T2202, T2202A, T5004, T5007, T5008, T5013, TL11

இவைகளைப் போன்று ஏதாவது பத்திரங்கள் கிடைத்திருந்தால் அல்லது கிடைக்கச் சந்தர்ப்பம் இருந்தால் பெற்றுப் பாதுகாப்பதுடன் மேலும் கிடைக்க வேண்டிய பத்திரங்களை உரிய இடங்களில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கிடைத்த பத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி கோவையிலிட்டு முடிந்தால் நீங்கள் செய்யலாம். அல்லது வரி ஆலோசகரை நாட வேண்டும்.

உங்கள் ஒவ்வொருவரது கோவைகளையும் வரி ஆலோசகரிடம் கொடுத்து விடுவதுடன் உங்கள் வேலை முடிந்து விடாது. ஏனெனில் மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக வேண்டி நீங்கள் வரி ஆலோசகரிடம் சில தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளைப் பார்ப்போம்:

2013ம் தை மாதம் 1ஆம் திகதி தொடக்கம் மார்கழி மாதம் 31ஆம் திகதி வரையுமுள்ள ஒரு வருட காலப் பகுதியில் நீங்கள் வேலை செய்த இடங்கள், அத்துடன் வேலையுடன் நீங்கள் வேறு ஏதாவது தொழில் செய்தீர்களா? அவைகளைப் பற்றிய பூரணத் தகவல்களையும் அவைகளால் கிடைத்த வருமானங்கள் பற்றிய விபரங்களையும் தெளிவுபடுத்தல் வேண்டும்.

நீங்கள் வைப்பிலிட்ட தொகைகளிலிருந்து கிடைத்த வட்டிகள் பற்றிய விபரங்கள்:

பங்கு சந்தையில் (Stock market) வைப்பிலிட்டிருந்தால் அவைகள் பற்றிய தகவல்கள், பத்திரங்கள் (Statement) போன்றவற்றையும் Commodity market இல் வாங்கி விற்பதால் ஏற்பட்ட இலாப நட்டங்கள் போன்றவைகளையும்

தெளிவுபடுத்தத் தவறக்கூடாது. நீங்கள் Employment Insurance (EI) எடுத்திருந்தால் அல்லது வேலை செய்யும்போது குறை நிரப்பலுக்காகப் பெறப்பட்ட EI கொடுப்பனவுகள்.

பகுதி நேர வேலைகள் மூலம் ஈட்டிய குறுகிய தொகைகளுக்கான தகவல்கள். சமூகக் கொடுப்பனவு (Social Assistance Payment) மூலம் கிடைத்த தாபரிப்பு பணம்.

மேற்கூறப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அல்லது வேறு ஏதாவது வழிகளில் கிடைத்த வருமானங்கள், (கடன் கொடுத்தவர்களிடமிருந்து கிடைக்கின்ற பணம் வருமானத்திற்குள் அடங்காது). உங்களுக்குத் தெரிந்த வருமானம் சம்பந்தமான எல்லாத் தகவல்களையும் மனம் திறந்து வரி ஆலோசகரிடம் பகிர்ந்து கொள்வது மிகவும் முக்கியமாகும்.

Child Tax Benefit உங்கள் குடும்பத்திற்குக் கிடைப்பதாக இருந்தால், இதனால் கிடைக்கின்ற தொகையானது உங்கள் வருமானத்துடன் சேர்க்கவோ அல்லது பத்திரங்களை வருமானப் பத்திரத்துடன் இணைத்தனுப்பவோ வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் இதனால் கிடைக்கின்ற தொகைக்கு வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை, அத்துடன் இத்தொகை வருமானமாக பார்க்கப்படுவதுமில்லை. எனவே இப்பத்திரங்களை இணைத்து அனுப்ப வேண்டியதில்லை. நீங்கள் வாடகை வீட்டில் இருப்பவர்களாக இருந்தால், வாடகை வீட்டு முகவரிகள், செலுத்திய வாடகைத் தொகைகள் பற்றிய விபரங்கள் வருமான வரிப் பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும்போது தேவைப்படும்.

நீங்கள் சொந்த வீட்டில் இருப்பவராக இருந்தால் நீங்கள் 2013ஆம் ஆண்டு செலுத்திய சோலை வரி (Property Tax) பத்திரங்களும் தேவைப்படும். நீங்கள் உங்கள் வீடு, கொட்டேஜ் போன்றவைகளை வாடகைக்கு விடுபவராக இருந்தால் அவைகள் பற்றிய அனைத்து வருமானங்கள், ஏற்பட்ட சகல செலவுகள் போன்ற பத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இவைகளும் தேவைப்படலாம்.

மேற்கூறிய அத்தனை காரியங்களையும் சரி செய்து விட்டால் மாத்திரம் சரியாகி விடாது. ஏனெனில் நீங்கள் வேலை செய்த அல்லது வேறு தொழில் செய்த இடங்களில் இருந்து கிடைத்த ஆவணங்களில் சிலவற்றை தவறுதலாக வைத்த இடத்திலிருந்து தேடி எடுக்க முடியாது விடலாம், அல்லது உரிய பத்திரங்கள் கிடைக்காது விட்டிருக்கலாம். இச் சந்தர்ப்பத்தில் CRA மூலம் தேவையான பத்திரங்களைப் பெற முடியும். அத்துடன் நீங்கள் வேலை செய்த நிறுவனங்களிலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

நீங்கள் உங்கள் வரிப் பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான திகதி, நேரம் போன்றவற்றை முற்கூட்டியே முடிவு செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இப்பொழுது உங்களால் தயாரித்து வைத்த கோவைகளையும் வேறு பத்திரங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு வரி ஆலோசகரிடம் செல்லலாம். உங்கள் வரிப் பத்திரங்களை உரிய கால எல்லைக்கு முன்னர் CRA க்கு கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பிவிட வேண்டும். அல்லாதுவிடின் (penalty)

பிந்தியதற்கான தண்டனைப் பணம் செலுத்துவதுடன், செலுத்த வேண்டிய தொகைக்கான வட்டியும் (Interest) செலுத்த வேண்டும்.

2013ஆம் ஆண்டில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சில செலவுகள், உங்கள் வருமானத்திலிருந்து குறைத்துக் காட்டப்படுவதால், 2013ஆம் ஆண்டு வரிப் பத்திரத்தின் உதவியுடன் 2014ஆம் ஆண்டில் கிடைக்க வேண்டிய சில சலுகைகளைப் பெறவும், அவைகளைக் கூடுதலாகப் பெறவும், அதியுச்ச எல்லை வரையும் பெறவும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

வருமானத்திலிருந்து வரிவிலக்களிக்கப்படுவதுடன் வருமானத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடவும் அத்துடன் மேலும் பல சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்ற பல வகையான செலவுகள் அல்லது திட்டங்கள் CRA இன் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்டு செய்யப்பட்டவைகளையும் வேறும் பல வகைகளையும் பற்றிய பட்டியலைக் கீழே காணலாம்:

RRSP: இத்திட்டத்தில் உங்கள் எல்லை வரையும் சேமிப்பிலிட முடியும். இத்தொகையானது உங்கள் வருமானத்திலிருந்து கழித்து மதிப்பிடப்படும். நீங்கள் மேலதிகமாகச் செலுத்திய தொகையானது அடுத்து வரும் வருடங்களுக்கு பாவிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இதனால் ஏற்படும் நன்மைகள் ஏராளம்.

RPP: நீங்கள் தொழில் செய்யும் நிறுவனங்களினால் உங்களுக்காக வைப்பிலிடும் தொகையாகும். இதனால் நீங்கள் கம்பனிப் பென்சன் பெறவும் முடியும். நீங்கள் வேலை செய்வதுடன் ஓய்வூதியம் எடுப்பவராகவும் அல்லது ஓய்வூதியம் மாத்திரம் எடுப்பவராக இருந்தால் உங்கள் ஓய்வூதியத் தொகையை உங்கள் துணை அல்லது common law partner உடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும். உச்சமாக ஐம்பது வீதம் வரையும் பகிர் முடியும். தொழிற்சங்க அங்கத்தவராக இருந்து சந்தாப்பணம் செலுத்துபவராக இருப்பின் செலுத்திய முழுத் தொகையையும் உங்கள் வருமானத்திலிருந்து குறைத்து மதிப்பிட முடியும். கணவன், மனைவி இருவருமே வேலை செய்பவர்களாக அல்லது ஒருவர் வேலை செய்யும் அதே நேரத்தில் மற்றையவர் படிப்பு போன்ற ஏதாவது ஒன்றில் ஈடுபட்டிருக்குமிடத்தில், நீங்கள் பிள்ளைகளின் பராமரிப்பிற்காகச் செலுத்திய (Day care or Child care) பணத்தில் ஒரு பகுதியை அல்லது முழுமையாகப் பாவிக்க முடியும். இதை உங்கள் வருமானத்தில் குறைத்து மதிப்பிட முடியும். இதனால் பெரும் பலாபலன்களைப் பெற முடியும்.

வேலை செய்யுமிடத்தில் வேலை சம்பந்தமான சிக்கல்களுக்காகச் சட்ட ஆலோசகர்களுக்குச் செலுத்திய தொகைகளையும் வருமானத்தில் இருந்து குறைக்க முடியும். சிலர் செய்யும் வேலையானது வெளிக்கள வேலையாக இருந்தால் (Field work) அதனால் ஏற்படும் செலவுகள் அதாவது வாகனச் செலவுகள், சாப்பாட்டுச் செலவுகள், தொலைபேசிச் செலவுகள், நன்கொடைகள், விளம்பரங்கள் போன்ற செலவுகளில் ஒரு பகுதியையோ அல்லது முழுமையாகவே காட்ட முடியும். இதனால் உங்கள் வருமானத்திலிருந்து இத்தொகையைக் குறைக்க முடியும். மேற்குறிப்பிட்ட செலவுகளும் வேறும் பலவகையான செலவுகள் உங்கள் வருமானத்திலிருந்து குறைத்து தேறிய

வருமானத்தைக் கணித்துக் கொள்ள முடியும். (Net Income). இப்படியாக உங்கள் வருமானத்திலிருந்து செலவுகளைக் குறைத்துத் தேறிய வருமானத்தைக் கொண்டு உங்கள் வரிக் கணக்குகள் மதிப்பிடப்படும்பொழுது உங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள், கொடுப்பனவுகள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

உங்கள் வருமானத்தைக் குறைத்து தேறிய வருமானத்தைப் பெற முடியும்.

நீங்கள் செலுத்திய வரியிலிருந்து ஒரு தொகையையோ முழுவதையுமோ மீளளிப்பாகப் பெற முடியும்.

கூடிய வருமானம் உடையவர்கள் மேலதிகமாக செலுத்த வேண்டிய வரிக் கொடுப்பனவைக் குறைக்க உதவியாக இருக்கும்.

Child Tax Benefit பணத்தைப் பெறுபவர்கள் மேலதிகமாகப் பெறுவதற்கும் அல்லது உச்சத் தொகையைப் பெறுவதற்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

GST – HST கொடுப்பனவான மூன்று மாதம் ஒருமுறை கிடைக்கின்ற தொகையைக் கூடப் பெறுவதற்கும் அல்லது அதிகூடிய தொகையைப் பெறுவதற்கும் அத்துடன் கிடைக்கத் தகுதியற்றவருக்கு இதனால் தகுதியைப் பெற்று பலன் கிடைப்பதற்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

Ontario Trillium Benefit (OTB) கொடுப்பனவானது மாதாமாதம் ஒன்றாயோ அரசினால் கிடைக்கின்ற கொடுப்பனவாகும். இக்கொடுப்பனவை மேலதிகமாகவும், அதியுச்சமாகவும் அத்துடன் கிடைக்கின்ற சலுகையையும் பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவும்.

Ontario Senior Home Owners' Property Tax Grant (OSHPTG): இச்சலுகை கிடைக்காதவர்களுக்குக் கிடைக்கவும், கிடைப்பவர்களுக்கு உச்சமாக கிடைப்பதற்கும் பேருதவியாக இருக்கும்.

இவைகளைப் போன்ற சலுகைகளை இழக்காமல் பாதுகாப்பதற்கும், பெறுபவர்கள் உச்சமாகப் பெறுவதற்கும், பெறாதவர்கள் பெறக்கூடிய தகுதியை பெறுவதற்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

வருமானத்தில் எந்தவிதமான குறைப்பையும் ஏற்படுத்தாமல், செலுத்திய வருமான வரியில் ஒரு தொகையை மீளப் பெறவும், மேலதிக வருமான வரி செலுத்த வேண்டியவர்கள், செலுத்த வேண்டிய வரியைக் குறைப்பதற்குமான சந்தர்ப்பங்களைப் பார்ப்போம்.

Public Transit Amount: பொதுப் போக்குவரத்திற்குச் செலவு செய்த கொடுப்பனவுகள் எல்லாவற்றையும் வரிப்பத்திரத்தில் பதிவு செய்தல்.

Childrens' Fitness Amount: பிள்ளைகளைத் தைரியப்படுத்துவதற்காக செலவிடும் தொகையில் 500 டாலர் வரையும் ஒவ்வொரு பிள்ளைகளுக்கும் வரிப்பத்திரத்தில் பதிந்து விடலாம். அதாவது, நீச்சல், காற்பந்து, கரப்பந்து, கூடைப்பந்து, தேகப்பயிற்சி போன்றவற்றுக்கு செலுத்துகின்ற கொடுப்பனவுகள்.

Childrens' Arts Amount: பிள்ளைகளுக்கு கலைகளான நாட்டியம், சங்கீதம், வரைதல் போன்றவற்றிற்கு செலுத்திய பணத்திலிருந்து 500 டாலர் வரையும் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் பதிவு செய்ய முடியும்.

நீங்கள் முதல் முறை 2013இல் வீடு வாங்கி இருந்தால் அதற்காக 5000 டாலர் வரையில் வரிப்பத்திரத்தில் பதிவு செய்ய கொள்ளலாம். (Home Buyers Amount) இதுவும்

உங்கள் வரியிலிருந்து ஒரு பகுதியை மீளப் பெற உதவியாக இருக்கும்.

பிள்ளைகளைத் தத்தெடுப்பதற்காக ஏற்படும் ஆரம்பச் செலவுகள் முழுவதையும் நீங்கள் வரிப்பத்திரத்தில் உரிய பிரிவில் பதிவு செய்து பலனைப் பெறலாம்.

Care giver amount: நீங்கள் உங்கள் பெற்றோரையோ அல்லது உரித்துடைய ஒருவரையோ பராமரிப்பதற்காக ஒரு தொகைப் பணத்தை உரிய பகுதியில் பதிவு செய்து கொள்ளலாம். இதுவும் உதவியாக இருக்கும். இவைகள் பற்றிய மேலதிக விபரங்களைப் பின்னர் பார்ப்போம். படித்துக் கொண்டிருப்பவராக இருந்தால் அதற்காகச் செலவு செய்கின்ற (Tuition, Educatin and Text book amount) முழுத்தொகையையும் அல்லது தேவைப்படுமளவு பாவித்துக் கொள்ளலாம். மேலதிகமாக மீதம் இருக்கும் தொகையை அடுத்தடுத்த வருடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லலாம். இது மிகவும் பெரிய நன்மையை உங்கள் வரியில் சேர்ப்பதன் மூலம் பெற முடியும்.

உங்கள் பிள்ளைகள் (Tuition, Educatin and Text book amount) படிப்பிற்குச் செலவு செய்த தொகையிலிருந்து 5000 டாலர் வரையும் பிள்ளைகளின் அனுமதியுடன் பாவிக்க முடியும். வைத்தியச் செலவுகள் (Medical Expenses): நீங்கள், மனைவி, பிள்ளைகள் எல்லோருக்குமாக செலவு செய்த வைத்தியச் செலவுகள் முழுமையாக கடந்த இரு வருடங்களுக்குமான மொத்தத் தொகையையும் குடும்பத்தில் ஒருவர் பாவிக்க முடியும். இதில் சில கட்டுப்பாடுகளும் உண்டு. நன்கொடை (Donation and Gifts): உங்கள் குடும்பத்தில் நன்கொடையாகக் கொடுக்கின்ற எல்லாத் தொகையையும் ஒருவரோ அல்லது பலர் பகிர்ந்து பாவிக்க முடியும். நீங்கள் மேலதிகமாக நன்கொடை செலுத்தியிருந்தால் மேலதிக தொகையை பின்வரும் வருடங்களுக்குப் பாவிக்க முடியும். இதனால் கிடைக்கின்ற மீளளிப்பானது அதி கூடியதாக இருக்கும்.

இப்பொழுது ஓரளவிற்கு வருமான வரிப் பத்திரம் பற்றிய தெளிவைப் பெற்றிருப்பீர்கள் என நினைக்கலாம். எனவே நேரத்தை மதித்தும், 'காலத்தே பயிர் செய்' என்பதற்கமைவாகவும் உரிய நேரத்திற்கு உங்கள் வருமானப் பத்திரங்களைப் பூரணப்படுத்தி உரிய நேரத்திற்குப் பிந்தாமல் (2014 சித்திரை 20) CRA க்கு கிடைக்கக் கூடியதாக ஈ-பைல் (E-File) மூலமும் தபால் மூலமும் அனுப்புதல் வேண்டும். Notice of Assessment கிடைத்த பின்னர் சில சந்தர்ப்பங்களில் CRA இடமிருந்து சில ஆவணங்களைக் கேட்டுக் கடிதம் அனுப்புவார்கள். மடல் கிடைக்கப் பெற்றதும் காலதாமதமின்றி உரிய பத்திரங்களை எல்லாம் சேகரித்து பதில் கடிதத்துடன் அனுப்பி விட வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் பதிலை உரிய நேரத்திற்கு அனுப்பத் தவறின் Notice of Reassessment கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி விடுவீர்கள். Notice of Reassessment கிடைத்தால் உங்கள் பிரச்சனை சிக்கல் நிலையை அடைய ஆரம்பித்துவிடும்.

எனவே காலதாமதமானது பாதகமான விளைவைக் கூட ஏற்படுத்திவிடும். நீங்கள் சுறுசுறுப்பாகவும், புத்திக்கூர்மையுடனும், திடமாகவும், மதிநுட்பமாகவும் செயற்படும்போது செய்யும் எல்லாக் காரியங்களிலும் நல்ல அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.●

வைத்தியகலாநிதி இ. லம்போதரன் MD

நாவலர் கண்ட நெறி

கூத்திரனாயினும் ஒழுக்கமுடையவனாயிற் பிராமணனெனப்படுவன். பிராமணனாயினும் ஒழுக்கமில்லாதவனாயிற் சூத்திரன் எனப்படுவன். பிராமணருள்ளும் பிரம ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. ஷத்திரியருள்ளும் பிரம ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. வைசியருள்ளும் பிரம ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. சூத்திரருள்ளும் பிரம ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. அவரவர் நடைகளினாலே அவரவரைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளலாம். - ஆறுமுக நாவலரின் நான்காம் பாலபாடம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரின் 134 வது ஆண்டு நினைவு தினம் டிசம்பர் 5 ஆகும் (குரு பூசை தினம் கார்த்திகை மகம்). நாவலர் வாழ்ந்து மறைந்து இவ்வளவு வருடங்கள் ஓடி விட்டாலும் இன்றும் ஆறுமுக நாவலரைப் பலரும் பேசினினைவு கூர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஆறுமுக நாவலர் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தனது வாழ்நாளை அர்ப்பணித்துத் தொண்டு செய்தவர் என்று பலரும் நன்றியறிதலுடனும், பய பக்தியுடனும் நினைவு கூர்ந்த காலம் போய், நாவலர் சாதி வெறியர் என்றும், யாழ்ப்பாணத்து சைவ வேளாள நிலவுடமை மேலாதிக்கத்தின் பிரதிநிதி என்றும், காலத்துக்கு ஒவ்வாத பிற்போக்குப் பழமைவாதி என்றும் பலர் விமர்சிக்கும் காலம் வந்துவிட்டது. ஐந்தாங் குரவர் என்று பல சைவர்கள் கொண்டாடும் நாவலரை இன்று சர்ச்சைக்கு உரிய மனிதராக்கி வீதியிலே கொண்டுவந்து விடலாமா? காலம்தான் பதில் சொல்லவேண்டும். அதுவரை காத்திராமல் நாமும் சிறிது பதில் காண முயல்வோமா?

நாவலர் தமிழுக்குச் செய்த பணி அளப்பரியது யாரும் மறுக்க முடியாதது. செம்மொழி மாநாட்டிலே வெளியிடப்பட்ட தமிழ் வளர்த்த பெரியார்கள் பற்றிய நூலில் ஆறுமுக நாவலரும் இடம் பெற்றுள்ளார். இன்று நாம் அழிந்து கொண்டிருக்கும் பல தமிழ் நூல்களை இணையத்தளம் ஏற்றி அவற்றைப் பாதுகாக்கவும், பரப்பவும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பது போல, அன்று ஆறுமுக நாவலர் அழிந்து மறைந்து கொண்டிருந்த பல தமிழ் நூல்களை ஏடுகளில் இருந்து தேடி எடுத்து, ஆராய்ந்து, ஒப்பு நோக்கிப், பிழை திருத்தி, அச்சில் ஏற்றிப் புத்தகங்களாக வெளியிடுவதற்கு முன்னோடியாக விளங்கினார். திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை இவர் பதிப்பித்த முதல் நூல். இவரைத் தொடர்ந்து இவர் வழியில் யாழ்ப்பாணம் சி. வை. தாமோதரம்-பிள்ளை அவர்களும் இவ் வழியில் பல பழந்தமிழ் நூல்களை ஏடுகளில் இருந்து அச்சில் வெளியிட்டார். இதன் பின்னரே திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் ஆஸ்தான புலவராக இருந்த உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் ஆதீன ஆதரவில் ஊர் ஊராக மாட்டுவண்டியில் சென்று, தமிழ் இலக்கிய ஏடுகளைத் தேடித் தேடி ஆராய்ந்து புத்தகங்களாக வெளியிட்டார். ஆறுமுக நாவலர்

தொடக்கி வைத்த நூல் பதிப்புப் பணியே இன்று நாம் காணும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களும், அதன் வழி வந்த தமிழின் செம்மொழி அந்தஸ்தும், தமிழர் என்ற பெருமையும் ஆகும். அது வரை கல்வெட்டுகளில் மட்டும் இருந்து வந்த தமிழ் வசன நடையைக், கிறிஸ்தவ பாதிரியார்கள் தமது சுவிஷேசப் பணிக்காகப் பாவிக்கத் தொடங்க, அந்தத் தமிழ் வசன நடையைச் செப்பணிட்டு இன்று நாம் எழுதுகின்ற தமிழ் வசன நடைக்கு வழி கோலியவரும் நாவலரே.

தமிழுக்குச் செய்ததுபோல சைவத்துக்கும் நாவலர் செய்த பணி அளப்பரியது. பல் வேறு மூட நம்பிக்கைகளும், மரபுகளும், நடைமுறைகளும் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் சமயம் என்ற பெயரில் ஊடுருவி வளர்ந்து இருள்போல் பரவியிருந்த காலகட்டத்திலே உண்மையான சமய மரபையும், நடைமுறையையும், தத்துவத்தையும் உள்ளது உள்ளபடி எமது அடிப்படை சைவ நூல்களிலிருந்து வெளிக்கொணர்ந்து நிலை நாட்டியவர் ஆறுமுக நாவலர். நாவலர் இருந்திருக்காவிட்டால் இன்று நாம் காணும் சைவ சமயம் இருந்திருக்காது. நாவலரின் இருப்பும், பணியும் தமது மதம் மாற்றும் பணியில் பெருந்தடைகல்லாக வந்து விட்டது என்று அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் வெளியிடப்பட்ட வெஸ்லியன் மெதடிஸ்ட் மிஷன் ஆண்டறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை நாவலரின் சமயப் பணிக்கான அழிக்க முடியாத ஆவணச் சான்றாகும்.

ஆறுமுக நாவலர் சைவத்துக்குப் பெருந்தொண்டாற்றி அதன் பாதுகாவலராக இருந்து சைவத்தைப் பற்றிய கிறிஸ்தவ மிசனரி-மாரின் குற்றச்சாடுகளுக்கெல்லாம் கண்டனங்கள் எழுதி வெளியிட்டு தம்மை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொண்டாலும் அவர் ஒரு சமய வெறியரோ அல்லது மதப் பிற்போக்குவாதியோ அல்ல.

கிறிஸ்தவர்களின் வேத நூலான பைபிளை தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் ஆறுமுக நாவலரே. இது 1850 அக்டோபர் 21இல் வெளிவந்தது. 1855ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தின் கிறிஸ்தவ வெஸ்லியன் மெதொடிஸ்ட் மிஷன் அறிக்கை நாவலரின் பைபிள் மொழி பெயர்ப்புப் பணியைப் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துள்ளமை பலரும் அறிந்திராத இன்னொரு ஆவணச் சான்றாகும். அவரை இப்பணியில் அமர்த்திய பாதிரியார் பீட்டர் பேர்சிவல் அவர்களுடன் தமது அந்திம காலம் வரை தமது நட்பைப் பேணி வந்தார். இதே போல யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க அதிபராக இருந்த துவைனம் துரை அவர்களுடனும் நட்புப் பேணி வந்தவர் நாவலர். இதை இவர்களுக்கிடையே இருந்த கடிதத் தொடர்புகள் எடுத்துக் காடுகின்றன. நாவலரின் மறைவு தினத்தன்று யாழ்ப்பாண அரச அதிபர் அலுவலகம் உத்தியோகப்பற்றற்ற விடுமுறை தினத்தை அறிவித்ததை

நாவலரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த கைலாசபிள்ளை அவர்கள் எழுதிய ஆறுமுகநாவலர் வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. ஆறுமுக நாவலர் ஒரு மதத்தை இன்னொரு மதம் இழிவுபடுத்திச் செய்யும் மதமாற்ற முயற்சிகளுக்கு எதிரானவரே அன்றி மற்ற மதங்களுக்கு எதிரானவர் அல்ல. இக்காலத்தில் சிலர் செய்வது போல நாவலர் எக்காலத்திலும் சாதி சமய அடிப்படையிலான துவேஷங்களையோ, கல்வரங்களையோ தூண்டியதாகவோ, தூபம் இட்டு வளர்த்ததாகவோ வரலாறு இல்லை. கிறிஸ்தவ சபைகளும், பாடசாலைகளும் கூட சாதியில் பிற்பட்டவர்களுக்கு புறம்பாக தனி இருக்கைகளும், இடங்களும் ஒதுக்கி வந்த அன்றைய கால கட்டத்திலே வாழ்ந்த நாவலர் அவருடைய இல்லத்திக்கு அருகாமையில் ஒரு வீட்டு வேலியில் தீ பிடித்தபோது, வேட்டியை மடித்துக் கட்டிய சண்டிக்கட்டுடன், சாதி வேற்றுமை பாராது, பொது மக்களுடன் தோளோடு தோளாக நின்று நெருப்பை அணைத்தது வரலாறு.

நாவலர் செய்த தமிழ்ப் பணி, சமயப் பணி பற்றிப் பலரும் அறிந்திருந்தாலும், அவர் செய்த கல்விப் பணி, சமூகப் பணி பற்றி அறிந்துள்ளவர்கள் சிலரே. கிறிஸ்தவ மிசனரிமார் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இருந்து வந்து எழுந்த நாடுகளில் பாடசாலைகள் தாபித்து கல்விப்பணி செய்தது நாம் அறிந்ததே. ஆனால் முதன் முதல் நாடு கடந்து சென்று பாடசாலை தாபித்து கல்விப் பணி செய்த ஒரே ஒரு தமிழ்ப் பெருமகன் ஆறுமுக நாவலரே.

இன்று தமிழர்கள் உலகமெல்லாம் பரந்து வாழ்ந்தாலும் நாவலரின் வழியில் ஒரு பாடசாலை கூட அமைக்க முடியவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் சிதம்பரத்தில் தாபித்த பாடசாலை இன்று தமிழ் நாடு அரசாங்க உயர்தர பாடசாலையாகத் திகழ்கின்றது. அதற்கென அவர் சேர்த்து வைத்த சொத்துக்களை ஆறுமுக நாவலர் அறக்கட்டளை பராமரித்து வருகின்றது. இதேபோலத் தாயகத்திலும் வண்ணார்பண்ணையில் அவர் தாபித்த பாடசாலையே பின்னாளில் நாடெங்கும் தாபிக்கப்பட்ட சுதேசிகளின் இந்து போர்ட் பாடசாலைகளுக்கு வித்து. கன்னங்கராவின் கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் பின்னர் இப் பாடசாலைகள் யாவும் அவற்றுக்குரிய சொத்துகளுடன் 1964இல் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டன.

1876 இல் தாது வருடப் பெரும் பஞ்சம் வந்து இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் பல மக்களைக் காவு கொண்டது. அக்காலத்தில் பல இடங்களிலும் கஞ்சித்தொட்டித் தர்மசாலைகளைத் தொடங்கி சாதி மத பேதமின்றிப் பல மக்களைப் பட்டினிச்சாலினின்றும் காத்தது ஆறுமுக நாவலரே. இவரின் இப்பணியை இலங்கையில் முதன் முதல் தொடங்கி இன்று வரை கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரால் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மோர்னிங் ஸ்டார் பத்திரிகையின் பத்திராதிபர் குறிப்பு பாராட்டி எழுதியுள்ளது நாவலரின் சமூகப்பணியின் இன்னொரு அழிக்க முடியாத ஆவணச் சான்றாகும்.

நாவலர் அவர்கள் வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலான இந்து சமய நூல்களில் வெளிப்படையாக விதந்தோட்பெற்றுள்ள வர்ணாசிரம தர்மத்தை உள்ளது உள்ளபடி கடைப்பிடித்தும், போதித்தும், எழுதியும் வந்தவர். இன்று பலர் செய்வது போல இந்து சமயத்திலே சாதிகள் இல்லை என்று முழுப் புசுணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பது போலக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு நாவலர் சொல்லித் திரியவில்லை. இன்றைய மதவெறியர்கள் போல வர்ணாசிரம தர்மத்தைத் திரித்து, சாதியின் பெயரால் மனிதனை மனிதன் இழிவு படுத்தும் கீழான வேலையை நாவலர் எக்காலத்திலும் செய்ததில்லை. நாவலரின் சாதி பற்றிய இந்த நிலைப்பாட்டைப்

புரிந்துகொள்வதற்கு அவரின் பின்வரும் கூற்றுகள் மேலும் உதவுகின்றன.

“பசி தாகங்கள் எல்லாச் சாதியாருக்கும் உள்ளனவேயாகவும், பிராமணருக்கு அன்னதானஞ் தருமமென்றும், மற்றைச் சாதியாருக்கு அன்னதானஞ் செய்வது தருமமென்றென்றும் நம்மவர்கள் பெரும்பான்மையும் எண்ணுகின்றார்கள். இவ்விபரீத சிந்தனையினாலன்றோ, நம்மவர்கள் பெரும்பான்மையும் சத்திரத்திலே பிராமணருக்கு மாத்திரமே அன்னதானஞ் செய்கின்றார்கள். வறியவருக்குக் கொடுப்பதே தருமம் செல்வந்தருக்குக் கொடுப்பது தருமமன்று. வறிஞர்க்கொன் றீவதே ஈகை என்றார் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார். வறியவருள்ளும், நல்லொழுக்கமுடையவருக்குந் தொழில் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தியில்லாதவருக்குந் கொடுப்பதே தருமம் தீயொழுக்கமுடையவருக்குந் தொழில் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தியுடையவருக்குங் கொடுப்பது தருமமன்று.

பிராமணரெல்லாரும் வறியவருமல்லர், மற்றைச் சாதியாரெல்லாரும் செல்வருமல்லர் பிராமணரெல்லாரும் நல்லொழுக்க முடையவருமல்லர் மற்றைச் சாதியாரெல்லாரும் தீயொழுக்க முடையவருமல்லர் பிராமணரெல்லாரும் தொழில் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தி யில்லாதவருமல்லர் மற்றைய சாதியாரெல்லாரும் தொழில் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தியுடையவருமல்லர், வறுமை செல்வங்களும், நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கங்களும், தொழில் செய்யுந் சத்தியினது இன்மை உண்மைகளும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் உண்டு. இப்படியிருக்க பிராமணருக்கு மாத்திரங் கொடுப்பது தருமமென்றும் மற்றைச் சாதியாருக்குக் கொடுப்பது தருமமென்றென்றுங் கொள்வது பேதமையே, ஆறுமுக நாவலரின் நான்காம் பாலபாடம்.

வருணத்தாலாவது, ஆச்சிரமத்தாலாவது, வருணம் ஆச்சிரமம் என்னும் இரண்டினாலுமாவது தம்மிற்றாழ்ந்தவர் தீட்சை முதலியவற்றினாலே தம்மின் உயர்ந்தவராயின் அவரை யாது செய்தல் வேண்டும்?

அவமதித்தலுஞ் செய்யாது, புறத்து வணங்குதலுஞ் செய்யாது, மனத்தால் வணங்கல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாது அவமதித்தவர் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்வர். சிவஞானிகளேயாயின், அவரை வருணம், ஆச்சிரமம் முதலியவை சற்றுங் குறியாது, எல்லாரும் வணங்கல் வேண்டும். எல்லை கடந்து அன்பு முறுகி வளரும் மெய்யன்பினால் விழுங்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர், திருவேட மாத்திர முடையவரைக் காணினும், வருணம், ஆச்சிரமம் முதலியன குறித்துக் கூசித் தடைப்படாது, உடனே அத்திரு வேடத்தால் வசீகரிக்கப்பட்டு, அடியற்ற மரம் போல் வீழ்ந்து வணங்குவர் அவ்வுண்மை திருதொண்டர் பெரிய புராணத்தினாலே தெளியப்படும். - ஆறுமுக நாவலர் சைவ வினா விடை, பாகம் இரண்டு, வினா விடை -344. சிவ தீட்சை பெற்று இயன்ற மட்டும் விதிப்படி அநுட்டிக்குஞ் சிவபத்தரை மனிதர் என்று நினைந்தேனும், அவருடைய பூருவ சாதியை நினைந்தேனும் அவமதிப்பவருந் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்வர். - ஆறுமுக நாவலர் சைவ வினா விடை, பாகம் இரண்டு, வினா விடை -336. மாசேகர பூசா காலத்திலே மாசேகரரல்லாதவர் வரின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

குருடர், முடவர், குழந்தைகள், வயோதிகர், வியாதியாளர், வறியவர் என்பவர்கள் வரின், அவர்களை விலக்காது, இன்சொற்களினாலே மிக மகிழ்வித்து, அவர்களுக்கும் அன்னங் கொடுத்தல் வேண்டும், வறியவருக்குக் கொடுத்தலே கொடை. செல்வருக்குக் கொடுத்தல் திரும்ப வாங்குதற் பொருட்டுக் கடன் கொடுத்தல் போலும். - ஆறுமுக நாவலர் சைவ வினா விடை, பாகம் இரண்டு, வினா விடை -375.●

‘நுணாவிலூர்’ நாக கணபதிப்பிள்ளை

தமிழ் வொழி வளர்ச்சியில் ஆலயங்களின் பங்கு

உலகிலுள்ள அனைத்து மதங்களும் அடிப்படையாக பல தத்துவக் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றுள்ளும் அநாதியாகத் தோன்றிய சைவசமயம் பாமர மக்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு அற்புத தத்துவங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இத்தத்துவக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்கென தோன்றியவை புராணங்களும் இதிகாசங்களும்.

இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள பல கதைகள், சம்பிரதாயங்கள், அனுட்டானங்கள் அனைத்தும் தங்கள் முக்கியத்துவத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக ஆரியர்களால் கற்பிக்கப்பட்டவை என்பது உண்மையானாலும் காலப்போக்கில் தமிழர்களும் கடவுள் பெயரால் அவற்றை நம்ப நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்களென்பது சரித்திரம் கூறும் உண்மை.

இந்தப் புராணக் கதைகளைக் கேட்கும் இன்றைய இளைஞர்கள் இவை அனைத்தும் பொய், புறஞ் என்று அவற்றை நம்ப மறுப்பதோடு கேலியும் பண்ணுகிறார்கள். ஆகவே பெரும்பாலான இக் கதைகளிலே உள்ள உண்மைத் தத்துவங்களை அவர்களுக்கு விளக்கி தெளிவடையச் செய்ய வேண்டியது பெரியோர்கள் பெற்றோர் ஆசிரியர் மட்டுமல்லாது ஆலய பரிபாலனசபைகளினதும் கடமையாகும்.

கற்பின் வலிமையால் காலனுடன் வாதாடி கணவன் உயிரை மீட்டான் சாவித்திரி என்றும், சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா ஆகிய மும்மூர்த்திகளையும் சிறு குழந்தைகளாக்கி தொட்டிலிட்டுத் தாலாட்டினான் அனுசூயை என்றும், சூரியனே உதிக்காமல் சாபமிட்டான் நளாயினி என்றும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றிலுள்ள உண்மை பொய் ஒருபுறமிருக்க, கற்பென்றால் கழஞ்சு விலை என்ன என்று கேட்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் பெண்கள் கற்பு நெறியோடு இருக்க வேண்டிய அவசியத்தையும், கற்புநெறியுடன் வாழ்பவர்கள் அரும்பெரும் செயல்களைக் கூடச் செய்துவிடலாம் என்பதையும் கூறவந்த கதைகளே இவைகள்.

வலது கையால் இடது முலை திருகி எறிந்து மதுரை மாநகரைத் தீக்கிரையாக்கினான் கற்பரசி கண்ணகி என்பது சிலப்பதிகாரம். இந்தக் கதையைக் கேட்கும் இளைஞர்கள் ஐம்பெரும் காப்பியங்களுட் தலையாயதான சிலப்பதிகாரத்தையே வெறும் புலுடா என்று நம்ப மறுக்கின்றார்கள்.

இதன் தத்துவம்தான் என்ன? உடலின் இடது பக்கத்தில் இருப்பது இதயம். தன் கணவன் கோவலன் பாண்டிய மன்னனால் கொலை செய்யப்பட்டான் என்பதை அறிந்த கண்ணகி “காய் கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ என்கணவன்” என்று கதிரவனை விழித்து, மதுரையைத் தீக்கிரையாக்குமளவிற்கு, இதயத்திலிருந்து கோபக்கனல் பொங்கி எழுந்தது என்பதை விளக்கவே இளங்கோவடிகள் இப்படிச் கூறியுள்ளார்.

கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் நடைபெறும் சில சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் பெரியவர்களையே தலைசுற்ற வைக்கின்றன. என்ன செய்கிறோம் ஏன் செய்கிறோம் என்ற காரணம் எதுவும் இல்லாமல், முன்னோர்கள் செய்தார்கள் சொன்னார்கள் அதனால் நாங்கள் செய்கின்றோம் என்பார்கள்.

தத்துவக் கருத்துக்கள் இல்லாத எந்தச் சடங்கையோ சம்பிரதாயத்தையோ மூடநம்பிக்கை என்று உதறித் தள்ளித் தத்துவக் கருத்துக்கள் நிறைந்ததும் அவற்றை விளக்கக் கூடியதுமான சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் மட்டுமே நாம் செய்ய வேண்டும்.

தமிழ் மறை என்று போற்றப்படும் திருக்குறளிலே, 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறிய வாழ்க்கை முறைகளை மக்கள் முன்னால் வைத்தார். ஆனால் ஆசிரியர்களின் மநுநீதிக் கருத்துக்களால் மனம் குழம்பியிருந்த மக்கள் கடவுள் பயத்தால் மநுநீதிக்கு முரண்பட்டிருந்த வள்ளுவர் கருத்துக்களை ஏற்க மறுத்தது மட்டுமல்லாது எதிர்க்கவும் செய்தனர்.

தமிழ் மக்கள் நம்பிச் செய்யும் மதநம்பிக்கைகள் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் அனைத்தும் அவர்கள் தன்னம்பிக்கையோடு முன்னேறுவதற்கு பலவிதத்திலும் தடையாகவே உள்ளன. வாழ்வே மாயை, துயர் துன்பம் அனைத்தும் நிறைந்த வாழ்க்கை விதிவசத்தால் ஏற்படுவது என்றும் அதனை எவராலும் மாற்ற முடியாது என்ற அவநம்பிக்கையை மக்கள் மனதில் பதியவைத்து நடப்பது நடக்கட்டும் என்ற சோம்பல் நிலைக்குத் தள்ளி விடுவதோடு, துன்பங்களைத் துணிவோடு எதிர்கொண்டு முன்னேறும் வாய்ப்பையும் கெடுத்து விடுகின்றது.

ஆனாலும் மக்களின் ஆழ்மனதில் பதிந்துவிட்ட பழக்க வழக்கம், சம்பிரதாயங்கள் எதையும் புரட்சிக் கருத்துகளால் எளிதில் மாற்றிவிட முடியாது. நம்மக்கள் அடிமனதில்

ஆழமாக ஊறிவிட்ட அடிமை மனப்பான்மை, சுயநல வேட்கை ஆகியவற்றை படிப்படியாக மட்டுமே அகலச் செய்ய முடியும். எமது இழிநிலைக்கும் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கும் புற்றுப்போல் உள்ளிருந்தற்குக்கும் ஒரு கூட்டம் உண்டென்ற உண்மையை நாம் உணர வேண்டும்.

சனிதோஷம், செவ்வாய் தோஷம், ஏழரைச் சனி, அட்டமத்துச்சனி, நவக்கிரக சாந்தி ஓமம், யாகம், சுமங்கலிபூசை ஆகியவற்றிலுள்ள உண்மை, பொய் ஆகியவற்றை ஆராய்வதை ஆன்மீகவாதிகளிடம் விட்டுவிட்டு, மனதின் அற்புத சக்தியையும், மனதை ஒருமுகப்படுத்துதல் மூலம் நம்பமுடியாத சாதனைகள் பல நடந்துள்ளமையும் நாம் அன்றாடம் படிக்கின்றோம். அப்படிச் செய்தால் நல்லது நடக்கும், இப்படிச் செய்தால் பிணி பீடை அகன்றுவிடும் என்ற நம்பிக்கையோடு செய்யும் பல காரியங்கள் பலன் கிட்டுவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். இவற்றுக்கு மன ஒருமைப்பாடே முக்கிய காரணம் என்பதுதான் உண்மை. இந்த உண்மைகளை இளைஞர்களுக்கு விளக்குதல் அவசியம்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பிள்ளைகளின் தமிழ் மொழிப்பயிற்சி அருகி வருவது வருத்தத்தைத் தருகின்றது. தொண்ணூற்றொன்பது சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் தம்மிடையே ஆங்கிலம் அல்லது பிரெஞ்சு மொழிகளிலேயே சம்பாஷிக்கின்றனர். தமிழ் ஆர்வலர்கள், அறிஞர்கள் பலரும் பல முயற்சிகள் எடுத்தும் பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பு போதாத காரணத்தால் எந்த முன்னேற்றமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பெரும்பாலான வேற்றின மக்கள், தங்களிற்குள்ளும் தங்கள் இனத்தவர்களுடனும் எங்கு கண்டாலும் தத்தம் மொழிகளிலேயே பேசுவதையும், நம்மவர்கள் கூடியவரை தமிழ் மொழியிற் பேசுவதைத் தவிர்ந்து, அரைகுறையாகவேனும் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதையே பெருமையாகக் கருதுவதையும் பார்க்கும்போது, வேதனைப்படுவதோடு வெட்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

எமது கலை கலாசாரம் பேணுகிறோம் என்ற தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டு நடனம் சங்கீதம் ஆகியவற்றிற்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புவதும், கற்பிக்கும் பல இடங்களில் ஆசிரியர்கள் ஆங்கில மொழியிலேயே கற்பிப்பதுவும், தமிழ் மொழியையும் தமிழ் கலாசாரத்தையும் வளர்த்துவிடும் என்பதுவும் வெறும் மாயை. வீட்டிலே ஒரு சமய நிகழ்வு நடந்து ஒரு தேவாரம் பாடுங்கள் என்றால் வெட்கப்பட்டு, 'ஐயா நீங்களே பாடுங்கள்' என்று கூறுவதை பல இடங்களில் கேட்கும்போது நெஞ்சம் கனக்கின்றது.

தங்கள் குழந்தைகளிடையே தமிழ் மொழிப் பேச்சாற்றலை வளர்க்கத் தவறுவதுடன் தமிழில் பேச முனையும் குழந்தைகளை தடுத்து ஆங்கிலத்தில் பேச ஊக்குவிக்கும் பெற்றோரை காணும்போது பெரும் கவலையாகவுள்ளது.

பல பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் தம்மிடையே பிறமொழிகளில் உரையாடுவதையும் ஆசிரியர்கள் அவர்களைக் கண்டிக்கத் தவறுவதையும் கண்டும் காணாமலும் விடுவதையும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தி தமிழில் உரையாடுவதைக் கட்டாயப்படுத்துதல் மிக்க நன்மை பயக்கும்.

கல்விமான்களும் அறிஞர்களும் ஆசிரியர்களும் ஒரு குழுவை அமைத்து சரியான பாடத்திட்டத்தை வகுத்து அதன்படி கற்பித்தலை நெறிப்படுத்துதல் பெரும் பயனைத் தரும்.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு தடையோ இடையூறோ வெளியிலிருந்து எவராலும் வரவில்லை. தமிழ்நாட்டிலே சினிமாவும் தொலைக்காட்சியும் இந்தக் கைங்கரியத்தைச் செய்து வருகின்றன. ஈழத்தின் வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் அரச அனுசரணையுடன் பலர் முன்னெடுத்து வருகின்றார்கள். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலே பெற்றோர் பலர் தாமெல்லாம் வெள்ளையர்கள் என்று பாவனை பண்ணிக் கொண்டு தமிழ் மொழியைப் புறக்கணிப்பதுவும், அக்கறையின்மையும் ஆசிரியர்களின் கவனக்குறைவு காரணமாகவும் இது தானாகவே நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

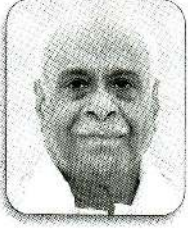
தமிழ் மொழி இன்று சந்திக்கும் இழிநிலையைத் தொடரவிட்டால், தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல தமிழீழமும் இந்த இழிநிலைக்கு ஆளாகும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை.

ஆகவே தமிழ் அறிஞர்கள், கல்விமான்கள், ஊடகத்துறையினர், கோயில் அறங்காவற்சபையினர் அனைவரும் ஒன்றுசுடி இந்த இழிநிலை தமிழ் மொழிக்கு வருவதை தடுப்பது எத்தனை அவசியம் என்பதை உணர்ந்து செயற்பாட்டில் உடனடியாக இறங்குதல் மிக மிக அவசியம்.●

மதுபானமோ மாமிசமோ இல்லாத பொங்கல்விழா

கனடாவில் அரசியல் கட்சியொன்று தமிழரின் தைப்பொங்கல் விழாவைச் சிறப்பாக நடத்திய வரலாறு கடந்த மாதம் நிகழ்ந்தேறியது. ஸ்காபரோவிலுள்ள விருந்துபசார மண்டபமொன்றில், ஒன்றாறியோ கன்சர்வேடிவ் கட்சியின் தலைவர் ரிம் குடாக் தலைமையில் அந்தக் கட்சியினரால் இந்த விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தமிழரின் முறைப்படியான சர்க்கரைப் பொங்கலுடன் வடை போன்ற தமிழர் சிற்றுண்டிகள் முதலில் இங்கு வழங்கப்பட்டது. பின்னர் மதிய போசனம் சுத்தமான சைவக்கறி வகைகளுடன் அனைவருக்கும் பரிமாறப்பட்டது.

இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட கனடிய பொரும்பான்மையினத்தவர்கள் பொங்கல் பிரசாதத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், சைவ உணவு பரிமாறப்பட்டதன் காரணத்தையும் அங்கிருந்தவர்களிடம் கேட்டறிந்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்தனர். இங்கு எந்தவகையான மதுபானமோ அல்லது மாமிச உணவு வகைகளோ வழங்காது, தைப்பொங்கல் விழா அதற்குரிய அம்சங்களுடன் கொண்டாடப்பட்டது என்று பலரும் பாராட்டிச் சென்றனர்.

எஸ். இராசநாயகம்

வள்ளுவத்தில் விவிலியம்

விவிலியம், யூத இன மக்களின் பாரம்பரிய வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாக பல அறிஞர்களாலும் இறை நம்பிக்கை கொண்ட ஞானிகளினாலும் எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ள தொகுப்பு நூலாகும். இது இம் மக்களின் இறை நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பிக் காத்து நிற்கும் மறை நூலாகவும் உள்ளது.

இத்தொகுப்பு நூல் யூத இன மக்களின் தாய்மொழியான எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டு அவர்களது இன, மொழி, பண்பாட்டுப் பெருமைகட்குச் சான்றாகவும் பேணப்படுகிறது.

இத்தொகுப்பு பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என இரு பெரும் பிரிவுகளாக அமைந்துள்ளது. யூத இனத்தில், இற்றைக்கு ஈராயிரத்துப் பத்துகளின் முன்னர் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் பிறப்புக்கு முந்திய கால வரலாற்று நிகழ்வுகள், அக்காலத்தில் தோன்றிய ஞானிகள் அளித்த ஒழுக்க நெறிக் கோவைகள், இறை நம்பிக்கையூட்டும் நற்செய்திகள் என்பவற்றின் தொகுப்பினைக் கொண்ட பகுதி பழைய ஏற்பாடு எனப் பெயர் பெறுகிறது.

இயேசுவின் பிறப்பு, போதனைகள், அற்புதச் செயல்கள் அவரால் ஈர்க்கப்பட்ட சீடர்கள், இவர்களின் போதனைகளால், யூத இனத்தின் பாரம்பரிய அடிப்படை வாதக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத குருக்களின் சூழ்ச்சியால் கொல்லப்படுதல், நம்பிக்கை உறுதியுடன் சீடர்களும் அவரது போதனைகளைப் பரப்பியமை, அவற்றின் விளைவாக ஏற்றுக் கொண்ட கொடும் மரணங்கள் என்பனவற்றைக் கொண்ட பகுதி புதிய ஏற்பாடு எனப்படுகிறது.

ஏற்பாடு எனும் சொல் ஏற்படுத்தப்பட்டது, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது எனும் பொருளைத் தருவதும் நோக்கற்குரியது. 'மெசியா' எனும் எபிரேய மொழிச்சொல் தரும் பொருள் கிறிஸ்தோ என கிரேக்க மொழியிலும் மீட்பர் என தமிழ் மொழியிலும் எடுத்தாளப்படுகின்றது. இயேசு பெருமானை உண்மையான ஆன்ம விடுதலையைத் தரும் மீட்பராக ஏற்கும் கிறிஸ்தவ மதம் சார்ந்த மக்கள் பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாடு இரண்டையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

இயேசு பெருமானைத் தொடர்ந்து இன்னும் மெசியா-மீட்பர் வந்து தம் இனத்தை மீட்கவுள்ளார் என்று எதிர்நோக்கும் யூத இனமக்கள் பழைய ஏற்பாட்டிலேயே நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக உள்ளனர். பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு

இரண்டையும் தன்னகத்தே அடக்கியுள்ளதுவே விவிலியம். பழைய ஏற்பாட்டுத் தொகுப்பினுள் நீதி மொழிகள் எனும் பிரிவும் உள்ளது.

பண்டைய முச்சங்க காலங்களுக்கும் முற்பட்டே எம் தமிழின மக்களின் அறம்போற்றுதல், காதல் ஒழுக்கம், போர் முறைகள், வீரம், இறையுணர்வு என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டி வாழ்வியலை விளக்கும் நூல்கள் பலப்பல தோன்றியுள்ளன.

காலவோட்டத்தில் நிகழ்ந்த கடல்கோள்கள், போர்கள் என்பவற்றால் அழிந்து போனவற்றை விட தப்பி, இன்றுவரையும் எம்மிடம் உள்ள நூல்கள் பல எம்மொழியில் உள்ளன. இவையும் எம்மினத்தின் வாழ்வியற் கூறுகளைப் பரக்கக் காட்டிய வண்ணம் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

இவற்றுள்ளும் தமிழ்மறை எனப் போற்றப்படும் திருக்குறள் நூலே தனிப்பெரும் மதிப்புப் பெற்று எம் முழு இனத்துக்குப் புகழைத்தேடித் தருகின்றது.

விவிலியத் தொகுப்பு நூலின் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியிலுள்ள நீதி மொழிகளையும் எமது திருக்குறட் புறையலில் காணப்படும் சில குறள் வெண்பாக்களையும் ஒப்பிட்டு ஆழமாக ஆய்ந்து சுவைக்கையில் மக்கள் இனத்திற்குப் பொதுவான நன்னெறி வாழ்வியலுக்கு இயைந்தனவும் இன்றியமையாதனவுமான விழுமிய கருத்துகள் பொருந்தியிருப்பதைக் காணலாம். அவற்றை எடுத்துக் காட்டுவதே இவ்வாக்கத்தின் நோக்கம்.

ஈரடிக்குறள் வெண்பாக்கள் எமக்குப் பொதுச் சொத்துக்கள் அவற்றிற்கான பொருள் விளக்கங்கள் எளிமையான தமிழிலும் ஏனைய பல மொழிகளிலும் பதிப்புக்களைப் பெற்றுள்ளன. ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளும் பலவுள்ளன. அன்றியும் இதில் இடம்பெறும் திருக்குறட் செய்யுள்களைத் தொடரும் நீதிமொழிகளின் கருத்து வரிகளே அச் செய்யுள்களின் பொருள் விளக்கங்களாகவும் அமைகின்றன.

இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, இக் கட்டுரையில் அவற்றிற்குரிய பொருள் விளக்கங்களையும் தருதல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இனி வள்ளுவத்தோடு விவிலிய நீதி மொழிகளிலுள்ள சிலவற்றின் ஒற்றுமைகளைப் பார்க்கலாம்:

கடவுள் வாழ்த்து

திருக்குறள் - மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.
 நீதிமொழிகள் - ஆண்டவருக்கு அஞ்சி நடப்போரின் உறைவிடங்களில் அவரது ஆசிதங்கும்
 திருக்குறள் - வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை சில.
 நீதிமொழிகள் - ஆண்டவருடைய திருப்பெயர் உறுதியான கோட்டை. அவருக்கு அஞ்சி நடப்பவர்
 அதனுட் சென்று அடைக்கலம் பெறுவர்.

அடிசேர்ந்தார் என்பதும் அடைக்கலம் பெறுவார் என்பதும் ஒரே கருத்தை தருகின்றன.

இறைவன் ஆதிமுதலாகவே அனைத்தையும் படைத்து தனது ஆளுகைக்குள் வைத்தவன். ஆதலாற்றான் ஆண்டவர் என்ற இறந்தகால வினையாலணையும் பெயலால் அழைக்கப்படுகின்றார்.

நட்பு

திருக்குறள் - முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து அகநக நட்பதே நட்பு.
 நீதிமொழிகள் - நண்பன் கொடுக்கும் அடிகள் நல்லோர்க்கம் கொண்டவை. பகைவன் தரும் முத்தம்
 வெறும் முத்தப் பொழிவே.
 திருக்குறள் - நகுதற் பொருட்டன்று நட்பல் மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.
 நீதிமொழிகள் - வெளிப்படுத்தப்படாத அன்பை விட வெளிப்படையாகக் கண்டிக்கும் கடிந்துரையே மேல்.

தெரிந்து செயல் வகை

திருக்குறள் - எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.
 நீதிமொழிகள் - எண்ணிப் பாராது செயலில் இறங்குவதால் பயனில்லை. நல்ல அறிவுரை கேட்டுத்
 திட்டமிட்டால் வெற்றி பெறுவாம். சூழ்ச்சி முறையை வகுக்குமுன் போரைத் தொடங்காதே.

அடக்கம் உடைமை

திருக்குறள் - யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.
 நீதிமொழிகள் - தம் வாயையும் நாவையும் காப்பவர் இடுக்கண் வராமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்வர்.
 திருக்குறள் - அடக்கம் அமரரூள் உய்க்கும் அடங்காமை ஆரிரூள் உய்த்துவிடும்.
 நீதிமொழிகள் - நாவைக் காப்பவர் தம் உயிரையே காத்துக் கொள்வர். நாவைக் காவாதவன் கெட்டழிவான்.

வாழ்க்கைத் துணை நலம்

திருக்குறள் - புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை தம்மை இகழ்வார்முன் ஏறுபோல் பீடு நடை.
 நீதிமொழிகள் - பண்புள்ள மனைவி தன் கணவனுக்கு மணி முடியாவாள். அவளை மணந்த கணவன்
 ஊர்ப் பெரியோருள் ஒருவனாய் இருப்பான். மக்கள் மன்றத்தில் புகழ் பெற்றவனாயும்
 இருப்பான்.

இன்னா செய்யாமை

திருக்குறள் - பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்மை பிற்பகல் தானே வரும்.
 நீதிமொழிகள் - தான் வெட்டிய குழியில் தானே விழுவான் தான் புரட்டிய கல் தன்மேலேயே விழும் நல்லவருக்குப்
 பொல்லாங்கு செய்யப் பார்ப்பவர் தானே அவருக்குப் பதிலாள் ஆகிவிடுவர். நேர்மையானவரை
 வஞ்சிக்கப் பார்ப்பவர் அவருக்குப் பதிலாக தானே வஞ்சனைக்கு ஆளாவர்.

வாய்மை

திருக்குறள் - தன் நெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.
 நீதிமொழிகள் - பொய் பேசும் நா உண்மையை வெறுக்கும் இச்சகம் பேசும் வாய் அழிவை
 உண்டாக்கும். பொய்ச்சான்று சொல்பவர் தண்டனைக்குத் தப்பமாட்டார். பொய்யுரை
 கூறுபவர் அழிந்துபோவர். பொய் பேசிச் சேர்க்கும் பொருள் காற்றாய் பறந்து விடும்.
 அவரது உயிரையும் அது வாங்கும்.

நினைத்தவர் புலம்பல்

திருக்குறள் - விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணிலால் காணப்படா அதி வாழி மதி.

நீதிமொழிகளை அடுத்துள்ள இன்னிசைப் பாடல் -

வாடையே எழு (போ) தென்றலே வா. என் தோட்டத்தின் மீது வீசு. என் காதலர் தம் தோட்டத்திற்கு வரட்டும்.
 அதன் தித்திக்கும் கனிகளை உண்ணட்டும். எருசலேம் மங்கையரே ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். என் காதலரைக்
 காண்பீர்களாயின் அவரிடம் என்ன சொல்வீர்கள். காதல் நோயுற்றேன் நான் எனச் சொல்லுங்கள்.

திருக்குறட் தலைவி தனது காதலனைக் காணாமட்டும் மறைந்துவிடாது ஒளி தந்து கொண்டிருக்கும் வண்ணம்
 மதியிடம் கெஞ்சுகிறாள். விலியித் தலைவியோ, தனது காதலன் தனது தோட்டத்திற்கு இல்லை இல்லை, அவரது
 தோட்டத்திற்கு வந்து கனிகளைச் சுவைக்கும் வரை விடாமல் தொடர்ந்து வீசிக் கொண்டிருக்குமாறு தென்றலிடம்
 கேட்பதுடன், தன் நிலையைக் காதலனிடம் எடுத்துரைக்குமாறு எருசலேம் பெண்களிடமும் கெஞ்சுகின்றாள்.

உலகப் பொதுநோக்கும் மனிதத்தை மேம்படுத்தும் குறிக்கோளும் பண்டைய நாகரிக இனங்களுக்கே உரியன.
 கார்ப்பா மொகாஸ்சதோரோ நாகரிக வேரோடியதில் இப் பொதுத் தன்மை பொருந்தியிருக்குமோ? தமிழ்ப் புலவர்
 கடியன் பூங்குன்றார் இதனை முன்பே புரிந்து கொண்டே சான்றுரைத்தார். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'●

‘ஆழ்கடலான்’ முருகவே பரமநாதன்

எனக்கோர் சுதந்திரம் இல்லையப்பா!

‘எனக்கோர் சுதந்திரம் இல்லையப்பா’ என்னும் பாடலடி தாயுமான சுவாமிகளின் அருள்வாக்கு. எந்தப் பெரிய மகான் அவர். அவரே எம்பெருமானை விளித்துத் தனக்குச் சுதந்திரம் இல்லையென்ப பாடாமல், ‘எனக்கு ஓர் சுதந்திரம் இல்லை’ என நிதானமாகச் சொல்கின்றார்.

இதிலே எம்பெருமானையே ‘அப்பா’ என உரிமையோடு அழைக்கின்றார். அந்தப் பெருமகனார் எங்கே? நாங்களெங்கே? ‘அம்மையே அப்பா’ என்பது மணிமொழியார் அழைப்பு. இந்த முறைப்பாட்டிற்கு என்ன விடை? எனக்கு,

இந்த ஆன்மாவுக்கு விடுதலை வேண்டும் என்பதாம். பொது மக்களுக்கு இப்படியொரு உள்ளூணர்வு தட்டுமா? இந்தச் சுதந்திரம் என்ன சக்கா மிளகா இலகுவில் வேண்ட. படாதபாடு பட்டே சுதந்திரத்தை அடைய வேண்டும்.

சுதந்திரத்துக்கு எதிர் பரதந்திரம். அவர் சுதந்திரத்தைப் பெற ஆவன செய்வது போன்று நாமும் இனி வாளாதிருக்க முடியாது. ஆகவே சைவசமயிகளாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் சுவாமிகளின் பாதையிலே நடந்து எம்முயிர் விடுதலை பெற முயல வேண்டும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியே.

உலக வரலாற்றை ஒருமுறை புரட்டிப் பார்த்தால் தன் நாட்டுக்காக, தன் சமுதாயத்துக்காக விடுதலைத் தூணை நோக்கி உழைத்த சிற்பிகளைக் காணலாம். எனவே இந்தச் சுதந்திரப் பாதையைப் போட அவர்கள் எப்படியெல்லாம் அயராது உழைத்திருப்பார்கள். அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையால் நாம் சுதந்திரிகளாக வாழ்கிறோம். இரத்தம் சிந்திய புரட்சிகளெத்தனை தம் உயிர்களைப் பரித்தியாகம் செய்தோர் எத்தனைபேர்.

அவர்களின் அடிச்சுவட்டிலே நாமும் நடந்து கஷ்டங்களை வென்று இலட்சியத்தை எய்த வேண்டும். இந்த இலட்சியவாதிகளை, அமெரிக்காவிலே, பிரான்சிலே, ரஷ்யாவிலே, தென்னாபிரிக்காவிலே (மண்டேலா) ஏன் பாரத நாட்டிலே காண்கிறோம். இவர்கள்தான் வரலாறு படைத்த புருஷோத்தமர்கள்.

பாரத நாடு பழம்பெரும் நாடு. இப்பாரத நாட்டைப் பாடியவர் மகாகவி பாரதியார். விடுதலை பெற்ற பாரத நாட்டைக் காணும் பாக்கியம் அவருக்குக் கிட்டாவிடினும் அவரது கனவு நனவானது. விடுதலை காண முன்னரே ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமேயென்று

தோள் கொட்டினார் (பாரதி பாடல் சுதந்திரப் பள்ளு - 31). ‘போகின்ற பாரதமும் வருகின்ற பாரதமும்’ என்ற மகுடத்திலே எழுதிய கவிதையில் ‘இளைய பாரதத்தினாய் வா வா’ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இளைய பாரதத்தினாய் வாவாவா
எதிரிலா வலத்தினாய் வாவா
ஒளியிழந்த நாட்டிலே நின்றேறும்
உதயஞாயி ரொப்பவே வாவா
களையிழந்த நாட்டிலே முன்போலே
கலைசிறக்க வந்தனை வாவாவா
விளையு மாண்பு யாவையும் பார்த் தன்போல்
விழியி னால்வி ளக்குவாய் வாவாவா

பாடல் 7

இந்த விடுதலைச் சிந்தனையில் வடித்த கவிதைகள் சில வருமாறு:

விட்டுவிடுதலை யாகிநிற் பாயிந்தச்
சிட்டுக்குருவியைப் போலே

3. விடுதலை - சிட்டுக்குருவி
வேண்டுமடி எப்போதும் விடுதலை அம்மா

4. விடுதலை வேண்டும்
பறையருக்கும் இங்கு தீயர்

புலையருக்கும் விடுதலை, 30- விடுதலை
மண்ணிலின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திர த்தின்
மாண்பினை யிழப்பா ரோ?

26- சுதந்திரம் பெருமை - 6
என்று தணியும் இந்த சுதந்தி ரத்தின்
மாண்பினை இழப்பாரோ

276 சுதந்திரப் பெருமை

இந்தச் சுதந்திரத் தாகம் ஒரு வட்டத்துள் அமைந்தது அன்று. நாடு மக்கள் மொழியையும் கடந்து எழுத்துச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம், பத்திரிகைச் சுதந்திரம், வாக்குச் சுதந்திரம், பெண்கள் விடுதலை போன்ற பல இலட்சியங்களின் கருதுகோளே சுதந்திரம். இ/து ஒரு உயரிய முயற்சி.

எதற்கும் சமுதாயம் வேண்டும். இக்கண்ணோட்டத்திலேதான் தாயுமான சுவாமிகளும் சுதந்திரத்தின் கனிதி காத்திரத்தைச் சமய நோக்கிலே காட்டியுள்ளார்.

எனக்கோர் சுதந்திரமில்லையப் பா எனக்கு
எய்ப்பில் வைப்பாய்

மனக்கோதகற்றும் பரம்பொருளே'என்னை
வாழ்வித்திட
நினக்கே பர(ம்), நின்னைநீங்காத பூரண
நீள்கருணை
தனக்கேபரம், இனிச்சம்மாவிருக்கத் தகுமென்றுமே.
பாயம் 16

பொருள்:
அப்பா-அப்பனே' எனக்கு - அடியேனுக்கு, எய்ப்பில் -
இணைப்பில், வைப்பு ஆய - அடைக்கலப் பொருளாய்,
மனக்கோது - மனக்கிலேசத்தினை (கிலேசம் - துன்பம்,
பயம், கவலை), அகற்றும் - நீக்கும், பரம்பொருளே' -
மேலான வஸ்துவே, என்னை - அடியேனை,
வாழ்வித்திடல் - வாழவைப்பது, நினக்கே - தேவரீருக்கே,
பரம் - கடமையாம், (அன்றியும்) நின்னை - தேவரீரை,
நீங்காத - பிரியாத, பூரணம் - பூரணமாகிய, நீள்கருணை,
நீள்கருணை தனக்கே - பெரும் கருணைக்கே, பரம் -
கடமையாம் (இது வாயத்தால்), இனி - இனிமேல்,
சம்மாவிருக்க - அடியேன் மவுனமுற்றிருக்க,
என்றுமேதகும் - எக்காலமும் தகும் என்க.

எனக்கோர் சுதந்திரமில்லை - என்றதனால் ஆன்மா
எக்காலத்தும் பரதந்திரனேயன்றி சுதந்திரன் அல்ல.
இறைவனே சுதந்திரன்.

மனித வாழ்வு உயர்ந்தது. பிறப்பை அறுக்க வந்த
பிறவியே மனிதப் பிறவி. எனவே, நல்வாழ்வின்
இலட்சியம் இறைவனை அடைதல். இப்பிறவி தப்பினால்
எப்பிறவி வாய்க்குமோ தெரியாது.

எனவே நாம் ஆத்மபூரணம் அடைய வேண்டும்
ஆதலின் எமக்கு ஆத்ம விடுதலை பெறலே இலட்சியம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் உண்டு உடுத்து, மக்கட்
செல்வங்களைப் பெற்று ஆடம்பரமாக வாழ்கிறோம்.
விழாக்கள் கொண்டாடுகிறோம். எங்கள் உயிர் இறை
மயமாகி அவனை வந்தித்து வாழ்த்தினாற் போதாது.

இந்த உயிர் இளைப்பாற நிழல் வேண்டும். தனக்குவமை
இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கல்லால் மனக்கவலை
மாற்றல் அரிது. எனவே ஆத்ம விடுதலைக்காக
உழைப்போமாக.

காற்றைப் போல விடுதலை
கட்டில்லாத விடுதலை
ஆற்றைப்போல விடுதலை
ஆழிபோல விடுதலை
சூற்றை எத்தி மிதித்த பாதம்
கும்பிட்டோர்க்கு விடுதலை
நேற்றைக் கவலை ஏனினி
நெற்றிக் கண்ணன் அருளுவான்

- கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்●

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கு

1. ஆடல்
2. இசைக் கருவி மீட்டல்
3. ஒப்பனை செய்தல்
4. சிற்பம் வடித்தல்
5. பூத்தொடுத்தல்
6. சூதாடல்
7. சுரதம் அறிதல்
8. தேனும் கள்ளும் சேகரித்தல்
9. நரம்பு மருத்துவம்
10. சமைத்தல்
11. கனி உற்பத்தி செய்தல்
12. கல்லும் பொன்னும் பிளத்தல்
13. கரும்புச் சாற்றில் வெல்லம் எடுத்தல்
14. உலோகங்களில் மூலிகை கலத்தல்
15. கலவை உலோகம் பிரித்தல்
16. உலோகக் கலவை ஆராய்ந்து அறிதல்
17. உப்பு உண்டாக்குதல்
18. வாள் எறிதல்
19. மற்போர் புரிதல்
20. அம்பு தொடுத்தல்
21. படை அணிவகுத்தல்
22. முப்படைகளை முறைப்படுத்தல்
23. தெய்வங்களை மகிழ்வித்தல்
24. தேரோட்டல்
25. மட்கலம் செய்தல்
26. மரக்கலம் செய்தல்
27. பொற்கலம் செய்தல்
28. வெள்ளிக்கலம் செய்தல்
29. ஓவியம் வரைதல்
30. நிலச் சமன் செய்தல்
31. காலக் கருவி செய்தல்
32. ஆடைக்கு நிறமூட்டல்
33. எந்திரம் இயற்றல்
34. தோணி கட்டல்
35. நூல் நூற்றல்
36. ஆடை நெய்தல்
37. சாணை பிடித்தல்
38. பொன்னின் மாற்று அறிதல்
39. செயற்கைப் பொன் செய்தல்
40. பொன்னாபரணம் செய்தல்
41. பொன் முலாமிடுதல்
42. தோல் பதனிடுதல்
43. மிருகத் தோல் உரித்தல்
44. பால் கறந்து நெய்யுருக்கல்
45. தையல்
46. நீச்சல்
47. இல்லத் தூய்மையுறுத்தல்
48. துவைத்தல்
49. மயிர் களைதல்
50. எள்ளில் இறைச்சியில் நெய்யெடுத்தல்
51. உழுதல்
52. மரம் ஏறுதல்
53. பணிவிடை செய்தல்
54. மூங்கில் முடைதல்
55. பாத்திரம் வார்த்தல்
56. நீர் கொணர்தல் நீர் தெளித்தல்
57. இரும்பாயுதம் செய்தல்
58. மிருக வாகனங்களுக்குத் தவிசு அமைத்தல்
59. குழந்தை வளர்ப்பு
60. தவறினைத் தண்டித் தல்
61. பிறமொழி எழுத்தறிவு பெறுதல்
62. வெற்றிலை பாக்கு சித்தப்படுத்தல்
63. கலைகளை உள்வாங்கும் விரைவு
64. வெளிப்படுத்தும் நிதானம்

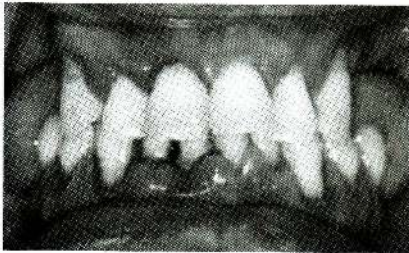

Dr. Shan A. Shanmugavadivel

Challenges in Dental Care

Men, women and children visit dentists' offices for various dental problems. Most of the times, their problems could be easily diagnosed and treated. But on a few occasions they come with conditions that are very confusing and puzzling.

A crack in the tooth, jaw joint problems, burning sensation in mouth, sensitive teeth, bad mouth odor, oral habits, numbness following removal of tooth, looseness of removable dentures, chronic ulcers and rashes in the mouth are some of the challenging ailments. All the above problems need more attention, investigation, observation and at times referral to a specialist.

We see people coming with a severe painful tooth; tooth may appear sound, x-rays show no abnormality. The patient may request extraction of the offending tooth.

Gum disease is commonly seen in our adults who presents with a wide variety of receding gums, bone loss, loosening of teeth requiring extraction, gum surgery, soft tissue and bone grafting, replacing teeth with implants supported or other types of artificial teeth.

The treatments for the advanced gum conditions are complex and expensive with guarded prognosis. Therefore the need for an early and regular care of gum and teeth can't be over emphasised.

A painful root canal filled tooth often upsets the patients who have spent hundreds of dollars for the treatment. Three dimensional cleaning, shaping, and filling of the root canals are foundations for predictable successful root canal therapy.

Due to the complex nature of the root canals, some root canals present extreme challenges to the dentists and if some extra canals were left untreated teeth could

become painful later on. If root canal treated teeth were not protected by placing a crown, with passing of time they can crack and cause severe pain and may end up with extraction.

Kids with skeletal large lower jaw, open mouth and excessive upper jaw fullness are difficult to treat with braces and may need surgical orthodontics to correct jaw irregularities. Orthodontic (braces) treatment may in some cases initiate damage to teeth and supporting tissues.

Some of the problems we see are decalcification or decay in teeth and gum problems in patients failing to keep their teeth clean. Root erosion and loss of vitality of teeth are some of the other problems observed in some patients with prolonged treatment due to repeatedly missing scheduled appointments by kids with braces.

Lack of co-operation from patients, broken appliances and poor oral hygiene can adversely affect the quality of treatment results.

The fabrication of dentures is a challenge for any dentist because of the inherent problems in the conventional dentures.

Dentures, also known as false teeth to replace missing teeth are removable. One of the common problems with denture is the fit.

Patients often complain looseness or instability of their dentures and they often cause sore spots in the mouth. The chewing efficiency of these devices is only about 10-15% of natural teeth.

Most of the upper (top) dentures are well tolerated by patients. Denture adjustments in the days after insertion of the denture normally take care of sore spots.

Lower removable dentures are more problematic to most of the denture wearers. That is why now I am advocating the lower complete denture wears to go for implant supported over dentures.

An implant supported over denture is far superior to standard lower dentures. The better option for replacing a few teeth in the lower jaw is cast partial dentures.

These dentures are more stable, more durable and more user-friendly.

Erupting wisdom teeth usually cause pain and most of them do not find enough room in the jaws. Every week we see several teenage kids coming with pain in their wisdom teeth area. These impacted teeth need to be removed surgically.

Removal of some of the lower wisdom teeth become challenging if their root apices are in close proximity to the nerve. Cone beam Computed Tomography (CBCT) allows three dimensional captures of radiographic images and very useful in impacted teeth evaluation.●

Tamils in Canada

Tamil Canadian or Canadian Tamils have the largest Sri Lankan Tamil population outside of Sri Lanka with around 300,000 Tamils living in Canada, and Toronto being the largest city with Sri Lankan Tamils in the world, with over 200,000 Tamils living in Toronto alone. Canadians of Tamil ethnic origins mostly from Sri Lanka and other countries such as India, Malaysia, South Africa, Guyana, Trinidad and Tobago and Fiji. It is estimated that the Tamil Diaspora in Canada ranges from between 250,000 to 300,000.

From a population of fewer than 2,000 Tamils in 1983, it has become one of the largest visible minority population groups within the Greater Toronto Area (GTA). More than 25,000 were added between 1984 and 1992; in the 1991 census, Tamils were the fastest-growing ethnic group in Metropolitan Toronto. Further Canada's Tamil population is thought to constitute the largest Sri Lankan diaspora in the world and Toronto is the city with the largest number of Sri Lankan Tamils in the world.

The Tamils of Toronto and the rest of Canada own many businesses in especially in the Greater Toronto Area. They own stores such as Tamil supermarkets, Tamil restaurants, and even other franchise restaurants such as Tim Hortons, Burger Kings, and Mc Donalds. They work as real estate agents, lawyers, doctors, bankers, and many high level jobs in the country. The Tamil biggest population consists of the younger Tamil generations of the ages of 14 to 28, with most of them being students.

மீன் மழையும்...

பின்னர் சிறீ லங்காவில் MRI எனக் கூறப்படும் Medical Research Instituteயும், Sri Lanka Institute of Nanotechnology எனப்படும் அமைப்பும் சேர்ந்து செய்த ஆய்வின்படி Trachelomonas எனப்படும் Phylum Eyglenczoa எனப்படும் ஒரு கல நுண்ணுயிர்களின் வித்திகள் (spores) காற்றில் சேருவதன் மூலம் மழை சிவப்பு நிறமாகியது எனக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

இந்த உயிரினத்தின் வெளிக்கவசம் கிடைக்கும் இரும்பு உப்புக்களின் அளவைப் பொறுத்து மஞ்சள் நிறத்தில் இருந்து கரும் சிவப்பு வரை பல்வேறு நிறங்களில் இருக்கும். எனவே இதனைப் பொறுத்து மழையின் நிறங்களும் வேறுபடலாம்.

இது சம்பந்தமாக இன்னுமொரு ஆச்சரியப்படக் கூடிய செய்தியும் உண்டு. இதே காலகட்டத்தில் கேரளாவிலும் இதேபோல சிவப்பு மழை பெய்தது. ஆனால் அங்கு இதற்கு காரணமான உயிரினம் வேறாக இருந்தது. இதிலுள்ள விசேட அம்சம் என்னவென்றால் இந்த உயிரினத்தின் காலங்களில் DNA இருக்கவில்லை. பூமியில் இருக்கும் அனைத்து உயிரினங்களிலும் DNA கட்டாயம் உள்ளது. எனவே இந்த குறிப்பிட்ட உயிரினம் பூமி அல்லாத வேறு இடங்களில் இருந்து வந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

இந்த மழைக்கு சற்று முன்னதாக ஒரு வால் நட்சத்திரம் ஒன்றின் ஒரு பகுதி பாரிய சத்தத்துடன் வெடித்துள்ளது. எனவே இந்த வால் நட்சத்திரத்தின் துணிக்கைகளில் இருந்தே இந்த உயிரினங்கள் பூமியில் விழும்போது மழையுடன் கலந்திருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. கேரளாவில் இந்த செந்நிற மழை பெய்த அதே நேரத்தில் உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் இப்படியாக மழை பெய்தும், சில இடங்களில் நீர் நிலைகள் செந்நிறமாக மாறியதாகவும் அறியப்படுகின்றது.

இந்த மீன் மழை, வண்ண மழை போன்றவை ஒரு கெட்ட காரியம் நடப்பதற்கான அறிகுறி என்ற மூட நம்பிக்கைகளும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இவையெல்லாம் காலநிலை மாற்றம் நடைபெறும் இயற்கை நிகழ்வுகளாகும்.●

விஜே குலதாங்கம்

மீன் மழையும், வண்ண நீர் மழையும் அவற்றின் காரணங்களும்

சிற்லங்காவில் அண்மைக் காலங்களில் மீன் மழையும் வண்ண நிறங்களில் மழையும் பெய்வதாகச் செய்திகளில் பலமாக பேசப்பட்டது. இப்படியான நிகழ்வுகள் பல ஆண்டுகளாகவும் உலகின் பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்றாலும் தற்போதுள்ள அதிகரித்த இணையப் பாவனையினால் செய்திகள் விரைவாகப் பயணிக்கின்றன. மீன்கள் விழுவதைப் போல தவளைகளும் விழுந்துள்ளதாக அறியப்படுகின்றது. இந்தச் சம்பவங்களுக்கு பல விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு விளக்கத்தின்படி முகில்கள் தோன்றும்போது நீர் தேக்கங்களில் இருந்து நீர் ஆவியாகி மேலே எழும்போது மீன்களும் அதனுடன் சேர்ந்து மேலே கிளம்பி முகில்களில் தங்கியிருந்து பின்னர் முகில்கள் மழையாக பெய்யும்போது மீன்களும் அதனுடன் சேர்ந்து கீழே விழுவதாக கூறப்பட்டது.

ஆனால் மீன்கள் காற்றை விட அடர்த்தி கூடியதால் மேலே செல்ல இயலாது. பலத்த காற்று வீசும்போது அதனுடன் சேர்ந்து மேலே தாக்கிச் செல்லப்பட்டாலும் அவை மேலே தங்கியிருக்க முடியாது. காற்றின் வேகம் குறையும்போது கீழே விழுந்து விடும்.

வீசும் பலத்த காற்று மீன்களை அள்ளிச் சென்று வேறு இடத்தில் போடுவது என்பது ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது. என்றாலும் அது பூரணமான விளக்கம் அல்ல. உண்மையாக TORNADO எனப்படும் இயற்கை நிகழ்வின் போதே இந்த மீன் மழை, தவளை மழை என்பன உருவாகின்றன. Tomedo நிகழ்வின் போது சூடான ஈரலிப்பான காற்றும், குளிர்ந்த உலர் காற்றும் எதிர் எதிர் திசைகளில் வீசும்போது அவை சந்திக்கும் இடத்தில் Tomedo உருவாகின்றது.

இந்தக் காற்று ஒன்றுடன் ஒன்று மோதும்போது அந்த இடத்தில் ஒரு சுழற்சி ஏற்படுகின்றது. ஒரு நீர்த்தொட்டியை கீழே திறந்து விடும்போது, எப்படி கீழுள்ள ஓட்டையின் ஊடாக நீர் வெளியே செல்லும்போது அதில் ஒரு சுழற்சி ஏற்படுகின்றதோ அதே போல Tomedo உருவாகும் இடத்திலும் ஒரு சுழற்சி ஏற்பட்டு காற்று மேல் நோக்கி எழுகின்றது. இந்தச் சுழற்சி காரணமாகத்தான் tomedo வீசும் இடங்களில் வீடுகள் மற்றும் பொருட்கள் வீசி எறியப்படுகின்றது.

மேலே எழும் காற்று எந்தப் பக்கம் காற்று பலமாக உள்ளதோ அந்தப் பக்கம் நோக்கி இந்தச் சுழற்சி நகருகின்றது. இப்படியாக நகரும்போது மேலே கொண்டு

செல்லப்பட்ட பொருட்களும் காவிச் செல்லப்பட்டு பின்னர், காற்றின் வேகம் குறையும்போது அவை கீழே விழுகின்றன. இதே போல Tomedo நீர் தேக்கங்களை கடக்கும்போது சுழற்சியின் காரணமாக நீரையும் அதனுடன் சேர்த்து மீன்களையோ அல்லது தவளைகளையோ காவிச் சென்று வேறு இடத்தில் போடுகின்றது. Tomedo வீசும்போது 1 மீற்றர் ஆழமான நீரை காவிச் செல்லக் கூடியது. tomedo ஆனது உலர் பிரதேசங்களிலும் நிகழக் கூடியது.

மிகவும் பாரிய அளவில் நடைபெறாவிட்டாலும் பூமியின் மேற்பரப்பு அண்மையாக காற்றின் வெப்பநிலைகளில் வேறுபாடு உள்ளபோது tomedo வை ஒத்த நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது. இப்படியான நிகழ்வுகள் கடும் மழை உள்ளபோது அதிகமாக நடைபெறும். ஆனால் கொண்டு செல்லப்பட்டு மீன்கள் விழும் இடங்களில் மழை இல்லாது உலர்வாகவும் காணப்படலாம். மீன் மழை பெய்வதற்கு இப்படியான சுழல் காற்று உருவாக வேண்டும். அத்துடன் இது போகும் திசையில் நீர் தேக்கங்கள் இருக்கவேண்டும், அத்துடன் அங்கு மேற்பரப்பில் அதிகளவு மீன்களும் இருக்க வேண்டும். இதன் காரணமாகத்தான் மீன் மழை அடிக்கடி நிகழுவதில்லை.

சிற்லங்காவில் அண்மைக்காலங்களில் பரவலாகப் பேசப்பட்ட இன்னுமொரு விடயம், பல இடங்களில் செந்நிற மழை பெய்த சம்பவங்கள் ஆகும். 2012ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14ம் 15ம் திகதிகளில் மொனராகல, மன்னம்பிட்டிய, பொலநறுவை ஆகிய இடங்களில் சுமார் 15 நிமிடங்கள் அளவிற்கு செந்நிறமாக மழை பெய்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் இதற்கும் பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. சில தொழிற்சாலைகளில் இருந்து வெளியேறும் இரசாயன வாயுக்கள் மழையுடன் கலப்பதால் இப்படியாக செந்நிற மழை பெய்ததென்று கூறப்பட்டது.

ஆனால் சம்பவம் நடந்த இடங்களுக்கு அண்மையாக எந்தவித வாயுக்கள் வெளியேறும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கவில்லை. இன்னொரு விளக்கத்தின்படி தென் இந்தியாவில் இருந்து தெற்கு நோக்கி வீசும் காற்று அங்கிருந்து மகரந்த மணிகளை கொண்டு வந்து சேர்ப்பதால் இந்த நிறம் ஏற்பட்டது எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் அந்தக் காலகட்டத்தில் குறிப்பிட்ட திசையில் காற்று வீசவில்லை. மணல் புயல் மண் துணிக்கைகள் மழையுடன் சேர்வதால் நிறம் தோன்றியது என்றும் கூறப்பட்டது. ஆனால் அப்படியான மணல் புயல் அங்கு ஏற்படவில்லை. (154ஆம் பக்கம் வருக)

எஸ். கணேஷ்

விளையாட்டுத்துறை: கனடியத் தமிழர்களின் 25 வருடப் பயணம்

“வீரம் செறிந்த தமிழினத்தின் விழுமிய பரிமாணங்களை சர்வதேச உலகுக்கு எடுத்தியம்புவதற்கு விளையாட்டுத் துறையின் பங்களிப்பு மிக முக்கியம்”
- தேசியத் தலைவர் வே. பிரபாகரன்

தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் போர்த்துறை, பொருளாதாரத்துறை, விளையாட்டுத்துறை என்னும் மூன்று துறைகளையும் சரிசமனாக வழிநடத்தியது எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் மட்டுமே என்றால் மிகையாகாது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் தொடங்கப்பட்ட சமயத்திலிருந்தே தேசிய தலைவர் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களிடம் உலகம் பூராவும் விளையாட்டுத்துறை வளர்க்கப்படல் வேண்டும் என்ற ஒரு தூர நோக்குடன்,

அவர் கண்ட கனவு இன்று உலகெங்கும் வாழும் தமிழ் வீரர் வீராங்கனைகள் பல சாதனைகளைப் புரிந்து உலகெங்கும் புகழ் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கனடாவில் 2013ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 22ம் திகதி (CTSA) உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களுக்கு முன்னோடியாகப் பல சாதனைகளை 25 வருடங்களாகப் புரிந்து பெருவிழா வெகுசிறப்பாகக் கொண்டாடியது.

1989ம் ஆண்டு கனடாவில் முதன்முதலாக தமிழர் மாணவர் அமைப்பினரால் 250க்கும் மேற்பட்ட தடகள வீரர் வீராங்கனைகளால் Woburn கல்லூரி மைதானத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் பின்பு மிக வேகமான வளர்ச்சியைக் கண்டு சில வருடங்களிலேயே 800க்கு மேற்பட்ட வீரர் வீராங்கனைகள் பங்குபற்றும் மிகப் பெரிய தடகள போட்டியாக வளர்ச்சி கண்டது.

CTSA - கனடிய தமிழர் விளையாட்டுத்துறை சில வருடங்களின் பின்பு தடகள போட்டிகளுடன் உதைபந்தாட்டம் (Soccer), மகளிர் வலைப்பந்தாட்டம் (Net ball), கரப்பந்தாட்டம் (Volley ball), பூப்பந்தாட்டம் (Badminton), கிளித்தட்டு (Kilithattu) ஆகிய பல விளையாட்டுத்துறைகளை ஒருங்கிணைத்து ஸ்காப்பரோ, மார்க்கம், றெக்ஸ்டேல், மிசிசாகா, பிராட்டன் ஆகிய நகரங்களில் தனது கிளைகளை வியாபித்தது.

இவற்றுக்கெல்லாம் சிகரம் வைக்குமாற்போல் CTSA உதைபந்தாட்டத் துறையில் கனடிய அரசாங்கத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அமைப்பாக மாறி உத்தியோகபூர்வ அந்தஸ்தைப் பெற்று கடந்த 25 வருட வெற்றிப்பாதையில்

தமிழர் சமூகத்தின் வீர - வீராங்கனைகள் சர்வதேச சாதனைகள் புரியுமளவிற்கு வளர்த்து முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றது. Ontario Soccer Association இல் Canadian Titans என்ற உத்தியோகபூர்வ பெயரை 1995ம் ஆண்டு Scarborough Soccer Association இல் Full Member என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

தற்போது 15 வயதுக்குட்பட்டோர் பிரிவில் (TITANS VAAHI 1998 Boys) பல சாதனைகளை கனடிய கழகங்களுக்கு ஈடிணையாகப் புரிந்துள்ளது. கடந்த 4 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து தாங்கள் விளையாடி வரும் Central Soccer League யில் ஒவ்வொரு டிவிசனிலும் Champion கிண்ணத்தை வென்று 2013ம் ஆண்டு CSL level 4A Division Championship கிண்ணத்தை வென்று 2014ம் ஆண்டு CSI level 4 Premier Division க்கு பதவியுயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

இது கனடாவில் எமது தமிழர் சமூகத்தில் கிடைத்த முதல் பெரிய வெற்றியாகும். 2013ம் ஆண்டு CTSA கழகம் 34 புள்ளிகளைப் பெற்று ஒன்ராறியோ மாநிலத்தில் பிரபல்யம் வாய்ந்த கழகங்களான Vaughan, UMSC, SCAR. A22URI, Aurora, Markham West Rouge, Richmond Hill அனைத்தையும் வீழ்த்தி முதலிடம் பெற்றமை அனைத்து தமிழர் சமூகமும் பெருமைப்படக்கூடிய விடயமாகும். அத்துடன் 14 வயதுக்குட்பட்டோர் பிரிவில் CTSA Titan Championship வென்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கடந்த 25 வருட காலமாக உதைபந்தாட்டத் துறையில் பல மைல்கற்களைப் பதித்துள்ளது. 2001ம் ஆண்டு சுவில் நாட்டில் நடைபெற்ற தமிழீழக் கிண்ணத்தில் உதைபந்தாட்டத்திலும், கரப்பந்தாட்டத்திலும் முதலிடத்தையும், 2002ம் ஆண்டு உதைபந்தாட்டத்தில் Runners up விருதையும் கரப்பந்தாட்டத்தில் மீண்டும் Champion விருதையும் பெற்றுக் கொண்டது.

2007ம் ஆண்டு London England இல் நடைபெற்ற IBC கிண்ணப் போட்டியில் கனடிய அணி Runners up விருதைப் பெற்றுக் கொண்டது.

2006ம், 2007ம் ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து 2 வருடமும் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற சுற்றுப் போட்டிகளில் CTSA அணி Champion கிண்ணத்தைப் பெற்றது. 2006, 2007 Scar. Indoor Soccer தொடர்ந்து 2 வருடங்கள் முதலிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். (158ஆம் பக்கம் வருக)

மனுவல் ஜேசுதாசன் - கனடிய சட்டவாளர்

நீதிமன்றக்குச் செல்வதற்கு சட்டத்தரணி ஒருவர் தேவையா ?

அண்மையில் குடும்ப சட்டம் சம்பந்தமான கட்டுரை ஒன்றைப் படிக்க நேர்ந்தது. அதை எழுதியவர் சட்டம் பயின்று அங்கீகாரம் பெற்றவர் அல்ல என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அக்கட்டுரையில் சில கேள்விகளைக் கேட்டு அவற்றிற்கு பதில் கொடுக்க முயல்கிறார் அந்தக்கட்டுரையாளர். அவற்றில் ஒரு கேள்வி: “நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு எனக்கு சட்டத்தரணி ஒருவர் தேவையா?” அக்கேள்விக்கு மிகவும் சரியான பதிலை ஆணித்தரமாக கூறுகிறார், “இல்லை” என. நீதிமன்றத்திற்கு பல தரப்பட்டவர்கள் செல்கிறார்கள். பார்வையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், மேலும் அங்கு வேலை பார்க்கும் ஊழியர்கள். இவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு செல்வதற்கு சட்டத்தரணி கை பிடித்து செல்லவேண்டுமா, என்ன?

ஆனால், நீதிமன்ற முன் விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட சாதாரண ஆளுக்கு சட்டநிபுணரின் ஆலோசனையும் சட்டத்தரணியின் அனுசரணையும் அவசியமா என்ற கேள்விக்கு இந்தக் கட்டுரையாளர் இல்லை என பதில் அளித்தால், இவர் சட்டமும் சட்ட விதிகளும் தெரியாத வழக்கு ஒன்றில் சச்சரவுக்குள்ளாகியுள்ள சாதாரண மக்களுக்கு பிழையான ஆலோசனை வழங்கி அவர்களுக்குப் பெரும் பொருளாதார நட்டத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களை மேலும் குழப்பத்தில் சிக்கவைக்கிறார் என்பது எனது பணிவான அபிப்பிராயம்.

சட்டக்கல்லூரிகளில் முதலில் கற்றுக்கொடுக்கப்படும் பாடம்: “ஒரு முட்டாள்தான் தன்னைத் தானே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவான்” (Fool represents himself) என்பது.

தன்னைத்தானே பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய ஒரு தமிழரின் துயர நிலையை எனது அனுபவத்தினூடே உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பிட்ட ஒரு இலக்கம் கொண்ட நிறுவனம் பெற்றோல் நிலையம் (Gas Station) ஒன்றை குத்தகை முறையில் ‘விற்பனை ஒப்பந்தம்’ (Sales agreement) ஒன்றின் அடிப்படையில் நடத்தி வந்தது. இந்த நிறுவனத்தில் சில ஊழியர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் கனகு வாக்கீசன் என்பவர் ஒருவர். இந்த கனகு ஒரு சட்டவாளரின் சேவையை ஒரு நீண்ட வழக்கிற்காக பெற்றிருந்தார். அந்த வழக்கு தோல்வியில் முடிவற்றது. இருப்பினும் வழக்குச் செலவு தொகையாக \$109,089.97 டாலர்கள் கூலியாக கொடுக்குமதி ஏற்பட்டது. இத் தொகையை அறவிடுவதற்காக

கனகுவிற்கு எதிராக நீதிமன்றில் வழக்கு தாக்கல் செய்து அவரின் சம்மதத்துடன் \$109,089.97 டாலர்களும் அத்துடன் வழக்கு செலவு, மேலும் வட்டியும் வழங்கவேண்டுமென்று நீதிமன்றில் கட்டளையைப் பெற்றது.

நீதிமன்றம் தீர்த்த தொகையை கனகு கொடுக்க தவறிவிட்டார். இதனால் கனகுவின் முதலாளியான (Employer) அந்த நிறுவனத்திற்கு “Garnishment Notice”ஐ அந்த சட்ட நிறுவனம் அனுப்பிவைத்தது. இந்த “காணிஷ்மென்ட் நோட்டீசின்” அடிப்படையில் நிறுவனம் நோட்டீசில் கிடைத்ததும் உடனடியாக ஊழியரின் சம்பளம் பற்றிய விபரக்கூற்றை (Garnishment Statement) நீதிமன்றில் ஷெரிப் (Sheriff) அலுவலகத்தில் தாக்கல் செய்து நோட்டீசில் வழங்கப்பட்ட திகதியிலிருந்து கனகுவின் மாத சம்பளத்தில் 20% தொகையைக் கழித்து அத்தொகையை மாதா மாதம் ஷெரிப் அலுவலகத்தில் செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு கனகுவின் சம்பளம் பற்றிய விபரக் கூற்றை அல்லது 20% தொகையை ஷெரிப் அலுவலகத்தில் செலுத்த அந்த நிறுவனம் தவறி விட்டது. இந்தச் சட்ட ஒழுங்கு விதியை அந்த நிறுவனம் அறிந்திருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆகவே இந்த ஒழுங்கு விதியை மீறுவதால் ஏற்படக்கூடிய விபரீதத்தையும் நிறுவனம் அறிந்திருக்கவில்லை. அந்த நிறுவனம் சட்ட நிபுணரின் ஆலோசனை பெறவில்லை.

அந்த நிறுவனத்திற்கு நிகழ்ந்த விபரீதம் என்ன? சட்ட விதியை மீறிய காரணத்தால் கனகு கொடுக்க வேண்டிய முழுக் கடன் தொகையான \$109,089.97 டாலர்களுக்கும் அந்த நிறுவனம் பொறுப்பென்ற நீதிமன்ற கட்டளையை சட்டவாளர் நிறுவனம் பெற்றுக்கொண்டது. ஆகவே வேறு ஒருவரின் கடன் தொகையான \$109,089.97 டாலர்களுக்கு அந்த நிறுவனம் கடனாளியாகியது. தனக்கெதிராக இப்பெரும் தொகையை கட்டும்படி தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தபொழுதும் அந்த நிறுவனம் ஒரு சட்டத்தரணியின் ஆலோசனையைப் பெறவில்லை.

மேற்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை. ஆகவே அந்த நிறுவனத்திற்கு பெற்றோல் வழங்கும் எண்ணெய்க் கம்பனி அந்த நிறுவனத்திற்கு கொடுக்குமதியான தொகையிலிருந்து நீதிமன்ற தீர்ப்புத்தொகையை அறவிடுவதற்கு காணிஷ்மென்ட் நோட்டீசை சட்டவாளர் நிறுவனம் எண்ணெய்க் கம்பனிக்கு அனுப்பிவைத்தது. எண்ணெய்க் கம்பனி தங்கு தடையின்றி சட்டவாளரின் ஆலோசனை பெற்று விபரக் கூற்றை தாக்கல்

செய்ததுடன் அந்த நிறுவனத்திற்கு வழங்கவேண்டிய கொடுக்குமதியை ஷெரிப் அலுவலகத்தில் செலுத்தியது. அத்துடன் பொருளாதார சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்ட அந்த நிறுவனத்தின் குத்தகையையும் விற்பனை ஒப்பந்தத்தையும் ரத்துச் செய்தது. இதனால் அந்த நிறுவனம் தனது வியாபார செயற்பாட்டை மூடவேண்டிய சூழ்நிலையில் தள்ளப்பட்டது. இதன் விளைவாக பெரும் பொருளாதார இழப்பு இந்நிறுவனத்திற்கு ஏற்பட்டது. அதன் உரிமையாளரும் அவரது குடும்பத்தினரும் தமது தொழிலை, தமது வாழ்நாள் சேமிப்பை, மொத்தத்தில் தம் வாழ்வை இழந்த கதி நிகழ்ந்தது.

காணிஷ்மன்ற் நோட்டீஸ் கிடைக்கப்பட்ட உடனே தாமதமின்றி தகுதி வாய்ந்த சட்டவாளர்/சட்டத்தரணி ஒருவரின் ஆலோசனை பெற்று சட்ட விதிக்கு அமைய உரிய பத்திரங்களை தாக்கல் செய்திருந்தால் அந்த நிறுவனமும் அதன் உரிமையாளர்களும் ஒரு சதம் கூட நட்டவாளியா - கியிருக்க மாட்டார்கள். சட்டம் தமக்குத் தெரியும் என்ற மனநிலையில் சட்டவாளரின் உதவி அவசியமில்லை என்று கருதியபடியால் இந்தத் துன்பத்தை அந்த நிறுவனத்தின்

உரிமையாளரும், அவரது குடும்பமும் அனுபவிக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் ஏற்பட்டது.

அந்த நிறுவனத்தையும் அதன் உரிமையாளரையும் இந்த சட்டச் சிக்கலில் இருந்து இன்று விடுவித்தது ஒரு சட்டவாளர். அந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்கும் எனது அலுவகத்திற்கும் கிடைத்ததை எண்ணி நான் பணிவுடன் பெருமிதம் அமைகின்றேன்.

இருப்பினும், அந்த நிறுவனம் செலவு செய்த வழக்கிற்கான செலவு தொகை ஆரம்பத்தில் ஒரு சட்டவாளரின் உதவியை நாடியிருந்தால் எவ்வளவு தொகை செலவாகியிருக்குமோ அதிலும் 100 வீதம் அதிகமானது என்பது இங்கு கவனத்திற்கொள்ளவேண்டிய விடயம்.

மேலே விபரிக்கப்பட்ட காரணங்களின் அடிப்படையில், பொறுப்பற்ற வகையில் எழுதப்படுகின்ற கட்டுரைகளை வாசகர்கள் இனம்கண்டு கொள்ளவேண்டும்.●

(இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்ற பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.)

விளையாட்டுத்துறை..

Ontario Soccer League இல் தெரிவு செய்யப்பட்ட கனடிய தமிழ் வீரர்களை உள்ளடக்கிய CTSA அணி Multi League இலிருந்து Regional பிரிவிற்கு பதவி உயர்த்தப்பட்ட அதே வருடத்தில் FairPlay Award யும் வென்றெடுத்தது.

2012ஆம் ஆண்டு ஈராக் நாட்டில் நடைபெற்ற VIVA Cup இல் உலகெங்கும் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட தமிழ் அணியில் கனடிய மண்ணிலிருந்து 5 விளையாட்டு வீரர்கள் அதிகூடிய எண்ணிக்கையாக தெரிவு செய்யப்பட்டனர் என்பது பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

2013ம் ஆண்டு லண்டனில் நடைபெற்ற I.S.E.L 4 Players கனடாவிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டமையும் பெருமைக்குரிய விடயங்களாகும்.

ஆறு வயதிலிருந்து 13 வயதுக்குட்பட்டோர் பிரிவுகளில் Chectahs, Seelan Rangers, Theepan விளையாட்டுக் கழகங்களை ஒருங்கிணைத்து CESL, CSL, Scardeso போன்ற Competitive Leagues இல் CTSA வழிநடத்துவது எமது தமிழர் ஒற்றுமையை வேறு சமூகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

உதைபந்தாட்டத்தில் பல சாதனைகளுக்கு முன்னோடியாக

இருந்த CTSA அமைப்பு, வலைப்பந்தாட்டம் Canadian Net Ball Competitive Leagues இல் பல தமிழ் மகளிர் வீராங்கனைகளையும் ஊக்குவித்து வருகின்றது.

கடந்த 25 வருடகால மெய்வல்லுனர் துறையில் பல சாதனைகளை நிகழ்த்துவதற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த CTSA அமைப்பு, இன்று கனடிய மண்ணில் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்களில் பல மாணவ மாணவிகள் தடகளப் போட்டிகளில் புதிய சாதனைகளைப் புரிவதற்கு உந்துகோலாக திகழ்ந்து வருகின்றது.

2009ம் ஆண்டிலிருந்து Ontario Track & Field Association (OTFA) இல் மாகாண மற்றும் தேசியப் போட்டிகளில் பங்குபெறும் அந்தஸ்தைப் பெற்றதோடல்லாமல் மாகாண, தேசிய போட்டிகளில் பல புதிய சாதனைகளை தமிழ் வீர், வீராங்கனைகள் படைப்பதற்கு அடித்தளமிட்ட முதல் அமைப்பு என்ற பெருமையை 25 வருட காலமாக நிறைவேற்றி வருகின்றது.●

கார்த்திகைப் பூக்களின் காலடிகள் பணிந்து செண்பகத்தின் கூரிய பார்வையுடன் சிறுத்தையின் வேகம் கொண்டு வெற்றிவாகை சூடிடுவோம்.

World Tamil Population

The Tamil people number around 74 million in the world. The Tamil people are an ethnic group from South Asia. They have a written history of more than 2,000 years. Traditionally, they have been living in the southern parts of India and the northeastern parts of Srilanka.

Knowledge is Power?

Many of us have heard this expression: Knowledge is Power. To fully understand this expression, we first need to define *knowledge*: 1. truthful information 2. false information thought to be true. Indeed, if you possess knowledge which consists of truthful information, you're well on your way to being empowered. If, however, the knowledge you possess is untrue (as is often the case when this knowledge comes from industries and individuals that place a higher priority on profit than on people), then you may *feel* empowered, but in reality (where we all live), you are not. If you make decisions based on false dietary knowledge for example, you will not be empowered to make positive changes in your health, and you may very likely negatively affect your health instead.

Now that we know about the true and false aspects of knowledge, you should also know that knowledge by itself is often not enough; if you don't have an *understanding* of the knowledge you possess, it may be difficult if not impossible to put it into practice. And, even more importantly, if you simply accept knowledge as the gospel truth, without a proper understanding of it, there's no way to determine if the knowledge is made up of truthful information. And if it isn't, you aren't going to be the one to benefit; an industry or individual other than yourself will.

How do we acquire knowledge? 1. Passively 2. Actively. TV is an example of passively acquired knowledge. When you watch television programming, as the name implies, you are being conditioned to believe many things; some of which are untrue. Were you lied to? Probably not. Luckily for us, it's hard for an advertiser to get away with a lie. But that doesn't stop them from programming you with misinformation. Here's an example. The following was a TV commercial; it was just black text on a milky white screen: "Calcium is good for strong bones" Next screen: "Milk has plenty of calcium" Next screen: "Got milk?" Notice the dairy industry never said, "Milk is good for strong bones", because they can't, because they know it isn't, and they know they'd be taken to court in a heartbeat if they said it was, so they never say that. But this doesn't stop them from letting you draw that conclusion from the two truthful statements they *did* say. It's called "association". But some call it "indirect lying".

If you rely on only passively acquired knowledge, your health is probably being compromised. Only *actively* acquired knowledge can protect you from the damaging affects of certain human's nature. If you care about your health, you'll want to actively seek out accurate health information so you can have truthful knowledge. One way is to read books. But the problem with books is, which books? There are books that admonish you to drink your own urine for optimal health. True, you'd probably have some healthy skepticism about a book like that, but what about the books that recommend eating a high protein / low carb diet, and the books that recommend eating a low protein / high carb diet? Do you have the expertise to read both and make, not just an educated decision, but a correct decision? And in the case of your health, correct decisions are extremely important!●

தனிப்பொருள் எழுத்துகள்

தமிழில் உள்ள மொத்த எழுத்துக்கள் 247, இந்த 247 எழுத்துக்களில் 42 எழுத்துக்கள் ஒரேழுத்து சொல்லாக விளங்குகின்றன, அதாவது இந்த 42 எழுத்துக்களுக்கும் தனியாக பொருள் உண்டு.

அ	-	எட்டு
ஆ	-	பசு
ஈ	-	கொடு, பறக்கும் பூச்சி
உ	-	சிவன்
ஊ	-	தசை, இறைச்சி
ஏ	-	அம்பு
ஐ	-	ஐந்து, அழகு, தலைவன், வியப்பு
ஓ	-	வினா, மதகு - நீர் தாங்கும் பலகை
கா	-	சோலை, காத்தல்
கூ	-	பூமி, கூவுதல்
கை	-	கரம், உறுப்பு
கோ	-	அரசன், தலைவன், இறைவன்
சா	-	இறப்பு, மரணம், பேய், சாதல்
சீ	-	இகழ்ச்சி, திருமகள்
சே	-	எருது, அழிஞ்சில் மரம்
சோ	-	மதில்
தா	-	கொடு, கேட்பது
தீ	-	நெருப்பு
து	-	கெடு, உண், பிரிவு, உணவு, பறவை இறகு
தூ	-	வெண்மை, தூய்மை
தே	-	நாயகன், தெய்வம்
தை	-	மாதம்
நா	-	நாக்கு
நீ	-	நின்னை
நே	-	அன்பு, நேயம்
நை	-	வருந்து, நைதல்
நொ	-	நொண்டி, துன்பம்
நோ	-	நோவு, வருத்தம்
நௌ	-	மரக்கலம்
பா	-	பாட்டு, நிழல், அழகு
பூ	-	மலர்
பே	-	மேகம், நுரை, அழகு
பை	-	பாம்புப் படம், பசுமை, உறை
போ	-	செல்
மா	-	மாமரம், பெரிய, விலங்கு
மீ	-	ஆகாயம், மேலே, உயரம்
மு	-	மூப்பு
மூ	-	மூன்று
மே	-	மேன்மை, மேல்
மை	-	அஞ்சனம், கண்மை, இருள்
மோ	-	முகர்தல், மோதல்
யா	-	அகலம், மரம்
வா	-	அழைத்தல்
வீ	-	பறவை, பூ, அழகு
வை	-	வைக்கோல், கூர்மை, வைதல், வைத்தல்
வேள	-	கௌவுதல், கொள்ளை அடித்த

22வது ஆண்டு விருதுகள் - 2013

டாக்டர் இ. லம்போதரன் (முன்னணிச் சேவை விருது)

திரு. பி. விக்னேஸ்வரன் (வாழ்நாள் சாதனை விருது)

எம்.பி. நாகேந்திரன் (கலைத்துறை - நாதஸ்வரம்)

அபிராமி என். செல்வராஜா (வணிக முன்னோடி)

இரா. சம்பந்தன் (இலக்கிய விருது)

கமலாதேவி சண்முகலிங்கம் (சங்கீதம்)

இஸ்வர்யா சந்திரபாலா (மாணவர் விருது)

உயி ஜூனா கணேஷ் (மாணவர் விருது)

எஸ் கே. பாலேஸ் (வணிக முன்னோடி)

SILVER SPONSORS

Computek College
416 321 9911

416 285 9941 & 905 471 3344

Abhirami Catering
Always first in the line

416 266 5372

Absolute Bakery
589 Parliament St., Toronto

416 929 2700

Shri P. Krishnaraja Kurukkal
Sri Vijayaluxmy Vasa

905 405 0011 & 905 501 0011

Shri P. Vijayakumara Kurukkal
Sri Gowri Managala Service

416 266 3333 & 416 291 8500

Shri S. Kanthan Kurukkal
Kanapathy Kriya Bhavanam

416 917 7717

Ambal Trading
Parliament & Wellesley

416 928 6665

Dr. Shan A. Shanmugavadivel
Rainbow Dental Clinic

416 266 5161

Brimley Road Medical Centre
3333 Brimley Road

416 412 3333

Siva Kanapathypillai
Children Education Trust

416 438 0660

Fancy Florist
5633 Finch Ave. E., #6

416 288 1419

Kubera Tax Services
100 Coppard Avenue, Markham

905 201 0896

Murugan Book Depot
GTA Square Mall

416 321 0285

Heaven Cares
Maranam.com

416 431 3600

Ragavan Ramanathan AMP
Morgage Dev. Manager - Scotia Bank

416 579 7533

S.P.Importers

Grocery - Furniture - Fish & Meat

416 261 3881 - 416 266 3077

Kanagambikai Gold House

Leading Jewellers

416 269 7198

R.G Education Centre

3852 Finch Av, East, #401

416 609 9508

S. Ganthiy

RESP & Tax Services

416 955 9303 & 416 841 1866

6 Kumars

Silk House - Scarborough

416 261 3666

Fashion Florist

Fresh Flower Experts

416 754 8282

Vijaya Silk

Leading Textile Compound

905 273 7997

Archanas & Co

2950 Kennedy Road, Unit: 10A

416 292 0033

M. Kasipillai & Sons

Money Transfer Pioneers

416 267 8221 / 416 321 8221

Yaso Sinnadurai
Law Office
416 265 3456

Dr. Illango & Associates
Dental Office
416 292 7004 & 905 457 1700

Jude Anthonypillai
Barrister, Solicitor, Notary Public
416 332 8547

Manuel Jesudasan
Law Office
416 444 8070

Shankar Manickam
Home/Life Future Realty Inc.
Cell: 416 453 6666

New Ranganas Jewel House
GTA Square mall, 5215 Finch Av. East
647 947 2864

Yarl Cake House
2761 Markham Road, Scarborough
416 431 6604

Ranjan Francis
Homelife Galaxy Real Estate Ltd
416 816 1220

Siva Trading
Thirunelvely Market
416 321 2739

Thava Eliyathamby
Member Broker, Century 21 Affiliate
416 992 7989 & 416 665 4756

Ketha
NKS Draperies & Blinds
416 321 6420

R & S Autos
Top Quality Used Car Dealer
416 412 3838

Raj Balan
Mortgage Agent - Invis
416 727 3843

S. K. Bales
Canadian Home Appraisals Inc.
For Residential and Commercial
416-801-3219

PROMAR
Awards & Promotions Ltd
416 291 2344

Kannan
Everest Furnitures
416 285 1651

Haran Graph
Hara Type Foundry
www.haragraph.com

R. R. Rajkumar
JRB Universal
647 289 6164